

3 1761 07985926 0

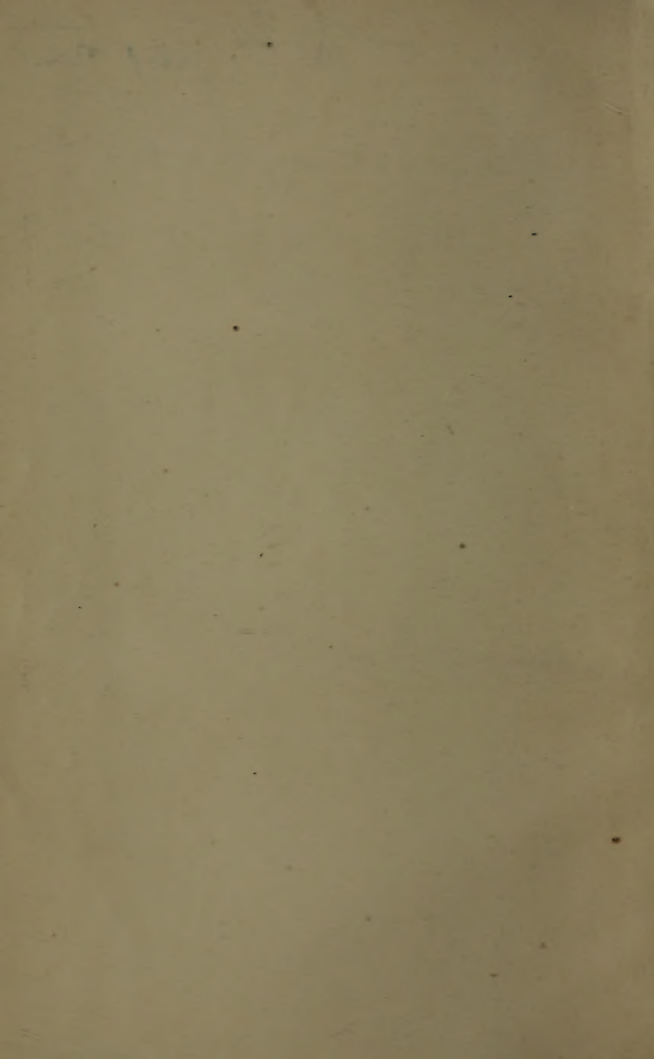

G W Johnston

ἔἰς τὴν ἀνάγκην κρείττονα πρακτικῶν μεθόδων ὅσων
εἶναι.

Dph. in Kalide.

O. 1894

Euripides.

- 1 Alcestis, Medea,
2 Hippolytus, Andromache, Heracles,
3 Suppliants, Hecuba,
4 Heracles, Heracles (Jurens)
5 Ion, Trachiniae, Helena, Iph. in Taur.
6 Electra, Orestes, Phoenissae,
7 Iph. in Aul., Bacchae
8 Rhesus, (argely & doubtful)

Salytic Drama Cyclops

Harper's

Greek and Latin Texts.

1857

W. H. R. H. H.

W. H. R. H. H.

W. H. R. H. H.

~~16~~
~~1892~~

EURIPIDES

EX RECENSIONE

FREDERICI A. PALEY.

ACCESSIT VERBORUM ET NOMINUM INDEX.

VOL. III.

LIBRARY
183528
31.8.23.

NEW YORK:

HARPER AND BROTHERS, FRANKLIN SQUARE.

M. DCCC. LXXVI.

PA

3973

A2

1861

v. 3

cop. 2

HARPER'S
GREEK AND LATIN TEXTS.

18mo, Paper, 50 cents a vol.; Cloth, 75 cents a vol.

CÆSAR.

SALLUST.

VERGIL.

CICERO'S ORATIONS.

HORACE.

LUCRETIUS.

CICERO DE SENECTUTE
ET DE AMICITIA.

XENOPHON.

HERODOTUS.
2 vols.

THUCYDIDES.
2 vols.

ÆSCHYLUS.

SOPHOCLES.

EURIPIDES.
2 vols.

PUBLISHED BY HARPER & BROTHERS, NEW YORK.

✉ Either of the above works sent by mail, postage prepaid, to any part of the U. S. or Canada, on receipt of the price.

DE CODICIBUS EURIPIDIS MANU SCRIPTIS.

Quod Aeschulo quoque et Sophocli accidit, ut septem quae hodie extant fabulas complectentes paucissimi tantum libri MSS. servati sint, trium vero utriusque tragici (Promethea dico, Septem contra Thebas, Persas; et Electram, Ajacem, Oedipum Regem) satis multa nec tamen valde illa antiqua exemplaria supersint; idem plane Euripidi contigit, ut raro reperti sint codices, qui septem vel novem ejus fabulas uno volumine comprehendant; frequentissime, qui tres fabulas Hecubam, Orestem, et Phoenissas; perraro, et quasi casu tantum, qui unam et alteram ex sex reliquis, exceptis scilicet his tribus, exhibeant. Cujus rei causa cum tironibus fortasse obscurior videri possit, pauca in eorum gratiam hac de quaestione praefari instituimus.

In scholis grammaticorum, qui aliquot saeculis post prima Christianae Dispensationis tempora vixerunt, (cum demum deperdita esset pars maxima fabularum, quas ad manus habebant Plutarchus, Athenaeus, Stobaeus, alii, quorum e scriptis tot et tam praeclara fragmenta excerpta sunt,) duae circumferebantur tragicorum scriptorum eclogae, quarum prior et quidem antiquior septem vel novem sigillatim continebat dramata, scholiis sive commentariis Graece scriptis (*ὑπομνήμασι*) Alexandrinorum aliorumque grammaticorum instructa; posterior tres tantum tragoedias complexa est, scholia autem non modo longe auctiora, sed saepe ineptis etiam Byzantinorum commentariis interpolata prae se ferebat. Idem etiam plane de Aristophane dicendum est, cujus tres fabulae, Plutus, Nubes, et Ranae, ceteris longe frequentiores in libris MStis inveniuntur.

Quod vero Euripidis etiam plures hodie leguntur fabulae, cum non minus quam undeviginti supersint, id quidem singulari literarum fortunae debemus; nam duo tantummodo noti sunt codices, Palatinus scilicet et Florentinus secundus (hujus si apographa fere quinque excipimus), qui numerum fabularum novem excedant*. Novem autem, quas diximus, fabulae, hae scilicet quibus scholia antiqua plus minus integra hodie accesserunt, hae sunt; *Hecuba*, *Orestes*, *Phoenissae*, *Medea*, *Hippolytus*, *Alcestis*, *Andromacha*, *Troades*, *Rhesus*. Reliquis plane desunt scholia, sive ea lapsu temporum interciderunt, seu potius, quod verius arbitror, neglexerunt grammatici ea dramata commentariis illustrare, quae discentium usibus minus accommodata judicarent, eademque etiam de causa multo parcius aut docenda aut exscribenda curarent. Ut sit, illud quidem permirum videri potest, pulcherrima dramata, qualia sunt *Ion*, *Helena*, *Iphigenia in Tauris*, et *Bacchae*, aliis multo inferioribus tam diu posthabita fuisse. *Orestem* praecipue dico et *Phoenissas*, quarum neutra inter optimas Euripidis fabulas jure recensenda est. Scilicet *sophistas* et *rhetoras* pluris tunc faciebant quam *poetas*.

Qui de Euripidis codicibus omnium optime et accuratissime scripsit, *Adolphus Kirchoffius* (Berolini 1855), novem fabularum Euripidearum exemplaria integra saeculis XII. et XIII. extitisse arbitratur, easque ex anonymi cujusdam incertae aetatis recensione vulgatas fuisse. Ex his demum exemplaribus propagatae sunt tres codicum familiae; quarum una integras fabulas IX. cum scholiis exhibebat; altera seriorem grammatici alicujus Byzantini recensionem saeculo decimo tertio passa est, atque ideo magis dubiae fidei nunc habenda est; tertia saeculis demum XIV. et XV. trium fabularum syllogen complexa et transcribentium conjecturis adeo inquinata est, ut nullius fere utilitatis critico hodie habenda sit. Hujusmodi libros (octo fere numero, ut videtur) cum ad celeberrimam quatuor fabularum editionem adhiberet *Porsonus*, contigit tamen illi ut ne unum quidem librum melioris notae inspiceret. Quo

* Palatinus fabulas XIII, Florentinus omnes praeter *Troades* completitur.

factum est, ut nonnullis in locis minus probas lectiones quam quae postea ex optimis libris erutae sunt, retinuerit Vir egregius, utpote proborum codicum ope tunc plane destitutus.

Euripidis codices MSS. saeculo duodecimo antiquiores nulli hodie extare videntur*; perpauci etiam ad istam aetatem referuntur. Quorum quidem qui ad priorem istam anonymi recensioem pertinent, (ut Kirchhoffiani catalogi ordine utar,) hi sunt:—

1. Codex Marcianus (aliis Ven. a) no. 471, saec. XII, Venetiis servatus, membranaceus est, liber omnium facile praestantissimus, quanquam nonnullis in locis mutilus vel evanescentibus literis subobscurus. “Continet Dionysii Periegesin cum scholiis, Euripidis Hecubam, Orestem, Phoenissas, Andromacham, Hippolytum usque ad v. 1223, cum scholiis marginalibus et glossis interlinearibus.” Totum Venetiis post Bekkerum contulit Kirchhoffius.

2. Codex Vaticanus no. 909 (Elmsleio Rom. A), bombycinus, item saec. XII, continet Hecubam, Orestem, Phoenissas, Medeam, Hippolytum, Alcestin, Andromacham, Troadas, Rhesum, cum scholiis et glossis. Desunt quaedam in prima et ultima fabula, quae tamen ex apographo ejusdem libri neque valde bono neque antiquo, Palat. 98 (Elmsleio B), a criticis jam suppleta sunt.

3. Codex Havniensis, chartaceus, longe recentior, easdem novem fabulas complectitur. Ex bono libro, Vaticano 909 simillimo, descriptus putatur; verum in Hecuba, Oreste, Phoenissis aliud et quidem longe deterius exemplar expressisse scribam monuit Kirchhoffius.

4. Codex Parisinus 2712 (Brunckio Par. A), membranaceus, saeculi XIII, inter alia scripta continet Euripidis Hecubam, Orestem, Phoenissas, Andromacham, Medeam, Hippolytum, cum glossis interlinearibus et scholiis rarissimis. Hic liber bonus esse perhibetur, nondum tamen satis accurate excussus, cum Musgravius eo et Brunckius minus diligenter uti videantur.

5. Codex Marcianus alter (no. 468), chartaceus vel

* Excepto fortasse codice quodam palimpsesto, a Viro Reverendo H. O. Coxe in coenobio *Mar Saba* prope Hierosolyima reperto. Continet Orestem et Phoenissas, et ad initium saec. XI. pertinere videbatur. A nullo adhuc collatus est.

bombycinus, saec. XIII. praeter aliquot fabulas Aeschyli et Sophoclis, Euripidis continet Hecubam, Orestem, Phoenissas, et Medae fragmentum (v. 1—42), quibus scholia et glossas addidit manus recentior ac satis futilis si fides Kirchhoffio, qui totum ipse contulit.

Ad secundam novem fabularum recensioem, saeculo tertio decimo factam a magistris Byzantinis, quatuor codices retulit Kirchhoffius: hi autem sunt,

Parisinus 2713, membranaceus, saec. XIII. (nondum, u videtur, satis accurate excussus), continens Hecubam, Phoenissas, Hippolytum, Medeam, Alcestin, Andromacham.

Florentinus A, chartaceus, nunc deperditus, novem fabulas, excepto Oreste, complexus.

Flor. 10, chartaceus, saec. XIV, novem item fabulas, praeter Troadas, continet. In usum Matthiae a Francisco De Furia collatus est, sed admodum negligenter, teste Kirchhoffio.

Flor. 15, chartaceus, saec. XIV, Hippolytum, Medeam, Alcestin, Andromacham complectitur cum scholiis marginalibus. Hunc quoque librum contulit F. De Furia.

Diversam plane fabularum Euripidearum recensioem, quae multo majorem numerum comprehendebat, exhibent duo qui soli istius generis nunc supersunt libri, Palatinus 287, membranaceus, et Florentinus 2, chartaceus, saeculi XIV. uterque. Horum priore usus est Marcus Musurus, qui fabulas xviii. editione Aldina vulgandas curabat, Florentini 2 apographo adjunctus; ex quo reliquas (praeter Electram), quae desunt in Palatino, addidit. Recensionis istius nulla fere cura a Byzantinis saec. XIV. et XV. habita esse videtur, atque eo factum, ut paene oblitterata esset ejus memoria. Quod ad criticam ejus auctoritatem attinet, longe ea inferior est quam primae novem fabularum recensioem, utpote quae ex libro conjecturis jam interpolato petita sit.

Qui infra viginti numerantur codices, in Anglia servantur. Hos omnes ipse quibusdam in locis inspexi et manibus versavi, sed accuratius excutere nolui, cum plerique eorum ab aliis jam dudum collati essent, neque operae pretium videretur tam gravem laborem iterum suscipere.

N. 3. 13, Bibl. Publ. Cantabrigiae, chartaceus, ut videtur, et serioris aetatis, fortasse saec. xv. ineuntis, pulcherrime scriptus, continet Vitam Euripidis, duabus manibus absolutam, Hecubam, Orestem, et quatuor libros Catonis Sententiarum. Sequitur pars posterior Hecubae (a v. 715) ab eadem manu repetita. Plurimis nec tamen omnibus paginis glossae interlineares rubrica appinguntur, itemque scholia marginalia.

N. 3. 14, forma quadrata minore, bombycinus, saec. xiv. et bonus liber et nitide scriptus, complectitur Vitam Euripidis, Hecubam, Orestem (sub titulo Electrae), Phoenissas (sub titulo Oedipodis). Scholia marginalia adduntur; glossae interlineares rubro pigmento, nescio an a manu diversa, intertextae sunt. Ad finem voluminis rursus in Hecubam et Orestem incidimus, verum crassa manu in charta perscriptas, et saec. xv. certe non antiquiores.

Mm. 1. 11, easdem fabulas Hecubam, Orestem, Phoenissas exhibet. A duabus minimum manibus exaratus, partim bombycinus, partim chartaceus esse videtur. Scholia et glossae ut in plerisque adduntur; et haec quidem ad Hecubam rubrica appictae. Avulsa fuisse videntur foll. 40, 53, 60, et postea charta suppleta. A fol. 34 liber totus est chartaceus, et manu crassiore exaratus. Ceterum madore et sordibus valde obfuscatus est hic codex, qui ceteroquin minime contemnendus videtur.

Codex Collegii Corporis Christi Cant. numero 403 notatus, forma octona vel quadrata minore, Hecubam, Orestem (sub nomine Electrae), et Phoenissas continet. Et pulchre et accurate scriptus esse videtur, habetque et scholia marginalia et glossas interlineares. Ad finem saec. xiv. vel saltem ad initium saec. xv. pertinere hunc librum crediderim.

In Museo Britannico servantur,

Harl. 4952, liber chartaceus saec. xv, Hecubam, Orestem et Phoenissas continens, sine scholiis et glossis. Scriptus est non admodum accurate, manu tremula ac fortasse senili, sed in Phoenissis paullo elegantiori ac faciliori. Haud multum auctoritatis jure huic libro tribuendum videtur. Crediderim haud diversum esse ab

eo, quem Porsonus *Ayscough* 4952 appellavit: congruit saltem numerorum notatio.

Harl. 5724, item chartaceus, saeculi xv, Hecubam complectitur, sine scholiis et glossis, Hesiodi Scutum, Xenophontis Apologiam Socratis, Agesilaum, c. Hieronem, et opuscula quaedam grammatica.

Harl. 5725, Porsono (Praef. ii.) "recens" vocatus, me iudice ad saec. xiv. vel initium xvti pertinens, bombycinus, continet Plutam a v. 266, *Nubes* integras, Hecubam et Orestem (Electram) ab eadem manu, sed diverso atramento scriptas. Scholia et glossae satis frequentes singulis paginis appictae.

Harl. 5743, partim (ut dicitur, quamquam id me fugit) bombycinus partim chartaceus continet Sophoclis Trachinias et Philoctetem, Alcestidis fragmentum (a v. 1029), Rhesum et Troadas. Magni hic liber pretii habetur, (quamquam est recentissimus, saec. xvi. vix antiquior,) cum perraro nisi in optimis et antiquissimis perscriptae extant hac fabulae Euripidis; et bonas saepe praebet lectiones, a probo sine dubio et veteri fonte derivatas. Post Troadum v. 606, diversum atramentum, et ut alii putant, ego autem non puto, diversa incipit manus. Scriptura est valde nitida, perspicua, elegans. Desunt scholia; nec nisi rarissime glossa vel lectio diversa appingitur.

Harl. 6300, forma quadrata, chartaceus, saec. xiv. vel xv, continet tres fabulas, Hecubam, Orestem, Phoenissas, manu paullo crassiore exaratas. Desunt scholia, sed glossas habet interlineares. A fol. 89 ad finem Orestis diversa est manus; alia etiam in Phoenissis, quae nescio an bombycinis paginis scriptae sint.

Sloane 1774, chartaceus, forma minima, Hippolytum integrum exhibet. Rarae glossae, interdum etiam Latino sermone margini appictae. Videtur bonus esse hic libellus, et accurate scriptus; sed valde recens habendus est.

Oxoniae in Bibliotheca Bodleiana plures Euripidis codices et quidem satis boni asservantur, verum ad unum omnes tres istas vulgatissimas fabulas repetunt. Restat ut quam brevissime eos recenseam:—

Auct. T. 4, 11, forma quadrata, haud antiquus,

Hecubam et Orestem habet, sine glossis ac scholiis. Manus diversa Orestem exscripsit, et quidem paullo minus elegans.

Auct. F. 3, 25, forma quadrata, codex est bombycinus, subcrassus, saec. xiv. et ut videtur valde bonus. Continet inter alia scripta Vitam Euripidis, Hecubam, Orestem, et Phoenissas. Rara ad Hecubam scholia, glossae ubique breves interlineares. Scriptura satis perspicua et lectu minime difficilis, nisi quod evanidum est atramentum.

Auct. F. 4, 1, liber chartaceus, maculis et madore male habitus, forma octona, ad saec. xv. pertinens. Continet Vitam Euripidis, Hecubam, Orestem, et Phoenissas. Perpauca scholia, glossae rubrica usque ad fol. 169 scriptae, postea atramento. In fine Orest. et Phoen. desunt pauca, foliis uno et altero avulsis.

Barocc. 120, chartaceus, saec. xiv. vel xv, complectitur Vitam Euripidis, Hecubam, Orestem (Electram), eadem aut simili manu, Phoenissas a diversa exscriptas. Glossae adsunt interlineares et scholia non admodum frequentia, interdum lectu difficillima.

Barocc. 37, 3, forma quadrata minore, valde recens, Sophoclis Electram et Oedipum Regem, Euripidis Phoenissas complectitur. Liber satis elegans est, sed nullius fere pretii esse videtur. Nec scholia habet neque glossas interlineares.

Barocc. 34, etiam Phoenissas continet sine notis ac glossis usque ad v. 457. Codex est recens, chartaceus. Habet in fine Aristophanis Plutum.

Laud. 54, chartaceus est forma maxima, saec. xv. ineunte non antiquior, ut mihi videtur. Continet inter alia Hecubam ad v. 284, Orestem a v. 165 usque ad finem, Phoenissas integras.

Canon. 86, forma maxima, Hecubam, Orestem, et Sophoclis Ajacem comprehendit, cum glossis et scholiis rarioribus rubrica exaratis.

D'Or. x. i. 3. 13 et 14, duo sunt codices chartacei, uterque Hecubam et Orestem complectens. Alter (14) qui Thomae Magistri scholia exhibet, scriptus est elegantissime, et ad finem saec. xiv. referendus videtur. Alter (13) est valde recens, et cum evanescente atramento tum scribendi festinatione lectu subdifficilis.

Glossas habet rubras, scholia paucissima ab alia manu margini appicta.

Ex his viginti codicibus (plures autem sine dubio in Anglia servantur, quos mihi nondum contigit contrectare) octo fere usus est Porsonus; sed ne hos quidem videtur omnes penitus excussisse, verum quosdam eorum tantum inspexisse et quibusdam in locis consuluisse.

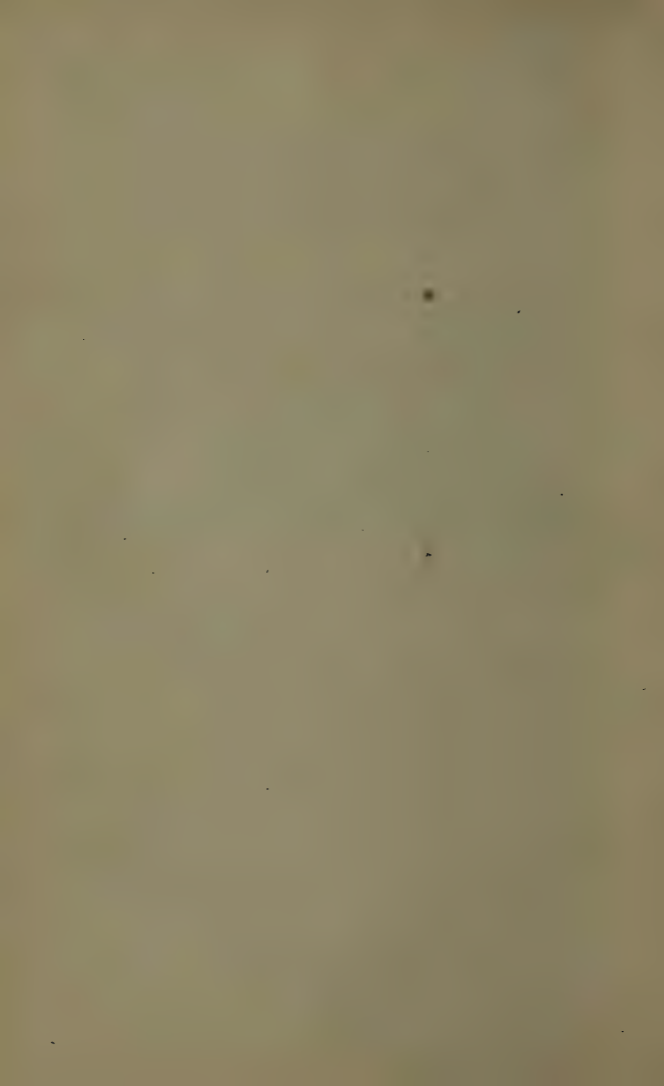
In Orest. v. 225, ὦ βοστρύχων πινῶδες ἄθλιον κᾶρα, legendum nunc puto βάρος pro κᾶρα. Saepe confusae sunt κ et β literae; βάρος autem βοστρύχων, de aegrotante dictum, optime defenditur loco persimili Hippol. 201, 2; sed βοστρύχων κᾶρα plane ineptum est.

In Phoen. v. 1525 pro γάλακτος παρὰ μαστοῖς, quod non magis Graecum est quam βοστρύχων κᾶρα, lege, ipso metro indicante, γαλακτογόνοις παρὰ μαστοῖς.

Ejusdem fabulae vv. 1013—18 vereor ne interpolati sint. Pravum usum verbi διελθεῖν jam notaveram. Ad-dendum erat, verbis εἶρηται λόγος (v. 1012) ex more tragicorum finiri orationem.

Dabam CANTABRIGIAE,
Id. Aug. MDCCCLX.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἡρακλῆς γήμας Μεγάρα τῆς Κρέοντος παῖδας ἐξ αὐτῆς ἐγέννησε· καταλιπὼν δὲ τούτους ἐν ταῖς Θήβαις αὐτὸς εἰς Ἄργος ἦλθεν Εὐρυσθεῖ τοὺς ἄθλους ἐκπονήσων. πάντων δὲ περιγεγόμενος ἐπὶ πᾶσιν εἰς Ἄϊδου κατήλθε· καὶ πολὺν ἐκεῖ διατρίψας χρόνον δόξαν ἀπέλιπε παρὰ τοῖς ζῶσιν ὡς εἶη τεθνηκώς· στασιάζοντες δὲ οἱ Θηβαῖοι πρὸς τὸν δυνάστην Κρέοντα Δύκον ἐκ τῆς Εὐβοίας κατήγαγον. . . . .

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΜΦΙΤΡΩΝ.

ΜΕΓΑΡΑ.

ΛΥΚΟΣ.

ΙΡΙΣ.

ΛΥΤΤΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΘΗΣΕΥΣ.

ΧΟΡΟΣ ΘΗΒΑΙΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

Προλογίζει δὲ ὁ Ἀμφιτρώων.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

Τίς τὸν Διὸς σύλλεκτρον οὐκ οἶδεν βροτῶν,
Ἄργεῖον Ἀμφιτρύων, ὃν Ἀλκαῖός ποτε
ἔτιχθ' ὁ Περσέως, πατέρα τόνδ' Ἡρακλέους;
ὅς τάσδε Θήβας ἔσχει, ἔνθ' ὁ γηγενῆς
Σπαρτῶν στάχυς ἔβλασται, ὧν γένους Ἄρης 5
ἔσωσ' ἀριθμὸν ὀλίγον, οἱ Κάδμου πόλιν
τεκνοῦσι παίδων παισίν. ἔνθεν ἐξέφυ
Κρέων, Μενοικέως παῖς, ἀναξ τῆσδε χθονός.
Κρέων δὲ Μεγάρας τῆσδε γίγνεται πατήρ,
ἦν πάντες ὑμεναίοισι Καδμείοι ποτε 10
λωτῶ συνηλάλαξαν, ἦνικ' εἰς ἐμοὺς
δόμοις ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς νιν ἤγετο.
λιπὼν δὲ Θήβας, οὐ κατωκίσθη ἐγὼ,
Μεγάραν τε τήνδε πενθεροῖς τε παῖς ἐμὸς
Ἄργεῖα τείχη καὶ Κυκλωπίαν πόλιν 15
ἀρέξατ' οἰκέϊν, ἦν ἐγὼ φεύγω κτανῶν
Ἡλεκτρύωνα· συμφορὰς δὲ τὰς ἐμὰς
ἐξευμαρίζων καὶ πάτραν οἰκέϊν θέλων
καθόδου δίδωσι μισθὸν Εὐρυσθεῖ μέγαν,
ἐξημερῶσαι γαῖαν, εἴθ' Ἥρας ὑπο 20
κέντροις δαμασθεῖς εἴτε τοῦ χρεῶν μέτα.
καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἐξεμόχθησεν πόνοισι,
τὸ λοίσθιον δὲ Ταινάρου διὰ στόμα
βέβηκ' ἐς Ἄιδου τὸν τρισώματον κύνα
ἐς φῶς ἀνάξων, ἔνθεν οὐχ ἦκει πάλιν. 25
γέρων δὲ δῆ τις ἔστι Καδμείων λόγος
ὡς ἦν πάρος Δίρκης τις εὐνήτωρ Λύκος,
III.—2

τὴν ἐπτάπυργον τήνδε δεσπόζων πόλιν,
τὼ λευκοπώλω πρὶν τυραννῆσαι χθονὸς
Ἄμφιον ἠδὲ Ζῆθον, ἐκγόνω Διός. 31

οὗ ταῦτόν ὄνομα παῖς πατρός κεκλημένος,
Καδμείος οὐκ ὦν, ἀλλ' ἀπ' Εὐβοίας μολῶν,
κτείνει Κρέοντα, καὶ κτανῶν ἄρχει χθονός,
στάσει νοσοῦσαν τήνδ' ἐπεισπεσῶν πόλιν.

ἡμῖν δὲ κῆδος ἐς Κρέοντ' ἀνημμένον 3
κακὸν μέγιστον, ὡς ἔοικε, γίνεται.

τοῦμοῦ γὰρ ὄντος παιδὸς ἐν μυχοῖς χθονός,
ὁ κλεινὸς οὗτος τῆσδε γῆς ἄρχων Λύκος
τοὺς Ἡρακλείους παῖδας ἐξελεῖν θέλει
κτανῶν δάμαρτά θ', ὡς φόνω σβέσῃ φόνον, 40
κάμ', εἴ τι δὴ χρεὶ κάμ' ἐν ἀνδράσιν λέγειν
γέροντ' ἀχρεῖον, μὴ ποθ' οἶδ' ἠὲδρωμένοι
μήτρῳσιν ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην.

ἐγὼ δὲ, λείπει γάρ με τοῖσδ' ἐν δώμασι 45
τροφὸν τέκνων οἰκουρὸν, ἠνίκα χθονός

μέλαιναν ὄρφνῆν εἰσέβαινε παῖς ἐμὸς,
σὺν μητρὶ, τέκνα μὴ θάνωσ' Ἡρακλέους,
βωμὸν καθίζω τόνδε σωτήηρος Διός,
ὃν καλλινίκου δορὸς ἄγαλμ' ἰδρύσατο 50
Μινίας κρατήσας οὐμὸς εὐγενῆς τόκος.

πάντων δὲ χρεῖοι τάσδ' ἔδρας φυλάσσομεν;
σίτων, ποτῶν, ἐσθῆτος, ἀστρώτῳ πέδῳ
πλευρὰς τιθέντες· ἐκ γὰρ ἐσφραγισμένοι
δόμων καθήμεθ' ἀπορία σωτηρίας.

φίλων δὲ τοὺς μὲν οὐ σαφεῖς ὀρῶ φίλους, 55
οἱ δ' ὄντες ὀρθῶς ἀδύνατοι προσωφελεῖν.
τοιούτων ἀνθρώποισιν ἢ δυσπραξία,
ἧς μήποθ', ὅστις καὶ μέσῳς εἶνους ἐμοί,
τύχοι, φίλων ἔλεγχον ἀψευδέστατον.

ΜΕΓΑΡΑ.

ὦ πρέσβυ, Ταφίων ὅς ποτ' ἐξείλες πόλιν 60
στρατηλατήσας κλεινὰ Καδμείων δορὸς,

ὡς οὐδὲν ἀνθρώποισι τῶν θεῶν σαφές.
 ἐγὼ γὰρ οὔτ' ἐς πατέρ' ἀπηλάθην τύχης,
 ὅς οἶνεκ' ὄλβου μέγας ἐκομπάσθη ποτὲ,
 ἔχων τυραϊνίδ', ἧς μακραὶ λόγχοι πέρι 65
 πηδῶσ' ἔρωτι σώματ' εἰς εὐδαίμονα,
 ἔχων δὲ τέκνα· καὶ μ' ἔδωκε παιδί σῶ,
 ἐπίσημον εὐνήν Ἡρακλεῖ συνοικίσας.
 καὶ νῦν ἐκεῖνα μὲν θανόντ' ἀνέπτατο·
 ἐγὼ δὲ καὶ σὺ μέλλομεν θνήσκειν, γέρον, 70
 οἳ θ' Ἡράκλειοι παῖδες, οὓς ὑπὸ πτεροῖς
 σῶζω νεοσσούς ὄρνις ὡς ὑφειμένη.
 οἱ δ' εἰς ἔλεγχον ἄλλος ἄλλοθεν πίτινων,
 ὦ μῆτερ, ἀνδρᾶ, ποῖ πατήρ ἄπεστι γῆς;
 τί δρᾶ; πόθ' ἤξει; τῷ νέῳ δ' ἐσφαλμένοι 75
 ζητοῖσι τὸν τεκόντ'. ἐγὼ δὲ διαφέρω
 λόγοισι μυθεύουσα. θαυμάζω δ', ὅταν
 πύλαι ψοφῶσι, πᾶς τ' ἀνίστησιν πόδα,
 ὡς πρὸς πατρῶον προσπεσούμενοι γόνυ.
 νῦν οὖν τίν' ἐλπίδ' ἢ πόρον σωτηρίας 80
 ἐξευμαρίζει, πρέσβυ; πρὸς σέ γὰρ βλέπω.
 ὡς οὔτε γαίας ὄρι' ἂν ἐκβαῖμεν λάθρα·
 φυλακαὶ γὰρ ἡμῶν κρείσσονες κατ' ἐξόδους·
 οὔτ' ἐν φίλοισιν ἐλπίδες σωτηρίας
 ἔτ' εἰσὶν ἡμῖν. ἦντιν' οὖν γνώμην ἔχεις 85
 λέγ' ἐς τὸ κοινόν, μὴ θανεῖν ἔτοιμον ἦ,
 χρόνον δὲ μηκύνωμεν ὄντες ἀσθενεῖς.

ΑΜ. ὦ θύγατερ, οὔτοι ῥάδιον τὰ τοιαῦτα
 φαύλως παραινεῖν σπουδάσαντ' ἄνευ πόνου.

ΜΕ. λύπης τι προσδεῖς ἢ φιλεῖς οὕτω φάος; 90

ΑΜ. καὶ τῷδε χαίρω καὶ φιλῶ τὰς ἐλπίδας.

ΜΕ. κάγω· δοκεῖν δὲ τὰδόκητ' οὐ χρῆ, γέρον.

ΑΜ. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ἔνεστ' ἄκη.

ΜΕ. ὁ δ' ἐν μέσῳ με λυπρὸς ὢν δάκνει χρόνος.

ΑΜ. γένοιτό τ' ἂν, ὦ θύγατερ, οὔριος δρόμος 95
 ἐκ τῶν παρόντων τῶνδ' ἐμοὶ καὶ σοὶ κακῶν
 ἔλθοι τ' ἔτ' ἂν παῖς οὐμὸς, εὐνήτωρ δὲ σός.

ἀλλ' ἤσυχάζε καὶ δακρυρρόους τέκνων
 πηγὰς ἀφαίρει καὶ παρευκῆλει λόγοις,
 κλέπτουσα μύθοις ἀθλίους κλοπὰς ὄμως. 100
 κάμνουσι γάρ τοι καὶ βροτῶν αἱ συμφοραὶ,
 καὶ πνεύματ' ἀνέμων οὐκ ἀεὶ ῥώμην ἔχει,
 οἳ τ' εὐτυχοῦντες διὰ τέλους οὐκ εὐτυχεῖς·
 ἐξίσταται γὰρ πάντ' ἀπ' ἀλλήλων δίχα.
 οὗτος δ' ἀνὴρ ἄριστος ὅστις ἐλπίσι 105
 πέποιθεν αἰεὶ· τὸ δ' ἀπορεῖν ἀνδρὸς κακοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

ὑπώροφα μέλαθρα . . . . . στρ.
 καὶ γεραιὰ δέμνι, ἀμφὶ βάκτροις
 ἔρεισμα θέμενος, ἐστάλην ἠλέμων
 γῶν ἀοιδὸς, ὥστε πολιοὺς ὄρνις, 110
 ἔπεα μόνον καὶ δόκημα νυκτερωπὸν
 ἐννύχων ὀνειρών,
 τρομερὰ μὲν, ἀλλ' ὄμως πρόθυμα.
 ὦ τέκεα πατὴρὸς ἀπάτορ', ὦ
 γεραιέ, σύ τε, τάλαινα μᾶ- 115
 τερ, ἃ τὸν Ἄϊδα δόμοις
 πόσιν ἀναστενάξεις.
 μὴ προκάμητέ πόδα . . . . . ἀντ.
 βαρὺ τε κῶλον, ὥστε πρὸς πετραῖον 120
 †λέπας ζυγηφόρον πῶλον ἀνέντες, ὡς
 βάρος φέρων τροχηλάτιο κώλου.
 λαβοῦ χερῶν καὶ πέπλων, ἔτου λέλοιπε
 ποδὸς ἀμαυρὸν ἶχνος·
 γέρων γέροντα παρακόμιζε, 125
 τὸ πάρος ἐν ἠλίκων πόνοις
 ὦ ξύνοπλα δόρατα νέα νέω
 ξυνῆν ποτ', εὐκλεεστάτας
 πατρίδος οὐκ ὀνειδή.
 ἴδετε, πατὴρὸς ὡς . . . . . ἐπωδ.
 γοργῶπες αἶδε προσφερεῖς
 ὀμμάτων ἀγαί.

τὸ δὲ δὴ κακοτυχὲς οὐ λέλοιπεν ἐκ τέκνων,
 οὐδ' ἀποίχεται χάρις.
 Ἐλλάς ὦ ξυμμάχους
 οἴους οἴους ὀλέσασα
 τούσδ' ἀποστερήσει.

135

ἀλλ' εἰσορῶ γάρ τῆσδε κοίρανον χθονὸς
 Λύκον περῶντα τῶνδε δωμάτων πέλας.

ΛΥΚΟΣ.

τὸν Ἡράκλειον πατέρα καὶ ξυνάορον,
 εἰ χρή μ', ἐρωτῶ· χρή δ', ἐπεὶ γε δεσπότης
 ἡμῶν καθέστηχ', ἱστορεῖν ἂ βούλομαι.
 τίν' ἐς χρόνον ζητεῖτε μηκῦναι βίον;
 τίν' ἐλπίδ' ἀλκὴν τ' εἰσορᾶτε μὴ θανεῖν;
 ἢ τὸν παρ' Ἄιδῃ πατέρα τῶνδε κείμενον
 πιστεύεθ' ἦξειν; ὡς δ' ὑπὲρ τὴν ἀξίαν
 τὸ πένθος αἴρεσθ', εἰ θανεῖν ὑμᾶς χρεῶν,
 σὺ μὲν καθ' Ἑλλάδ' ἐκβαλὼν κόμπους κενοὺς
 ὡς σύγγαμός σοι Ζεὺς τέκοι νέον *θεὸν,
 σὺ δ' ὡς ἀρίστου φωτὸς ἐκλήθης δάμαρ.
 τί δὴ τὸ σεμνὸν σῶ κατείργασται πόσει,
 ὕδραν ἔλειον εἰ διώλεσε κτανῶν
 ἢ τὸν Νέμειον θῆρ'; ὃν ἐν βρόχοις ἐλὼν
 βραχίονός φησ' ἀγχόναισιν ἐξελεῖν.
 τοῖσδ' ἐξαγωνίζεσθε; τῶνδ' ἄρ' οὐνεκα
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας οὐ θιγήσκειν χρεῶν;
 ὃς ἔσχε δόξαν, οὐδὲν ὦν, εὐψυχίας
 θηρῶν ἐν αἰχμῇ, τᾶλλα δ' οὐδὲν ἄλκιμος,
 ὃς οὐποτ' ἀσπίδ' ἔσχε πρὸς λαιᾶ χερὶ,
 οὐδ' ἦλθε λόγχης ἐγγὺς, ἀλλὰ τόξ' ἔχων,
 κάκιστον ὄπλον, τῇ φυγῇ πρόχειρος ἦν.
 ἀνδρὸς δ' ἔλεγχος οὐχὶ τόξ' εὐψυχίας,
 ἀλλ' ὃς μένων βλέπει τε κἀντιδέρκεται
 δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα τάξιν ἐμβεβώς.
 ἔχει δὲ τοῦμόν οὐκ ἀναίδειαν, γέρον,
 ἀλλ' εὐλάβειαν· οἶδα γὰρ κατακτανῶν

140

145

150

155

160

165

Κρέοντα, πατέρα τῆσδε, καὶ θρόνους ἔχων.
οὐκὸν τραφέντων τῶνδε τιμωροὺς ἐμοὶ
χρηῖζω λιπέσθαι τῶν δεδραμένων δίκην.

- ΑΜ. τὸ τοῦ Διὸς μὲν, Ζεὺς ἀμυνέτω μέρει 170
παιδός· τὸ δ' εἰς ἔμ', Ἡράκλεις, ἐμοὶ μέλει
λόγοισι τὴν τοῦδ' ἀμαθίαν ὑπὲρ σέθεν
δειῖξαι· κακῶς γάρ σ' οὐκ ἑατέον κλύειν.
πρῶτον μὲν οἶν τάρρητ', ἐν ἀρρήτοισι γὰρ
τὴν σὴν νομίζω δειλίαν, Ἡράκλεες, 175
σὺν μάρτυσιν θεοῖς δεῖ μ' ἀπαλλάξαι σέθεν.
Διὸς κεραυνὸν δ' ἠρόμην τέθριππά τε,
ἐν οἷς βεβηκῶς τοῖσι γῆς βλαστήμασι
Γίγασι πλευροῖς πτήν' ἐναρμόσας βέλλη
τὸν καλλίνικον μετὰ θεῶν ἐκώμασε· 181
τετρασκελές θ' ὑβρισμα Κενταύρων γένος,
Φολόην ἐπελθῶν, ᾧ κάκιστε βασιλέων,
ἐροῦ τίν' ἀνδρ' ἀριστον ἐγκρίναιεν ἄν·
ἢ οὐ παῖδα τὸν ἐμὸν, ὃν σὺ φῆς εἶναι δοκεῖν ;
Δίρφον δ' ἐρωτῶν, ἢ σ' ἔθρεψ', Ἀβαντίδα, 185
οὐ τὰν ἐπαιέσειεν· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου
ἔσθλόν τι δράσας μάρτυρ' ἄν λάβοις πάτραν.
τὸ πάνσοφον δ' εἴρημα, τοξήρη σάγην,
μέμφει κλύων νῦν τὰπ' ἐμοῦ σοφὸς γενοῦ.
ἀνὴρ ὀπλίτης δοῦλός ἐστι τῶν ὄπλων, 190
καὶ τοῖσι συνταχθεῖσιν οὔσι μὴ ἀγαθοῖς
αὐτὸς τέθνηκε δειλία τῇ τῶν πέλας,
θραύσας τε λόγχην οὐκ ἔχει τῷ σώματι
θάνατον ἀμῦναι, μίαν ἔχων ἀλκὴν μόνον·
ὅσοι δὲ τόξοις χεῖρ' ἔχουσιν εὔστοχον, 195
ἐν μὲν τὸ λῶστον, μυρίους οἰστοὺς ἀφείς
ἄλλοις τὸ σῶμα ρίεται μὴ κατθανεῖν,
ἐκὰς δ' ἀφεστῶς πολεμίους ἀμύνεται
τυφλοῖς ὀρῶντας οὐτάσας τοξεύμασι,
τὸ σῶμά τ' οὐ δίδωσι τοῖς ἐναντίοις, 200
ἐν εὐφυλάκτῳ δ' ἐστί· τοῦτο δ' ἐν μάχῃ
σοφὸν μάλιστα, δρῶντα πολεμίους κακῶς

σώζειν τὸ σῶμα μὴ ἕκ τύχης ὠρμισμένους.
 λόγοι μὲν οἶδε τοῖσι σοῖς ἐναντίαν
 γνώμην ἔχουσι τῶν καθεστῶτων πέρι. 205
 παῖδας δὲ δὴ τί τοῖσδ' ἀποκτεῖναι θέλεις;
 τί σ' οἶδ' ἔδρασαν; ἐν τί σ' ἠγοῦμαι σοφόν,
 εἰ τῶν ἀρίστων τὰκγον' αὐτὸς ἂν κακὸς
 δέδοικας. ἀλλὰ τοῦθ' ὅμως ἡμῖν βαρὺ,
 εἰ δειλίας σῆς καθθανούμεθ' οὔνεκα, 210
 ὃ χρῆν σ' ὑφ' ἡμῶν τῶν ἀμεινόνων παθεῖν,
 εἰ Ζεὺς δικαίας εἶχεν εἰς ἡμᾶς φρένας.
 εἰ δ' οὖν ἔχειν γῆς σκῆπτρα τῆσδ' αὐτὸς θέλεις,
 ἕασον ἡμᾶς φυγάδας ἐξελθεῖν χθονός·
 βία δὲ δράσης μὴδὲν, ἢ πείσει βίαν, 215
 ὅταν θεὸς σοι πνεῦμα μεταβαλὼν τύχη.
 φεῦ·

ὦ γαῖα Κάδμου, καὶ γὰρ ἐς σ' ἀφίξομαι
 λόγους ὀνειδιστῆρας ἐνδατούμενος,
 τοιαῦτ' ἀμύνεθ' Ἡρακλεῖ τέκνοσί τε;
 ὃς εἰς Μινύαισι πᾶσι διὰ μάχης μολῶν 220
 Θήβαις ἔθηκεν ὄμμ' ἐλεύθερον βλέπειν.
 οὐδ' Ἑλλάδ' ἦνεσ', οὐδ' ἀνέξομαί ποτε
 σιγῶν, κακίστην λαμβάνων ἐς παῖδ' ἐμὸν,
 ἦν χρῆν νεοσσοῖς τοῖσδε πῦρ, λόγχας, ὅπλα
 φέρουσαν ἐλθεῖν, ποντίων καθαρμάτων 225
 χέρσου τ' ἀμοιβὰς, ὧν ἐμόχθησεν χάριν.
 τὰ δ', ὦ τέκν', ὑμῖν οὔτε Θηβαίων πόλις
 οὔθ' Ἑλλὰς ἀρκεῖ· πρὸς δ' ἔμ' ἀσθνήη φίλον
 δεδόρκατ', οὐδὲν ὄντα πλὴν γλώσσης ψόφον.
 ῥώμη γὰρ ἐκλέλοιπεν ἦν πρὶν εἶχομεν· 230
 γήρα δὲ τρομερὰ γυῖα κάμαυρόν σθένος.
 εἰ δ' ἦν νέος τε κᾶτι σώματος κρατῶν,
 λαβὼν ἂν ἔγχος τοῦδε τοῖς ξανθοῖς πλόκουσ
 καθημάτωσ' ἂν, ὥστ' Ἀτλαντικῶν πέρα
 φεύγειν ὄρων ἂν δειλίᾳ τοῦμὸν δόρυ. 235

ΧΟ. ἄρ' οὐκ ἀφορμὰς τοῖς λόγοισιν ἀγαθοὶ
 θνητῶν ἔχουσι, κἂν βραδύς τις ἢ λέγειν;

- ΛΥΚ. σὺ μὲν λέγ' ἡμᾶς οἷς πεπύργωσαι λόγοις,
 ἐγὼ δὲ δράσω σ' ἀντὶ τῶν λόγων κακῶς.
 ἄγ', οἱ μὲν Ἑλικῶν, οἱ δὲ Παρνασοῦ πτυχὰς 210
 τέμνειν ἄνωχθ' ἐλθόντες ἰλουργοὺς δρυὸς
 κορμούς· ἐπειδὰν δ' εἰσκομισθῶσιν πόλει,
 βωμὸν πέριξ νήσαντες ἀμφήρη ξύλα
 ἐμπύπρατ' αὐτῶν καὶ πυροῦτε σώματα
 πάντων, ἵν' εἰδῶσ' οὐνεκ' οὐχ ὁ κατθανὼν 245
 κρατεῖ χθονὸς τῆσδ', ἀλλ' ἐγὼ τὰ νῦν τάδε.
 ὑμεῖς δὲ, πρέσβεις, ταῖς ἐμαῖς ἐναντίοι
 γνώμαισιν ὄντες, οὐ μόνον στενάξετε
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας, ἀλλὰ καὶ δόμου
 τύχας, ὅταν πάσχι τι, μεμνήσεσθε δὲ 250
 δοῦλοι γεγῶτες τῆς ἐμῆς τυραννίδος.
- ΧΘ. ὦ γῆς λόχευμα, τοὺς Ἄρης σπείρει ποτὲ
 λάβρον δράκοντος ἐξερημώσας γένυν,
 οὐ σκῆπτρα, χειρὸς δεξιᾶς ἐρείσματα,
 ἀρείτε, καὶ τοῦδ' ἀνδρὸς ἀνόσιον κᾶρα 255
 καθαιματώσεθ', ὅστις οὐ Καδμείος ὢν
 ἄρχει κάκιστος τῶν νέων ἔπηλυς ὢν;
 ἀλλ' οὐκ ἐμοῦ γε δεσπόσεις χαίρων ποτὲ,
 οὐδ' ἀπόνησα πόλλ' ἐγὼ καμῶν χερὶ
 ἔξεις, ἀπέρρων δ' ἐνθεν ἦλθες ἐνθάδε 260
 ὕβριζ'. ἐμοῦ γὰρ ζῶντος οὐ κτενεῖς ποτὲ
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας· οὐ τοσόνδε γῆς
 ἔνερθ' ἐκεῖνος κρύπτεται λιπῶν τέκνα.
 ἐπεὶ σὺ μὲν γῆν τήνδε διολέσας ἔχεις,
 ὁ δ' ὠφελήσας ἀξίων οὐ τυγχάνει 265
 κᾶπειτὰ πράσσω πόλλ' ἐγὼ φίλους ἐμοῖς
 θανόντας εὐ δρῶν οὐ φίλων μάλιστα δεῖ;
 ὦ δεξιὰ χεῖρ, ὡς ποθεῖς λαβεῖν δόρυ,
 ἐν δ' ἀσθενείᾳ τὸν πόθον διώλεσας.
 ἐπεὶ σ' ἔπανσ' ἂν δοῦλον εἰνέποντά με, 270
 καὶ τάσδε Θήβας εὐκλεῶς ὠκῆσαμεν,
 ἐν αἷς σὺ χαίρεις· οὐ γὰρ εὖ φρονεῖ πόλις
 στάσει νοσοῦσα καὶ κακοῖς βουλευμασιν·

οὐ γάρ ποτ' ἂν σέ δεσπότην ἐκτῆσατο.
 ΜΕ. γέροντες, αἰνῶ τῶν φίλων γὰρ οὐνεκα 275
 ὀργὰς δικαίας τοὺς φίλους ἔχειν χρεῶν·
 ἡμῶν δ' ἕκατι δεσπόταις θυμούμενοι
 πάθητε μηδέν. τῆς δ' ἐμῆς, Ἀμφιτρύων,
 γνώμης ἄκουσον, ἣν τί σοι δοκῶ λέγειν.
 ἐγὼ φιλῶ μὲν τέκνα· πῶς γὰρ οὐ φιλῶ 280
 ἄτικτον, ἀμόχθησα; καὶ τὸ κατθανεῖν
 δεινὸν νομίζω· τῷ δ' ἀναγκαίῳ τρόπῳ
 ὅς ἀντιτείνει, σκαιὸν ἠγοῦμαι βροτόν.
 ἡμᾶς δ' ἐπειδὴ δεῖ θανεῖν, θνήσκειν χρεῶν
 μὴ πυρὶ καταξανθέντας, ἐχθροῖσιν γέλων 285
 διδόντας, οὐμοὶ τοῦ θανεῖν μείζον κακόν·
 ὀφείλομεν γὰρ πολλὰ δώμασιν καλά.
 σέ μὲν δόκησις ἔλαβεν εὐκλεῆς δορὸς,
 ὅστ' οὐκ ἀνέκτον δειλίας θανεῖν σ' ὕπο,
 οὐμὸς δ' ἀμαρτύρητος εὐκλεῆς πόσις, 290
 τῶς τούσδε παῖδας οὐκ ἂν ἐκσῶσαι θέλοι
 δόξαν κακὴν λαβόντας· οἱ γὰρ εὐγενεῖς
 κάμνουσι τοῖς αἰσχροῖσι τῶν τέκνων ὕπερ,
 ἐμοὶ τε μίμημ' ἀνδρὸς οὐκ ἀπωστέον.
 σκέψαι δὲ τὴν σὴν ἐλπίδ', ἣ λογίζομαι. 295
 ἦξειν νομίζεις παῖδα σὸν γαίας ὕπο·
 καὶ τίς θανόντων ἦλθεν ἐξ Ἰαίδου πάλιν;
 ἀλλ' ὡς λόγοισι τόνδε μαλθάξαιμεν ἂν·
 ἦκιστα· φεύγειν σκαιὸν ἄνδρ' ἐχθρὸν χρεῶν,
 σοφοῖσι δ' εἴκειν καὶ τεθραμμένοις καλῶς· 300
 ῥᾶον γὰρ αἰδοῦς ὑποβαλὼν φίλ' ἂν τύχοις.
 ἦδη δ' ἐσῆλθέ μ' εἰ παράιτησαίμεθα
 φυγὰς τέκνων τῶνδ'· ἀλλὰ καὶ τόδ' ἄθλιον,
 πενία σὺν οἰκτρᾷ περιβαλεῖν σωτηρίαν·
 ὡς τὰ ξένων πρόσωπα φεύγουσιν φίλοις 305
 ἐν ἡμαρ ἠδὺ βλέμμ' ἔχειν φασὶν μόνον.
 τόλμα μεθ' ἡμῶν θάνατον, ὅς μένει σ' ὄμως.
 προκαλούμεθ' εὐγένειαν, ὦ γέρον, σέθεν·
 τὰς τῶν θεῶν γὰρ ὅστις ἐκμοχθεῖ τύχας,
 III.—3

- πρόθυμός ἐστι, ἢ προθυμία δ' ἄφρων· 310
 ὃ χρὴ γὰρ οὐδεὶς μὴ χρεῶν θήσει ποτέ.
- ΞΟ. εἰ μὲν σθειόντων τῶν ἐμῶν βραχιόνων
 ἦν τίς σ' ὑβρίζων, ῥαδίως ἐπαύσατ' ἄν·
 νῦν δ' οὐδέν ἐσμεν· σὸν δὲ τοῦντεῦθεν σκοπεῖν
 ὅπως διώσει τὰς τύχας, Ἀμφιτρίων. 315
- ΑΜ. οὗτοι τὸ δειλὸν οὐδὲ τοῦ βίου πόθος
 θανεῖν ἐρύκει μ', ἀλλὰ παιδὶ βούλομαι
 σῶσαι τέκν'. ἄλλως δ' ἀδυνάτων ἔοικ' ἐρᾶν.
 ἰδοὺ πάρεστιν ἦδε φασγάνῳ δέρη
 κεντεῖν, φονεύειν, ἰέναι πέτρας ἄπο· 320
 μίαν δὲ νῶν δὸς χάριν, ἄναξ, ἰκνούμεθα.
 κτείνόν με καὶ τήνδ' ἀθλίαν παίδων πάρος,
 ὡς μὴ τέκν' εἰσίδωμεν, ἀνόσιον θέαν,
 ψυχορραγοῦντα καὶ καλοῦντα μητέρα
 πατρός τε πατέρα· τᾶλλα δ', εἰ πρόθυμος εἶ, 325
 πρᾶσσ'· οὐ γὰρ ἀλκὴν ἔχομεν ὥστε μὴ θανεῖν.
- ΜΕ. καγὼ σ' ἰκνούμαι χάριτι προσθεῖναι χάριν,
 ἡμῖν ἵν' ἀμφοῖν εἰς ὑπουργήσης διπλᾶ·
 κόσμον πάρες μοι παισὶ προσθεῖναι νεκρῶν
 δόμους ἀνοίξας· νῦν γὰρ ἐκκέκλήμεθα· 330
 ὡς ἀλλὰ ταῦτά γ' ἀπολάχωσ' οἴκων πατρός.
- ΛΥΚ. ἔσται τὰδ'· οἴγειν κληῖθρα προσπόλοις λέγω.
 κοσμεῖσθ' ἔσω μολόντες· οὐ φθονῶ πέπλων.
 ὅταν δὲ κόσμον περιβάλησθε σώμασιν,
 ἦξω πρὸς ὑμᾶς νερτέρᾳ δώσων χθονί. 335
- ΜΕ. ὦ τέκν', ὀμαρτεῖτ' ἀθλίῳ μητρὸς ποδὶ
 πατρῶον ἐς μέλαθρον, οὗ τῆς οὐσίας
 ἄλλοι κρατοῦσι, τὸ δ' ὄνομ' ἔσθ' ἡμῶν ἔτι.
- ΑΜ. ὦ Ζεῦ, μάτην ἄρ' ὀμόγαμόν σ' ἐκτησάμην,
 μάτην δὲ † παιδός τοι νεῶν ἐκκλήζομεν. 340
 σὺ δ' ἦσθ' ἄρ' ἦσσον ἢ δόκεις εἶναι φίλος.
 ἀρετῇ σε νικῶ θνητὸς ὢν θεὸν μέγαν.
 παῖδας γὰρ οὐ προὔδωκα τοὺς Ἡρακλέους.
 σὺ δ' ἐς μὲν εὐνὰς κρύφιος ἠπίστῳ μολεῖν,
 τὰλλότρια λέκτρα δόντος οὐδενὸς λαβὼν, 345

σώζειν δὲ τοὺς σοὺς οὐκ ἐπίστασαι φίλους.
ἀμαθὴς τις εἶ θεός, ἢ δίκαιος οὐκ ἔφυς.

- ΧΟ. αἰλινὸν μὲν ἐπ' εὐτυχεῖ στρ. α'.
 μολπᾶ Φοῖβος ἰακχεῖ,
 τὰν καλλίφθογον κιθάραν 350
 ἐλαύνων πλήκτρῳ χρυσέῳ·
 ἐγὼ δὲ τὸν γὰρ ἐνέρων τ' ἐς ὄρφναν
 μολόντα παῖδ' εἶτε Διὸς νιν εἶπω
 εἶτ' Ἀμφιτρύωνος ἱνιν,
 ὑμνῆσαι, στεφάνωμα μέ- 355
 χθων, δι' εὐλογίας θέλω.
 γενναίων δ' ἀρεταὶ πόνων
 τοῖς θανούσιν ἄγαλμα.
 πρῶτον μὲν Διὸς ἄλσος 360
 ἠρήμωσε λέοντος,
 πυρσῶ δ' ἀμφεκαλύφθη
 ξανθὸν κρατ' ἐπινώτισας
 δεινῶ χάσματι θηρός·
 τὰν τ' ὄρεινόμον ἀγρίων ἀντ. α'.
 Κενταύρων ποτὲ γένναν 365
 ἔτρωσεν τόξοις φονίοις
 ἐναίρων πτανοῖς βέλεσιν.
 ξύνοιδε Πηγειὸς ὁ καλλιδίνας
 μακραί τ' ἄρουραι πεδίων ἄκαρποι 370
 καὶ Πηλιάδες θεράπναι
 σύγχορτοί θ' Ὀμόλας ἔναυ-
 λοι, πεύκαισιν ὄθεν χέρας
 πληροῦντες χθόνα Θεσσαλῶν
 ἰππείαις ἐδάμαζον· 375
 τὰν τε χρυσοκάρανον
 δόρκα ποικιλόνωτον
 συλήτειραν ἀγρωστᾶν
 κτείνας θηροφόνον θεᾶν
 Οἰνωᾶτιν ἀγάλλει·
 τεθρίππων τ' ἐπέβα στρ. β'.
 καὶ ψαλίους ἐδάμασσε πώλους

- Διομήδεος, αἶ φονίαισι φάτναις ἀχάλιν' ἐθόαζον
 κάθαιμα σῖτα γένυσι, χαρ-
 μοναῖσιν ἀνδροβρῶσι δυστράπεζοι· 385
 περῶν δ' ἀργυρορρίταν Ἔβρον
 ἐξέπρασσε μόχθον
 Μυκηναίῳ πονῶν τυράννῳ,
 τάν τε Μηλιάδ' ἀκτάν
 Ἄναύρον παρὰ πηγὰς 390
 Κύκνον [δὲ] ξεινοδαίκταν
 τόξοις ὤλεσεν, Ἄμφαναί-
 ας οἰκῆτορ' ἄμικτον·
 ὕμνωδούς τε κόρας ἀντ. β'.
 ἦλυθεν ἐσπερίαν ἐς αὐλάν, 395
 χρύσειον πετάλων ἄπο μηλοφόρων χερὶ καρπὸν
 ἀμέρξων,
 δράκοντα πυρσόνωτον, ὃς
 ἄπλατον ἀμφελικτὸς ἔλικ' ἐφρούρει,
 κτανῶν ποντίας θ' ἀλὸς μυχούς 400
 εἰσέβαινε, θνατοῖς
 γαλανείας τιθεῖς ἐρέτμοις·
 οὐρανοῦ θ' ὑπὸ μέσσαν
 ἐλαίνει χέρας ἔδραν,
 Ἄτλαντος δόμον ἐλθῶν· 405
 ἀστρωπούς τε κατέσχευ οἴ-
 κους εὐανορία θεῶν·
 τὸν ἱππευτάν τ' Ἀμαζόνων στρατὸν στρ. γ'.
 Μαιῶτιν ἀμφὶ πολυπόταμον
 ἔβα δι' Εὐξείνου οἴδμα λίμνας, 410
 τίν' οὐκ ἀφ' Ἑλλανίας
 ἄγορον ἀλίσας φίλων,
 κόρας Ἀρείας πέπλων
 χρυσεόστολον Ἰφάρως,
 ζωστήηρος ὀλεθρίους ἄγρας· 415
 τὰ κλεινὰ δ' Ἑλλὰς ἔλαβε βαρβάρου κόρας
 λάφυρα, καὶ σῶζετ' ἐν Μυκῆναις.
 τάν τε μυριόκρανον

πολύφονον κύνα Λέρνας

420

ὑδραν ἐξεπύρωσεν

βέλεσί τ' ἀμφέβαλλε,

τὸν τρισώματον οἴσιν ἔ-

κτα βοτῆρ' Ἐρυθείας,

δρόμων τ' ἄλλων ἀγάλματ' εὐτυχή

ἀντ. γ'.

διήλθε τόν τε πολυδάκρυον

ἔπλευσ' ἐς Ἄιδαν, πόνων τελευτάν,

ἵν' ἐκπεραίνει τάλας

βίοτον οὐδ' ἔβα πάλιν.

στέγαι δ' ἔρημοι φίλων,

430

τὰν δ' ἀνόστιμον τέκνων

Χάρωνος ἐπιμένει πλάτα

βίου κέλευθον ἄθεον, ἄδικον· ἐς δὲ σὰς

χέρας βλέπει δώματ' οὐ παρόντος.

435

εἰ δ' ἐγὼ σθένος ἦβων

δόρυ τ' ἔπαλλον ἐν αἰχμᾷ

Καδμείων τε σύνηβοι ,

τέκεσιν ἂν παρέσταν

ἄλκᾳ· νῦν δ' ἀπολείπομαι

440

τᾶς εὐδαίμονος ἦβας.

ἀλλ' ἔσορῶ γὰρ τοῖσδε φθιμένων

ἐνδύτ' ἔχοντας, τοὺς τοῦ μεγάλου

δήποτε παῖδας τὸ πρὶν Ἡρακλέους,

ἄλοχόν τε φίλην ὑποσειραίους

445

ποσὶν ἔλκουσαν τέκνα, καὶ γεραῖον

πατέρ' Ἡρακλέους. δύστηνος ἐγὼ,

δακρίων ὡς οὐ δύναμαι κατέχειν

γραίας ὅσων ἔτι πηγᾶς.

450

ΜΕ. εἶεν· τίς ἱερεὺς, τίς σφαγεὺς τῶν δυσπότμων;

[ἢ τῆς ταλαίνης τῆς ἐμῆς ψυχῆς φοιεύς;]

ἔτοιμ' ἄγειν τὰ θύματ' εἰς Ἄιδου τάδε.

ὦ τέκν', ἀγόμεθα ζεύγος οὐ καλὸν νεκρῶν,

ὁμοῦ γέροντες καὶ νέοι καὶ μητέρες.

455

ὦ μοῖρα δυστάλαιν' ἐμοῦ τε καὶ τέκνων

τῶνδ', οὓς πανύστατ' ὄμμασιν προσδέρκομαι.

ἔτεκον μὲν ὑμᾶς, πολεμίοις δ' ἔθρεψάμην
ὑβρισμα κάπιχαρμα καὶ διαφθοράν.
φεῦ·

ἦ πολὺ με δόξης ἐξέπαισαν ἐλπίδες, 430

ἦν πατρὸς ὑμῶν ἐκ λόγων ποτ' ἤλπισα.

σοὶ μὲν γὰρ Ἄργος ἔνεμ' ὁ καθθανὼν πατὴρ,

Εὐρυσθέως δ' ἔμελλες οἰκήσειν δόμους

τῆς καλλικάρπου κράτος ἔχων Πελασγίας,

στολήν τε θηρὸς ἀμφέβαλλε σῶ κᾶρα 465

λέοντος, ἦπερ αὐτὸς ἐξωπλίζετο·

σὺ δ' ἦσθα Θηβῶν τῶν φιλαρμάτων ἀναξ

ἔγκληρα πεδία τὰ μὰ γῆς κεκτημένος,

ὡς ἐξέπειθες τὸν κατασπείραντά σε·

ἐς δεξιὰν δὲ σὴν ἀλεξητήριον 470

ξύλον καθίει δαίδαλον, ψευδῆ δόσιν.

σοὶ δ' ἦν ἔπερσε τοῖς ἐκηβόλοις ποτὲ

τόξοισι δώσειν Οἰχαλίαν ὑπέσχετο.

τρεῖς δ' ὄντας ὑμᾶς τριπτύχοις τυραννίσι

πατὴρ ἐπύργου, μέγα φρονῶν ἐπ' ἀνδρία· 475

ἐγὼ δὲ νύμφας ἠκροθινιαζόμεν,

κῆδῃ συνάπτουσ' ἐκ τ' Ἀθηναίων χθονὸς

Σπάρτης τε Θηβῶν θ', ὡς ἀνημμένοι κάλως

πρυμνησίοισι βίον ἔχοιτ' εὐδαίμονα.

καὶ ταῦτά φροῦδα· μεταβαλοῦσα δ' ἡ τύχη 480

νύμφας μὲν ὑμῖν Κῆρας ἀντέδωκ' ἔχειν,

ἐμοὶ δὲ δάκρυα λουτρά· δύστηνος φρενῶν.

πατὴρ δὲ πατρὸς ἐστιᾶ γάμους ὄδε,

Ἄιδην νομίζων πενθερὸν, κῆδος πικρόν.

ᾧμοι, τίν' ὑμῶν πρῶτον ἢ τίν' ὕστατον 485

πρὸς στέρνα θῶμαι; τῷ προσαρμόσω στόμα;

τίνος λάβωμαι; πῶς ἂν ὡς ξουθόπτερος

μέλισσα συνενέγκαιμ' ἂν ἐκ πάντων γόους,

εἰς ἓν δ' ἐνεγκοῦσ' ἀθρόον ἀποδοίην δάκρυ;

ᾧ φίλτατ', εἴ τις φθόγγον εἰσακούσεται 490

θητηῶν παρ' Ἄιδῃ, σοὶ τὰδ', Ἡράκλεις, λέγω,

θνήσκει πατὴρ σὸς καὶ τέκν', ὄλλυμαι δ' ἐγὼ,

ἢ πρὶν μακαρία διὰ σ' ἐκληζόμεν βροτοῖς.
 ἄρηξον, ἐλθέ· καὶ σκιά φάιηθί μοι·
 ἄλις γὰρ ἐλθὼν ἱκανὸς ἂν γένοιο σύ·
 κακοὶ γὰρ ἐς σέ γ', οἳ τέκνα κτείνουσι σά.

495

ΑΜ. σὺ μὲν τὰ νέρθεν εὐτρεπῆ ποιοῦ, γύναι·
 ἐγὼ δὲ σ', ὦ Ζεῦ, χεῖρ' ἐς οὐρανὸν δικῶν
 αὐδῶ, τέκνοισιν εἴ τι τοισίδ' ὠφελεῖν
 μέλλεις, ἀμύνειν, ὡς τάχ' οὐδὲν ἀρκέσεις.
 καίτοι κέκλησαι πολλάκις· μάτην πονῶ·
 θανεῖν γὰρ, ὡς ἔοικ', ἀναγκαίως ἔχει.
 ἀλλ', ὦ γέροντες, σμικρὰ μὲν τὰ τοῦ βίου·
 τοῦτον δ' ὅπως ἤδιστα διαπεράσετε,
 ἐξ ἡμέρας ἐς νύκτα μὴ λυπούμενοι.
 ὡς ἐλπίδας μὲν ὁ χρόνος οὐκ ἐπίσταται
 σῶζειν, τὸ δ' αὐτοῦ σπουδάσας διέπτατο.
 ὀρατέ μ', ὅσπερ ἦν περίβλεπτος βροτοῖς
 ὀνομαστὰ πράσσων, καὶ μ' ἀφείλεθ' ἡ τύχη
 ὅσπερ πτερόν πρὸς αἰθέρ' ἡμέρα μιᾷ.
 ὁ δ' ὄλβος ὁ μέγας ἦ τε δόξ' οὐκ οἶδ' ὅτω
 βέβαιός ἐστι· χαίρετ'· ἄνδρα γὰρ φίλον
 πανύστατον ἵν, ἡλικες, δεδόρκατε.

500

505

510

ΜΕ. ἔα.

ὦ πρέσβυ, λεύσσω τὰμὰ φίλτατ'; ἢ τί φῶ;

ΑΜ. οὐκ οἶδα, θύγατερ· ἀφασία δὲ καμ' ἔχει.

515

ΜΕ. ὄδ' ἐστὶν ὄν γῆς νέρθεν εἰσηκούομεν;

ΑΜ. εἰ μὴ γ' ὄνειρόν ἐν φάει τι λεύσσομεν.

ἼΕ. τί φημί; ποῖ ὄνειρα κηραίνουσ' ὀρῶ;

οὐκ ἔσθ' ὄδ' ἄλλος ἀντὶ σοῦ παιδὸς, γέρον.

δεῦρ', ὦ τέκν', ἐκκρήμνασθε πατρώων πέπλων,

520

ἴτ' ἐγκονεῖτε, μὴ μεθῆτ', ἐπεὶ Διὸς

σωτήρος ὑμῖν οὐδέν ἐσθ' ὄδ' ἕστερος.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὦ χαῖρε, μέλαθρον πρόφυλά θ' ἐστίας ἐμῆς,
 ὡς ἄσμενός σ' ἐσεῖδον ἐς φάος μολύν.

ἔα· τί χρῆμα; τέκν' ὀρῶ πρὸ δωματίων

525

- στολμοῖσι νεκρῶν κράτας ἐξεστεμμένα,
 ὄχλω τ' ἐν ἀνδρῶν τὴν ἐμὴν ξυνάορον
 πατέρα τε δακρύνοντα συμφορᾶς τυός.
 φέρ' ἐκπίθωμαι τῶνδε πλησίον σταθείς·
 γυναί, τί καινὸν ἦλθε δώμασιν χρέος; 530
- ΜΕ. ᾧ φίλτατ' ἀνδρῶν, ᾧ φάος μολῶν πατρί,
 ἦκεις, ἐσώθης εἰς ἀκμὴν ἐλθὼν φίλοις;
- ΗΡ. τί φῆς; τί' ἐς παραγμὸν ἦκομεν, πάτερ;
- ΜΕ. διολλύμεσθα· σὺ δὲ, γέρον, σύγγνωθί μοι,
 εἰ πρόσθεν ἴρπασ' ἂ σὲ λέγειν πρὸς τόνδ' ἐχρῆν· 535
 τὸ θῆλυ γάρ πως μᾶλλον οἰκτρὸν ἀρσένων,
 καὶ τὰμ' ἔθνησκε τέκν', ἀπωλλύμην δ' ἐγώ.
- ΗΡ. Ἄπολλον, οἷοις φροϊμίοις ἄρχει λόγον.
- ΜΕ. τεθναῶσ' ἀδελφοὶ καὶ πατὴρ οὐμὸς γέρων.
- ΗΡ. πῶς φῆς; τί δράσας ἢ δορὸς ποίου τυχών; 540
- ΜΕ. Λύκος σφ' ὁ κλεινὸς γῆς ἄναξ διώλεσεν.
- ΗΡ. ὄπλοισ ἀπαντῶν ἢ νοσησάσης χθονός;
- ΜΕ. στάσει· τὸ Κάδμου δ' ἐπτάπυλον ἔχει κράτος.
- ΗΡ. τί δῆτα πρὸς σὲ καὶ γέροντ' ἦλθεν φόβος;
- ΜΕ. κτείνειν ἔμελλε πατέρα καμὲ καὶ τέκνα. 545
- ΗΡ. τί φῆς; τί ταρβῶν ὀρφάνευμ' ἐμῶν τέκνων;
- ΜΕ. μή ποτε Κρέοντος θάνατον ἐκτισαίαιτο.
- ΗΡ. κόσμος δὲ παίδων τίς ὅδε νερτέροις πρέπων;
- ΜΕ. θανάτου τάδ' ἤδη περιβόλαι' ἀνήμμεθα.
- ΗΡ. καὶ πρὸς βίαν ἐθνήσκειτ'; ᾧ τλήμων ἐγώ. 550
- ΜΕ. φίλων ἔρημοι, σὲ δὲ θανόντ' ἠκούομεν.
- ΗΡ. πόθεν δ' ἐς ὑμᾶς ἦδ' ἐσηλθ' ἀθυμία;
- ΜΕ. Εὐρυσθέως κήρυκες ἠγγελλον τάδε.
- ΗΡ. τί δ' ἐξελείπετ' οἶκον ἐστίαν τ' ἐμὴν;
- ΜΕ. βία· πατὴρ μὲν ἐκπεσὼν στρωτοῦ λέχους. 555
- ΗΡ. κοῦκ ἔσχεν αἰδῶ τὸν γέροντ' ἀτιμάσαι;
- ΜΕ. αἰδώς γ' ἀποικεῖ τῆσδε τῆς θεοῦ πρόσω.
- ΗΡ. οὕτω δ' ἀπόντες ἐσπανίζομεν φίλων;
- ΜΕ. φίλοι γάρ εἰσιν ἀνδρὶ δυστυχεῖ τίνες;
- ΗΡ. μάχας δὲ Μινυῶν, ἄς ἔτλην, ἀπέπτυσαν; 560
- ΜΕ. ἄφιλον, ἴν' αὐθίς σοι λέγω, τὸ δυστυχές.

- ΗΡ. οὐ ρίψεθ' Ἄιδου τάσδε περιβολὰς κόμης,
καὶ φῶς ἀναβλέψετε, τοῦ κάτω σκότους
φίλας ἀμοιβὰς ὄμμασιν δεδορκότες;
ἐγὼ δὲ, νῦν γὰρ τῆς ἐμῆς ἔργον χερὸς, 505
πρῶτον μὲν εἶμι καὶ κατασκάψω δόμους
καινῶν τυράννων, κρᾶτα δ' ἀνόσιον τεμῶν
ρίψω κυνῶν ἔλκημα· Καδμείων δ' ὄσους
κακοὺς ἐφηῦρον εὖ παθόντας ἐξ ἐμοῦ
τῷ καλλινίκῳ τῷδ' ὄπλῳ χειρώσομαι, 570
τοὺς δὲ πτερωτοῖς διαφορῶν τοξέμασι
νεκρῶν ἅπαντ' Ἰσμηγόν ἐμπλήσω φόνου,
Δίρκης τε νᾶμα λευκὸν αἶμαχθήσεται.
τῷ γάρ μ' ἀμύνειν μᾶλλον ἢ δίμαρτι χρῆ
καὶ παισὶ καὶ γέροντι; χαιρόντων πόνοι· 575
μάτην γὰρ αὐτοὺς τῶνδε μᾶλλον ἤνυσα.
καὶ δεῖ μ' ὑπὲρ τῶνδ', εἶπερ οἷδ' ὑπὲρ πατρὸς,
θνήσκειν ἀμύνοντ'· ἢ τί φήσομεν καλὸν
ὔδρα μὲν ἐλθεῖν ἐς μάχην λέοντί τε
Εὐρυσθέως πομπαῖσι, τῶν δ' ἐμῶν τέκνων 580
οὐκ ἐκπονήσω θάνατον; οὐκ ἄρ' Ἡρακλῆς
ὁ καλλίνικος, ὡς πάροιθε, λέξομαι.
- ΧΟ. δίκαια τοὺς τεκόντας ὠφελεῖν τέκνα
πατέρα τε πρέσβυν τήν τε κοινωνὸν γάμων.
- ΑΜ. πρὸς σοῦ μὲν, ὦ παῖ, τοῖς φίλοις εἶναι φίλον 585
τά τ' ἐχθρὰ μισεῖν· ἀλλὰ μὴ πείγου λίαν.
- ΗΡ. τί δ' ἐστὶ τῶνδε θᾶσσον ἢ χρεῶν, πάτερ;
- ΑΜ. πολλοὺς πένητας, ὀλβίους δὲ τῷ λόγῳ
δοκοῦντας εἶναι, σύμμάχους ἄναξ ἔχει,
οἳ στάσιν ἔθηκαν καὶ διώλεσαν πόλιν 590
ἐφ' ἀρπαγαῖσι τῶν πέλας, τὰ δ' ἐν δόμοις
δαπάναισι φροῦδα διαφυγόνθ' ὑπ' ἀργίας.
ᾤφθης ἐσελθὼν πόλιν· ἐπεὶ δ' ᾤφθης, ὕρα
ἐχθροὺς ἀθροίσας μὴ παρὰ γνώμην πέσης.
- ΗΡ. μέλει μὲν οἷδέν εἰ με πᾶσ' εἶδεν πόλις· 595
ὄρνιν δ' ἰδὼν τιν' οὐκ ἐν αἰσίοις ἔδραις
ἔγνω πόνον τιν' ἐς δόμους πεπτωκότα·

ὥστ' ἐκ προνοίας κρύφιος εἰσῆλθον χθόνα.

ΑΜ. καλῶς προσελθὼν νιν πρόσειπέ θ' ἐστίαν
καὶ δὸς πατρώοις δώμασιν σὸν ὄμμ' ἰδεῖν. 600

ἦξει γὰρ αὐτὸς σὴν δάμαρτα καὶ τέκνα
ἔλξων, φονεύσων, καὶ ἐπισφάξων ἄναξ.

μένοντι δ' αὐτοῦ πάντα σοι γενήσεται,
τῆ τ' ἀσφαλείᾳ κερδανεῖς· πόλιν δὲ σὴν
μὴ πρὶν ταράξῃς πρὶν τόδ' εὖ θέσθαι, τέκνον. 605

ΗΡ. ὀράσω τάδ'· εὖ γὰρ εἶπας· εἰμ' εἶσω δόμων.

χρόνῳ δ' ἀνελθὼν ἐξ ἀνηλίων μυχῶν

Ἄιδου Κόρης *τ' ἐνερθεν οὐκ ἀτιμάσω
θεοὺς προσειπεῖν πρῶτα τοὺς κατὰ στέγας.

ΑΜ. ἦλθες γὰρ ὄντως δώματ' εἰς Ἄιδου, τέκνον; 610

ΗΡ. καὶ θῆρά γ' ἐς φῶς τὸν τρίκρανον ἤγαγον.

ΑΜ. μάχῃ κρατήσας ἢ θεᾶς δωρήμασιν;

ΗΡ. μάχῃ· τὰ μυστῶν δ' ὄργι' ἠτύχησ' ἰδῶν.

ΑΜ. ἦ καὶ κατ' οἴκους ἐστὶν Εὐρύσθews ὁ θῆρ;

ΗΡ. Χθονίας νιν ἄλλος Ἑρμιῶν τ' ἔχει πόλις. 615

ΑΜ. οὐδ' οἶδεν Εὐρύσθews σε γῆς ἦκοντ' ἄνω;

ΗΡ. οὐκ οἶδ'· ἴν' ἐλθὼν τάνθάδ' εἰδείην πάρος.

ΑΜ. χρόνον δὲ πῶς τοσοῦτον ἦσθ' ὑπὸ χθονί;

ΗΡ. Θησέα κομίζων ἐχρόνισ' ἐξ Ἄιδου, πάτερ.

ΑΜ. καὶ ποῦ ἔστιν; ἢ γῆς πατρίδος οἴχεται πέδον; 620

ΗΡ. βέβηκ' Ἀθήνας νέρθεν ἄσμενος φυγῶν.

ἀλλ' εἴ, ὀμαρτεῖτ', ὦ τέκν', ἐς δόμους πατρί.

καλλίωνές τ' ἄρ' εἴσοδοι τῶν ἐξόδων

πάρεισιν ὑμῖν. ἀλλὰ θάρσος ἴσχετε

καὶ νάματ' ὄσσων μηκέτ' ἐξανίετε, 625

σύ τ', ὦ γύναι μοι, σύλλογον ψυχῆς λάβε

τρόμου τε παῦσαι, καὶ μέθεσθ' ἐμῶν πέπλων·

οὐ γὰρ πτερωτὸς, οὐδὲ φευξείω φίλους.

ἄ,

οἶδ' οὐκ ἀφιάσ', ἀλλ' ἀνάπτονται πέπλων

τοσῶδε μᾶλλον· ὦδ' ἔβητ' ἐπὶ ξυροῦ; 630

ἄξω, λαβῶν τε τούσδ' ἐφορκίδας χεροῖν,

ναῦς ὧς, ἐφέλξω· καὶ γὰρ οὐκ ἀναίνομαι

θεράπειμα τέκνων. πάντα τὰνθρώπων ἴσα·
 φιλοῦσι παῖδας οἳ τ' ἀμείνονες βροτῶν
 οἳ τ' οὐδὲν ὄντες. χρήμασιν δὲ διάφοροι. 635
 ἔχουσιν, οἳ δ' οὐ· πᾶν δὲ φιλότεκνον γένος.

ΧΟ. ἀνεότας μοι φίλον· ἄχθος δὲ τὸ γῆρας αἰὲ στρ. α'.
 βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων

ἐπὶ κρατὶ κείται, 640

βλεφάρων σκοτεινὸν

φάρος ἐπικαλύψαν.

μή μοι μήτ' Ἀσιάτιδος

τυραννίδος ὄλβος εἴη,

μή χρυσοῦ δώματα πλήρη 645

τᾶς ἤβας ἀντιλαβεῖν,

ἃ καλλίστα μὲν ἐν ὄλβῳ,

καλλίστα δ' ἐν πενίᾳ.

τὸ δὲ λυγρὸν φόνιόν τε γῆρας

μισῶ· κατὰ κυμάτων δ' 650

ἔρροι, μηδέ ποτ' ὄφελεν

θνατῶν δώματα καὶ πόλεις

ἐλθεῖν, ἀλλὰ κατ' αἰθέρ' ἀ-

εἰ πτεροῖσι φορεῖσθω.

εἰ δὲ θεοῖς ἦν ξίνεσις καὶ σοφία κατ' ἀνδρας, 655

δίδυμον ἂν ἤβαν ἔφερον,

[ἀντ. α'.

φανερὸν χαρακτῆρ'

ἀρετᾶς, ὅσοισιν

μέτα, καθθανόντες τ' 660

εἰς αὐγὰς πάλιν ἀλίου

δισσοὺς ἂν ἔβαν διαύλους,

ἃ δυσγένεια δ' ἀπλᾶν ἂν

εἶχε ζωᾶς βιοτὰν,

καὶ τῷδ' ἦν τοὺς τε κακοὺς ἂν 665

γνώναι καὶ τοὺς ἀγαθοὺς,

ἴσον ἅτ' ἐν νεφέλαισιν ἄστρων

ναύταις ἀριθμὸς πέλει.

νῦν δ' οὐδεὶς ὄρος ἐκ θεῶν

χρηστοῖς οὐδὲ κακοῖς σαφῆς, 670

ἄλλ' εἰλισσόμενός τις αἰ-
 ῶν πλοῦτον μόνον αὔξει.
 οὐ παύσομαι τὰς Χάριτας στρ. β'.
 Μούσαις συγκαταμιγνίς,
 ἀδίσταν συζυγίαν. 675
 μὴ ζῶην μετ' ἄμουσίας,
 αἰεὶ δ' ἐν στεφάνοισιν εἶην.
 ἔτι τοι γέρων ἀοιδὸς
 κελαδεῖ Μναμοσύναν·
 ἔτι τὰν Ἑρακλέους 680
 καλλίνικον ἀεῖδω
 παρά τε Βρόμιον οἰνοδόταν
 παρά τε χέλνος ἑπτατόνου
 μολπὰν καὶ Λίβνυ' αὐλόν·
 οὐπω καταπαύσομεν 685
 Μούσας, αἶ μ' ἐχόρευσαν.
 παιᾶνα μὲν Δηλιάδες ἀντ. β'.
 ὕμνουσ', ἀμφὶ πίλας τὸν
 Λατοῦς εἵπαιδα γόνον
 εἰλίσσουσαι καλλίχορον. 690
 παιᾶνας δ' ἐπὶ σοῖς μελάθροισ
 κύκνος ὡς γέρων ἀοιδὸς
 πολιᾶν ἐκ γενύων·
 κελαδήσω· τὸ γὰρ εὖ
 τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει· 695
 Διὸς ὁ παῖς· τᾶς δ' εὐγενίας
 πλέον ἰπερβάλλων *ἀρεταῖς
 μοχθήσας τὸν ἄκυμον
 θῆκεν βίοτον βροτοῖς
 πέρσας δείματα θηρῶν. 700

ΛΥΚ. ἐς καιρὸν οἴκων, Ἀμφιτρύων, ἔξω πέρας·
 χρόνος γὰρ ἴδη δαρὸς ἐξ ὅτου πέπλοις
 κοσμεῖσθε σῶμα καὶ νεκρῶν ἀγάλμασιν.
 ἄλλ' εἶα, παιῖδας καὶ δάμαρθ' Ἑρακλέους
 ἔξω κέλευε τῶνδε φαίνεσθαι δόμων,
 ἐφ' οἷς ὑπέστητ' ἀντεπίγγελτοι θανεῖν.

- ΑΜ. ἄναξ, διώκεις μ' ἀθλίως πεπραγότα,
 ὕβριν θ' ὑβρίζεις ἐπὶ θανούσι τοῖς ἐμοῖς·
 ἂ χρῆν σε μετρίως, κεῖ κρατεῖς, σπουδῆν ἔχειν.
 ἐπεὶ δ' ἀνάγκην προστίθης ἡμῖν θανεῖν, 710
 στέργειν ἀνάγκη, δραστέον δ' ἄ σοι δοκεῖ.
- ΛΥΚ. ποῦ δῆτα Μεγάρα; ποῦ τέκν' Ἀλκμήνης γόνου;
 ΑΜ. δοκῶ μὲν αὐτὴν, ὡς θύραθεν εἰκάσαι,
 ΛΥΚ. τί χρῆμα δόξης τῆσδ' ἔχεις τεκμήριον;
 ΑΜ. ἰκέτιν πρὸς ἀγνοῖς ἐστίας θάσσειν βάθροισ. 715
 ΛΥΚ. ἀνόνητά γ' ἰκετεύουσαν ἐκσῶσαι βίον.
 ΑΜ. καὶ τὸν θανόντα γ' ἀνακαλεῖν μάτην πόσιν.
 ΛΥΚ. ὁ δ' οὐ πάρεστιν, οὐδὲ μὴ μόλη ποτέ.
 ΑΜ. οὐκ, εἴ γε μή τις θεῶν ἀναστήσειέ νιν.
 ΛΥΚ. χώρει πρὸς αὐτὴν καὶ κόμιζ' ἐκ δωμαίων. 720
 ΑΜ. μέτοχος ἂν εἶην τοῦ φόνου δράσας τόδε.
 ΛΥΚ. ἡμεῖς *δ', ἐπειδὴ σοὶ τόδ' ἔστ' ἐνθύμιον,
 οἱ δειμάτων ἐξῶθεν ἐκπορεύσομεν
 σὺν μητρὶ παῖδας. δεῦρ' ἔπεσθε, πρόσπολοι,
 ὡς ἂν σχολὴν λύσωμεν ἄσμενοι πόνων. 725
- ΑΜ. σὺ δ' οὖν ἴθ', ἔρχει δ' οἱ χρεῶν· τὰ δ' ἄλλ' ἴσως
 ἄλλω μελήσει. προσδόκα δὲ ὄρων κακῶς·
 κακόν τι πράξειν. ὦ γέροντες, ἐς καλὸν
 στείχει, βρόχοισι δ' ἀρκύων γενήσεται
 ξιφηφόροισι, τοὺς πέλας δοκῶν κτενεῖν, 730
 ὁ παγκάκιστος. εἶμι δ', ὡς ἴδω νεκρὸν
 πίπτουτ'. ἔχει γὰρ ἠδονὰς θνήσκων ἀνὴρ
 ἐχθρὸς τίνων τε τῶν δεδραμένων δίκην.
- ΧΟ. α'. μεταβολὰ κακῶν μέγας ὁ πρόσθ' ἄναξ 735
 πάλιν ὑποστρέφει βίοτον εἰς Ἄϊδαν. [στρ. α'.
 β'. ἰὼ δῖκα καὶ θεῶν παλίσρους πότμος. 739
 γ'. ἦλθες χρόνῳ μὲν οὐ δίκην δώσεις θανῶν, στρ. β'.
 δ'. ὕβρεις ὑβρίζων εἰς ἀμείνονας σέθεν.
 ε'. χαρμοναὶ δακρύων ἔδοσαν ἐκβολάς. στρ. γ'.
 στ'. πάλιν ἔμολεν ἂ πάρος οὐποτε διὰ φρενὸς *ἂν
 ἦλπισεν παθεῖν γὰς ἄναξ. 716
 ζ'. ἀλλ', ὦ γεραιοὶ, καὶ τὰ δωμαίων ἔσω ἀντ. β'.

σκοπῶμεν, εἰ πράσσει τις ὡς ἐγὼ θέλω.

ΛΥΚ. ἰὼ μοί μοι.

ΧΟ. η'. τόδε κατάρχεται μέλος ἐμοὶ κλύειν ἀντ. α'.
 φίλιον ἐν δόμοις· θάνατος οὐ πρόσω.

θ'. [βοᾷ] βοᾷ φόνου φροίμιον στεναζών ἀναξ.

ΛΥΚ. ὦ πᾶσα Κᾶδμον γαῖ, ἀπόλλυμαι δόλω. στρ. δ'.

ΧΟ. ι'. καὶ γὰρ διώλλυς· ἀντίποινα δ' ἐκτίνων
 τόλμα, διδοὺς γε τῶν δεδραμένων δίκη. 755

ια'. τίς [ὁ] θεοὺς ἀνομία χραίνων, θνητὸς ὢν, ἀντ. γ'.
 ἄφρονα λόγον οὐρανίων μακάρων κατέβαλ',
 ὡς ἄρ' οὐ σθένουσιν θεοί;

ιβ'. γέροντες, οὐκέτ' ἔστι δυσσεβῆς ἀνὴρ. ἀντ. δ'.

ιγ'. σιγαῖ μέλαθρα· πρὸς χοροὺς τραπώμεθα. 760

ιδ'. φίλοι γὰρ εὐτυχοῦσιν οἷς ἐγὼ θέλω.

ΧΟΡΟΣ.

χοροὶ χοροὶ καὶ θαλῖαι στρ. ε'.
 μέλουσι Θήβας ἱερὸν κατ' ἄστν.

μεταλλαγαὶ γὰρ δακρύων,
 μεταλλαγαὶ συντυχίας 765
 ἔτεκον ἀοιδάς.

βέβακ' ἀναξ ὁ καινὸς,
 ὁ δὲ παλαιότερος

κρατεῖ, λιμένα λιπών γε τὸν Ἀχερόντιον· 770
 δοκημάτων *δ' ἐκτὸς ἦλθεν ἐλπίς.

θεοὶ θεοὶ τῶν ἀδίκων ἀντ. ε'.

μέλουσι καὶ τῶν ὀσίων ἐπάειν.

ὁ χρυσὸς ἃ τ' εὐτυχία
 φρενῶν βροτοὺς ἐξάγεται, 775
 δύνασιν [ἄδικον] ἐφέλκων.

χρόνου γὰρ οὔτις ἔγλα

τὸ πάλιν εἰσορᾶν,

νόμον παρέμενος, ἀνομία χάριν διδοὺς·

ἔθραυσε *δ' ὄλβου κελαινὸν ἄρμα. 780

Ἴσμην' ὦ στεφανηφόρει, στρ. στ'.

ἔεσταί θ' ἐπταπύλου πόλεως

ἀναχορεύσατ' ἀγνιαι,
 Δίρκα θ' ἅ καλλιρέεθρος,
 σὺν τ' Ἀσωπιάδες κόραι,
 πατρὸς ὕδωρ βᾶτε λιποῦ-
 σαι * συναοιδοὶ
 νύμφαι τὸν Ἡρακλέους·
 καλλίνικόν ἀγῶνα.

785

ὦ Πυθία δενδρῶτι πέτρα
 Μουσῶν θ' Ἐλικωνιάδων δώματα,
 τῆξετ' εὐγαθεῖ κελάδῳ
 ἐμὰν πόλιν, ἐμὰ τείχη,
 Σπαρτῶν ἵνα γένος ἐφάνη,
 χαλκασπίδων λόχος, ὃς γὰρ
 τέκνων τέκνοις μεταμείβει,
 Ἐθήβαις ἱερὸν φῶς.

790

ὦ λέκτρων δύο συγγενεῖς·
 εὐναί, θνατογενοῦς τε καὶ
 Διὸς, ὃς ἦλθεν ἐς εὐνάς

ἀντ. στ'.

800

Νύμφας τᾶς Περσηίδος· καὶ
 πιστόν μοι τὸ παλαιὸν ἤ-
 δη λέχος, ὦ Ζεῦ, τὸ σὸν οὐκ
 ἐπ' ἐλπίδι φάνθη,
 λαμπρὰν δ' ἔδειξ' ὁ χρόνος
 τὰν Ἡρακλέος ἀλκάν·
 ὃς γὰρ ἐξέβα θαλάμων,

805

Πλούτωνος δῶμα λιπῶν νέρτερον.
 κρείσσων μοι τύραννος ἔφυσ
 ἢ δυσγένει' ἀνάκτων.
 ἅ νῦν ἔσορᾶν φαίνει
 ξιφηφόρων ἐς ἀγώνων
 ἄμιλλαν, εἰ τὸ δίκαιον
 θεοῖς ἔτ' ἀρέσκει.

810

ἔα ἔα.

815

ἄρ' ἐς τὸν αὐτὸν πίτυλον ἤκομεν φόβου,
 γέροντες, οἶον φάσμι' ὑπὲρ δόμων ὀρῶ;
 φυγῇ φυγῇ

νωθὲς πέδαιρε κῶλον, ἐκποδῶν ἔλα.
 ὦναξ Παιᾶν,
 ἀπίτροπος γένοίό μοι [τῶν] πημάτων.

820

ΙΡΙΣ.

θαρσεῖτε, Νυκτὸς τήνδ' ὀρώντες ἔκγονον
 Λύσσαν, γέροντες, καμὲ τὴν θεῶν λάτριν
 Ἴριν· πόλει γὰρ οὐδὲν ἤκομεν βλάβος,
 ἐνὸς δ' ἐπ' ἀνδρὸς δώματα στρατεύομεν, 815
 ὃν φασιν εἶναι Ζηνὸς Ἀλκμήνης τ' ἀπό.
 πρὶν μὲν γὰρ ἄθλους ἐκτελευτῆσαι πικροῦς,
 τὸ χρῆν νιν ἐξέσωζεν, οὐδ' εἶα πατήρ
 Ζεὺς νιν κακῶς δρᾶν οὔτ' ἐμ' οὔθ' Ἦραν ποτέ.
 ἐπεὶ δὲ μόχθους διεπέρασ' Εὐρυσθέως, 830
 Ἦρα προσάψαι κοινὸν αἶμ' αὐτῷ θέλει,
 παῖδας κατακτείναντι, συνθέλω δ' ἐγώ.
 ἀλλ' εἶ, ἄτεγκτον συλλαβοῦσα καρδίαν,
 Νυκτὸς κελαινῆς ἀνυμέναιε παρθένε,
 μανίας τ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδε καὶ παιδοκτόνους 835
 φρενῶν ταραγμοὺς καὶ ποδῶν σκιρτήματα
 ἔλαυνε, κίνει, φόνιον ἐξίει κάλων,
 ὡς ἂν πορεύσας δι' Ἀχερούσιον πόρον
 τὸν καλλίπαιδα στέφανον αὐθέντη φόνῳ
 γνῶ μὲν τὸν Ἦρας οἴός ἐστ' αὐτῷ χόλος, 841
 μάθη δὲ τὸν ἐμόν· ἢ θεοὶ μὲν οὐδαμοῦ,
 τὰ θνητὰ δ' ἔσται μεγάλα, μὴ δόντος δίκην.

ΛΥΤΤΑ.

ἐξ εὐγενοῦς μὲν πατρὸς ἕκ τε μητερος
 πέφυκα Νυκτὸς Οὐρανοῦ τ' ἀφ' αἵματος·
 τιμὰς δ' ἔχω τάσδ', οὐκ ἀγασθῆναι φίλοις, 815
 οὐδ' ἠδομαι φοιτῶσ' ἐπ' ἀνθρώπων *φόνους·
 παραινέσαι δὲ, πρὶν σφαλείσαν εἰσιδεῖν,
 Ἦρα θέλω σοί τ', ἣν πίθησθ' ἐμοῖς λόγοις.
 ἀνὴρ οὐδ' οὐκ ἄσημος οὔτ' ἐπὶ χθονὶ
 οὔτ' ἐν θεοῖσιν, τοῦ γέ μ' εἰσπέμπεις δόμους· 850

ἄβατον δὲ χώραν καὶ θάλασσαν ἀγρίαν
 ἐξημερώσας θεῶν ἀνέστησεν μόνος
 τιμὰς πιτνούσας ἀνοσίων ἀνδρῶν ὑπο-
 σοὶ δ' οὐ παραινῶ μεγάλα βούλεσθαι κακά.

IP. μὴ σὺ νοθέτει τά θ' Ἥρας καμὰ μηχανήματα. 855

ΛΥΤ. ἐς τὸ λῶστον ἐμβιβάζω σ' ἴχνος ἀντὶ τοῦ κακοῦ.

IP. οὐχὶ σωφρονεῖν γ' ἔπεμψε δεῦρό σ' ἡ Διὸς δάμαρ.

ΛΥΤ. Ἥλιον μαρτυρόμεσθα δρῶσ' ἂ δρᾶν οὐ βούλουμαι.

εἰ δὲ δὴ μ' Ἥρα θ' ὑπουργεῖν σοὶ τ' ἀναγκαίως ἔχει
 τάχος ἐπιρροιβδεῖν θ' ὀμαρτεῖν ὡς κνηγέτη κύ-
 νας, 860

εἰμί γ' οὔτε πόντος οὔτω κύμασι στένων λάβρος,
 οὔτε γῆς σεισμὸς κερανοῦ τ' οἶστρος ὠδῖνας
 πνέων,

οἷ ἐγὼ στάδια δραμοῦμαι στέρνον εἰς Ἡρακλέους,
 καὶ καταρρήξω μέλαθρα καὶ δόμους ἐπεμβαλῶ,
 τέκν' ἀποκτείνασα πρῶτον· ὁ δὲ κανὼν οὐκ εἴσε-
 ται 865

παῖδας οὓς ἔτικτ' ἐναίρων, πρὶν ἂν ἐμῆς λύσσης
 ὑφῆ.

ἦν ἰδὸν καὶ δὴ τινάσσει κρᾶτα βαλβίδων ἄπο,
 καὶ διαστρόφους ἐλίσσει σίγα γοργωποὺς κόρας.
 ἀμπνοὰς δ' οὐ σωφρονίζει, ταῦρος ὡς εἰς ἐμβολήν,
 δεινὰ μυκᾶται δὲ Κῆρας ἀνακαλῶν τὰς Ταρτάρου.
 τάχα σ' ἐγὼ μᾶλλον χορεύσω καὶ καταυλήσω
 φόβῳ.

στεῖχ' ἐς Οὐλυμπον πεδαίρουσ', Ἴρι, γενναῖον πόδα·
 ἐς δόμους δ' ἡμεῖς ἄφαντοι δυσόμεσθ' Ἡρακλέους.

XO. ὅτοτοτοῖ, στέναξον· ἀποκείρεται
 σὸν ἄνθος, πόλις, ὁ Διὸς ἔκγονος. 875

α'. μέλεος Ἑλλάς, ἂ τὸν εὐεργέταν
 ἀποβαλεῖς, ὀλεῖς μανίαισιν Λύσσης
 χορευθέντ' ἀναύλοις.

β'. βέβακεν ἐν δίφροισιν ἂ πολύστονος,
 ἄρμασι δ' ἐνδίδωσι κέντρον. 880

ὡς ἐπὶ λώβα Νυκτὸς Γοργῶν

ἐκατογκεφάλοις

ὄφρων ἰαχήμασι, Λύσσα μαρμαρωπός.

γ'. ταχὺ τὸν εὐτυχῆ μετέβαλεν δαίμων,
ταχὺ δὲ πρὸς πατρός τέκν' ἐκπνεύσεται. 885

δ'. ἰὼ μοι μέλεος, ἰὼ Ζεῦ, τὸ σὸν
γένος ἄγονον αὐτίκα λυσσάδες ὠμοβρῶτες
ἀποινόδικοι δίκαι κακοῖς ἐκπετάσουσιν.

ε'. ἰὼ στέγαι,
κατάρχεται χόρευμα τυμπάνων ἄτερ, 890
οὐ βρομίῳ κεχαρισμένα θύρσῳ,

στ'. ἰὼ δόμοι,
πρὸς αἵματ', οὐχὶ τᾶς Διονυσιάδος
βοτρυῶν ἐπὶ χεύμασι λοιβᾶς.

ζ'. φυγῆ, τέκν', ἐξορμᾶτε· δάϊον τόδε
δάϊον μέλος ἐπαυλεῖται.

η'. κυναγετεῖ γε τέκνων διωγμόν·
οὐπότ' *οὐπότ' ἄκραντα δόμοισι Λύσσα βακ-

θ'. αἰαῖ κακῶν. [χεύσει.

ί'. αἰαῖ δῆτα τῶν γεραιὸν ὡς στένω 920
πατέρα τὰν τε παιδοτρόφον, *ᾧ μάταν
τέκεα γεννᾶται.

ια'. ἰδοὺ ἰδοὺ,

ιβ'. θύελλα σείει δῶμα, συμπίπτει στέγη· 905

ιγ'. ἦ ἦ, τί δράς, ὦ παῖ Διός;

ιδ'. μελάθρων τάραγμα ταρτάρειον,
ὡς ἐπ' Ἐγκελάδῳ ποτὲ Παλλὰς, ἐς δόμους

ΑΓ. ὦ λευκὰ γήρα σώματ' [πέμπεις.

ΧΟ. ἀνακαλεῖς *τίνα με τίνα βοάν; 910

ΑΓ. ἄλαστα τὰν δόμοισι.

ΧΟ. μάντιν οὐχ ἕτερον ἄξομαι.

ΑΓ. τεθνᾶσι παῖδες· ΧΟ. αἰαῖ·

ΑΓ. στενάζεθ', ὡς στενακτά· ΧΟ. δάϊοι φόνοι,
δάϊοι δὲ τοκέων χεῖρες. 915

ΑΓ. οὐκ ἂν τις εἴποι μᾶλλον ἢ πεπόνθαμεν.

ΧΟ. πῶς παισὶ στενακτὰν ἄταν ἄταν
πατέρος ἀμφαίνεις;

λέγε *λέγε τίνα τρόπον ἔστυο θεόθεν ἐπὶ
μέλαθρα κακὰ τάδε

920

τλήμονάς τε παίδων τύχας.

ΑΓ. ἱερά μὲν ἦν πάροιθεν ἔσχάρας Διὸς
καθάρσι' οἴκων, γῆς ἄνακτ' ἐπεὶ κτανῶν
ἐξέβαλε τῶνδε δωμαίων Ἡρακλῆς·
χορὸς δὲ καλλίμορφος εἰστήκει τέκνων, 925
πατήρ τε Μεγάρα τ' ἐν κύκλῳ δ' ἤδη κανοῦν
εἴλικτο βωμοῦ, φθέγμα δ' ὄσιον εἶχομεν.
μέλλων δὲ δαλὸν χειρὶ δεξιᾷ φέρειν,
ἔς χέρνιβ' ὡς βάψειεν, Ἀλκμήνης τόκος,
ἔστη σιωπῇ. καὶ χρονίζοντος πατρὸς, 930
παῖδες προσέσχον ὄμμ'. ὁ δ' οὐκέθ' αὐτὸς ἦν,
ἀλλ' ἐν στροφαῖσιν ὀμμάτων ἐφθαρμένος,
ρίζας τ' ἐν ὄσσοις αἱματώπας ἐκβαλὼν
ἀφρὸν κατέσταζ' εὐτρίχου γενειάδος.
ἔλεξε δ' ἄμα γέλῳτι παραπεπληγμένῳ, 935
πάτερ, τί θύω, πρὶν κτανεῖν Εὐρυσθέα,
καθάρσιον πῦρ καὶ πόνουσ διπλοῦς ἔχω,
ἔξὸν μιᾶς μοι χειρὸς εὖ θέσθαι τάδε;
ὅταν δ' ἐνέγκω δεῦρο κρατ' Εὐρυσθέως,
ἐπὶ τοῖσι νῦν θανοῦσιν ἀγνιῷ χέρας. 940
ἐκχείτε πηγὰς, ρίπτει ἐκ χειρῶν κανᾶ.
τίς μοι δίδωσι τόξα; τίς *δ' ὄπλον χερός;
πρὸς τὰς Μυκῆνας εἶμι· λάζυσθαι χρεῶν
μοχλοῦς δικέλλας θ', ὡς τὰ Κυκλώπων βάθρα
φοίνικι κανόνι καὶ τύκοις ἤρμοσμένα 945
στρεπτῷ σιδήρῳ συντριαινώσω πόλιν.
ἐκ τοῦδε βαίνων ἄρματ' οὐκ ἔχων ἔχειν
ἔφασκε, δίφρου τ' εἰσέβαινεν ἄντυγα,
κάθεινε, κέντρον δῆθεν ὡς ἔχων χερί.
διπλοῦς δ' ὀπαδοῖς ἦν γέλῳς φόβος θ' ὀμοῦ. 950
καί τις τόδ' εἶπεν, ἄλλος εἰς ἄλλον δρακῶν·
Παίζει πρὸς ἡμᾶς δεσπότης, ἢ μαίνεται;
ὁ δ' εἶρπ' ἄνω τε καὶ κάτω κατὰ στέγας,
μέσον δ' ἔς ἀνδρῶν εἰσπεσὼν Νίσου πόλιν

ἤκειν ἔφασκε, δωμάτων εἴσω βεβώς. 955
κλιθεὶς δ' ἐς οὔδας, ὡς ἐκεῖ, σκευάζεται
θοίνην. διελθὼν δ' ὡς βραχὺν χρόνον μονῆς
Ἴσθμοῦ ναπαίας ἔλεγε προσβαίνειν πλάκας.
κάνταῖθα γυμνὸν σῶμα θεὸς πορπαμάτων
πρὸς οὐδέν' ἠμιλλᾶτο, κἀκηρύσσετο 960
αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ καλλίνικος οὐδενὸς
ἀκοὴν ὑπειπών. δεινὰ δ' Εὐρυσθεὶ βρέμων
ἦν ἐν Μυκῆναις τῷ λόγῳ. πατήρ δέ νιν
θιγῶν κραταιᾶς χειρὸς ἐντέπει τάδε·
ᾠ παῖ, τί πάσχεις; τίς ὁ τρόπος ξενώσεως 965
τῆσδ'; οὐ τί που φόνος σ' ἐβάκχευσε νεκρῶν
οὓς ἄρτι καίνεις; ὁ δέ νιν Εὐρυσθέως δοκῶν
πατέρα προταρβοῦνθ' ἰκέσιον ψαύειν χερὸς,
ὠθεῖ, φαρέτραν δ' εὐτρεπῆ σκευάζεται
καὶ τόξ' ἑαυτοῦ παισὶ, τοὺς Εὐρυσθέως 970
δοκῶν φονεύειν. οἱ δὲ ταρβοῦντες φόβῳ
ᾠρουοὶ ἄλλος ἄλλοσ', ἐς πέπλους ὁ μὲν
μητρὸς ταλαίηνς, ὁ δ' ὑπὸ κίονος σκιάν,
ἄλλος δὲ βωμὸν ὄρνις ὡς ἔπτῃξ' ὑπο.
βοᾷ δὲ μήτηρ, ᾠ τεκῶν, τί δρᾷς; τέκνα 975
κτείνεις; βοᾷ δὲ πρέσβυς οἰκετῶν τ' ὄχλος.
ὁ δ' ἐξελίσσων παῖδα κίονος κύκλω,
τόρνευμα δεινὸν ποδὸς, ἐναντίον σταθεῖς
βάλλει πρὸς ἠπαρ' ὑπτιος δὲ λαίνοισ
ὀρθοστάτας ἔδενσεν ἐκπνέων βίον. 980
ὁ δ' ἠλάλαξε κἀπεκόμπασεν τάδε·
εἰς μὲν νεοσσὸς ὅδε θανὼν Εὐρυσθέως
ἔχθραν πατρῶαν ἐκτίνων πέπτωκέ μοι.
ἄλλῳ δ' ἐπέειχε τόξ', ὅς ἀμφὶ βωμίαν
ἔπτῃξε κρηπὶδ', ὡς λεληθέναι δοκῶν. 985
φθάνει δ' ὁ τλήμων γόνασι προσπέσων πατρὸς,
καὶ πρὸς γένειον χεῖρα καὶ δέρην βαλὼν,
ᾠ φίλτατ', αὐδᾶ, μή μ' ἀποκτείνης, πάτερ·
σὸς εἰμι σὸς παῖς· οὐ τὸν Εὐρυσθέως ὀλεῖς.
ὁ δ' ἀγριωπὸν ὄμμα Γοργόνοσ στρέφων, 990

ὡς ἐντὸς ἔστη παῖς λυγροῦ τοξεύματος,
 μυδροκτύπον μίμημ', ὑπὲρ κᾶρα βαλὼν
 ξύλον καθῆκε παιδὸς ἐς ξανθὸν κᾶρα,
 ἔρρηξε δ' ὄστα. δεύτερον δὲ παῖδ' ἔλων
 χωρεῖ τρίτον θῦμ' ὡς ἐπισφάξων δυοῖν. 935
 ἀλλὰ φθάνει νιν ἢ τάλαιν' εἴσω δόμων
 μήτηρ ὑπεκλαβοῦσα, καὶ κλῆει πύλας.

ὁ δ' ὡς ἐπ' αὐτοῖς δὴ Κυκλωπίοισιν ὦν
 σκάπτει, μοχλεῦει θύρετρα, κάκβαλὼν σταθμὰ
 δάμαρτα καὶ παῖδ' ἐνὶ κατέστρωσεν βέλει. 1000

κἀνθένδε πρὸς γέροντος ἱππεύει φόνον·
 ἀλλ' ἦλθεν εἰκὼν, ὡς ὄραν ἐφαίνετο,
 Παλλὰς κραδαίνουσ' ἔγχος ἐπιλόφω κᾶρα,
 κᾶρριψε πέτρον στέρνον εἰς Ἡρακλέους,
 ὅς νιν φόνου μαργῶντος ἔσχε κείς ὕπνον 1005
 καθῆκε· πίτνει δ' ἐς πέδον πρὸς κίονα
 νῶτον πατάξας, ὅς πεσήμασι στέγης
 διχορραγῆς ἔκειτο κρηπίδων ἐπι.

ἡμεῖς δ' ἐλευθεροῦντες ἐκ δρασμῶν πόδα 1010
 σὺν τῷ γέροντι δεσμὰ σειραίων βρόχων
 ἀνῆπτόμεν πρὸς κίον', ὡς λήξας ὕπνου
 μηδὲν προσεργάσαιο τοῖς δεδραμένοις.

εὔδει δ' ὁ τλήμων ὕπνον οὐκ εὐδαίμονα
 παῖδας φονεύσας καὶ δάμαρτ', ἐγὼ μὲν οὖν 1015
 οὐκ οἶδα θνητῶν ὅστις ἀθλιώτερος.

ΧΟ. ὁ φόνος ἦν ὃν Ἀργολὶς ἔχει πάτρα
 τότε μὲν περισαμότατος καὶ ἄριστος *ἐν Ἑλλάδι
 τῶν Δαναοῦ παίδων·

τὰ δ' ὑπερέβαλε, παρέδραμε τὰ τότε κακά. 1020
 τάλαινι διογενεῖ [κόρω] μονοτέκνου Πρόκνης
 φόνον ἔχω λέξαι θνύομενον Μούσαις·
 σὺ δὲ τέκνα τρίγωνα τεκόμενος, τῷ δαῖσι,
 λυσσάδι συγκατειργάσω μοίρα.

ἐς τίνα στεναγμὸν 1025
 ἢ γόον [ἢ φθιτῶν ὠδᾶν] ἢ τὸν Ἄϊδα χορὸν ἀχήσω;
 φεῦ φεῦ·

ἴδεσθε, διάνδιχα κλῆθρα
κλίνεται ὑψιπύλων δόμων.

1090

ἰὼ μοι.

ἴδεσθε τάδε τέκνα πρὸ πατρὸς
ἄθλια κείμενα δυστάνου,
εὐδοντος ὕπνου δεινὸν ἐκ παίδων φόνου.
περὶ δὲ δεσμὰ καὶ πολύβροχ' ἀμμάτων
ἐρείσμαθ' Ἡράκλειον
ἀμφὶ δέμας τάδε λαίνοις
ἀνημμένα κίοσιν οἴκων.

1035

ὁ δ', ὡς τις ὄρνις ἄπτερον καταστένων
ὠδῖνα τέκνων, πρέσβυς ὑστέρω ποδὶ
πικρὰν διώκων ἤλυσιν πάρεσθ' ὄδε.

1010

ΑΜ. Καδμείοι γέροντες, οὐ σίγα σί-
γα τὸν ὕπνῳ παρειμένον ἐάσετ' ἐκ-
λαθέσθαι κακῶν;

ΧΟ. κατὰ σε δακρύοις στένω, πρέσβυ, καὶ
τέκεα καὶ τὸ καλλίνικον κᾶρα.

1045

ΑΜ. ἐκαστέρῳ προβάτε, μὴ κτυπέετε, μὴ
ἴβοάτε, μὴ τὸν εὖ διαύοντα ὑπνύδεά τ'
εὐνάς ἐγείρετε.

1050

ΧΟ. οἴμοι

φόνος ὅσος ὄδ' ΑΜ. ᾶ ᾶ,

διά μ' ὀλεῖτε. ΧΟ. κεχυμένος ἐπαντέλλει.

ΑΜ. οἴκ' ἀτρεμαῖα θρήνον αἰάξετ', ὦ γέροντες * * ;
μὴ δέσμ' ἀνεγειρόμενος χαλάσας ἀπολεῖ πόλις,
ἀπὸ δὲ πατέρα μέλαθρά τε καταρρήξῃ.

1055

ΧΟ. ἀδύνατ' ἀδύνατά μοι.

ΑΜ. σίγα, πνοᾶς μάθω· φέρε πρὸς οὖς βάλω.

ΧΟ. εὐδαι;

1030

ΑΜ. ναί, εὐδαι ὕπνον ὕπνον ὀλόμενον,
ὅς ἔκαν' ἄλοχον, ἔκανε [δὲ] τέκεα τοξήρει
ψαλμῶ τοξείσας.

ΧΟ. στέναζέ νυν ΑΜ. στενάζω.

1065

ΧΟ. τέκνων ὄλεθρον ΑΜ. ὦμοι.

ΧΟ. σέθεν τε παιδός. ΑΜ. αἰαῖ.

ΧΟ. ὦ πρέσβυ.

ΑΜ. σίγα σίγα·

παλίντροπος ἐξεγειρόμενος στρέφεται· φέρε
ἀπόκρυφον δέμας ὑπὸ μέλαθρον κρύψω.

1070

ΧΟ. θάρσει· νῦξ ἔχει βλέφαρα παιδὶ σῶ.

ΑΜ. ὀρᾶθ' ὀρᾶτε.

τὸ [μὲν] φάος ἐκλιπεῖν ἐπὶ κακοῖσιν οὐ
φεύγω τάλας· ἀλλ' εἴ με κανεῖ πατέρ' ὄντα,

1075

πρὸς δὲ κακοῖς κακὰ μῆσεται,
πρὸς Ἐρινύσι θ' αἷμα σύγγονον ἔξει.

ΧΟ. τότε θανεῖν σ' ἐχρήν, ὅτε δάμαρτι σα
φόνον ὁμοσπόρων ἔμολες ἐκπράξει
Ταφίων περίκλυστον ἄστυ πέρσας.

1080

ΑΜ. φυγᾶ φυγᾶ, γέροντες, ἀποπρὸ δωμαίων
διώκετε, φεύγετε μάργον
ἄνδρ' ἐπεγειρόμενον.

τάχα *δὲ φόνον ἕτερον ἐπὶ φόνῳ βαλὼν
*ὄδ' ἀναβακχεύσει Καδμείων πόλιν.

1085

ΧΟ. ὦ Ζεῦ, τί παιδ' ἤχθηρας ὦδ' ὑπερκότως
τὸν σὸν, κακῶν δὲ πέλαγος ἐς τόδ' ἤγαγες;

ΗΡ. ἔα.

ἔμπρους μὲν εἰμι καὶ δέδορχ' ἅπερ με δεῖ,
αἰθέρα τε καὶ γῆν τόξα θ' ἡλίου τάδε·
ὡς *δ' ἐν κλύδωνι καὶ φρενῶν ταραγμάτι
πέπτωκα δεινῶ, καὶ πνοᾶς θερμᾶς πνέω,
μετάρσι, οὐ βέβαια, πνευμόνων ἄπο.
ἰδοῦ, τί δεσμοῖς ναῦς ὅπως ὠρμισμένος
νεανίαν θώρακα καὶ βραχίονα

1090

πρὸς ἡμιθραύστῳ λατίνῳ τυκίσματι
ἦμαι νεκροῖσι γείτονας θάκους ἔχων,
πτερωτά τ' ἔγχη τόξα τ' ἔσπαρται πέδῳ,
ἂ πρὶν παρασπίζοντ' ἐμοῖς βραχίοσιν
ἔσωζε πλευρὰς, ἐξ ἐμοῦ τ' ἐσώζετο;
οὐ που κατήλθον αὐθις εἰς Ἄιδου πάλιν
Εὐρυσθέως δίαυλον ἐξ Ἄιδου μολῶν;
ἀλλ' οὔτε Σισύφειον εἰσορῶ πέτρον

1100

Πλούτωνά τ', οὐδὲ σκῆπτρα Δῆμητρος κόρης.
 ἕκ τοι πέπληγμαί ποῦ ποτ' ὦν ἀμηχανῶ; 1105
 ὦν, τίς ἐγγὺς ἢ πρόσω φίλων ἐμῶν,
 δύσγνοιαν ὅστις τὴν ἐμὴν ἰάσεται;
 σαφῶς γὰρ οὐδὲν οἶδα τῶν εἰωθότων.

- ΑΜ. γέροντες, ἔλθω τῶν ἐμῶν κακῶν πέλας;
 ΧΟ. κᾶγωγε σὺν σοῖ, μὴ προδοὺς τὰς συμφοράς. 1110
 ΗΡ. πάτερ, τί κλαίεις καὶ συναμπίσχει κόρας,
 τοῦ φιλτάτου σοι τηλόθεν παιδὸς βεβύς;
 ΑΜ. ὦ τέκνον· εἴ γὰρ καὶ κακῶς πράσσω ἐμός.
 ΗΡ. πράσσω δ' ἐγὼ τί λυπρὸν, οὗ δακρυρροεῖς;
 ΑΜ. ἂ κὰν θεῶν τις, εἰ πάθοι, καταστένοι. 1115
 ΗΡ. μέγας γ' ὁ κόμπος, τὴν τύχην δ' οὐπω λέγεις.
 ΑΜ. ὄρας γὰρ αὐτὸς, εἰ φρονῶν ἤδη κυρεῖς.
 ΗΡ. εἴπ' εἴ τι καινὸν ὑπογράφει τῶμῳ βίῳ.
 ΑΜ. εἰ μηκέθ' Ἄιδου Βάκχος εἶ, φράσαιμεν ἄν.
 ΗΡ. παπαῖ, τόδ' ὡς ὑποπτον ἠνίξω πάλιν. 1120
 ΑΜ. καί σ', εἰ βεβαίως εὖ φρονεῖς, ἤδη σκοπῶ.
 ΗΡ. οὐ γάρ τι βακχεύσας γε μέμνημαι φρένας.
 ΑΜ. λύσω, γέροντες, δεσμὰ παιδὸς, ἢ τί δρῶ;
 ΗΡ. καὶ τόν γε δήσαντ' εἴπ'· ἀναινόμεσθα γάρ.
 ΑΜ. τοσοῦτον ἴσθι τῶν κακῶν· τὰ δ' ἄλλ' ἔα. 1125
 ΗΡ. ἀρκεῖ· σιωπῇ γὰρ μαθεῖν οὐ βούλομαι.
 ΑΜ. ὦ Ζεῦ, παρ' Ἥρας ἄρ' ὄρας θρόνων τάδε;
 ΗΡ. ἀλλ' ἢ τι κεῖθεν πολέμιον πεπόνθαμεν;
 ΑΜ. τὴν θεὸν ἐάσας τὰ σὰ περιστέλλου κακά.
 ΗΡ. ἀπωλόμεσθα· συμφορὰν λέξεις τίνα; 1130
 ΑΜ. ἰδοὺ θέασαι τάδε τέκνων πεσήματα.
 ΗΡ. οἴμοι· τίν' ὄψιν τήνδε δέρκομαι τάλας;
 ΑΜ. ἀπόλεμον, ὦ παῖ, πόλεμον ἔσπευσας τέκνοις.
 ΗΡ. τί πόλεμον εἶπας; τοῦσδε τίς διώλεσεν;
 ΑΜ. σὺ καὶ σὰ τόξα καὶ θεῶν ὅς αἴτιος. 1135
 ΗΡ. τί φῆς; τί δράσας; ὦ κάκ' ἀγγέλλων πάτερ.
 ΑΜ. μανεῖς· ἐρωτᾶς δ' ἄθλι' ἐρμηνεύματα.
 ΗΡ. ἢ καὶ δάμαρτός εἰμ' ἐγὼ φονεὺς ἐμῆς;
 ΑΜ. μιᾶς ἅπαντα χειρὸς ἔργα σῆς τάδε.

ΗΡ. αἰαῖ· στεναγμῶν γάρ με περιβάλλει νέφος. 1140

ΑΜ. τούτων ἕκατι σὰς καταστένω τύχας.

ΗΡ. ἢ γὰρ συνήραξ' οἶκον ἢ βᾶκχευσ' ἐμὴν;

ΑΜ. οὐκ οἶδα πλὴν ἐν, πάντα δυστυχῆ τὰ σά.

ΗΡ. ποῦ δ' οἶστρος ἡμᾶς ἔλαβε; ποῦ διώλεσεν;

ΑΜ. ὄτ' ἀμφὶ βωμὸν χεῖρας ἠγνίζου πυρὶ. 1145

ΗΡ. οἴμοι [τί δὴ γε φείδομαι ψυχῆς ἐμῆς,
τῶν φιλτάτων μοι γενόμενος παίδων φοιεύς;]
οἶκ εἶμι πέτρας λισσάδος πρὸς ἄλματα,

ἢ φάσγανον πρὸς ἤπαρ ἐξακοντίσας
τέκνοις δικαστῆς αἵματος γενήσομαι, 1150

ἢ σάρκα ττὴν ἐμὴν ἐμπρήσας πυρὶ,
δυσκλειαν, ἢ μένει μ', ἀπόσομαι βίου;

ἀλλ' ἐμποδῶν μοι θανασίμων βουλευμάτων

Θησεὺς ὄδ' ἔρπει συγγενῆς φίλος τ' ἐμός.

ὀφθησόμεσθα, καὶ τεκνοκτόνον μύσος 1155

εἰς ὄμμαθ' ἤξει φιλτάτω ξένων ἐμῶν.

οἴμοι· τί δράσω; ποῖ κακῶν ἐρημίαν

εὔρω πτερωτὸς ἢ κατὰ χθονὸς μολῶν;

φέρ', ἀντι.. κρατὶ περιβάλω σκότος.

αἰσχύνομαι γὰρ τοῖς δεδραμένοις κακοῖς, 1160

καὶ τῶνδε προστρόπαιον αἶμα προσλαβῶν

οὐδὲν κακῶσαι τοὺς ἀναιτίους θέλω.

ΘΗΣΕΥΣ.

ἦκω σὺν ἄλλοις οἱ παρ' Ἀσωποῦ ῥοὰς
μένουσιν ἔνοπλοι γῆς Ἀθηναίων κόροι, 1165

τῷ παιδί, πρέσβυ, σύμμαχον φέρων δόρυ.

κληδῶν γὰρ ἦλθεν εἰς Ἐρεχθειδῶν πόλιν

ὡς σκῆπτρα χώρας τῆσδ' ἀναρπάσας Λύκος

εἰς πόλεμον ὑμῶν καὶ μάχην καθίσταται.

τίνων δ' ἀμοιβὰς ὧν ὑπῆρξεν Ἡρακλῆς

σώσας με νέρθεν, ἦλθον, εἴ τι δεῖ, γέρον, 1170

ἢ χεῖρὸς ὑμᾶς τῆς ἐμῆς ἢ συμμαχῶν.

ἔα· τί νεκρῶν τῶνδε πληθύνει πέδον;

οὐ πού λέλειμμαί καὶ νεωτέρων κακῶν

ὑστερος ἀφίγμαι; τίς τάδ' ἔκτεινεν τέκνα;
 τίνος γεγῶσαν τήνδ' ὄρω συναορον; 1175
 οὐ γὰρ δορός γε παῖδες ἴστανται πέλας,
 ἀλλ' ἄλλο τοί που καινὸν εὐρίσκω κακόν.

ΑΜ. ὦ τὸν ἐλαιοφόρον ὄχθον ἔχων *ἀναξ.

ΘΗ. τί χρῆμά μ' οἰκτροῖς ἐκάλεσας προσιμίους;

ΑΜ. ἐπάθομεν πάθεα μέλεα πρὸς θεῶν. 1180

ΘΗ. οἱ παῖδες οἷδε τίνες, ἐφ' οἷς δακρυρροεῖς;

ΑΜ. ἔτεκεν *ἔτεκεν οὐμὸς ἴνις τάλας,
 τεκόμενος δ' ἔκανε, φόνιον αἶμα τλάς.

ΘΗ. εὐφήμα φώνει.

ΑΜ. βουλομένοισιν ἐπαγγέλλεις. 1185

ΘΗ. ὦ δεινὰ λέξας.

ΑΜ. οἰχόμεθ' οἰχόμεθα πτανοί.

ΘΗ. τί φῆς; τί δράσας;

ΑΜ. μαινομένῳ πιτύλῳ πλαγχθεῖς
 ἑκατογκεφάλου βαφαῖς ὕδρας. 1190

ΘΗ. Ἦρας ὄδ' ἀγών· τίς δ' ὄδ' οὖν νεκροῖς, γέρον;

ΑΜ. ἐμὸς ἐμὸς ὄδε γόνος ὁ πολύπονος, *ὄς ἐπὶ
 δόρυ γιγαντοφόνον ἦλθεν σὺν θεοῖ-
 σι Φλεγραῖον ἐς πεδίον ἀσπιστάς.

ΘΗ. φεῦ φεῦ· τίς ἀνδρῶν ὧδε δυσδαίμων ἔφυ; 1195

ΑΜ. οὐτᾶν εἰδείης ἕτερον πολυμοχθότερον
 πολυπλαγκτότερόν τε θνατῶν.

ΘΗ. τί γὰρ πέπλοισιν ἄθλιον κρύπτει κára;

ΑΜ. αἰδόμενος τὸ σὸν ὄμμα
 καὶ φιλίαν ὁμόφυλον 1200
 αἰμά τε παιδοφόνον.

ΘΗ. ἀλλ' ὡς ἴσυναλγοῦντ' ἦλθον· ἐκκάλυπτέ νιν.

ΑΜ. ὦ τέκνον, πάρες ἀπ' ὀμμάτων
 πέπλον, ἀπόδικε, ρέθος ἀελίῳ δεῖξον·
 βάρος ἀντίπαλον δακρυόισιν ἀμιλλᾶται. 1205

ἰκετεύομεν ἀμφὶ σὰν
 γενειάδα καὶ γόνυ καὶ χέρα πρσπίτνων,
 πολιόν τε δάκρυον ἐκβαλῶν.
 ἰὼ παῖ, κατὰσχεθε λέοντος ἀγρίου θυμὸν, ὡς 1210

δρόμον ἐπὶ φόνοιον, ἀνόσιον ἐξάγει
κακὰ θέλων κακοῖς συνάψαι, τέκνον.

- ΘΗ. εἶεν· σὲ τὸν θάσσοντα δυστήνους ἔδρας
αὐδῶ, φίλοισιν ὄμμα δεικνύναι τὸ σόν. 1215
οὐδεὶς σκότος γὰρ ᾧδ' ἔχει μέλαν νέφος,
ὅστις κακῶν σῶν συμφορὰν κρύψειεν ἄν.
τί μοι προσείων χεῖρα σημαίνεις φόνον;
ὡς μὴ μύσος με σῶν βάλῃ προσφθεγμάτων;
οὐδὲν μέλει μοι σὺν γε σοὶ πράσσειν κακῶς· 1220
καὶ γὰρ ποτ' ἠτύχησ'· ἐκείσ' ἀνοιστέον,
ὅτ' ἐξέσωσάς μ' ἐς φάος νεκρῶν πάρα.
χάριν δὲ γηράσκουσαν ἐχθαίρω φίλων,
καὶ τῶν καλῶν μὲν ὅστις ἀπολαύειν θέλει,
συμπλέειν δὲ τοῖς φίλοισι δυστυχοῦσιν οὔ. 1225
ἀνίστασ', ἐκκάλυψον ἄθλιον κάρα,
βλέψον πρὸς ἡμᾶς. ὅστις εὐγενῆς βροτῶν,
φέρει τὰ θεῶν γε πτώματ', οὐδ' ἀναίνεται.

ΗΡ. Θησεῦ, δέδορκας τόνδ' ἀγῶν' ἐμῶν τέκνων;

ΘΗ. ἤκουσα, καὶ βλέποντι σημαίνεις κακά. 1230

ΗΡ. τί δῆτά μου κρατ' ἀνεκάλυψας ἡλίω;

ΘΗ. τί δ'; οὐ μιαίνεις θνητὸς ὦν τὰ τῶν θεῶν.

ΗΡ. φεῦγ', ᾧ ταλαίπωρ', ἀνόσιον μίασμ' ἐμόν.

ΘΗ. οὐδεὶς ἀλάστωρ τοῖς φίλοις ἐκ τῶν φίλων.

ΗΡ. ἐπήνεσ'. εὖ δράσας δέ σ' οὐκ ἀναίνομαι. 1235

ΘΗ. ἐγὼ δὲ πάσχων εὖ τότ' οἰκτείρω σε νῦν.

ΗΡ. οἰκτρὸς γὰρ εἰμι τᾶμ' ἀποκτείνας τέκνα.

ΘΗ. κλαίω χάριν σὴν ἐφ' ἐτέραισι συμφοραῖς.

ΗΡ. ἠῦρες δέ γ' ἄλλους ἐν κακοῖσι μείζουσιν;

ΘΗ. ἅπτει κάτωθεν οὐρανοῦ δυσπραξία. 1240

ΗΡ. τοιγὰρ παρεσκευάσμεθ' ὥστε κατθανεῖν.

ΘΗ. δοκεῖς ἀπειλῶν σῶν μέλειν τι δαίμοσιν;

ΗΡ. αὐθαδὲς ὁ θεός· πρὸς δὲ τοὺς θεοὺς ἐγώ.

ΘΗ. ἴσχε στόμ', ὡς μὴ μέγα λέγων μείζον πάθης.

ΗΡ. γέμω κακῶν δῆ, κούκέτ' ἔσθ' ὅπου τεθῆ. 1245

ΘΗ. δράσεις δὲ δῆ τί; ποῖ φέρει θυμούμενος;

ΗΡ. θαιῶν, ὅθεν περ ἦλθον, εἰμι γῆς ὑπο.

- ΘΗ. εἶρηκας ἐπιτυχόντος ἀνθρώπου λόγους.
- ΗΡ. σὺ δ' ἐκτὸς ὧν γε συμφορᾶς με νουθετεῖς.
- ΘΗ. ὁ πολλὰ δὴ τλᾶς Ἡρακλῆς λέγει τάδε; 1250
- ΗΡ. οὐκ οὖν τοσαῦτά γ' ἐν μέτρῳ μοχθητέον.
- ΘΗ. εὐεργέτης βροτοῖσι καὶ μέγας φίλος;
- ΗΡ. οἱ δ' οὐδὲν ὠφελουσί μ', ἀλλ' Ἥρα κρατεῖ.
- ΘΗ. οὐτὰν ἀνάσχοιθ' Ἑλλὰς ἀμαθία θανεῖν.
- ΗΡ. ἄκουε δὴ νῦν, ὡς ἀμιλληθῶ λόγοις 1255
 πρὸς νουθετήσεις σάς· ἀναπτύξω δέ σοι
 ἀβίωτον ἡμῖν νῦν τε καὶ πάροιθεν ὄν.
 πρῶτον μὲν ἐκ τοῦδ' ἐγενόμην ὅστις κτανῶν
 μητρὸς γεραῖον πατέρα, προστρόπαιος ὦν,
 ἔγημε τὴν τεκοῦσαν Ἀλκμήνην ἐμέ. 1260
 ὅταν δὲ κρηπίς μὴ καταβληθῆ γένους
 ὀρθῶς, ἀνάγκη δυστυχεῖν τοὺς ἐγγόνους.
 Ζεὺς δ', ὅστις ὁ Ζεὺς, πολέμιόν μ' ἐγείνατο
 Ἥρα· σὺ μέντοι μηδὲν ἀχθεσθῆς, γέρον·
 πατέρα γὰρ ἀντὶ Ζηνὸς ἠγοῦμαί σ' ἐγώ· 1265
 ἔτ' ἐν γάλακτί τ' ὄντι γοργωποὺς ὄφεις
 ἐπεισέφρησε σπαργάνοισι τοῖς ἐμοῖς
 ἢ τοῦ Διὸς σύλλεκτρος, ὡς ὀλοίμεθα.
 ἐπεὶ δὲ σαρκὸς περιβόλαι' ἐκτησάμην
 ἠβῶντα, μόχθους οὓς ἔτλην τί δεῖ λέγειν; 1270
 ποίους ποτ' ἢ λέοντας ἢ τρισωμάτων
 Τυφῶνας ἢ Γίγαντας ἢ τετρασκελῆ
 κενταυροπληθῆ πόλεμον οὐκ ἐξήνυσσα;
 τὴν τ' ἀμφίκρανον καὶ παλιμβλαστῆ κύνα
 ἔδραν φονεύσας μυρίων τ' ἄλλων πόων 1275
 διῆλθον ἀγέλας, κεῖς νεκροὺς ἀφικόμην,
 Ἄιδου πυλωρὸν κύνα τρίκρανον ἐς φάος
 ὅπως πορεύσαιμ' ἐντολαῖς Εὐρυσθέως.
 τὸν λοίσθιον δὲ τόνδ' ἔτλην τάλας φόνον,
 παιδοκτοιήσας δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς. 1280
 ἦκω δ' ἀνάγκης ἐς τόδ'· οὐτ' ἐμαῖς φίλαις
 Θήβαις ἐνοικεῖν ὅσιον· ἦν δὲ καὶ μένω,
 ἐς ποῖον ἱρὸν ἢ πανήγυριν φίλων

εἴμ' ; οὐ γὰρ ἄτας εὐπροσηγόρους ἔχω.
 ἀλλ' Ἄργος ἔλθω ; πῶς, ἐπεὶ φεύγω πάτραν ; 1285
 φέρ', ἀλλ' ἐς ἄλλην δὴ τιν' ὀρμήσω πόλιν ;
 κᾶπειθ' ὑποβλεπόμεθ' ὡς ἐγνωσμένοι,

γλώσσης πικροῖς κέντροισι κληδουχούμενοι,
 Οὐχ οὗτος ὁ Διὸς, ὅς τέκν' ἔκτεινέν ποτε
 δάμαρτά τ' ; οὐ γῆς τῆσδ' ἀποφθαρῆσεται ; 1290

κεκλημένῳ δὲ φωτὶ μακαρίῳ ποτὲ
 αἱ μεταβολαὶ λυπηρόν· ᾧ δ' αἰεὶ κακῶς
 ἔστ', οὐδὲν ἀλγεῖ, συγγενῶς δύστηνος ὢν.

ἐς τοῦτο δ' ἤξιεν συμφορᾶς οἰμαί ποτε·
 φωνὴν γὰρ ἤσει χθῶν ἀπεινέπουσά με 1295
 μὴ θιγγάνειν γῆς, καὶ θάλασσα μὴ περᾶν,

πηγαί τε ποταμῶν, καὶ τὸν ἄρματήλατον
 Ἴξίον ἐν δεσμοῖσιν ἐκμιμήσομαι.

καὶ ταῦτ' ἄριστα, μηδέν' Ἑλλήνων μ' ὀρᾶν,
 ἐν οἷσιν εὐτυχοῦντες ἤμεν ὄλβιοι. 1300

τί δῆτά με ζῆν δεῖ ; τί κέρδος ἔξομεν.

βίον τ' ἀχρεῖον ἀνόσιον κεκτημένοι :

χορευέτω δὴ Ζηνὸς ἢ κλεινὴ δάμαρ,
 τ' κρούουσ' Ὀλυμπίου Ζηνὸς ἀρβύλη πόδα·

ἔπραξε γὰρ βούλησιν ἦν ἐβούλετο 1305

ἄνδρ' Ἑλλάδος τὸν πρῶτον αὐτοῖσιν βάθροις
 ἄνω κάτω στρέψασα. τοιαύτη θεῶ

τίς ἂν προσεύχοιθ' ; ἢ γυναικὸς οὐνεκα
 λέκτρων φθοιοῦσα Ζηνὶ τοὺς εὐεργέτας

Ἑλλάδος ἀπώλεσ' οὐδὲν ὄντας αἰτίους. 1310

ΧΟ. οὐκ ἔστιν ἄλλου δαιμόνων ἀγῶν ὅδε
 ἢ τῆς Διὸς δάμαρτος· εὖ τόδ' αἰσθάνει.

ΘΗ. * * * * *

παραινέσαιμ' ἂν μᾶλλον ἢ πάσχειν κακῶς.

οὐδεὶς δὲ θνητῶν ταῖς τύχαις ἀκήρατος,

οὐ θεῶν, αἰοιδῶν εἴπερ οὐ ψευδεῖς λόγοι. 1315

οὐ λέκτρα τ' ἀλλήλοισιν, ὧν οὐδεὶς νόμος,

συνῆψαν ; οὐ δεσμοῖσι διὰ τυραννίδας

πατέρας ἐκληίδωσαν ; ἀλλ' οἰκοῦσ' ὅμως

Ὀλυμπον ἠνέσχοντό θ' ἵμαρτηκότες.
 καίτοι τί φήσεις, εἰ σὺ μὲν θνητὸς γεγῶς 1320
 φέρεις ὑπέρφευ τὰς τύχας, θεοὶ δὲ μή;
 Θήβας μὲν οὖν ἔκλειπε τοῦ νόμου χάριν,
 ἔπου δ' ἄμ' ἡμῖν πρὸς πόλισμα Παλλάδος.
 ἐκεῖ χέρας σὰς ἀγνίσας μιάσματος
 δόμους τε δώσω χρημάτων τ' ἐμῶν μέρος. 1325
 ἃ δ' ἐκ πολιτῶν δῶρ' ἔχω σώσας κόρους
 δις ἐπτά ταῦρον Κνώσσιον κατακτανῶν,
 σοὶ ταῦτα δώσω· πανταχοῦ δέ μοι χθονὸς
 τεμένη δέδασται. ταῦτ' ἐπωνομασμένα
 σέθεν τὸ λοιπὸν ἐκ βροτῶν κεκλήσεται 1330
 ζῶντος· θανόντος δ', εὐτ' ἂν εἰς Ἄιδου μόλης,
 θυσίαισι λαῖνοισί τ' ἐξογκώμασιν·
 τίμιον ἀνάξει πᾶσ' Ἀθηναίων πόλις.
 καλὸς γὰρ ἀστοῖς στέφανος Ἑλλήνων ὑπο
 ἄνδρ' ἐσθλὸν ὠφελούντας εὐκλείας τυχεῖν. 1335
 καὶ γὰρ χάριν σοὶ τῆς ἐμῆς σωτηρίας
 τήνδ' ἀντιδώσω· νῦν γὰρ εἰ χρεῖος φίλων.
 [θεοὶ δ' ὅταν τιμῶσιν, οὐδὲν δεῖ φίλων.
 ἄλις γὰρ ὁ θεὸς ὠφελῶν, ὅταν θέλῃ.]
 ΗΡ. οἴμοι· πάρεργά *τοι τὰδ' ἔστ' ἐμῶν κακῶν. 134
 ἐγὼ δὲ τοὺς θεοὺς οὔτε λέκτρ' ἃ μὴ θέμις
 στέργειν νομίζω, δεσμά τ' ἐξάπτειν χεροῖν
 οὔτ' ἠξίωσα πώποτ' οὔτε πείσομαι,
 οὔδ' ἄλλον ἄλλου δεσπότην πεφυκέναι.
 δεῖται γὰρ ὁ θεὸς, εἴπερ ἔστ' ὄντως θεός, 1345
 οὐδενός· αἰοιδῶν οἶδε δύστηνοι λόγοι.
 ἐσκεψάμην δὲ, καίπερ ἐν κακοῖσιν ὦν,
 μὴ δειλίαν ὄφλω τιν' ἐκλιπῶν φάος.
 τὰς συμφορὰς γὰρ ὅστις οὐκ ἐπίσταται
 θνητὸς πεφυκῶς ὄν τρόπον χρεῶν φέρειν,
 οὔδ' ἀνδρὸς ἂν δύναιθ' ὑποστήναι βέλος. 1350
 ἐγκαρτερήσω θάνατον· εἴμι δ' ἐς πόλιν
 τὴν σὴν, χάριν τε μυρίων δώρων ἔχω.
 ἀτὰρ πόνων δὴ μυρίων ἐγευσάμην·

ὦν οὐτ' ἀπείπον οὐδέν' οὐτ' ἀπ' ὀμμάτων
 ἔσταξα πηγὰς, οὐδ' ἂν ῥόμην ποτὲ 1355
 ἐς τοῦθ' ἰκέσθαι, δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων βαλεῖν.
 ἦν δ', ὡς ἔοικε, τῇ τύχῃ δουλευτέον.
 εἶεν· γεραιέ, τὰς ἐμὰς φυγὰς ὄρας,
 ὄρας δὲ παίδων ὄντα μ' αὐθέντην ἐμῶν.
 δὸς τούσδε τύμβῳ καὶ περίστειλον νεκροὺς 1360
 δακρύοισι τιμῶν, ἐμὲ γὰρ οὐκ ἔῃ νόμος·

* * * * *

πρὸς στέρν' ἐρείσας μητρὶ δούς τ' εἰς ἀγκάλας,
 κοινωσίαν δύστηνον, ἣν ἐγὼ τάλας
 διώλεσ' ἄκων. γῆ δ' ἐπὴν κρύψης νεκροὺς,
 οἶκει πόλιν τήνδ', ἀθλίως μὲν, ἀλλ' ὅμως 1365
 ψυχὴν βιάζου τὰμὰ συμφέρειν κακά.
 ὦ τέκν', ὁ φύσας χῶ τεκνῶν ὑμᾶς πατὴρ
 ἀπώλεσ', οὐδ' ὤνασθε τῶν ἐμῶν καλῶν,
 ἀγὼ παρεσκεύαζον ἐκμοχθῶν βίου
 εὐκλειαν ὑμῖν, πατρὸς ἀπόλαυσιν καλήν. 1370
 σέ τ' οὐχ ὁμοίως, ὦ τάλαιν', ἀπώλεσα,
 ὡσπερ σὺ τὰμὰ λέκτρ' ἔσωζες ἀσφαλῶς,
 μακρὰς διαντλοῦσ' ἐν δόμοις οἰκουρίας.
 οἶμοι δάμαρτος καὶ τέκνων, οἶμοι δ' ἐμοῦ,
 ὡς ἀθλίως πέπραγα κάποζεύγνυμαι 1375
 τέκνων γυναικός τ'· ὦ λυγραὶ φιλημάτων
 τέρψεις, λυγραὶ τε τῶνδ' ὄπλων κοινωσίαι.
 ἀμηχανῶ γὰρ πότερ' ἔχω τὰδ' ἢ μεθῶ,
 ἅ πλευρὰ τὰμὰ προσπίτνοντ' ἐρεῖ τάδε·
 Ἐμῖν τέκν' εἶλες καὶ δάμαρθ'· ἡμᾶς ἔχεις 1380
 παιδοκτόνους σοὺς. εἴτ' ἐγὼ τὰδ' ὠλέναις
 οἴσω; τί φάσκων; ἀλλὰ γυμνωθεὶς ὄπλων,
 ξὺν οἷς τὰ κάλλιστ' ἐξέπραξ' ἐν Ἑλλάδι,
 ἐχθροῖς ἐμαυτὸν ὑποβαλὼν αἰσχυρῶς θάνω;
 οὐ λειπτέον τὰδ', ἀθλίως δὲ σωστέον. 1385
 ἐν μοί τι, Θεσεῦ, σύγκαμ' ἀθλίῳ· κυνὸς
 κόμιστρ' ἐς Ἄργος συγκατάστησον μολῶν,
 λύπη τι παίδων μὴ πάθω μονούμενος.

ὦ γαῖα Κάδμου πᾶς τε Θηβαῖος λεῶς,
 κείρασθε, συμπενθήσατ', ἔλθετ' ἐς τάφον 1300
 παίδων, ἅπαντες δ' ἐνὶ λόγῳ πενθήσατε
 νεκρούς τε κάμέ· πάντες ἐξολώλαμεν
 Ἴφρας μιᾷ πληγέντες ἀθλίῳ τύχῃ.

ΘΗ. ἀνίστασ', ὦ δύστηνε· δακρῦν δ' ἄλις.

ΗΡ. οὐκ ἂν δυναίμην· ἄρθρα γὰρ πέπηγέ μου. 1395

ΘΗ. καὶ τοὺς σθένοντας γὰρ καθαιροῦσιν τύχαι.

ΗΡ. φεῦ.

αὐτοῦ γενοίμην πέτρος ἀμνήμων κακῶν.

ΘΗ. παῦσαι· δίδου δὲ χεῖρ' ὑπηρέτη φίλῳ.

ΗΡ. ἀλλ' αἶμα μὴ σοῖς ἐξομόρξωμαι πέπλοις.

ΘΗ. ἔκμασσε, φείδου μηδέν· οὐκ ἀναίνομαι. 1400

ΗΡ. παίδων στερηθεὶς παῖδ' ὅπως ἔχω σ' ἐμόν.

ΘΗ. δίδου δέρη σὴν χεῖρ', ὀδηγήσω δ' ἐγώ.

ΗΡ. ζεῦγός γε φίλιον· ἄτερος δὲ δυστυχῆς.

ὦ πρέσβυ, τοιόνδ' ἄνδρα χρή κτᾶσθαι φίλον.

ΑΜ. ἦ γὰρ τεκοῦσα τόνδε πατὴρ εὐτεκνος. 1405

ΗΡ. Θησεῦ, πάλιν με στρέψον, ὡς ἴδω τέκνα.

ΘΗ. ὡς δὴ τί φίλτρον τοῦτ' ἔχων ῥάων ἔσει;

ΗΡ. ποθῶ, πατρός τε στέρνα προσθέσθαι θέλω.

ΑΜ. ἰδὸν τὰδ', ὦ παῖ· τὰμὰ γὰρ σπεύδεις φίλα.

ΘΗ. οὕτως πόνων σῶν οὐκέτι μνήμην ἔχεις; 1410

ΗΡ. ἅπαντ' ἐλάσσω κείνα τῶνδ' ἔτλην κακά.

ΘΗ. εἴ σ' ὄψεται τις θῆλυν ὄντ', οὐκ αἰνέσει.

ΗΡ. ζῶ σοὶ ταπεινός; ἀλλὰ πρόσθεν οὐ δοκῶ.

ΘΗ. ἄγαν γ'· ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς ποῦ κείνος ὢν;

ΗΡ. σὺ ποῖος ἦσθα νέρθεν ἐν κακοῖσιν ὢν; 1415

ΘΗ. ὡς ἐς τὸ λῆμα, παντὸς ἦν ἦσσαν ἀνήρ.

ΗΡ. πῶς οὖν *ἔμ' εἶποις ὅτι συνέσταλμαι κακοῖς;

ΘΗ. πρόβαινε. ΗΡ. χαῖρ', ὦ πρέσβυ.

ΑΜ. καὶ σύ μοι, τέκνον

ΗΡ. θάφθ' ὥσπερ εἶπον παῖδας.

ΑΜ. ἐμὲ δὲ τίς, τέκνον;—

ΗΡ. ἐγώ—ΑΜ. πότε ἔλθῶν; 1420

ΗΡ. ἠνίκ' ἂν θάψῃς τέκνα—

ΑΜ. πῶς ;

ΗΡ. εἰς Ἀθήνας πέμψομαι Θηβῶν ἄπο.

ἀλλ' εἰσκόμιζε τέκνα δυσκόμιστα γῆ.

ἡμεῖς δ' ἀναλώσαντες αἰσχύναις δόμον

Θησεῖ πανώλεις ἐψόμεσθ' ἐφορκίδες.

ὅστις δὲ πλοῦτον ἢ σθένος μάλλον φίλων 1425

ἀγαθῶν πεπᾶσθαι βούλεται, κακῶς φρονεῖ.

ΧΟ. στείχομεν οἰκτροὶ καὶ πολύκλαυτοι,

τὰ μέγιστα φίλων ἐλέσαντες.

ΙΙΙ.—5

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἐτεοκλῆς παραλαβὼν τὴν τῶν Θηβῶν βασιλείαν ἀποστερεῖ τοῦ μέρους τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Πολυνεΐκην. φυγὰς δ' ἐκείνος εἰς Ἄργος παραγενόμενος ἔγημε τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως Ἀδράστου. κατελθεῖν δὲ εἰς τὴν πατρίδα φιλοτιμούμενος, καὶ πείσας τὸν πενθερὸν, συνήθροισεν ἀξιόχρεων στρατὸν ἐπὶ Θήβας κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ. ἡ δὲ μήτηρ Ἰοκάστη ἔπεισεν αὐτὸν ὑπόσπονδον ἐλθεῖν εἰς τὴν πόλιν, καὶ διαλεχθῆναι πρότερον πρὸς τὸν ἀδελφὸν περὶ τῆς ἀρχῆς· δεινοπροσωπήσαντος δὲ ὑπὸ τῆς τυραννίδος τοῦ Ἐτεοκλέους, ἡ μὲν Ἰοκάστη τὰ τέκνα εἰς φιλίαν συναγαγεῖν οὐκ ἠδύνατο· Πολυνεΐκης δὲ ὡς πρὸς πολέμιον λοιπὸν παραταξάμενος ἀνεχώρησε τῆς πόλεως. ἔχρησε δὲ ὁ Τειρεσίας νίκην ἔσσεσθαι τοῖς Θηβαίοις, ἐὰν ὁ παῖς Κρέοντος Μενοικεὺς σφάγιον Ἄρει γένηται. ὁ μὲν οὖν Κρέων ἠρνήσατο ἐπιδοῦναι τῇ πόλει τὸν παῖδα· ὁ δὲ νεανίσκος ἐβούλετο, καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ φυγὴν μετὰ χρημάτων διδόντος, ἑαυτὸν ἀπέσφαξε. Θηβαῖοι δὲ τοὺς ἡγεμόνας τῶν Ἀργείων ἔσφαξαν. Ἐτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνεΐκης μονομαχήσαντες ἀνείλον ἀλλήλους. ἡ μὲν οὖν μήτηρ αὐτῶν εὐρούσα νεκροὺς τοὺς υἱοὺς ἔσφαξεν ἑαυτὴν· ὁ δὲ ταύτης ἀδελφὸς Κρέων παρέλαβε τὴν δυναστείαν. οἱ δὲ Ἀργεῖοι τῇ μάχῃ ἠττηθέντες ἀνεχώρησαν. Κρέων δὲ δυσχερῶς φέρων, τοὺς μὲν ὑπὸ τῇ Καδμείᾳ τῶν πολεμίων πεσόντας οὐκ ἔδωκεν εἰς ταφήν, Πολυνεΐκην δὲ ἀκήδευτον ἔρριψεν, Οἰδίπουν δὲ φυγάδα τῆς πατρίδος ἀπέπεμψεν, ἐφ' ᾧ μὲν *οὐ φυλάξας τὸν ἀνθρώπινον νόμον, ἐφ' ᾧ δὲ τὴν ὀργὴν λογοποιήσας, οὐδὲ παρὰ τὴν δυστυχίαν ἐλέησας.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

[Ἡ μὲν ὑπόθεσις τοῦ δράματος] ἐπιστρατεία τοῦ Πολυνεϊκοῦ μετὰ τῶν Ἀργείων ἐπὶ Θήβας καὶ ἀπώλεια τῶν ἀδελφῶν Πολυνεϊκοῦ καὶ Ἐτεοκλέους καὶ θάνατος Ἰοκάστης. ἡ μυθοποιία κείται παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας ἠπλειστής Ἰοκάστης. [ἐδιδάχθη] ἐπὶ Ναυσικράτους ἄρχοντος Ὀλυμπιάδ . . . . . πρῶτος . . . . . δεῦτερος Εὐριπίδης, [τρίτος . . . . .] καθῆκε διδασκαλίαν [. . . . .] περὶ τούτου· καὶ γὰρ ταῦτα [. . . . .] ὁ Οἰνόμαος καὶ Χρῦσιππος καὶ [Φοίνισσαι καὶ . . . . . σατυρ. . . οὐ] σώζεται. ὁ χορὸς συνέστηκεν ἐκ Φοινισσῶν γυναικῶν· προλογίζει δὲ Ἰοκάστη.

Περιπαθεῖς ἄγαν αἱ Φοίνισσαι τῇ τραγωδίᾳ. ἀπώλετο γὰρ ὁ Κρέοντος υἱὸς ἀπὸ τοῦ τείχους ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀποθανών. ἀπέθανον δὲ καὶ οἱ δύο ἀδελφοὶ ὑπ' ἀλλήλων καὶ Ἰοκάστη ἡ μήτηρ ἀνεῖλεν ἑαυτὴν ἐπὶ τοῖς παισὶ καὶ οἱ ἐπὶ Θῆβας στρατευσάμενοι Ἀργεῖοι ἀπώλοντο καὶ ἄταφος Πολυνείκης πρόκειται καὶ ὁ Οἰδίπους τῆς πατρίδος ἐκβάλλεται καὶ σὺν αὐτῷ ἡ θυγάτηρ Ἀντιγόνη. ἔστι δὲ τὸ δρᾶμα καὶ πολυπρόσωπον καὶ γνωμῶν πολλῶν μεστόν τε καὶ καλῶν.

Τὸ δρᾶμά ἐστι μὲν ταῖς σκηναῖς ὄψεσι κάλλιστον, ἐπεὶ καὶ παραπληρωματικόν. ἢ τε ἀπὸ τῶν τειχέων Ἀντιγόνη θεωροῦσα μέρος οὐκ ἔστι δρᾶματος καὶ ὑπόσπονδος Πολυνείκης οὐδενὸς ἔνεκα παραγίνεται ὃ τε ἐπὶ πᾶσι μετ' ὠδῆς ἀδολέσχου φυγαδευόμενος ὁ Οἰδίπους προσέρριπται¹ διακενῆς.

ΧΡΗΣΜΟΣ.

Λαΐε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς.
τέξεις μὲν φίλον υἱόν, ἀτὰρ τόδε σοὶ μόρος ἔσται,
παιδὸς ἐοῦ χεیرهσσι λιπεῖν βίον· ὥς γὰρ ἔνευσε
Ζεὺς Κρονίδης, Πέλοπος στυγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας,
οὗ φίλον ἦρπασας υἱόν, ἀτὰρ τόδε σοὶ μόρος ἔσται.

ΤΟ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ ΑΙΝΙΓΜΑ.

Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπον, οὗ μία φωνή,
καὶ τρίπον· ἀλλάσσει δὲ φυὴν μόνον, ὅσσοι ἐπὶ γαῖαν
έρπετὰ γίνονται ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.
ἀλλ' ὅπῃταν πλεόνεσσι ἐρειδόμενον ποσὶ βαινῆ,
ἐνθα μένος γυίοισιν ἀφαιρότερον πέλει αὐτοῦ.

¹ Fort. προσέρραπτι.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΧΟΡΟΣ ΦΟΙΝΙΣΣΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΠΟΛΤΝΕΙΚΗΣ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ΚΡΕΩΝ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΜΕΝΟΙΚΕΤΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ὦ τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδὸν
 καὶ χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβῶς δίφροισι
 Ἥλιε, θοαῖς ἵπποισιν εἰλίσσων φλόγα,
 ὡς δυστυχῆ Θήβαιοσι τῇ τόθ' ἡμέρᾳ
 ἀκτῖν' ἐφήκας, Κάδμος ἠνίκ' ἦλθε γῆν 5
 τήνδ', ἐκλιπὼν Φοίνισσαν ἐναλίαν χθόνα·
 ὃς παῖδα γήμας Κύπριδος Ἀρμονίαν ποτὲ
 Πολύδωρον ἐξέφυσε, τοῦ δὲ Λάβδακον
 φῦναι λέγουσιν, ἐκ δὲ τοῦδε Λαῖον. 10
 ἐγὼ δὲ παῖς μὲν κλήζομαι Μειοικέως,
 [Κρέων τ' ἀδελφὸς μητρὸς ἐκ μιᾶς ἔφυ.]
 καλοῦσι δ' Ἰοκάστην με, τοῦτο γὰρ πατὴρ
 ἔθετο, γαμῆ δὲ Λαῖός μ'. ἐπεὶ δ' ἄπαις
 ἦν χρόνια λέκτρα τὰμ' ἔχων ἐν δώμασιν,
 ἐλθὼν ἐρωτᾷ Φοῖβον, ἐξαιτεῖ θ' ἅμα 15
 παίδων ἐς οἴκους ἀρσένων κοινωσίαν·
 ὁ δ' εἶπει, ὦ Θήβαιοισιν εὐίπποις ἄναξ,
 μὴ σπείρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βία.
 εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς,
 καὶ πᾶς σὸς οἶκος βήσεται δι' αἵματος. 20
 ὁ δ' ἠδονῆ δὸς ἐς τε βακχεῖον πεσὼν
 ἔσπειρεν ἡμῖν παῖδα, καὶ σπείρας βρέφος,
 γνοὺς τὰμπλάκημα τοῦ θεοῦ τε τὴν φάτιν,
 λειμῶν' ἐς Ἥρας καὶ Κιθαιρώνας λέπας
 δίδωσι βουκόλοισιν ἐκθεῖναι βρέφος, 25
 [σφυρῶν σιδηρᾶ κέντρα διαπέρας μέσον,
 ὅθεν νιν Ἑλλὰς ὠνόμαζεν Οἰδίπουν.]
 Πολύβου δέ νιν λαβόντες ἵπποβουκόλοι
 φέρουσ' ἐς οἴκους ἐς τε δεσποίνης χέρας

ἔθηκαν. ἦ δὲ τὸν ἔμὸν ὠδίνων πόνον 30
 μαστοῖς ὑφέϊτο καὶ πόσιν πείθει τεκεῖν.
 ἦδη δὲ πυρσαῖς γένυσιν ἔξανδρούμενος
 παῖς οὐμὸς ἢ γνοὺς ἢ τινος μαθῶν πάρα
 ἔστειχε τοὺς φύσαντας ἐκμαθεῖν θέλων
 πρὸς δῶμα Φοῖβον, Λαῖῖός θ' οὐμὸς πόσις 35
 τὸν ἐκτεθέντα παῖδα μαστεύων μαθεῖν,
 εἰ μηκέτ' εἴη. καὶ ξυνάπτετον πόδα
 ἐς ταῦτόν ἄμφω Φωκίδος σχιστῆς ὁδοῦ.
 καὶ νιν κελεύει Λαῖτου τροχηλάτης,
 ὦ ξένε, τυράννοις ἐκποδῶν μεθίστασο. 40
 ὁ δ' εἶρπ' ἀναυδος μέγα φρονῶν. πῶλοι δέ νιν
 χηλαῖς τένοντας ἐξεφοίνισσον ποδῶν.
 ὄθει, τί τὰκτὸς τῶν κακῶν με δεῖ λέγειν;
 παῖς πατέρα καίνει, καὶ λαβῶν ὀχήματα
 Πολύβῳ τροφῆι δίδωσιν. ὡς δ' ἐπεζᾶρει 45
 Σφιγξ ἀρπαγαῖσι πόλιν, ἐμὸς τ' οὐκ ἦν πόσις,
 Κρέων ἀδελφὸς τὰμὰ κηρίσσει λέχη,
 ὅστις σοφῆς αἰνιγμα παρθένου μάθοι,
 τούτῳ ξυνάψειν λέκτρα. τυγχάνει δέ πως
 αἰνιγμ' ἐμὸς παῖς Οἰδίπους Σφιγγὸς μαθῶν, 50
 ὄθει τυράννος τῆσδε γῆς καθίσταται,
 καὶ σκῆπτρ' ἐπαθλα τῆσδε λαμβάνει χθονός.
 γαμεί δὲ τὴν τεκοῦσαν οὐκ εἰδὼς τάλας,
 οὐδ' ἢ τεκοῦσα παιδὶ συγκοιμωμένη.
 τίκτω δὲ παῖδας παιδὶ δύο μὲν ἄρσενας, 55
 Ἐτεοκλέα κλεινὴν τε Πολυνεΐκου βίαν,
 κόρας τε δισσάς· τὴν μὲν Ἴσμήνην πατῆρ
 ὠνόμασε, τὴν δὲ πρόσθεν Ἀντιγόνην ἐγώ.
 μαθῶν δὲ τὰμὰ λέκτρα μητρῶν γάμων
 ὁ πάντ' ἀνατλάς Οἰδίπους παθήματα 60
 εἰς ὄμμαθ' αὐτοῦ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον
 χρυσηλάτοις πόρπαισιν αἰμάξας κόρας.
 ἐπεὶ δὲ τέκνων γένυς ἐμῶν σκιάζεται,
 κλήθροισ ἐκρυσαν πατέρ', ἵν' ἀμνήμων τύχη
 γένοιτο πολλῶν δεομένη σοφισμάτων. 65

ζῶν δ' ἔστ' ἐν οἴκοις, πρὸς δὲ τῆς τύχης νοσῶν
 ἀρὰς ἀρᾶται παισὶν ἀνοσιωτάτας,
 θηκτῷ σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν τόδε.
 τῷ δ' ἐς φόβον πεσόντε μὴ τελεσφόρους
 εὐχὰς θεοὶ κραίνωσιν οἰκούντων ὁμοῦ, 70
 ξυμβάντ' ἔταξαν τὸν νεώτερον πάρος
 φεύγειν ἐκόντα τήνδε Πολυνεΐκη χθόνα,
 Ἐτεοκλέα δὲ σκῆπτρ' ἔχειν μένοντα γῆς
 ἐνιαυτὸν ἀλλάσσουντ'. ἐπεὶ δ' ἐπὶ ζυγοῖς
 καθέζετ' ἀρχῆς, οὐ μεθίσταται θρόνων, 75
 φυγάδα δ' ἀπωθεῖ τῆσδε Πολυνεΐκη χθονός.
 ὁ δ' Ἄργος ἐλθὼν, κῆδος Ἀδράστου λαβὼν,
 πολλὴν ἀθροίσας ἀσπίδ' Ἀργείων ἄγει
 ἐπ' αὐτὰ δ' ἐλθὼν ἐπτάπυλα τείχη τάδε
 πατρῷ ἀπαιτεῖ σκῆπτρα καὶ μέρη χθονός. 80
 ἐγὼ δ' ἔριν λύουσ' ὑπόσπονδον μολεῖν
 ἔπεισα παιδὶ παῖδα, πρὶν ψαῦσαι δορός.
 ἦξειν δ' ὁ πεμφθεὶς φησὶν αὐτὸν ἄγγελος.
 ἀλλ' ὦ φαεινὰς οὐρανοῦ ναίων πτυχὰς
 Ζεῦ, σῶσον ἡμᾶς, δὺς δὲ σύμβασιν τέκνοισ. 85
 χρὴ δ', εἰ σοφὸς πέφυκας, οὐκ εἶν βροτὸν
 τὸν αὐτὸν αἰεὶ δυστυχή καθεστάναι.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ὦ κλεινὸν οἴκοις Ἀντιγόνη θάλος πατρὶ,
 ἐπεὶ σε μήτηρ παρθενῶνας ἐκλιπεῖν
 μεθῆκε μελάθρων ἐς διῆρες ἔσχατοι, 90
 στρατενμ' ἰδεῖν Ἀργεῖον, ἱκεσίαισι σαῖς,
 ἐπίσχος, ὡς ἂν προῦξερευνήσω στίβον,
 μή τις πολιτῶν ἐν τρίβῳ φαντάζεται,
 κάμοι μὲν ἔλθῃ φαῦλος, ὡς δούλῳ, ψόγος,
 σοὶ δ' ὡς ἀνάσση· πάντα δ' ἐξείδῳς φράσω, 95
 ἅ τ' εἶδον εἰσήκουσά τ' Ἀργείων πάρα,
 σπονδὰς ὅτ' ἦλθον σῶ κασιγνήτῳ φέρων
 ἐνθένδ' ἐκέισε δεῦρό τ' αὖ κείνου πάρα.
 ἀλλ' οὔτις ἀστῶν τοῖσδε χρίμπτεται δόμοις,
 III.—6

κέδρου παλαιὰν κλίμακ' ἐκπέρα ποδί· 100
 σκόπει δὲ πεδία καὶ παρ' Ἴσμηνοῦ ῥοὰς
 Δίρκης τε νᾶμα, πολεμίων στρατεύμ' ὄσον.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὄρεγέ νυν ὄρεγε γεραιὰν νέα χεῖρ' ἀπὸ κλιμάκων,
 πόδὸς ἴχνος ἐπαντέλλων.

ΠΑ. ἰδοῦ, ξίναψον, παρθέν'· ἐς καιρὸν δ' ἔβης· 105
 κινούμενον γὰρ τυγχάνει Πελασγικὸν
 στρατεύμα, χωρίζουσι δ' ἀλλήλων λόχους.

ΑΝ. ἰὼ πότνια παῖ Λατοῦς
 Ἐκάτα, κατάχαλκον ἅπαν
 πεδίον ἀστράπτει. 110

ΠΑ. οὐ γάρ τι φαύλως ἦλθε Πολυνείκης χθόνα,
 πολλοῖς μὲν ἵπποις, μυρίοις δ' ὄπλοις βρέμων.

ΑΝ. ἄρα πύλαι κλήθροισι †χαλκόδετά τ' ἔμβολα
 λαϊνέουσιν Ἀμφίονος ὀργάνοις τείχεος ἤρμοσται;

ΠΑ. θάρσει· τά γ' ἔνδον ἀσφαλῶς ἔχει πόλις. 115
 ἀλλ' εἰσόρα τὸν πρῶτον, εἰ βούλει μαθεῖν.

ΑΝ. τίς οὗτος ὁ λευκολόφας,
 πρόπαρ ὃς ἀγείται στρατοῦ 120
 πάχαλκον ἀσπίδ' ἀμφὶ βραχίονα κουφίζων;

ΠΑ. λοχαγὸς, ὦ δέσποινα,—

ΑΝ. τίς, πόθεν γεγῶς,
 αἰδασον, ὦ γεραιέ, τίς ὀνομάζεται;

ΠΑ. οὗτος Μυκηναῖος μὲν αὐδάται γένος, 125
 Λερναία δ' οἰκεί νάμαθ', Ἴππομέδων ἄναξ.

ΑΝ. ἐέ, ὡς γαῦρος, ὡς φοβερὸς εἰσιδεῖν,
 γίγαντι γηγενέτα προσόμοιος,
 ἀστρωπὸς ἐν γραφαῖσιν, οὐχὶ πρόσφορος
 ἀμερίῳ γέννα. 130

ΠΑ. τὸν δ' ἐξαμείβοντ' οὐχ ὄρας Δίρκης ὕδωρ
 *λοχαγόν;

ΑΝ. ἄλλος ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος.
 τίς δ' ἐστὶν οὗτος;

ΠΑ. παῖς μὲν Οἰνέως ἔφην

Τυδεὺς, Ἄρη δ' Αἰτωλὸν ἐν στέροισι ἔχει.

- ΑΝ. οὗτος ὁ τᾶς Πολυνείκεος, ᾧ γέρον, 135
 αὐτοκασιγνήτας νύμφας ὁμόγαμος κυρεῖ;
 ὡς ἀλλόχρως ὄπλοισι, μίξοβάρβαρος.
- ΠΑ. σακεσφόροι γὰρ πάντες Αἰτωλοὶ, τέκνον,
 λόγχαις τ' ἀκουτιστῆρες εὐστοχώτατοι. 140
- ΑΝ. σὺ δ', ᾧ γέρον, πῶς αἰσθάνει σαφῶς τάδε;
- ΠΑ. σημεῖ' ἰδὼν τότε' ἀσπίδων ἐγνώρισα,
 [σπονδάς ὅτ' ἦλθον σῶ κασιγνήτῳ φέρων·]
 ἃ προσδεδορκῶς οἶδα τοὺς ὠπλισμένους.
- ΑΝ. τίς δ' οὗτος ἀμφὶ μνήμα τὸ Ζήθου περᾶ 145
 καταβόστρυχος ὄμμασι γοργὸς εἰσιδεῖν νεανίας
 λοχαγός; ὡς ὄχλος νιν ὑστέρω ποδὶ
 πάνοπλος ἀμφέπει.
- ΠΑ. ὅδ' ἐστὶ Παρθενοπαῖος, Ἀταλάντης γόνος. 150
- ΑΝ. ἀλλὰ νιν ἅ κατ' ὄρη μετὰ ματέρος
 Ἄρτεμις ἰεμένα τόξοις δαμάσασ' ὀλέσειεν
 ὅς ἐπ' ἐμὴν πόλιν ἔβα πέρσων.
- ΠΑ. εἴη τὰδ', ᾧ παῖ· σὺν δίκῃ δ' ἤκουσι γῆν·
 ὃ καὶ δέδοικα μὴ σκοπῶσ' ὀρθῶς θεοί. 155
- ΑΝ. ποῦ δ' ὅς ἐμοὶ μῦς ἐγένετ' ἐκ ματρὸς πολυπόνῳ
 μοίρα;
 ᾧ φίλτατ', εἶπέ, ποῦ ἔστι Πολυνείκης, γέρον.
- ΠΑ. ἐκεῖνος ἐπὶ τὰ παρθένων τάφου πέλας
 Νιόβης Ἀδράστῳ πλησίον παραστατεῖ. 160
 ὄρᾶς;
- ΑΝ. ὄρῳ δῆτ' οὐ σαφῶς, ὄρῳ δέ πως
 μορφῆς τύπωμα στέρνα τ' ἐξηκασμένα.
 ἀνεμώκεος εἶθε δρόμον νεφέλας
 ποσὶν ἐξανύσαιμι δι' αἰθέρος 165
 πρὸς ἐμὸν ὁμογενέτορα, περὶ δ' ὠλένας
 δέρα φιλτάτα βάλοιμι χρόνῳ φυγάδα μέλεον. ὡς
 ὄπλοισι χρυσέοισιν ἐκπρεπῆς, γέρον,
 ἑύοις ὅμοια φλεγέθων βολαῖς ἀλίου.
- ΠΑ. ἤξει δόμους τούσδ', ὥστε σ' ἐμπλήσαι χαρᾶς, 170
 ἔνσπονδος.

- ΛΝ. οὗτος δ', ὦ γεραιέ, τίς κυρεῖ,
ὅς ἄρμα λευκὸν ἠνιοστροφεῖ βεβώς;
- ΠΑ. ὁ μάντις Ἀμφιάραος, ὦ δέσποι', ὅδε·
σφάγια δ' ἄμ' αὐτῷ, γῆς φιλαίματοι ῥοαί.
- ΑΝ. ὦ λιπαροζώνου ἔθύγατερ Ἄλιου 175
Σελαναία, χρυσεόκυκλον φέγγος,
ὡς ἀτρεμαῖα κέντρα καὶ σώφρονα
πώλοις ἔμεταφέρων ἰθύνει.
ποῦ δ' ὅς τὰ δεινὰ τῆδ' ἐφυβρίζει πόλει 180
Καπανεύς;
- ΙΑ. ἐκείνος προσβάσεις τεκμαίρεται
πύργων, ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν.
- ΑΝ. ἰὼ,
Νέμεσι καὶ Διὸς βαρύβρομοι βρονταί,
κεραύνιον τε φῶς αἰθαλόεν, σύ τοι
μεγαλαγορίαν ὑπεράνορα κοιμίζεις· 185
ὄδ' ἐστίν, αἰχμαλωτίδας
ὅς δορὶ Θηβαίας Μυκηνησίην
Λερναία τε δώσειν τριαίνα,
Ποσειδωνίοις *τ' Ἀμμωνίοις
ἕδασι, δουλείαν περιβαλὼν, *λέγει;
μήποτε μήποτε τάνδ', ὦ πότνια, 190
ἔχρυσεοβόστρυχον ὦ Διὸς ἔρνος Ἄρτεμι,
δουλοσύναν ἑλαίην.
- ΠΑ. ὦ τέκνον, εἴσβα δῶμα, καὶ κατὰ στέγας
ἐν παρθενῶσι μίμνε σοῖς, ἐπεὶ πόθου
ἐς τέρψιν ἤλθες ὦν ἔχρηζες εἰσιδεῖν. 195
ὄχλος γὰρ, ὡς παραγμὸς εἰσῆλθεν πόλιν,
χωρεῖ γυναικῶν πρὸς δόμους τυραννικούς.
φιλόσογον δὲ χρῆμα θηλειῶν ἔφν,
σμικράς τ' ἀφορμὰς ἦν λάβωσι τῶν λόγων,
πλείους ἐπεισφέρουσιν· ἠδονὴ δέ τις 200
γυναιξὶ μηδὲν ὑγιὲς ἀλλήλας λέγειν.

ΧΟΡΟΣ.

Τύριον οἶδμα λιποῖς' ἔβαν στρ. α'.

ἀκροθίνια Λοξία
 Φοινίσσας ἀπὸ νάσου
 Φοίβῳ δούλα μελάθρων, 205
 ἴν' ὑπὸ δειράσι νιφοβόλοις
 Παρνασοῦ κατενάσθη,
 Ἴόνιον κατὰ πόντον ἐλά-
 τα πλεύσασα περιρρύτων
 ὑπὲρ ἀκαρπίστων πεδίων 210
 Σικελίας Ζεφύρου πνοαῖς
 ἰππεύσαντος, ἐν οὐρανῷ
 κάλλιστον κελάδημα,
 πόλεος ἐκπροκριθεῖσ' ἐμᾶς 215
 καλλιστεύματα Λοξία·
 Καδμείων δ' ἔμολον γᾶν,
 κλεινῶν Ἀγηνοριδᾶν
 ὁμογενεῖς ἐπὶ Λαΐου
 πεμφθεῖσ' ἐνθάδε πύργους.
 ἴσα δ' ἀγάλμασι χρυσοτεύ- 220
 κτοις Φοίβῳ λάτρεις γενόμεαν.
 ἔτι δὲ Κασταλίας ὕδωρ
 ἐπιμένει με κόμας ἐμᾶς
 δεῦσαι παρθένιον χλιδᾶν
 Φοιβεΐαισι λατρείαις. 225
 ἰὼ λάμπουσα πέτρα πυρὸς
 μεσφῶδος.
 δικορύφων σέλας ὑπὲρ ἄκρων
 Βακχειᾶν Διονύσου,
 οἶνα θ' ἄκαθαμέριον
 στάζεις τὸν πολύκαρπον 230
 οἰγάνθας ἰεῖσα βότρυν,
 ζάθεά τ' ἄντρα δράκοντος, οὐ-
 ρεαί τε σκοπιαὶ θεῶν,
 νιφόβολόν τ' ὄρος ἱρὸν, εἰ-
 λίσσων τᾶθανάτας θεοῦ 235
 χορὸς γενοίμαν ἄφοβος
 παρὰ μεσόμφαλα γύαλα Φοί-
 βου Δίρκαν προλιποῦσα.

νῦν δέ μοι πρὸ τειχέων στρ. β΄.
 θούριος μολῶν Ἄρης 210
 αἷμα δάϊον φλέγει
 τᾶδ', ὃ μὴ τύχοι, πόλει·
 κοινὰ γὰρ φίλων ἄχη·
 κοινὰ δ', εἴ τι πείσεται
 ἐπτάπυργος ἄδε γὰ, 245
 Φοινίσσα χώρα, φεῦ φεῦ·
 κοινὸν αἷμα, κοινὰ τέκεα
 τὰς κερασφόρου πέφυκεν Ἰοῦς·
 ὧν μέτεστί μοι πόνων.
 ἀμφὶ δὲ πτόλιν νέφος ἀντ. β΄.
 ἀσπίδων πυκνὸν φλέγει 251
 σχῆμα φοινίου μάχης,
 ἅν Ἄρης τάχ' εἴσεται,
 παισὶν Οἰδίπου φέρων
 πημονὰν Ἐρινύων. 255
 Ἄργος ὦ Πελασγικόν,
 δειμαίνω τὰν σὰν ἀλκὰν
 καὶ τὸ θεόθεν· οὐ γὰρ ἄδικον
 εἰς ἀγῶνα τόνδ' ἔνοπλος ὄρμῃ,
 ὅς μετέρχεται δόμους. 260

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

τὰ μὲν πυλωρῶν κληθρὰ μ' εἰσεδέξατο
 δι' εὐπετείας τειχέων ἔσω μολεῖν.
 ὃ καὶ δέδοικα μὴ με δικτύων ἔσω
 λαβόντες οὐκ ἐκφρῶσ' ἀναίμακτον χροῖα.
 ὧν οὔνεκ' ὄμμα πανταχῇ διοιστέον, 265
 κακέϊσε καὶ τὸ δεῦρο, μὴ δόλος τις ἦ.
 ὠπλισμένος δὲ χεῖρα τῷδε φασγάνῳ
 τὰ πίστ' ἐμαυτῷ τοῦ θράσους παρέξομαι.
 ὦ ἢ τίς οὗτος; ἦ κτύπον φοβούμεθα;
 ἅπαντα γὰρ τολμῶσι δεινὰ φαίνεται, 270
 ὅταν δι' ἐχθρᾶς πούς ἀμείβηται χθονός.
 πέποιθα μέντοι μητρὶ κοῦ πέποιθ' ἄμα,

ἦτις μ' ἔπεισε δεῦρ' ὑπόσπονδον μολεῖν.
 ἀλλ' ἐγγὺς ἀλκή· βώμιοι γὰρ ἐσχάροι
 πέλας πάρεισι κοῦκ ἔρημα δώματα. 275
 φέρ' ἐς σκοτεινάς περιβολὰς μεθῶ ξίφος,
 καὶ τάσδ' ἔρωμαι, τίνες ἐφεστᾶσιν δόμοις.
 ξένοι γυναῖκες, εἶπατ' ἐκ ποίας· πάτρας
 Ἑλληνικοῖσι δώμασιν πελαζετε.

ΧΟ. Φοίνισσα μὲν γῆ πατρὶς ἢ θρέψασά με, 280
 Ἀγήνορος δὲ παῖδες ἐκ παίδων δορὸς
 Φοίβῳ μ' ἔπεμψαν ἐνθάδ' ἀκροθίνιον.
 μέλλων δὲ πέμπειν μ' Οἰδίπου κλεινὸς γόνος
 μαντεῖα σεμνὰ Λοξίου τ' ἐπ' ἐσχάρας,
 ἐν τῷδ' ἐπεστράτευσαν Ἀργεῖοι πόλιν. 285
 σὺ δ' ἀντάμειπαί μ', ὅστις ὦν ἐλήλυθας
 ἐπτάστομον πύργωμα Θηβαίας χθονός.

ΠΟ. πατὴρ μὲν ἡμῖν Οἰδίπουσ' Λαῖου,
 ἔτικτε δ' Ἰοκάστη με, παῖς Μεινοικέως·
 καλεῖ δὲ Πολυνείκη με Θηβαῖος λεώς. 290

ΧΟ. ὦ συγγένεια τῶν Ἀγήνορος τέκνων,
 ἐμῶν τυράννων, ὧν ἀπεστάλην ὑπο,
 γουυπετεῖς ἔδρας προσπίτνω σ',
 ἄναξ, τὸν οἴκοθεν νόμον σέβουσα.
 ἔβας, ἔβας ὦ χρόνῳ γὰν πατρῶαν· 295
 ἰὼ ἰώ·

πότνια, μόλε πρόδρομος, ἀναπέτασον πύλας.
 κλύεις, ὦ τεκοῦσα τόνδε μᾶτερ;
 τί μέλλεις ὑπώροφα μέλαθρα περᾶν,
 θιγεῖν τ' ὠλέναις τέκνον; 300

ΙΟ. Φοίνισσαν βοᾶν προφῶδ.

κλύουσ', ὦ νεάνιδες, γηραιῶ
 ποδὶ τρομερὰν ἔλκω παιδὶ ποδὸς βάσιν.
 *ἰὼ ἰὼ τέκνον *τέκνον, 305

χρόνῳ σὸν ὄμμα μυρίαῖς ἐν ἀμέραις
 προσεῖδον· ἀμφίβαλλε μα-
 στὸν ὠλέναισι ματέρος,
 παρηίδων τ' ὄρεγμα βο-

στρύχων τε κυανόχρωτα χαί-
 τας πλόκαμον, †σκιάζων δέραν ἐμάν.

ἰὼ ἰὼ, μόλις φανείς ἀντ.
 ἄελπτα κἀδόκητα ματρὸς ὠλέναις. 311

τί φῶ σε; πῶς ἀπανταχοῦ
 καὶ χερσὶ καὶ λόγοισι πολυ-
 ἔλικτον ἀδονὰν ἐκεῖ-
 σε καὶ τὸ δεῦρο περιχορεύ- 315
 ουσά τέρψιν παλαιῶν λάβω χαρμονᾶν;

ἰὼ τέκος,
 ἔρημον πατρῶον ἔλιπες δόμον
 φυγὰς ἀποσταλεῖς ὀμαίμου λώβα.

ἦ ποθεινὸς φίλοις, 320
 ἦ ποθεινὸς †Θήβαις.

ὄθεν ἐμάν τε λευκόχροα κείρομαι
 δακρνώεσσ' ἀνεῖσα πένθει κόμαν,
 ἄπεπλος φαρέων λευκῶν, *ὦ τέκνον, 325
 δυσόρφναια δ' ἀμφὶ τρύχη τάδε σκότι' ἀμείβομαι·
 ὁ δ' ἐν δόμοισι πρέσβυς ὀμματοστερηῆς
 ἀπήνας ὀμοπτέρου τᾶς ἀποζυγείσας δόμων
 πόθον ἀμφιδάκρυτον αἰεὶ κατέχων 330

ἀνῆξε μὲν ξίφους
 ἐπ' αὐτῆχειρά τε σφαγὰν
 ὑπὲρ τέρεμνά τ' ἀγχόνας
 στενάζων ἀρὰς τέκνοισι,
 σὺν ἀλαλαῖσι δ' αἰὲν αἰαγμάτων 335
 σκότια κρύπτεται.

σὲ δ' ὦ τέκνον, [καὶ] γάμοισι δῆ
 κλύω ζυγέντα παιδοποιὸν ἀδονὰν
 ξένοισιν ἐν δόμοις, ἔχειν,
 ξένον τε κῆδος ἀμφέπειν, 340

ἄλαστα ματρὶ τᾶδε Λα-
 ῖψι τε τῷ παλαιγενεῖ,
 γάμων ἐπακτὸν ἄταν.
 ἐγὼ δ' οὔτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς
 νόμιμον ἐν γάμοις, 345

ὡς πρέπει ματέρι μακαρία·
 ἀνυμέναια τῷ Ἰσμηνὸς ἐκηδεύθη
 λουτροφόρου χλιδᾶς· ἀνὰ δὲ Θηβαίαν
 πόλιν ἐσιγάθη σᾶς ἕσοδοι νύμφας.

ὄλοιτο τὰδ', εἴτε σίδαρος 350
 εἴτ' ἔρις εἴτε πατὴρ ὁ σὸς αἴτιος,
 εἴτε τὸ δαιμόνιον κατεκώμασε
 δώμασιν Οἰδιπόδα·

πρὸς ἐμὲ γὰρ κακῶν ἔμολε τῶνδ' ἄχῃ.

ΧΟ. δεινὸν γυναιξὶν αἰ δι' ὠδίνων γοναί, 355
 καὶ φιλότεκνόν πως πᾶν γυναικεῖον γένος.

ΠΟ. μῆτερ, φρονῶν εὖ κοῦ φρονῶν ἀφικόμην
 ἐχθροὺς ἐς ἄνδρας· ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει
 πατρίδος ἐρᾶν ἅπαντας· ὅς δ' ἄλλως λέγει
 λόγοισι χαίρει, τὸν δὲ νοῦν ἐκεῖσ' ἔχει. 360

οὕτω δὲ τάρβους ἐς φόβον τ' ἀφικόμην
 μή τις δόλος με πρὸς κασιγνήτου κτάνῃ,
 ὥστε ξιφήρη χεῖρ' ἔχων δι' ἄστεως
 κυκλῶν πρόσωπον ἦλθον. ἐν δέ μ' ὠφελεῖ,
 σπονδαί τε καὶ σὴ πίστις, ἣ μ' εἰσήγαγε 365

τείχη πατρῶα· πολύδακρυς δ' ἀφικόμην,
 χρόνιος ἰδὼν μέλαθρα καὶ βωμοὺς θεῶν
 γυμνάσιά θ', οἷσιν ἐνεγράφην, Δίρκης θ' ὕδωρ·
 ὧν οὐδ' ἀπελαθεὶς ξένην πόλιν
 ναίω, δι' ὅσων νᾶμ' ἔχων δακρυρροοῦν. 370

ἀλλ' ἐκ γὰρ ἄλγους ἄλγος αὖ σὲ δέρκομαι
 [κάρα ξύρηκες καὶ πέπλους μελαγχίμους]
 ἔχουσαν, οἴμοι τῶν ἐμῶν ἐγὼ κακῶν.
 ὡς δεινὸν ἔχθρα, μῆτερ, οἰκείων φίλων
 καὶ δυσλύτους ἔχουσα τὰς διαλλαγάς. 375

τί γὰρ πατὴρ μοι πρέσβυς ἐν δόμοισι δρᾶ
 σκότον δεδορκώς; τί δὲ κασίγνηται δύο;
 ἣ που στένουσι τλήμονας φυγὰς ἐμάς.

ΙΟ. κακῶς θεῶν τις Οἰδίπου φθείρει γένος.
 οὕτω γὰρ ἤρξατ', ἄνομα μὲν τεκεῖν ἐμὲ, 380
 κακῶς δὲ γῆμαι πατέρα σὸν φῦναί τε σέ.

- ἀτὰρ τί ταῦτα; δεῖ φέρειν τὰ τῶν θεῶν.
 ὅπως δ' ἔρωμαι, μή τι σὴν δάκω φρένα,
 δέδοιχ', ἃ χρήζω. διὰ πόθου δ' ἐλήλυθα.
- ΠΟ. ἀλλ' ἐξερῶτα, μηδὲν ἐνδεὲς λίπης. 385
 ἃ γὰρ σὺ βούλει, ταῦτ' ἐμοὶ, μήτηρ, φίλα.
- ΙΟ. καὶ δὴ σ' ἐρωτῶ πρῶτον ὧν χρήζω τυχεῖν.
 τί τὸ στέρεσθαι πατρίδος; ἢ κακὸν μέγα;
- ΠΟ. μέγιστον· ἔργῳ δ' ἐστὶ μείζον ἢ λόγῳ.
- ΙΟ. τίς ὁ τρόπος αὐτοῦ; τί φυγάσιν τὸ δυσχερές; 390
- ΠΟ. ἐν μὲν μέγιστον, οὐκ ἔχει παρρησίαν.
- ΙΟ. δούλου· τόδ' εἶπας, μὴ λέγειν ἃ τις φρονεῖ.
- ΠΟ. τὰς τῶν κρατούντων ἀμαθίας φέρειν χρεῶν.
- ΙΟ. καὶ τοῦτο λυπρὸν, συνασοφεῖν τοῖς μὴ σοφοῖς.
- ΠΟ. ἀλλ' ἐς τὸ κέρδος παρὰ φύσιν δουλευτέον. 395
- ΙΟ. αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι φυγάδας, ὡς λόγος.
- ΠΟ. καλοῖς βλέπουσαί γ' ὄμμασιν, μέλλουσι δέ.
- ΙΟ. οἷδ' ὁ χρόνος αὐτὰς διεσάφησ' οὔσας κενάς;
- ΠΟ. ἔχουσιν Ἀφροδίτην τιν' ἡδεῖαν κακῶν.
- ΙΟ. πόθεν δ' ἐβόσκου, πρὶν γάμοις εὔρειν βίον; 400
- ΠΟ. ποτὲ μὲν ἐπ' ἡμαρ εἶχον, εἶτ' οὐκ εἶχον ἄν.
- ΙΟ. φίλοι δὲ πατρὸς καὶ ξένοι σ' οὐκ ὠφέλουν;
- ΠΟ. εὖ πρᾶσσε· τὰ φίλων δ' οὐδὲν, ἦν τις δυστυχήῃ.
- ΙΟ. οὐδ' ἠγένειά σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα;
- ΠΟ. κακὸν τὸ μὴ ἔχειν τὸ γένος οὐκ ἔβοσκε με. 405
- ΙΟ. ἢ πατρίς, ὡς εἶοικε, φίλτατον βροτοῖς.
- ΠΟ. οὐδ' ὀνομάσαι δύναί ἄν ὡς ἐστὶν φίλον.
- ΙΟ. πῶς δ' ἦλθες Ἄργος; τίν' ἐπίνοιαν ἔσχεθες;
- ΠΟ. οὐκ οἶδ'· ὁ δαίμων μ' ἐκάλεσεν πρὸς τὴν τύχην.
- ΙΟ. σοφὸς γὰρ ὁ θεός· τίνι τρόπῳ δ' ἔσχες λέχος;
- ΠΟ. ἔχρησ' Ἀδράστῳ Λοξίας χρησμόν τινα. 411
- ΙΟ. ποῖον; τί τοῦτ' ἔλεξας; οὐκ ἔχω μαθεῖν.
- ΠΟ. κάπρῳ λέοντί θ' ἀρμόσαι παίδων γάμους.
- ΙΟ. καὶ σοὶ τί θηρῶν ὀνόματος μετῆν, τέκνον;
- ΠΟ. νυξ ἦν, Ἀδράστου δ' ἦλθον ἐς παραστάδας. 415
- ΙΟ. κοίτας ματεύων, ἢ φυγὰς πλανώμενος;
- ΠΟ. ἦν ταῦτα· κατὰ γ' ἦλθεν ἄλλος αὖ φυγὰς.

- ΙΟ. τίς οὗτος; ὡς ἄρ' ἄθλιος κἀκεῖνος ἦν.
- ΠΟ. Τυδεὺς, ὃν Οἰνέως φασὶν ἐκφύναι πατρός.
- ΙΟ. τί θηρσὶ δ' ὑμᾶς δῆτ' Ἄδραστος ἤκασεν; 420
- ΠΟ. στρωμνῆς ἐς ἀλκὴν οὔτεκ' ἤλθομεν πέρι.
- ΙΟ. ἐνταῦθα Ταλαοῦ παῖς ξυνήκε θεόσφατα;
- ΠΟ. κᾶδωκεν ἡμῖν δύο δυοῖν νεάνιδας.
- ΙΟ. ἄρ' εὐτυχεῖς οὔν σοῖς γάμοις, ἢ δυστυχεῖς;
- ΠΟ. ου μεμπτός ἡμῖν ὁ γάμος ἐς τόδ' ἡμέρας. 425
- ΙΟ. πῶς δ' ἐξέπεισας δευρό σοι σπέσθαι στρατόν;
- ΠΟ. δισσοῖς Ἄδραστος ὤμοσεν γαμβροῖς τόδε,
 Τυδεῖ τε κἀμοί· σύγγαμος γάρ ἐστ' ἐμός·
 ἄμφω κατὰξεν ἐς πάτραν, πρόσθεν δ' ἐμέ.
 πολλοὶ δὲ Δαναῶν καὶ Μυκηναίων ἄκροι 430
 πάρεισι λυπρὰν χάριν, ἀναγκαίαν δ', ἐμοὶ
 διδόντες· ἐπὶ γὰρ τὴν ἐμὴν στρατεῖομαι
 πόλιν. θεοὺς δ' ἐπώμοσ' ὡς ἀκουσίως
 τοῖς φιλτάτοις τοκεῦσιν ἠράμην δόρν.
 ἀλλ' ἐς σὲ τείνει τῶνδε διάλυσις κακῶν, 435
 μῆτερ, διαλλάξασαν ὁμογενεῖς φίλους
 παῦσαι πόνων με καὶ σὲ καὶ πᾶσαν πόλιν.
 πάλαι μὲν οὔν ὑμνηθὲν, ἀλλ' ὅμως ἐρῶ·
 τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τιμιώτατα,
 δύναμίν τε πλείστην τῶν ἐν ἀνθρώποις ἔχει. 440
 ἀγὼ μεθήκω δεῦρο μυρίαν ἄγων
 λόγχην· πείνης γὰρ οὐδὲν εὐγενῆς ἀνήρ.
- ΧΟ. καὶ μὴν Ἐτεοκλῆς ἐς διαλλαγὰς ὄδε
 χωρεῖ· σὸν ἔργον, μῆτερ Ἰοκάστη, λέγειν
 τοιοῦσδε μύθους οἷς διαλλάξεις τέκνα. 445

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

μῆτερ, πάρεμι· τὴν χάριν δὲ σοὶ διδοὺς
 ἤλθον. τί χρῆ δρᾶν; ἀρχέτω δέ τις λόγον·
 ὡς ἀμφὶ τείχη καὶ ξυνωρίδας λόχων
 τάσσων ἐπέσχον ἡ πόλιν, ὅπως κλύοιμί σου
 κοινὰς βραβεΐας, αἷς ὑπόσπονδον μολεῖν 450
 τόνδ' εἰσεδέξω τειχέων πείσασά με.

ΙΟ. ἐπίσχεσ· οὔτοι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει·
 βραδεῖς δὲ μῦθοι πλείστον ἀνύουσιν σοφόν.
 σχάσον δὲ δεινὸν ὄμμα καὶ θυμοῦ πνοάς·
 οὐ γὰρ τὸ λαιμότμητον εἰσορᾶς κᾶρα 455
 Γοργόνας, ἀδελφὸν δ' εἰσορᾶς ἦκοντα σόν.
 σύ τ' αὖ πρόσωπον πρὸς κασίγνητον στρέφε,
 Πολύνεικες· ἐς γὰρ ταῦτόν ὄμμασι βλέπων
 λέξεις τ' ἄμεινον τοῦδέ τ' ἐνδέξει λόγους.
 παραιέσαι δὲ σφῶν τι βούλομαι σοφόν· 460
 ὅταν φίλος τις ἀνδρὶ θυμωθεὶς φίλῳ
 εἰς ἐν συνελθὼν ὄμματ' ὄμμασιν διδῶ,
 ἐφ' οἷσιν ἦκει, ταῦτα χρὴ μόνον σκοπεῖν,
 κακῶν δὲ τῶν πρὶν μηδενὸς μνείαν ἔχειν.
 λόγος μὲν οὖν σὸς πρόσθε, Πολύνεικες τέκνον· 465
 σὺ γὰρ στράτευμα Δαναϊδῶν ἦκεις ἄγων
 ἄδικα πεπονηθὼς, ὡς σὺ φῆς· κριτῆς δέ τις
 θεῶν γένοιτο καὶ διαλλακτῆς κακῶν.

ΠΟ. ἀπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ,
 κοῦ ποικίλων δεῖ τᾶνδιχ' ἐρμηνευμάτων· 470
 ἔχει γὰρ αὐτὰ καιρὶν· ὁ δ' ἄδικος λόγος
 νοσῶν ἐν αὐτῷ φαρμάκων δεῖται σοφῶν.
 ἐγὼ δὲ πατρὸς δωμάτων προῦσκεψάμην
 τοῦμόν τε καὶ τοῦδ', ἐκφυγεῖν χρήζων ἀράς,
 ἄς Οἰδίπους ἐφθέγγεατ' εἰς ἡμᾶς ποτὲ, 475
 [ἐξῆλθον ἔξω τῆσδ' ἐκὼν αὐτὸς χθονός,]
 δοὺς τῷδ' ἀνάσσειν πατρίδος ἐνιαυτοῦ κύκλον,
 ὥστ' αὐτὸς ἄρχειν αὐθις ἀνὰ μέρος λαβῶν,
 καὶ μὴ δι' ἔχθρας τῷδε καὶ φόνου μολῶν
 κακόν τι δρᾶσαι καὶ παθεῖν, ἃ γίγνεται. 480
 ὁ δ' αἰνέσας ταῦθ' ὀρκίους τε δρῦς θεοῦς
 ἔδρασεν οὐδὲν ὧν ὑπέσχετ', ἀλλ' ἔχει
 τυραννίδ' αὐτὸς καὶ δόμων ἐμῶν μέρος.
 καὶ νῦν ἔτοιμός εἰμι τᾶμαντοῦ λαβῶν
 στρατὸν μὲν ἔξω τῆσδ' ἀποστεῖλαι χθονός, 485
 οἰκεῖν δὲ τὸν ἐμὸν οἶκον ἀνὰ μέρος λαβῶν,
 καὶ τῷδ' ἀφείναι τὸν ἴσον αὐθις αὖ χρόνον,

καὶ μήτε πορθεῖν πατρίδα μήτε ἔπροσφέρειν
 πύργοισι πηκτῶν κλιμάκων προσαμβάσεις.
 ἂ μὴ κυρήσας τῆς δίκης πειράσομαι 190
 δρᾶν. μάρτυρας δὲ τῶνδε δαίμονας καλῶ,
 ὡς πάντα πράσσωσιν σὺν δίκη δίκης ἄτερ
 ἀποστεροῦμαι πατρίδος ἀνοσιώτατα.

ταῦτ' αὖθ' ἕκαστα, μῆτερ, οὐχὶ περιπλοκάς
 λόγων ἀθροίσας εἶπον, ἀλλὰ καὶ σοφοῖς 195
 καὶ τοῖσι φαύλοισι ἔνδιχ', ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.

ΧΟ. ἐμοὶ μὲν, εἰ καὶ μὴ καθ' Ἑλλήνων χθόνα
 τεθράμμεθ', ἀλλ' οὖν ξυνετά μοι δοκεῖς λέγειν.

ΕΤ. εἰ πᾶσι ταῦτὸ καλὸν ἔφυ σοφόν θ' ἄμα,
 οἶκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις. 200

νῦν δ' οὐθ' ὅμοιον οὐδὲν οὔτ' ἴσον βροτοῖς,
 πλὴν ὀνομάσαι, τὸ δ' ἔργον οὐκ ἔστιν τόδε.
 ἐγὼ γὰρ οὐδὲν, μῆτερ, ἀποκρύψας ἐρῶ
 ἄστρον ἂν ἔλθοιμ' ἡλίου πρὸς ἀντολάς
 καὶ γῆς ἔνερθε, δυνατὸς ὦν δρᾶσαι τάδε, 205
 τὴν θεῶν μεγίστην ὥστ' ἔχειν τυραννίδα.

τοῦτ' οὖν τὸ χρηστὸν, μῆτερ, οὐχὶ βούλομαι
 ἄλλω παρεῖναι μᾶλλον ἢ σώζειν ἐμοί·
 ἀνανδρία γὰρ, τὸ πλεόν ὅστις ἀπολέσας
 τοῦλασσον ἔλαβε. πρὸς δὲ τοῖσδ' αἰσχύνομαι 210

ἐλθόντα σὺν ὄπλοις τόνδε καὶ πορθοῦντα γῆν
 τυχεῖν ἂ χρεῖζει· ταῖς γὰρ ἂν Θήβαις τόδε
 γένοιτ' ὄνειδος, εἰ Μυκηναίου δορὸς
 φόβῳ παρεῖν σκῆπτρα τὰμὰ τῷδ' ἔχειν.

χρῆν δ' αὐτὸν οὐχ ὄπλοισι τὰς διαλλαγὰς, 215
 μῆτερ, ποιεῖσθαι· πᾶν γὰρ ἐξαιρεῖ λόγος
 ὃ καὶ σίδηρος πολεμίων δράσειεν ἂν.

ἀλλ' εἰ μὲν ἄλλως τήνδε γῆν οἰκεῖν θέλει,
 ἔξεστ'· ἐκεῖνο δ' οὐχ ἐκὼν μεθήσομαι.

ἄρχειν παρόν μοι, τῷδε δουλεύσω ποτέ; 220
 πρὸς ταῦτ' ἴτω μὲν πῦρ, ἴτω δὲ φάσγανα,
 ζεύγνυσθε δ' ἵππους, πεδία πίμπλαθ' ἀρμάτων,
 ὡς οὐ παρήσω τῷδ' ἐμὴν τυραννίδα.

- εἴπερ γὰρ ἀδικεῖν χρή, τυραννίδος πέρι
 κάλλιστον ἀδικεῖν, τᾶλλα δ' εὖσεβεῖν χρεών. 525
- ΧΟ. οὐκ εὖ λέγειν χρή μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς,
 οἳ γὰρ καλὸν τοῦτ', ἀλλὰ τῇ δίκῃ πικρόν.
- ΙΟ. ὦ τέκνον, οὐχ ἅπαντα τῷ γῆρα κακὰ,
 Ἐτεόκλεες, πρόσσεστιν, ἀλλ' ἡμπειρία
 ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον. 530
- τί τῆς κακίστης δαιμόνων ἐφίεσαι
 Φιλοτιμίας, παῖ; μὴ σύ γ' ἀδικος ἢ θεός·
 πολλοὺς δ' ἐς οἶκους καὶ πόλεις εὐδαίμονας
 εἰσηῆλθε καξῆλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν χρωμένων
 ἐφ' ἧ σὺ μαίνει. κείνο κάλλιον, τέκνον, 535
- ἰσότητα τιμᾶν, ἢ φίλους αἰεὶ φίλους
 πόλεις τε πόλεσι συμμάχους τε συμμάχοις
 ξυιδεῖ. τὸ γὰρ ἴσον νόμιμον ἀνθρώποις ἔφυ,
 τῷ πλέονι δ' αἰεὶ πολέμιον καθίσταται
 τοῦλασσον, ἐχθρᾶς θ' ἡμέρας κατάρχεται. 540
- καὶ γὰρ μέτρ' ἀνθρώποισι καὶ μέρη σταθμῶν
 ἰσότης ἔταξε κἀριθμὸν διώρισε,
 νυκτός τ' ἀφεγγές βλέφαρον ἡλίου τε φῶς.
 ἴσον βαδίζει τὸν ἐνιαύσιον κύκλον,
 κούδτερον αὐτῶν φθόνον ἔχει νικώμενον. 545
- εἶθ' ἡλιος μὲν νύξ τε δουλεύει βροτοῖς,
 σὺ δ' οὐκ ἀνέξει δωμάτων ἔχων ἴσον;
 [καὶ τῷδ' ἀπονεῖμαι; κᾶτα ποῦ 'στιν ἡ δίκη;]
 τί τὴν τυραννίδ', ἀδικίαν εὐδαίμονα,
 τιμᾶς ὑπέρφεν, καὶ μέγ' ἠγῆσαι τόδε, 550
- περιβλέπεσθαι τίμιον; κενὸν μὲν οὔν.
 ἢ πολλὰ μοχθεῖν πόλλ' ἔχων ἐν δώμασι
 βούλει; τί δ' ἔστι τὸ πλέον; ὄνομ' ἔχει μόνον·
 ἐπεὶ τά γ' ἀρκοῦνθ' ἱκανὰ τοῖς γε σῶφροσιν.
 οὔτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοί, 555
- τὰ τῶν θεῶν δ' ἔχοντες ἐπιμελούμεθα·
 ὅταν δὲ χρήζωσ', αὐτ' ἀφαιροῦνται πάλιν.
 [ὁ δ' ὄλβος οὐ βέβαιος, ἀλλ' ἐφήμερος.]
 ἄγ', ἦν σ' ἔρωμαι δίῳ λόγῳ προθεῖς ἅμα,

πότερα τυραννείν, ἢ πόλιν σῶσαι θέλεις; 560
 ἐρεῖς τυραννείν; ἦν δὲ νικήσῃ σ' ὄδε
 Ἄργεῖά τ' ἔγχη δόρυ τὸ Καδμείων ἔλη,
 ὄψει δαμασθὲν ἄστυ Θηβαῖον τόδε,
 ὄψει δὲ πολλὰς αἰχμαλώτιδας κόρας
 βία πρὸς ἀνδρῶν πολεμίων πορθομένας. 565
 [ὄδυνηρὸς ἄρ' ὁ πλοῦτος, ὃν ζητεῖς ἔχειν,
 γενήσεται Θήβαισι, φιλότιμος δὲ σύ.]
 σοὶ μὲν τὰδ' αὐδῶ· σοὶ δὲ, Πολύνεικες, λέγω,
 ἀμαθεῖς Ἄδραστος χάριτας ἔς σ' ἀνήψατο·
 ἀσύνητα δ' ἦλθες καὶ σὺ πορθήσων πόλιν. 570
 φέρ', ἦν ἔλης γῆν τήνδ', ὃ μὴ τύχοι ποτέ,
 πρὸς θεῶν, τροπαῖα πῶς ἀναστήσεις Διί;
 πῶς δ' αἶ κατάρξει θυμάτων ἔλῶν πάτραν,
 καὶ σκῦλα γράψεις πῶς ἐπ' Ἰνάχου ῥοαῖς;
 Θήβας πυρώσας τάσδε Πολυνείκης θεοῖς 575
 ἀσπίδας ἔθηκε; μήποτ', ὦ τέκνον, κλέος
 τοιόνδε σοι γένοιθ' ὑφ' Ἑλλήνων λαβεῖν.
 ἦν δ' αὖ κρατηθῆς καὶ τὰ τοῦδ' ὑπερδράμη,
 πῶς Ἄργος ἦξεις μυρίους λιπῶν νεκρούς;
 ἐρεῖ δὲ δῆ τις, ὦ κακὰ μνηστεύματα 580
 Ἄδραστε προσθεῖς, διὰ μιᾶς νύμφης γάμον
 ἀπωλόμεσθα. δύο κακῶ σπεύδεις, τέκνον,
 κείνων στέρεσθαι, τῶνδὲ τ' ἐν μέσῳ πεσεῖν.
 μέθετον τὸ λίαν, μέθετον· ἀμαθίαι δυοῖν,
 ἐς ταῦθ' ὅταν μόλητον, ἔχθιστον κακόν. 585

ΧΟ. ὦ θεοὶ, γένοισθε τῶνδ' ἀπότροποι κακῶν,
 καὶ ξύμβασίν τιν' Οἰδίπου τέκνοισι δότε.

ΕΤ. μῆτερ, οὐ λόγων ἔθ' ἀγῶν, ἀλλ' ἀνάλωται χρόνος
 οὖν μέσῳ μάτην, περαίνει δ' οὐδὲν ἢ προθυμία,
 οὐ γὰρ ἂν ξυμβαῖμεν ἄλλως ἢ πρὸς τοῖς εἰρημένοις·
 ὥστ' ἐμὲ σκῆπτρων κρατοῦντα τῆσδ' ἀνακτ' εἶναι
 χθονός· 591

τῶν μακρῶν δ' ἀπαλλαγείσα νουθετημάτων μ' ἔα.
 καὶ σὺ τῶνδ' ἔξω κομίζου τειχέων, ἢ καθθανεῖ.

ΠΟ. πρὸς τίνος; τίς ὦδ' ἄτρωτος, ὅστις εἰς ἡμᾶς ξίφος

φόνιον ἐμβαλὼν τὸν αὐτὸν οὐκ ἀποίσεται μόρον; 535

ΕΤ. ἐγγύς, οὐ πρόσω βέβηκας· ἐς χέρας λεύσσεις ἐμάς;

ΠΟ. εἰσορῶ· δειλὸν δ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν.

ΕΤ. κᾶτα σὺν πολλοῖσιν ἦλθες πρὸς τὸν οὐδὲν ἐς μάχην;

ΠΟ. ἀσφαλῆς γάρ ἐστ' ἀμείνων ἢ θρασὺς στρατηλάτης.

ΕΤ. κομπὸς εἰ σπονδαῖς πεποιθὼς, αἷ σε σώζουσιν
θανεῖν. 600

ΠΟ. καὶ σὲ δευτέρον γ' ἀπαιτῶ σκῆπτρα καὶ μέρη
χθονός.

ΕΤ. οὐκ ἀπαιτούμεσθ'· ἐγὼ γὰρ τὸν ἐμὸν οἰκήσω δόμον.

ΠΟ. τοῦ μέρους ἔχων τὸ πλεῖον;

ΕΤ. φήμ'· ἀπαλλάσσου δὲ γῆς.

ΠΟ. ὦ θεῶν βωμοὶ πατρῶων,

ΕΤ. οὓς σὺ πορθήσων πάρει.

ΠΟ. κλύετέ μου. 605

ΕΤ. τίς δ' ἂν κλύοι σου πατρίδ' ἐπεστρατευμένου;

ΠΟ. καὶ θεῶν τῶν λευκοπύλων δώμαθ',

ΕΤ. οὐ στυγοῦσί σε.

ΠΟ. ἐξελαυνόμεσθα πατρίδος, ΕΤ. καὶ γὰρ ἦλθες ἐξελῶν.

ΠΟ. ἀδικία γ', ὦ θεοί.

ΕΤ. Μυκήναις, μὴ ἴθάδ' ἀνακάλει θεούς.

ΠΟ. ἀνόσιος πέφυκας,

ΕΤ. ἀλλ' οὐ πατρίδος, ὡς σὺ, πολέμιος.

ΠΟ. ὅς μ' ἄμοιρον ἐξελαύνεις. 610

ΕΤ. καὶ κατακτενῶ γε πρὸς.

ΠΟ. ὦ πάτερ, κλύεις ἅ πάσχω;

ΕΤ. καὶ γὰρ οἶα δρᾶς κλύει.

ΠΟ. καὶ σὺ, μῆτερ;

ΕΤ. ἀθέμιτόν σοι μητρὸς ὀνομάζειν κᾶρα.

ΠΟ. ὦ πόλις.

ΕΤ. μολὼν ἐς Ἄργος ἀνακάλει Λέρνης ὕδωρ.

ΠΟ. εἶμι, μὴ πόνει· σὲ δ' αἰνῶ, μῆτερ. ΕΤ. ἔξιθι χθονός.

ΠΟ. ἔξιμεν· πατέρα δέ μοι δὸς εἰσιδεῖν. ΕΤ. οὐκ ἂν
τύχοις. 615

ΠΟ. ἀλλὰ παρθένους ἀδελφάς. ΕΤ. οἷ δὲ τέσδ' ὄψει ποτέ.

ΠΟ. ὦ κασίγνηται.

ΕΤ. τί ταύτας ἀνακαλείς ἔχθιστος ὦν ;

ΠΟ. μῆτερ, ἀλλὰ μοι σὺ χαῖρε.

ΙΟ. χαρτὰ γοῦν πάσχω, τέκνον.

ΠΟ. οὐκέτ' εἰμὶ παῖς σός. ΙΟ. ἐς πόλλ' ἀθλία πέφυκ' ἐγώ.

ΠΟ. ὄδε γὰρ εἰς ἡμᾶς ὑβρίζει. ΕΤ. καὶ γὰρ ἀνθυβρίζομαι. 620

ΠΟ. ποῦ ποτε στήσει πρὸ πύργων ;

ΕΤ. ὡς τί μ' ἱστορεῖς τόδε ;

ΠΟ. ἀντιτάξομαι κτενῶν σε. ΕΤ. καμὲ τοῦδ' ἔρωσ ἔχει.

ΙΟ. ὦ τάλαιν' ἐγώ. τί δράσεται, ὦ τέκν' ;

ΠΟ. αὐτὸ σημαίνει.

ΙΟ. πατρὸς οὐ φεύξεσθ' Ἐρινῦς ;

ΕΤ. ἔρρέτω πρόπας δόμος. 624

ΠΟ. ὡς τάχ' οὐκέθ' αἱματηρὸν τοῦμὸν ἀργήσει ξίφος. τὴν δὲ θρέψασάν με γαῖαν καὶ θεοὺς μαρτύρομαι ὡς ἄτιμος, οἰκτρὰ πάσχων, ἐξελαίνομαι χθονὶς, δοῦλος ὡς, ἀλλ' οὐχὶ ταυτοῦ πατρὸς Οἰδίου γεγώς. καὶν τί σοι, πόλις, γένηται, μὴ' μὲ, τόνδε δ' αἰτιῶ· οὐχ ἑκὼν γὰρ ἦλθον, ἄκων δ' ἐξελαίνομαι χθονός. καὶ σὺ, Φοῖβ' ἀναξ' Ἀγνιεύ, καὶ μέλαθρα χαίρετε, ἠλικές θ' οὐμοὶ θεῶν τε δεξίμηλ' ἀγάλματα. 632 οὐ γὰρ οἶδ' εἴ μοι προσειπεῖν αὐθις ἔσθ' ὑμᾶς ποτέ· ἐλπίδες δ' οὐπω καθείδουσ', αἷς πέποιθα σὺν θεοῖς τόιδ' ἀποκτείναις κρατήσῃν τῆσδε Θηβαίας χθονός.

ΕΤ. ἔξιθ' * ἐκ χώρας· ἀληθῶς δ' ὄνομα Πολυνείκην πατῆρ ἔθετό σοι θεία προνοία νεικέων φερώνυμον.

ΧΟ. Κάδμος ἔμολε τάνδε γαῖν στρ.

Τύριος, ᾧ τετρασκελῆς

μόσχος ἀδάματος πέσημα 640

δίκε τελεσφόρον διδοῦσα

χρησμὸν, οὗ κατοικίσαι

πεδία νιν τὸ θέσφατον

πυροφόρ' Ἀόνων ἔχρη,

καλλιπόταμος ὕδατος ἵνα τε 645

νοτὶς ἐπέρχεται ῥυτᾶς

Δίρκας χλοηφόρους βαθυσπόρους γύας·

Βρόμιον ἔνθα ἴτεκετο μάτηρ

* * * Διὸς γάμοις,

650

κισσὸς ὃν περιστεφῆς

ἐλικτὸς· εὐθὺς ἔτι βρέφος

χλοηφόροισιν ἔρνεσιν

κατασκίοισιν ὀλβίσας ἐνώτισεν,

Βάκχιον χόρευμα παρθένοισι Θηβαίαις

655

καὶ γυναιξὶν εὐίοις.

ἔνθα φόνιος ἦν δράκων

ἀντ.

* Ἄρεος, ὠμόφρων φύλαξ,

νάματ' ἔνυδρα καὶ ῥέεθρα

χλοερά δεργμάτων κόραισι

660

πολυπλάνοις ἐπισκοπῶν·

ὃν ἐπὶ χέρνιβας μολῶν

Κάδμος ὄλεσε μαρμάρῳ,

κρᾶτα φόνιον ὀλεσίθηρος

ὠλένας Ἰδικῶν βολαῖς,

665

δίαις ἀμάτορος φραδαῖσι Παλλάδος

γαπετεῖς δικῶν ὀδόντας

εἰς βαθυσπόρους γύας·

ἔνθεν ἐξανῆκε γᾶ

670

πάνοπλον ὄψιν ὑπὲρ ἄκρων

ὄρων χθονός· σιδαρόφρων

δέ νιν φόνος πάλιν ξυνῆψε γᾶ φίλα.

αἵματος δ' ἔδενσε γαῖαν, ἃ νιν εὐαλίαις

δεῖξεν αἰθέρος πνοαῖς.

675

καὶ σέ, τὸν προμάτορος

ἐπωδ.

Ἰοῦς ποτ' ἔκγονον,

* Ἐπαφον, ὃ Διὸς γένεθλον,

ἐκάλεσ' ἐκάλεσα βαρβάρῳ βροᾶ,

ἰὼ, βαρβάροις λιταῖς,

680

βᾶθι βᾶθι τάνδε γᾶν·

σοί νιν ἔκγονοι κτίσαν,

ἂν διώνυμοι θεαί,

Περσέφασσα καὶ φίλα

Δαμάτηρ θεὰ,

685

πάντων ἄνασσα, †πάντων δὲ Γᾶ τροφὸς
ἐκτήσαντο· πέμπε πύρφόρους
θεὰς ἀμῦναι τᾶδε γᾶ·
πάντα δ' εὐπετῇ θεοῖς.

- ΕΤ. χῶρει σὺ καὶ κόμιζε τὸν Μειοικέως 690
Κρέοντ', ἀδελφὸν μητρὸς Ἰοκάστης ἐμῆς,
λέγων τὰδ', ὡς οἰκεία καὶ κοινὰ χθονὸς
θέλω πρὸς αὐτὸν συμβαλεῖν βουλευμάτα,
πρὶν ἐς μάχην τε καὶ δορὸς τάξιν μολεῖν.
καίτοι ποδῶν σῶν μόχθον ἐκλύει παρών· 695
ὄρω γὰρ αὐτὸν πρὸς δόμους στείχοντ' ἐμούς.

ΚΡΕΩΝ.

- ἦ πόλλ' ἐπῆλθον εἰσιδεῖν χρήζων σ', ἄναξ
Ἐτεόκλεες, πέριξ δὲ Καδμείων πύλας
φύλακας τ' ἐπῆλθον σὸν δέμας θηρώμενος.
ΕΤ. καὶ μὴν ἐγὼ σ' ἔχρηζον εἰσιδεῖν, Κρέον· 700
πολλῶ γὰρ ἠῦρον ἐνδεεῖς διαλλαγὰς,
ὡς ἐς λόγους συνῆψα Πολυνεΐκει μολῶν.
ΚΡ. ἤκουσα μείζον αὐτὸν ἢ Θήβας φρονεῖν
κῆδει τ' Ἀδράστου καὶ στρατῶ πεποιθότα.
ἀλλ' ἐς θεοὺς χρή ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν· 705
ἂ δ' ἐμποδῶν μάλιστα, ταῦθ' ἤκω φράσω.
ΕΤ. τὰ ποῖα ταῦτα; τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ.
ΚΡ. ἤκει τις αἰχμάλωτος Ἀργείων πάρα.
ΕΤ. λέγει δὲ δὴ τί τῶν ἐκεῖ νεώτερον;
ΚΡ. μέλλειν πέριξ πύργοισι [Καδμείων πόλιν 710
ὄπλοις ἐλίξειν ἀντίκ' Ἀργείων στρατόν.]
ΕΤ. ἐξοιστέον τὰρ ὄπλα Καδμείων πόλει.
ΚΡ. ποῖ; μὴν νεάζων οὐχ ὄρας ἂ χρή σ' ὄραν;
ΕΤ. ἐκτὸς τάφρων τῶνδ', ὡς μαχουμένους τάχα.
ΚΡ. σμικρὸν τὸ πλῆθος τῆσδε γῆς, οἱ δ' ἄφθονοι. 715
ΕΤ. ἐγὼδα κείνους τοῖς λόγοις ὄντας θρασεῖς.
ΚΡ. ἔχει τιν' ὄγκον τᾶργος Ἑλλήνων πάρα.
ΕΤ. θάρσει· τάχ' αὐτῶν πεδίον ἐμπλήσω φόνου.

- ΚΡ. θέλοισ' ἄν· ἀλλὰ τοῖθ' ὄρω πολλοῦ πόνου.
 ΕΤ. ὡς οὐ καθέξω τειχέων ἔσω στρατόν. 720
- ΚΡ. καὶ μὴν τὸ νικᾶν ἔστι πᾶν εὐβουλία.
 ΕΤ. βούλει τράπωμαι δῆθ' ὁδοὺς ἄλλας τινάς;
 ΚΡ. πάσας γε, πρὶν κίνδυνον εἰσάπαξ μολεῖν.
 ΕΤ. εἰ νυκτὸς αὐτοῖς προσβάλομεν ἐκ λόχου;
 ΚΡ. εἴπερ σφαλεῖς γε δεῦρο σωθήσει πάλιν. 725
- ΕΤ. ἴσον φέρει νῦξ, τοῖς δὲ τολμῶσιν πλέον.
 ΚΡ. ἐνδυστυχῆσαι δεινὸν εὐφρόνης κνέφας.
 ΕΤ. ἀλλ' ἀμφὶ δεῖπνον οὔσι προσβάλω δόρυ;
 ΚΡ. ἔκπληξις ἂν γένοιτο· νικῆσαι δὲ δεῖ.
 ΕΤ. βαθύς γέ τοι Διρκαῖος ἀναχωρεῖν πόρος. 730
- ΚΡ. ἅπαν κάκιον τοῦ φυλάσσεσθαι καλῶς.
 ΕΤ. τί δ', εἰ καθιππεύσαιμεν Ἀργείων στρατόν;
 ΚΡ. κάκεῖ πέφρακται λαὸς ἄρμασιν πέριξ.
 ΕΤ. τί δῆτα δράσω; πολεμίοισι δῶ πόλιν;
 ΚΡ. μὴ δῆτα· βουλεύου δ', ἐπεὶπερ εἶ σοφός. 735
- ΕΤ. τίς οὖν πρόνοια γίγνεται σοφωτέρα;
 ΚΡ. ἔπ' ἄνδρας αὐτοῖς φασιν, ὡς ἤκουσ' ἐγὼ,
 ΕΤ. τί προστετάχθαι δρᾶν; τὸ γὰρ σθένος βραχύ.
 ΚΡ. λόχων ἀνάσσειν, ἐπ' αὖ προσκείσθαι πύλαις.
 ΕΤ. τί δῆτα δρῶμεν; ἀπορίαν γὰρ οὐ μενῶ. 740
- ΚΡ. ἔπ' ἄνδρας αὐτοῖς καὶ σὶ πρὸς πύλαις ἐλοῦ.
 ΕΤ. λόχων ἀνάσσειν, ἢ μονοστόλου δορός;
 ΚΡ. λόχων, προκρίνας οἵπερ ἀλκιμώτατοι.
 ΕΤ. ξυνήκ', ἀμύνειν τειχέων προσαμβάσεις.
 ΚΡ. καὶ ξυστρατηγούς· εἰς δ' ἀνήρ οὐ πάνθ' ὄρα. 745
- ΕΤ. θάρσει προκρίνας, ἢ φρενῶν εὐβουλία;
 ΚΡ. ἀμφοτέρον· ἀπολειφθέν γὰρ οὐδὲν θάτερον.
 ΕΤ. ἔσται τάδ'· ἐλθὼν ἐπτάπυργον ἐς πόλιν
 τάξω λοχαγοὺς πρὸς πύλαισιν, ὡς λέγεις,
 ἴσους ἴσοισι πολεμίοισιν ἀντιθείς. 750
- ὄνομα δ' ἐκάστου διατριβῆ πολλῇ λέγειν,
 ἐχθρῶν ὑπ' αὐτοῖς τείχεσιν καθημένων.
 ἀλλ' εἴμ', ὅπως ἂν μὴ καταργῶμεν χέρα.
 καί μοι γένοιτ' ἀδελφὸν ἀντήρη λαβεῖν,

καὶ ξυσταθέντα διὰ μάχης ἔλθειν δορὶ 755
 [κταίνειν θ', ὅς ἦλθε πατρίδα πορθήσων ἐμὴν].
 γάμους δ' ἀδελφῆς Ἀντιγόνης παιδὸς τε σοῦ
 Λῆμονος, εἴαν τι τῆς τύχης ἐγὼ σφαλῶ,
 σοὶ χρή μέλεσθαι τὴν δόσιν δ' ἐχέγγυον
 τὴν πρόσθε ποιῶ νῦν ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς. 760
 μητρὸς δ' ἀδελφὸς εἶ· τί δεῖ μακρηγορεῖν;
 τρέφ' ἀξίως υἱὸν σοῦ τε τὴν τ' ἐμὴν χάριν.
 πατὴρ δ' ἐς αὐτὸν ἀμαθίαν ὀφλισκάνει
 ὄψιν τυφλώσας· οὐκ ἄγαν σφ' ἐπήνεσα·
 ἡμᾶς τ' ἀραίσι, ἣν τύχῃ κατακτηεῖ. 765
 ἐν δ' ἐστὶν ἡμῖν ἀργόν, εἴ τι θέσφατον
 οἰωνόμαντις Τειρεσίας ἔχει φράσαι,
 τοῖδ' ἐκπυθέσθαι ταῦτ'· ἐγὼ δὲ παῖδα σὸν
 Μειοικέα, σοῦ πατρὸς αὐτεπώνυμον,
 λαβόντα πέμψω δεῦρο Τειρεσίαν, Κρέον· 770
 σοὶ μὲν γὰρ ἠδὺς ἐς λόγους ἀφίξεται·
 ἐγὼ δὲ τέχνην μαντικὴν ἐμεμψάμην
 ἤδη πρὸς αὐτὸν, ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν.
 πόλει δὲ καὶ σοὶ ταῦτ' ἐπισκῆπτω, Κρέον·
 ἦνπερ κράτησῃ τὰμὰ, Πολυνείκους νέκυν 775
 μήποτε ταφῆναι τῆδε Θηβαίᾳ χθονί·
 θνήσκειν δὲ τὸν θάψαντα, κἂν φίλων τις ᾗ.
 [σοὶ μὲν τὰδ' αὐδῶ· προσπόλοις δ' ἐμοῖς λέγω,]
 ἐκφέρετε τεύχη πάνοπλά τ' ἀμφιβλήματα,
 ὡς εἰς ἀγῶνα τὸν προκείμενον δορὸς 780
 ὀρμώμεθ' ἤδη ξὺν δίκη νικηφόρῳ.
 τῆ δ' Εὐλαβείᾳ, χρησιμωτάτῃ θεῶν,
 προσευξόμεσθα τῆνδε διασῶσαι πόλιν.

ΧΟ. ὦ πολύμοχθος Ἄρης, τί ποθ' αἵματι στρ.
 καὶ θανάτῳ κατέχει, Βρομίου παράμονος ἑορταῖς;
 οὐκ ἐπὶ καλλιχόροις στεφάνοισι νεάνιδος ὥρας 783
 βόστρυχον ἀμπετάσας λωτοῦ κατὰ πνεύματα μέλπει
 μοῦσαν, ἐν ᾧ χάριτες χοροποιοί,
 ἀλλὰ σὺν ὄπλοφόροις στρατὸν Ἀργείων ἐπιπνεύσας
 αἵματι Θήβας 790

κῶμον ἀναυλότατον προχορεύεις.
 τοῦδ' ὑπὸ θυρσομανεῖ νεβρίδων μέτα δινεύεις, [ἀλλ']
 ἄρμασι καὶ ψαλίοις τετραβάμοσι μώνυχα πῶλον·
 Ἰσμηνοῦ δ' ἐπὶ χεύμασι βαίνων

ἰππέαισι θοάζεις,

† Ἀργείους ἐπιπνεύσας

Σπαρτῶν γέννα,

ἀσπιδοφέρμοια †θίασον, ἔνοπλον
 ἀντίπαλον κατὰ λαίνα τείχεα

χαλκῷ κοσμήσας.

ἦ δεινά τις Ἔρις θεὸς, ἃ τάδε
 μήσατο πῆματα γᾶς βασιλεῦσιν,

Λαβδακίδαῖς πολυμόχθοις.

ὦ ζαθέων πετάλων πολυθηρότα-

τον γάπος Ἀρτέμιδος χιονοτρόφον ὄμμα Κιθαιρῶν,
 μήποτε τὸν θανάτῳ προτεθέντα, λόχευμ' Ἰοκάστας,
 ὠφελος Οἰδιπόδα θρέψαι βρέφος ἔκβολον οἴκων,

χρυσοδέτοις περόναις ἐπίσαμον·

μηδὲ τὸ παρθένιον πτερὸν, οὔρειον τέρας, ἐλθεῖν
 πένθεα γαίας

Σφιγγὸς ἀμουσοτάταισι συν ᾠδαῖς,

ἃ ποτε Καδμογειῆ τετραβάμοσι χαλαῖς
 τείχεσι χριμπτομένα φέρεν αἰθέρος εἰς ἄβατον φῶς
 γένναν, ἂν ὁ κατὰ χθονὸς Ἄϊδας

Καδμείοις ἐπιπέμπει·

δυσδαίμων δ' ἔρις ἄλλα

θάλλει παίδων

Οἰδιπόδα κατὰ δώματα καὶ πόλιν.

οὐ γὰρ ὃ μὴ καλὸν οὔποτ' ἔφνυ καλὸν,

*

*

*

*

*

οὐδ' οἱ μὴ νόμιμοι †παῖδες

ματρὶ λόχευμα, μίασμα πατρὸς δὲ συν-
 αἰμόνος ἐς λέχος ἦλθον.

ἔτεκες, ὦ γᾶ, ἔτεκές ποτε,

βάρβαρον ὡς ἀκοὰν ἐδάην ἐδάην ποτ' ἐν οἴκοις,
 τὴν ἀπὸ θηροτρόφου φοινικολόφου δράκοντος

γένναν ὄδοντοφνῆ, Θήβαις κάλλιστον ὄνειδος·
 Ἄρμονίας δέ ποτ' εἰς ὑμεναίους
 ἤλυθον οὐρανίδαί, φόρμιγγί τε τείχεα Θήβας
 τᾶς Ἀμφιονίας τε λύρας ὑπο πύργος ἀνέσταν
 διδύμων ποταμῶν πόρον ἀμφὶ μέσον 825
 Δίρκας, χλοεροτρόφον ἅ πεδίον
 πρόπαρ Ἴσμηνοῦ καταδεύει·
 Ἴώ θ', ἅ κερόεσσα προμάτωρ,
 Καδμείων βασιλῆας ἐγείνατο·
 μυριάδας δ' ἀγαθῶν ἑτέροις ἑτέ- 830
 ρας μεταμειβομένα πόλις ἅδ' ἐπ' ἅ-
 κροῖς ἔστακεν Ἀρή-
 οῖς στεφάνοισιν·

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ἡγοῦ πάροιθε, θύγατερ· ὡς τυφλῷ ποδὶ
 ὀφθαλμὸς εἶ σὺ, ναυβάταισιν ἄστρον ὡς· 835
 δεῦρ' ἐς τὸ λευρὸν πέδον ἵχνος τιθεῖς' ἐμὸν
 πρόβαινε, μὴ σφαλῶμεν· ἀσθενῆς πατῆρ·
 κλήρους τέ μοι φύλασσε παρθένῳ χερὶ,
 οὓς ἔλαβον οἰωνίσματ' ὀρνίθων μαθὼν
 θάκοισιν ἐν ἱεροῖσιν, οὗ μαντεύομαι. 840
 τέκνον Μεινοικεῦ, παῖ Κρέοντος, εἰπέ μοι
 πόση τις ἢ πῖλοιπος ἄστεως ὁδὸς
 πρὸς πατέρα τὸν σόν· ὡς ἐμὸν κάμνει γόνυ,
 πυκνὴν δὲ βαίνων ἤλυσιν μόλις περῶ.

ΚΡ. θάρσει· πέλας γὰρ, Τειρεσία, φίλοισι σοῖς 845
 ἐξώρμισαι σὸν πόδα· λαβοῦ δ' αὐτοῦ, τέκνον·
 ὡς πᾶσ' ἀπήνη πούς τε πρεσβύτου φιλεῖ
 χειρὸς θυραίας ἀναμένειν κουφίσματα.

ΤΕ. εἶεν, πάρεσμεν· τί με καλεῖς σπονδῆ, Κρέον;

ΚΡ. οὐπω λελήσμεθ'· ἀλλὰ σίλλεξαι σθένος 850
 καὶ πνεῦμ' ἄθροισόν, αἶπος ἄεκβαλὼν ὁδοῦ.

ΤΕ. κόπῳ παρεῖμαι γυῖ Ἐρεχθειδῶν ἄπο
 δεῦρ' ἐκκομισθεῖς τῆς πάροιθεν ἡμέρας·
 κακέῃ γὰρ ἦν τις πόλεμος Εὐμόλπου δόρως,

οὐ καλλινίκους Κεκροπίδας ἔθηκ' ἐγώ· 855
καὶ τόνδε χρυσοῦν στέφανόν, ὡς ὄρας, ἔχω
λαβὼν ἀπαρχὰς πολεμίων σκυλευμάτων.

ΚΡ. οἰωνὸν ἐθέμην καλλίника σὰ στέφη·
ἐν γὰρ κλύδωνι κείμεθ', ὥσπερ οἴσθα σὶ,
δορὸς Δαναϊδῶν, καὶ μέγας Θήβαις ἀγών. 870

βασιλεὺς μὲν οὖν βέβηκε κοσμηθεὶς ὄπλοις
ἤδη πρὸς ἀλκὴν Ἐτεοκλῆς Μυκηνίδα·
ἐμοὶ δ' ἐπέσταλκ' ἐκμαθεῖν σέθεν πάρα
τί δρῶντες ἂν μάλιστα σώσαιομεν πόλιν.

ΤΕ. Ἐτεοκλέους μὲν οὐνεκ' ἂν κλήσας στόμα 875

χρησμοὺς ἐπέσχον, σοὶ δ', ἐπεὶ χρῆζεις μαθεῖν,
λέξω· νοσεῖ γὰρ ἤδε γῆ πάλαι, Κρέον,
ἐξ οὗ ἔτεκνώθη Λαῖος βία θεῶν
[πόσιν τ' ἔφυσε μητρὶ μέλεον Οἰδίπουν].

αἱ δ' αἱματωποὶ δεργμάτων διαφθοραὶ 870
θεῶν σόφισμα κἀπίδειξις Ἑλλάδι.

ἂ συναλύψαι παῖδες Οἰδίπου χρόνῳ
χρήζοντες, ὡς δὴ θεοὺς ὑπεκδραμούμενοι,
ἤμαρτον ἀμαθῶς· οὔτε γὰρ γέρα πατρὶ
οὔτ' ἐξοδὸν διδόντες ἄνδρα δυστυχή 875

ἐξηγρίωσαν· ἐκ δ' ἔπνευσ αὐτοῖς ἀρὰς
δεινὰς νοσῶν τε καὶ πρὸς ἠτιμασμένους.

ἀγὼ τί δρῶν οἶ, ποῖα δ' οὐ λέγων ἔπη,
εἰς ἔχθος ἦλθον παισὶ τοῖσιν Οἰδίπου.
ἐγγὺς δὲ θάνατος αὐτόχειρ αὐτοῖς, Κρέον· 880

πολλοὶ δὲ νεκροὶ περὶ νεκροῖς πεπτωκότες,
Ἄργεῖα καὶ Καδμεία μίξαντες βέλη,
πικροὺς γόους δώσουσι Θηβαίη χθονί.

σύ τ' ὦ τάλαινα συγκατασκάπτει πόλιν,
εἰ μὴ λόγοισι τοῖς ἐμοῖς τις πείσεται. 885

ἐκεῖνο μὲν γὰρ πρῶτον ἦν, τῶν Οἰδίπου
μηδένα πολίτην μηδ' ἄνακτ' εἶναι χθονός,
ὡς δαιμονῶντας κἀνατρέψοντας πόλιν.

ἐπεὶ δὲ κρεῖσσον τὸ κακόν ἐστι τὰγαθοῦ,
μὴ ἔστιν ἄλλη μηχανὴ σωτηρίας. 890

ἀλλ' οὐ γὰρ εἶπεν οὐτ' ἐμοὶ τόδ' ἀσφαλὲς
 πικρὸν τε τοῖσι τὴν τύχην κεκτημένοις
 πόλει παρασχέιν φάρμακον σωτηρίας,
 ἄπειμι, χαίρεθ'. εἰς γὰρ ὧν πολλῶν μέτα
 τὸ μέλλον, εἰ χρή, πείσομαι· τί γὰρ πάθω; 895

ΚΡ. ἐπίσχεσ ἀυτοῦ, πρέσβυ. ΤΕ. μὴ ἴπιλαμβάνου.

ΚΡ. μείνον, τί φεύγεις; ΤΕ. ἡ τύχη σ', ἀλλ' οὐκ ἐγώ.

ΚΡ. φράσον πολίταις καὶ πόλει σωτηρίαν.

ΤΕ. βούλει σὺ μέντοι, κοῦχι βουλήσει τάχα.

ΚΡ. καὶ πῶς πατρώαν γαίαν οὐ σῶσαι θέλω; 900

ΤΕ. θέλεις ἀκοῦσαι δῆτα καὶ σπουδὴν ἔχεις;

ΚΡ. ἐς γὰρ τί μᾶλλον δεῖ προθυμίαν ἔχειν;

ΤΕ. κλύοις ἂν ἤδη τῶν ἐμῶν θεσπισμάτων.
 πρῶτον δ' ἐκείνο βούλομαι σαφῶς μαθεῖν,
 ποῦ ἴστιν Μειοικεὺς, ὅς με δεῦρ' ἐπήγαγεν; 905

ΚΡ. ὄδ' οὐ μακρὰν ἄπεστι, πλησίον δέ σου.

ΤΕ. ἀπελθέτω νυν θεσφάτων ἐμῶν ἐκάς.

ΚΡ. ἐμὸς πεφυκὼς παῖς ἂ δεῖ σιγήσεται.

ΤΕ. βούλει παρόντος δῆτά σοι τούτου φράσω;

ΚΡ. κλύων γὰρ ἂν τέρποιτο τῆς σωτηρίας. 910

ΤΕ. ἄκουε δῆ νυν θεσφάτων ἐμῶν ὁδόν·

[ἂ δρῶντες ἂν σώσαίτε Καδμείων πόλιν.]

σφάξαι Μειοικέα τόνδε δεῖ σ' ὑπὲρ πάτρας
 σὸν παῖδ', ἐπειδὴ τὴν τύχην αὐτὸς καλεῖς:

ΚΡ. τί φῆς; τίν' εἶπας τόνδε μῦθον, ὦ γέρον; 915

ΤΕ. ἄπερ πέφυκε, ταῦτα κἀνάγκη σε δρᾶν.

ΚΡ. ὦ πολλὰ λέξας ἐν βραχεῖ χρόνῳ κακά.

ΤΕ. σοί γ', ἀλλὰ πατρίδι μεγάλα καὶ σωτήρια.

ΚΡ. οὐκ ἔκλυον, οὐκ ἤκουσα· χαίρετω πόλις.

ΤΕ. ἀνὴρ ὄδ' οὐκέθ' αὐτὸς, ἐκνεύει πάλιν. 920

ΚΡ. χαίρων ἴθ'. οὐ γὰρ σῶν με δεῖ μαντευμάτων.

ΤΕ. ἀπόλωλεν ἀλήθει', ἐπεὶ σὺ δυστυχεῖς;

ΚΡ. ὦ πρὸς σε γονάτων καὶ γερασμίου τριχὺς,

ΤΕ. τί προσπίτνεις με; δυσφύλακτ' ἑταίρει κακά.

ΚΡ. σίγα· πόλει δὲ τούσδε μὴ λέξῃς λόγους. 925

ΤΕ. ἀδικεῖν κελεύεις μ'. οὐ σιωπήσασμεν ἂν.

ΚΡ. τί δὴ με δράσεις; παῖδά μου κατακτενεῖς;

ΤΕ. ἄλλοις μελήσει ταῦτ', ἐμοὶ δ' εἰρήσεται.

ΚΡ. ἐκ τοῦ δ' ἐμοὶ τόδ' ἦλθε καὶ τέκνω κακόν;

ΤΕ. ὀρθῶς μ' ἐρωτᾶς κεῖς ἀγῶν' ἔρχει λόγων. 930

δεῖ τόνδε θαλάμαις, οὗ δράκων ὁ γηγεινὴς
ἐγένετο Δίρκης ναμάτων ἐπίσκοπος,
σφαγέντα φόνιον αἷμα γῆ δοῦναι χοῦς
Κάδμου παλαιῶν Ἄρεος ἐκ μηνιμάτων,
ὅς γηγενεῖ δράκοντι τιμωρεῖ φόνον. 935

καὶ ταῦτα δρῶντες σύμμαχον κτήσεσθ' Ἄρη.

χθῶν δ' ἀντὶ καρποῦ καρπὸν ἀντί θ' αἵματος

αἷμ' ἦν λάβη βρότειον, ἕξετ' εὐμειῆ

γῆν, ἣ ποθ' ὑμῖν χρυσοπήληκα στάχυν

Σπαρτῶν ἀνῆκεν· ἐκ γένους δὲ δεῖ θανεῖν 940

τοῦδ', ὅς δράκοντος γένους ἐκπέφυκε παῖς.

σὺ δ' ἐνθάδ' ἡμῖν λοιπὸς εἰ Σπαρτῶν γένους

ἀκέραιος ἕκ τε μητρὸς ἄρσένων τ' ἄπο,

οἱ σοί τε παῖδες. Αἴμονος μὲν οὖν γάμοι

σφαγὰς ἀπείργουσ'· οὐ γὰρ ἐστὶν ἦθεος· 945

κεῖ μὴ γὰρ εὐνῆς ἦψατ', ἀλλ' ἔχει λέχος·

οὗτος δὲ πῶλος, τῆδ' ἀνειμένος πόλει,

θανῶν πατρώαν γαῖαν ἐκσώσειεν ἄν.

πικρὸν δ' Ἀδράστῳ νόστον Ἀργείοισί τε

θήσει, μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὄμμασιν βαλῶν, 950

κλεινάς τε Θήβας. τοῖνδ' ἐλοῦ δυοῖν πότμοι

τὸν ἕτερον· ἣ γὰρ παῖδα σῶσον ἣ πόλιν.

τὰ μὲν παρ' ἡμῶν πάντ' ἔχεις· ἡγοῦ, τέκνον,

πρὸς οἶκον. ὅστις δ' ἐμπύρῳ χρῆται τέχνῃ,

μάταιος· ἦν μὲν ἐχθρὰ σημήνας τύχῃ, 955

πικρὸς καθέστηχ' οἷς ἂν οἰωνοσκοπῆ·

ψευδῆ δ' ὑπ' οἴκτου τοῖσι χρωμένοις λέγων

ἀδικεῖ τὰ τῶν θεῶν. Φοῖβον ἀνθρώποις μόνον

χρῆν θεσπιωδεῖν, ὅς δέδοικεν οὐδένα.

ΧΟ. Κρέον, τί σιγᾶς γῆρυν ἄφθογγον σχάσας; 960

κάμοι γὰρ οὐδὲν ἦσσον ἕκπληξίς πάρα.

ΚΡ. τί δ' ἂν τις εἴποι; δῆλον οἷ γ' ἐμοὶ λόγοι.

ἐγὼ γὰρ οὔποτ' ἐς τόδ' εἶμι συμφορᾶς,
 ὥστε σφαγέντα παῖδα προσθεῖναι πόλει
 πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισι φιλότεκνος βίος, 965
 οὐδ' ἂν τὸν αὐτοῦ παῖδά τις δοίη κτανεῖν.
 μὴ μ' εὐλογείτω τὰμά τις κτείνειν τέκνα.
 αὐτὸς δ', ἐν ὠραίῳ γὰρ ἔσταμεν βίου,
 θνήσκειν ἔτοιμος, πατρίδος ἐκλυτήριον.
 ἀλλ' εἶα, τέκνον, πρὶν μαθεῖν πᾶσαν πόλιν, 970
 ἀκόλαστ' ἑάσας μάντεων θεσπίσματα
 φεῦγ' ὡς τάχιστα τῆσδ' ἀπαλλαχθεῖς χθονός·
 λέξει γὰρ ἀρχαῖς καὶ στρατηλάταις τάδε
 πύλας ἐφ' ἑπτὰ καὶ λοχαγέτας μολών·
 καὶν μὲν φθάσωμεν, ἔστι σοι σωτηρία· 975
 ἦν δ' ὑστερήσης, οἰχόμεσθα, κατθανεῖ.

ΜΕΝΟΙΚΕΥΣ.

ποῖ δῆτα φεύγω; τίνα πόλιν; τίνα ξένων;
 ΚΡ. ὅπου χθονὸς τῆσδ' ἐκποδῶν μάλιστ' ἔσει.
 ΜΕ. οὐκοῦν σὲ φράζειν εἰκὸς, ἐκπονεῖν δ' ἐμέ.
 ΚΡ. Δελφοὺς περάσας 980
 ΜΕ. ποῖ με χρῆ, πάτερ, μολεῖν;
 ΚΡ. Αἰτωλίδ' ἐς γῆν. ΜΕ. ἐκ δὲ τῆσδε ποῖ περῶ;
 ΚΡ. Θεσπρωτὸν οὔδας. ΜΕ. σεμνὰ Δωδώνης βάθρα;
 ΚΡ. ἔγνωσ. ΜΕ. τί δὴ τόδ' ἔρυμά μοι γεινήσεται;
 ΚΡ. πόμπιμος ὁ δαίμων. ΜΕ. χρημάτων δὲ τίς πόρος;
 ΚΡ. ἐγὼ πορεύσω χρυσόν. 985
 ΜΕ. εὖ λέγεις, πάτερ.
 χώρει νυν· ὡς σὴν πρὸς κασιγνήτην μολών,
 ἧς πρῶτα μαστὸν εἴλकुσ', Ἰοκάστην λέγω,
 μητρὸς στερηθεῖς ὀρφανός τ' ἀποζυγεῖς,
 προσηγορήσων εἶμι, καὶ σώσω βίον.
 ἀλλ' εἶα, χώρει· μὴ τὸ σὸν κωλυέτω. 990
 γυναῖκες, ὡς εἶ πατρὸς ἐξεῖλον φόβον
 κλέψας λόγοισιν, ὥσθ' ἅ βοίλομαι τυχεῖν·
 ὅς μ' ἐκκομίζει, πόλιν ἀποστερῶν τύχης,
 καὶ δειλία δίδωσι. καὶ συγγνωστὰ μὲν

γέροντι, τοῦμὸν δ' οὐχὶ συγγνώμην ἔχει, 995
 προδότῃν γενέσθαι πατρίδος, ἣ μ' ἐγείνατο.
 ὡς οὖν ἂν εἰδῆτ', εἶμι καὶ σώσω πόλιν,
 ψυχὴν τε δώσω τῆσδ' ὑπερθανεῖν χθονός.
 αἰσχρὸν γὰρ, οἱ μὲν θεσφάτων ἐλεύθεροι,
 κοῦκ εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφιγμένοι, 1000
 στάντες παρ' ἀσπίδ' οὐκ ὀκνήσουσιν θανεῖν
 πύργων πάροιθε μαχόμενοι πάτρας ὑπερ·
 ἐγὼ δὲ πατέρα καὶ κασίγνητον προδοῦς
 πόλιν τ' ἐμαυτοῦ δειλὸς ὡς ἔξω χθονός
 ἄπειμ'. ὅπου δ' ἂν ζῶ, κακὸς φανήσομαι. 1005
 μὰ τὸν μετ' ἄστρον Ζῆν' Ἄρη τέ φοῖνιον,
 ὅς τοὺς ὑπερτείλαντας ἐκ γαίας ποτὲ
 Σπαρτοὺς ἄνακτας τῆσδε γῆς ἰδρύσατο.
 ἀλλ' εἶμι, καὶ στὰς ἐξ ἐπάλλεων ἄκρων
 σφάξας ἐμαυτὸν σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ 1010
 δράκοντος, ἔνθ' ὁ μάντις ἐξηγήσατο,
 ἐλευθερώσω γαίαν. εἶρηται λόγος.
 στεῖχω δὲ θανάτου δῶρον οὐκ αἰσχρὸν πόλει
 δώσω, νόσου δὲ τήνδ' ἀπαλλάξω χθόνα.
 εἰ γὰρ λαβὼν ἕκαστος ὅ τι δύναίτο τις 1015
 χρηστὸν διέλθοι τοῦτο, κείς κοινὸν φέροι
 πατρίδι, κακῶν ἂν αἱ πόλεις ἐλασσόνων
 πειρώμεναι τὸ λοιπὸν εὐτυχοῖεν ἂν.

ΧΟ. ἔβας ἔβας, ὦ πτεροῦσσα, γᾶς λόχευμα 8τρ.
 νερτέρου τ' Ἐχίδνας 1020
 Καδμείων ἀρπαγὰ,
 πολύφθορος, πολύστονος,
 μιξοπάρθενος,
 δαΐιον τέρας,
 φοιτάσι πτεροῖς
 χαλαῖσί τ' ὠμοσίτοις· 1025
 Διρκαίων ἄ ποτ' ἐκ
 τόπων νέους πεδαίρουσ'
 ἄλυρον ἀμφὶ μοῦσαν
 ὀλομένην τ' Ἐρινὺν

- ἔφερες ἔφερες ἄχρα πατρίδι
 1030
 φόνια· φόνιος ἐκ θεῶν
 ὅς τὰδ' ἦν ὁ πράξας.
 ἰάλεμοι δὲ ματέρων,
 ἰάλεμοι δὲ παρθένων
 ἐστέναζον οἴκοις·
 1035
 ἰήιον βοᾶν *βοᾶν,
 ἰήιον μέλος *μέλος
 ἄλλος ἄλλ' ἐπωτότυζε·
 διαδοχαῖς ἀνὰ πτόλιν.
 βροντᾶ δὲ ὀστεναγμὸς
 1040
 ἀχά τ' ἦν ὅμοιος,
 ὁπότε πόλεος ἀφανίσειεν
 ἅ πετροῦσσα παρθένοις τιν' ἀνδρῶν.
 χρόνῳ δ' ἔβα Πυθίαις ἀποστολαῖσιν
 1045
 Οἰδίπους ὁ τλάμων
 Θηβαίαν τάνδε γὰν
 1050
 τότ' ἀσμένους, πάλιν δ' ἄχη·
 ματρὶ γὰρ γάμους
 δυσγάμους τάλας
 καλλίνικος ὦν
 αἰνιγμάτων ξυνάπτει,
 1055
 μιαίνει δὲ πτόλιν·
 δι' αἱμάτων δ' ἀμείβει
 μυσαρὸν εἰς ἀγῶνα
 καταβαλὼν ἀραισι
 τέκεα μέλεος· ἀγάμεθ' ἀγάμεθ',
 1060
 ὅς ἐπὶ θάνατον οἴχεται.
 γᾶς ὑπὲρ πατρώας,
 Κρέοντι μὲν λιπὼν γόους,
 τὰ δ' ἐπτάπυργα κληῖθρα γᾶς
 καλλίνικα θήσων.
 γενοίμεθ' ὧδε ματέρες
 1065
 γενοίμεθ' εὐτεκνοὶ, φίλα
 Παλλὰς, ἅ δράκοντος αἶμα
 λιθόβολον κατειργάσω,

Καδμείαν μέριμναν
 ὀρμήσασ' ἐπ' ἔργον,
 ὄθεν ἐπέσυτο τάνδε γαίαν
 ἄρπαγαῖσι δαιμόνων τις ἄτα.

1065

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- ὦή, τίς ἐν πύλαισι δωμαίων κυρεῖ;
 ἀνοίγεται, ἐκπορεύεται Ἰοκάστην δόμων.
 ὦή μάλ' αὖθις· διὰ μακροῦ μὲν, ἀλλ' ὅμως
 ἔξελεθ', ἄκουσοι, Οἰδίπου κλεινὴ δάμαρ,
 λήξασ' ὄδυρμῶν πενθίμων τε δακρύων. 1070
- ΙΟ. ὦ φίλτατ', οὗ που ξυμφορὰν ἤκεις φέρων
 Ἐτεοκλέους θανόντος, οὗ παρ' ἀσπίδα
 βέβηκας αἰὲ πολεμίων εἵργων βέλη;
 [τί μοί ποθ' ἤκεις καινὸν ἀγγελῶν ἔπος;] 1075
 τέθνηκεν ἢ ζῆ παῖς ἐμός; σήμαινέ μοι.
- ΑΓ. ζῆ, μὴ τρέσης τόδ', ὡς σ' ἀπαλλάξω φόβου.
- ΙΟ. τί δ', ἐπτάπυργοι πῶς ἔχουσι περιβολαί;
 ΑΓ. ἐστᾶσ' ἄθραυστοι, κοῦκ ἀνήρπασται πόλις.
- ΙΟ. ἦλθον δὲ πρὸς κίνδυνον Ἀργείου δορός; 1080
- ΑΓ. ἀκμήν γ' ἐπ' αὐτήν· ἀλλ' ὁ Καδμείων Ἄρης
 κρείσσων κατέστη τοῦ Μυκηναίου δορός.
- ΙΟ. ἐν εἰπέ πρὸς θεῶν, εἴ τι Πολυνείκους πέρι
 οἴσθ', ὡς μέλει μοι καὶ τόδ', εἰ λεύσσει φάος.
- ΑΓ. ζῆ σοι ξυνωρίς ἐς τόδ' ἡμέρας τέκνων. 1085
- ΙΟ. εὐδαιμονοίης· πῶς γὰρ Ἀργείων δόρυ
 πυλῶν ἀπεστήσασθε πυργηρούμενοι;
 λέξον, γέροντα τυφλὸν ὡς κατὰ στέγας
 ἔλθοῦσα τέρψω, τῆσδε γῆς σεσωσμένης.
- ΑΓ. ἐπεὶ Κρέοντος παῖς ὁ γῆς ὑπερθανῶν 1090
 πύργων ἐπ' ἄκρων στας μελάνδετον ξίφος
 λαιμῶν διῆκε τῆσδε γῆς σωτήριον,
 λόχους ἔνειμεν ἐπτά καὶ λοχαγέτας
 πύλας ἐφ' ἐπτά, φύλακας Ἀργείου δορός,
 σὸς παῖς, ἐφέδρους *θ' ἱππότας μὲν ἱππόταις 1095
 ἔταξ', ὑπλίτας δ' ἀσπιδοφόροις ἔπι,

ὡς τῷ νοσοῦντι τειχέων εἴη δορὸς
 ἀλκὴ δι' ὀλίγου. περγάμων δ' ἀπ' ὀρθίων
 λεύκασπιι εἰσορῶμεν Ἀργείων στρατὸν
 Τευμησοῦν ἐκλιπόντα· καὶ τάφρου πέλας 1100
 δρόμῳ ξυνήψεν ἄστυ Καδμείας χθονός.
 παιὰν δὲ καὶ σάλπιγγες ἐκελάδουν ὁμοῦ
 ἐκείθεν ἕκ τε τειχέων ἡμῶν πάρα.
 καὶ πρῶτα μὲν προσῆγε Νηίσταις πύλαις
 λόχον πυκναῖσιν ἀσπίσιν πεφρικότα 1105
 ὁ τῆς κυναγοῦ Παρθειοπαῖος ἔκγονος,
 ἐπίσημ' ἔχων εἰκέλιον ἐν μέσῳ σάκει
 ἐκηβόλοις τόξοισιν Ἀταλάντην κάπρον
 χειρουμένην Αἰτωλόν. ἐς δὲ Προϊτίδας
 πύλας ἐχώρει σφάγι' ἔχων ἐφ' ἄρματι 1110
 ὁ μάντις Ἀμφιάραος οὐ σημεῖ' ἔχων
 ὑβρισμέν', ἀλλὰ σωφρόνως ἄσημ' ὄπλα.
 Ὠγύγια δ' ἐς πυλώμαθ' Ἴππομέδων ἄναξ
 ἔστειχ' ἔχων σημεῖον ἐν μέσῳ σάκει
 στικτοῖς πανόπτῃν ὄμμασιν δεδορκότα, 1115
 [τὰ μὲν σὺν ἄστρων ἐπιτολαῖσιν ὄμματα
 βλέποντα, τὰ δὲ κρύπτοντα δυνόντων μέτα,
 ὡς ὕστερον θανόντος εἰσορᾶν παρήν.]
 Ὅμολωσίσι δὲ τάξιν εἶχε πρὸς πύλαις
 Τυδεὺς, λέοντος δέρος ἔχων ἐπ' ἀσπίδι 1120
 χαίτη πεφρικός, δεξιᾷ δὲ λαμπάδα
 Τιτὰν Προμηθεὺς ἔφερεν ὡς πρήσων πόλιν.
 ὁ σὺς δὲ Κρηναῖασι Πολυνείκης πύλαις
 Ἄρη προσῆγε· Ποτνιαδες δ' ἐπ' ἀσπίδι
 ἐπίσημα πῶλοι δρομάδες ἐσκίρτων φύβῳ, 1125
 εἴ πως στρόφιγξιν ἔνδοθεν κυκλούμεται
 πόρπαχ' ὑπ' αὐτὸν, ὥστε μαίνεσθαι δοκεῖν.
 ὁ δ' οὐκ ἔλασσον Ἄρεος ἐς μάχην φρονῶν
 Καπανεὺς προσῆγε λόχον ἐπ' Ἠλέκτραις πύλαις·
 σιδηρονώτοις δ' ἀσπίδος τύποις ἐπὴν 1130
 γίγας ἐπ' ὤμοις γηγενῆς ὄλην πόλιν
 φέρων μοχλοῖσιν ἐξανασπάσας βάρηων,

ὑπόνοιαν ἡμῖν οἷα πείσεται πόλις.
 ταῖς δ' ἐβδόμοις Ἄδραστος ἐν πύλαισιν ἦν,
 ἑκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπληρῶν γραφῆ, 1135
 ὕδρας ἔχων λαιοῖσιν ἐν βραχίουσιν
 Ἄργεῖον αἴχημ'. ἐκ δὲ τειχέων μέσων
 δράκοντες ἔφερον τέκνα Καδμείων γνάθοις.
 παρῆν δ' ἐκάστου τῶνδ' ἐμοὶ θεάματα
 ξύνθημα παραφέροντι ποιμέσιν λόχων. 1140
 καὶ πρῶτα μὲν τόξοισι καὶ μεσαγκύλοις
 ἐμαρνάμεσθα σφενδόταις θ' ἐκηβόλοις
 πετρῶν τ' ἀραγμοῖς· ὡς δ' ἐνικῶμεν μάχῃ,
 ἔκλαγξε Τυδεὺς χῶ σὸς ἐξαίφνης γόνος,
 ὦ τέκνα Δαναῶν, πρὶν κατεξάνθαι βολαῖς, 1145
 τί μέλλετ' ἄρδην πάντες ἐμπίπτειν πύλαις,
 γυμνήτες, ἵππηϊς, ἀρμάτων τ' ἐπιστάται;
 ἤχης δ' ὄπως ἤκουσαν, οὔτις ἀργὸς ἦν·
 πολλοὶ δ' ἐπίπτον κράτας αἵματούμενοι,
 ἡμῶν τ' ἐς οὔδας εἶδες ἂν πρὸ τειχέων 1150
 πυκνοὺς κυβιστητῆρας ἔκπεπνευκότας,
 ξηρὰν δ' ἔδενον γαῖαν αἵματος ῥοαῖς.
 ὁ δ' Ἄρκας, οὐκ Ἄργεῖος, Ἀταλάντης γόνος,
 τυφῶς πύλαισιν ὡς τις ἐμπροσθὸν βοᾷ
 πῦρ καὶ δικέλλας, ὡς κατασκάψων πόλιν· 1155
 ἀλλ' ἔσχε μαργῶντ' αὐτὸν ἐναλίου θεοῦ
 Περικλύμενος ποῖς, λᾶαν ἐμβάλων κάρη
 ἀμαξοπληθῆ, γείσ' ἐπάλξεων ἄπο·
 ξανθὸν δὲ κράτ' ἀ διεπάλυνε καὶ ῥαφὰς
 ἔρρηξεν ὀστέων, ἄρτι δ' οἰνωπὸν γένυν 1160
 καθημάτωσεν· οὐδ' ἀποίσεται βίον
 τῆ καλλιτόξῳ μητρὶ Μαινάλου κόρη.
 ἐπεὶ δὲ τάσδ' εἰσείδεν εὐτυχεῖς πύλας,
 ἄλλας ἐπῆει παῖς σὸς, εἰπόμην δ' ἐγώ.
 ὀρῶ δὲ Τυδέα καὶ παρασπιστὰς πυκνοὺς 1165
 Αἰτωλίσι λόγχαισι εἰς ἄκρον στόμα
 πύργων ἀκοντίζοντας, ὥστ' ἐπάλξεων
 λιπεῖν ἐρίπνας φυγάδας· ἀλλὰ νῦν πάλιν,

κυναγὸς ὡσεὶ, παῖς σὸς ἐξαθροίζεται,
 πύργοις δ' ἐπέστησ' αὐθις. ἐς δ' ἄλλας πύλας 1170
 ἠπειγόμεσθα τοῦτο παύσαντες νοσοῦν.

Καπαεὺς δὲ πῶς εἶποιμ' ἂν ὡς ἐμαίνετο;
 μακραύχενος γὰρ κλίμακος προσαμβάσεις
 ἔχων ἔχῶρει, καὶ τοσόδ' ἐκόμπασε,
 μηδ' ἂν τὸ σεμνὸν πῦρ ἰν εἰργάθειν Διὸς 1175
 τὸ μὴ οὐ κατ' ἄκρων Περγάμων ἐλεῖν πόλιν.

καὶ ταῦθ' ἄμ' ἠγόρευε καὶ πετρούμενος
 ἀνεῖρφ' ὑπ' αὐτὴν ἀσπίδ' εἰλίξας δέμας,
 κλίμακος ἀμείβων ξέστ' ἐνηλάτων βάθρα.

ἦδη δ' ὑπερβαίνοντα γείσα τειχέων 1180
 βάλλει κεραυνῷ Ζεὺς ἰν· ἐκτύπησε δὲ
 χθῶν, ὥστε δεῖσαι πάντας· ἐκ δὲ κλιμάκων
 ἐσφενδονᾶτο χωρὶς ἀλλήλων μέλη,

κόμαι μὲν εἰς Ὀλυμπον, αἶμα δ' ἐς χθόνα,
 χεῖρες δὲ καὶ κῶλ' ὡς κύκλωμ' Ἰξίονος 1185
 εἰλίσσειτ'. ἐς γῆν δ' ἔμπυρος πίπτει νεκρός.

ὡς δ' εἶδ' Ἄδραστος Ζῆνα πολέμιον στρατῷ,
 ἔξω τάφρου καθῖσεν Ἀργείων στρατόν.

οἱ δ' αὖ παρ' ἡμῶν δεξιὸν Διὸς τέρας
 ἰδόντες ἐξήλαινον ἀρμάτων ὄχους 1190

ἱππῆς, ὀπλίται τ' εἰς μέσ' Ἀργείων ὄπλα
 ξυνῆψαν ἔγχη, πάντα δ' ἦν ὁμοῦ κακά·

ἔθνησκοι, ἐξέπιπτον ἀντύγων ἄπο,
 τροχοὶ τ' ἐπήδων ἄξονές τ' ἐπ' ἄξοσι,
 νεκροὶ δὲ νεκροῖς ἐξεσωρεύονθ' ὁμοῦ. 1195

πύργων μὲν οὖν γῆς ἔσχομεν κατασκαφὰς
 ἐς τὴν παροῦσαν ἡμέραν· εἰ δ' εὐτυχῆς
 ἔσται τὸ λοιπὸν ἦδη γῆ, θεοῖς μέλει·

[καὶ νῦν γὰρ αὐτὴν δαιμόνων ἔσωσέ τις.]

ΧΟ. καλὸν τὸ νικᾶν· εἰ δ' ἀμείνον' οἱ θεοὶ 1200
 γνώμην ἔχουσι, εὐτυχῆς εἶην ἐγώ.

ΙΟ. καλῶς τὰ τῶν θεῶν καὶ τὰ τῆς τύχης ἔχει·
 παιδῆς τε γὰρ μοι ζῶσι κακπέφευγε γῆ.

Κρέων δ' ἔοικε τῶν ἐμῶν νυμφευμάτων

- τῶν τ' Οιδίπεν δύστηνος ἀπολαῦσαι κακῶν 1205
 παιδὸς στερηθεὶς τῇ πόλει μὲν εὐτυχῶς,
 ἰδίᾳ δὲ λεπρῶς. ἀλλ' ἀνελθέ μοι πάλιν,
 τί τὰπὶ τούτοις παῖδ' ἐμῷ δρασεῖετον.
- ΑΓ. ἕα τὰ λοιπά· δεῦρ' αἰεὶ γὰρ εὐτυχεῖς.
- ΙΟ. τοῦτ' εἰς ὑποπτον εἶπας· οὐκ ἔατέον. 1210
- ΑΓ. μείζον τι χρήξεις παῖδας ἢ σεσωσμένους ;
- ΙΟ. καὶ τὰπίλοιπά γ' εἰ καλῶς πράσσω κλύειν.
- ΑΓ. μέθες μ'· ἔρημος παῖς ὑπασπιστοῦ σέθεν.
- ΙΟ. κακόν τι κείθεις καὶ στέγεις ὑπὸ σκότῳ.
- ΑΓ. κοῦκ ἄν γε λέξαιμ' ἐπ' ἀγαθοῖσι σοῖς κακά. 1215
- ΙΟ. ἦν μή γε φεύγων ἐκφύγῃς πρὸς αἰθέρα.
- ΑΓ. αἰαῖ· τί μ' οὐκ εἶσας ἐξ εὐαγγέλου
 φήμης ἀπελθεῖν, ἀλλὰ μηνῦσαι κακά ;
 τῷ παιῖδε τῷ σὺ μέλλετον, τολμήματα
 αἰσχιστα, χωρὶς μονομαχεῖν παντὸς στρατοῦ· 1220
 [λέξαντες Ἀργεῖοισι Καδμείοισι τε
 ἐς κοινὸν οἶον μήποτ' ὄφελον λόγον.
 Ἐτεοκλῆς δ' ὑπῆρξ' ἀπ' ὀρθίου σταθεῖς
 πύργου, κελεύσας σίγα κηρῦξαι στρατῷ·
 ἔλεξε δ', ὦ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάται 1225
 Δαναῶν ἀριστῆς, ὅσπερ ἦλθετ' ἐνθάδε,
 Κάδμου τε λαὸς, μήτε Πολυνεῖκους χάριν
 ψυχὰς ἀπεμπολάτε μήθ' ἡμῶν ὑπερ.
 ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τόνδε κίνδυνον μεθεῖς
 μόνος συνάψω συγγόνῳ τῶμῳ μάχην· 1230
 κὰν μὲν κτάνω τόνδ', οἶκον οἰκήσω μόνος,
 ἡσσωμένος δὲ τῷδε παραδώσω ἑμόνος.
 ἱμεῖς δ' ἀγῶν' ἀφείντες Ἀργεῖοι χθόνα
 νίσσεσθε βίσιον μὴ λιπόντες ἐνθάδε.
 Σπαρτῶν τε λαὸς ἅλις, ὅσος κείται νεκρός. 1235
 τοσαῦτ' ἔλεξε· σὸς δὲ Πολυνείκης γόνος
 ἐκ τάξεων ὤρουσε κἀπήνει λόγους.
 πάντες δ' ἐπερρόθησαν Ἀργεῖοι τάδε
 Κάδμου τε λαὸς, ὡς δίκαι' ἠγούμενοι.
 ἐπὶ τοῖσδε δ' ἐσπέισαντο, κὰν μεταιχιμίους 1240

- ὄρκους συνῆψαν ἐμμένειν στρατηλάτας.
 ἤδη δ' ἔκρυπτον σῶμα παγχάλκοις οπλοῖς
 δισσοὶ γέροντος Οἰδίου νεανίαί·
 φίλοι δ' ἐκόσμου τῆσδε μὲν πρόμον χθονὸς
 Σπαρτῶν ἀριστῆς, τὸν δὲ Δαναϊδῶν ἄκροι. 1215
 ἔσταν δὲ λαμπρῶ, χρῶμά τ' οὐκ ἠλλαξάτην,
 μαργῶντ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰεῖναι δόρυ.
 παρεξιώντες δ' ἄλλος ἄλλοθεν φίλων
 λόγοις ἐθάρσυνόν τε κάξηΐδων τάδε·
 Πολύνεικες, ἐν σοὶ Ζηγὸς ὀρθῶσαι βρέτας 1250
 τρόπαιον, Ἄργει τ' εὐκλεῦ δοῦναι λόγον·
 Ἐτεοκλέα δ' αὖ, Νῦν πόλεως ὑπερμαχεῖς,
 νῦν καλλίνικος γειόμενος σκήπτρων κρατεῖς.
 τάδ' ἠγόρευον παρακαλοῦντες ἐς μάχην.
 μάντις δὲ μῆλ' ἔσφάζον, ἐμπύρους τ' ἀκμᾶς 1255
 ῥήξεις τ' ἐνώμων, ὑγρότητ' ἐναντίαν,
 ἄκραν τε λαμπάδ', ἣ δυοῖν ὄρους ἔχει,
 νίκης τε σῆμα καὶ τὸ τῶν ἠσσωμένων.]
 ἀλλ', εἴ τιν' ἀλκὴν ἢ σοφὸν ἔχεις λόγους,
 ἢ φίλτρ' ἐπφδῶν, στείχ', ἐρήτυσον τέκνα 1260
 δεινῆς ἀμίλλης, ὡς ὁ κίνδυνος μέγας.
 [καὶ τᾶθλα δεινὰ δάκρυά σοι γενήσεται,
 δισσοῖν στερεΐσῃ τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ τέκνοιν.]
- IO. ὦ τέκνον, ἔξελθ' Ἀντιγόνη δόμων πάρος·
 οὐκ ἐν χορείαις οὐδὲ παρθενεύμασι 1265
 νῦν σοι προχωρεῖ δαίμόνων κατάστασις.
 ἀλλ' ἄνδρ' ἀρίστῳ καὶ κασιγνήτῳ σέθεν
 ἐς θάνατον ἐκνεύοντε κωλύσαί σε δεῖ
 ξὺν μητρὶ τῇ σῆ μὴ πρὸς ἀλλήλοιν θανεῖν.
- AN. τί, ὦ τεκοῦσα μήτηρ, ἔκπληξιν νέαν 1270
 φίλοις αὐτεῖς τῶνδε δωμάτων πάρος;
- IO. ὦ θύγατερ, ἔρρει σῶν κασιγνήτων βίος.
- AN. πῶς εἶπας; IO. αἰχμὴν ἐς μίαν καθέστατον.
- AN. οἱ γὰρ, τί λέξεις, μήτηρ; IO. οὐ φίλ', ἀλλ' ἔπου.
- AN. ποῖ, παρθενωῖνας ἐκλιποῦσ'; IO. ἀνὰ στρατόν. 1275
- AN. αἰδούμεθ' ὄχλον. IO. οὐκ ἐν αἰσχύνῃ τὰ σά.

- ΑΝ. δρασω δὲ δὴ τί; ΙΟ. συγγόνων λύσεις ἔριν.
 ΑΝ. τί δρῶσα, μήτηρ; ΙΟ. προσπίτνουσ' ἐμοῦ μέτα.
 ΑΝ. ἡγοῦ σὺ πρὸς μεταίχμι', οὐ μελλητέον.
 ΙΟ. ἔπειγ' ἔπειγε, θύγατερ· ὡς, ἣν μὲν φθάσω 1230
 παῖδας πρὸ λόγχης, οὐμὸς ἐν φάει βίος,
 θανοῦσι δ' αὐτοῖς συνθανοῦσα κείσομαι.
- ΧΟ. αἰαῖ αἰαῖ· στρ.
 τρομερὰν φρίκα τρομερὰν φρέν' ἔχω· 1285
 διὰ σάρκα δ' ἐμὰν
 ἔλεος ἔλεος ἔμολε ματέρος δειλαίας.
 δίδυμα τέκεα πότερος ἄρα πότερον αἰμάξει,
 ἰὼ μοι πόνων,
 ἰὼ Ζεῦ, ἰὼ γᾶ, 1290
 ὁμογενῆ δέραν, ὁμογενῆ ψυχὰν
 δι' ἀσπίδων, δι' αἱμάτων;
 τάλαιν' ἐγὼ, τάλαινα,
 πότερον ἄρα νέκυν ὀλόμενον ἀχῆσω; 1295
 φεῦ δᾶ φεῦ δᾶ, ἀντ.
 δίδυμοι θῆρες, φόνιαι ψυχαί,
 δορὶ παλλόμεναι
 πέσεια πέσεια δαῖ' αὐτίχ' αἰμάξετον.
 τάλανες, ὅ τι ποτὲ μονομάχον ἐπὶ φρέν' ἠλθέτην,
 βοᾶ βαρβάρῳ 1301
 ἱακχὰν στενακτὰν
 μελομέναν νεκροῖς δάκρυσι θρηνήσω.
 σχεδὸν τύχα πέλας φόνου·
 κρινεῖ φάος τὸ μέλλον. 1305
 ἄποτμος ἄποτμος ὁ φόνος ἔνεκ' Ἑρινίων.
 ἀλλὰ γὰρ Κρέοντα λείσσω τότιδε δεῦρο συννεφεῆ
 πρὸς δόμους στείχοντα, παύσω τοὺς παρεστῶτας
 γόους.
- ΚΡ. οἶμοι, τί δράσω; πότερ' ἐμαυτὸν ἢ πόλιν 1310
 στένω δακρύσας, ἣν περίξ' ἔχει νέφος
 τοιοῦτον ὥστε δι' Ἀχέροντος ἰέναι;
 ἐμός τε γὰρ παῖς γῆς ὅλωλ' ὑπερθανῶν
 τοῦνομα λαβὼν γενναῖον, ἀνιαρὸν δ' ἐμοί·

- ον ἄρτι κρημνῶν ἐκ δρακοντείων ἑλῶν 1315
 αὐτοσφαγῆ δύστηνος ἐκόμισ' ἐν χεροῖν,
 βοᾶ δὲ δῶμα πᾶν· ἐγὼ δ' ἤκω μετὰ
 γέρων ἀδελφὴν γραῖαν Ἰοκάστην, ὅπως
 λούση προθῆταί τ' οὐκέτ' ὄντα παῖδ' ἐμόν.
 τοῖς γὰρ θανούσι χρῆ τὸν οὐ τεθηκότα 1320
 τιμὰς διδόντα χθόνιον εὖσεβεῖν θεόν.
- ΧΟ. βέβηκ' ἀδελφὴ σὴ, Κρέων, ἔξω δόμων,
 κόρη τε μητρὸς Ἀντιγόνη κοινῶ ποδί.
 ΚΡ. ποῖ καπὶ ποίαν συμφορὰν, σήμαινέ μοι.
 ΧΟ. ἤκουσε τέκνα μονομάχῳ μέλλειν δορὶ 1325
 εἰς ἀσπίδ' ἤξειν βασιλικῶν δόμων ὑπερ.
 ΚΡ. πῶς φῆς; νέκυν τοι παιδὸς ἀγαπάζων ἐμοῦ
 οὐκ ἐς τόδ' ἦλθον ὥστε καὶ τὰδ' εἰδέναί.
 ΧΟ. ἀλλ' οἴχεται μὲν σὴ κασιγνήτῃ πάλαι·
 δοκῶ δ' ἀγῶνα τὸν περὶ ψυχῆς, Κρέον, 1330
 ἤδη πεπράχθαι παισὶ τοῖσιν Οἰδίπου.
- ΚΡ. οἴμοι, τὸ μὲν σημεῖον εἰσορῶ τόδε,
 σκυθρωπὸν ὄμμα καὶ πρόσωπον ἀγγέλου
 στείχοντος, ὅς πᾶν ἀγγελεῖ τὸ δρώμενον.
 ΑΓ. ὦ τάλας ἐγὼ, τίν' εἶπω μῦθον ἢ τίνας λόγους; 1335
 ΚΡ. οἰχόμεσθ'· οὐκ εὐπροσώποις φροιμίους ἄρχει λόγου.
 ΑΓ. ὦ τάλας, δισσωῶς αὐτῷ· μέγала γὰρ φέρω κακὰ
 πρὸς πεπραγμένοισιν ἄλλοις πῆμασιν. ΚΡ. λέ-
 γεις δὲ τί;
- ΑΓ. οὐκέτ' εἰσὶ σῆς ἀδελφῆς παῖδες ἐν φάει, Κρέον.
 ΚΡ. αἰαῖ·
 μέγала μοι θροεῖς πάθεα καὶ πόλει, 1340
 ΧΟ. ὦ δώματ' εἰσηκούσατ' Οἰδίπου τὰδε;
- ΚΡ. παίδων ὁμοίαις συμφοραῖς ὀλωλότων.
 ΧΟ. ὥστ' ἐκδακρῦσαί γ', εἰ φρονοῦντ' ἐτύγχανεν.
 ΚΡ. οἴμοι ξυμφορᾶς βαρυποτμωτάτας,
 οἴμοι κακῶν δύστηνος· ὦ τάλας ἐγώ. 1345
- ΑΓ. εἰ καὶ τὰ πρὸς τούτοισί γ' εἰδείης κακά.
 ΚΡ. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδε δυσποτμώτερα;
- ΑΓ. τέθηκ' ἀδελφὴ σὴ δυοῖν παῖδοιν μέτα.

- ΧΟ. ἀνάγεται ἀνάγετε κωκυτὸν,
 †ἐπὶ κάρη τε λευκοπήχεις κτύπους χεροῖν. 1350
- ΚΡ. ᾧ τλήμων, οἶον τέρμον', Ἰοκάστη, βίου
 γάμων τε τῶν σῶν Σφιγγὸς αἰνιγμοὺς ἔτλης.
 πῶς καὶ πέπρακται διπτύχων παίδων φόνος
 ἀρᾶς τ' ἀγώνισμ' Οἰδίπου, σήμαινέ μοι. 1355
- ΑΓ. τὰ μὲν πρὸ πύργων εὐτυχήματα χθονὸς
 οἶσθ'· οὐ μακρὰν γὰρ τειχέων περιπτυχαὶ
 ὥστ' οὐχ ἅπαντ' ἄσ' εἰδέσθαι τὰ δρώμενα.
 ἐπεὶ δὲ χαλκίοις σῶμ' ἐκοσμήσανθ' ὄπλοις
 [οἱ τοῦ γέροντος Οἰδίπου νεανίαι,] 1360
 ἔστησαν ἐλθόντ' ἐς μέσον μεταίχμιον
 [δισσῶ στρατηγῶ καὶ διπλῶ στρατηλάτα]
 ὡς εἰς ἀγῶνα μονομάχου τ' ἀλκίην δορός.
 βλέψας δ' ἐς Ἄργος ἦκε Πολυνείκης ἀρᾶς,
 ᾧ πότνι Ἥρα, σὸς γὰρ εἰμ', ἐπεὶ γάμοις 1365
 ἔζευξ' Ἀδράστου παῖδα καὶ ναίω χθόνα,
 δὸς μοι κταεῖν ἀδελφόν, ἀντήρη δ' ἐμήν
 καθαιματῶσαι δεξιὰν νικηφόρον.
 [αἰσχιστον αἰτῶ στέφανον, ὁμογειῆ κταεῖν.
 πολλοῖς δ' ἐπήει δάκρυα τῆς τύχης ὄση, 1370
 καὶ βλεψαν ἀλλήλοισι διαδόντες κόρας.]
 Ἐτεοκλῆς δὲ Παλλάδος χρυσάσπιδος
 βλέψας πρὸς οἶκον ἠΰξ' αὐτ', ᾧ Διὸς κόρη,
 δὸς ἔγχος ἡμῖν καλλίνικον ἐκ χερὸς
 ἐς στέρν' ἀδελφοῦ τῆσδ' ἀπ' ὠλένης βαλεῖν, 1375
 κταεῖν θ', ὅς ἦλθε πατρίδα πορθήσων ἐμήν.
 ἐπεὶ δ' ἀφείθη πυρσὸς ὡς Τυρσηνικῆς
 σάλπιγγος ἠχῆ, σῆμα φοινίου μάχης,
 ἦξαν δρόμημα δεινὸν ἀλλήλοισι ἔπι·
 κάπροι δ' ὅπως θήγοντες ἀγρίαν γένυν 1380
 ἐννήψαν ἀφρῶ διάβροχοι γενειάδας·
 ἦσσαν δὲ λόγχαις· ἀλλ' ὑφίζανον κύκλοις,
 ὅπως σίδηρος ἐξολισθάνοι μάτην.
 εἰ δ' ὄμμ' ὑπερσχὸν ἴτνος ἄτερος μάθοι,
 λόγχην ἐνώμα στόματι προφθῆναι θέλων. 1385

ἀλλ' εὖ προσῆγον ἀσπίδων κεγχρώμασιν
 ὀφθαλμὸν, ἄργον ὥστε γίγεσθαι δόρυ.
 πλείων δὲ τοῖς ὀρώσιν ἐστάλασσ' ἰδρῶς
 ἢ τοῖσι δρῶσι διὰ φίλων ὀρρωδίαν.
 Ἐτεοκλῆς δὲ ποδὶ μεταψαίρων πέτρον 1320
 ἴχνους ὑπόδρομοι, κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος
 τίθησι. Πολυνεΐκης δ' ἀπήνησεν δορὶ
 πληγὴν σιδήρῳ παραδοθείσαν εἰσιδῶν,
 κινήμης τε διεπέρασεν Ἀργεῖον δόρυ.
 στρατὸς δ' ἀηγάλαξε Δαναϊδῶν ἅπας. 1325
 καὶ τῷδε μόχθῳ γυμνὸν ὄμμον εἰσιδῶν
 ὁ πρόσθε τρωθεὶς στέρνα Πολυνεΐκου †βία
 διήκε λόγχην, καπέδωκεν ἠδονὰς
 Κάδμου πολίταις, ἀπὸ δ' ἔθραυσ' ἄκρον δόρυ.
 ἐς δ' ἄπορον ἦκων δορὸς ἐπὶ σκέλος πάλιν 1400
 χωρεῖ, λαβὼν δ' ἀφῆκε μάρμαρον πέτρον,
 μέσον δ' ἄκοντ' ἔθραυσεν. ἐξ ἴσου δ' Ἄρης
 ἦν κάμακος ἀμφοῖν χεῖρ' ἀπεστερημένοι.
 ἔνθεν δὲ κώπας ἀρπάσαντε φασγάνων
 ἐς ταῦτόν ἦκον, συμβαλόντε δ' ἀσπίδας 1405
 πολλὸν ταραγμὸν ἀμφιβάντ' εἶχον μάχης.
 καὶ πῶς νοήσας Ἐτεοκλῆς τὸ Θεσσαλὸν
 εἰσήγαγεν σόφισμ' ὀμιλία χθονός.
 ἐξαλλαγεῖς γὰρ τοῦ παρεστῶτος πόνου
 λαιὸν μὲν ἐς τοῦπισθεν ἀναφέρει πόδα 1410
 πρῶσω τὰ κοῖλα γαστρὸς εὐλαβούμενος.
 προβάς δὲ κῶλον δεξιὸν δι' ὀμφαλοῦ
 καθῆκεν ἔγχος, σφονδύλοισ τ' ἐνήρμοσεν.
 ὁμοῦ δὲ κάμψας πλευρὰ καὶ νηδὺν τάλας
 ξὺν αἱματηραῖς σταγόσι Πολυνεΐκης πίτνει. 1415
 ὁ δ', ὡς κρατῶν δὴ καὶ νενικηκὼς μάχῃ,
 ξίφος δικῶν ἐς γαῖαν ἐσκύλευέ νιν
 τὸν νοῦν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἔχων, ἐκείσε δέ.
 ὃ καὶ νιν ἔσφηλ'. ἔτι γὰρ ἐμπνέων βραχὺ,
 σῶζων σιδήρον ἐν λυγρῷ πεσήματι, 1420
 μόλις μὲν, ἐξέτεινε δ' εἰς ἦπαρ ξίφος

Ἐτεοκλέους ὁ πρόσθε Πολυνεΐκης πεσών.
γαίαν δ' ὀδᾶξ ἑλόντες ἀλλήλοιν πέλας
πίπτουσιν ἄμφω, κού διώρισαν κράτος.

ΧΟ. φεῦ φεῦ, κακῶν σῶν, Οἰδίπου, σ' ὄσων στένω· 1425
τὰς σὰς δ' ἀρὰς ἔοικεν ἐκπλήσαι θεός.

ΑΓ. ἄκουε δὴ νυν καὶ τὰ πρὸς τούτοις κακά.
ἐπεὶ τέκνω πεσόντ' ἐλειπέτην βίον,
ἐν τῷδε μήτηρ ἢ τάλαινα προσπίτνει
[σὺν παρθένω τε καὶ προθυμῖα ποδός.] 1430

τετρωμένους δ' ἰδοῦσα καιρίους σφαγὰς
ᾤμωξεν, ὦ τέκν', ὑστέρα βοηδρόμος
πάρειμι. προσπίτνουσα δ' ἐν μέρει τέκνα
ἔκλαι', ἐθρήνει τὸν πολὺν μαστῶν πόνον
στένουσ', ἀδελφή θ' ἢ παρασπίζουσ' ὁμοῦ, 1435

ὦ γηροβοσκῶ μητρὸς, ὦ γάμους ἐμούς
προδόντ' ἀδελφῶ φιλτάτω· στέρινων δ' ἄπο
φύσημ' ἀνεὶς δύσθνητον Ἐτεοκλῆς ἀναξ
ἤκουσε μητρὸς, κάπιθεις ὑγράν χέρα
φωνήν μὲν οὐκ ἀφῆκεν, ὀμμάτων δ' ἄπο 1440
προσεῖπε δακρύοις, ὥστε σημήναι φίλα.

ὁ δ' ἦν ἔτ' ἔμπνουσ, πρὸς κασιγνήτην δ' ἰδὼν
γραϊάν τε μητέρ' εἶπε Πολυνεΐκης τάδε·
Ἀπωλόμεσθα, μήτηρ· οἰκτείρω δὲ σὲ
καὶ τήνδ' ἀδελφήν καὶ κασίγνητον νεκρόν. 1445

φίλος γὰρ ἐχθρὸς ἐγένετ', ἀλλ' ὅμως φίλος.
θάψον δέ μ', ὦ τεκοῦσα καὶ σὺ, σύγγονε,
ἐν γῆ πατρώα, καὶ πόλιν θυμουμένην
παρηγορεῖτον, ὡς τοσόνδε γοῦν τύχω
χθοιὸς πατρώας, κεί δόμους ἀπώλεσα. 1450

ξυνάρμοσον δὲ βλέφαρά μου τῇ σῇ χερὶ,
μήτηρ· τίθησι δ' αὐτὸς ὀμμάτων ἐπι
καὶ χαίρετ'. ἤδη γάρ με περιβάλλει σκότος.
ἄμφω δ' ἄμ' ἐξέπνευσαν ἄθλιον βίον.
μήτηρ δ', ὅπως εἰσείδε τήνδε συμφορὰν, 1455
ὑπερπαθήσασ' ἤρπασ' ἐκ νεκροῦ ξίφος
κάπραξε δεινά· διὰ μέσου γὰρ αἰγένος

ὠθεῖ σίδηρον, ἐν δὲ τοῖσι φιλτάτοις
 θανοῦσα κείται περιβαλοῦσ' ἄμφοιν χέρας.
 ἀνῆξε δ' ὀρθὸς λαὸς εἰς ἔριν λόγων, 1460
 ἡμεῖς μὲν ὡς νικῶντα δεσπότην ἐμὸν,
 οἱ δ' ὡς ἐκείνον· ἦν δ' ἔρις στρατηλάταις,
 οἱ μὲν πατάξαι πρόσθε Πολυνεΐκην δορὶ,
 οἱ δ', ὡς θανόντων οὐδαμοῦ ῥίκη πέλοι.
 κὰν τῷδ' ὑπεξῆλθ' Ἀντιγόνη στρατοῦ δίχα, 1465
 οἱ δ' εἰς ὄπλ' ἦσσαν· εὖ δέ πως προμηθίᾳ
 καθῆστο Κάδμου λαὸς ἀσπίδων ἔπι·
 κᾶφθημεν οὔπω τεύχεσιν πεφραγμένον
 Ἀργεῖον εἰσπεσόντες ἐξαίφνης στρατόν.
 κούδεις ὑπέστη, πεδία δ' ἐξεπίμπλασαν 1470
 φεύγοντες, ἔρρει δ' αἶμα μυρίων νεκρῶν
 λόγχαις πιτνόντων. ὡς δ' ἐνικῶμεν μάχῃ,
 οἱ μὲν Διὸς τρόπαιον ἴστασαν βρέτας,
 οἱ δ' ἀσπίδας συλῶντες Ἀργείων νεκρῶν
 σκυλεύματ' εἴσω τειχέων ἐπέμπομεν. 1475
 ἄλλοι δὲ τοὺς θανόντας Ἀντιγόνης μέτα
 νεκροὺς φέρουσιν ἐνθάδ' οἰκτίσαι φίλοις.
 πόλει δ' ἀγῶνες οἱ μὲν εὐτυχέστατοι
 τῆδ' ἐξέβησαν, οἱ δὲ δυστυχέστατοι.

ΧΟ. οὐκ εἰς ἀκοὰς ἔτι δυστυχία 1480
 δώματος ἦκει· πάρα γὰρ λεύσσειν
 πτώματα νεκρῶν τρισσῶν ἤδη
 τάδε πρὸς μελάθροισ κοινῶ θανάτῳ
 σκοτίαν αἰῶνα λαχόντων.

ΑΝ. οὐ προκαλυπτομένα βοτρυχώδεος 1485
 ἄβρα· παρηίδος,
 οὐδ' ὑπὸ παρθενίας τὸν ὑπὸ βλεφάροις
 φοϊνικ', ἐρύθημα προσώπου,
 αἰδομένα φέρομαι βάκχα νεκρῶν
 κράδεμνα δικοῦσα κόμιας ἀπ' ἐμᾶς, 1490
 στολίδα κροκόεσσαν ἀνείσα ἴτρυφᾶς,
 ἀγεμόνευμα νεκροῖσι πολύστονον. αἰαῖ, ἰὼ μοι.
 ὦ Πολύνεικες, ἔφης ἄρ' ἐπώνυμος, ὦμοι, Θῆβαι,
 III.—9

- σὰ δ' ἔρις οὐκ ἔρις, ἀλλὰ φόνῳ φόνος 1496
 Οἰδιπόδα δόμον ὤλεσε κρανηεῖς
 [αἵματι δεινῷ,] αἵματι λυγρῷ.
 τίνα προσφδὸν
- ἦ τίνα μουσοπόλον στοναχὰν ἐπὶ 1500
 δάκρυσι δάκρυσιν, ὦ δόμος, ὦ δόμος,
 τὰνακαλέσομαι,
 τρισσὰ φέρουσα τάδε τσώματα σύγγονα,
 ματέρα καὶ τέκνα, χάρματ' Ἐρινύος;
 ἅ δόμον Οἰδιπόδα πρόπαν ὤλεσε, 1505
 τᾶς ἀγρίας ὅτε
 δυσξύνετον ξυνετὸς μέλος ἔγνω
 Σφιγγὸς αἰδοῦ σώμα φονεύσας.
 ἰὼ μοι, πάτερ,
 τίς Ἑλλὰς ἢ βάρβαρος, ἢ τῶν προπάροιθ' εὐ-
 γενετᾶν 1510
 ἕτερος ἔτλα κακῶν τοσῶνδ'
 αἵματος ἀμερίου
 τοιάδ' ἄχεα φανέρα; τάλαιν',
 τῶς ἐλελίξει. τίς ἄρ' ὄρνις
 ἢ δρυὸς ἢ ἐλάτας 1515
- ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις ἐζομένα μονομάτορος
 *εἴσιν ἐμοῖς ἄχεσι ξυνωδός;
 αἴλινον αἰάγμασιν ἅ τοῖσδε προκλαίω μονάδ' αἰ-
 ῶνα διάξουσα τὸν αἰὲ χρόνον ἐν λειβομένοισιν
 δάκρυσιν. 1522
- τίν' ἐπὶ πρῶτον ἀπὸ χαίτας σπαραγμοῖς ἀπαρ-
 χὰς βάλω;
 ματρὸς ἐμᾶς διδύμοισι τγάλακτος παρὰ μαστοῖς,
 ἢ πρὸς ἀδελφῶν
 οὐλόμεν' αἰκίσματα νεκρῶν;
 ὅτοτοτοῖ,
 λείπε σουσ δόμους, 1530
 ἀλαὸν ὄμμα φέρων
 πάτερ γεραιέ, δείξον,
 Οἰδιπόδα, σὸν αἰῶνα μέλειον, ὅς ἐπὶ

δώμασιν ἀέριον σκότον ὄμμασι σοῖσι βαλὼν ἔλ-
 κεις μακρόπνονν ζῶάν. 1535
 κλύεις, ὦ κατ' αὐτὰν ἀλαίνων γεραιὸν πόδ' * ἐν
 δεινίοισιν

δυστάνοις ἰαύων;

ΟΙ. τί δ', ὦ παρθένε, βακτρεύμασι τυφλοῦ ποδὸς
 ἐξάγαγες ἐς 1540
 φῶς * με λεχήρη σκοτίων ἐκ θαλάμων οἰκτροτά-
 τοισιν δακρύοισιν,
 πολιὸν αἰθέρος ἀφανὲς εἶδωλον, ἧ νέκυν ἔνερθεν, ἧ
 ποτανὸν ὄνειρον; 1545

ΑΝ. δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος οἶσει,
 * ὦ πάτερ, οὐκέτι σοι τέκνα λεύσσει
 φάος, οὐδ' ἄλοχος, παραβάκτροις
 ἅ πόδα σὸν τυφλόπουν θεραπεύμασιν αἰὲν ἐμόχθει,
 * ὦ πάτερ, ὦμοι. 1550

ΟΙ. ὦμοι μοι ἐμῶν παθέων· πάρα γὰρ ἴστυνάχειν
 τὰδ' αὐτεῖν.
 τρισσαὶ ψυχαὶ ποία μοίρα,
 πῶς ἔλιπον φάος, ὦ τέκνον, αὔδα.

ΑΝ. οὐκ ἐπ' ὀνειδέσειν οὐδ' ἐπιχάρμασιν, 1555
 ἀλλ' ὀδύναισι λέγω· σὸς ἀλάστωρ
 ξίφεσιν βρίθων * *
 καὶ πυρὶ καὶ σχετλίοισι μάχαις ἐπὶ παῖδας ἔβα
 σοῖς,

ὦ πάτερ, ὦμοι.

ΟΙ. αἰαί, ΑΝ. τί τάδε καταστένεις; 1560

ΟΙ. τέκνα. ΑΝ. δι' ὀδύνας ἔβας,
 εἰ τὰ τέθριππ' εἰς ἄρματα λεύσσω
 ἀελίου τάδε σώματα νεκρῶν
 ὄμματος ἀυγαῖς [σαῖς] ἐπενώμας.

ΟΙ. τῶν μὲν ἐμῶν τεκέων φανερόν κακόν· 1565
 ἅ δὲ τάλαιν' ἄλοχος τίμῃ μοι, τέκνον, ὄλετο μοίρα;

ΑΝ. δάκρυα γοερά φανερά πᾶσι τιθεμένα
 τέκεσι μαστὸν ἔφερεν ἔφερεν
 ἰκέτις ἰκέτιν ὀρομένα.

ἦῤυρε δ' ἐν Ἡλέκτραισι πύλαις τέκνα 1570
 λωτοτρόφον κατὰ λείμακα λόγχοις
 κοινὸν ἐννάλιον

μάτηρ, ὥστε λέοντας ἐναύλους,
 μαρναμένους ἐπὶ τραύμασιν, αἵματος
 ἦδη ψυχρὰν λοιβὰν, φοινίαν, 1575
 ἂν ἔλαχ' Ἄιδας, ὥπασε δ' Ἄρης.

χαλκόκροτον δὲ λαβοῦσα νεκρῶν πύρα φάσγανον
 εἶσω

σαρκὸς ἔβαιψεν, ἄχει δὲ τέκνων ἔπεσ' ἀμφὶ τέκ-
 νοισιν.

πάντα δ' ἐν ἄματι τῷδε συνάγαγεν,
 ὦ πάτερ, ἀμετέροισι δόμοισιν ἄχη θεὸς, ὅστις
 τᾶδε τελευτᾷ. 1581

ΧΟ. πολλῶν κακῶν κατήρξεν Οἰδίπου δόμοις
 τόδ' ἦμαρ· εἶη δ' εὐτυχέστερος βίος.

ΚΡ. εἰκτῶν μὲν ἦδη λήγεθ', ὡς ὦρα τάφου
 μνήμην τίθεσθαι· τῶνδε δ', Οἰδίπου, λόγων 1585
 ἄκουσον· ἀρχὰς τῆσδε γῆς ἔδωκέ μοι

Ἐτεοκλῆς παῖς σὸς γάμων φερνὰς διδοῖς
 Αἴμοι, κόρης τε λέκτρον Ἀντιγόνης σέθεν.
 οὐκοῦν σ' εἴσω τήνδε γῆν οἰκεῖν ἔτι

σαφῶς γὰρ εἶπε Τειρεσίας οὐ μὴ ποτε 1590

σοῦ τήνδε γῆν οἰκοῦντος εὖ πράξειν πόλιν·
 ἀλλ' ἐκκομίζου. καὶ τὰδ' οἶχ' ἔβρει λέγω,
 οὐδ' ἐχθρὸς ὢν σοι, διὰ δὲ τοὺς ἀλάστορας
 τοὺς σοὺς δεδοικῶς μὴ τι γῆ πάθη κακόν.

ΟΙ. ὦ μοῦρ', ἀπ' ἀρχῆς ὥς μ' ἔφυσας ἄθλιον 1595

καὶ πλήμον', εἴ τις ἄλλος ἀνθρώπων ἔφν·
 ὄν καὶ πρὶν ἐς φῶς μητρὸς ἐκ γονῆς μολεῖν,
 ἄγονον Ἀπόλλων Λαίῳ μ' ἐθέσπισε
 φονέα γένεσθαι πατρός· ὦ τάλας ἐγώ.

ἐπεὶ δ' ἐγενόμην, αἴθις ὁ σπείρας πατῆρ 1600
 κτείνει με νομίσας πολέμιον δυσδαίμονα·
 χρῆν γὰρ θανεῖν νιν ἐξ ἐμοῦ· πέμπει δέ με
 μαστὸν ποθοῦντα θηρσὶν ἄθλιον βοράν·

οὐ σωζόμεσθα. Ταρτάρου γὰρ ὄφελεν
 ἔλθειν Κιθαιρῶν εἰς ἄβυσσα χάσματα, 1605
 ὅς μ' οὐ διώλεσ', ἀλλὰ δουλευσαί τέ μοι
 δαίμων ἔδωκε Πόλυβον ἀμφὶ δεσπότην,
 κτανῶν τ' ἐμαντοῦ πατέρ' ὁ δυσδαίμων ἐγὼ
 ἐς μητρὸς ἦλθον τῆς τάλαιπώρου λέχος,
 παῖδάς τ' ἀδελφοὺς ἔτεκον οὐς ἀπώλεσα, 1610
 ἀρὰς παραλαβὼν Λαίου καὶ παισὶ δούς.
 οὐ γὰρ τοσοῦτον ἀσύνετος πέφυκ' ἐγὼ
 ὥστ' εἰς ἔμ' ὄμματ' ἐς τ' ἐμῶν παίδων βίον
 ἄνευ θεῶν του ταῦτ' ἐμηχανησάμην.

εἶεν· τί δράσω δῆθ' ὁ δυσδαίμων ἐγώ; 1615
 τίς ἡγεμὼν μοι ποδὸς ὀμαρτήσῃ τυφλοῦ;
 ἦδ' ἢ θανοῦσα; ζῶσά γ' ἂν σάφ' οἶδ' ὅτι.
 ἀλλ' εὐτεκνος ξυνωρίς; ἀλλ' οὐκ ἔστι μοι.
 ἀλλ' ἔτι νεάζων αὐτὸς εὐροίμ' ἂν βίον;
 πόθεν; τί μ' ὄρδην ὠδ' ἀποκτείνεις, Κρέον; 1620
 ἀποκτενεῖς γὰρ, εἴ με γῆς ἔξω βαλεῖς.

οὐ μὴν ἐλίξας γ' ἀμφὶ σὸν χεῖρας γόνυ
 κακὸς φανοῦμαι· τὸ γὰρ ἐμόν ποτ' εὐγενὲς
 οὐκ ἂν προδοίην οὐδέπερ πρᾶσσων κακῶς.

ΚΡ. σοὶ τ' εὖ λέλεκται, γόνατα μὴ χρώζειν ἐμὰ, 1625
 ἐγὼ τε ναίειν σ' οὐκ ἐάσαιμ' ἂν χθόνα.

νεκρῶν δὲ τῶνδε τὸν μὲν ἐς δόμους χρεῶν
 ἦδη κομίζειν, τόνδε δ', ὅς πέρσων πόλιν
 πατρίδα σὺν ἄλλοις ἦλθε, Πολυνείκους νέκυν
 ἐκβάλετ' ἄθαπτον τῆσδ' ὄρων ἔξω χθονός. 1630

κηρύσσεται δὲ πᾶσι Καδμείοις τάδε,
 ὅς ἂν νεκρὸν τόνδ' ἢ καταστέφω ἀλῶ
 ἢ γῆ καλύπτω, θάνατον ἀνταλλάσσεται.

[εἴαν δ' ἄκλαυστον, ἄταφον, οἰωνοῖς βοράν.]

σὺ δ' ἐκλιποῦσα τριπτύχων νεκρῶν γόους 1635
 κόμιζε σαυτήν, Ἀντιγόνη, δόμων ἔσω,
 καὶ παρθενεύου τὴν ἰούσαν ἡμέραν
 μένουσ', ἐν ἧ σε λέκτρον Αἴμονος μένει.

ΑΝ. ὦ πάτερ, ἐν οἷοις κείμεθ' ἀθλίοις κακοῖς.

ὡς σε στενάζω τῶν τεθνηκότων πλέον· 1640
 οὐ γὰρ τὸ μὲν σοι βαρὺ κακῶν, τὸ δ' οὐ βαρὺ,
 ἀλλ' εἰς ἅπαντα δυστυχῆς ἔφυς, πάτερ.
 ἀτὰρ σ' ἐρωτῶ τὸν νεωστὶ κοίρανον,
 τί τόνδ' ὑβρίζεις πατέρ' ἀποστέλλων χθονός;
 τί θεσμοποιεῖς ἐπὶ ταλαιπώρῳ νεκρῷ; 1645

ΚΡ. Ἐτεοκλέους βουλευμάτων, οὐχ ἡμῶν, τάδε.

ΑΝ. ἄφρονά γε, καὶ σὺ μῶρος, ὅς ἐπίθου τάδε.

ΚΡ. πῶς; τάντεταλμέν' οὐ δίκαιον ἐκποιεῖν;

ΑΝ. οὐκ, ἦν πονηρά γ' ἢ κακῶς τ' εἰρημένα.

ΚΡ. τί δ'; οὐ δικαίως ὅδε κυσὶν δοθήσεται; 1650

ΑΝ. οὐκ εἰνομον γὰρ τὴν δίκην πρᾶσσεσθέ νιν.

ΚΡ. εἴπερ γε πόλεως ἐχθρὸς ἦν, οὐκ ἐχθρὸς ὦν.

ΑΝ. οὐκοῦν ἔδωκε τῇ τύχῃ τὸν δαίμονα.

ΚΡ. καὶ τῷ τάφῳ νῦν τὴν δίκην παρασχέτω.

ΑΝ. τί πλημμελήσας, τὸ μέρος εἰ μετῆλθε γῆς; 1655

ΚΡ. ἀταφος ὃδ' ἀνήρ, ὡς μάθης, γενήσεται.

ΑΝ. ἐγὼ σφε θάψω, κὰν ἀπεννέπη πόλις.

ΚΡ. σαυτὴν ἄρ' ἐγγὺς τῷδε συνθάψεις νεκρῷ.

ΑΝ. ἀλλ' εὐκλεές τοι δύο φίλω κείσθαι πέλας.

ΚΡ. λάξυσθε τήνδε κείς δόμους κομίζετε. 1660

ΑΝ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ τοῦδ' οὐ μεθήσομαι νεκροῦ.

ΚΡ. ἐκριν' ὁ δαίμων, παρθέν', οὐχ ἤ σοι δοκεῖ.

ΑΝ. κάκεινο κέκριται, μὴ 'φυβρίζεσθαι νεκρούς.

ΚΡ. ὡς οὔτις ἀμφὶ τῷδ' ὑγρὰν θήσει κόνιν.

ΑΝ. ναὶ πρὸς σε τῆσδε μητρὸς Ἰοκάστης, Κρέον. 1665

ΚΡ. μάταια μοχθεῖς· οὐ γὰρ ἂν τύχοις τάδε.

ΑΝ. σὺ δ' ἀλλὰ νεκρῷ λουτρά περιβαλεῖν μ' ἔα.

ΚΡ. ἐν τοῦτ' ἂν εἶη τῶν ἀπορρήτων πόλει.

ΑΝ. ἀλλ' ἀμφὶ τραύματ' ἄγρια τελαμῶνας βαλεῖν.

ΚΡ. οὐκ ἔσθ' ὅπως σὺ τόνδε τιμήσεις νέκυν. 1670

ΑΝ. ὦ φίλτατ', ἀλλὰ στόμα γε σὸν προσπτύξομαι.

ΚΡ. οὐ *μὴ εἰς γάμους σοὺς ξυμφορὰν κτήσει γόοις;

ΑΝ. ἦ γὰρ γαμοῦμαι ζῶσα παιδὶ σῷ ποτέ;

ΚΡ. πολλή σ' ἀνάγκη· ποῖ γὰρ ἐκφεύξει λέχος;

ΑΝ. ἰυξ' ἄρ' ἐκείνη Δαναΐδων μ' ἔξει μίαν. 1675

- ΚΡ. εἶδες τὸ τόλμημ' οἶον ἐξωνεῖδισεν;
- ΑΝ. ἴστω σίδηρος ὄρκιον τέ μοι ξίφος.
- ΚΡ. τί δ' ἐκπροθυμῆ τῶνδ' ἀπηλλάχθαι γάμων;
- ΑΝ. ξυμφεύσομαι τῷδ' ἀθλιωτάτῳ πατρί.
- ΚΡ. γενναιότης σοι, μωρία δ' ἔνεστί τις. 1680
- ΑΝ. καὶ ξυνθανοῦμαι γ', ὡς μάθης περαιτέρω.
- ΚΡ. ἴθ', οὐ φονεύσεις παῖδ' ἐμὸν, λίπε χθόνα.
- ΟΙ. ὦ θύγατερ, αἰνῶ μὲν σε τῆς προθυμίας.
- ΑΝ. ἀλλ' εἰ γαμοίμην, σὺ δὲ μόνος φεύγοις, πάτερ;
- ΟΙ. μὲν' εὐτυχοῦσα, τὰμ' ἐγὼ στέρεξω κακά. 1685
- ΑΝ. καὶ τίς σε τυφλὸν ὄντα θεραπεύσει, πάτερ;
- ΟΙ. πεσὼν ὅπου μοι μοῖρα κείσομαι πέδῳ.
- ΑΝ. ὁ δ' Οἰδίπους ποῦ καὶ τὰ κλείν' αἰνίγματα;
- ΟΙ. ὄλωλ'. ἐν ἡμάρ μ' ὤλβισ', ἐν δ' ἀπώλεσεν.
- ΑΝ. οὐκ οὔν μετασχεῖν καμὲ δεῖ τῶν σῶν κακῶν; 1690
- ΟΙ. αἰσχρὰ φυγὴ θυγατρὶ σὺν τυφλῷ πατρί.
- ΑΝ. οὐ, σῶφρονούση γ', ἀλλὰ γενναία, πάτερ.
- ΟΙ. προσάγαγέ νῦν με, μητρὸς ὡς ψαύσω σέθεν.
- ΑΝ. ἰδοῦ, γεραιᾶς φιλτάτης ψαῦσον χερί.
- ΟΙ. ὦ μῆτερ, ὦ ξυνάορ' ἀθλιωτάτη. 1695
- ΑΝ. οἰκτρὰ πρόκειται πάντ' ἔχουσ' ὁμοῦ κακά.
- ΟΙ. Ἐτεοκλέους δὲ πτώμα Πολυνείκους τε ποῦ;
- ΑΝ. τῷδ' ἐκτάδην σοι κείσθον ἀλλήλοιν πέλας.
- ΟΙ. πρόσθε τυφλὴν χεῖρ' ἐπὶ πρόσωπα δυστυχή.
- ΑΝ. ἰδοῦ, θανόντων σῶν τέκνων ἅπτου χερί. 1700
- ΟΙ. ὦ φίλα πεσήματ' ἄθλι' ἀθλίου πατρός.
- ΑΝ. ὦ φίλτατον δῆτ' ὄνομα Πολυνείκους ἐμοί.
- ΟΙ. νῦν χρησμός, ὦ παῖ, Λοξίου περαίνεται.
- ΑΝ. ὁ ποῖος; ἀλλ' ἦ πρὸς κακοῖς ἐρεῖς κακά;
- ΟΙ. ἐν ταῖς Ἀθήναις κατθανεῖν μ' ἀλώμενον. 1705
- ΑΝ. ποῦ, τίς σε πύργος Ἀτθίδος προσδέξεται;
- ΟΙ. ἱερὸς Κολωνός, δώμαθ' ἱππίου θεοῦ.
ἀλλ' εἶα, τυφλῷ τῷδ' ὑπηρέτει πατρί,
ἐπεὶ προθυμῆ τῆσδε κοινοῦσθαι φυγῆς.
- ΑΝ. ἴθ' ἐς φυγὰν τάλαιναν ὄρεγε χέρα φίλαν, 1710
πάτερ γεραιέ, πομπίμαν

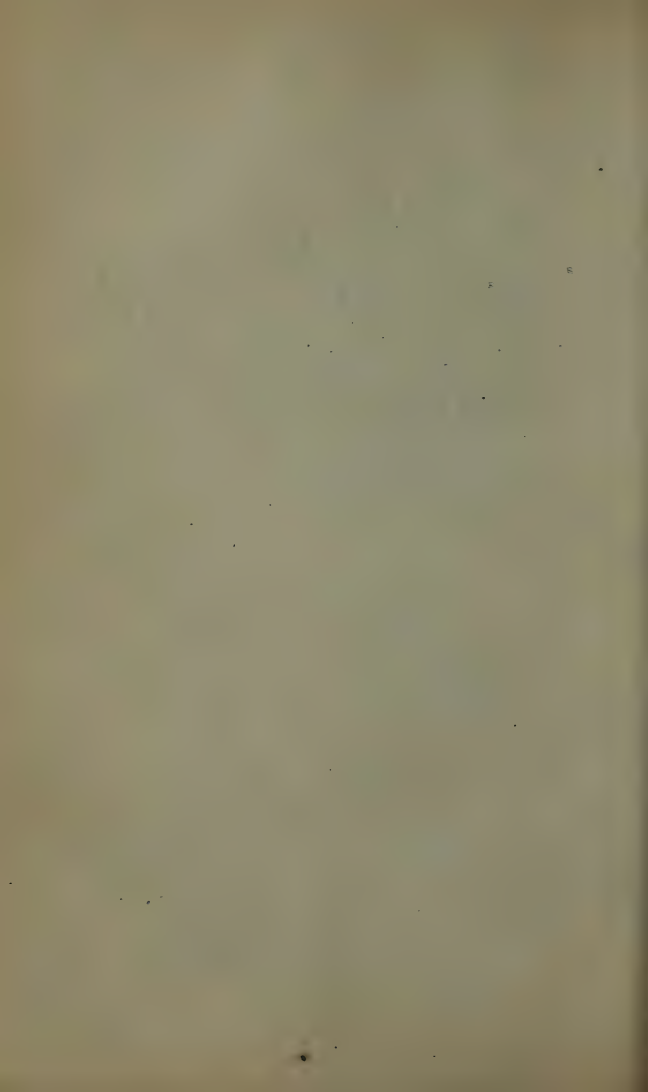
- ἔχων ἔμ', ὥστε ναυσίπομπον αὔραν.
 ΟΙ. ἰδοῦ, πορεύομαι, τέκνον,
 σύ μοι ποδαγὸς ἀθλία γενοῦ.
 ΑΝ. γενόμεθα γενόμεθ' ἄθλιοί 1715
 γε δῆτα Θηβαιῶν μάλιστα παρθένων.
 ΟΙ. πόθι γεραιὸν ἵχνος τίθημι;
 ΑΝ. βάρτρα πρόσφερ', ὦ τέκνον.
 τᾶδε τᾶδε βᾶθί μοι, 1720
 τᾶδε πόδα τίθει, τᾶδε,
 ὥστ' ὄνειρον ἰσχύν.
 ΟΙ. ἰὼ ἰὼ, δυστυχεστάτας φυγὰς
 ἐλαύνων τὸν γέροντά μ' ἐκ πάτρας.
 ἰὼ ἰὼ, δεινὰ δειν' ἐγὼ τλᾶς. 1725
 ΑΝ. τί τλᾶς; τί τλᾶς; οὐχ' ὄρᾳ Δίκα κακοῦς,
 οὐδ' ἀμείβεται βροτῶν ἀσυνεσίας.
 ΟΙ. ὄδ' εἰμὶ μοῦσαν ὃς ἐπὶ καλλίνικον οὐράνιον ἔβαν
 παρθένου κόρας αἰνιγμ' ἀσύνετον εὐρών. 1730
 ΑΝ. Σφιγγὸς ἀναφέρεις ὄνειδος·
 ἄπαγε τὰ πάρος εὐτυχήματ' αὐδῶν.
 τᾶδε σ' ἐπέμενε μέλεα πάθεα
 φυγάδα πατρίδος ἀπο γερόμενον, 1735
 ὦ πάτερ, θανεῖν που.
 ποθεινὰ δάκρυα παρὰ φίλαισι παρθένοις
 λιποῦσ' ἀπειμι πατρίδος ἀποπρὸ γαίας
 ἀπαρθένευτ' ἀλωμένα. 1740
 ΟΙ. φεῦ τὸ χρήσιμον φρενῶν.
 ΑΝ. ἐς πατρός γε συμφορὰς
 εὐκλεᾶ με θήσει.
 τάλαιν' ἐγὼ *σῶν συγγόνου θ' ὑβρισμάτων,
 ὃς ἐκ δόμων ἄθαπτος οἴχεται νέκυς, 1745
 μέλεος, ὄν, εἴ με καὶ θανεῖν, πάτερ, χρεῶν,
 σκότια γὰρ καλύψω.
 ΟΙ. πρὸς ἤλικας φάνηθι σᾶς.
 ΑΝ. ἄλις ὀδυρμάτων ἐμῶν.
 ΟΙ. σὺ δ' ἀμφὶ βωμίους λιτᾶς.
 ΑΝ. κόρον ἔχουσ' ἐμῶν κακῶν. 1750

ΟΙ. ἴθ' ἀλλὰ Βρόμιος ἵνα τε σηκὸς ἄβητος ὄρεσι μαι-
νάδων.

ΑΝ. Καδμείαν ᾧ
νεβρίδα στολιδωσαμένα ποτ' ἐγὼ
Σεμέλας ἱερὸν 1753
θίασον ὄρεσιν ἀνεχόρευσα,
χάριν ἀχάριτον ἐς θεοὺς διδοῦσα;

ΟΙ. ᾧ πάτρας κλεινοὶ πολῖται, λεύσσει', Οἰδίπους ὄδε,
[ὄς τὰ κλείν' αἰνίγματ' ἔγνω καὶ μέγιστος ἦν ἀνὴρ,]
ὄς μόνος Σφιγγὸς κατέσχον τῆς μαιφόνου κράτη,⁴
νῦν ἄτιμος αὐτὸς οἰκτρὸς ἐξελαύνομαι χθονός. 1761
ἀλλὰ γὰρ τί ταῦτα θρηνῶ καὶ μάτην ὀδύρομαι;
τὰς γὰρ ἐκ θεῶν ἀνάγκας θνητὸν ὄντα δεῖ φέρειν.

ΧΟ. ᾧ μέγα σεμνὴ Νίκη, τὸν ἐμὸν
βίοντον κατέχοις 1765
καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ὁρέστης τὸν φόνον τοῦ πατρὸς μεταπορευόμενος ἀνέειλεν Ἀἴγισθον καὶ Κλυταίμνηστραν· μητροκτονῆσαι δὲ τολμήσας παραχρῆμα τὴν δίκην ἔδωκεν ἑμμανῆς γενόμενος. Τυνδάρειω δὲ τοῦ πατρὸς τῆς ἀνηρημένης κατηγορήσαντος κατ' αὐτοῦ, ἔμελλον Ἀργεῖοι κοινὴν ψῆφον ἐκφέρεισθαι περὶ τοῦ τί δεῖ παθεῖν τὸν ἀσεβήσαντα· κατὰ τύχην δὲ Μενέλαος ἐκ τῆς πλάνης ὑποστρέψας νυκτὸς μὲν Ἑλένην εἰσαπέστειλε, μεθ' ἡμέραν δὲ αὐτὸς ἦλθε. καὶ παρακαλούμενος ὑπ' Ὁρέστου βοηθῆσαι αὐτῷ, ἀντιλέγοντα Τυνδάρειω μᾶλλον ἠύλαβήθη· λεχθέντων δὲ λόγων ἐν τοῖς ὄχλοις, ἐπηνέχθη τὸ πλῆθος ἀποκτείνειν Ὁρέστην. * * * ἐπαγγεिलाμένος αὐτὸν ἐκ τοῦ βίου προίεσθαι. συνῶν δὲ τούτοις ὁ Πυλάδης ὁ φίλος αὐτοῦ συνεβούλευσε πρῶτον Μενέλαου τιμωρίαν λαβεῖν, Ἑλένην ἀποκτείναντας· αὐτοὶ μὲν οἶν ἐπὶ τούτοις ἐλθόντες διεψεύσθησαν τῆς ἐλπίδος, θεῶν τὴν Ἑλένην ἀρπασάντων· Ἥλέκτρα δὲ Ἑρμιόνην ἐπιφανείσαν ἔδωκεν εἰς χεῖρας αὐτοῖς· οἱ δὲ ταύτην φονεύειν ἔμελλον· ἐπιφανεῖς δὲ Μενέλαος, καὶ βλέπων ἑαυτὸν ἅμα γυναικὸς καὶ τέκνον στερούμενον ὑπ' αὐτῶν, ἐπεβάλετο τὰ βασιλεία πορθεῖν· οἱ δὲ φθάσαντες ὑφάψειν ἠπέλιψαν. ἐπιφανεῖς δὲ Ἀπόλλων Ἑλένην μὲν ἔφησεν εἰς θεοὺς διακομίζειν, Ὁρέστη δὲ Ἑρμιόνην ἐπέταξε λαβεῖν, Πυλάδῃ δὲ Ἥλέκτραν συνοικίσαι, καθαρθέντι δὲ τοῦ φόνου Ἄργους ἄρχειν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁρέστης διὰ τὴν τῆς μητρὸς σφαγὴν ἅμα καὶ ὑπὸ τῶν Ἑρινύων δειματούμενος καὶ ὑπὸ τῶν Ἀργείων κατακριθεὶς θανάτω, μέλλων φονεύειν Ἑλένην καὶ Ἑρμιόνην ἀνθ' ὧν Μενέλαος παρῶν οὐκ ἐβοήθησε, διεκωλύθη ὑπὸ Ἀπόλλωνος. παρ' οὐδενὶ κείται ἢ μυθοποιία.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ἀργεῖ· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν Ἀργείων, ἡλικιωτίδων Ἥλέκτρας, αἱ καὶ παραγίνονται ὑπὲρ τῆς τοῦ Ὁρέστου πυνθανόμεναι συμφορᾶς. προλογίζει δὲ Ἥλέκτρα. τὸ δὲ δράμα κωμικωτέραν ἔχει τὴν καταστροφὴν. ἡ δὲ διασκευὴ τοῦ δράματός ἐστι τοιαύτη. πρὸς τὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος βασιλεία ὑπόκειται Ὁρέστης κάμων καὶ κείμενος ὑπὸ μανίας ἐπὶ κλινιδίου, ᾧ προσκαθέζεται πρὸς τοῖς ποσὶν Ἥλέκτρα. διαπορεύεται δὲ τί δήποτε οὐ πρὸς τῇ κεφαλῇ καθέζεται· οὕτω δὲ μᾶλλον ἐδόκει τὸν ἀδελφὸν τημελεῖν, πλησιαιτέρον προσκαθεζομένη. ἔοικεν οὖν διὰ τὸν χορὸν ὁ ποιητῆς διασκευάσαι· διηγέρθη γὰρ ἂν Ὁρέστης, ἄρτι καὶ μόγις καταδραθεὶς, πλησιαιτέρον αὐτῷ τῶν κατὰ τὸν χορὸν γυναικῶν παρισταμένων. ἔστι δὲ ὑπονοῆσαι τοῦτο ἐξ ὧν φησιν Ἥλέκτρα τῷ χορῷ,

Σῖγα σῖγα, λεπτὸν ἔχνος ἀρβύλης· (v. 140.)

πιθανὸν οὖν ταύτην εἶναι τὴν πρόφασιν τῆς τοιαύτης διαθέσεως. τὸ δράμα τῶν ἐπὶ σκηνῆς εὐδοκιμούντων· χεῖριστον δὲ τοῖς ἠθεσι. πλὴν γὰρ Πυλάδου πάντες φαῦλοι ἦσαν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΕΛΕΝΗ.

ΧΟΡΟΣ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ΦΡΥΞ.

ΑΠΟΔΩΝ.

ΤΥΝΔΑΡΕΩΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν ᾧδ' εἰπεῖν ἔπος,
 οὐδὲ πάθος, οὐδὲ συμφορὰ θεήλατος,
 ἧς οὐκ ἂν ἄραιτ' ἄχθος ἀνθρώπου φύσις.
 ὁ γὰρ μακάριος, κούκ ὀνειδίζω τύχας,
 Διὸς πεφυκῶς, ὡς λέγουσι, Τάνταλος 5
 κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δειμαίνων πέτρον
 ἀέρι ποτᾶται, καὶ τίνει ταύτην δίκην,
 ὡς μὲν λέγουσιν, ὅτι θεοῖς ἄνθρωπος ὦν
 κοιῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον
 ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν, αἰσχίστην νόσον. 10
 οὗτος φυτεύει Πέλοπα, τοῦ δ' Ἀτρεὺς ἔφυ,
 ᾧ στέμματα ξήνασ' ἐπέκλωσεν θεὰ
 ἔριν, Θυέστη πόλεμον ὄντι συγγόνῳ
 θέσθαι. τί τάρρητ' ἀναμετρήσασθαί με δεῖ;
 ἔδαισε δ' οὖν νιν τέκν' ἀποκτείνας Ἀτρεὺς. 15
 Ἀτρεὺς δὲ, τὰς γὰρ ἐν μέσῳ σιγῶ τύχας,
 ὁ κλεινὸς, εἰ δὴ κλεινὸς, Ἀγαμέμνων ἔφυ
 Μενελέως τε Κρήσσης μητρὸς Ἀερόπης ἄπο.
 γαμεί δ' ὁ μὲν δὴ τὴν θεοῖς στυγουμένην
 Ἑλένην Μενέλεως, ὁ δὲ Κλυταιμνήστρας λέχος 20
 ἐπίσημον εἰς Ἑλληνας Ἀγαμέμνων ἀναξ·
 ᾧ παρθένοι μὲν τρεῖς ἔφυμεν ἐκ μίας,
 Χρυσόθεμις Ἰφιγένειά τ' Ἥλέκτρα τ' ἐγὼ,
 ἄρσην τ' Ὀρέστης, μητρὸς ἀνοσιωτάτης,
 ἧ πόσιν ἀπείρω περιβαλοῦσ' ὑφάσματι 25
 ἔκτειεν· ὦν δ' ἑκατι παρθένῳ λέγειν
 οὐ καλόν· ἐῷ τοῦτ' ἀσαφὲς ἐν κοινῷ σκοπεῖν.
 Φοίβου δ' ἀδικίαν μὲν τί δεῖ κατηγορεῖν;
 πείθει δ' Ὀρέστην μητέρ', ἧ σφ' ἐγείνατο,

κτεῖναι, πρὸς οὐχ ἅπαντας εὐκλειαν φέρον. 30
 ὁμως δ' ἀπέκτειν' οὐκ ἀπειθήσας θεῶ·
 καὶ γὼ μετέσχοι, οἷα δὴ γυνή, φόνου,
 Πυλάδης θ', ὃς ἡμῖν συγκατείργασται τάδε.
 ἐντεῦθεν ἄγρια συντακεῖς νόσω τινοσεῖ
 τλήμων Ὀρέστης ὅδε πεσὼν ἐν δεμνίοις 35
 κέϊται· τὸ μητρὸς δ' αἷμά νιν τροχηλατέϊ
 μανίαισιν· ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεὰς
 Εὐμενίδας, αἱ τόνδ' ἐξαμιλλῶνται φόβῳ.
 ἔκτον δὲ δὴ τὸδ' ἡμαρ ἐξ ὅτου σφαγαῖς
 θανοῦσα μήτηρ πυρὶ καθήγνισται δέμας, 40
 ὧν οὔτε σῖτα διὰ δέρης ἐδέξατο,
 οὐ λούτρ' ἔδωκε χρωτί· χλανιδίων δ' ἔσω
 κρυφθεῖς, ὅταν μὲν σῶμα κουφισθῆ νόσου,
 ἔμφρων δακρύνει, ποτὲ δὲ δεμνίων ἄπο
 πηδᾶ ὄρομαῖος, πῶλος ὡς ἀπὸ ζυγοῦ. 45
 ἔδοξε δ' Ἄργει τῶδε μήθ' ἡμᾶς στέγαις
 μὴ πυρὶ δέχεσθαι, μήτε προσφωνεῖν τινα
 μητροκτονοῦντας· κυρία δ' ἦδ' ἡμέρα,
 ἐν ἣ διοίσει ψῆφον Ἀργείων πόλις,
 εἰ χρή θανεῖν νῶ λευσίμῳ πετρώματι, 50
 ἢ φάσγανον θήξαντ' ἐπ' αὐχένος βαλεῖν.
 ἐλπίδα δὲ δὴ τιν' ἔχομεν ὥστε μὴ θανεῖν·
 ἦκει γὰρ ἐς γῆν Μενέλεως Τροίας ἄπο,
 λιμένα δὲ Ναυπλίου ἐκπληρῶν πλάτῃ
 ἀκταῖσιν ὄρμει δαρὸν ἐκ Τροίας χρόνον 55
 ἄλαισι πλαγχθεῖς· τὴν δὲ δὴ πολύστονον
 Ἑλένην, φυλάξας νύκτα, μὴ τις εἰσιδὼν
 μεθ' ἡμέραν στείχουσαν, ὧν ὑπ' Ἴλιῳ
 παῖδες τεθνήσιν, ἐς πέτρων ἔλθη βολὰς,
 προὔπεμψεν ἐς δῶμ' ἡμέτερον· ἴστιν δ' ἔσω 60
 κλαίουσ' ἀδελφὴν ξυμφορὰς τε δωμάτων.
 ἔχει δὲ δὴ τιν' ἀλγέων παραψυχίην·
 ἦν γὰρ κατ' οἴκους ἔλιφ', ὅτ' ἐς Τροίαν ἔπλει,
 παρθένον ἐμῇ τε μητρὶ παρέδωκεν τρέφειν
 Μενέλαος ἀγαγὼν Ἑρμιόνην Σπάρτης ἄπο, 65

ταύτη γέγηθε κάπιλήθεται κακῶν.
 βλέπω δὲ πᾶσαν εἰς ὁδὸν, πότ' ὄψομαι
 Μενέλαον ἤκονθ'. ὡς τὰ γ' ἄλλ' ἐπ' ἀσθενοῖς
 ῥώμης ὀχοῦμεθ', ἦν τι μὴ κείνου πάρα
 σωθῶμεν. ἄπορον χρῆμα δυστυχῶν δόμος. 70

ΕΛΕΝΗ.

ὦ παῖ Κλυταιμνήστρας τε κάγαμέμνονος,
 παρθένε μακρὸν δὴ μῆκος, Ἥλέκτρα, χρόνου,
 πῶς, ὦ τάλαινα, σὺ τε κασίγιητός τε σός
 [τλήμων Ὀρέστης μητρὸς ὅδε φονεὺς ἔφυ];
 προσφθέγμασιν γὰρ οὐ μαιίνομαι σέθεν 75
 ἐς Φοῖβον ἀναφέροισα τὴν ἀμαρτίαν.

καίτοι στένω γε τ ν Κλυταιμνήστρας μόρον,
 ἐμῆς ἀδελφῆς, ἦν, ἐπεὶ πρὸς Ἴλιον
 ἔπλευσ' ὅπως ἔπλευσα θεομανεῖ πότμῳ,
 οὐκ εἶδον, ἀπολειφθεῖσα δ' αἰάζω τύχας. 80

ΗΛ. Ἐλένη, τί σοι λέγοιμ' ἂν ἃ γε παροῦσ' ὄρας,
 [ἐν ξυμφοραῖσι τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον;]
 ἐγὼ μὲν αὔπνος, πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ,
 νεκρὸς γὰρ οὗτος οὐνεκα σμικρᾶς πνοῆς,
 θάσσω· τὰ τούτου δ' οὐκ ὀνειδίζω κακά· 85
 σὺ δ' ἦ μακαρία μακάριός θ' ὁ σὸς πόσις
 †ἦκετον ἐφ' ἡμᾶς ἀθλίως πεπραγότας.

ΕΛ. πόσον χρόνον δὲ δεμνίοις πέπτωχ' ὅδε;

ΗΛ. ἐξ οὐπὲρ αἶμα γενέθλιον κατήνυσεν.

ΕΛ. ὦ μέλεος, ἦ τεκοῦσά θ', ὡς διώλετο. 80

ΗΛ. οὕτως ἔχει τὰδ', ὥστ' ἀπείρηκεν κακοῖς.

ΕΛ. πρὸς θεῶν, πίθοι' ἂν δῆτά μοί τι, παρθένε;

ΗΛ. ὡς ἄσχολός γε συγγόνου προσεδρία.

ΕΛ. βούλει τάφον μοι πρὸς κασιγνήτης μολεῖν;

ΗΛ. μητρὸς κελεύεις τῆς ἐμῆς; τίνος χάριν; 85

ΕΛ. κόμης ἀπαρχὰς καὶ χοὰς φέρουσ' ἐμάς.

ΗΛ. σοὶ δ' οὐχὶ θεμιτὸν πρὸς φίλων στείχειν τάφον;

ΕΛ. δεῖξαι γὰρ Ἀργείοισι σῶμ' αἰσχύνομαι.

ΗΛ. ὄψέ γε φρονεῖς εὖ, τότε λιποῦσ' αἰσχυρῶς δόμους.

- ΕΛ. ὀρθῶς ἔλεξας, οὐ φίλως δέ μοι λέγεις. 100
- ΗΛ. αἰδῶς δὲ δὴ τίς σ' ἐς Μυκηναίους ἔχει;
- ΕΛ. δέδοικα πατέρας τῶν ὑπ' Ἰλίῳ νεκρῶν.
- ΗΛ. δεινὸν γάρ· Ἄργει τ' ἀναβοᾷ διὰ στόμα.
- ΕΛ. σύ νυν χάριν μοι τὸν φόβον λύσασα δός.
- ΗΛ. οὐκ ἂν δυναίμην μητρὸς εἰσβλέψαι τάφον. 105
- ΕΛ. αἰσχρὸν γε μέντοι προσπόλους φέρειν τάδε.
- ΗΛ. τί δ' οὐχὶ θυγατρὸς Ἑρμιόνης πέμπεις δέμας;
- ΕΛ. εἰς ὄχλον ἔρπειν παρθένοισιν οὐ καλόν.
- ΗΛ. καὶ μὴν τίνοι γ' ἂν τῇ τεθνηκυῖα τροφάς.
- ΓΛ. ὀρθῶς ἔλεξας, πείθομαί τέ σοι, κόρη. 110
- ναὶ, πέμψομαί γε θυγατέρ'. εὖ γάρ τοι λέγεις.
ὦ τέκνον, ἔξελθ', Ἑρμιόνη, δόμων πάρος,
καὶ λάβε χοᾶς τάσδ' ἐν χεροῖν κόμας τ' ἐμάς·
ἐλθοῦσα δ' ἀμφὶ τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον
μελίκρατ' ἄφες γάλακτος οἰνωπὸν τ' ἄχνην, 115
καὶ σταῶσ' ἀπ' ἄκρου χώματος λέξον τάδε·
Ἑλένη σ' ἀδελφὴ ταῖσδε δωρεῖται χοαῖς
φόβῳ προσελθεῖν μνήμα σὸν, ταρβουῶσά τε
Ἄργεῖον ὄχλον. εὐμενῆ δ' ἄνωγέ νιν
ἐμοί τε καὶ σοὶ καὶ πόσει γνώμην ἔχειν 120
τοῖν τ' ἀθλίῳν τοῖνδ', οὓς ἀπώλεσεν θεός.
ἂ δ' εἰς ἀδελφὴν καιρὸς ἐκπονεῖν ἐμέ,
ἅπανθ' ὑπισχοῦ νερτέρων δωρήματα.
ἴθ' ὦ τέκνον μοι, σπεῦδε, καὶ χοᾶς τάφῳ
δοῦσ' ὡς τάχιστα τῆς πάλιν μέμνησ' ὁδοῦ. 125
- ΠΛ. ὦ φύσις, ἐν ἀνθρώποισιν ὡς μέγ' εἶ κακὸν,
σωτήριόν τε τοῖς καλῶς κεκτημένοις.
εἶδετε παρ' ἄκρας ὡς ἀπέθρισεν τρίχας
σώζουσα κάλλος; ἔστι δ' ἡ πάλαι γυνή.
θεοὶ σε μισήσειαν, ὥς μ' ἀπώλεσας 130
καὶ τόνδε πᾶσάν θ' Ἑλλάδ'. ὦ τάλαιν' ἐγῶ,
αἰδ' αὖ πάρεισι τοῖς ἐμοῖς θρηνήμασι
φίλαι ξυνοδοί· τάχα μεταστήσουσ' ὑπνου
τόνδ' ἠσυχάζοντ', ὄμμα δ' ἐκτῆξουσ' ἐμὸν
δακρύοις, ἀδελφὸν ὅταν ὀρώ μεμνηνότα. 135

ὦ φίλταται γυναῖκες, ἡσύχῳ ποδὶ
 χωρεῖτε, μὴ ψοφεῖτε, μηδ' ἔστω κτύπος.
 φιλία γὰρ ἢ σὴ πρηνεινῆς μὲν, ἀλλ' ἐμοὶ
 τόνδ' ἐξεγεῖραι ξυμφορὰ γενήσεται.

ΧΟΡΟΣ.

σῖγα σῖγα, λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης   στρ. α'.
 ἴθιθετε, μὴ ψοφεῖτε, μὴ ἴστω κτύπος.   141

ΗΛ. ἀποπρὸ βᾶτ' ἐκείσ' ἀποπρό μοι κοίτας.

ΧΟ. ἰδου, πείθομαι.

ΗΛ. ᾄ ᾄ, σύριγγος ὅπως πνοᾶ
 λεπτοῦ δόνακος, ὦ φίλα, φώνει μοι.   145

ΧΟ. ἰδ', ἀτρεμαῖον ὡς ὑπόροφον φέρω

βοάν. ΗΛ. ναὶ οὕτω,

κάταγε κάταγε, πρόσιθ' ἀτρέμας, ἀτρέμας ἴθι.
 λόγον ἀπόδος ἐφ' ὃ τι χρέος ἐμόλετέ ποτε.   150
 χρόνια γὰρ πεσῶν ὄδ' εὐνάζεται.

ΧΟ. πῶς ἔχει; λόγου μετάδος, ὦ φίλα.   ἀντ. α'.

τίνα τύχαν εἶπω; τίνα δὲ συμφοράν;

ΗΛ. ἔτι μὲν ἐμπνέει, βραχὺ δ' ἀναστένει.   155

ΧΟ. τί φῆς; ὦ τάλας.

ΗΛ. ὀλεῖς, εἰ βλέφαρα κινήσεις
 ὑπνου γλυκυτάταν φερομένῳ χαράν.

ΧΟ. μέλεος ἐχθίστων θεόθεν ἐργμάτων,
 τάλας. ΗΛ. φεῦ μόχθων.   160

ἄδικος ἄδικα τότε ἄρ' ἔλακεν ἔλακεν, ἀπό-
 φονον ὅτ' ἐπὶ τρίποδι Θέμιδος ἄρ' ἐδίκασε
 φόνον ὁ Λοξίας ἐμᾶς ματέρος.   165

ΧΟ. ὄρας; ἐν πέπλοισι κινεῖ δέμας.   στρ. β'.

ΗΛ. σὺ γὰρ νιν, ὦ τάλαινα,
 θούξασ' ἔβαλες ἐξ ὑπνου.

ΧΟ. εὔδειν μὲν οὖν ἔδοξα.

ΗΛ. οὐκ ἀφ' ἡμῶν, οὐκ ἀπ' οἴκων
 πάλιν ἀνά πόδα σὸν εἰλίξεις   170

μεθεμένα κτύπου;

ΧΟ. ὑπνώσσει. λέγεις εὔ.

- ΗΛ.   πότνια πότνια νύξ,
 ὑπνοδότειρα τῶν πολυπόνων βροτῶν,   175
 ἐρεβόθεν ἴθι, μόλε μόλε κατάπτερος
       τὸν Ἀγαμεμόνιον ἐπὶ δόμον.
 ὑπὸ γὰρ ἀλγέων ὑπὸ τε συμφορᾶς   180
 διοιχόμεθ', οἰχόμεθα. κτύπον ἠγάγεται· οὐχὶ σίγα
       σίγα φυλασσομένα
 στόματος ἀνακέλαδον ἄπο λέχεος ἤ-   185
 συχον ὑπνου χαρὰν παρέξεις, φίλα;
 ΧΟ.   θρόει τίς κακῶν τελευτὰ μένει.   ἀντ. β'.
 ΗΛ.   θανεῖν *θανεῖν· τί δ' ἄλλο;
       οὐδὲ γὰρ πόθον ἔχει βορᾶς.
 ΧΟ.   πρόδηλος ἄρ' ὁ πότμος.   190
 ΗΛ.   ἐξέθυσ' ὁ Φοῖβος ἡμᾶς
       μέλεον ἀπόφονον αἶμα δούς
       πατροφόνου ματρός.
 ΧΟ.   δίκᾱ μὲν, καλῶς δ' οὔ.
 ἭΛ.   ἔθανες ἔθανες, ὦ   195
       τεκομένα με μᾶτερ, ἀπὸ δ' ὤλεσας
       πατέρα τέκνα τε τάδε σέθειν ἀφ' αἵματος·
       ὀλόμεθ' ἰσονέκυες ὀλόμεθα.   200
       σύ τε γὰρ ἐν νεκροῖς, τό τ' ἐμὸν οἴχεται
       βίου τὸ πλεον μέρος ἐν στοναχαῖσί τε καὶ γόοισι
       δάκρυσί τ' ἐννυχίοις·
       ἄγαμος, ἐπιδ', ἄτεκνος ἄτε βίοτον ἅ   205
       μέλεος ἐς τὸν αἰὲν ἔλκω χρόνον.
 ΧΟ.   ὄρα παροῦσα, παρθέν' Ἥλέκτρα, πέλας,
       μὴ καθανών σε σύγγονος λέληθ' ὄδε·
       οὐ γάρ μ' ἀρέσκει τῷ λίαν παρειμένῳ.   210

ΟΡΕΣΤΗΣ.

- ὦ φίλον ὑπνου θέλγητρον, ἐπίκουρον νόσου,
 ὡς ἠδύ μοι προσῆλθες ἐν δέοντί τε.
 ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν, ὡς εἶ σοφῆ,
 καὶ τοῖσι δυστυχούσιν εὐκταία θεός.
 πόθειν ποτ' ἦλθον δεῦρο; πῶς ὁ ἀφικόμην;   215

ἀμνημονῶ γὰρ τῶν πρὶν ἀπολειφθεὶς φρενῶν.

ΗΛ. ὦ φίλταθ', ὡς μ' ἠΰφρανας εἰς ὕπνον πεσῶν.
βούλει θίγω σου κἀνακουφίσω δέμας;

ΟΡ. λαβοῦ λαβοῦ δῆτ', ἐκ δ' ὄμορξον ἀθλίου
στόματος ἀφρώδη πέλανον ὀμμάτων τ' ἐμῶν. 220

ΗΛ. ἰδοῦ τὸ δούλευμ' ἠδὺ, κοῦκ ἀναίνομαι
ἀδέλφ' ἀδελφῇ χειρὶ θεραπεύειν μέλη.

ΟΡ. ὑπόβαλε πλευροῖς πλευρὰ, καὶ χμῶδη κόμη
ἄφελε προσώπον· λεπτὰ γὰρ λεύσσω κόραις.

ΗΛ. ὦ βοστρύχων πινῶδες ἄθλιον ἴκαρα,
ὡς ἠγρίωσαι διὰ μακρᾶς ἀλουσίας. 225

ΟΡ. κλίνόν μ' ἐς εὐνήν αὐθις· ὅταν ἀνῆ νόσος
μανίας, ἀναρθρός εἰμι κἀσθενῶ μέλη.

ΗΛ. ἰδοῦ, φίλον τοι τῷ νοσοῦντι δέμνιον,
ἀνιαρὸν ὄν τὸ κτῆμ', ἀνάγκαϊον δ' ὅμως. 230

ΟΡ. αὐθίς μ' ἐς ὀρθὸν στήσον, ἀνακύκλει δέμας·
δυσάρεστον οἱ νοσοῦντες ἀπορίας ὑπο.

ΗΛ. ἢ καπὶ γαίας ἀρμόσαι πόδας θέλεις
χροῖον ἴχνος θεῖς; μεταβολῇ πάντων γλυκύ.

ΟΡ. μάλιστα· δόξαν γὰρ τὸδ' ὑγείας ἔχει· 235
κρεῖσσον δὲ τὸ δοκεῖν, κὰν ἀληθείας ἀπῆ.

ΗΛ. ἄκουε δῆ νυν, ὦ κασίγνητον κἀρα,
ἕως ἐώσῃ σ' εὖ φρονεῖν Ἐρινύες.

ΟΡ. λέξεις τι καιρόν; κεῖ μὲν εὖ, χάριν φέρεις·
εἰ δ' ἐς βλάβην τιν', ἄλις ἔχω τοῦ δυστυχεῖν. 240

ΗΛ. Μενέλαος ἦκει, σοῦ κασίγνητος πατρός,
ἐν Ναυπλίᾳ δὲ σέλμαθ' ὄρμισται νεῶν.

ΟΡ. πῶς εἶπας; ἦκει φῶς ἐμοῖς καὶ σοῖς κακοῖς,
ἀνὴρ ὁμογενῆς καὶ χάριτας ἔχων πατρός;

ΗΛ. ἦκει, τὸ πιστὸν τόδε λόγων ἐμῶν δέχου, 245
Ἑλένην ἀγόμενος Ἰτρωικῶν ἐκ τειχέων.

ΟΡ. εἰ μόνος ἐσώθη, μᾶλλον ἂν ζηλωτὸς ἦν·
εἰ δ' ἄλοχον ἄγεται, κακὸν ἔχων ἦκει μέγα.

ΗΛ. ἐπίσημον ἔτεκε Τυνδάρεως ἐς ττὸν ψόγον
γένος θυγατέρων δυσκλεές τ' ἂν Ἑλλάδα. 250

ΟΡ. σύ νυν διάφερε τῶν κακῶν· ἕξεστι γάρ·

καὶ μὴ μόνον λέγ', ἀλλὰ καὶ φρόνει τάδε.

ΗΛ. οἶμοι, κασίγνητ', ὄμμα σὸν ταρασσεται,
ταχὺς δὲ μετέθου λύσσαι, ἄρτι σωφρονῶν.

ΟΡ. ὦ μῆτερ, ἰκετεύω σε, μὴ ἴπισειέ μοι 255
τὰς αἵματωπούς καὶ δρακοντώδεις κόρας·
[αὐταὶ γὰρ αὐταὶ πλησίον θρώσκουσί μου.]

ΗΛ. μέν', ὦ ταλαίπωρ', ἀτρέμα σοῖς ἐν δερμίνους·
ὄρας γὰρ οὐδὲν ὦν δοκεῖς σάφ' εἶδέναι.

ΟΡ. ὦ Φοῖβ', ἀπόκτενοῦσί μ' αἰ κυνώπιδες, 260
γοργῶπες ἐνέρων ἱερίαι, δειναὶ θεαί.

ΗΛ. οὔτοι μεθήσω· χεῖρα δ' ἐμπλέξασ' ἐμὴν
σχῆσω σε πηδᾶν δυστυχῆ πηδήματα.

ΟΡ. μέθες· μί οὔσα τῶν ἐμῶν Ἐρινύων
μέσον μ' ὀχμάξεις, ὡς βάλῃς ἐς Τάρταρον. 265

ΗΛ. οἶ γὼ τάλαινα, τί ν' ἐπικουρίαν λάβω,
ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμενὲς κεκτήμεθα;

ΟΡ. δὸς τόξα μοι κερουλκὰ, δῶρα Λοξίου,
οἷς μ' εἶπ' Ἀπόλλων ἐξαμύνασθαι θεὰς,
εἴ μ' ἐκφοβοῖεν μαυίσιν λυσσήμασιν. 270

βεβλήσεται τις θεῶν βροτησίᾳ χερί,
εἰ μὴ ἔαρμείψει χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν.
οὐκ εἰσακοίετ'; οὐχ ὄραθ' ἐκηβόλων
τόξων πτερωτὰς γλυφίδας ἐξορμώμενας;
ᾠ ᾠ.

τί δῆτα μέλλετ'; ἐξακρίζετ' αἰθέρα 275
πτεροῖς· τὰ Φοίβου δ' αἰτιᾶσθε θέσφατα.

α·

τί χρῆμ' ἀλύω πνεῦμ' ἀνεῖς ἐκ πνευμόνων;
ποῖ ποῖ ποθ' ἠλάμεσθα δερμίνων ἄπο;
ἐκ κυμάτων γὰρ αἴθις αὖ γαλήν' ὄρω.
ξύγγονε, τί κλαίεις κρῦτα θεῖσ' εἴσω πέπλων; 280

αἰσχύνομαί σε μεταδιδούς πόνων ἐμῶν,
ὄχλον τε παρέχων παρθένῳ ἰύσοις ἐμαῖς.
μὴ τῶν ἐμῶν ἕκατι συντήκου κακῶν·
σὺ μὲν γὰρ ἐπένευσας τὰδ', εἴργασται δ' ἐμοὶ
μητρῶν αἷμα· Λοξία δὲ μέμφομαι, 285

ὅστις μ' ἐπάρας ἔργον ἀνοσιώτατον
 τοῖς μὲν λόγοις ἠΰφρανε, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ.
 οἶμαι δὲ πατέρα τὸν ἐμὸν, εἰ κατ' ὄμματα
 ἐξιστόρουν νιν, μητέρ' εἰ κτεῖναί με χρή,
 200 πολλὰς γενεῖου τοῦδ' ἂν ἐκτεῖναι λιτὰς
 μήποτε τεκούσης ἐς σφαγὰς ὥσαι ξίφος,
 εἰ μήτ' ἐκείνος ἀναλαβεῖν ἔμελλε φῶς,
 ἐγὼ δ' ὁ τλήμων τοιάδ' ἐκπλήσειν κακά.
 καὶ νῦν ἀνακάλυπτ', ὦ κασίγνητον κἀρα,
 215 ἐκ δακρῶν τ' ἀπελθε, κεῖ μάλ' ἀθλίως
 ἔχομεν· ὅταν δὲ τὰμ' ἀθυμήσαντ' ἴδης,
 σύ μου τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρὲν φρενῶν
 ἴσχναινε παραμυθοῦ θ'. ὅταν δὲ σὺ στένης,
 ἡμᾶς παρόντας χρή σε νουθετεῖν φίλα·
 ἐπικουρίαι γὰρ αἶδε τοῖς φίλοις καλαί.
 300 ἀλλ', ὦ τάλαινα, βᾶσα δωμάτων ἔσω
 ὕπνω τ' ἀϋπνον βλέφαρον ἐκταθεῖσα δὺς,
 σίτων τ' ὄρεξαι, λουτρά τ' ἐπιβαλοῦ χροῖ.
 εἰ γὰρ προλείψεις μ', ἢ προσεδρία νόσον
 κτήσει τιν', οἰχόμεσθα· σὲ γὰρ ἔχω μόνην
 305 ἐπικούρον ἄλλων, ὡς ὄρας, ἔρημος ὢν.

ΗΛ. οὐκ ἔστι· σὺν σοὶ καὶ θανεῖν αἰρήσομαι
 καὶ ζῆν· ἔχει γὰρ ταῦτόν· ἦν σὺ κατθάνης,
 γυνὴ τί δράσω; πῶς μόνη σωθήσομαι,
 ἀνάδελφος, ἀπάτωρ, ἄφιλος; εἰ δὲ σοὶ δοκεῖ,
 310 δρᾶν χρή τάδ'· ἀλλὰ κλῖνον εἰς εὐνήν δέμας,
 καὶ μὴ τὸ ταρβοῦν κάκφοβοῦν σ' ἐκ δεμνίων
 ἄγαν ἀποδέχου, μένε δ' ἐπὶ στρωτοῦ λέχους.
 κἂν μὴ νοσηῖς γὰρ, ἀλλὰ δοξάζῃς νοσεῖν,
 κάματος βροτοῖσιν ἀπορία τε γίγνεται.
 315

ΧΟ. αἰαί,

δρομάδες ὦ πτεροφόροι ποτνιαδες θεαί,
 ἀβάκχευτον αἶ θίασον ἐλάχετ' ἐν
 δάκρυσι καὶ γόοις,
 320 μελαγχρῶτες Εὐμενίδες, αἶτε τὸν
 ταναὸν αἰθέρ' ἀμπάλλεσθ' αἵματος

στρ.

τινύμεναι δίκαν, τινύμεναι φόνον,
καθικετεύομαι καθικετεύομαι,
τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον ἔασατ' ἐκλαθέσθαι λίσ-
σας.

325

μανιάδος †φοιταλέου. φεῦ μόχθων,
οἴων, ὦ τάλας, ὄρεχθεῖς ἔρρεις
τρίποδος ἄπο φάτιν, ἂν ὁ Φοῖβος
ἔλακεν ἔλακε, δεξάμενος ἀνὰ δάπεδον
ἵνα μεσόμφαλοι λέγονται μυχοί.

330

ὦ Ζεῦ,

ἀντ.

τίς ἔλεος, τίς ὄδ' ἀγὼν φόνιος ἔρχεται
θοάζων σέ τὸν μέλεον, ᾧ δάκρυα
δάκρυσι συμβάλλει

335

πορεύων τις ἐς δόμον ἀλαστόρων
ματέρος αἶμα σᾶς, ὃ σ' ἀναβακχεύει;
κατολοφύρομαι κατολοφύρομαι.

ὁ μέγας ὄλβος οὐ μόνιμος ἐν βροτοῖς·
ἀνὰ δὲ λαῖφος ὡς τις ἀκάτου θοῦς τινάξας δαίμων
κατέκλυσεν δεινῶν πόνων ὡς πόντου
λάβροις ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασιν.

340

τίνα γὰρ ἔτι πάρος οἶκον ἄλλον
ἕτερον ἢ τὸν ἀπὸ θεογόνων γάμων,
τὸν ἀπὸ Ταντάλου, σέβεσθαι με χρή;

345

καὶ μὴν βασιλεὺς ὄδε δὴ στείχει,
Μενέλαος ἄναξ, †πολλῇ ἀβροσύνη
δῆλος ὀρᾶσθαι

350

τῶν Τανταλιδῶν ἐξ αἵματος ὦν.

ὦ χιλιόναυ στρατὸν ὀρμήσας

ἐς γῆν Ἀσίαν,

χαῖρ', εὐτυχία δ' αὐτὸς ὀμιλεῖς,

θεόθεν πράξας ἄπερ ἠῆχου.

355

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὦ δῶμα, τῇ μὲν σ' ἠδέως προσδέρκομαι
Τροίαθεν ἔλθων, τῇ δ' ἰδὼν καταστένω·
κύκλω γὰρ εἰλιχθεῖσαν ἀθλίους κακοῖς

οὐ πώποτ' ἄλλην μᾶλλον εἶδον ἐστίν.

Ἀγαμέμνωνος μὲν γὰρ τύχας ἠπιστάμην 360
καὶ θάνατον, οἷω πρὸς δάμαρτος ὤλετο,

Μαλέα προσίσχων πρῶραν· ἐκ δὲ κυμάτων
ὁ ναυτιλοισι μάντις ἐξήγγειλέ μοι

Νηρέως προφήτης Γλαῦκος, ἀψευδῆς θεός,
ὅς μοι τόδ' εἶπεν ἐμφανῶς παρασταθείς· 365

Μενέλαε, κείμενος σὸς κασίγνητος θανῶν
λουτροῖσιν ἀλόχου περιπεσῶν πανυστάτοις·
δακρύων δ' ἐπλησεν ἐμέ τε καὶ ναύτας ἐμοῦς
πολλῶν. ἐπεὶ δὲ Ναυπλίας ψαῖω χθονός,

ἤδη δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορμωμένης, 370
δοκῶν Ὀρέστην παῖδα τὸν Ἀγαμέμνωνος

φίλαισι χερσὶ περιβαλεῖν καὶ μητέρα
ὡς εὐτυχοῦντας, ἔκλυον ἀλιτύπων τινὸς
τῆς Τυνδαρείας παιδὸς ἀνόσιον φόνον.

καὶ νῦν ὅπου ἴσθι εἶπατ', ὦ νεάνιδες, 375
Ἀγαμέμνωνος παῖς, ὅς τὰ δεῖν' ἔτλη κακά.

βρέφος γὰρ ἦν τότε ἐν Κλυταιμνήστρας χεροῖν,
ὅτ' ἐξέλειπον μέλαθρον ἐς Τροίαν ἰὼν,
ὥστ' οὐκ ἂν αὐτὸν γνωρίσαιμ' ἂν εἰσιδῶν.

ΟΡ. ὅδ' εἴμ' Ὀρέστης, Μενέλεως, ὃν ἱστορεῖς. 380
ἐκῶν ἐγὼ σοι τὰ μὰ μὴνύσω κακά.

τῶν σῶν δὲ γονάτων πρωτόλεια θιγγάνω
ικέτης ἀφύλλου στόματος ἐξάπτων λιτάς·
σῶσόν μ'· ἀφίξει δ' αὐτὸν ἐς καιρὸν κακῶν.

ΜΕ. ὦ θεοὶ, τί λεύσσω; τίνα δέδορκα νερτέρων; 385

ΟΡ. εὖ γ' εἶπας· οὐ γὰρ ζῶ κακοῖς, φάος δ' ὄρω.

ΜΕ. ὡς ἠγγρίωσαι πλόκαμον ἀνχμηρὸν, τάλας.

ΟΡ. οὐχ ἢ πρόσοψίς μ', ἀλλὰ τὰρ γ' αἰκίζεται.

ΜΕ. δεινὸν δὲ λεύσσεις ὀμμάτων ξηραῖς κόραις.

ΟΡ. τὸ σῶμα φροῦδον· τὸ δ' ὄνομ' οὐ λέλοιπέ μοι. 390

ΜΕ. ὦ παρὰ λόγον μοι σὴ φανείσ' ἀμορφία.

ΟΡ. ὅδ' εἰμὶ μητρὸς τῆς ταλαιπώρου φονεύς.

ΜΕ. ἤκουσα· φείδου δ' ὀλιγάκις λέγειν κακά.

ΟΡ. φειδόμεθ'· ὁ δαίμων δ' ἔς με πλούσιος κακῶν.

- ΜΕ. τί χρῆμα πάσχεις; τίς σ' ἀπόλλυσιν νόσος; 395
 ΟΡ. ἢ σύνεσις, ὅτι σύννοιδά δειν' εἰργασμένους.
 ΜΕ. πῶς φῆς; σοφόν τοι τὸ σαφές, οὐ τὸ μὴ σαφές.
 ΟΡ. λύπη μάλιστά γ' ἢ διαφθειρούσά με.
 ΜΕ. δεινὴ γὰρ ἢ θεὸς, ἀλλ' ὅμως ἰάσιμος.
 ΟΡ. μανίαι τε μητρός θ' αἵματος τιμωρίαί. 400
 ΜΕ. ἤρξω δὲ λύσεως πότε; τίς ἡμέρα τότ' ἦν;
 ΟΡ. ἐν ἣ τάλαιναν μητέρ' ἐξώγκουν τάφω.
 ΜΕ. πότερα κατ' οἴκους, ἢ προσεδρεύων πυρᾷ;
 ΟΡ. νυκτὸς φυλάσσων ὀστέων ἀναίρεσι.
 ΜΕ. παρῆν τις ἄλλος, ὃς σὸν ὤρθενεν δέμας; 405
 ΟΡ. Πυλάδης, ὁ συνδρῶν αἶμα καὶ μητρὸς φόνον.
 ΜΕ. ἐκ φασμάτων δὲ τάδε νοσεῖς ποίων ὕπο;
 ΟΡ. ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας.
 ΜΕ. οἷδ' ἄς ἔλεξας, ὀνομάσαι δ' οὐ βούλομαι.
 ΟΡ. σεμναὶ γάρ· εὐπαίδευτα δ' ἀπετρέπου λέγειν. 410
 ΜΕ. αὐταὶ σε βακχεύουσι συγγενεῖ φόνω;
 ΟΡ. οἴμοι διωγμῶν, οἷς ἐλαύνομαι τάλας.
 ΜΕ. οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους.
 ΟΡ. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν ἀναφορὰ τῆς ξυμφορᾶς,
 ΜΕ. μὴ θάνατον εἶπης· τοῦτο μὲν γὰρ οὐ σοφόν. 415
 ΟΡ. Φοῖβος κελεύσας μητρὸς ἐκπράξαι φόνον.
 ΜΕ. ἀμαθέστερός γ' ὢν τοῦ καλοῦ καὶ τῆς δίκης.
 ΟΡ. δουλεύομεν θεοῖς, ὃ τι ποτ' εἰσὶν οἱ θεοί.
 ΜΕ. κατ' οὐκ ἀμύνει Λοξίας τοῖς σοῖς κακοῖς;
 ΟΡ. μέλλει· τὸ θεῖον δ' ἐστὶ τοιοῦτον φύσει. 420
 ΜΕ. πόσον χρόνον δὲ μητρὸς οἶχονται πνοαί;
 ΟΡ. ἕκτον τόδ' ἡμαρ· ἔτι πυρὰ θερμὴ τάφον.
 ΜΕ. ὡς ταχὺ μετῆλθόν σ' αἶμα μητέρος θεαί.
 ΟΡ. οὐ σοφὸς, ψάλληθης δ' ἐς φίλους ἔφυς κακός.
 ΜΕ. πατρὸς δὲ δὴ τί σ' ὠφελεῖ τιμωρία; 425
 ΟΡ. οὐπω· τὸ μέλλον δ' ἴσον ἀπραξία λέγω.
 ΜΕ. τὰ πρὸς πόλιν δὲ πῶς ἔχεις δράσας τάδε;
 ΟΡ. μισούμεθ' οὕτως ὥστε μὴ προσεννέπειν.
 ΜΕ. οὐδ' ἠγνισαὶ σὸν αἶμα κατὰ νόμον χεροῖν;
 ΟΡ. ἐκκλείομαι γὰρ δωμάτων ὄπη μόλω. 430

- ΜΕ. τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνται σε γῆς;
- ΟΡ. Οἶαξ, τὸ Τροίας μῖσος ἀναφέρων πατρί.
- ΜΕ. ξυνηκα· Παλαμῆδους σὲ τιμωρεῖ φόνου.
- ΟΡ. οὐ γ' οὐ μετῆν μοι· διὰ τριῶν δ' ἀπόλλυμαι.
- ΜΕ. τίς δ' ἄλλος; ἢ που τῶν ἀπ' Αἰγίσθου φίλων; 435
- ΟΡ. οὐτοί μ' ὑβρίζουσ', ὧν πόλις ταυῖν κλύει.
- ΜΕ. Ἀγαμέμνονος δὲ σκῆπτρ' ἐὰ σ' ἔχειν πόλις;
- ΟΡ. πῶς, οἷτινες ζῆν οὐκ ἐῶσ' ἡμᾶς ἔτι;
- ΜΕ. τί δρῶντες τὸ τι καὶ σαφές ἔχεις εἰπεῖν ἐμοί;
- ΟΡ. ψῆφος καθ' ἡμῶν οἴσεται τῆδ' ἡμέρα. 440
- ΜΕ. φεύγειν πόλιν τήνδ', ἢ θανεῖν, ἢ μὴ θανεῖν;
- ΟΡ. θανεῖν ἐπ' ἀστῶν λευσίμῳ πετρώματι.
- ΜΕ. κατ' οὐχὶ φεύγεις γῆς ὑπερβαλὼν ὄρους;
- ΟΡ. κύκλῳ γὰρ εἰλισσόμεθα παγχάλκοις ὄπλοις.
- ΜΕ. ἰδίᾳ πρὸς ἐχθρῶν, ἢ πρὸς Ἀργείας χερύς; 445
- ΟΡ. πάντων πρὸς ἀστῶν, ὡς θάνω· βραχὺς λόγος.
- ΜΕ. ὦ μέλεος, ἦκεις ξυμφορᾶς εἰς τοῦσχατον.
- ΟΡ. ἐς σ' ἐλπίς ἢ ἢ μὴ καταφυγὰς ἔχει κακῶν.
 ἀλλ' ἀθλίως πρᾶσσουσιν εὐτυχῆς μολῶν
 μετάδος φίλοισι σοῖσι σῆς εὐπραξίας, 450
 καὶ μὴ μόνος τὸ χρηστὸν ἀπολαβῶν ἔχε,
 ἀλλ' ἀντιλάζου καὶ πόνων ἐν τῷ μέρει
 χάριτας πατρώας ἐκτίνων εἰς οὓς σε δεῖ.
 ὄνομα γάρ, ἔργον δ' οὐκ ἔχουσιν οἱ φίλοι
 οἱ μὴ πῖ ταῖσι συμφοραῖς ὄντες φίλοι. 455
- ΧΟ. καὶ μὴν γέροντι δεῦρ' ἀμιλλᾶται ποδὶ
 ὁ Σπαρτιάτης Τυνδάρεως μελάμπεπλος
 κουρᾶ τε θυγατρὸς πενθίμῳ κεκαρμένος.
- ΟΡ. ἀπωλόμην, Μενέλαε· Τυνδάρεως ὄδε
 στείχει πρὸς ἡμᾶς, οὐ μάλιστ' αἰδῶς μ' ἔχει 460
 εἰς ὄμματ' ἐλθεῖν τοῖσιν ἐξεργασμένοις.
 καὶ γάρ μ' ἔθρεψε μικρὸν ὄντα, πολλὰ δὲ
 φιλήματ' ἐξέπλησε τὸν Ἀγαμέμνονος
 παῖδ' ἀγκάλαισι περιφέρων, Λήδα θ' ὄμα,
 τιμῶντέ μ' οὐδὲν ἦσσον ἢ Διοσκόρω. 465
 οἷς, ὦ τάλαινα καρδία ψυχὴ τ' ἐμή,

ἀπέδωκ' ἀμοιβὰς οὐ καλὰς· τίνα σκότον
 λάβω προσώπῳ; ποῖον ἐπίπροσθεν νέφος
 θῶμαι γέροντος ὀμμάτων φεύγων κόρας;

ΤΥΝΔΑΡΕΩΣ.

- ποῦ ποῦ θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ἴδω πόσιν, 470
 Μενέλαον; ἐπὶ γὰρ τῷ Κλυταιμνήστρας τάφῳ
 χοὰς χεόμενος ἔκλυον ὡς ἐς Ναυπλίαν
 ἦκοι σὺν ἀλόχῳ πολυετῆς σεσωσμένος.
 ἄγετέ με· πρὸς γὰρ δεξιὰν αὐτοῦ θέλω
 στας ἀσπάσασθαι χρόνιος εἰσιδὼν φίλον. 475
- ΜΕ. ὦ πρέσβυ, χαῖρε, Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κάρα.
 ΤΥ. ὦ χαῖρε καὶ σὺ, Μενέλεως, κήδευμ' ἐμόν.
 ἕα· τὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ μὴ εἰδέναι.
 ὁ μητροφόντης ὄδε πρὸ δωμαίων δράκων
 στίλβει νοσῶδεις ἀστραπὰς, στύγγημ' ἐμόν. 480
 Μενέλαε, προσφθέγγει νιν, ἀνόσιον κάρα;
- ΜΕ. τί γάρ; φίλόν μοι πατρός ἐστιν ἔκγονος.
 ΤΥ. κείνου γὰρ ὄδε πέφυκε τοιοῦτος γεγώς;
 ΜΕ. πέφυκεν· εἰ δὲ δυστυχεῖ, τιμητέος.
 ΤΥ. βεβαρβάρωσαι χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις. 485
 ΜΕ. Ἑλληνικόν τοι τὸν ὁμόθεν τιμᾶν αἰεῖ.
 ΤΥ. καὶ τῶν νόμων γε μὴ πρότερον εἶναι θέλειν.
 ΜΕ. πᾶν τοιῆξ ἀνάγκης δοῦλόν ἐστ' ἐν τοῖς σοφοῖς.
 ΤΥ. κέκτησόν νιν σὺ τοῦτ', ἐγὼ δ' οὐ κτήσομαι.
 ΜΕ. ὀργὴ γὰρ ἅμα σου καὶ τὸ γῆρας οὐ σοφόν. 490
 ΤΥ. †πρὸς τόνδ' ἀγών τις σοφίας ἦκει πέρι.
 εἰ τὰ καλὰ πῦσι φανερά καὶ τὰ μὴ καλὰ,
 τούτου †τίς ἀνδρῶν ἐγένετ' ἀσυνετώτερος,
 ὅστις τὸ μὲν δίκαιον οὐκ ἐσκέψατο,
 οὐδ' ἦλθεν ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον; 495
 ἐπεὶ γὰρ ἐξέπνευσεν Ἀγαμέμνων βίον
 †πληγεῖς θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπὲρ κάρα,
 αἴσχιστον ἔργον, οὐ γὰρ αἰνέσω ποτέ,
 χρῆν αὐτὸν ἐπιθεῖναι μὲν αἵματος δίκην 500
 ὀσίαν διώκοντ', ἐκβαλεῖν τε δωμαίων

μητέρα· τὸ σῶφρόν τ' ἔλαβεν ἂν τῆς συμφορᾶς,
καὶ τοῦ νόμου τ' ἂν εἶχετ' εὐσεβῆς τ' ἂν ἦν.
νῦν δ' ἐς τὸν αὐτὸν δαίμον' ἦλθε μητέρι.

κακὴν γὰρ αὐτὴν ἐνδίκως ἠγούμενος 505
αὐτὸς κακίων ἔγένετο μητέρα κτανών.

ἐρήσομαι δὲ, Μειέλεως, τοσόδε σε
εἰ τόνδ' ἀποκτείνειεν ὁμόλεκτρος γυνή,

χῶ τοῦδε παῖς αὖ μητέρ' ἀνταποκτενεῖ,
κᾶπειθ' ὁ κείνου γενόμενος φόνῳ φόνον 510

λύσει, πέρας δὲ ποῖ κακῶν προβήσεται;
καλῶς ἔθεντο ταῦτα πατέρες οἱ πάλαι·

εἰς ὀμμάτων μὲν ὄψιν οὐκ εἶων περᾶν
οὐδ' εἰς ἀπάντημ', ὅστις αἰμ' ἔχων κυροῖ,

φυγαῖσι δ' ὀσιοῦν, ἀνταποκτείνειεν δὲ μή. 515
ἀεὶ γὰρ εἰς ἔμελλ' ἐνέξεσθαι φόνῳ

τὸ λοίσθιον μίασμα λαμβάνων χερός.
ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν γυναῖκας ἀνοσίους,

πρώτην δὲ θυγατέρ', ἣ πόσιν κατέκτανεν·
'Ελέην τε τὴν σὴν ἄλοχον οὐποτ' αἰνέσω, 520

οὐδ' ἂν προσείποιμ'. οὐδὲ σὲ ζηλῶ κακῆς
γυναικὸς ἐλθόνθ' οὐνεκ' ἐς Τροίας πέδον.

ἀμνῶ δ', ὅσονπερ δυνατός εἰμι, τῷ νόμῳ,
τὸ θηριῶδες τοῦτο καὶ μαιφόνον

παύων, ὃ καὶ γῆν καὶ πόλεις ὄλλυσ' ἀεὶ. 525
ἐπεὶ τίν' εἶχες, ὦ τάλας, ψυχὴν τότε

ὄτ' ἐξέβαλλε μαστὸν ἱκετεύουσά σε
μητέρα; ἐγὼ μὲν οὐκ ἰδὼν τάκεῖ κακὰ

δακρύοις γέροντ' ὀφθαλμὸν ἐκτήκω τάλας.
ἐν *δ' οἶν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμορροθεῖ· 530

μισεῖ τε πρὸς θεῶν καὶ τίνεις μητρὸς δίκας
μανίαις ἀλαίνων καὶ φόβοις. τί μαρτύρων

ἄλλων ἀκούειν δεῖ μ', ἃ γ' εἰσορᾶν πάρα;
ὡς οἶν ἂν εἰδῆς, Μειέλεως, τοῖσιν θεοῖς

μὴ πρῦσσ' ἐναιτί' ὠφελεῖν τοῦτον θέλων· 535
ἔα δ' ὑπ' ἀστῶν καταφονευθῆναι πέτροις.

[ἢ μὴ πῖβαυε Σπαρτιατίδος χθονίος.]

θυγάτηρ δ' ἐμὴ θανοῦσ' ἔπραξεν ἔνδικα·
 ἀλλ' οὐχὶ πρὸς τοῦδ' εἰκὸς ἦν αὐτὴν θανεῖν.
 ἐγὼ δὲ τᾶλλα μακάριος πέφυκ' ἀνὴρ, 540
 πλὴν ἐς θυγατέρας· τοῦτο δ' οὐκ εὐδαιμονῶ.

ΧΟ. ζηλωτὸς ὅστις ηὐτύχησεν ἐς τέκνα,
 καὶ μὴ πισήμους ξυμφορὰς ἐκτήσατο.

ΟΡ. ὦ γέρον, ἐγὼ τοι πρὸς σὲ δειμαίνω λέγειν·
 [ὅπου σὲ μέλλω σὴν τε λυπήσειν φρένα.] 545

ἀπελθέτω δὴ τοῖς λόγοισιν ἐκποδῶν
 τὸ γῆρας ἡμῖν τὸ σὸν, ὃ μ' ἐκπλήσσει λόγου,
 καὶ καθ' ὁδὸν εἶμι· νῦν δὲ σὴν ταρβῶ τρίχα. 550

ἐγὼ δ' ἀνόσιός εἰμι μητέρα κτανῶν, 546
 ὅσιος δέ * γ' ἕτερον ὄνομα, τιμωρῶν πατρί. 547

τί χρῆν με δρᾶσαι; δύο γὰρ ἀντίθεσ δυοῖν·
 πατὴρ μὲν ἐφύτευσέν με, σὴ δ' ἔτικτε παῖς,
 τὸ σπέρμ' ἄρουρα παραλαβοῦσ' ἄλλου πάρα·
 ἄνευ δὲ πατρὸς τέκνον οὐκ εἶη ποτ' ἄν.
 † ἐλογισάμην οὖν τῷ γένους ἀρχηγέτη 555

μᾶλλον μ' ἀμῦναι τῆς ὑποστάσης τροφάς·
 ἢ σὴ δὲ θυγάτηρ, μητέρ' αἰδοῦμαι λέγειν,
 ἰδίοισιν ὑμεναίοισι κουχὶ σῶφροσιν
 εἰς ἀνδρὸς ἦει λέκτρ'· ἐμαντὸν, ἦν λέγω
 κακῶς ἐκείνην, ἐξερῶ· λέξω δ' ὄμως· 560

Αἴγισθος ἦν ὁ κρυπτὸς ἐν δόμοις πόσις.
 τοῦτον κατέκτειν', ἐπὶ δ' ἔθυσσα μητέρα,
 ἀνόσια μὲν δρῶν, ἀλλὰ τιμωρῶν πατρί.
 ἐφ' οἷς δ' ἀπειλείς ὡς πετρωθῆναί με χρῆ,
 ἄκουσον ὡς ἅπασαν Ἑλλάδ' ὠφελῶ· 565

εἰ γὰρ γυναῖκες ἐς τόδ' ἤξουσιν θράσους,
 ἀνδρας φονεύειν, καταφυγὰς ποιούμεναι
 ἐς τέκνα, μαστοῖς τὸν ἔλεον θηρώμεναι,
 παρ' οὐδὲν αὐταῖς ἦν ἄν ὀλλύναι πόσεις
 ἐπὶ κλημ' ἐχούσαις ὅ τι τύχοι· δρᾶσας δ' ἐγὼ 570
 δεῖν', ὡς σὺ κομπεῖς, τόνδ' ἔπαυσα τὸν νόμον.
 μισῶν δὲ μητέρ' ἐνδίκως ἀπώλεσα,
 ἦτις μεθ' ὅπλων ἀνδρ' ἀπόντ' ἐκ δωμάτων

πάσης ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάτην
 προὔδωκε, κούκ ἔσωσ' ἀκήρατον λέχος. 575
 ἐπεὶ δ' ἄμαρτοῦσ' ἤσθητ', οὐχ αὐτῇ δίκην
 ἐπέθηκεν, ἀλλ' ὡς μὴ δίκην δοίη πόσει,
 ἐζημίωσε πατέρα κάπέκτειν' ἐμόν.

πρὸς θεῶν, ἐν οὐ καλῶ μὲν ἐμνήσθην θεῶν
 φόνον δικάζων, εἰ δὲ δὴ τὰ μητέρος 580

σιγῶν ἐπήγουν, τί μ' ἂν ἔδρασ' ὁ καθθανών;
 οὐκ ἂν με μισῶν ἀνεχόρευ' Ἐρινύσιν;

ἢ μητρὶ μὲν πάρεισι σύμμαχοι θεαί,
 τῷ δ' οὐ πάρεισι μᾶλλον ἠδίκημένῳ;

σύ τοι φυτεύσας θυγατέρ', ὦ γέρον, κακὴν 585
 ἀπώλεσάς με· διὰ τὸ γὰρ κείνης θράσος
 πατρὸς στερηθεὶς ἐγενόμην μητροκτόνος.

ὄρας; Ὀδυσσέως ἄλοχον οὐ κατέκτανε
 Τηλέμαχος· οὐ γὰρ ἐπεγάμει πόσει πόσιν,
 μένει δ' ἐν οἴκοις ὑγιᾶς εὐναστήριον. 590

ὄρας; Ἀπόλλων ὃς μεσομφάλους ἔδρας
 ναίων βροτοῖσι στόμα νέμει σαφέστατον,
 ὦ πειθόμεσθα πάνθ' ὅσ' ἂν κείνος λέγη,
 τούτῳ πιθόμενος τὴν τεκοῦσαν ἔκτανον.

ἐκείνον ἠγείσθ' ἀνόσιον καὶ κτείνετε· 595
 ἐκείνος ἤμαρτ', οὐκ ἐγώ· τί χρῆν με δρᾶν;

ἢ οὐκ ἀξιόχρεως ὁ θεὸς ἀναφέροντί μοι
 μίασμα λῦσαι; ποῖ τις οὖν ἔτ' ἂν φύγοι,
 εἰ μὴ κελεύσας ῥύσεταιί με μὴ θανεῖν;

ἀλλ' ὡς μὲν οὐκ εὖ μὴ λέγ' εἵργασται τάδε, 600
 ἡμῖν δὲ τοῖς δράσασιν οὐκ εὐδαιμόνως.

γάμοι δ' ὅσοις-μὲν εὖ καθεστᾶσιν βροτῶν,
 μακάριος αἰὼν· οἷς δὲ μὴ πίπτουσιν εὖ,
 τά τ' ἔνδον εἰσὶ τά τε θύραζε δυστυχεῖς.

ΧΟ. αἰὲ γυναῖκες ἐμποδῶν ταῖς ξυμφοραῖς 605
 ἔφυσαν ἀνδρῶν πρὸς τὸ δυστυχεστέρον.

ΤΥ. ἐπεὶ θρασύνει κούχ ὑποστέλλει λόγῳ,
 οὕτω δ' ἀμείβει μ' ὥστε μ' ἀλγῆσαι φρένα,
 μᾶλλον μ' ἀνάψεις ἐπὶ σὸν ἐξελθεῖν φόνον·

- καλὸν πάρεργον δ' αὐτὸ θήσομαι πόνων
 ὦν οὔνεκ' ἦλθον, θυγατρὶ κοσμήσων τάφον. 610
 μολῶν γὰρ εἰς ἔκκλητον Ἀργείων ὄχλον
 ἔκουσαν οὐκ ἄκουσαν ἐπισείσω πόλιν
 σοὶ σῆ τ' ἀδελφῆ, λείσιμον δοῦναι δίκην.
 μᾶλλον δ' ἐκείνη σοῦ θανεῖν ἔστ' ἀξία, 615
 ἢ τῆ τεκούση σ' ἠγρίωσ', εἰς οὓς αἰὲ
 πέμπουσα μύθους ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον,
 [ὄνειράτ' ἀγγέλλουσα τὰγαμέμνονος,]
 καὶ τοῦθ' ὃ μισήσειαν Αἰγίσθου λέχος
 οἱ νέρτεροι θεοὶ, καὶ γὰρ ἐνθάδ' ἦν πικρὸν, 620
 ἕως ὑφῆψε δῶμ' ἀνηφαίστῳ πυρί.
 Μενέλαε, σοὶ δὲ τάδε λέγω δράσω τε πρός·
 εἰ τοῦμόν ἔχθος ἐναριθμεί κῆδός τ' ἐμόν,
 μὴ τῷδ' ἀμύνειν φόνον ἐναντίον θεοῖς·
 ἕα δ' ὑπ' ἀστῶν καταφονευθῆναι πέτροις, 625
 ἢ μὴ ἴβαινε Σπαρτιάτιδος χθονός.
 τοσαυτ' ἀκούσας ἴσθι, μηδὲ δυσσεβεῖς
 ἔλη παρώσας εὐσεβέστερους φίλους·
 ἡμᾶς δ' ἀπ' οἴκων ἄγετε τῶνδε, πρόσπολοι.
- ΟΡ. στεῖχ', ὡς ἀθουρύβως οὐπιῶν ἡμῖν λόγος 630
 πρὸς τόνδ' ἵκηται, γῆρας ἀποφυγῶν τὸ σόν.
 Μενέλαε, ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ συννοία κυκλεῖς,
 διπλῆς μερίμνης διπτύχους ἰὼν ὁδοῦς;
- ΜΕ. ἔασον· ἐν ἑμαυτῷ τι συννοούμενος
 ὄπη τράπωμαι τῆς τύχης ἀμηχανῷ. 635
- ΟΡ. μὴ νυν πέραινε τὴν δόκησιν, ἀλλ' ἐμοὺς
 λόγους ἀκούσας πρόσθε βουλευίου τότε.
- ΜΕ. λέγ'· εὐ γὰρ εἶπας. ἔστι δ' οὐ σιγῆ λόγου
 κρείσσων γένοιτ' ἂν, ἔστι δ' οὐ σιγῆς λόγος.
- ΟΡ. λέγοιμ' ἂν ἤδη. τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων 640
 ἐπίπροσθέν ἐστι καὶ σαφῆ μᾶλλον κλύειν.
 ἐμοὶ σὺ τῶν σῶν, Μενέλεως, μηδὲν δίδου,
 ἃ δ' ἔλαβες ἀπόδος πατρὸς ἐμοῦ λαβῶν πάρα·
 οὐ χρήματ' εἶπον· χρήματ', ἦν ψυχὴν ἐμὴν
 σώσης, ἄπερ μοι φίλτατ' ἔστι τῶν ἐμῶν. 645

ἀδικῶ· λαβεῖν χρή μ' ἀντὶ τοῦδε τοῦ κακοῦ
 ἄδικόν τι παρά σου· καὶ γὰρ Ἀγαμέμνων πατήρ
 ἀδίκως ἀθροίσας Ἑλλάδ' ἦλθ' ὑπ' Ἴλιον,
 οὐκ ἔξαμαρτῶν αὐτὸς, ἀλλ' ἁμαρτίαν
 τῆς σῆς γυναικὸς ἀδικίαν τ' ἰώμενος. 650

ἐν μὲν τόδ' ἡμῖν ἀνθ' ἐνὸς δοῦναί σε χρή.
 ἀπέδοτο δ', ὡς χρή τοῖς φίλοισι τοὺς φίλους,
 τὸ σῶμ' ἀληθῶς σοὶ παρ' ἀσπίδ' ἐκπονῶν,
 ὅπως σὺ τὴν σὴν ἀπολάβοις ξυνάορον.
 ἀπότισον οὖν μοι ταῦτ' οὗτ' ἐκεῖ λαβῶν, 655

μίαν πονήσας ἡμέραν ἡμῶν ὕπερ
 σωτήριος στας, μὴ δέκ' ἐκπλήσας ἔτη·
 ἃ δ' Αὐλῆς ἔλαβε σφάγι' ἐμῆς ὁμοσπόρου,
 ἐὼ σ' ἔχειν ταῦθ'· Ἑρμιόνην μὴ κτεῖνε σύ.
 δεῖ γὰρ σ' ἐμοῦ πράσσοντος ὡς πράσσω τανῦν 660

πλέον φέρεσθαι, καμὲ συγγνώμην ἔχειν.
 ψυχὴν δ' ἐμὴν δὸς τῷ ταλαιπώρῳ πατρὶ
 καμῆς ἀδελφῆς, παρθένου μακρὸν χρόνον·
 θανῶν γὰρ οἶκον ὀρφανὸν λείψω πατρός.
 ἐρεῖς, ἀδύνατον αὐτὸ τοῦτο· τοὺς φίλους 665

ἐν τοῖς κακοῖς χρή τοῖς φίλοισιν ὠφελεῖν·
 ὅταν δ' ὁ δαίμων εὖ διδῶ, τί δεῖ φίλων;
 ἀρκεῖ γὰρ αὐτὸς ὁ θεὸς ὠφελεῖν θέλων.
 φιλεῖν δάμαρτά πασιν Ἑλλησὶν δοκεῖς·
 κοῦχ ὑποτρέχων σε τοῦτο θωπέϊα λέγω 670
 ταύτης ἰκνοῦμαί σ'. ὦ μέλεος ἐμῶν κακῶν,
 εἰς οἶον ἦκω. τί δὲ ταλαιπωρεῖν με δεῖ;
 ὑπὲρ γὰρ οἴκου παντὸς ἰκετεύω τάδε·

ᾧ πατρός ὄμαιμε θεῖε, τὸν κατὰ χθονὸς
 θανόντ' ἀκούειν τάδε δόκει, ποτωμένην 675
 ψυχὴν ὑπὲρ σοῦ, καὶ λέγειν ἀγῶ λέγω.

[ταῦτ' ἔς τε δάκρυα καὶ γόους καὶ ξυμφορὰς
 εἶρηκα, καπήτηκα τὴν σωτηρίαν
 θηρῶν ὃ πάντες κοῦκ ἐγὼ ζητῶ μόνος.]

ΧΟ. καγὼ σ' ἰκνοῦμαι καὶ γυνή περ οὔσ' ὅμως 680
 τοῖς δεομένοισιν ὠφελεῖν· οἷός τε δ' εἶ.

- ΜΕ. Ὅρεστ', ἐγὼ τοι σὸν καταιδούμαι κέρα,
 καὶ ξυμπονήσαι σοῖς κακοῖσι βούλομαι
 καὶ χρῆ γὰρ οὕτω τῶν ὀρμαιμόνων κακὰ
 συνεκκομίζειν, δύναμιν ἣν διδώ θεός, 685
 θνήσκοντα καὶ κτείνοντα τοὺς ἐναντίους.
 τὸ δ' αὖ δύνασθαι πρὸς θεῶν χρῆζω τυχεῖν·
 ἦκω γὰρ ἀνδρῶν ξυμμάχων κενὸν δόρυ
 ἔχων πόνοισι μυρίοις ἀλώμενος
 σμικρᾷ ξὶν ἀλκῇ τῶν λελειμμένων φίλων. 690
 μάχη μὲν οὖν ἂν οὐχ ὑπερβαλοίμεθα
 Πελασγὸν Ἄργος· εἰ δὲ μαλθακοῖς λόγοις
 δυναίμεθ', ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν.
 σμικροῖσι γὰρ τὰ μεγάλα πῶς ἔλοι τις ἂν
 πόνοισιν; ἀμαθὲς καὶ τὸ βούλεσθαι τάδε. 695
 ὅταν γοῦν ἡβᾷ δῆμος εἰς ὄργην πεσὼν,
 ὅμοιον ἄσπε πῦρ κατασβέσαι λάβρον·
 εἰ δ' ἡσύχως τις αὐτὸν ἐντείνοντι μὲν
 χαλῶν ὑπέικοι καιρὸν εὐλαβούμενος,
 ἴσως ἂν ἐκπνεύσει· ἴσταν δ' ἀγῆ πνοᾶς, 700
 τύχοις ἂν αὐτοῦ ῥαδίως ὅσον θέλεις.
 ἔνεστι δ' οἶκτος, ἐνὶ δὲ καὶ θυμὸς μέγας,
 καταδοκοῦντι κτήμα τιμιώτατον.
 ἐλθὼν δ' ἐγὼ σοὶ Τυνδάρεων πειράσομαι
 πόλιν τε πείσαι τῷ λίαν χρῆσθαι καλῶς. 705
 καὶ ναῦς γὰρ ἐνταθείσα πρὸς βίαν ποδι
 ἔβαψεν, ἔστη δ' αὖθις, ἣν χαλᾷ πόδα.
 μισεῖ γὰρ ὁ θεὸς τὰς ἄγαν προθυμίας,
 μισοῦσι δ' ἀστοί· δεῖ δέ μ', οὐκ ἄλλως λέγω,
 σώζειν σε σοφία, μὴ βία τῶν κρείσσόνων. 710
 ἀλκῇ δέ σ' οὐκ ἂν, ἣ σὺ δοξάζεις ἴσως,
 σώσαιμ' ἂν· οὐ γὰρ ῥάδιον λόγχῃ μιᾷ
 στήσαι τροπαῖα τῶν κακῶν, ἢ σοὶ πάρα·
 οὐ γὰρ ἴποτ' Ἄργους γαῖαν ἐς τὸ μαλθακὸν
 προσηγόμεσθα· νῦν δ' ἀναγκαίως ἔχει 715
 δούλοισιν εἶναι τοῖς σοφοῖσι τῆς τύχης.
- ΟΡ. ὦ πλὴν γυναικὸς οὐνεκα στρατηλατεῖν

τᾶλλ' οὐδέν, ὦ κάκιστε τιμωρεῖν φίλεις,
 φεύγεις ἀποστραφεῖς με; τὰ δ' Ἀγαμέμνονος 720
 φροῦδ'. ἄφιλος ἦσθ' ἄρ', ὦ πάτερ, πρᾶσσον κακῶς.
 οἴμοι, προδέδομαι, κοῦκέτ' εἰσὶν ἐλπίδες,
 ὅπη τραπόμενος θάνατον Ἀργείων φύγω·
 οὗτος γὰρ ἦν μοι καταφυγὴ σωτηρίας.
 ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε φίλτατον βροτῶν, 725
 Πυλάδην, δρόμῳ στείχοντα Φωκέων ἄπο,
 ἠδεῖαν ὄψιν· πιστὸς ἐν κακοῖς ἀνὴρ
 κρείστων γαλήνης ναυτίλοισιν εἰσορᾶν.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

θάσσον ἢ μ' ἐχρῆν προβαίνων ἰκόμην δι' ἄστεως
 ξύλλογον πόλεως ἀκούσας, τὸν δ' ἰδὼν αὐτὸς
 σαφῶς, 730

ἐπὶ σέ σύγγονόν τε τὴν σὴν, ὡς κτενοῦντας αὐτίκα.
 τί τάδε; πῶς ἔχεις; τί πράσσεις, φίλταθ' ἠλίκων
 ἐμοὶ

καὶ φίλων καὶ ξυγγενείας; πάντα γὰρ τὰδ' εἶ σύ μοι.

ΟΡ. οἰχόμεσθ', ὡς ἐν βραχεῖ σοι τὰμὰ δηλώσω κακά.

ΠΥ. ξυγκατασκάπτοις ἂν ἡμᾶς· κοινὰ γὰρ τὰ τῶν
 φίλων. 735

ΟΡ. Μενέλεως κάκιστος ἔς με καὶ κασιγνήτην ἐμήν.

ΠΥ. εἰκότως, κακῆς γυναικὸς ἄνδρα γίνεσθαι κακόν.

ΟΡ. ὥσπερ οὐκ ἐλθὼν ἐμοίγε ταῦτόν ἀπέδωκεν μολῶν.

ΠΥ. ἢ γίρ ἐστὶν ὡς ἀληθῶς τήνδ' ἀφιγμένος χθόνα;

ΟΡ. χρόνιος· ἀλλ' ὅμως τάχιστα κακὶς ἐφωράθη
 φίλοις. 740

ΠΥ. καὶ δάμαρτα τὴν κακίστην γυναικῶν ἐλήλυθεν;

ΟΡ. οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἐκεῖνη κείνον ἐνθάδ' ἤγαγεν.

ΠΥ. ποῦ ἔστιν ἢ πλείστους Ἀχαιῶν ἄλεσεν γυνὴ μία;

ΟΡ. ἐν δόμοις ἐμοῖσιν, εἰ δὴ τοῦσδ' ἐμοὺς καλεῖν χρεῶν.

ΠΥ. σὺ δὲ τίνας λόγους ἔλεξας σοῦ κασιγνήτῳ πα-
 τρός; 745

ΟΡ. μή μ' ἰδεῖν θανόνθ' ὑπ' ἀστῶν καὶ κασιγνήτην ἐμήν.

ΠΥ. πρὸς θεῶν, τί πρὸς τὰδ' εἶπε; τόδε γὰρ εἶδέναι θέλω.

ΟΡ. ἠύλαβεῖθ', ὃ τοῖς φίλοισι δρῶσιν οἱ κακοὶ φίλοι.

ΠΥ. σκῆψιν ἐς ποίαν προβαίνων; τοῦτο πάντ' ἔχω
μαθῶν.

ΟΡ. οὗτος ἦλθ' ὃ τὰς ἀρίστας θυγατέρας σπείρας
πατήρ. 750

ΠΥ. Τυνδάρεων λέγεις· ἴσως σοι θυγατέρος θυμούμενος.

ΟΡ. αἰσθάνει. τὸ τοῦδε κῆδος μᾶλλον εἴλετ' ἢ πατρός.

ΠΥ. κοῦκ ἐτόλμησεν πόνων σῶν ἀντιλάζυσθαι παρών;

ΟΡ. οὐ γὰρ αἰχμητῆς πέφυκεν, ἐν γυναιξὶ δ' ἄλκιμος.

ΠΥ. ἐν κακοῖς ἄρ' εἰ μεγίστοις, καὶ σ' ἀναγκαῖον θα-
νεῖν. 755

ΟΡ. ψῆφον ἀμφ' ἡμῶν πολίτας ἐπὶ φύνῳ θέσθαι χρεῶν.

ΠΥ. ἢ κρινεῖ τί χρῆμα, λέξον· διὰ φόβου γὰρ ἔρχομαι.

ΟΡ. ἢ θανεῖν, ἢ ζῆν. ὁ μῦθος οὐ μακρὸς μακρῶν πέρι.

ΠΥ. φεῦγέ νυν λιπῶν μέλαθρα σὺν κασιγνήνῃ σέθεν.

ΟΡ. οὐχ ὄρας; φυλασσόμεσθα φρουρίοισι πανταχῆ. 760

ΠΥ. εἶδον ἄστεως ἀγνιὰς τεύχεσιν πεφραγμένας.

ΟΡ. ὥσπερ εἰ πόλις πρὸς ἐχθρῶν σῶμα πυργηρούμεθα.

ΠΥ. κάμ' εἰ νυν ἐροῦ τί πάσχω· καὶ γὰρ αὐτὸς οἴχομαι.

ΟΡ. πρὸς τίνος; τοῦτ' ἂν προσείη τοῖς ἐμοῖς κακοῖς
κακόν.

ΠΥ. Στρόφιος ἦλασέν μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα θυμωθεῖς
πατήρ. 765

ΟΡ. ἴδιον, ἢ κοινὸν πολίταις ἐπιφέρων ἔγκλημά τι;

ΠΥ. ὅτι συνηράμην φόνον σοι μητρὸς, ἀνόσιον λέγων.

ΟΡ. ὦ τάλας, εἴκει καὶ σὲ τὰμὰ λυπήσειν κακά.

ΠΥ. οὐχὶ Μενέλεω τρόποισι χρώμεθ'· οἰστέον τάδε.

ΟΡ. οὐ φοβεῖ μή σ' Ἄργος ὥσπερ κάμ' ἀποκτεῖναι
θέλη; 770

ΠΥ. οὐ προσήκομεν κολάζειν τοῖσδε, Φωκέων δὲ γῆ.

ΟΡ. δεινὸν οἱ πολλοὶ, κακούργους ὅταν ἔχωσι προσ-
τάτας.

ΠΥ. ἀλλ' ὅταν χρηστοὺς λάβωσι, χρηστὰ βουλευούσ'
αἰεῖ.

ΟΡ. εἶεν. ἐς κοινὸν λέγειν χρή.

ΠΥ. τίνος ἀναγκαίου πέρι;

- ΟΡ. εἰ λέγοιμ' ἀστοῖσιν ἐλθὼν ΠΥ. ὡς ἔδρασας ἔνδικα;
 ΟΡ. πατρὶ τιμωρῶν ἔμαντοῦ; 776
 ΠΥ. μὴ λάβωσί σ' ἄσμενοι.
 ΟΡ. ἀλλ' ὑποπτήξας σιωπῇ κατθάνω; ΠΥ. δειλὸν τόδε.
 ΟΡ. πῶς ἂν οὖν δρώην;
 ΠΥ. ἔχεις τίν', ἣν μένης, σωτηρίαν;
 ΟΡ. οὐκ ἔχω.
 ΠΥ. μολόντι δ' ἐλπίς ἐστι σωθῆναι κακῶν;
 ΟΡ. εἰ τύχοι, γένοιτ' ἄν. 780
 ΠΥ. οὐκ οὖν τοῦτο κρεῖσσον ἢ μένειν;
 ΟΡ. ἀλλὰ δῆτ' ἔλθω;
 ΠΥ. θανῶν γοῦν ὧδε κάλλιον θανεῖ.
 ΟΡ. εὖ λέγεις· φεύγω τὸ δειλὸν τῆδε.
 ΠΥ. μᾶλλον ἢ μένων.
 ΟΡ. καὶ τὸ πρᾶγμα γ' ἔνδικόν μοι.
 ΠΥ. *τόδε δοκεῖν εὐχου μόνον.
 ΟΡ. καί τις ἂν γέ μ' οἰκτίσειε
 ΠΥ. μέγα γὰρ ἠγυγένειά σου.
 ΟΡ. θάνατον ἀσχάλλων πατρῶον. 785
 ΠΥ. πάντα ταῦτ' ἐν ὄμμασιν.
 ΟΡ. ἰτέον, ὡς ἄνανδρον ἀκλῆως κατθανεῖν. ΠΥ. αἰνῶ
 τάδε.
 ΟΡ. ἢ λέγωμεν οὖν ἀδελφῇ ταῦτ' ἐμῇ; ΠΥ. μὴ πρὸς
 θεῶν.
 ΟΡ. δάκρυα γοῦν γένοιτ' ἄν.
 ΠΥ. οὐκ οὖν οὗτος οἰωνὸς μέγας;
 ΟΡ. δηλαδὴ σιγᾶν ἄμεινον. ΠΥ. τῷ χρόνῳ δὲ κερδανεῖς.
 ΟΡ. κεῖνό μοι μόνον πρόσαντες, 790
 ΠΥ. τί τόδε καινὸν αὐ λέγεις;
 ΟΡ. μή θεαί μ' οἴστρω κατάσχωσ'·
 ΠΥ. ἀλλὰ κηδεύσω σ' ἐγώ.
 ΟΡ. δυσχερὲς ψαύειν νοσοῦντος ἀνδρός.
 ΠΥ. οὐκ ἔμοιγε σοῦ.
 ΟΡ. εὐλαβοῦ λύσσης μετασχεῖν τῆς ἐμῆς.
 ΠΥ. τόδ' οὖν ἴτω.
 ΟΡ. οὐκ ἄρ' ὀκνήσεις;

- ΠΥ. ὄκνος γὰρ τοῖς φίλοις κακὸν μέγα.
- ΟΡ. ἔρπε νιν, οἶαξ ποδός μοι. 795
- ΠΥ. φίλα γ' ἔχων κηδεύματα.
- ΟΡ. καί με πρὸς τύμβον πόρευσον πατρός.
- ΠΥ. ὡς τί δὴ τόδε;
- ΟΡ. ὡς νιν ἱκετεύσω με σῶσαι.
- ΠΥ. τό γε δίκαιον ὧδ' ἔχει.
- ΟΡ. μητέρος δὲ μηδ' ἴδοιμι μνήμα.
- ΠΥ. πολεμία γὰρ ἦν.
 ἀλλ' ἔπειγ', ὡς μή σε πρόσθε ψῆφος Ἄργείων ἔλη,
 περιβαλὼν πλευροῖς ἐμοῖσι πλευρὰ νωχελῆ νόσω,
 ὡς ἐγὼ δι' ἄστεώς σε σμικρὰ φροντίζων ὄχλου 801
 οὐδὲν αἰσχυρθεῖς ὀχήσω. ποῦ γὰρ ὦν δεῖξω φίλος,
 εἴ σε μὴ ἔνδραϊσιν ὄντα συμφοραῖς ἐπαρκέσω;
- ΟΡ. τοῦτ' ἐκεῖνο, Κτῆσθ' ἑταίρους, μὴ τὸ συγγενὲς μόνον·
 ὡς ἀνὴρ, ὅστις τρόποισι συντακῆ, θυραῖος ὦν, 805
 μυρίων κρείσσων ὁμαίμων ἀνδρὶ κεκτῆσθαι φίλος.
- ΧΟ. ὁ μέγας ὄλβος ἅ τ' ἀρετὰ στρ.
 μέγα φρονούσ' ἀν' Ἑλλάδα καὶ
 παρὰ Σιμουντίοις ὀχετοῖς
 πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας Ἀτρείδαις 810
 πάλαι παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων,
 ὁπότε χρυσέας ἔρις ἀρνὸς
 ἤλυθε Τανταλίδαις,
 οἰκτρότατα θοινάματα καὶ
 σφάγια γενναίων τεκέων 815
 ὅθεν φόνῳ φόνος ἐξαμείβων
 δι' αἵματος ἐν προλείπει
 δισσοῖσιν Ἀτρείδαις.
 τὸ καλὸν οὐ καλὸν, τοκέων ἀντ.
 πυριγενεῖ τέμνειν παλάμα 820
 χροῶ, μελάνδετον δὲ φόνῳ
 ξίφος ἐς αὐγὰς αἰλίωιο δεῖξαι·
 τὸ δ' αὖ κακουργεῖν ἀσέβεια μαινολὶς
 κακοφρόνων τ' ἀνδρῶν παράνοια.
 †θανάτου γὰρ ἀμφὶ φόβῳ 825

Τυνδαρίς ἰάκχησε τάλαι-
 να· Τέκνον, οὐ τολμᾶς ἔσια
 κτείνων σὰν ματέρα· μὴ πατρώων
 τιμῶν χάριν ἔξανάψη
 δύσκλειαν ἔσαιί.

839

τίς νόσος ἢ τίνα δάκρυα καὶ
 τίς ἔλεος μείζων κατὰ γᾶν
 ἢ ματροκτόνον αἶμα χειρὶ θέσθαι;
 οἶον οἶον ἔργον τελέσας

ἐπωδ.

βεβάκχενται μανίαις,

845

Εὐμείνισι θήραμα φίνω
 δρομάσι δινεύων βλεφάροις
 Ἄγαμεμόνιος παῖς.

ὦ μέλεος, μᾶτρὸς ὅτε

χρυσεοπηγήτων φάρεων
 μαστὸν ὑπερτέλλοντ' ἔσιδὼν
 σφάγιον ἔθετο ματέρα, πα-
 τρώων παθέων ἀμοιβάν.

849

ΗΛ. γυναῖκες, οὐ πού τῶνδ' ἀφώρμηται δόμων
 τλήμων Ὀρέστης θεομανεῖ λύσση δαμείς;

845

ΧΟ. ἦκιστα πρὸς δ' Ἀργεῖον οἴχεται λεῶν
 ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον πέρι
 [δώσω, ἐν ᾧ ζῆν ἢ θανεῖν ὑμᾶς χρεῶν].

ΗΛ. οἴμοι· τί χρῆμ' ἔδρασε; τίς δ' ἔπεισέ νιν

* * * * *

ΧΟ. Πυλάδης· ἔοικε δ' οὐ μακρὰν ὕδ' ἄγγελος
 λέξειν τὰ κεῖθεν σοῦ κασιγνήτου πέρι.

850

ΑΓΓΕΛΟΣ.

[ὦ τλήμονι, ὦ δύστηνε τοῦ στρατηλάτου]
 Ἄγαμέμνονος παῖ, πότιν' Ἠλέκτρα, λόγους
 ἄκουσον οὓς σοι δυστυχεῖς ἦκω φέρων.

ΗΛ. αἰαῖ· διοιχόμεσθα· δῆλος εἶ λόγῳ.

855

κακῶν γὰρ ἦκεις, ὡς ἔοικεν, ἄγγελος.

ΑΓ. ψήφῳ Πελασγῶν σὸν κασίγνητον θανεῖν
 καὶ σ', ὦ τάλαιν', ἔδοξε τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ.

- ΗΛ. οἶμοι· προσῆλθεν ἐλπίς, ἣν φοβουμένη
 πάλαι τὸ μέλλον ἐξετηκόμην γόοις. 830
 ἀτὰρ τίς ἀγών, τίνες ἐν Ἀργείοις λόγοι
 καθείλον ἡμᾶς κάπεκέρωσαν θανεῖν,
 λέγ', ὦ γεραιέ, πότερα λευσίμῳ χερὶ
 ἢ διὰ σιδήρου πνεῦμ' ἀπορρηῆξαι με δεῖ,
 κοινὰς ἀδελφῷ συμφορὰς κεκτημένην. 835
- ΑΓ. ἐτύγχανον μὲν ἀγρόθεν πυλῶν ἔσω
 βαίνων, πυθέσθαι δεόμενος τά τ' ἀμφὶ σοῦ
 τά τ' ἀμφ' Ὀρέστου· σῶ γὰρ εἴνοιαν πατρὶ
 αἰέ ποτ' εἶχον, καὶ μ' ἔφερβε σὸς δόμος
 πένητα μὲν, χρῆσθαι δὲ γενναῖον φίλοις. 870
 ὀρῶ δ' ὄχλον στείχοντα καὶ θάσσουντ' ἄκραν,
 οὐ φασι πρῶτον Δαναὸν Αἰγύπτῳ δίκας
 διδόντ' ἄθροῖσαι λαὸν ἐς κοινὰς ἔδρας.
 ἀστῶν δὲ δὴ τιν' ἠρόμην ἄθροισμ' ἰδὼν,
 Τί καινὸν Ἀργεῖ; μῶν τι πολεμίων πάρα 875
 ἄγγελμ' ἀνεπτέρωκε Δαναϊδῶν πόλιν;
 ὁ δ' εἶπ', Ὀρέστην κεῖνον οὐχ ὀρᾶς πέλας
 στείχοντ' ἀγῶνα θανάσιμον δραμούμενον;
 ὀρῶ δ' ἄελπτον φάσμ', ὃ μήποτ' ὄφελον,
 Πυλάδην τε καὶ σὸν σύγγονον στείχονθ' ὁμοῦ, 880
 τὸν μὲν κατηφῆ καὶ παρειμένον νόσῳ,
 τὸν δ' ὥστ' ἀδελφὸν ἴσα φίλῳ λυπούμενον
 νόσημα κηδεύοντα παιδαγωγία.
 ἐπεὶ δὲ πλήρης ἐγένετ' Ἀργείων ὄχλος,
 κῆρυξ ἀναστὰς εἶπε, Τίς χρήζει λέγειν, 885
 πότερον Ὀρέστην κατθανεῖν ἢ μὴ χρεῶν
 μητροκτονοῦντα; κἀπὶ τῷδ' ἀνίσταται
 Ταλθύβιος, ὃς σῶ πατρὶ συνεπόρθει Φρύγας.
 ἔλεξε δ', ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὦν αἰεὶ,
 διχόμυθα, πατέρα μὲν σὶν ἐκπαγλούμενος, 890
 σὸν δ' οὐκ ἐπαινῶν σύγγονον, καλοῖς κακοῦς
 λόγους ἐλίσσω, ὅτι καθισταίῃ νόμους
 ἐς τοὺς τεκόντας οὐ καλοῦς, τὸ δ' ὄμμ' αἰεὶ
 φαιδρωπὶν ἐδίδου τοῖσιν Αἰγίσθου φίλοις.

τό γὰρ γένος τοιοῦτον· ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ
 895
 πηδῶσ' αἰὲ κήρυκες· ὅδε δ' αὐτοῖς φίλος,
 ὅς ἂν δύνηται πόλεος ἔν τ' ἀρχαῖσιν ἧ·
 ἐπὶ τῷδε δ' ἠγόρευε Διομήδης ἀναξ.
 οὗτος κτανεῖν μὲν οὔτε σ' οὔτε σύγγονον
 εἶα, φυγῆ δὲ ζημιοῦντας εὐσεβεῖν. 900
 ἐπερρίθησαν δ' οἱ μὲν ὡς καλῶς λέγοι,
 οἱ δ' οὐκ ἐπήνουν· καπὶ τῷδ' ἀνίσταται
 ἀνὴρ τις ἀθυρόγλωσσος, ἰσχύων θράσει,
 Ἄργεῖος οὐκ Ἄργεῖος, ἠναγκασμένος,
 905
 θορύβῳ τε πίσυνος κάμαθεῖ παρρησίᾳ,
 πιθανὸς ἔτ' αὐτοὺς περιβαλεῖν κακῷ τινι.
 ὅταν γὰρ ἠδὺς τοῖς λόγοις φρονῶν κακῶς
 πείθῃ τὸ πλῆθος, τῇ πόλει κακὸν μέγα·
 ὅσοι δὲ σὺν νῶ χρηστὰ βουλευούσ' αἰεὶ,
 κὰν μὴ παραυτίκ', αὐθὶς εἰσι χρήσιμοι 910
 πόλει. θεᾶσθαι δ' ὧδε χρὴ τὸν προστάτην
 ἰδόνθ'· ὅμοιον γὰρ τὸ χρῆμα γίγνεται
 [τῷ τοὺς λόγους λέγοντι καὶ τιμωμένῳ].
 ὅς εἰπ' Ὀρέστην καὶ σ' ἀποκτεῖναι πέτρους
 βάλλοιτας· ὑπὸ δ' ἔτεινε Τυνδάρεως λόγους 915
 τῷ σφῶ κατακτείνοντι τοιοῦτους λέγειν.
 ἄλλος δ' ἀναστὰς ἔλεγε τῷδ' ἐναντία,
 μορφῇ μὲν οὐκ εὐωπὸς, ἀνδρείος δ' ἀνὴρ,
 ὀλιγάκις ἄστῃ κἀγορᾶς χραίνων κύκλον,
 αὐτουργὸς, οἵπερ καὶ μόνοι σῶζουσι γῆν, 920
 ξυνετὸς δὲ, χωρεῖν ὁμόσε τοῖς λόγοις θέλων,
 ἀκέραιος, ἀνεπίληπτον ἠσκηκῶς βίον·
 ὅς εἰπ' Ὀρέστην παῖδα τὸν Ἀγαμέμνονος
 στεφανοῦν, ὅς ἠθέλησε τιμωρεῖν πατρί,
 925
 κακὴν γυναῖκα κᾶθεον κατακτανῶν,
 ἢ κείν' ἀφήρει, μῆθ' ὀπλίζεσθαι χέρα
 μήτε στρατεύειν ἐκλιπόντα δῶματα,
 εἰ τᾶνδον οἰκουρήμαθ' οἱ λελειμμένοι
 φθείρουσιν ἀνδρῶν εὐνίδας λωβώμενοι.
 καὶ τοῖς γε χρηστοῖς εὖ λέγειν ἐφαίνετο, 930
 III.—12

κούδεις ἔτ' εἶπε. σὸς δ' ἐπήλθε σύγγονος,
 ἔλεξε δ', ὦ γῆν Ἰνάχου κεκτημένοι,
 [πάλαι Πελασγοὶ, Δαναΐδαι δὲ δεύτερον,]
 ὑμῖν ἀμύνων οὐδὲν ἦσσον ἢ πατρὶ
 ἔκτεινα μητέρ'. εἰ γὰρ ἀρσένων φόνος 935
 ἔσται γυναιξὶν ὄσιος, οὐ φθάνοιτ' ἔτ' ἂν
 θνήσκοντες, ἢ γυναιξὶ δουλεύειν χρεῶν.
 τοῦναντίον δὲ δράσειτ' ἢ δρᾶσαι χρεῶν.
 νῦν μὲν γὰρ ἢ προδοῦσα λέκτρ' ἐμοῦ πατρὸς
 τέθνηκεν· εἰ δὲ δὴ κατακτενεῖτ' ἐμὲ, 940
 ὁ νόμος ἀνεῖται, κοῖ φθάνοι θνήσκων τις ἂν,
 ὡς τῆς γε τόλμης οὐ σπάνις γειήσεται.
 ἀλλ' οὐκ ἔπειθ' ὄμιλον εὐδοκῶν λέγειν.
 νικᾶ δ' ἐκείνος ὁ κακὸς ἐν πλήθει λέγων,
 ὅς ἠγόρευε σύγγονον σέ τε κτανεῖν. 945
 μόλις δ' ἔπεισέ μὴ πετρούμενος θανεῖν
 τλήμων Ὀρέστης· αὐτόχειρι δὲ σφαγῆ
 ὑπέσχετ' ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ λείψει βίον
 σὺν σοί. πορεύει δ' αὐτὸν ἐκκλήτων ἄπο
 Πυλάδης δακρῶν· σὺν δ' ὁμαρτοῦσιν φίλοι 950
 κλαίοντες, οἰκτείροντες· ἔρχεται δέ σοι
 πικρὸν θέαμα καὶ πρόσσοψις ἀθλία.
 ἀλλ' εὐτρέπιζε φάσγαν ἢ βρόχον δέρη,
 ὡς δεῖ λιπεῖν σε φέγγος· ἠγύγεια δὲ
 οὐδὲν σ' ἐπωφέλησεν, οὐδ' ὁ Πύθιος 955
 τρίποδα καθίζων Φοῖβος, ἀλλ' ἀπώλεσεν.

[ΧΟ. ὦ δυστάλαινα παρθέν', ὡς ξυνηρεφές
 πρόσωπον ἐς γῆν σὸν βαλοῖς ἄφθογγος εἶ
 ὡς ἐς στεναγμοὺς καὶ γόους δραμουμένη.]

ΗΛ. κατάρχομαι στεναγμὸν, ὦ Πελασγία, στρ.
 τιθείσα λευκὸν ὄνυχα διὰ παρηγῶν,
 αἱματηρὸν ἄταν,
 κτύπον τε κρατὸς, ὃν ἔλαχ' ἅ κατὰ χθονὸς
 νερτέρων †[Περσέφασσα] καλλίπαις θεά.
 ἰακχείτω δὲ γὰρ Κυκλωπία. 963
 σίδαρὸν ἐπὶ κᾶρα τιθείσα κούριμον

πήματ' οἴκων.

ἔλεος ἔλεος ὄδ' ἔρχεται

τῶν θανουμένων ὑπερ

στρατηλατῶν Ἑλλάδος ποτ' ὄντων. 970

βέβακε γὰρ βέβακεν, οἷχεται τέκνων ἀντ.

πρόπασα γέννα Πέλοπος, ὃ τ' ἐπὶ μακαρίοις
ζῆλος ὦν ποτ' οἴκοις·

φθόνος νιν εἶλε θεόθεν, ἃ τε δυσμενῆς

φοινία ψῆφος ἐν πολίταις. 975

ἰὼ ἰὼ, πανδάκρυτ' ἐφαμέρων

ἔθνη πολύπονα, λεύσσεθ', ὡς παρ' ἐλπίδας

μοῖρα βαίνει.

ἕτερα δ' ἕτερος ἀμείβεται

πήματ' ἐν χρόνῳ μακρῷ. 980

βροτῶν δ' ὁ πᾶς ἀστάθμητος αἰὼν.

μόλοιμι τὰν οὐρανοῦ

μέσον χθονός· *τέ τεταμέναν

αἰωρήμασι πέτραν·

ἀλύσεισι χρυσέαισι φερομένην

δίνοισι βῶλον ἐξ Ὀλύμπου,

ἵν' ἐν θρήνοισιν ἀμβοάσω. 985

γέροντι πατρὶ Ταντάλῳ.

ὃς ἔτεκεν ἔτεκε γενέτορας ἐμέθεν δόμων,

οἳ κατείδον ἄτας,

ποτανὸν μὲν δίωγμα πῶλων

τεθριπποβάμονι στόλῳ. 990

Πέλοψ ὁπότε πελάγεσι διε-

δίφρευσέ, Μυρτίλου φόνον

δικῶν ἐς οἶδμα πόντου,

λευκοκύμοσιν

πρὸς Γεραιστίαις

ποντίων σάλων

ἧόσιν ἄρματεύσας. 995

ὄθεν δόμοισι τοῖς ἐμοῖς

ἦλθ' ἀρὰ πολύστονος,

λόχευμα ποιμνίοισι Μαιάδος τόκου,

τὸ χρυσόμαλλον ἄργος ὀπότη
ἐγένετο τέρας ὄλοον ὄλοον

1000

Ἄτρεός ἱπποβώτα·
ὄθεν ἔρις τό τε πτερωτὸν
άλιου μετέβαλεν ἄρμα,
[τὰν πρὸς] ἔσπερον κέλευθον
οὐρανοῦ †προσαρμόσασα
μονόπωλον ἐς Ἄω,

ἑπταπόρου τε δρόμημα Πελειάδος

1005

εἰς ὁδὸν ἄλλαν Ζεὺς μεταβάλλει,
τῶνδ' ἑ τ' ἀμείβει θανάτους θανάτων
τά τ' ἐπώνυμα δεῖπνα Θυέστου

λέκτρα τε Κρήσσης Ἀερόπας δολί-

ας δολίοισι γάμοις. τὰ παιύστατα δ'

1010

εἰς ἐμὲ καὶ γενέταν ἐμὸν ἤλυθε
δόμων πολυστόνοις ἀνάγκαις.

ΧΟ. καὶ μὴν ὄδε σὸς ξύγγονος ἔρπει

ψήφῳ θανάτου κατακυρωθεῖς,

ὃ τε πιστότατος πάντων Πυλάδης

ἰσάδελφος ἀνὴρ, *ἰθύνων

1015

νοσερὸν κῶλον [Ὀρέστου]

ποδὶ κηδοσύνῳ παράσειρος.

ΗΛ. οἱ γῶ. πρὸ τύμβου γάρ σ' ὀρῶσ' ἀναστένω,

ἀδελφεῖ, καὶ πάροιθε νερτέρου πυρᾶς.

οἱ γῶ μάλ' αὖθις. ὡς σ' ἰδοῦσ' ἐν ὄμμασι

πανυστάτην πρόσοψιν ἐξέστην φρενῶν.

1020

ΟΡ. οὐ σίγ' ἀφείσα τοὺς γυναικείους γόους

στέρξεις τὰ κρανθέντ'; οἰκτρὰ μὲν τὰδ', ἀλλ' ὅμως

[φέρειν ἀνάγκη τὰς παρεστώσας τύχας].

ΗΛ. καὶ πῶς σιωπῶ, φέγγος ἄς ὕραν θεοῦ

1025

τόδ' οὐκέθ' ἡμῖν τοῖς ταλαιπώροις μέτα;

ΟΡ. μὴ σύ γέ μ' ἀπόκτειν'. ἄλις ἀπ' Ἀργείας χερὸς

τέθνηχ' ὁ τλήμων. τὰ δὲ παρόντ' ἔα κακά.

ΗΛ. ὦ μέλεος ἠβης σῆς, Ὀρέστα, καὶ πότμου

θανάτου τ' αἴρου. ζῆν ἐχρῆν σ', ὅτ' οὐκέτ' εἶ.

1030

ΟΡ. μὴ πρὸς θεῶν μοι περιβάλης ἀνανδρίαν

ἐς δάκρυα πορθμείουσ' ὑπόμνησιν κακῶν.

ΗΛ. θανοίμεθ'· οὐχ οἶόν τε μὴ στένειν κακά.
πᾶσιν γὰρ οἰκτρὸν ἢ φίλη ψυχὴ βροτοῖς.

ΟΡ. τόδ' ἤμαρ ἡμῖν κύριον· δεῖ δ' ἢ βρόχους 1035
ἄπτειν κρεμαστοὺς, ἢ ξίφος θήγειν χερί.

ΗΛ. σύ νῦν μ', ἀδελφέ, μὴ τις Ἀργείων κτάνη
ὑβρισμα θέμενος τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον.

ΟΡ. ἄλις τὸ μητρὸς αἴμ' ἔχω· σέ δ' οὐ κτενῶ.
ἀλλ' αὐτόχειρι θνήσχ' ὅτω βούλει τρόπῳ. 1040

ΗΛ. ἔσται τίδ'· οὐδὲν σοῦ ξίφους λελείψομαι·
ἀλλ' ἀμφιθεῖναι σῆ δέρη θέλω χέρας.

ΟΡ. τέρπου κειῆν ὄνησιν, εἰ τερπνὸν τόδε
θανάτου πέλας βεβῶσι, περιβαλεῖν χέρας.

ΗΛ, ὦ φίλτατ', ὦ ποθεινὸν ἠδιστόν τ' ἔχων 1045
τῆς σῆς ἀδελφῆς ὄνομα καὶ ψυχὴν μίαν.

ΟΡ. ἔκ τοί με τήξεις· καί σ' ἀμείψασθαι θέλω
φιλότῃτι χειρῶν. τί γὰρ ἔτ' αἰδοῦμαι τάλας;
ὦ στέρν' ἀδελφῆς, ὦ φίλον πρόσπτυγμ' ἐμὸν,
τάδ' ἀντὶ παίδων καὶ γαμηλίου λέχους 1050
προσφθέγματ' ἀμφοῖν τοῖς ταλαιπώροις πάρα.

ΗΛ. φεῦ·
πῶς ἂν ξίφος νῶ ταῦτόν, εἰ θέμις, κτάνοι,
καὶ μνήμα δέξαιθ' ἐν, κέδρου τεχνάσματα.

ΟΡ. ἠδιστ' ἂν εἴη ταῦθ'· ὄρας δὲ δὴ φίλων
ὡς ἐσπανίσμεθ', ἄστε κοινωνεῖν τάφου. 1055

ΗΛ. οἶδ' εἴφ' ὑπὲρ σοῦ, μὴ θανεῖν σπουδὴν ἔχων,
Μενέλαος ὁ κακὸς, ὁ προδότης τοῦμοῦ πατρός;

ΟΡ. οὐδ' ὄμμ' ἔδειξεν, ἀλλ' ἐπὶ σκήπτροις ἔχων
τὴν ἐλπίδ' ἠνλαβεῖτο μὴ σώζειν φίλους.
ἀλλ' εἴ, ὅπως γενναῖα κάγαμέμνονος 1060
δράσαντε κατθανοίμεθ' ἀξιώτατα.

κἀγὼ μὲν εὐγένειαν ἀποδείξω πόλει
παίσας πρὸς ἠπαρ φασγάνῳ· σέ δ' αὖ χρεῶν
ὅμοια πράσσειν τοῖς ἐμοῖς τολμήμασι.

Πυλάδῃ, σὺ δ' ἡμῖν τοῦ φόνου γενοῦ βραβεὺς, 1065
καὶ κατθανόντων εὖ περίστειλον δέμας,

θάψον τε κοινῇ πρὸς πατρὸς τύμβον φέρων.
καὶ χαῖρ'· ἐπ' ἔργον δ', ὡς ὕρᾶς, πορεύομαι.

- ΠΥ. ἐπίσχεσ. ἐν μὲν πρῶτά σοι μομφὴν ἔχω,
εἰ ζῆν με χρήζειν σοῦ θανόντος ἠλπισας. 1070
- ΟΡ. τί γὰρ προσήκει καθθανεῖν σ' ἐμοῦ μετὰ;
ΠΥ. ἤρου; τί δὲ ζῆν σῆς ἑταιρίας ἄτερ;
ΟΡ. οὐκ ἔκτανες σὴν μητέρ', ὡς ἐγὼ τάλας.
ΠΥ. ξὺν σοί γε κοινῇ· ταῦτά καὶ πάσχειν με δεῖ.
ΟΡ. ἀπόδος τὸ σῶμα πατρὶ, μὴ ξύνθνησκέ μοι. 1075
σοὶ μὲν γὰρ ἐστὶ πόλις, ἐμοὶ δ' οὐκ ἔστι δῆ,
καὶ δῶμα πατρὸς καὶ μέγας πλούτου λιμὴν.
γάμων δὲ τῆς μὲν δυσπότημου τῆσδ' ἐσφάλης,
ἦν σοι κατηγγύησ', ἑταιρίαν σέβων·
σὺ δ' ἄλλο λέκτρον παιδοποιήσαι λαβὼν, 1080
κῆδος δὲ τοῦμὸν καὶ σὸν οὐκέτ' ἐστὶ δῆ.
ἀλλ' ὦ ποθεινὸν ὄνομ' ὀμιλίας ἐμῆς,
χαῖρ'· οὐ γὰρ ἡμῖν ἐστὶ τοῦτο, σοί γε μὴν·
οἱ γὰρ θανόντες χαρμάτων τητώμεθα.
- ΠΥ. ἦ πολὺ λέλειψαι τῶν ἐμῶν βουλευμάτων. 1085
μήθ' αἰμά μου δέξαιτο κάρπιμον πέδον,
μὴ λαμπρὸς αἰθῆρ, εἴ σ' ἐγὼ προδοῦς ποτε
ἐλευθερώσας τοῦμὸν ἀπολίποιμί σε.
καὶ συγκατέκτανον γὰρ, οὐκ ἀρνήσομαι,
καὶ πάντ' ἐβούλευσ' ὧν σὺ νῦν τίνεις δίκας· 1090
καὶ ξύνθθανεῖν οὖν δεῖ με σοὶ καὶ τῆδ' ὀμοῦ.
ἐμὴν γὰρ αὐτὴν, ἧς λέχος κατήνεσας,
κρίνω δάμαρτα. τί γὰρ ἐρῶ καλόν ποτε
γῆν Δελφίδ' ἐλθὼν Φωκέων ἀκρόπολιν,
ὅς πρὶν μὲν ὑμᾶς δυστυχεῖν φίλος παρήν, 1095
νῦν δ' οὐκέτ' εἰμὶ δυστυχοῦντί σοι φίλος;
οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ ταῦτα μὲν κάμοι μέλει.
ἐπεὶ δὲ καθθανούμεθ', ἐς κοινούς λόγους
ἔλθωμεν, ὡς ἂν Μενέλεως ξυνδυστυχηῇ.
- ΟΡ. ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τοῦτο καθθάνοιμ' ἰδῶν. 1100
ΠΥ. πιθοῦ νυν, ἀνάμεινον δὲ φασγάνου τομάς.
ΟΡ. μενῶ, τὸν ἐχθρὸν εἴ τι τιμωρήσομαι.

- ΠΥ. σίγα νυν· ὡς γυναιξὶ πιστεύω βραχύ.
 ΟΡ. μηδὲν τρέσης τάσδ'· ὡς πάρεις' ἡμῖν φίλαι.
 ΠΥ. Ἑλένην κτάνωμεν, Μενέλεω λύπην πικράν. 1105
 ΟΡ. πῶς; τὸ γὰρ ἔτοιμον ἔστιν, εἴ γ' ἔσται καλῶς.
 ΠΥ. σφάξαντες· ἐν δόμοις δὲ κρύπτεται σέθεν.
 ΟΡ. μάλιστα· καὶ δὴ πάντ' ἀποσφραγίζεται.
 ΠΥ. ἀλλ' οὐκέθ', Ἄιδην νυμφίον κεκτημένη.
 ΟΡ. καὶ πῶς; ἔχει γὰρ βαρβάρους ἰπάονας. 1110
 ΠΥ. τίνας; Φρυγῶν γὰρ οὐδέν' ἂν τρέσαιμ' ἐγώ.
 ΟΡ. οἷους ἐνόπτρων καὶ μύρων ἐπιστάτας.
 ΠΥ. τρυφὰς γὰρ ἤκει δεῦρ' ἔχουσα Τρωικάς;
 ΟΡ. ὥσθ' Ἑλλάς αὐτῇ σμικρὸν οἰκητήριον.
 ΠΥ. οὐδὲν τὸ δοῦλον πρὸς τὸ μὴ δοῦλον γένος. 1115
 ΟΡ. καὶ μὴν τόδ' ἔρξας δις θανεῖν οὐχ ἄζομαι.
 ΠΥ. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν, σοί γε τιμωρούμενος.
 ΟΡ. τὸ πρᾶγμα δήλου καὶ πέραιν', ὅπως λέγεις.
 ΠΥ. εἴσιμεν ἐς οἴκους δῆθεν ὡς θανούμενοι.
 ΟΡ. ἔχω τοσοῦτον, τὰπίλοιπα δ' οὐκ ἔχω. 1120
 ΠΥ. γόους πρὸς αὐτὴν θησόμεσθ' ἃ πάσχομεν.
 ΟΡ. ὥστ' ἐκδακρῦσαί γ' ἔνδοθεν κεχαρμένην.
 ΠΥ. καὶ νῦν παρέσται ταῖθ' ἄπερ κείνη τέτε.
 ΟΡ. ἔπειτ' ἀγῶνα πῶς ἀγωνιούμεθα;
 ΠΥ. κρύπτ' ἐν πέπλοισι τοισίδ' ἔξομεν ξίφη. 1125
 ΟΡ. πρόσθεν δ' ὀπαδῶν τίς ὄλεθρος γενήσεται;
 ΠΥ. ἐκκλήσομεν σφᾶς ἄλλον ἄλλοσε στέγης.
 ΟΡ. καὶ τόν γε μὴ σιγῶντ' ἀποκτείνειν χρεῶν.
 ΠΥ. εἴτ' αὐτὸ δηλοῖ τοῦργον οἱ τείνειν χρεῶν.
 ΟΡ. Ἑλένην φοιεύειν· μαθάνω τὸ σύμβολον. 1130
 ΠΥ. ἔγνωσ' ἄκουσον δ' ὡς καλῶς βουλευόμαι.
 εἰ μὲν γὰρ ἐς γυναῖκα σωφρονεστέραν
 ξίφος μεθείμεν, δυσκλεῆς ἂν ἦν φόνος·
 νῦν δ' ὑπὲρ ἀπάσης Ἑλλάδος δώσει δίκην,
 ὦν πατέρας ἔκτειν'· ὦν δ' ἀπόλεσεν τέκνα 1135
 νύμφας τ' ἔθηκεν ὄρφανὰς ξυναόρων
 ὀλολυγμὸς ἔσται, πῦρ τ' ἀνάψουσιν θεοῖς
 σοὶ πολλὰ κάμοι κέδν' ἀρώμενοι τυχεῖν,

κακῆς γυναικὸς οὔνεχ' αἶμ' ἐπράξαμεν.
 ὁ μητροφόντης δ' οὐ καλεῖ ταύτην κτανῶν, 1140
 ἀλλ' ἀπολιπὼν τοῦτ' ἐπὶ τὸ βέλτιον πεσεῖ
 Ἑλένης λεγόμενος τῆς πολυκτόνου φονεύς.
 οὐ δεῖ ποτ' οὐ δεῖ Μενέλεων μὲν εὐτυχεῖν,
 τὸν σὸν δὲ πατέρα καὶ σὲ κάδελφὴν θανεῖν
 μητέρα τ', ἐὼ τοῦτ', οὐ γὰρ εὐπρεπὲς λέγειν, 1145
 δόμους δ' ἔχειν σοὺς δι' Ἀγαμέμνονος δόρυ
 λαβόντα νύμφην· μὴ γὰρ οὖν ζῶην ἔτι,
 εἰ μὴ π' ἐκείνη φάσγανον ἴσπασω μέλαν.
 ἦν δ' οὖν τὸν Ἑλένης μὴ κατάσχωμεν φόνον,
 πρήσαντες οἴκους τοῦσδε κατθανούμεθα. 1150
 ἐνὸς γὰρ οὐ σφαλέντες ἔξομεν κλέος,
 καλῶς θανόντες ἢ καλῶς σεσωσμένοι.

ΧΟ. πάσαις γυναιξὶν ἀξία στυγεῖν ἔφθ
 ἢ Τυνδαρὶς παῖς, ἢ κατήσχυεν γένος.

ΟΡ. φεῦ.

οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρεῖσσον ἢ φίλος σαφῆς, 1155
 οὐ πλοῦτος, οὐ τυραννίς· ἀλόγιστον δέ τι
 τὸ πλῆθος ἀντάλλαγμα γειναίου φίλου.
 σὺ γὰρ τά τ' εἰς Ἀἴγισθον ἐξηῦρες κακὰ
 καὶ πλησίον παρῆσθα κινδύνων ἐμοῖ,
 νῦν τ' αἶ δίδως μοι πολεμίων τιμωρίαν, 1160
 κούκ ἐκποδῶν εἶ. παύσομαί σ' αἰνῶν, ἐπεὶ
 βάρος τι κὰν τῷδ' ἔστιν, αἰνεῖσθαι λίαν.
 ἐγὼ δὲ πάντως ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν
 δράσας τι χρήζω τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς θανεῖν,
 ἵν' ἀνταναλώσω μὲν οἷ με προὔδοσαι, 1165
 στένωσι δ' οἷπερ κάμ' ἔθηκαν ἄθλιον.
 Ἀγαμέμνονός τοι παῖς πέφυχ', ὅς Ἑλλάδος
 ἦρξ' ἀξιωθεῖς, οὐ τύραννος, ἀλλ' ὄμως
 ῥώμην θεοῦ τιν' ἔσχ'. ὄν οὐ καταισχυνῶ
 δοῦλον παρασχῶν θάνατον, ἀλλ' ἐλευθέρως 1170
 ψυχὴν ἀφήσω, Μενέλεων δὲ τίσομαι.
 ἐνὸς γὰρ εἰ λαβοίμεθ', εὐτυχοῦμεν ἂν,
 εἴ ποθεν ἄελπτος παραπέσοι σωτηρία

κτανούσι μὴ θανοῦσιν· εὔχομαι τάδε.

ὃ βούλομαι γὰρ ἠδὺ καὶ διὰ στόμα

πτηνοῖσι μύθοις ἀδαπάνως τέρψαι φρένα.

1175

ΠΛ. ἐγὼ, κασίγνητ', αὐτὸ τοῦτ' ἔχειν δοκῶ,
σωτηρίαν σοὶ τῷδέ τ' ἐκ τρίτων τ' ἐμοί.

ΟΡ. θεοῦ λέγεις πρόνοιαν. ἀλλὰ ποῦ τόδε;

ἐπεὶ τὸ συνετόν γ' οἶδα σῆ ψυχῇ παρόν.

1180

ΠΛ. ἄκουε δὴ νυν· καὶ σὺ δεῦρο νοῦν ἔχε.

ΟΡ. λέγ'· ὡς τὸ μέλλειν ἀγάθ' ἔχει τιν' ἠδονήν.

ΗΛ. Ἐλένης κάτοισθα θυγατέρ'; εἰδότη ἠρόμην.

ΟΡ. οἶδ', ἦν ἔθρεψεν Ἑρμιόνην μήτηρ ἐμή.

ΗΛ. αὐτῆ βέβηκέ πρὸς Κλυταιμνήστρας τάφον.

1185

ΟΡ. τί χρῆμα δράσους; ὑποτίθης τιν' ἐλπίδα;

ΗΛ. χοὰς κατασπείσους' ὑπὲρ μητρὸς τάφον.

ΟΡ. καὶ δὴ τί μοι τοῦτ' εἶπας ἐς σωτηρίαν;

ΗΛ. συλλάβεθ' ὄμηρον τήνδ', ὅταν στείχη πάλιν.

ΟΡ. τίνος τόδ' εἶπας φάρμακον τρισσοῖς φίλοις;

1190

ΗΛ. Ἐλένης θανούσης, ἦν τι Μενελεύς σε δρᾶ,

ἢ τόνδε κάμει, πᾶν γὰρ ἐν φίλον τόδε,

λέγ' ὡς φονεύσεις Ἑρμιόνην· ξίφος δὲ χρῆ

δέρη πρὸς αὐτῇ παρθένου σπάσαντ' ἔχειν.

κἂν μὲν σε σώξῃ μὴ θανεῖν χρήζων κόρην

1195

Ἐλένης Μενέλεως πτωῶν ἰδὼν ἐν αἵματι,

μέθεσ πεπᾶσθαι πατρὶ παρθένου δέμας·

ἦν δ' ὀξυθύμου μὴ κρατῶν φρονήματος

κτείνῃ σε, καὶ σὺ σφάζε παρθένου δέρην.

καὶ νιν δοκῶ, τὸ πρῶτον ἦν πολὺς παρῆ,

1200

χρόνῳ μαλάξειν σπλάγχχνον. οὔτε γὰρ θρασὺς

οὔτ' ἄλκιμος πέφυκε. τήνδ' ἡμῖν ἔχω

σωτηρίας ἔπαλξιν· εἴρηται λόγος.

ΟΡ. ὦ τὰς φρένας μὲν ἄρσενας κεκτημένη,

τὸ σῶμα δ' ἐν γυναιξὶ θηλείαις πρέπον,

1205

ὡς ἀξία ζῆν μᾶλλον ἢ θανεῖν ἔφυς.

Πυλάδη, τοιαύτης ἄρ' ἀμαρτήσῃ τάλας

γυναικὸς, ἢ ζῶν μακάριον κτήσῃ λέχος.

ΠΥ. εἰ γὰρ γένοιτο, Φωκέων δ' ἔλθοι πόλιν

καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ἀξιουμένην.

1210

ΟΡ. ἤξει δ' ἐς οἶκους Ἐρμιόνη τίνος χρόνου;
ὡς τᾶλλα γ' εἶπας, εἴπερ εὐτυχήσομεν,
κάλλισθ', ἐλόντες σκύμνον ἀνοσίου πατρός.

ΗΛ. καὶ δὴ πέλας νιν δωμάτων εἶναι δοκῶ·
τοῦ γὰρ χρόνου τὸ μῆκος αὐτὸ συντρέχει. 1215

ΟΡ. καλῶς· σὺ μὲν νυν, σύγγον' Ἥλέκτρα, δόμων
πάρος μένουσα παρθένου δέχου πόδα·
φύλασσε δ', ἦν τις, πρὶν τελευτηθῆναι φόνος,
ἢ ξύμμαχός τις ἢ κασίγνητος πατρός
ἐλθὼν ἐς οἶκους φθῆναι, γέγωνέ τ' ἐς δόμους 1220

ἢ σανίδα παίσασ' ἢ λόγους πέμψασ' ἔσω.

ἡμεῖς δ' ἔσω στείχοντες ἐπὶ τὸν ἔσχατον

ἀγῶν' ὀπλιζώμεσθα φασγάνῳ χέρας,

Πυλάδῃ· σὺ γὰρ δὴ συμπονεῖς ἐμοὶ πόνους.

ὦ δῶμα ναιῶν νυκτὸς ὄρφναιᾶς πάτερ, 1225

καλεῖ σ' Ὀρέστης παῖς σὸς ἐπίκουρον μολεῖν

τοῖς δεομένοισι. διὰ σὲ γὰρ πάσχω τάλας

ἀδίκως· προδέδομαι δ' ὑπὸ κασιγνήτου σέθεν

εἰκαῖα πράξας· οἷ θέλω δάμαρθ' ἐλὼν

κτεῖναι· σὺ δ' ἡμῖν τοῦδε συλλήπτωρ γενοῦ. 1230

ΗΛ. ὦ πάτερ, ἰκοῦ δῆτ', εἰ κλύεις εἴσω χθονὸς
τέκνων καλούντων, οἷ σέθεν θνήσκουσ' ὕπερ.

ΠΥ. ὦ συγγένεια πατρὸς ἐμοῦ, κάμας λιτὰς,
Ἀγάμεμνον, εἰσάκουσον, ἔκσωσον τέκνα.

ΟΡ. ἔκτεινα μητέρ', ΠΥ. ἠψάμην δ' ἐγὼ ξίφους. 1235

ΗΛ. ἐγὼ δέ γ' ἐπεκέλευσα κἀπέλυσ' ὄκνου.

ΟΡ. σοὶ, πάτερ, ἀρήγων. ΗΛ. οὐδ' ἐγὼ προὔδωκά σε.

ΠΥ. οὐκὸν ὀνειδίη τάδε κλύων ῥύσει τέκνα;

ΟΡ. δακρῦοις κατασπένδω σ'. ΗΛ. ἐγὼ δ' οἴκτοισί γε.

ΠΥ. παύσασθε, καὶ πρὸς ἔργον ἐξορμώμεθα. 1240

εἴπερ γὰρ εἴσω γῆς ἀκοντίζουσ' ἀραὶ,

κλύει. σὺ δ', ὦ Ζεῦ πρόγονε, καὶ Δίκης σέβας,

δότ' εὐτυχῆσαι τῷδ' ἐμοί τε τῆδέ τε·

τρισσοῖς φίλοις γὰρ εἰς ἀγῶν, δίκη μία,

ἢ ζῆν ἅπασιν ἢ θανεῖν ὀφείλεται. 1245

- ΗΛ. Μυκηνίδες ὦ φίλαι,
τὰ πρῶτα κατὰ Πελασγὸν ἔδος Ἀργείων. στρ.
- ΧΟ. τίνα θροεῖς αὐδὰν, πότνια; παραμένει
γὰρ ἔτι σοι τόδ' ἐν Δαναϊδῶν πόλει. 1250
- ΗΛ. στήθ' αἱ μὲν ὑμῶν τόνδ' ἀμαξήρη τρίβον,
αἱ δ' ἐνθάδ' ἄλλον οἶμον ἐς φρουρὰν δόμων.
- ΧΟ. τί δέ με τόδε χρέος ἀπύεις,
ἔνεπέ μοι, φίλα.
- ΗΛ. φόβος ἔχει με μή τις ἐπὶ δώμασι 1255
σταθεῖς ἐπὶ φοίνιον αἶμα
πήματα πήμασιν ἐξεύρη.
- ΗΜ. χωρεῖτ', ἐπειγόμεσθ'· ἐγὼ μὲν οὖν τρίβον
τόνδ' ἐκφυλάξω, τὸν πρὸς ἡλίου βολάς.
- ΗΜ. καὶ μὴν ἐγὼ τόνδ', ὃς πρὸς ἐσπέραν φέρει. 1260
- ΗΛ. δόχημά νυν κόρας διάφερ' ὀμμάτων
ἐκείθεν ἐνθάδ', εἶτα παλινσκοπιάν.
- ΗΜ. ἔχομεν ὡς θροεῖς. 1265
- ΗΛ. ἐλίσσετε νυν βλέφαρα ἀντ.
†κόραισι, διάδοτε διὰ βοστρύχων πάντη.
- ΗΜ. ὄδε τίς ἐν τρίβῳ; *τίς ὄδε, τίς ὄδ' ἄρ' ἀμ-
φὶ μέλαθρον πολεῖ σὸν ἀγρότας ἀνήρ; 1270
- ΗΛ. ἀπωλόμεσθ' ἄρ', ὦ φίλαι· κεκρυμμένους
θῆρας ξιφήρεις αὐτίκ' ἐχθροῖσιν φανεῖ.
- ΗΜ. ἄφοβος ἔχε· κενὸς, ὦ φίλα,
στίβος, ὃν οὐ δοκεῖς.
- ΗΛ. τί δέ; τὸ σὸν βέβαιον ἔτι μοι μένει; 1275
δὸς ἀγγελίαν ἀγαθάν τίν',
εἰ τὰδ' ἔρημα τὰ πρόσθ' αὐλᾶς.
- ΗΜ. καλῶς τά γ' ἐνθένδ'· ἀλλὰ τὰπὶ σοῦ σκόπει·
ὡς οὔτις ἡμῖν Δαναϊδῶν πελάζεται.
- ΗΜ. ἐς ταῦτόν ἦκεις· καὶ γὰρ οὐδὲ τῆδ' ὄχλος. 1280
- ΗΛ. φέρε νυν ἐν πύλαισιν ἀκοὰν βάλω·
τί μέλλεθ' οἱ κατ' οἶκον ἐν ἡσυχίᾳ
σφάγια φοινίσσειν; 1283
οὐκ εἰσακούουσ'· ὦ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν.
ἄρ' ἐς τὸ κάλλος ἐκκεκώφηται ξίφη;

- τάχα τις Ἀργείων ἔνοπλος ὀρμήσας
 ποδὶ βοηδρόμῳ μέλαθρα προσμίξει. 1200
 σκέψασθέ νυν ἄμεινον· οὐχ ἔδρας ἀγών·
 ἀλλ' αἱ μὲν ἐνθάδ', αἱ δ' ἐκείσ' ἐλίσσετε.
- ΧΟ. ἀμείβω κέλευθον σκοποῦσα παντᾶ. 1205
- ΕΛ. ἰὼ Πελασγὸν Ἄργος, ὄλλυμαι κακῶς.
- ΗΜ. ἤκούσαθ'; ἄνδρες χεῖρ' ἔχουσιν ἐν φόνῳ.
- ΗΜ. Ἐλένης τὸ κώκυμ' ἐστίν, ὡς ἀπεικάσαι.
- ΗΛ. ὦ Διὸς, ὦ Διὸς ἀέναον κράτος,
 ἔλθ' ἐπίκουρος ἐμοῖσι φίλοισι πάντως. 1300
- ΕΛ. Μενέλαε, θνήσκω· σὺ δὲ παρών μ' οὐκ ὠφελεῖς.
- ΗΛ. †φονεῖετε, καίνετε, ὄλλυτε,
 δίπτυχα, δίστομα φάσγανα †πέμπετε
 ἐκ χερὸς ἰέμενοι
 τὰν λιποπάτορα λιπόγαμόν *θ', ἃ πλείστους 1305
 ἔκανεν Ἑλλάνων
 δορὶ παρὰ ποταμὸν ὀλομένους,
 ὅθι δάκρυα δάκρυσιν ἔπεσε σιδαρέοις
 βέλεσιν ἀμφὶ τὰς Σκαμάνδρου δίνας. 1310
- ΧΟ. σιγᾶτε σιγᾶτ'· ἤσθόμην κτίπου τινὸς
 κέλευθον εἰσπεσόντος ἀμφὶ δώματα.
- ΗΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ἐς μέσον φόνον
 ἧδ' Ἐρμιόνη πάρεσσι· παύσωμεν βοήν.
 στεῖχει γὰρ εἰσπεσοῦσα δικτύων βρόχους. 1315
 καλὸν τὸ θήραμ', ἦν ἄλῳ, γεινήσεται.
 πάλιν κατάστηθ' ἠσύχῳ μὲν ὄμματι,
 χροῖα τ' ἀδήλω τῶν δεδραμένων πέρι·
 καγὼ σκυθρωποὺς ὀμμάτων ἔξω κόρας,
 ὡς δῆθεν οὐκ εἰδυῖα τάξειργασμένα. 1320
 ὦ παρθέν', ἦκεις τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον
 στέψασα καὶ σπείσασα νερτέροις χοάς;

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ἦκω λαβοῦσα πρηνέμεναιαν. ἀλλά μοι
 φόβος τις εἰσελήλυθ', ἦντιν' ἐν δόμοις
 τηλουρὸς οὔσα δωμάτων κλύω βοήν. 1325

- ΗΛ. τί δ' ; ἄξι' ἡμῖν τυγχάνει στεναγμάτων.
 ΕΡ. εὐφημος ἴσθι· τί δὲ κείναι λέγεις ;
 ΗΛ. θανεῖν Ὀρέστην καὶ μ' ἔδοξε τῆδε γῆ.
 ΕΡ. μὴ δῆτ' ἐμοῦ γε συγγενεῖς πεφυκότας.
 ΗΛ. ἄραρ· ἀνάγκης δ' ἐς ζυγὸν καθέσταμεν. 1329
 ΕΡ. ἦ τοῦδ' ἕκατι καὶ βοή κατὰ στέγας ;
 ΗΛ. ἰκέτης γὰρ Ἑλένης γόνασι προσπέσων βοᾷ
 ΕΡ. τίς ; οὐδὲν οἶδα μᾶλλον, ἦν σὺ μὴ λέγῃς.
 ΗΛ. τλήμων Ὀρέστης μὴ θανεῖν, ἐμοῦ θ' ὑπερ.
 ΕΡ. ἐπ' ἀξίουςι τᾶρ' ἀνευφημεί δόμος. 1335
 ΗΛ. περὶ τοῦ γὰρ ἄλλου μᾶλλον ἂν φθέγγαιτό τις ;
 ἀλλ' ἐλθέ καὶ μετόσχος ἰκεσίας φίλοις
 σῆ μητρὶ προσπεσοῦσα τῆ μέγ' ὀλβία,
 Μενέλαον ἡμᾶς μὴ θανόντας εἰσιδεῖν.
 ἀλλ' ὦ τραφεῖσα μητρὸς ἐν χεροῖν ἐμῆς, 1310
 οἴκτειρον ἡμᾶς κάπικούφισον κακῶν.
 ἴθ' εἰς ἀγῶνα δεῦρ', ἐγὼ δ' ἠγήσομαι·
 σωτηρίας γὰρ τέρμ' ἔχεις ἡμῖν μόνη.
 ΕΡ. ἰδοῦ, εὐώκω τὸν ἐμὸν ἐς δόμους πόδα.
 σώθηθ' ὅσον γε τοῦτ' ἐμ'. 1345
 ΗΛ. ὦ κατὰ στέγας
 φίλοι ξιφήρεις, οὐχὶ συλλήψεσθ' ἄγραν ;
 ΕΡ. οἶ· γώ· τίνας τοῦσδ' εἰσορῶ ;
 ΟΡ. σιγᾶν χρεῖν·
 ἡμῖν γὰρ ἦκεις, οὐχὶ σοὶ, σωτηρία.
 ΗΛ. ἔχεσθ' ἔχεσθε· φάσγανον δὲ πρὸς δέρι
 βάλλοιτες ἠσυχάζεσθ', ὡς εἰδῆ τόδε 1350
 Μενέλαος, οὐνεκ' ἀνδρας, εὐ Φρύγας κακοῦς,
 εὐρῶν ἔπραξεν οἷα χρὴ πράσσειν κακοῦς.
 ΧΟ. ἰὼ ἰὼ φίλαι, κτύπον ἐγείρετε, στρ.
 κτύπον καὶ βοᾶν
 πρὸ μελάθρων, ὅπως ὁ πραχθεὶς φόνος
 μὴ δεινὸν Ἀργείοισιν ἐμβάλλῃ φόβον, 1355
 βοηδρομῆσαι πρὸς δόμους τυραινικοῦς,
 πρὶν ἐτίμως ἰδῶ τὸν Ἑλένας φόνον
 καθαιμακτὸν ἐν δόμοις κείμενον,

ἢ καὶ λίγον τοῦ προσπόλων πυθώμεθα·
τὰς μὲν γὰρ οἶδα συμφορὰς, τὰς δ' οὐ σαφῶς. 1360
διὰ δίκας ἔβα

θεῶν νέμεσις ἐς Ἑλέναν.

δακρύοισι γὰρ Ἑλλάδ' ἅπασαν ἔπλησε
διὰ τὸν ὀλόμενον ὀλόμενον Ἴδαϊον
Πάριν, ὃς ἄγαγ' Ἑλλάδ' εἰς Ἴλιον. 1365
ἀλλὰ κτυπεῖ γὰρ κληῖθρα βασιλείων δόμων,
σιγήσατ'· ἔξω γὰρ τις ἐκβαίνει Φρυγῶν,
οὐ πευσόμεσθα τὰν δόμοις ἕπως ἔχει.

ΦΡΥΞ.

Ἄργεϊον ξίφος ἐκ θανάτου πέφευγα
βαρβάροις ἐν εὐμάρισιν, 1370
κεδρωτὰ παστάδων ὑπὲρ τέρεμνα

Δωρικός τε τριγλύφους,
φροῦδα φροῦδα, γὰ γὰ,
βαρβάροισι δρασμοῖς.

αἰαῖ· πᾶ φύγω, ξέναι, 1375

πολιὸν αἰθέρ' ἀμπτάμενος ἢ πόντον, Ὀκεανὸς ὄν
ταυρόκρανος ἀγκάλαις
ἐλίσσων κυκλοῖ χθόνα;

ΧΟ. τί δ' ἔστιν, Ἑλένης πρόσπολ', Ἴδαϊον κára; 1380

ΦΡ. Ἴλιον Ἴλιον, ὦμοι μοι,

Φρύγιον ἄστυ καὶ καλλίβωλον Ἴ-
δας ὄρος ἱερὸν, ὡς σ' ὀλόμενον στένω
ἀρμάτειον ἀρμάτειον 1385

μέλος βαρβάρῳ βοᾶ,

δι' ὀρنيθόγονον ὄμμα κυκνόπτερον
καλλοσύνας, Λήδας σκύμνον δυσελέναν,

ξεστῶν περγάμων Ἀπολλωνίων

ἔρινύν· ὄτοτοῖ· 1390

ιαλέμων ἰαλέμων

Δαρδανία τλάμων Γανυμήδεος

ἰπποσύνα Διὸς εὐνέτα.

ΧΟ. σαφῶς λέγ' ἡμῖν αὖθ' ἕκαστα τὰν δόμοις·

[τὰ γὰρ πρὶν οὐκ εὔγνωστα συμβαλοῖσ' ἔχω.]

- ΦΡ. αἴλινον αἴλινον ἀρχὰν θανάτου 1395
 βάρβαροι λέγουσιν, αἰαῖ,
 Ἀσιάδι φωνᾶ, βασιλέων
 ὅταν αἶμα χυθῆ κατὰ γᾶν ξίφεσιν
 σιδαρέοισιν Ἄϊδα.
 ἦλθον [ἐς] δόμους, ἵν' αὖθ' ἕκαστά σοι λέγω, 1400
 λέοντες Ἑλλανες δύο διδύμω.
 τῷ μὲν ὁ στρατηλάτας πατήρ ἐκλήζετ',
 ὁ δὲ παῖς Στροφίου, κακόμητις ἀνὴρ,
 οἷος Ὀδυσσεὺς, σιγαῖ δόλιος,
 πιστὸς δὲ φίλοις, θρασὺς εἰς ἀλκὰν, 1405
 ξυνητὸς πολέμου, φόνιός τε δράκων.
 ἔρροι τᾶς ἡσύχου προνοίας
 κακοῦργος ὢν.
 οἱ δὲ πρὸς θρόνους ἔσω
 μολίντες ἄς ἔγημ' ὁ τοξότας Πάρις
 γυναικὸς, ὄμμα δακρύοις πεφυρμένοι, 1410
 ταπεινοὶ
 ἔξονθ', ὁ μὲν τὸ κεῖθεν, ὁ δὲ
 τὸ κεῖθεν, ἄλλος ἄλλοθεν πεφραγμένοι.
 περὶ δὲ γόνυ χέρας ἰκεσίους ἔβαλον
 [ἔβαλον] Ἑλένας ἄμφω. 1415
 ἀνὰ δὲ δρομάδες ἔθορον ἔθορον
 ἀμφίπολοι Φρύγες· προσεῖπε δ'
 ἄλλος ἄλλον πεσῶν ἐν φόβῳ,
 μή τις εἶη δόλος. κἀδόκει
 τοῖς μὲν οὐ, τοῖς δ' ἐς τ' ἀρκυστάταν 1420
 μηχανὰν ἐμπλέκειν παῖδα τὰν
 Τυνδαρίδ' ὁ μητροφόντας δράκων.
 ΧΟ. σὺ δ' ἦσθα ποῦ τότ'; ἢ πάλαι φεύγεις φόβῳ; 1425
 ΦΡ. Φρυγίοις ἔτυχον Φρυγίοισι νόμοις
 παρὰ βύστρυχον αἶραν αὔραν
 Ἑλένας Ἑλένας εὐπάγι κύκλω
 πτερίνῳ πρὸ παρηίδος ἄσσων
 βαρβάροις νόμοισιν. 1430

ἅ δὲ λίνον ἤλακάτα
 δακτύλοις ἔλισσε,
 νῆμά θ' ἴετο πέδω,

σκύλων Φρυγίων ἐπὶ τύμβον ἀγάλ-
 ματα συστολίσαι χρήζουσα λίνω
 φάρεα πορφύρεα, δῶρα Κλυταιμνήστρα.
 προσεῖπεν δ' Ὀρέστας Λάκαιαν κόραν·

1435

᾿Ω Διὸς παῖ, θεὸς ἴχνος πέδω
 δεῦρ' ἀποστᾶσα κλισμοῦ Πέλοπος
 ἐπὶ προπάτορος παλαιᾶς ἔδραν
 ἐστίας, τί ν' εἰδῆς λόγους ἐμούς.

1440

ἄγει δ' ἄγει νιν· ἅ δ' ἐφεί-
 πετ', οὐ πρόμαντις ὦν ἔμελ-
 λεν· ὁ δὲ συνεργὸς ἀλλ' ἔπρασσ'

ἰὼν κακὸς Φωκεὺς,

1445

Οὐκ ἐκποδῶν ἴτ'; ἀλλ' αἰὲ κακοὶ Φρύγες.

ἔκλησσε δ' ἄλλον ἄλλοσ' ἐν
 στέγαισι, τοὺς μὲν ἐν σταθμοῖσιν ἵππικοῖς,
 τοὺς δ' ἐν ἐξέδραισι, τοὺς δ'
 ἐκεῖσ' ἐκεῖθεν, ἄλλον ἄλ-

λοσε διαρμόσας ἀποπρὸ δεσποΐνας.

1450

ΧΟ. τί τοῦπὶ τῷδε συμφορᾶς ἐγίγνετο;

ΦΡ. Ἰδαία μᾶτερ, μᾶτερ,

ὄβριμα ὄβριμα, αἰαῖ

φονίων παθέων ἀνόμων τε κακῶν

ἄπερ ἔδρακον ἔδρακον

ἐν δόμοις τυράννων.

1155

*οἱ δ' ἀμφὶ πορφυρέων πέπλων ὑπὸ σκότου

ξίφη σπάσαντες χερσὶν ἄλλος ἄλλοσε

δίνασεν ὄμμα, μή τις παρῶν τύχοι.

1460

ὡς κάπροι δ' ὀρέστεροι γυ-

ναϊκὸς ἀντίοι σταθέντες

ἐννέπουσι, Κατθανεῖ

[κατθανεῖ], κακὸς σ' ἀποκτενεῖ πόσις,

τὸν κάσιγνήτου πραδοῦς

ἐν Ἄργει θανεῖν [γόνον].

ἅ δ' ἀνίαχεν ἴαχεν, ὦμοι μοι
 λευκὸν δ' ἐμβαλοῦσα πῆχυν στέρνοις
 κτύπησε κράτα μέλεον πλαγᾶ·
 φυγᾶ δὲ ποδὶ τὸ χρυσεοσάνδαλον ἴχνος
 ἔφερεν ἔφερεν· ἐς κόμας δὲ
 δακτύλους δικῶν Ὀρέστας,
 Μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβάς,
 ὦμοις ἀριστεροῖσιν ἀνακλάσας δέρην
 παίειν λαιμῶν

1495

1470

ἔμελλεν εἶσω μέλαν ξίφος.

ΧΟ. ποῦ δῆτ' ἀμύνειν οἱ κατὰ στέγας Φρύγες;

ΦΡ. ἰακῆ δόμων θύρετρα καὶ σταθμοὺς
 μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες, ἔνθ' ἐμίμνομεν,
 βοηδρομοῦμεν ἄλλος ἄλλοθεν στέγης,
 ὁ μὲν πέτρους, ὁ δ' ἀγκύλας,
 ὁ δὲ ξίφος πρόκωπον ἐν χεροῖν ἔχων.
 ἔναντα δ' ἦλθεν

1475

Πυλάδης ἀλίαςτος, οἶος οἶος

Ἔκτωρ ὁ Φρύγιος, ἢ τρικόρυθος Αἴας,
 ὃν εἶδον εἶδον ἐν πύλαισι Πριαμίσιν·
 φασγάνων δ' ἀκμὰς συνήψαμεν.

1480

τότε δὲ τότε διαπρεπεῖς ἐγένοντο Φρύγες
 ὅσον Ἄρεος ἀλκὰν

ἦσσονες Ἑλλάδος ἐγενόμεθ' αἰχμᾶς.

1485

ὁ μὲν οἰχόμενος φυγὰς, ὁ δὲ νέκυς ὦν,
 ὁ δὲ τραῦμα φέρων, ὁ δὲ λισσόμενος,
 θανάτου προβολάν·

ὑπὸ σκότον δ' ἐφεύγομεν·

νεκροὶ δ' ἐπιπτον, οἱ δ' ἔμελλον, οἱ δ' ἔκειντ'.

ἔμολε δ' ἅ τάλαιν' Ἑρμιόνα δόμους

1490

ἐπὶ φόνῳ χαμαιπετεῖ ματρὸς, ἃ νιν ἔτεκεν τλάμων.

ἄθνηροι δ' οἷά νιν δραμόντε βάκχαι

σκύμνον ἐν χεροῖν ὀρείαν

συνήρπασαν· πάλιν δὲ τὰν Διὸς κόραν

ἐπὶ σφαγὰν ἔτεινον·

ἅ δ' ἐκ θαλάμων

ἐγένετο διαπρὸ δωμαίων ἄφαντος,
 ὦ Ζεῦ καὶ γὰ καὶ φῶς καὶ νύξ,
 ἢ φαρμάκοισιν ἢ μάγων
 τέχναισιν ἢ θεῶν κλοπαῖς.

1495

τὰ δ' ὕστερ' οὐ κάτοιδα· δρα-
 πέτην γὰρ ἐξέκλεπτον ἐκ δόμων πόδα.

πολύπονα δὲ πολύπονα πάθεα

1500

Μενέλαος ἀνασχόμενος ἀνόνητον ἀπὸ
 Τροίας ἔλαβ' *ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον.

ΧΟ. καὶ μὴν ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν τόδε·
 ξίφηφόρον γὰρ εἰσορῶ πρὸ δωμαίων
 βαίνοντ' Ὀρέστην ἐπτοημένῳ ποδί.

1505

ΟΡ. ποῦ ἔστιν οὗτος ὃς πέφενγεν ἐκ δόμων τοῦμὸν ξίφος;

ΦΡ. προσκυνῶ σ', ἄναξ, νόμοισι βαρβάροισι προσ-
 πίτων.

ΟΡ. οὐκ ἐν Ἰλίῳ τὰδ' ἐστίν, ἀλλ' ἐν Ἀργείᾳ χθονί.

ΦΡ. πανταχοῦ ζῆν ἠδὲ μᾶλλον ἢ θανεῖν τοῖς σῶφροσιν.

ΟΡ. οὔτι που κραυγὴν ἔθηκας Μενέλεω βοηδρομεῖν;

ΦΡ. σοὶ μὲν οὖν ἔγωγ' ἀμύνειν· ἀξιώτερος γὰρ εἶ.

ΟΡ. ἐνδίκως ἢ Τυνδάρειος ἄρα παῖς διώλετο;

ΦΡ. ἐνδικώτατ', εἴ γε λαιμοὺς εἶχε τριπτύχους θανεῖν.

ΟΡ. δειλία γλώσση χαρίζει, τᾶνδον οὐχ οὔτω φρονῶν.

ΦΡ. εὖ γὰρ, ἦτις Ἑλλάδ' αὐτοῖς Φρυξί διελυμήνατο;

ΟΡ. ὄμοσον, εἰ δὲ μὴ, κτενῶ σε, μὴ λέγειν ἐμὴν χάριν.

ΦΡ. τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατώμοσ', ἣν ἂν εὐορκοῖμ' ἐγώ.

ΟΡ. ὦδε καὶ Τροία σίδηρος πᾶσι Φρυξίν ἦν φόβος;

ΦΡ. ἄπεχε φάσγανον· πέλας γὰρ δευρὸν ἀνταυγεί φόνον.

ΟΡ. μὴ πέτρος γένη δέδοικας, ὥστε Γοργόν' εἰσιδῶν;

ΦΡ. μὴ μὲν οὖν νεκρός· τὸ Γοργοῦς δ' οὐ κάτοιδ' ἐγὼ
 κάρα.

ΟΡ. δοῦλος ὢν φοβεῖ τὸν Ἄϊδην, ὃς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;

ΦΡ. πᾶς ἀνὴρ, καὶ δοῦλος ἢ τις, ἠῶται τὸ φῶς ὀρῶν.

ΟΡ. εὖ λέγεις· σώζει σε σίνεσις. ἀλλὰ βαῖν' εἴσω
 δόμων.

ΦΡ. οὐκ ἄρα κτενεῖς μ'; ΟΡ. ἀφείσαι.

1525

ΦΡ. καλὸν ἔπος λέγεις τόδε.

ΟΡ. ἀλλὰ μεταβουλευσόμεσθα—

ΦΡ. τοῦτο δ' οὐ καλῶς λέγεις.

ΟΡ. μῶρος, εἰ δοκεῖς με τλῆναι σὴν καθαιμάξαι δέρην·
οὔτε γὰρ γυνὴ πέφυκας οὔτ' ἐν ἀνδράσιν σύ γ' εἶ.
τοῦ δὲ μὴ στῆσαιί σε κραυγὴν οὔνεκ' ἐξῆλθον
δόμων·

οἷον γὰρ βοῆς ἀκοῦσαν Ἄργος ἐξεγείρεται. 1530
Μενέλεων δ' οὐ τάρβος ἡμῖν ἀναλαβεῖν εἶσω ξί-
φους·

ἀλλ' ἴτω ξανθοῖς ἐπ' ὤμων βοστρύχοις γαυρού-
μενος·

εἰ γὰρ Ἀργείους ἐπάξει τοῖσδε δώμασιν λαβὼν
τὸν Ἑλένης φόνον διώκων, καμὲ μὴ σώζειν θέλη,
[σύγγονόν τ' ἐμὴν Πυλάδην τε τὸν τάδε ξυνδρῶντά
μοι,] 1535

παρθένον τε καὶ δάμαρτα δύο νεκρῶ κατόψεται.

ΧΟ. ἰὼ ἰὼ τύχα, ἕτερον εἰς ἀγῶν'

ἕτερον αὖ δόμος

ἀντ.

φοβερὸν ἀμφὶ τοὺς Ἀτρεΐδας πίτνει.

τί δρῶμεν; ἀγγέλλωμεν ἐς πόλιν τάδε;

ἢ σίγ' ἔχωμεν; ἀσφαλέστερον, φίλαι.

1540

ἴδε πρὸ δωμαίων ἴδε προκηρύσσει

θοάζων ὄδ' αἰθέρος ἄνω καπνός.

ἄπτουσι πεύκας, ὡς πυρῶσοντες δόμους

τοὺς Τανταλείους, οὐδ' ἀφίστανται φόνου.

τέλος ἔχει δαίμων

βροτοῖς τέλος ὅπα θέλη.

1545

μεγάλα δέ τις ἅ δύναμις· δι' ἀλάστορ'

ἔπεσ' ἔπεσε μέλαθρα τάδε δι' αἱμάτων

διὰ τὸ Μυρτίλου πέσημ' ἐκ δίφρου.

ἀλλὰ μὴν καὶ τόνδε λεύσσω Μενέλεων δόμων

πέλας

οἷον πουν, ἠσθημένοι που τὴν τύχην ἢ νῦν πάρα. 1550

οὐκέτ' ἂν φθάνοιτε κληῖθρα συμπεραίνοντες μοχ-

λοῖς,

ὦ κατὰ στέγας Ἀτρεΐδαι. δεινὸν εὐτυχῶν ἀνήρ

πρὸς κακῶς πρᾶσσοντας, ὡς σὺ νῦν, Ὀρέστα,
δυστυχεῖς.

- ΜΕ. ἤκω κλύων τὰ δεινὰ καὶ δραστήρια
δισσοῖν λεόντοιν· οὐ γὰρ ἀνδρ' αὐτῷ καλῷ. 1555
ἤκουσα γὰρ δὴ τὴν ἐμὴν ξυνάορον
ὡς οὐ τέθνηκεν, ἀλλ' ἄφαντος οἴχεται,
κενὴν ἀκούσας βύξι, ἣν φόβῳ σφάλεις
ἤγγειλέ μοί τις. ἀλλὰ τοῦ μητροκτόνου
τεχνιάσματ' ἐστὶ ταῦτα καὶ πολὺς γέλως. 1560
ἀνοιγέτω τις δῶμα· προσπόλοις λέγω
ὠθεῖν πύλας τάσδ', ὡς ἂν ἀλλὰ παιῖδ' ἐμὴν
ῤυσόμεθ' ἀνδρῶν ἐκ χερῶν μαιφόνων,
καὶ τὴν τάλαιναν, ἀθλίαν δάμαρτ' ἐμὴν,
λάβωμεν, ἣ δεῖ ξυθνεῖν ἐμῇ χειρὶ 1565
τοὺς διολέσαντας τὴν ἐμὴν ξυνάορον.
- ΟΡ. οὗτος σὺ, κληῖθρων τῶνδε μὴ ψαύσης χειρὶ,
Μενέλαον εἶπον, ὃς πεπύργωσαι θράσει·
ἣ τῷδε θριγκῷ κράτα συνθραύσω σέθεν,
ρήξας παλαιὰ γείσα, τεκτόνων πόνον. 1570
μοχλοῖς δ' ἄραρε κληῖθρα, σῆς βοηδρόμου
σπουδῆς ἄ σ' εἶρξει, μὴ δόμων εἶσω περᾶν.
- ΜΕ. ἔα, τί χρῆμα; λαμπάδων ὀρῶ σέλας,
δόμων δ' ἐπ' ἄκρων τούσδε πυργηρουμένους,
ξίφος δ' ἐμῆς θυγατρὸς ἐπίφρουρον δέρη. 1575
- ΟΡ. πότερον ἐρωτᾶν ἢ κλύειν ἐμοῦ θέλεις;
- ΜΕ. οὐδέτερον· ἀνάγκη δ' ὡς ἔοικέ σου κλύειν.
- ΟΡ. μέλλω κτανεῖν σου θυγατέρ', εἰ βούλει μαθεῖν.
- ΜΕ. Ἐλέην φονεύσας ἐπὶ φόνῳ πρᾶσσεις φόνον;
- ΟΡ. εἰ γὰρ κατέσχον μὴ θεῶν κλεφθεὶς ἵπο. 1580
- ΜΕ. ἀρνεῖ κατακτὰς κάφ' ὕβρει λέγεις τάδε.
- ΟΡ. λυπρὰν γε τὴν ἄρνησιν· εἰ γὰρ ὠφελον
- ΜΕ. τί χρῆμα δρᾶσαι; παρακαλεῖς γὰρ ἐς φόβον.
- ΟΡ. τὴν Ἑλλάδος μιάστορ' εἰς Ἄιδου βαλεῖν.
- ΜΕ. ἀπόδος δάμαρτος νέκυν, ὅπως χῶσω τάφῳ. 1585
- ΟΡ. θεοὺς ἀπαίτει· παῖδα δὲ κτενῶ σέθεν.
- ΜΕ. ὁ μητροφόντης ἐπὶ φόνῳ πρᾶσσει φόνον.

ΟΡ. ὁ πατὴρ ἀμύντωρ, ὃν σὺ προὔδωκας θανεῖν.

ΜΕ. οὐκ ἤρκεσέν σοι τὸ παρὸν αἷμα μητέρος;

ΟΡ. οὐκ ἂν κάμοιμι τὰς κακὰς κτείνων αἰεὶ. 1500

ΜΕ. ἦ καὶ σὺ, Πυλάδῃ, τοῦδε κοιωνεῖς φόνου;

ΟΡ. φησὶν σιωπῶν· ἀρκέσω δ' ἐγὼ λέγων.

ΜΕ. ἀλλ' οὔτι χαίρων, ἦν γε μὴ φύγῃς πτεροῖς.

ΟΡ. οὐ φευξόμεσθα· πυρὶ δ' ἀνάψομεν δόμους.

ΜΕ. ἦ γὰρ πατρῶον δῶμα πορθήσεις τόδε; 1595

ΟΡ. ὡς μὴ γ' ἔχῃς σὺ, τήνδ' ἐπισφάξας πυρὶ.

ΜΕ. κτείν'· ὡς κτανῶν γε τῶνδέ μοι δώσεις δίκην.

ΟΡ. ἔσται τάδ'. ΜΕ. ἂ ἂ, μηδαμῶς δράσης τάδε.

ΟΡ. σίγα νῦν, ἀνέχου δ' ἐνδίκως πράσσων κακῶς.

ΜΕ. ἦ γὰρ δίκαιον ζῆν σε; ΟΡ. καὶ κρατεῖν γε γῆς. 1600

ΜΕ. ποίας; ΟΡ. ἐν Ἄργει τῷδε τῷ Πελασγικῷ.

ΜΕ. εὐ γοῦν θίγοις ἂν χερνίβων. ΟΡ. τί δὴ γὰρ οὔ;

ΜΕ. καὶ σφάγια πρὸ δορὸς καταβάλοις.

ΟΡ. σὺ δ' ἂν καλῶς;

ΜΕ. ἀγνὸς γάρ εἰμι χεῖρας. ΟΡ. ἀλλ' οὐ τὰς φρένας.

ΜΕ. τίς δ' ἂν προσείποι σ'; 1605

ΟΡ. ὅστις ἐστὶ φιλοπάτωρ.

ΜΕ. ὅστις δὲ τιμᾷ μητέρ'; ΟΡ. εὐδαίμων ἔφυ.

ΜΕ. οὔκοιεν σὺ γ'. ΟΡ. οὐ γὰρ ἀνδάνουσιν αἱ κακαί.

ΜΕ. ἄπαιρε θυγατρὸς φάσγανον. ΟΡ. ψευδῆς ἔφυς.

ΜΕ. ἀλλὰ κτενεῖς μου θυγατέρ'; ΟΡ. οὐ ψευδῆς
ἔτ' εἶ.

ΜΕ. οἶμοι, τί δράσω; 1610

ΟΡ. πείθ' ἐς Ἀργείους μολῶν

ΜΕ. πειθὼ τίν'; ΟΡ. ἡμᾶς μὴ θανεῖν αἰτοῦ πόλιν.

ΜΕ. ἦ παιδᾷ μου φονεύσεθ'; ΟΡ. ᾧδ' ἔχει τάδε.

ΜΕ. ᾧ τλήμον Ἑλένη. ΟΡ. τὰμὰ δ' οὐχὶ τλήμονα;

ΜΕ. σοὶ σφάγιον ἐκόμισ' ἐκ Φρυγῶν, ΟΡ. εἰ γὰρ
τόδ' ἦν.

ΜΕ. πόνους πονήσας μυρίους. ΟΡ. πλήν γ' εἰς ἐμέ. 1615

ΜΕ. πέπονθα δεινά. ΟΡ. τότε γὰρ ἦσθ' ἀνωφελῆς.

ΜΕ. ἔχεις με.

ΟΡ. σαυτὸν σὺ γ' ἔλαβες κακὸς γεγῶς.

ἀλλ' εἶ, ὕφαπτε δώματ', Ἡλέκτρα, τάδε·
 σύ τ', ὦ φίλων μοι τῶν ἐμῶν σαφέστατέ,
 Πυλάδῃ, κάταιθε γείσα τειχέων τάδε. 1620

ΜΕ. ὦ γαῖα Δαναῶν ἱππίου τ' Ἄργους κτίται,
 οἶκ' εἶ' ἐνόπλῳ ποδὶ βοηδρομήσετε;
 πᾶσαν γὰρ ὑμῶν ὄδε βιάζεται πόλιν
 ζῆν αἶμα μητρὸς μυσαρὸν ἐξειργασμένος.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Μενέλαε, παῦσαι λῆμ' ἔχων τεθηγμένον· 1625
 Φοῖβός σ' ὁ Λητοῦς παῖς ὄδ' ἐγγὺς ὦν καλῶ,
 σύ θ', ὅς ξιφήρης τῆδ' ἐφεδρεύεις κόρη,
 Ὅρέσθ', ἴν' εἰδῆς οὓς φέρων ἤκω λόγους·
 Ἐλένην μὲν ἦν σὺ διολέσαι πρόθυμος ὦν
 ἡμαρτες, ὄργῃν Μενέλεω ποιούμενος, 1630
 ἦδ' ἐστίν, ἦν ὄρατ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς,
 σεσσωσμένη τέ κοῦ θανοῦσα πρὸς σέθεν.

ἐγὼ νιν ἐξέσωσα χυπὸ φασγάνου
 τοῦ σοῦ κελευσθεῖς ἤρπασ' ἐκ Διὸς πατρός.
 Ζηνὸς γὰρ οὔσαν ζῆν νιν ἄφθιτον χρεῶν, 1635
 Κάστορί τε Πολυδεύκει τ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς
 ξύνθακος ἔσται, ναυτίλοις σωτήριος.

ἄλλην δὲ νύμφην ἐς δόμους κτῆσαι λαβῶν,
 ἐπεὶ θεοὶ τῷ τῆσδε καλλιστεύματι
 Ἐλληνας εἰς ἐν καὶ Φρύγας ξυνήγαγον, 1640
 θανάτους τ' ἔθηκαν, ὡς ἀπαντλοῖεν χθονὸς
 ὕβρισμα θνητῶν ἀφθόνου πληρώματος.

τὰ μὲν καθ' Ἐλένην ὦδ' ἔχει· σὲ δ' αὖ χρεῶν,
 Ὅρέστα, γαίας τῆσδ' ὑπερβαλόνθ' ὄρους
 Παρράσιον οἰκεῖν δάπεδον ἐνιαυτοῦ κύκλον. 1645
 κεκλήσεται δὲ σῆς φυγῆς ἐπώνυμον

† Ἀζᾶσιν Ἀρκάσιν τ' Ὅρέστειον καλεῖν.
 ἐνθένδε δ' ἐλθὼν τὴν Ἀθηναίων πόλιν
 δίκην ὑπόσχεσ' αἵματος μητροκτόνου
 Εὐμενίσιν τρισσαῖς· θεοὶ δέ σοι δίκης βραβῆς 1650
 πάγοισιν ἐν Ἀρείοισιν εὐσεβεστάτην

ψῆφον διοίσουσ', ἔνθα νικῆσαί σε χρή.
 ἐφ' ἧς δ' ἔχεις, Ὀρέστα, φάσγανον δέρη,
 γῆμαι πέπρωταί σ' Ἑρμιόνην· ος δ' οἶεται
 Νεοπτόλεμος γαμείν νιν, οὐ γαμεί ποτε. 1655

θανεῖν γὰρ αὐτῷ μοῖρα Δελφικῷ ξίφει
 δίκας Ἀχιλλέως πατρὸς ἐξαίτουντί με.
 Πυλάδῃ δ' ἀδελφῆς λέκτρον, τῷ ποτ' ἦνεσας,
 δός· ὁ δ' ἐπιών νιν βίοτος εὐδαίμων μένει.

*Ἄργους δ' Ὀρέστην, Μειέλεως, ἕα κρατεῖν, 1660
 ἐλθὼν δ' ἄνασσε Σπαρτιάτιδος χθονὸς
 φερνὰς ἔχων δάμαρτος, ἧ σε μυρίοις
 πόνοις διδοῦσα δεῦρ' αἰεὶ διήνυσε.

τὰ πρὸς πόλιν δὲ τῷδ' ἐγὼ θήσω καλῶς,
 ὅς νιν φονεῦσαι μητέρ' ἐξηνάγκασα. 1665

ΟΡ. ὦ Λοξία μαντεῖε, σῶν θεσπισμάτων.
 οὐ ψευδόμαντις ἦσθ' ἄρ', ἀλλ' ἐτήτυμος.
 καίτοι μ' ἐσῆει δεῖμα μή τιнос κλύων
 ἀλαστόρων δόξαιμι σὴν κλύειν ὅπα.
 ἀλλ' εὖ τελεῖται, πείσομαι δὲ σοῖς λόγοις. 1670
 ἰδοὺ μεθίημ' Ἑρμιόνην ἀπὸ σφαγῆς,
 καὶ λέκτρ' ἐπήνεσ', ἠνίκ' ἂν διδῷ πατήρ.

ΜΕ. ὦ Ζηνὸς Ἑλένη χαῖρε παῖ· ζηλῶ δέ σε
 θεῶν κατοικήσασαν ὄλβιον δόμον.
 Ὀρέστα, σοὶ δὲ παῖδ' ἐγὼ κατεγγυῶ 1675
 Φοίβου λέγοντος· εὐγενῆς δ' ἀπ' εὐγενοῦς
 γήμας ὄναιο καὶ σὺ χῶ διδοὺς ἐγώ.

ΑΠ. χωρεῖτέ νιν ἕκαστος οἱ προστάσσομεν,
 νείκους τε διαλύεσθε. ΜΕ. πείθεσθαι χρεῶν.

ΟΡ. καγὼ τοιοῦτος· σπένδομαι δὲ συμφοραῖς, 1680
 Μενέλαε, καὶ σοῖς, Λοξία, θεσπίσμασιν.

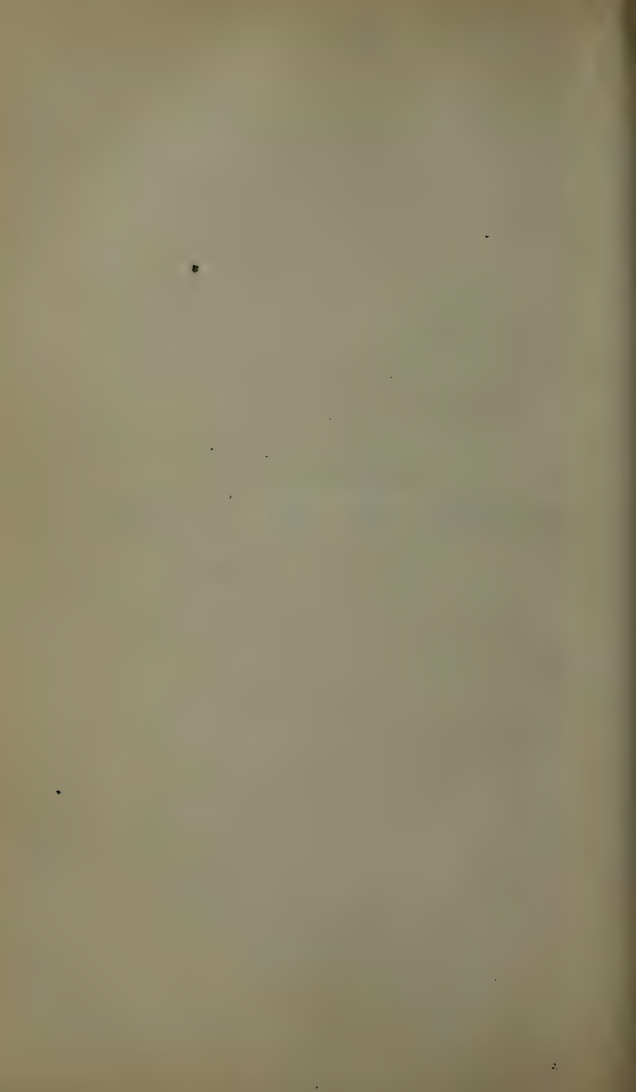
ΑΠ. ἴτε νιν καθ' ὁδὸν τὴν καλλίστην
 θεὸν Εἰρήνην τιμῶντες· ἐγὼ δ'
 Ἑλένην Δίοις μελάθροισι πελάσω
 λαμπρῶν ἄστρον πόλον ἐξανύσας, 1685
 ἔνθα παρ' Ἥρα τῇ θ' Ἡρακλέους
 Ἥβη πάρεδρος θεὸς ἀνθρώποις

ἔσται, σπονδαῖς ἔντιμος ἀεὶ,
σὺν Τυνδαρίδαις, τοῖς Διὸς υἱοῖς,
ναύταις μεδέουσα θαλάσσης.

1690

ΧΟ. ὦ μέγα σεμνὴ Νίκη, τὸν ἑμὸν
βίοτον κατέχοις
καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁρέστης κατὰ χρησμόν ἔλθων εἰς Ταύρους τῆς Σκυθίας μετὰ Πυλάδου παραγενθῆεις¹ τὸ παρ' αὐτοῖς τιμώμενον τῆς Ἀρτέμιδος ξόανον ὑφελέσθαι προηρεῖτο. προελθὼν δ' ἀπὸ τῆς νεῶς καὶ φανείς, ὑπὸ τῶν ἐντοπίων ἅμα τῷ φίλῳ συλληφθεὶς ἀνήχθη κατὰ τὸν παρ' αὐτοῖς ἔθισμόν, ὅπως τοῦ τῆς Ἀρτέμιδος ἱεροῦ σφάγιον γένωνται. τοὺς γὰρ καταπλεύσαντας ξένους ἀπέσφαττον. * * * *

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ταύροις τῆς Σκυθίας ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ἑλληνίδων γυναικῶν, θεραπαινίδων τῆς Ἰφιγενείας.

¹ παρακινηθεὶς MS. Pal.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

ΧΟΡΟΣ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΒΟΥΚΟΛΟΣ.

ΘΟΑΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΘΗΝΑ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Πέλοψ ὁ Ταντάλειος ἐς Πῖσαν μολὼν
θοαῖσιν ἵπποις Οἰνομάου γαμειὴ κόρην,
ἐξ ἧς Ἄτρεὺς ἔβλασθεν Ἄτρεὺς δὲ παῖς
Μενέλαος Ἀγαμέμνων τε· τοῦ δ' ἔφυν ἐγὼ
τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς Ἰφιγένεια παῖς, 5
ἦν ἀμφὶ δίνας, ἃς θάμ' Εὐριπος πυκναῖς
αὔραις ἐλίσσω κνανέαν ἄλα στρέφει,
ἔσφαξεν Ἑλένης οὔνεχ', ὡς δοκεῖ, πατῆρ
Ἄρτέμιδι κλειναῖς ἐν πτυχαῖσιν Αὐλίδος.
ἐνταῦθα γὰρ δὴ χιλίων ναῶν στόλον 10
Ἑλληνικὸν συνήγαγ' Ἀγαμέμνων ἄναξ,
τὸν καλλίνικον στέφανον Ἰλίου θέλων
λαβεῖν Ἀχαιοὺς, τοὺς θ' ὑβρισθέντας γάμους
Ἑλένης μετελθεῖν Μενέλεω χάριν φέρων.
†δεινῆς τ' ἀπλοίας πνευμάτων τ' οὐ τυγχάνων 15
εἰς ἔμπυρ' ἦλθε, καὶ λέγει Κάλχας τάδε·
ὦ τῆσδ' ἀνάσσων Ἑλλάδος στρατηγίας,
Ἀγάμεμνον, οὐ μὴ ναῦς ἀφορμίση χθονὸς,
πρὶν ἂν κόρην σὴν Ἰφιγένειαν Ἄρτεμις
λάβῃ σφαγείσαν· ὅ τι γὰρ ἐνιαυτὸς τέκοι 20
κάλλιστον, ἠϋξω φωσφόρῳ θύσειν θεᾷ.
παῖδ' οὖν ἐν οἴκοις σὴ Κλυταιμνήστρα δάμαρ
τίκτει, τὸ κάλλιστεῖον εἰς ἔμ' ἀναφέρων,
ἦν χρή σε θύσαι. καί μ' Ὀδυσσέως τέχναις
μητρὸς παρείλοντ' ἐπὶ γάμοις Ἀχιλλέως. 25
ἐλθοῦσα δ' Αὐλίδ' ἢ τάλαιν' ὑπὲρ πυρᾶς
μεταρσία ληφθεῖς ἑκαινόμην ξίφει·
ἀλλ' ἐξέκλεψεν ἔλαφον ἀντιδοῦσά μου

* Ἄρτεμις Ἀχαιοῖς, διὰ δὲ λαμπρὸν αἰθέρα
 πέμψασά μ' ἐς τήνδ' ᾗκισεν Ταύρων χθόνα, 30
 οὗ γῆς ἀνάσσει βαρβάροισι βάρβαρος
 Θόας, ὅς ὠκὺν πόδα τιθεῖς ἴσον πτεροῖς
 ἐς τοῦνομ' ἦλθε τόδε ποδωκείας χάριν.
 ναοῖσι δ' ἐν τοῖσδ' ἱερίαν τίθησί με,
 ὄθεν νόμοισι τοῖσιν ἦδεται θεὰ 35

* Ἄρτεμις ἑορτῆς, τοῦνομ' ἧς καλὸν μόνον,—
 τὰ δ' ἄλλα σιγῶ, τὴν θεὸν φοβουμένη·
 θύω γάρ, ὄντος τοῦ νόμου καὶ πρὶν πόλει,
 ὃς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Ἑλλην ἀνὴρ.
 κατάρχομαι μὲν, σφάγια δ' ἄλλοισιν μέλει 40
 ἄρρητ' ἔσωθεν τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.
 ἂ καινὰ δ' ἦκει νύξ φέρουσα φάσματα,
 λέξω πρὸς αἰθέρ', εἴ τι δὴ τόδ' ἔστ' ἄκος.
 ἔδοξ' ἐν ὕπνῳ τῆσδ' ἀπαλλαχθεῖσα γῆς
 οἰκεῖν ἐν Ἀργεῖ, παρθένοισι δ' ἐν μέσαις 45
 εὔδειν, χθονὸς δὲ νῶτα σεισθῆναι σάλῳ,
 φεύγειν δὲ κᾶξω σταῖσα θριγκὸν εἰσιδεῖν
 δόμων πίτνοντα, πᾶν δ' ἐρείψιμον στέγος
 βεβλημένον πρὸς οὐδας ἐξ ἄκρων σταθμῶν.
 μόνος δ' ἐλείφθη στῦλος, ὡς ἔδοξέ μοι, 50
 δόμων πατρώων, ἐκ δ' ἐπικράνων κόμας
 ξανθὰς καθεῖναι, φθέγμα δ' ἀνθρώπου λαβεῖν·
 καγὼ τέχνην τήνδ' ἦν ἔχω ξενοκτόνον
 τιμῶσ' ὑδραίνειν αὐτὸν, ὡς θανούμενον,
 κλαίουσα. τοῦναρ δ' ὧδε συμβάλλω τόδε 55
 τέθνηκ' Ὀρέστης, οὗ κατηρξάμην ἐγώ.
 στῆλοι γὰρ οἰκῶν εἰσὶ παῖδες ἄρσενες·
 θνήσκουσι δ' οὓς ἂν χέρνιβες βάλωσ' ἐμαί.
 οὐδ' αἶ συναψαί τοῦναρ ἐς φίλους ἔχω·
 Στροφίῳ γὰρ οὐκ ἦν παῖς, ὅτ' ὠλλύμην ἐγώ. 60
 ἰὺν οὖν ἀδελφῷ βούλομαι δοῦναι χοᾶς
 παροῦσ' ἀπόντι, ταῦτα γὰρ δυναίμεθ' ἂν,
 σὺν προσπόλοισιν, ἅς ἔδωχ' ἡμῖν ἄναξ
 Ἑλληνίδας γυναῖκας. ἀλλ' ἐξ αἰτίας

οὔπω τίνας πάρειςιν; εἴμ' εἴσω δόμων
 ἐν οἴσι ναίω τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς. 65

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὄρα, φυλάσσου μή τις ἐν στίβῳ βροτῶν.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ὀρῶ, σκοποῦμαι δ' ὄμμα πανταχοῦ στρέφων.

ΟΡ. Πυλάδη, δοκεῖ σοι μέλαθρα ταῦτ' εἶναι θεᾶς,
 ἐνθ' Ἀργόθεν ναῦν ποντίαν ἐστείλαμεν; 70

ΠΥ. ἔμοιγ', Ὀρέστα· σοὶ δὲ συνδοκεῖν χρεῶν.

ΟΡ. καὶ βωμὸς, Ἑλλην οὗ καταστάζει φόνος;

ΠΥ. ἐξ αἱμάτων γούν ξάνθ' ἔχει θριγκώματα.

ΟΡ. θριγκοῖς δ' ὑπ' αὐτοῖς σκυλ' ὄρας ἠρτημένα;

ΠΥ. τῶν κατθανόντων γ' ἀκροθίνια ξένων. 75

ΟΡ. ἀλλ' ἐγκυκλοῦντ' ὀφθαλμὸν εὖ σκοπεῖν χρεῶν.

ὦ Φοῖβε, ποῖ μ' αὖ τήνδ' ἐς ἄρκυν ἤγαγες
 χρήσας, ἐπειδὴ πατρὸς αἴμ' ἐτισάμην

μητέρα κατακτάς; διαδοχαῖς δ' Ἐρινύων
 ἠλαυνόμεσθα φυγάδες ἕξεδροι χθονός, 80

δρόμους τε πολλοὺς ἐξέπλησα καμπίμους.

ἐλθὼν δὲ σ' ἠρώτησα πῶς τροχηλάτου
 μανίας ἂν ἔλθοιμ' ἐς τέλος πόνων τ' ἐμῶν,

οὓς ἐξεμόχθον περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα.

σὺ δ' εἶπας ἐλθεῖν Ταυρικῆς μ' ὄρους χθονός, 85

ἐνθ' Ἀρτεμῖς σοι σύγγονος βωμοὺς ἔχει,

λαβεῖν τ' ἄγαλμα θεᾶς, ὃ φασιν ἐνθάδε

ἐς τοῖσδε ναοὺς οὐρανοῦ πεσεῖν ἄπο·

λαβόντα δ' ἢ τέχναισιν ἢ τύχῃ τινὶ,

κίνδυνον ἐκπλήσαντ', Ἀθηναίων χθονὶ 90

δοῦναι· τὸ δ' ἐνθένδ' οὐδὲν ἐρρήθη πέρα·

καὶ ταῦτα δράσαντ' ἀμπνοὰς ἕξειν πόνων.

ἦκω δὲ πεισθεῖς σοῖς λόγοισιν ἐνθάδε

ἄγνωστον ἐς γῆν, ἄξενον. σὲ δ' ἱστορῶ,

Πυλάδη, σὺ γάρ μοι τοῦδε συλλήπτωρ πόνου, 95

τί δρῶμεν; ἀμφίβληστρα γὰρ τοίχων ὄρας

ὑψηλά. πότερα δωμάτων προσαμβάσεις
 ἐκβησόμεσθα; πῶς ἂν οὖν μάθοιμεν ἂν,
 μὴ χαλκότευκτα κληῖθρα λίσαιτες μοχλοῖς,
 ὧν οὐδὲν ἴσμεν; ἦν δ' ἀνοίγοντες πύλας 100
 ληφθῶμεν εἰσβάσεις τε μηχανώμενοι,
 θανούμεθ'. ἀλλὰ πρὶν θανεῖν νεὼς ἔπι
 φεύγωμεν, ἥπερ δεῦρ' ἐναυστολήσαμεν.

ΠΥ. φεύγειν μὲν οὐκ ἀνεκτὸν, οὐδ' εἰώθυμεν·
 τὸν τοῦ θεοῦ δὲ χρησμὸν οὐ κακιστέον. 105
 ναοῦ δ' ἀπαλλαχθέντε κρύψωμεν δέμας
 κατ' ἄντρ', ἃ πόντος νοτίδι διακλύζει μέλας,
 νεὼς ἄπωθεν, μὴ τις εἰσιδὼν σκάφος
 βασιλεῦσιν εἴπη, κᾶτα ληφθῶμεν βίη.
 ὅταν δὲ νυκτὸς ὄμμα λυγαίας μόλη, 110
 τολμητέον σοι ξεστὸν ἐκ ναοῦ λαβεῖν
 ἄγαλμα πάσας προσφέροντα μηχανάς.
 ὄρα δέ γ' εἴσω τριγλύφων ὅποι κενὸν
 δέμας καθεῖναι· τοὺς πόντους γὰρ ἀγαθοὶ
 τολμῶσι, δειλοὶ δ' εἰσὶν οὐδὲν οὐδαμοῦ. 115
 οὔτοι μακρὸν μὲν ἤλθομεν κώπη πόροι,
 ἐκ τερμάτων δὲ ῥύστον ἀροῦμεν πάλιν;

ΟΡ. ἀλλ' εὖ γὰρ εἶπας, πειστέον· χωρεῖν χρεῶν
 ὅποι χθονὸς κρύψαντε λήσομεν δέμας.
 οὐ γὰρ τὸ τοῦ θεοῦ γ' αἴτιον γενήσεται 120
 πεσεῖν ἄχρηστον θέσφατον· τολμητέον·
 μόχθος γὰρ οὐδεὶς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει.

ΧΟΡΟΣ.

εὐφραμεῖτ', ὦ
 πόντου δισσὰς συγχωρούσας
 πέτρας Εὐξείνου ναίοντες. 125
 ὦ παῖ τὰς Λατοῦς,
 Δίκτυν' οὐρεία,
 πρὸς σὰν αὐλὰν, εὐστύλων
 ναῶν χρυσήρεις θρίγκους,
 πόδα παρθένιον ὄσιον ἑσίας 130

κληδούχου δούλα πέμπω,
 Ἑλλάδος εὐίππου πύργους
 καὶ τείχη χόρτων τ' εἰδένδρων
 ἐξαλλάξασ' Εὐρώταν,
 πατρῶων οἴκων ἔδρας.

135

ἔμολον· τί νέον; τίνα φροντίδ' ἔχεις;
 τί με πρὸς ναοὺς ἄγαγες ἄγαγες,
 ὦ παῖ τοῦ τᾶς Τροίας πύργους
 ἐλθόντος κλεινᾶ σὺν κώπᾳ
 χιλιοναῦτα μυριοτευχοῦς
 ἴτων Ἀτρειδᾶν τῶν κλεινῶν.

140

ΙΦ. ὦ δμωαὶ,
 δυσθρηνήτοις ὡς θρήνοις
 ἔγκειμαι, τᾶς οὐκ εὐμόλπου

145

μολπαῖσι βοᾶς, ἀλύροις ἐλέγοις,
 ἐε, ἐν κηδείοις οἴκτοις,
 αἷ μοι συμβαίνουσ' ἄται,

σύγγονον ἀμὸν κατακλαιομένα
 ζῶας, οἶαν *οἶαν ἰδόμαν

150

ὄψιν ὀνείρων

νυκτὸς, τᾶς ἐξῆλθ' ὄρφνα.

ὀλόμαν ὀλόμαν·

οὐκ εἶσ' οἴκοι πατρῶοι

οἴμοι, φροῦδος γέννα.

155

φεῦ φεῦ τῶν Ἄργει μόχθων.

ἰὼ *ἰὼ δαίμων, ὅς τὸν

μῦνόν με κασίγνητον συλᾶς

Ἄϊδα πέμψας, ᾧ τάσδε χοᾶς

μέλλω κρατῆρά τε τὸν φθιμῆνων

160

ὑδραίνειν γαίας ἐν νώτοις

πηγὰς τ' οὐρείων ἐκ μόσχων

Βάκχου τ' οἴνηρᾶς λοιβὰς,

ξουθᾶν τε πόνημα μελισσᾶν,

165

ἅ νεκροῖς θελκτήρια κείται.

ἀλλ' ἔνδος μοι πάγχρυσον

τεῖχος καὶ λοιβὰν Ἄϊδα.

- ὦ κατὰ γαίας Ἀγαμεμόνιον
θάλος, ὡς φθιμένῳ τάδε σοι πέμπω·
δέξαι δ' οὐ γὰρ πρὸς τίμβρον σοι
ξανθὰν χαίταν, οὐ δάκρυ' οἴσω.
τηλόσε γὰρ δὴ σᾶς ἀπενάσθην
πατρίδος καὶ ἐμᾶς, ἔνθα δοκήμασι
κείμει σφαχθεῖσ' ἅ τλάμων.
ΧΟ. ἀντιψάλμους ᾠδὰς ὕμνον τ'
Ἀσιήταν σοι, βάρβαρον ἰαχὰν,
δέσποιν', ἐξαυδάσω, τὰν ἐν
θρήνοις μοῦσαν νέκυσι μελομένην,
τὰν ἐν μολπαῖς Ἄιδας ὑμνεῖ
δίχα παιάνων.
οἴμοι, τῶν Ἀτρειδᾶν οἴκων
ἔρρει φῶς σκῆπτρων,
οἴμοι πατρώων οἴκων.
τίνος ἐκ τῶν εὐόλβων Ἄργει
βασιλέων ἀρχά;
μόχθος δ' ἐκ μόχθων ἄσσει
δινευούσαις ἵπποισιν
πτανοῖς· ἀλλάξας δ' ἐξ ἔδρας
ἱερὸν * * ὄμμ' αὐγᾶς
ἄλιος. ἄλλαις δ' ἄλλα προσέβα
χρυσέας ἀρνὸς μελάθροισι ὀδύνα,
φόνος ἐπὶ φόνῳ, ἄχεά * τ' ἄχεσιν·
ἐνθεν τῶν πρόσθεν δμαθέντων
Τανταλιδᾶν ἐκβαίνει ποινά τ'
εἰς οἴκους· σπεύδει δ' ἀσπούδαστ'
ἐπὶ σοὶ δαίμων.
ΙΦ. ἐξ ἀρχᾶς μοι δυσδαίμων
δαίμων τᾶς ματρὸς ζώνας·
[καὶ] νυκτὸς κείνας ἐξ ἀρχᾶς
†λοχείαν στερρὰν παιδείαν·
Μοῖραι συντείνουσιν θεαί·
[ἅ μναστευθεῖσ' ἐξ Ἑλλάνων,]
ἂν πρωτόγονον θάλος ἐν θαλάμοις

170

175

180

185

190

195

200

205

Λήδας ἄ τλάμων κούρα 210

σφάγιον πατρώα λώβα

καὶ θῦμ' οὐκ εὐγάθητον

ἔτεκεν, ἔτρεφεν εὐκταίαν·

* ἂν ἰππείοις ἐν δίφροισιν

ψαμάθων Αὐλίδος ἐπέβασαν 215

νύμφαν, οἴμοι, δύσνυμφον

τῷ τᾶς Νηρέως κούρας, αἰαῖ.

νῦν δ' ἀξείνου πόντου ξείνα

δυσχόρτους οἴκους· ναίω

ἄγαμος, ἄτεκνος, ἄπολις, ἄφιλος, 220

οὐ τὰν Ἄργει μέλπουσ' Ἥραν,

οὐδ' ἰστοῖς ἐν καλλιφθόγγοις

κερκίδι Παλλάδος Ἀθίδος εἰκῶ

* καὶ Τιτάνων παικίλλουσ', ἀλλ'

αἰμόρραντον δυσφórμιγγα 225

ξείνων αἰμάσσουσ' ἄταν

βωμοὺς οἰκτράν τ' αἰαζόντων

αὐδὰν οἰκτρόν τ' ἐκβαλλόντων

δάκρυν. καὶ νῦν κείνων μὲν μοι

λάθα, τὸν δ' Ἄργει δμαθέντα 230

κλαίω σύγγονον, ὃν ἔλιπον ἐπιμασ-

τίδιον [ἔτι] βρέφος ἔτι, νέον ἔτι θάλος ἐν

χερσὶν ματρὸς πρὸς στέρνοισίν τ'

Ἄργει σκηπτούχον Ὀρέσταν. 235

ΧΟ. καὶ μὴν ὄδ' ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίους
βουφορβὸς ἤκει σημανῶν τί σοι νέον.

ΒΟΥΚΟΛΟΣ.

Ἄγαμέμνονός τε καὶ Κλυταιμνήστρας τέκνον,
ἄκουε καινῶν ἐξ ἐμοῦ κηρυγμάτων.

ΙΦ. τί δ' ἔστι τοῦ παρόντος ἐκπλήσσον λόγου; 240

ΒΟ. ἤκουσιν ἐς γῆν κνανέαν Συμπληγάδα,

πλάτη φυγόντες δίπτυχοι νεανίαί,

θεᾶ φίλον πρόσφαγμα καὶ θυτήριον

Ἄρτέμιδι. χέρνιβας δὲ καὶ κατάργματα

- οὐκ ἂν φθάνοις ἂν εὐτρεπῆ ποιουμένη. 245
- ΙΦ. ποδαποί; τίνος γῆς ὄνομ' ἔχουσιν οἱ ξένοι;
- ΒΟ. Ἑλληνες, ἐν τοῦτ' οἶδα κοῦ περαιτέρω.
- ΙΦ. οὐδ' ὄνομ' ἀκούσας οἶσθα τῶν ξένων φράσαι;
- ΒΟ. Πυλάδης ἐκλήζεθ' ἄτερος πρὸς θατέρου.
- ΙΦ. τοῦ ξυζύγου δὲ τοῦ ξένου τί τοῦνομ' ἦν; 250
- ΒΟ. οὐδεὶς τόδ' οἶδεν· οὐ γὰρ εἰσηκούσαμεν.
- ΙΦ. ποῦ δ' εἶδες αὐτοὺς καὶ τυχόντες εἴλετε;
- ΒΟ. ἄκραις ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξένου πόρου.
- ΙΦ. καὶ τίς θαλάσσης βουκόλοις κοινωνία;
- ΒΟ. βούς ἦλθομεν ἰψόντες ἐναλία δρόσῳ. 255
- ΙΦ. ἐκεῖσε δὴ πάνελθε, ποῦ ἰν εἴλετε
 τρόπῳ θ' ὁποίῳ· τοῦτο γὰρ μαθεῖν θέλω.
 χρόνιοι γὰρ ἦκουσ', οὐδέ πω βωμὸς θεᾶς
 Ἑλληνικαῖσιν ἐξεφουίχθη ῥοαῖς.
- ΒΟ. ἐπεὶ τὸν εἰσρέοντα διὰ Συμπληγάδων 260
 βούς ἰλοφορβοὺς πόιντον εἰσεβάλλομεν,
 ἦν τις διαρρῶξ κυμάτων πολλῶ σάλῳ
 κοιλωπὸς ἀγμὸς, πορφυρευτικάι στέγαι.
 ἐνταῦθα δισσοὺς εἶδέ τις νεανίας
 βουφορβὸς ἡμῶν, κάπεχώρησεν πάλιν 265
 ἄκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἴχθους.
 ἔλεξε δ', Οὐχ ὄρατε; δαίμονές τινες
 θάσσουσιν οἶδε. θεοσεβῆς δ' ἡμῶν τις ὦν
 ἀνέσχε χεῖρα καὶ προσηύξατ' εἰσιδῶν,
 ὦ ποιντίας παῖ Λευκοθέας, νεῶν φύλαξ, 270
 δέσποτα Παλαῖμον, ἴλεως ἡμῖν γειοῦ,
 εἴτ' οὖν ἐπ' ἀκταῖς θάσσετον Διοσκόρω,
 ἢ Νηρέως ἀγάλμαθ', ὅς τὸν εὐγενῆ
 ἔτικτε πεντήκοντα Νηρηῶν χορόν.
 ἄλλος δέ τις μάταιος, ἀνομία θρασὺς, 275
 ἐγέλασεν εὐχαῖς, γαντίλους δ' ἐφθαρμένους
 θάσσειν φάραγγ' ἔφασκε τοῦ νόμου φόβῳ,
 κλύοντας ὡς θύοιμεν ἐνθάδε ξένους.
 ἔδοξε δ' ἡμῶν εὖ λέγειν τοῖς πλείοσι,
 θηρῶν τε τῇ θεῷ σφάγια τὰπιχώρια. 280

κὰν τῷδε πέτραν ἄτερος λιπῶν ξένοι
 ἔστη, κἀρα τε διετίναξ' ἄνω κάτω
 κἀνεστέναξεν ὠλένας τρέμων ἄκρας
 μανίαις ἀλαίνων, καὶ βοᾷ κυναγὸς ὡς,
 Πυλάδῃ, δέδορκας τήνδε; τήνδε δ' οὐχ ὄρᾳς 285
 ἄιδου δράκαιναν, ὡς με βούλεται κτανεῖν
 δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἔστομωμένη;
 ἦ δ' ἐκ Ἰχτιώνων πῦρ πνέουσα καὶ φόνον
 πτεροῖς ἐρέσσει, μητέρ' ἀγκάλαις ἐμὴν
 ἔχουσα, πέτρινον ὄχθον, ὡς ἐπεμβύλη. 290
 οἴμοι· κτειεῖ με. ποῖ φύγω; παρῆν δ' ὄραν
 οὐ ταῦτα μορφῆς σχήματ', ἀλλ' ἠλλάσσετο
 φθογγὰς τε μόσχων καὶ κυνῶν ἰλάγματα,^{*}
 ἃ ἴφασκ' Ἐρινῦς ἰέναι μιμήματα.
 ἡμεῖς δὲ συσταλέντες, ὡς θανούμενοι, 295
 σιγῇ καθήμεθ'. ὁ δὲ χερὶ σπάσας ξίφος,
 μόσχους ὀρούσας ἐς μέσας λέων ὅπως,
 παίει σιδήρῳ λαγόνας, εἰς πλευρὰς ἰεῖς,
 δοκῶν Ἐρινῦς θεὰς ἀμύνεσθαι τάδε,
 ὡς αἱματηρὸν πέλαγος ἐξανθεῖν ἀλός. 300
 κὰν τῷδε πᾶς τις, ὡς ὄρᾳ βουφόρβια
 πίπτοντα καὶ πορθούμεν', ἐξωπλίζετο,
 κόχλους τε φυσῶν συλλέγων τ' ἐγχωρίους·
 πρὸς εὐτραφεῖς γὰρ καὶ νεανίας ξένους
 φαύλους μάχεσθαι βουκόλους ἠγοῦμεθα. 305
 πολλοὶ δ' ἐπληρώθημεν ἐν μικρῷ χρόνῳ.
 πίπτει δὲ μανίας πίτυλόν ὁ ξένος μεθεῖς,
 στάζων ἀφρῶ γένειον· ὡς δ' εἰσείδομεν
 προὔργου πεσόντα, πᾶς ἀνὴρ ἔσχεν πόνον
 βάλλων, ἀράσσων· ἄτερος δὲ τοῖν ξένοι 310
 ἀφρόν τ' ἀπέψη σώματός τ' ἐτημέλει
 πέπλων τε προῦκάλυπτεν φεῦπῆνους ὑφὰς
 караδοκῶν μὲν τὰπιόντα τραύματα,
 φίλον δὲ θεραπείαισιν ἄνδρ' εὐεργετῶν.
 ἔμφρων δ' ἀνάξας ὁ ξένος πεσήματος 315
 ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον

καὶ τὴν παροῦσαν συμφορὰν αὐτοῖν πέλας,
 ᾤμωξέ θ'. ἡμεῖς δ' οὐκ ἀνίεμεν πέτροις
 βάλλοντες ἄλλος ἄλλοθεν προσκείμενοι.
 οἷ δὴ τὸ δεινὸν παρακέλευσ' ἠκούσαμεν, 320
 Πυλάδῃ, θανούμεθ'. ἀλλ' ὅπως θανοῦμεθα
 κάλλισθ'. ἔπου μοι φάσγανον σπάσας χερί.
 ὡς δ' εἶδομεν δίπαλτα πολεμίῳν ξίφη,
 φυγῇ λεπαίας ἐξεπίμπλαμεν νάπας.
 ἀλλ' εἰ φύγοι τις, ἄτεροι προσκείμενοι 325
 ἔβαλλον αὐτοῖς· εἰ δὲ τούσδ' ὠσαιάτο,
 αὔθις τὸ νῦν ὑπέικον ἤρασσον πέτροις.
 ἀλλ' ἦν ἄπιστον· μυρίων γὰρ ἐκ χερῶν
 οὐδεὶς τὰ τῆς θεοῦ θύματ' ἠτύχει βαλῶν.
 μύλις δέ νιν τόλμη μὲν οὐ χειρούμεθα, 330
 κύκλω δὲ περιβάλλοντες ἐξεκλέψαμεν
 πέτροισι χερῶν φάσγαν', ἐς δὲ γῆν γόνυ
 καμάτῳ καθείσαν. πρὸς δ' ἀνακτα τῆσδε γῆς
 κομίζομέν νιν. ὁ δ' ἐσιδὼν ὅσον τάχος
 ἐς χέρνιβας τε καὶ σφαγεῖ' ἐπεμπέ σοι. 335
 εὐχου δὲ τοιάδ', ᾧ νεᾶνι, σοὶ ξένων
 σφάγια παρεῖναι· κἂν ἀναλίσκης ξένους
 τοιούσδε, τὸν σὸν Ἑλλάς ἀποτίσει φόνον
 δίκας τίνουσα τῆς ἐν Λυλίδι σφαγῆς.

ΧΘ. θαυμαστ' ἔλεξας τὸν φανένθ', ὅστις ποτὲ 340
 Ἑλληγος ἐκ γῆς πόντον ἦλθεν ἄξενον.

ΙΦ. εἶεν. σὺ μὲν κόμιζε τοῖς ξένους μολῶν.
 τὰ δ' ἐνθάδ' ἡμεῖς φροντιοῦμεν οἷα *χρή.
 ᾧ καρδία τάλαινα, πρὶν μὲν ἐς ξένους
 γαλητὸς ἦσθα καὶ φιλοικτίρμων αἰεὶ, 345
 ἐς θεοῦμόφυλον ἀναμετρομένη δάκρυ,
 Ἑλληνίας ἄνδρας ἠνίκ' ἐς χέρας λάβοις.
 νῦν δ' ἐξ ὀνείρων οἷσιν ἠγριώμεθα
 δοκοῦσ' Ὀρέστην μηκέθ' ἠλιον βλέπειν,
 δίσνονν με λήψεσθ', οἷτινές ποθ' ἦκετε. 350
 καὶ τοῖτ' ἄρ' ἦν ἀληθὲς, ἠσθύμην, φίλαι,
 οἱ δυστυχεῖς γὰρ τοῖσιν εὐτυχεστέροις

αὐτοὶ καλῶς πράξαντες οὐ φρονοῦσιν εὖ.
 ἀλλ' οὔτε πνεῦμα Διόθεν ἦλθε πώποτε,
 οὐ πορθμῖς, ἥτις διὰ πέτρας Συμπληγάδας 355
 Ἑλένην ἀπήγαγ' ἐνθάδ', ἥ μ' ἀπώλεσε,
 Μενελεύων θ', ἵν' αὐτοὺς ἀντετιμωρησάμην
 τὴν ἐνθάδ' Αὔλιον ἀντιθέισα τῆς ἐκεῖ,
 οἷ μ' ὥστε μόσχον Δαναΐδαι χειρούμενοι
 ἔσφαζον, ἱρεὺς δ' ἦν ὁ γεννήσας πατήρ. 360
 οἴμοι· κακῶν γὰρ τῶν τότε οὐκ ἀμνημονῶ,
 ὅσας γενείου χεῖρας ἐξῆκόντισα,
 γονάτων τε τοῦ τεκόντος ἐξαρτωμένη,
 λέγουσα τοιάδ'. ὦ πάτερ, νυμφεύομαι
 νυμφεύματ' αἰσχρὰ πρὸς σέθεν· μήτηρ δ' ἐμῇ, 365
 σέθεν κατακτείνοντος, Ἀργεῖαί τέ νιν
 ὑμνοῦσιν ὑμεναίοισιν, αὐλεῖται δὲ πᾶν
 μέλαθρον· ἡμεῖς δ' ὀλλύμεσθα πρὸς σέθεν.
 Ἄιδης Ἀχιλλεὺς ἦν ἄρ', οὐχ ὁ Πηλέως,
 ὅν μοι προτείνας πόσιν ἐν ἀρμάτων ὄχοις 370
 εἰς αἵματηρὸν γάμον ἐπόρθμευσας δόλῳ.
 ἐγὼ δὲ λεπτῶν ὄμμα διὰ καλυμμάτων
 ἔχουσ' ἀδελφόν τ' οὐκ ἀνειλόμην χεροῖν,
 ὅς τῶν ὄλωλεν, οὐ κασιγνήτῃ στόμα
 συνῆψ' ὑπ' αἰδοῖς, ὡς ἰοῦσ' ἐς Πηλέως 375
 μέλαθρα· πολλὰ δ' ἀπεθέμην ἀσπύσματα
 εἰσαῦθις, ὡς ἤξουσ' ἐς Ἄργος αὖ πάλιν.
 ὦ τλήμονι, εἰ τέθιγκας, ἐξ οἶων καλῶν
 ἔρρεις, Ὀρέστα, καὶ πατρὸς ζηλωμάτων.
 τὰ τῆς θεοῦ δὲ μέμφομαι σοφίσματα, 380
 ἥτις, βροτῶν μὲν ἦν τις ἄψηται φόνου,
 ἢ καὶ λοχείας, ἢ νεκροῦ θίγη χεροῖν,
 βωμῶν ἀπείργει, μυσαρὸν ὡς ἠγουμένη,
 αὐτὴ δὲ θυσίαις ἤδεται βροτοκτόνοις.
 οὐκ ἔσθ' ὅπως τέτεκεν ἂν ἢ Διὸς δάμαρ 385
 Λητῶ τοσαύτην ἀμαθίαν. ἐγὼ μὲν οὖν
 τὰ Ταντάλου θεοῖσιν ἐστιάματα
 ἄπιστα κρίνω, παιδὸς ἠσθῆναι βορᾶ,

τοὺς δ' ἐνθάδ', αὐτοὺς ὄντας ἀνθρωποκτόνους,
 ἐς τὸν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν δοκῶ· 390
 οὐδένα γὰρ οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακόν.

ΧΟ. κνάειαι κνάειαι σύνοδοι θαλάσσας, στρ. α΄.

ἂν οἴστρος ὁ ποτώμενος Ἄργόθεν
 ἄξιενον ἐπ' οἶδμα διεπέρασεν * * 395

Ἀσιάτιδα γαῖαν

Εὐρώπας διαμείψας,

τίνες ποτ' ἄρα τὸν εὐνδρον δονακόχλοον
 λιπόντες Εὐρώταν 400

ἢ ρεύματα σεμνὰ Δίρκας

ἔβασαν ἔβασαν ἄμικτον αἴαν, ἔνθα κούρα

Διὸς τέγγει

βωμοὺς καὶ περικίονας 405

ναοὺς αἶμα βρότειον;

ἢ ῥοθίοις εἰλατίλαις δικρότοισι κύπαις ἀντ. α΄.

ἔπλευσαν ἐπὶ πόντια κύματα

νάϊον ὄχημα λινοπόροισιν αὔραις 410

φιλόπλουτον ἄμιλλαν

αὔξοντες μελάθροισιν;

φίλα γὰρ ἐλπίς ἐγένετ' ἐπὶ πῆμασι βροτῶν·

ἄπληστον ἀνθρώποις 415

ὄλβου βάρους, οἱ φέρονται

πλάνητες ἐπ' οἶδμα πόλεις τε βαρβάρους περῶντες

κενᾶ δόξα.

γνώμα δ' οἷς μὲν ἄκαιρος ὄλ-

βου, τοῖς δ' ἐς μέσον ἦκει. 420

πῶς τὰς συνδρομάδας πέτρας, στρ. β΄.

πῶς Φινεΐδας αὐπνοὺς

ἄκτὰς ἐπέρασαν,

παρ' ἄλιον αἰγιαλὸν 425

ἐπ' Ἀμφιτρίτας ῥοθίῳ δραμόντες,

ὅπου πεντήκοντα κορᾶν

[τῶν] Νηρηίδων χοροὶ

μέλπουσιν ἐγκίκλιοι,

πλησιιστίοισι πνοαῖς, 430

συριζόντων κατὰ πρῦμναν
 εὐναίων πηδαλίω
 αὔραισιν νοτίαις
 ἢ πνεύμασι Ζεφύρου,
 τὰν πολυόρνιθον ἐπ' αἶαν, 435
 λευκὰν ἀκτὰν, Ἀχιλῆος
 δρόμους καλλισταδίους,
 ἄξεινον κατὰ πόντον ;
 εἴθ' εὐχαῖσι δεσποσύνοις 440
 Λήδας Ἑλένα φίλα παῖς
 ἐλθοῦσα τύχοι τὰν
 Τρωάδα λιποῦσα πόλιν,
 ἵν' ἀμφὶ χαίταν δρόσον αἵματηρὰν
 ἐλιχθεῖσα λαιμοτόμῳ
 ἔδεσποινας χερὶ θάνη 445
 ποινὰς δοῦσ' ἀντιπάλους.
 ἄδιστ' ἂν ἀγγελίαν
 δεξαίμεθ', Ἑλλάδος ἐκ γᾶς
 πλωτήρων εἴ τις ἔβα
 δουλείας ἐμέθει 450
 δειλαίας πανσίπonos·
 καὶ γὰρ ὄνειροις ἐπιβαίην
 δόμοις πόλει τε πατρώα
 τερπνῶν ὕπνων ἀπόλαυ-
 σιν, κοινὰν χάριν ὄλβῳ. 455
 ἀλλ' οἶδε χέρας δεσμοῖς διδύμοις
 συνερεισθέντες χωροῦσι νέον
 πρόσφαγμα θεῶς· σιγᾶτε, φίλαι.
 τὰ γὰρ Ἑλλήνων ἀκροθίνια δὴ
 ναοῖσι πέλας τάδε βαίνει· 460
 οὐδ' ἀγγελίας ψευδεῖς ἔλακεν
 βουφορβὸς ἀνήρ.
 ὦ πότνι', εἴ σοι τὰδ' ἀρεσκόντως
 πόλις ἦδε τελεῖ, δέξαι θυσίας,
 ἄς ὁ παρ' ἡμῖν νόμος οὐχ' οὔσιας 465
 Ἑλλησι διδοὺς ἀναφαίνει.

ΙΦ. εἶεν·

τὰ τῆς θεοῦ μὲν πρῶτον ὡς καλῶς ἔχη
φροντιστέον μοι. μέθετε τῶν ξένων χέρας,
ὡς ὄντες ἱοὶ μηκέτ' ὡσι δέσμιοι.

ναοῦ δ' ἔσω στείχοντες εὐτρεπίζετε 470

ἂ χρῆ' πὶ τοῖς παροῦσι καὶ νομίζεται.
φεῦ·

τίς ἄρα μήτηρ ἢ τεκοῦσ' ὑμᾶς ποτὲ
πατήρ τ' ἀδελφή τ', εἰ γεγῶσα τυγχάνει;
οἶων στερεῖσα διπτύχων νεανιῶν

ἀνάδελφος ἔσται. τὰς τύχας τίς οἶδ' ὅτῳ 475

τοιαῖδ' ἔσονται; πάντα γὰρ τὰ τῶν θεῶν
εἰς ἀφανὲς ἔρπει, κούδέν οἶδ' οὐδεὶς κακόν·
ἢ γὰρ τύχη παρήγαγ' ἐς τὸ δυσμαθές.

πόθεν ποθ' ἦκετ', ὦ ταλαίπωροι ξένοι;
ὡς διὰ μακροῦ μὲν τήνδ' ἐπλεύσατε χθόνα, 480
μακρὸν δ' ἀπ' οἴκων χρόνον ἔσεσθ' αἰεὶ κάτω.

ΟΡ. τί ταῦτ' ὀδύρει, κἀπὶ τοῖς μέλλουσι γὰρ
κακοῖσι λυπεῖς, ἦτις εἰ ποτ', ὦ γύναι;

οὔτοι νομίζω σοφὸν, ὅς ἂν μέλλων θανεῖν
οἴκῳ τὸ δαῖμα τοῦλέθρου νικᾶν θέλη· 485

οὐδ' ὅστις Ἰλιθὴν ἐγγὺς ὄντ' οἰκτίζεται
σωτηρίας ἀνέλπισ· ὡς δὴ ἐξ ἑνὸς

κακῶ συνάπτει, μωρίαν τ' ὀφλισκάνει
θνήσκει θ' ὁμοίως· τὴν τύχην δ' εἶαν χρεῶν.
ἡμᾶς δὲ μὴ θρήνει σύ· τὰς γὰρ ἐνθάδε 490

θυσίας ἐπιστάμεσθα καὶ γιγνώσκομεν.

ΙΦ. πότερος ἄρ' ὑμῶν ἐνθάδ' ὠνομασμένος
Πυλάδης κέκληται; τόδε μαθεῖν πρῶτον θέλω.

ΟΡ. ὄδ', εἴ τι δὴ σοὶ τοῦτ' ἐν ἡδονῇ μαθεῖν.

ΙΦ. ποίας πολίτης πατρίδος Ἕλληνας γεγώς; 495

ΟΡ. τί δ' ἂν μαθοῦσα τόδε πλέον λάβοις, γύναι;

ΙΦ. πότερον ἀδελφῶ μητρός ἔστον ἐκ μῆς;

ΟΡ. φιλότητί γ', ἐσμέν δ' οὐ κασιγνήτω, γύναι.

ΙΦ. σοὶ δ' ὄνομα ποῖον ἔθεθ' ὁ γεννήσας πατήρ;

ΟΡ. τὸ μὲν δίκαιον Δυστυχεῖς καλοῖμεθ' ἄν. 500

- ΙΦ. οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ· τοῦτο μὲν δὸς τῇ τύχῃ.
 ΟΡ. ἀνώνημοι θαυόντες οὐ γελῶμεθ' ἄν.
 ἸΦ. τί δὲ φθονεῖς τοῦτ'; ἢ φρονεῖς οὕτω μέγα;
 ΟΡ. τὸ σῶμα θύσεις τοῦμόν, οὐχὶ ποῦνομα.
 ΙΦ. οὐδ' ἄν πόλιν φράσειας ἤτις ἐστί σοι; 505
 ΟΡ. ζητεῖς γὰρ οὐδὲν κέρδος, ὡς θανουμένῳ.
 ΙΦ. χάριν δὲ δοῦναι τήνδε κωλύει τί σε;
 ΟΡ. τὸ κλεινὸν Ἄργος πατρίδ' ἐμὴν ἐπεύχομαι.
 ΙΦ. πρὸς θεῶν ἀληθῶς, ὦ ξέν', εἰ κείθεν γεγῶς;
 ΟΡ. ἐκ τῶν Μυκηνηῶν, αἳ ποτ' ἦσαν ὄλβιαι. 510
 ΙΦ. φυγὰς *δ' ἀπήρας πατρίδος, ἢ ποία τύχη;
 ΟΡ. φείγω τρόπον γε δὴ τιν' οὐχ ἐκὼν ἐκὼν.
 ΙΦ. καὶ μὴν ποθεινός γ' ἦλθες ἐξ Ἄργους μολών. 515
 ΟΡ. οὐκοῦν ἐμαυτῷ γ', εἰ δὲ σοι, σὺ τοῦθ' ὄρα. 516
 ΙΦ. ἄρ' ἄν τί μοι φράσειας ὧν ἐγὼ θέλω;
 ΟΡ. ὡς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας. 514
 ΙΦ. Τροίαν ἴσως οἶσθ', ἧς ἀπανταχοῦ λόγος.
 ΟΡ. ὡς μήποτ' ὄφελόν γε, μηδ' ἰδὼν ὄναρ.
 ΙΦ. φασὶν νιν οὐκέτ' οὔσαν οἴχεσθαι δορί.
 ΟΡ. ἔστιν γὰρ οὕτως, οὐδ' ἄκραντ' ἠκούσατε. 520
 ΙΦ. Ἐλένη δ' ἀφίκται δῶμα Μειέλεω πάλιν;
 ΟΡ. ἤκει κακῶς γ' ἐλθοῦσα τῶν ἐμῶν τινί.
 ΙΦ. καὶ ποῦ ἔστι; κάμοι γάρ τι προῦφείλει κακόν.
 ΟΡ. Σπάρτη ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνευνέτῃ.
 ΙΦ. ὦ μῖσος εἰς Ἑλληνας, οὐκ ἐμοὶ μόνη. 525
 ΟΡ. ἀπέλαυσα καγὼ δὴ τι τῶν κείνης γάμων.
 ΙΦ. νόστος δ' Ἀχαιῶν ἐγένεθ', ὡς κηρύσσεται;
 ΟΡ. ὡς πάνθ' ἄπαξ με συλλαβοῦσ' ἀνιστορεῖς.
 ΙΦ. πρὶν γὰρ θανεῖν σε τοῦδ' ἐπαυρέσθαι θέλω.
 ΟΡ. ἔλεγχ', ἐπειδὴ τοῦδ' ἐρῶς· λέξω δ' ἐγώ. 530
 ΙΦ. Κάλχας τις ἦλθε μάντις ἐκ Τροίας πάλιν;
 ΟΡ. ὄλωλεν, ὡς ἦν ἐν Μυκηναίοις λόγος.
 ΙΦ. ὦ πότνι', ὡς εἶ. τί γὰρ ὁ Λαέρτου γόνος;
 ΟΡ. οὐπω νεόστηκ' οἶκον, ἔστι δ', ὡς λόγος.
 ΙΦ. ὄλοιτο, νόστου μήποτ' ἐς πάτραν τυχῶν. 535
 ΟΡ. μηδὲν κατεύχου· πάντα τὰ κείνου νοσεῖ.

- ΙΦ. Θέτιδος δὲ τῆς Νηρηΐδος ἔστι παῖς ἔτι ;
 ΟΡ. οὐκ ἔστιν ἄλλως λέκτρ' ἔγημεν Αὐλίδι.
 ΙΦ. δόλια γὰρ, ὡς γέ φασιν οἱ πεποιθότες.
 ΟΡ. τίς εἶ ποθ' ; ὡς εὖ πυνθάνει τάφ' Ἑλλάδος. 540
 ΙΦ. ἐκεῖθεν εἰμι· παῖς *δ' ἔτ' οὖσ' ἀπωλόμην.
 ΟΡ. ὀρθῶς ποθεῖς ἄρ' εἰδέναί τὰ κεῖ, γύναι.
 ΙΦ. τί δ' ὁ στρατηγός, ὃν λέγουσ' εὐδαιμονεῖν ;
 ΟΡ. τίς ; οὐ γὰρ ἔν γ' ἐγῶδα τῶν εὐδαιμόνων.
 ΙΦ. Ἀτρέως ἐλέγετο δὴ τις Ἀγαμέμνων ἄναξ. 545
 ΟΡ. οὐκ οἶδ'· ἀπελθε τοῦ λόγου τούτου, γύναι.
 ΙΦ. μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' εἰφ', ἵν' εὐφρανθῶ, ξέεε.
 ΟΡ. τέθνηχ' ὁ τλήμων, πρὸς δ' ἀπώλεσέν τινα.
 ΙΦ. τέθνηκε ; ποία συμφορᾶ ; τάλαιν' ἐγώ.
 ΟΡ. τί δ' ἐστὲναξας τούτου ; μῶν προσῆκέ σοι ; 550
 ΙΦ. τὸν ὄλβον αὐτοῦ τὸν πάροιθ' ἀναστένω.
 ΟΡ. δεινῶς γὰρ ἐκ γυναικὸς οἴχεται σφαγεῖς.
 ΙΦ. ὦ πανδάκρυτος ἢ κτανούσα χῶ θανών.
 ΟΡ. παῦσαί νιν ἤδη, μηδ' ἐρωτήσης πέρα.
 ΙΦ. τοσόνδε γ', εἰ ζῆ τοῦ ταλαιπώρου δάμαρ. 555
 ΟΡ. οὐκ ἔστι· παῖς νιν, ὃν ἔτεχ', οὗτος ὤλεσεν.
 ΙΦ. ὦ συνταραχθεῖς οἶκος. ὡς τί δὴ θέλων ;
 ΟΡ. πατρὸς θανόντος ἴτῆνδε τιμωρούμενος.
 ΙΦ. φεῦ·
 ὡς εὖ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο.
 ΟΡ. ἀλλ' οὐ τὰ πρὸς θεῶν εὐτυχεῖ δίκαιος ὢν. 560
 ΙΦ. λείπει δ' ἐν οἴκοις ἄλλον Ἀγαμέμνων γόνον ;
 ΟΡ. λείλοιπεν Ἠλέκτραν γε παρθένον μίαν.
 ΙΦ. τί δέ, σφαγεῖσθαι θυγατρὸς ἔστι τις λόγος ;
 ΟΡ. οὐδεῖς γε, πλὴν θανοῦσαν οὐχ ὄραν φάος.
 ΙΦ. τάλαιν' ἐκείνη χῶ κταιῶν αὐτὴν πατήρ. 565
 ΟΡ. κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο.
 ΙΦ. ὁ τοῦ θανόντος δ' ἔστι παῖς Ἄργει πατρός ;
 ΟΡ. ἔστ', ἄθλιός γε, κοῦδαμου καὶ πανταχοῦ.
 ΙΦ. ψευδεῖς ὄνειροι, χαίρετ'· οὐδὲν ἦτ' ἄρα.
 ΟΡ. οὐδ' οἱ σοφοί γε δαίμονες κεκλημένοι 570
 πτηνῶν ὀνείρων εἰσὶν ἀψευδέστεροι.

πολὺς παραγμὸς ἔν τε τοῖς θείοις ἔνι
καὶν τοῖς βροτέοις· ἔν δὲ λείπεται μόνον.

* * * * *

ὃ τ' οὐκ ἄφρων ὢν μάντεων πεισθεὶς λόγους
ὄλωλεν ὡς ὄλωλε τοῖσιν εἰδούσιν.

575

ΧΟ. φεῦ φεῦ· τί δ' ἡμεῖς οἷ τ' ἐμοὶ γεννήτορες;
ἄρ' εἰσίν; ἄρ' οὐκ εἰσί; τίς φράσειεν ἄν;

ΙΦ. ἀκούσατ'· ἐς γὰρ δὴ τιν' ἤκομεν λόγον,
ὑμῖν τ' ὄνησιν, ὦ ξένοι, σπεύδουσ' ἅμα
κάμοί. τὸ δ' εὖ τμάλιστά γ' οὕτω γίνεται,

580

εἰ πᾶσι ταῦτόν πράγμ' ἀρεσκόντως ἔχει.
θέλοις ἄν, εἰ σώσαιμί σ', ἀγγεῖλαι τί μοι
πρὸς Ἄργος ἔλθων τοῖς ἐμοῖς ἐκεῖ φίλοις,
δέλτον τ' ἐνεγκεῖν, ἦν τις οἰκτεῖρας ἐμὲ
ἔγραψεν αἰχμάλωτος, οὐχὶ τὴν ἐμὴν

585

φονέα νομίζων χεῖρα, τοῦ νόμου δ' ὑπο
θνήσκειν σφε, τῆς θεοῦ τάδε δίκαι' ἠγουνμένης;
οὐδένα γὰρ εἶχον ὅστις τ' ἀγγεῖλαι μολῶν
εἰς Ἄργος αὐθις τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς
πέμψειε σωθεὶς τῶν ἐμῶν φίλων τινί.

590

σὺ δ', εἰ γὰρ, ὡς ἔοικας, οὔτε δυσγενῆς
καὶ τὰς Μυκῆνας οἶσθα χοῦς καγὼ θέλω,
σώθητι, καὶ σὺ μισθὸν οὐκ αἰσχρὸν λαβῶν
κούφων ἕκατι γραμμάτων σωτηρίαν.

οὗτος δ', ἐπέπερ πόλις ἀναγκάζει τάδε,
θεᾷ γενέσθω θῦμα, χωρισθεὶς σέθεν.

595

ΟΡ. καλῶς ἔλεξας τᾶλλα, πλὴν ἔν, ὦ ξένη·
τὸ γὰρ σφαγῆναι τόιδ' ἐμοὶ βάρος μέγα.
ὁ ναυστολῶν γὰρ εἰμ' ἐγὼ τὰς ξυμφοράς·
οὗτος δὲ συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν.

600

οὔκουν δίκαιον ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ τοῦδ' ἐμὲ
χάριν τίθεσθαι, καὐτόν ἐκδῦναι κακῶν·
ἀλλ' ὡς γενέσθω· τῷδε μὲν δέλτον δίδου·
πέμψει γὰρ Ἄργος, ὥστε σοι καλῶς ἔχειν·
ἡμᾶς δ' ὁ χρήζων κτεινέτω. τὰ τῶν φίλων
αἰσχιστον ὅστις καταβαλὼν ἐς ξυμφοράς

605

αὐτὸς σέσωσται· τυγχάνει δ' ὄδ' ὦν φίλος,
ὄν οὐδὲν ἦσσον ἢ ἄμ' ἐφῶς ὄραν θέλω.

ΙΦ. ὦ λῆμ' ἄριστον, ὡς ἀπ' εὐγενοῦς τινὸς
ρίζης πέφυκας, τοῖς φίλοις τ' ὀρθῶς φίλος. 610
τοιούτος εἶη τῶν ἐμῶν ὁμοσπόρων
ὅσπερ λέλειπται. καὶ γὰρ οὐδ' ἐγὼ, ξένοι,
ἀνάδελφός εἰμι, πλὴν ὅσ' οὐχ ἐρώσά νιν.
ἐπεὶ δὲ βούλει ταῦτα, τόνδε πέμψομεν
δέλτον φέροντα, σὺ δὲ θανεῖ· πολλὴ δέ τις 615
προθυμία σε τοῦδ' ἔχουσα τυγχάνει.

ΟΡ. θύσει δὲ τίς με καὶ τὰ δεινὰ τλήσεται;

ΙΦ. ἐγὼ· θεᾶς γὰρ τῆσδε προστροπὴν ἔχω.

ΟΡ. ἄζηλά γ', ὦ νεᾶνι, κοῦκ εὐδαίμονα.

ΙΦ. ἀλλ' εἰς ἀνάγκην κείμεθ', ἣν φυλακτέον. 620

ΟΡ. αὐτὴ ξίφει θύουσα θῆλυς ἄρσενας;

ΙΦ. οὐκ, ἀλλὰ χαίτην ἀμφὶ σὴν χερνύσομαι.

ΟΡ. ὁ δὲ σφαγεὺς τίς; εἰ τὰδ' ἱστορεῖν με χρή.

ΙΦ. εἴσω δόμων τῶνδ' εἰσὶν οἷς μέλει τάδε.

ΟΡ. τάφος δὲ ποῖος δέξεταιί μ', ὅταν θάνω; 625

ΙΦ. πῦρ ἱρὸν ἔνδον χάσμα τ' εὐρωπὸν πέτρας.

ΟΡ. φεῦ·

πῶς ἂν μ' ἀδελφῆς χεῖρ περιστείλειεν ἄν;

ΙΦ. μάταιον εὐχὴν, ὦ τάλας, ὅστις ποτ' εἶ,
ἠἴξω· μακρὰν γὰρ βαρβάρου ναίει χθονός.

οὐ μὴν; ἐπειδὴ τυγχάνεις Ἀργεῖος ὦν, 630

ἀλλ' ὦν γε δυνατὸν οὐδ' ἐγὼ ἄλλοίψω χάριν·

πολὺν τε γὰρ σοι κόσμον ἐνθήσω τάφῳ,

ξανθῶ τ' ἐλαίῳ σῶμα σὸν κατασβέσω,

καὶ τῆς ὀρείας ἀνθεμόρρυτον γάνος

ξουθῆς μελίσσης ἐς πυρὰν βαλῶ σέθεν. 635

ἀλλ' εἰμι, δέλτον τ' ἐκ θεᾶς ἀνακτόρων

οἴσω· τὸ μέντοι δυσμενὲς μὴ μοῦ λάβης.

φυλάσσειτ' αὐτοὺς, πρόσπολοι, δεσμῶν ἄτερ.

ἴσως ἄελπτα τῶν ἐμῶν φίλων τινὶ·

πέμψω πρὸς Ἀργος, ὃν μάλιστα ἐγὼ φιλῶ,

καὶ δέλτος αὐτῷ ζῶντας οὓς δοκεῖ θανεῖν 640

λέγουσα πιστὰς ἡδονὰς ἀπαγγελεῖ.

- ΧΟ. κατολοφύρομαι σὲ τὸν χερνίβων στρ.
 ρανίσι * μελόμενον αἱμακταῖς.
- ΟΡ. οἶκτος γὰρ οὐ ταῦτ', ἀλλὰ χαίρειτ', ὦ ξένοι. 615
- ΧΟ. σὲ δὲ τύχας ἄμακαρος, ὦ νεανία, ἀντ.
 σεβόμεθ' ἐς πάτραν ὅτι πόδ' ἐπεμβάσει.
- ΠΥ. ἄζηλά τοι φίλοισι, θηησκόντων φίλων. 620
- ΧΟ. ὦ σχέτλιοι πομπαί.
 φεῦ φεῦ, διόλλυσαι.
 αἰαῖ αἰαῖ,
 πότερος ὁ ἄμέλλων;
 ἔτι γὰρ ἀμφίλογα δίδυμα μέμονε φρήν, 655
 σὲ πάρος ἢ σ' ἀναστενάξω γόοις.
- ΟΡ. Πυλάδῃ, πέπονθας ταῦτὸ πρὸς θεῶν ἐμοί;
- ΠΥ. οὐκ οἶδ'. ἐρωτᾶς οὐ λέγειν ἔχοντά με.
- ΟΡ. τίς ἐστὶν ἢ νεᾶνις; ὡς Ἑλληνικῶς 660
 ἀνῆρέθ' ἡμᾶς τοὺς τ' ἐν Ἰλίῳ πόνους
 νόστον τ' Ἀχαιῶν τόν τ' ἐν οἴωνοῖς σοφὸν
 Κάλχαντ' Ἀχιλλέως τ' ὄνομα, καὶ τὸν ἄθλιον
 Ἀγαμέμνον' ὡς ὄκτειρ', ἀνηρώτα τέ με
 γυναικα παῖδάς τ'. ἔστιν ἢ ξένη γένος 665
 ἐκεῖθεν Ἀργεῖα τίς· οὐ γὰρ ἂν ποτε
 δέλτον τ' ἐπεμπε καὶ τὰδ' ἐξεμάνθανεν,
 ὡς κοινὰ πράσσοις, Ἄργος εἰ πράσσει καλῶς.
- ΠΥ. ἔφθης με μικρόν· ταῦτὰ δὲ φθάσας λέγεις,
 πλὴν ἐν· τὰ γὰρ τοι βασιλέων παθήματα 670
 ἴσασι πάντες, ὧν ἐπιστροφή τις ἦν.
 ἀτὰρ διῆλθε χᾶτερον λόγον τινά.
- ΟΡ. τίν'; ἐς τὸ κοινὸν δοὺς ἄμεινον ἂν μάθοις.
- ΠΥ. αἰσχρὸν θανόντος σοῦ βλέπειν ἡμᾶς φάος·
 κοιῆ τ' ἐπλευσα, δεῖ με καὶ κοιῆ θανεῖν. 675
 καὶ δειλίαν γὰρ καὶ κάκην κεκτήσομαι
 Ἄργει τε Φωκέων τ' ἐν πολυπτύχῳ χθονί,
 δόξω δὲ τοῖς πολλοῖσι, πολλοὶ γὰρ κακοὶ,
 προδοὺς ἴσε σώζεσθ' αὐτὸς εἰς οἴκους μόνος,
 ἢ καὶ φονεύσας ἐπὶ νοσοῦσι δώμασι 680

ῥάψαι μόνον σοι σῆς τυραννίδος χάριν,
 ἔγκληρον ὡς δὴ σὴν κασιγνήτην γαμῶν.
 ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι καὶ δι' αἰσχύνης ἔχω,
 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ χρὴ συνεκπνεύσαι μέ σοι
 καὶ συσφαγῆναι καὶ πυρωθῆναι δέμας 685
 φίλον γεγῶτα καὶ φοβούμενον ψόγον.

- ΟΡ. εὐφημα φώνει· τὰμὰ δεῖ φέρειν κακά·
 ἀπλᾶς δὲ λύπας ἐξόν, οὐκ οἴσω διπλᾶς.
 ὁ γὰρ σὺ λυπρὸν κάποιεῖδιστον λέγεις,
 ταῦτ' ἐστὶν ἡμῖν, εἴ σε συμμοχθοῦντ' ἐμοὶ 690
 κτενῶ· τὸ μὲν γὰρ εἰς ἔμ' οὐ κακῶς ἔχει,
 πρᾶσσονθ' ἂ πρᾶσσω πρὸς θεῶν, λύειν βίον·
 σὺ δ' ὄλβιός τ' εἶ, καθαρὰ τ' οὐ νοσοῦντ' ἔχεις
 μέλαθρ', ἐγὼ δὲ δυσσεβῆ καὶ δυστυχῆ.
 σωθεῖς δὲ παῖδας ἐξ ἐμῆς ὁμοσπόρου 695
 κτησάμενος, ἣν ἔδωκά σοι δάμαρτ' ἔχειν,
 ὄνομά τ' ἐμοῦ γένοιτ' ἄν, οὐδ' ἄπαις δόμος
 πατρῶος οὐμὸς ἐξαλειφθείη ποτ' ἄν.
 ἀλλ' ἔρπε καὶ ζῆ καὶ δόμους οἴκει πατρός.
 ὅταν δ' ἐς Ἑλλάδ' ἱππιόν τ' Ἄργος μόλης, 700
 πρὸς δεξιᾶς σε τῆσδ' ἐπισκῆπτω τάδε·
 τύμβον τε χῶσον κάπιθες μνημεῖά μου,
 καὶ δάκρυ' ἀδελφῆ καὶ κόμας δόττω τάφῳ.
 ἄγγελλε δ' ὡς ὄλωλ' ὑπ' Ἀργείας τινὸς
 γυναικὸς, ἀμφὶ βωμὸν ἀγνισθεῖς φόνῳ. 705
 καὶ μὴ προδῶς μου τὴν κασιγνήτην ποτὲ
 ἔρημα κῆδη καὶ δόμους ὀρῶν πατρός.
 καὶ χαῖρ'· ἐμῶν γὰρ φίλτατόν σ' ἠῦρον φίλων,
 ᾧ συγκυναγὲ καὶ συνεκτραφεῖς ἐμοὶ,
 ᾧ πόλλ' ἐνεγκῶν τῶν ἐμῶν ἄχθη κακῶν. 710
 ἡμᾶς δ' ὁ Φοῖβος, μάντις ὢν, ἐψεύσατο·
 τέχνην δὲ θέμενος ὡς προσώταθ' Ἑλλάδος
 ἀπήλασ' αἰδοῖ τῶν πάρος μαντευμάτων.
 ᾧ πάντ' ἐγὼ δοῦς τὰμὰ καὶ πεισθεῖς λόγοις,
 μητέρα κατακτὰς, αὐτὸς ἀνταπόλλυμαι. 715
- ΠΥ. ἔσται τάφος σοι, καὶ κασιγνήτης λέχος

οἶκ' ἂν προδοίην, ὦ τάλας, ἐπεὶ σ' ἐγὼ
 θανόντα μᾶλλον ἢ βλέπονθ' ἔξω φίλον.
 [ἀτὰρ τὸ τοῦ θεοῦ γ' οὐ διέφθορέν σέ πω
 μάντευμα, κεί τοῦδ' ἐγγὺς ἔστηκας φόνου.] 720
 ἀλλ' ἔστιν ἔστιν ἢ λίαν δυσπράξια
 λίαν διδοῦσα μεταβολὰς, ὅταν τύχη.

ΟΡ. σίγα· τὰ Φοίβου δ' οὐδὲν ἄφελεί μ' ἔπη·
 γυνή γάρ ἦδε δωμάτων ἔξω περᾶ.

ΙΦ. ἀπέλθεθ' ὑμεῖς καὶ παρεντρεπίζετε 725
 ταῖνδον μολόντες τοῖς ἐφεστῶσι σφαγῆ.
 δέλτου μὲν αἶδε πολύθυροι διαπτυχαί,
 ξένοι, πάρειςιν· ἃ δ' ἐπὶ τοῖσδε βούλομαι,
 ἀκούσατ'· οὐδεὶς αὐτὸς ἐν πόνοις ἀνήρ
 ὅταν τε πρὸς τὸ θάρσος ἐκ φόβου πέσῃ. 730

ἐγὼ δὲ ταρβῶ μὲν ἀπονοστήσας χθονὸς
 θήται παρ' οὐδὲν τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς
 ὃ τήνδε μέλλων δέλτον εἰς Ἄργος φέρειν.

ΟΡ. τί δῆτα βούλει; τίνος ἀμηχανεῖς πέρι;

ΙΦ. ὄρκον δότω μοι τάσδε πορθμεύσειν γραφὰς 735
 πρὸς Ἄργος, οἷσι βούλομαι πέμψαι φίλων.

ΟΡ. ἦ κἀντιδώσεις τῷδε τοὺς αὐτοὺς λόγους;

ΙΦ. τί χρῆμα δράσειν ἢ τί μὴ δράσειν, λέγε.

ΟΡ. ἐκ γῆς ἀφήσειν μὴ θανόντα βαρβάρου.

ΙΦ. δίκαιον εἶπας· πῶς γὰρ ἀγγείλειεν ἄν; 740

ΟΡ. ἦ καὶ τύραινός ταῦτα συγχωρήσεται;

ΙΦ. ναί·

πέισω σφε, καυτὴ ναὸς εἰσβήσω σκάφος.

ΟΡ. ὄμν'· σὺ δ' ἔξαρχ' ὄρκον ὅστις εὐσεβής.

ΙΦ. δώσεις, λέγειν χρῆ, τήνδε τοῖς ἐμοῖς φίλοις.

ΠΥ. τοῖς σοῖς φίλοισι γράμματ' ἀποδώσω τάδε. 745

ΙΦ. καγὼ σὲ σώσω Κλυταίρως ἔξω πέτρας.

ΠΥ. τί ν' οὖν ἐπόμνυς τοισίδ' ὄρκιον θεῶν;

ΙΦ. Ἄρτεμιν, ἐν ἧσπερ δώμασιν τιμὰς ἔχω.

ΠΥ. ἐγὼ δ' ἄνακτά γ' οὐρανοῦ, σεμνὸν Δία.

ΙΦ. εἰ δ' ἐκλιπὼν τὸν ὄρκον ἀδικοῖς ἐμέ; 750

ΠΥ. ἄνοστος εἶην· τί δὲ σὺ, μὴ σώσασά με;

- ΙΦ. μήποτε κατ' Ἄργος ζῶσ' ἵχνος θείην, ποδός.
 ΠΥ. ἄκουε δὴ νυν ὄν παρήλθομεν λόγον.
- ΙΦ. ἀλλ' οὔτις ἔστ' ἄκαιρος, ἦν καλῶς ἔχη.
- ΠΥ. ἐξαίρετόν μοι δὸς τόδ', ἦν τι ναῦς πάθη, 755
 χῆ δέλτος ἐν κλύδωνι χρημάτων μέτα
 ἀφανῆς γένηται, σῶμα δ' ἐκσώσω μόνον,
 τὸν ὄρκον εἶναι τόνδε μηκέτ' ἔμπεδον.
- ΙΦ. ἀλλ' οἶσθ' ὃ δράσω; πολλὰ γὰρ πολλῶν κυρεῖ·
 τάνόντα κάγγεγραμμέν' ἐν δέλτου πτυχαῖς 760
 λόγῳ φράσω σοι πάντ' ἀναγγεῖλαι φίλοις·
 ἐν ἀσφαλεῖ γάρ· ἦν μὲν ἐκσώσης γραφὴν,
 αὐτὴ φράσει σιγῶσα τὰγγεγραμμένα,
 ἦν δ' ἐν θαλάσῃ γράμματ' ἀφανισθῆ τάδε,
 τὸ σῶμα σώσας τοὺς λόγους σώσεις ἐμοί. 765
- ΠΥ. καλῶς ἔλεξας τῶν θεῶν ἐμοῦ θ' ἵπερ.
 σήμαινε δ' ᾧ χρῆ τάσδ' ἐπιστολὰς φέρειν
 πρὸς Ἄργος, ὃ τι τε χρῆ κλύοντά σου λέγειν.
- ΙΦ. ἄγγελλ' Ὀρέστη, παιδὶ τὰγαμέμνονος·
 ἦ ἔν Αὐλίοι σφαγείσ' ἐπιστέλλει τάδε 770
 ζῶσ' Ἰφιγένεια, τοῖς ἐκεῖ δ' οὐ ζῶσ' ἔτι.
- ΟΡ. ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνη; κατθανοῦσ' ἦκει πάλιν;
- ΙΦ. ἦδ' ἦν ὄρας σύ· μὴ λόγοις ἔκπλησσέ με.
 κόμισαί μ' ἐς Ἄργος, ᾧ σύναιμε, πρὶν θανεῖν,
 ἐκ βαρβάρου γῆς καὶ μετάστησον θεᾶς 775
 σφαγίων, ἐφ' οἷσι ξενοφόνους τιμὰς ἔχω.
- ΟΡ. Πυλάδῃ, τί λέξω; ποῦ ποτ' ὄνθ' ἠύρήμεθα;
- ΙΦ. ἦ σοῖς ἀραία δώμασιν γενήσομαι,
 Ὀρέσθ', ἵν' αὐθις ὄνομα δις κλύων μάθης.
- ΟΡ. ᾧ θεοί. 780
- ΙΦ. τί τοὺς θεοὺς ἀνακαλεῖς ἐν τοῖς ἐμοῖς;
- ΟΡ. οὐδέν· πέραινε δ' ἐξέβην γὰρ ἄλλοσε.
 [τάχ' οὖν ἐρωτῶν σ' εἰς ἄπιστ' ἀφίξομαι.]
- ΙΦ. λέγ' οὔτεκ' ἔλαφον ἀντιδοῦσά μου θεᾷ
 Ἄρτεμις ἔσωσέ μ', ἦν ἔθυσ' ἐμὸς πατήρ
 δοκῶν ἐς ἡμᾶς ὄξυ φάσγανον βαλεῖν, 785
 ἐς τῆνδε δ' ᾧκισ' αἶαν. αἶδ' ἐπιστολαί,

ταῦτ' ἔστι τῶν δέλτοισιν ἐγγεγραμμένα.

- ΠΥ. ὦ ῥηιδίοις ὄρκοισι περιβαλοῦσά με,
 κάλλιστα δ' ὁμόσασ', οὐ πολὺν σχήσω χρόνον,
 τὸν δ' ὄρκον ὃν κατώμοσ' ἐμπεδώσομεν. 790
 ἰδοῦ, φέρω σοι δέλτον ἀποδίδωμί τε,
 Ὅρεστα, τῆσδε σῆς κασιγνήτης πάρα.
- ΟΡ. δέχομαι· παρεῖς δὲ γραμμάτων διαπτυχὰς
 τὴν ἡδονὴν πρῶτ' οὐ λόγοις αἰρήσομαι.
 ὦ φιλτάτη μοι σύγγον', ἐκπεπληγμένος 795
 ὄμως *σ' ἀπίστῳ περιβαλὼν βραχίονι
 ἐς τέρψιν εἶμι, πυθόμενος θαυμάστ' ἐμοί.
- ΧΟ. ξεῖν', οὐ δικαίως τῆς θεοῦ τὴν πρόσπολον
 χραίνεις ἀθίκτοις περιβαλὼν πέπλοις χέρα.
- ΟΡ. ὦ συγκασιγνήτη τε καὶ ταυτοῦ πατρὸς 800
 Ἀγαμέμνονος γεγῶσα, μὴ μ' ἀποστρέφου
 ἔχουσ' ἀδελφὸν, οὐ δοκοῦσ' ἔξειν ποτέ.
- ΙΦ. ἐγὼ σ' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν; οὐ παύσει λέγων;
 τὸ δ' Ἄργος αὐτοῦ μεστὸν ἦ τε Ναυπλία.
- ΟΡ. οὐκ ἔστ' ἐκεῖ σὸς, ὦ τάλαινα, σύγγονος. 805
- ΙΦ. ἀλλ' ἢ Λάκαια Τυνδαρίς σ' ἐγείνατο;
- ΟΡ. Πέλοπός τε παιδὶ παιδὸς ἐκπέφυκ' ἐγώ.
- ΙΦ. τί φῆς; ἔχεις τι τῶνδ' ἐμοὶ τεκμήριον;
- ΟΡ. ἔχω· πατρώων ἐκ δόμων τι πυνθάνου.
- ΙΦ. οὐκ οὐκ λέγειν μὲν χρὴ σέ, μαίνεται δ' ἐμέ; 810
- ΟΡ. λέγοιμ' ἂν ἀκοῇ πρῶτον Ἡλέκτρας τάδε·
 Ἀτρέως Θυέστου τ' οἶσθα γενομένην ἔριν;
- ΙΦ. ἤκουσα, χρυσῆς ἄρνὸς ἠνίκ' ἦν πέρι.
- ΟΡ. ταῦτ' οὖν ὑφήνασ' οἶσθ' ἐν εὐπῆνοις ὑφαῖς;
- ΙΦ. ὦ φίλτατ', ἐγγὺς τῶν ἐμῶν κάμπταις φρενῶν. 815
- ΟΡ. εἰκὼ τ' ἐν ἰστοῖς, ἡλίου μετάστασιν;
- ΙΦ. ὑφῆνα καὶ τόδ' εἶδος εὐμίτοις πλοκαῖς.
- ΟΡ. καὶ λούτρ' ἐς Αὔλιον μητρὸς ἀνεδέξω πάρα;
- ΙΦ. οἶδ'. οὐ γὰρ ὁ γάμος ἐσθλὸς ὢν μ' ἀφείλετο.
- ΟΡ. τί γάρ; κόμας σὰς μητρὶ δοῦσα σῆ φέρειν; 820
- ΙΦ. μνημεῖά γ' ἀντὶ σώματος τοῦμοῦ τάφῳ.
- ΟΡ. ἂ δ' εἶδον αὐτὸς, τάδε φράσω τεκμήρια·

Πέλοπος παλαιὰν ἐν δόμοις λόγχην πατρὸς,
ἣν χερσὶ πάλλων παρθέον Πισάτιδα
ἐκτίσαθ' Ἴπποδάμειαν Οἰνόμαον κτανῶν, 825
ἐν παρθενῶσι τοῖσι σοῖς κεκρυμμένην.

ΙΦ. ᾧ φίλτατ', οὐδὲν ἄλλο, φίλτατος γὰρ εἶ,
ἔχω σ', Ὀρέστα, τηλύγε-
τον χθονὸς ἀπὸ πατρίδος, Ἀργόθεν, ᾧ φίλος. 830

ΟΡ. καγὼ σε τὴν θανούσαν, ὡς δοξάζεται.
κατὰ δὲ δάκρυα κατὰ δὲ γόος ἅμα *καὶ χαρὰ
τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον, ὡσαύτως δ' ἐμὸν.

ΙΦ. *τότε σε, τότ' ἔτι βρέφος
ἔλιπον ἀγκάλαισι νεαρὸν τροφού 835
νεαρὸν ἐν δόμοις.

ᾧ κρεῖσσον' ἢ λόγοισιν εὐτυχῶν [ἐμοῦ] τύχαν'
τί φῶ; θαυμάτων πέρα καὶ λόγου
πρόσω τὰδ' ἐπέβα. 840

ΟΡ. τὸ λοιπὸν εὐτυχοῖμεν ἀλλήλων μέτα.

ΙΦ. ἄτοπον ἀδονὰν ἔλαβον, ᾧ φίλαι
δέδοικα δ' ἐκ χερῶν με μὴ πρὸς αἰθέρα
ἀμπτάμενος φύγη·
ᾧ Κυκλωπίδες ἐστίαι, ᾧ πατρὶς, 845

Μυκῆνα φίλα,
χάριν ἔχω ζωᾶς, χάριν ἔχω τροφᾶς,
ὅτι μοι συνομαίμονα
τόνδε δόμοισιν ἐξεθρέψω φάος.

ΟΡ. γένει μὲν εὐτυχοῦμεν, ἐς δὲ συμφορὰς,
ᾧ σύγγον', ἡμῶν δυστυχῆς ἔφυ βίος. 850

ΙΦ. ἐγὼ δ' *ἅ μέλεος οἶδ', ὅτε φάσγατον
δέρα θῆκέ μοι μελεόφρων πατήρ.

ΟΡ. οἴμοι. δοκῶ γὰρ οὐ παρών σ' ὄραν ἐκεῖ. 855

ΙΦ. ἀνυμέναιος, *ᾧ σύγγον', Ἀχιλλέως
ἐς κλισίαν λέκτρων
δόλιον ὄτ' ἀγόμαν·

παρὰ δὲ βωμὸν ἦν δάκρυα καὶ γόοι.
φεῦ φεῦ χερνίβων *τῶν ἐκεῖ. 860

ΟΡ. ὦμωξα καγὼ τόλμαν ἦν ἔτλη πατήρ.

- ΙΦ. ἀπάτορ' ἀπάτορα πότμον ἔλαχον *ἔλαχον,
 ἄλλα δ' ἐξ ἄλλων κυρεῖ 865
- ΟΡ. εἰ σὸν γ' ἀδελφὸν, ὦ τάλαιν', ἀπώλεσας.
 ΙΦ. δαίμονος τύχα τινός.
 ὦ μελέα δεινᾶς τόλμας. δεῖν' ἔτλαν,
 [δεῖν' ἔτλαν,] ὦμοι σύγγονε. 870
 παρὰ δ' ὀλίγον ἀπέφυγες ὄλεθρον ἀνόσιον
 ἐξ ἐμᾶν δαιχθεῖς χερῶν.
 ἅ δ' ἐπ' αὐτοῖς τίς τελευτά;
 τίς τύχα μοι συγκυρήσει;
 τίνα σοι πόρον εὐρομένα 875
 πάλιν ἀπὸ πόλεως, ἀπὸ φόνου πέμψω
 πατρίδ' ἐς Ἀργεῖαν, πρὶν [ἐπὶ] ξίφος αἵματι 880
 σῶ πελάσαι; τόδε [τόδε] σὸν, ὦ μελέα ψυχὰ,
 χρέος ἀνευρίσκειν.
 πότερον κατὰ χέρσον, οὐχὶ ναῖ,
 ἀλλὰ ποδῶν ριπᾶ; 885
 θανάτῳ πελάσεις ἄρα βάρβαρα φῦλα
 καὶ δι' ὁδοὺς ἀνόδους στείχων. διὰ Κυανέας μὴν
 στενοπόρου πέτρας 890
 μακρὰ κέλευθα ναίουσιν ὄρασμαῖς.
 τάλαινα τάλαινα.
 τίς ἂν οὖν τάδ' ἂν ἦ θεὸς ἢ βροτὸς ἢ 895
 τι τῶν ἀδοκῆτων
 πόρον εὐπορον ἐξανύσαι,
 δυοῖν τοῖν μόνοιν
 Ἄτρείδαιν [φανεῖ] κακῶν ἔκλυσι;
- ΧΟ. ἐν τοῖσι θαυμαστοῖσι καὶ μύθων πέρα 900
 τάδ' εἶδον αὐτῇ κοῦ κλύουσ' ἀπ' ἀγγέλων.
- ΠΥ. τὸ μὲν φίλους ἐλθόντας εἰς ὄψιν φίλων,
 Ὅρέστα, χειρῶν περιβολὰς εἰκὸς λαβεῖν.
 λήξαντα δ' οἴκτων καπ' ἐκεῖν' ἐλθεῖν χρεῶν,
 ὅπως τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας 905
 λαβόντες ἐκ γῆς βησόμεσθα βαρβάρου.
 σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ταῦτα, μὴ κβάντας τύχης,
 καιρὸν λαβόντας, ἠδοῦνὰς ἄλλας λαβεῖν.

- ΟΡ. καλῶς ἔλεξας· τῇ τύχῃ δ' οἶμαι μέλειν
τουῦδε ξὺν ἡμῖν· ἦν δέ τις πρόθυμος ἦ, 910
σθένειν τὸ θεῖον μᾶλλον εἰκότως ἔχει.
- ΙΦ. οὐ μὴ μ' ἐπίσχῃς οὐδ' ἀποστήσεις λόγου
πρῶτον πυθέσθαι τίνα ποτ' Ἡλέκτρα πότμον
εἶληχε βίον· φίλα γὰρ ἔσται πάντ' ἐμοί.
- ΟΡ. τῷδε ξυνοικεῖ βίον ἔχουσ' εἰδαίμονα. 915
- ΙΦ. οὗτος δὲ ποδαπὸς, καὶ τίνος πέφυκε παῖς;
- ΟΡ. Στρόφιος ὁ Φωκεὺς τοῦδε κληῖζεται πατήρ.
- ΙΦ. ὁ δ' ἐστὶ γ' Ἀτρέως θυγατρὺς, ὁμογενὴς ἐμός;
- ΟΡ. ἀνεψιός γε, μόνος ἐμοὶ σαφῆς φίλος.
- ΙΦ. οὐκ ἦν τόθ' οὗτος ὅτε πατήρ ἔκτεινέ με. 920
- ΟΡ. οὐκ ἦν· χρόνον γὰρ Στρόφιος ἦν ἄπαις τινά.
- ΙΦ. χαῖρ' ὦ πόσις μοι τῆς ἐμῆς ὁμοσπόρου.
- ΟΡ. καμὸς γε σωτήρ, οὐχὶ συγγεινὴς μόνον.
- ΙΦ. τὰ δεινὰ δ' ἔργα πῶς ἔτλης μητρὸς πέρι;
- ΟΡ. σιγῶμεν αὐτά· πατρὶ τιμωρῶν ἐμῶ. 925
- ΙΦ. ἦ δ' αἰτία τίς ἀνθ' ὅτου κτείνει πόσιν;
- ΟΡ. ἔα τὰ μητρός· οὐδὲ σοὶ κλίειν καλόν.
- ΙΦ. σιγῶ· τὸ δ' Ἄργος πρὸς σὲ νῦν ἀποβλέπει;
- ΟΡ. Μειέλαος ἄρχει· φυγάδες ἐσμὲν ἐκ πάτρας.
- ΙΦ. οὗ που νοσοῦντας θεῖος ὕβρισεν δόμους; 930
- ΟΡ. οὐκ, ἀλλ' Ἐρινῶν δεῖμά μ' ἐκβάλλει χθονός.
- ΙΦ. ταῦτ' ἄρ' ἐπ' ἀκταῖς κἀνθάδ' ἠγγέλθης μανείς.
- ΟΡ. ὦφθημεν οὐ νῦν πρῶτον ὄντες ἄθλιοι.
- ΙΦ. ἔγνωκα, μητρός *σ' οἶνεκ' ἠλάστρουν θεαί.
- ΟΡ. ὣσθ' αἱματηρὰ στόμι' ἐπεμβαλεῖν ἐμοί. 935
- ΙΦ. τί γάρ ποτ' ἐς γῆν τήνδ' ἐπόρθμευσας πόδα;
- ΟΡ. Φοίβου κελουσθεὶς θεσφάτοις ἀφικόμην.
- ΙΦ. τί χρήμα δράσειν; ῥητὸν ἢ σιγόμενον;
- ΟΡ. λέγοιμ' ἄν· ἀρχαὶ δ' αἶθε μοι πολλῶν πόων.
ἐπεὶ τὰ μητρός ταῖθ' ἄ σιγῶμεν κακὰ 940
ἐς χεῖρας ἦλθε, μεταδρομαῖς Ἐρινύων
ἠλαινόμεσθα φυγάδες, φέθεν μοι πόδα
ἐς τὰς Ἀθήνας τδὴ γ' ἐπεμψε Λοξίας,
δίκην παρασχεῖν ταῖς ἀνωύμοις θεαῖς.

ἔστω γὰρ ὅσια ψῆφος, ἣν Ἄρει ποτὲ 945
 Ζεὺς εἶσατ' ἔκ του δὴ χερῶν μιάσματος.
 ἔλθων δ' ἐκείσε, πρῶτα μὲν *μ' οὐδεὶς ξένων
 ἐκὼν ἐδέξαθ', ὡς θεοῖς στυγούμενον·
 οἱ δ' ἔσχον αἰδῶ, ξένια μονοστράπεζά μοι
 παρέσχον οἴκων ὄντες ἐν ταυτῷ στέγει, 950
 σιγῇ δ' ἔτεκτῆναντ' ἀπρόσφθεγκτόν μ', ὅπως
 δαιτὸς γενοίμην πώματός τ' αὐτῶν δίχα,
 ἐς δ' ἄγγος ἴδιον ἴσον ἅπασι βακχίου
 μέτρημα πληρώσαντες εἶχον ἠδονήν.
 κᾶγωγ' ἐλέγξαι μὲν ξένους οὐκ ἠξίου, 955
 ἠλγουν δὲ σιγῇ κἀδόκουν οὐκ εἰδέναί,
 μέγα στενάζων, οὐνεκ' ἦν μητρὸς φονεύς.
 κλύω δ' Ἀθηναίοισι τὰμὰ δυστυχῇ
 τελετῆν γενέσθαι, κᾶτι τὸν νόμον μένει,
 χοῆρες ἄγγος Παλλάδος τιμῶν λεῶν. 960
 ὡς δ' εἰς Ἄρειον ὄχθον ἦκον ἐς δίκην τ'
 ἔστην, ἐγὼ μὲν θάτερον λαβὼν βάθρον,
 τὸ δ' ἄλλο πρέσβειρ' ἤπερ ἦν Ἐρινύων,
 εἰπὼν ἀκούσας θ' αἵματος μητρὸς πέρι
 Φοῖβός μ' ἔσωσε μαρτυρῶν· ἴσας δέ μοι 965
 ψήφους διηρίθμησε Παλλὰς ὠλένη,
 ρικῶν δ' ἀπῆρα φόνια πειρατήρια.
 ὅσαι μὲν οὖν ἔζοντο πεισθεῖσαι δίκῃ,
 ψῆφον παρ' αὐτῆν ἱρὸν ὠρίσαντ' ἔχειν·
 ὅσαι δ' Ἐρινῶν οὐκ ἐπέισθησαν νόμῳ, 970
 δρόμοις ἀνιδρύτοισιν ἠλάστρουν μ' αἰεὶ,
 ἕως ἐς ἀγνὸν ἦλθον αὐτῷ Φοῖβου πέδον,
 καὶ πρόσθεν ἀδίτων ἐκταθεὶς νῆστις βορᾶς
 ἐπώμοσ' αὐτοῦ βίον ἀπορρήξεν θανῶν,
 εἰ μὴ με σώσει Φοῖβος, ὅς μ' ἀπώλεσεν. 975
 ἐντεῦθεν αὐδὴν τρίποδος ἐκ χρυσοῦ λακῶν
 Φοῖβός μ' ἐπεμψε δεῦρο διοπετὲς λαβεῖν
 ἄγαλμ' Ἀθηνῶν τ' ἐγκαθιδρῦσαι χθονί.
 ἀλλ' ἦνπερ ἡμῖν ὤρισεν σωτηρίαν,
 σύμπραξον· ἦν γὰρ θεᾶς κατὰσχωμεν βρέτας, 980

μαριῶν τε λήξω καὶ σὲ πολυκώπῳ σκάφει
 στείλας Μυκήναις ἐγκαταστήσω πάλιν.
 ἀλλ', ὦ φιληθείς, ὦ κασίγνητον κἀρα,
 σῶσον πατρῶον οἶκον, ἔκσωσον δ' ἐμέ·
 ὡς τὰμ' ὄλωλε πάντα καὶ τὰ Πελοπιδῶν, 935
 οὐράνιον εἰ μὴ ληψόμεσθα θεᾶς βρέτας.

ΧΟ. δεινὴ τις ὄργη δαιμόνων ἐπέζεσε
 τὸ Ταντάλειον σπέρμα διὰ πόνων τ' ἄγει.

ΙΦ. τὸ μὲν πρόθυμον πρὶν σε δεῦρ' ἐλθεῖν ἔχω
 ἄρχει γενέσθαι καὶ σὲ, σύγγον', εἰσιδεῖν. 990
 θέλω δ' ἄπερ σὶ, σέ τε μεταστῆσαι πόνων
 νοσοῦντά τ' οἶκον, οὐχὶ τῷ κτανόντι με
 θυμουμένη, πατρῶον ὀρθῶσαι †θέλω·
 σφαγῆς τε γὰρ σῆς χεῖρ' ἀπαλλάξαιμεν ἂν
 σώσαιμι δ' οἴκους· τὴν θεὸν δ' ὅπως λάθω 995
 δέδοικα καὶ τύραννοι, ἡνίκ' ἂν κενὰς
 κρηπῖδας εὔρη λαΐνας ἀγάλματος.

πῶς δ' οὐ θανοῦμαι; τίς δ' ἔνεστί μοι λόγος;
 ἀλλ' εἰ μὲν ἔν τι τοῦθ' ὁμοῦ γενήσεται,
 ἄγαλμά τ' οἴσεις κἀμ' ἐπ' εὐπρύμνου νεῶς 1000
 ἄξεις, τὸ κινδύνευμα γίγνεται καλόν·
 τούτου δὲ χωρισθείς ἐγὼ μὲν ὄλλυμαι,
 σὺ δ' ἂν τὸ σαυτοῦ θέμενος εὔ νόστου τύχοις.
 οὐ μὴν τι φεύγω γ' οὐδέ σ' εἰ θανεῖν χρεῶν
 σώσασαν· οὐ γὰρ ἀλλ' ἀνήρ μὲν ἐκ δόμων 1005
 θανὼν ποθεινός, τὰ δὲ γυναικὸς ἀσθενῆ.

ΟΡ. οὐκ ἂν γενοίμην σοῦ τε καὶ μητρὸς φοιεύς·
 ἄλις τὸ κείνης αἷμα, κοινόφρων δὲ σοὶ
 καὶ ζῆν θέλοιμ' ἂν καὶ θανὼν λαχεῖν ἴσον.
 [ἦξω δέ γ', ἦνπερ μὴ αὐτὸς ἐνταυθοῖ πέσω, 1010
 πρὸς οἶκον, ἢ σοῦ κατθανὼν μενῶ μέτα.]
 γνώμης δ' ἄκουσον· εἰ πρόσαντες ἦν τότε
 Ἀρτέμιδι, πῶς ἂν Λοξίας ἐθέσπισε
 κομίσαι μ' ἄγαλμα θεᾶς πόλισμα Παλλάδος
 καὶ σὸν πρόσωπον εἰσιδεῖν; ἅπαντα γὰρ 1015
 συνθεῖς τάδ' εἰς ἓν νόστον ἐλπίζω λαβεῖν.

- ΙΦ. πῶς οὖν γένοιτ' ἂν ὥστε μήθ' ἡμᾶς θανεῖν
λαβεῖν θ' ἂ βουλόμεσθα; τῆδε γὰρ νόει.
[νόστος πρὸς οἴκους· ἡ δὲ βούλησις πάρα.]
- ΟΡ. ἄρ' οὖν τύραννον διολέσαι δυναίμεθ' ἄν; 1020
- ΙΦ. δεινὸν τόδ' εἶπας, ξινοφονεῖν ἐπήλυδας.
- ΟΡ. ἀλλ' εἰ σὲ σώσει κάμῃ, κινδυνευτέον.
- ΙΦ. οὐκ ἂν δυναίσθην, τὸ δὲ πρόθυμον ἦνεσα.
- ΟΡ. τί δ', εἴ με ναῶ τῷδε κρύψειας λάθρα;
- [ΙΦ. ὡς δὴ σκότος λαβόντες ἔξω θείμεν ἄν; 1025
- ΟΡ. κλεπτῶν γὰρ ἡ νύξ, τῆς δ' ἀληθείας τὸ φῶς.]
- ΙΦ. εἶσ' ἔνδον ἱεροῦ φύλακες, εὖς οὐ λήσομεν.
- ΟΡ. οἴμοι· διεφθάρμεσθα· πῶς σωθῆμεν ἄν;
- ΙΦ. ἔχειν δοκῶ μοι καινὸν ἐξεύρημά τι.
- ΟΡ. ποῖόν τι; δόξης μετάδος, ὡς καγὼ μάθω. 1030
- ΙΦ. ταῖς σαῖς ἀνίαις χρήσομαι σοφίσμασιν.
- ΟΡ. δειναὶ γὰρ αἱ γυναῖκες εὐρίσκειν τέχνας.
- ΙΦ. φονέα σε φήσω μητρὸς ἐξ Ἄργους μολεῖν.
- ΟΡ. χρήσαι κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς, εἰ κερδανεῖς.
- ΙΦ. ὡς οὐ θέμις σε λέξομεν θύειν θεᾶ, 1035
- ΟΡ. τίς αἰτίαν ἔχουσ', ὑποπτεύω τι γάρ.
- ΙΦ. οὐ καθαρὸν ὄντα, τὸ δ' ἔσιον δώσω φόνω.
- ΟΡ. τί δῆτα μᾶλλον θεᾶς ἄγαλμ' ἀλίσκεται;
- ΙΦ. πόντου σε πηγαῖς ἀγνίσαι βουλήσομαι,
- ΟΡ. ἔτ' ἐν δόμοισι βρέτας, ἐφ' ᾗ πεπλεύκαμεν. 1040
- ΙΦ. κακῆϊνο νύψαι, σοῦ θιγόντος ὡς, ἐρῶ.
- ΟΡ. ποῖ δῆτα; πόντου νοτερόν εἶπας ἔκβολον;
- ΙΦ. οὐ ναῦς χαλινοῖς λινοδέτοις ὄρμει σέθεν.
- ΟΡ. σὺ δ' ἢ τις ἄλλος ἐν χεροῖν οἶσει βρέτας;
- ΙΦ. ἐγώ· θιγεῖν γὰρ ὅσιόν ἐστ' ἐμοὶ μόνη. 1045
- ΟΡ. Πυλάδης δ' ὅδ' ἡμῖν ποῦ τετάξεται φόνου;
- ΙΦ. ταῦτόν χεροῖν σοὶ λέξεται μίασμ' ἔχων.
- ΟΡ. λάθρα δ' ἀνακτος ἢ εἰδότος δράσεις τάδε;
- ΙΦ. πείσασα μύθοις· οὐ γὰρ ἂν λάθοιμί γε.
- ΟΡ. καὶ μὴν νεῶς γε πίτυλος εὐήρης πάρα. 1050
- σοὶ δὴ μέλειν χρή τ' ἄλλ' ὅπως ἔξει καλῶς.
ἐνὸς μόνου δεῖ, τάσδε συγκρῦσαι τάδε.

ἀλλ' ἀντίαζε καὶ λόγους πειστηρίους
 εὕρισκ' ἔχει τοι δῖναμιν εἰς οἶκτον γυνή.
 τὰ δ' ἄλλ', ἴσως ἂν πάντα συμβαίῃ καλῶς. 1055

ΙΦ. ὦ φίλταται γυναῖκες, εἰς ὑμᾶς βλέπω,
 καὶ τὰ μ' ἐν ὑμῖν ἐστὶν ἢ καλῶς ἔχει
 ἢ μηδὲν εἶναι καὶ στερηθῆναι πάτρας
 [φίλου τ' ἀδελφοῦ φιλότατης τε συγγόνου].
 καὶ πρῶτα μὲν μοι τοῦ λόγου τὰδ' ἀρχέτω 1060
 γυναῖκές ἐσμεν, φιλόφρον ἀλλήλαις γένος,
 σῶζειν τε κοινὰ πράγματ' ἀσφαλέςταται.
 σιγήσαθ' ἡμῖν καὶ συνεκπονήσατε
 φυγᾶς. καλόν τοι γλῶσσ' ὅτω πιστὴ παρῆ.
 ὀράτε δ' ὡς τρεῖς μία τύχη τοὺς φιλότατους 1065
 ἢ γῆς πατρώας νόστος ἢ θανεῖν ἔχει.
 σωθεῖσα δ', ὡς ἂν καὶ σὺ κοιωνῆς τύχης,
 σώσω σ' ἐς Ἑλλάδ'. ἀλλὰ πρὸς σε δεξιᾶς,
 σὲ καὶ σ' ἰκνοῦμαι, σὲ δὲ φίλης παρηίδος
 γονάτων τε καὶ τῶν ἐν δόμοισι φιλότατων, 1070
 μητρὸς πατρός τε καὶ τέκνων, ὅτω κυρεῖ.
 τί φατέ; τίς ὑμῶν φησὶν, ἢ τίς οὐ θέλει,
 φθέγξασθε, ταῦτα. μὴ γὰρ αἰνουσῶν λόγους
 ὄλωλα καὶ γὰρ καὶ κασίγνητος τάλας.

ΧΟ. θάρσει, φίλη δέσποινα, καὶ σώζου μόνον· 1075
 ὡς ἔκ γ' ἐμοῦ σοι πάντα σιγηθήσεται,
 ἴστω μέγας Ζεὺς, ὦν ἐπισκῆπτεις πέρι.

ΙΦ. ὄναισθε μύθων καὶ γένοισθ' εὐδαίμονες.
 σὸν ἔργον ἤδη καὶ σὸν εἰσβαίνειν δόμους·
 ὡς αὐτίχ' ἴξει τῆσδε κοίρανος χθονὸς 1080
 θυσίαν ἐλέγχων, εἰ κατείργασται, ξένων.
 ὦ πόπι', ἥπερ μ' Αὐλίδος κατὰ πτυχὰς
 δεινῆς ἔσωσας ἐκ πατροκτόνου χερὸς,
 σῴσον με καὶ νῦν τοῖσδε τ'. ἢ τὸ Λοξίου
 οἰκέτι βροτοῖσι διὰ σ' ἐτήτυμον στόμα. 1085
 ἀλλ' εὐμενῆς ἔκβηθι βαρβάρου χθονὸς
 ἐς τὰς Ἀθήνας· καὶ γὰρ ἐνθάδ' οὐ πρόπει
 ραίειν, παρόν σοι πόλιν ἔχειν εὐδαίμονα.

ΧΟ.

ὄρνις, ἃ παρὰ πετρίνας
 πόντου δειράδας, ἀλκυῶν,
 ἔλεγον οἶτον αἰείδεις,
 εὐξύνετον ξυνετοῖς βοᾶν,
 ὅτι πόσιν κελαδεῖς αἰεὶ μολπαῖς,
 ἐγὼ σοι παραβάλλομαι
 θρήνους, ἄπτερος ὄρνις,
 ποθοῦσ' Ἑλλάνων ἀγόρους,
 ποθοῦσ' Ἄρτεμιν λοχίαν,
 ἃ παρὰ Κύνθιον ὄχθον οἰκεί
 φοίνικά θ' ἀβροκόμαν
 δάφναν τ' εὐερνέα καὶ
 γλαυκᾶς θαλλὸν ἱρὸν ἐλαίας,
 Λατοῖς ὠδίνα φίλαν,
 λίμναν θ' εἰλίσσουσαν ὕδωρ
 κύκλιον, ἔνθα κύκνος μελω-
 δὸς Μούσας θεραπεύει.
 ὦ πολλαὶ δακρῦν λιβάδες,
 αἱ παρηίδας εἰς ἐμὰς
 ἔπεσον, ἀνίκα πύργων
 ὀλομένων ἐν ναυσὶν ἔβαν
 πολεμίων ἐρετμοῖσι καὶ λόγχαις,
 ζαχρῦσεν δὲ δι' ἐμπολᾶς
 νόστον βάρβαρον ἦλθεν,
 ἔνθα τᾶς ἐλαφοκτόνου
 θεᾶς ἀμφίπολον κόραν
 παῖδ' Ἀγαμεμνονίαν λατρεῖω
 βωμούς τ' οὐ μηλοθύτας,
 ζηλοῦσα τὰν διὰ παν-
 τὸς δυσδαίμον' ἐν γὰρ ἀνάγκαις
 οὐ κάμνει σύντροφος ὦν.
 μεταβάλλει δ' εὐδαιμονία·
 τὰ δὲ μετ' εὐτυχίας κακοῦ-
 σθαι θνατοῖς βαρῦς αἰών.
 καὶ σὲ μὲν, πότνι', Ἀργεῖα
 πεντηκόντορος οἶκον ἄξει·

στρ. α'.

1020

1095

1100

1105

ἰντ. α'.

1110

1115

1120

στρ. β'.

- συρίζων δ' ὁ κηροδέτας 1125
 κάλαμος οὐρείου Πανὸς
 κώπαις ἐπιθωΐξει,
 ὁ Φοῖβός θ' ὁ μάντις ἔχων
 κελαδον ἐπτατόνου λύρας
 αἰείδων πέμψει λιπαρὰν 1130
 [εἰς] Ἀθηναίων ἐπὶ γᾶν.
 ἐμὲ δ' αὐτοῦ προλιποῦ-
 σα βήσει ῥοθίους πλάταισιν·
 [ἀέρι δ'] ἰστία *δὲ πρότοποιι κατὰ πρῶφραν ὑπὲρ
 στόλον ἐκπετάσουσι πόδας *τε 1135
 ναὸς ὠκυπόμπου.
 λαμπροὺς ἵπποδρόμους βαίην, ἀντ. β'.
 ἔνθ' εὐάλιον ἔρχεται πῦρ·
 οἰκείων δ' ὑπὲρ θαλόμων
 πτέρυγας ἐν νώτοισιν ἐμοῖς 1140
 λήξαιμι θοάζουσα·
 χοροῖς δὲ σταίην, ὅθι καὶ
 †παρθένος εὐδοκίμων γάμων,
 πέρι πόδ' εἰλίσσουσα φίλας 1145
 πρὸς ἡλίκων θιάσους
 ἐς ἀμίλλας, χαρίτων
 χαίτας *τ' εἰς ἔριν ἀβρόπλουτον
 ὀρνυμένα, πολυποίκιλα φάρεα καὶ πλοκάμους
 περιβαλλομένα γέ- 1150
 νυν συνεσκίαζον.

ΘΟΑΣ.

ποῦ 'σθ' ἡ πυλωρὸς τῶνδε δωμάτων γυνή
 Ἑλληνίς; ἤδη τῶν ξένων κατήρξατο,
 αὐτοῖς *τ' ἐν ἀγνοῖς σῶμα λάμπονται πυρί; 1155

ΣΟ. ἦδ' ἐστίν, ἦ σοι πάντ', ἀναξ, ἐρεῖ σαφῶς.

ΘΟ. ἔα·

τί τόδε μεταίρεις ἐξ ἀκινήτων βάθρων,
 Ἀγαμέμνονος παῖ, θεᾶς ἄγαλμ' ἐν ὠλέναις;

ΙΦ. ἀναξ, ἔχ' αὐτοῦ πόδα σὸν ἐν παραστάσιν.

- ΘΟ. τί δ' ἔστιν, Ἰφιγένεια, καινὸν ἐν δόμοις; 1160
 ΙΦ. ἀπέπτυσ' ὅσῃα γὰρ δίδωμ' ἔπος τόδε.
 ΘΟ. τί φροιμιάζει νεοχμὸν; ἐξαύδα σαφῶς.
 ΙΦ. οὐ καθαρὰ μοι τὰ θίματ' ἡγρεύσασθ', ἄναξ.
 ΘΟ. τί τοῦκδιδάξαν τοῦτό σ'; ἢ δόξαν λέγεις;
 ΙΦ. βρέτας τὸ τῆς θεοῦ πάλιν ἔδρας ἀπεστράφη. 1165
 ΘΟ. αὐτόματον, ἢ νιν σεισμὸς ἔστρεψε χθονίς;
 ΙΦ. αὐτόματον· ἔψιν δ' ὀμμάτων ξυνήρμοσεν.
 ΘΟ. ἢ δ' αἰτία τίς; ἢ τὸ τῶν ξένων μύσος;
 ΙΦ. ἦδ', οὐδὲν ἄλλο· δεινὰ γὰρ δεδράκατον.
 ΘΟ. ἀλλ' ἢ τιν' ἔκανον βαρβάρων ἀκτῆς ἔπι; 1170
 ΙΦ. οἰκεῖον ἦλθον τὸν φόνον κεκτημένοι.
 ΘΟ. τίν'; εἰς ἔρον γὰρ τοῦ μαθεῖν πεπτώκαμεν.
 ΙΦ. μητέρα κατειργάσαντο κοινωνῶ ξίφει.
 ΘΟ. Ἄπολλον, οὐδ' ἐν βαρβάροις ἔτλη τόδ' ἄν.
 ΙΦ. πάσης διωγμοῖς ἠλάθησαν Ἑλλάδος. 1175
 ΘΟ. ἢ τῶνδ' ἔκατι δῆτ' ἄγαλμ' ἔξω φέρεις;
 ΙΦ. σεμνόν γ' ὑπ' αἰθέρ', ὡς μεταστήσω φόνου.
 ΘΟ. μίασμα δ' ἔγνωσ τοῖν ξένοιν ποίῳ τρόπῳ;
 ΙΦ. ἠλεγχον, ὡς θεᾶς βρέτας ἀπέστράφη πάλιν.
 ΘΟ. σοφὴν σ' ἔθρεψεν Ἑλλάς, ὡς ἦσθου καλῶς. 1180
 ΙΦ. καὶ νῦν καθείσαν δέλεαρ ἠδύ μοι φρενῶν.
 ΘΟ. τῶν Ἀργόθεν τι φίλτρον ἀγγέλλοντέ σοι;
 ΙΦ. τὸν μόνον Ὀρέστην ἐμὸν ἀδελφὸν εὐτυχεῖν.
 ΘΟ. ὡς δὴ σφε σώσαις ἠδοναῖς ἀγγελμάτων;
 ΙΦ. καὶ πατέρα γε ζῆν καὶ καλῶς πράσσειν ἐμόν. 1185
 ΘΟ. σὺ δ' ἐς τὸ τῆς θεοῦ γ' ἐξένευσας εἰκότως.
 ΙΦ. παῖσάν γε μισοῦσ' Ἑλλάδ', ἢ μ' ἀπώλεσεν.
 ΘΟ. τί δῆτα δρῶμεν, φράζε, τοῖν ξένοιν πέρι;
 ΙΦ. τὸν νόμον ἀνάγκη τὸν προκείμενον σέβειν.
 ΘΟ. οὐκουν ἐν ἔργῳ χέρνιβες ξίφος τε σόν; 1190
 ΙΦ. ἀγνοῖς καθαρμοῖς πρῶτά νιν νύφαι θέλω.
 ΘΟ. πηγαῖσιν ὑδάτων ἢ θαλασσίᾳ δρόσῳ;
 ΙΦ. θάλασσα κλύζει πάντα τὰνθρώπων κακά.
 ΘΟ. ὀσιώτερον γοῦν τῇ θεῶ πέσοιεν ἄν.
 ΙΦ. καὶ τὰμά γ' οὕτω μᾶλλον ἄν καλῶς ἔχοι. 1195

- ΘΟ. οὔκουν πρὸς αὐτὸν ναὸν ἐκπίπτει κλύδων ;
 ΙΦ. ἐρημίας δεῖ· καὶ γὰρ ἄλλα δράσομεν.
 ΘΟ. ἄγ' ἔνθα χρήζεις· οὐ φιλω τάρρηθ' ὄραν.
 ΙΦ. ἀγνιστέον μοι καὶ τὸ τῆς θεοῦ βρέτας.
 ΘΟ. εἴπερ γε κηλὶς ἔβαλέ νιν μητροκτόνος. 1100
 ΙΦ. οὐ γάρ ποτ' ἄν νιν ἠράμην βάθρων ἄπο.
 ΘΟ. δίκαιος ἠύσέβεια καὶ προμηθία.
 ΙΦ. οἴσθά νιν ἄ μοι γενέσθω ;
 ΘΟ. σὺν τὸ σημαίνειν τόδε.
 ΙΦ. δεσμὰ τοῖς ξένοισι πρόσθε.
 ΘΟ. ποῖ δέ σ' ἐκφύγοιεν ἄν ;
 ΙΦ. πιστὸν Ἑλλάς οἶδεν οὐδέεν. 1205
 ΘΟ. ἴτ' ἐπὶ δεσμὰ, πρόσπολοι.
 ΙΦ. κάκκομιζόντων γε δεῦρο τοῖς ξένοισι ΘΟ. ἔσται
 τάδε.
 ΙΦ. κράτα κρύψαντες' πέπλοισιν.
 ΘΟ. ἠλίου πρόσθεν φλογός.
 ΙΦ. σῶν γέ μοι σύμπεμπ' ὄπαδῶν·
 ΘΟ. οἶδ' ὁμαρτήσουσί σοι.
 ΙΦ. καὶ πόλει πέμψον τιν' ὅστις σημανεῖ
 ΘΟ. ποίας τύχας ;
 ΙΦ. ἐν δόμοις μίμνειν ἅπαντας. 1210
 ΘΟ. μὴ συνάντῶεν φόνω.
 ΙΦ. μυσαρὰ γὰρ τὰ τοιάδ' ἐστί·
 ΘΟ. στεῖχε καὶ σήμαινε σὺ
 ΙΦ. μηδέν' εἰς ὄψιν πελάζειν. ΘΟ. εὖ γε κηδεύεις πόλιν.
 ΙΦ. καὶ φίλων τγ' οὐδείς μάλιστα
 ΘΟ. τοῦτ' ἔλεξας εἰς ἐμέ.
 ΙΦ. *εἰκότως. ΘΟ. ὡς εἰκότως σε πᾶσα θαυμάζει πόλις.
 ΙΦ. σὺ δὲ μένων αὐτοῦ πρὸ ναῶν τῇ θεῷ 1215
 ΘΟ. τί χρῆμα δρῶ ;
 ΙΦ. ἀγνισον πυρσῷ μέλαθρον.
 ΘΟ. καθαρὸν ὡς μόλης πάλιν ;
 ΙΦ. ἠνίκ' ἄν δ' ἔξω περῶσιν οἱ ξένοι,
 ΘΟ. τί χρῆ με δρᾶν ;
 ΙΦ. πέπλον ὀμμάτων προθέσθαι.

ΕΟ. μη παλαμναῖον λάβω;

ΙΦ. ἦν δ' ἄγαν δοκῶ χρονίζειν,

ΘΟ. τοῦδ' ὄρος τις ἐστί μοι;

ΙΦ. θαυμάσης μηδέν.

1220

ΘΟ. τὰ τῆς θεοῦ πράσσει ἐπὶ σχολῆς καλῶς.

ΙΦ. εἰ γὰρ ὡς θέλω καθαρμὸς ὕδρι πέσοι.

ΘΟ. συνεύχομαι.

ΙΦ. τοῖσδ' ἄρ' ἐκβαίνοντας ἤδη δωματίων ὄρω ξένους
καὶ θεῶν κύσμοι νεογνοὺς τ' ἄρνας, ὡς φόνῳ φόνου
μυσαρὸν ἐκνήψω, σέλας τε λαμπάδων τά τ' ἄλλ' ὅσα
προϋθέμην ἐγὼ ξένοισι καὶ θεῶν καθάρσια.

1225

ἐκποδῶν δ' αὐδῶ πολίταις τοῦδ' ἔχειν μιάσματος,

εἴ τις ἢ ναῶν πυλωρὸς χεῖρας ἀγνεύει θεοῖς,

ἢ γάμον στείχει συνάψων ἢ τόκοις βαρύνεται,

φεύγετ', ἐξίστασθε, μὴ τῷ προσπέσῃ μύσος τόδε.

ὦ Διὸς Λητοῦς τ' ἀνασσα παρθέν', ἣν νύψω φό-
νον

1230

τῶνδε καὶ θύσωμεν οὐ χρῆ, καθαρὸν οἰκήσεις δόμον,

εὐτυχεῖς δ' ἡμεῖς ἐσόμεθα. τᾶλλα δ' οὐ λέγουσ' ὅμως

τοῖς τὰ πλείον' εἰδόσιν θεοῖς σοί τε σημαίνω, θεά.

ΧΟ. εὐπαις ὁ Λατοῦς γόνος, στρ.

τόν ποτε Δηλιάσιν

1235

καρποφόροις γυάλοις

* * * χρυσοκόμαν [Φοῖβον]

ἐν κιθάρα σοφὸν, ἃ τ' ἐπὶ τόξων

εὐστοχία γάνυται, φέρειν ἴνιν

ἀπὸ δειράδος εἰναλίας

1240

λοχεῖα κλεινὰ λιποῦσ'

ἀστάκτων μάτηρ ὑδάτων,

τὰν βακχεύουσαν Διονύσῳ

Παρνάσιον κορυφὰν,

ὅθι ποικιλόνωτος οἰνωπὸς δράκων

1245

σκιεῖα ἄκατάχαλκος εὐφύλλῳ δάφνῳ,

γᾶς πελώριον

τέρας, ἄμφεπε μαντέιον χθόνιον.

ἔτι ἴνιν ἔτι βρέφος, ἔτι φίλας

1250

ἐπὶ ματέρος ἄγκάλαισι θρώσκων
 ἔκανες, ὦ Φοῖβε, μαντείων δ' ἐπέβας ζαθέων,
 τρίποδί τ' ἐν χρυσέῳ θύσσεις, ἐν ἀψευδεῖ θρόνῳ
 μαντείας βροτοῖς 1255
 θεσφάτων νέμων

ἀδύτων ὑπο, Κασταλίας ρεέθρων
 γείτων, μέσον γῆς ἔχων μέλαθρον.
 Θέμιν δ' ἐπεὶ γῆς ἰὼν 1260
 παῖδ' ἀπενάσσατο *
 * * ἀπὸ ζαθέων

χρηστηρίων, νύχια
 Χθὼν ἔτεκνώσατο φύσματ' ὀνειρών,
 οἱ πολέσιν μερόπων τά τε πρῶτα
 τά τ' ἔπειθ' ὅσ' ἔμελλε τυχεῖν
 ὕπνου κατὰ δυοφερὰς 1265

[γῆς] εὐνάς φράζον· Γαῖα δὲ τὰν
 μαντείων ἀφείλετο τιμὰν
 Φοῖβον φθόνῳ θυγατρός·
 ταχύπους δ' ἐς Ὀλυμπον ὄρμαθεις ἄναξ
 χέρα παιδῶν ἔλιξεν ἐκ Διὸς θρόνων, 1270
 Πυθίων δόμων

χθονίαν ἀφελεῖν μῆνιν νύχιον.
 γέλασε δ', ὅτι τέκος ἄφαρ ἔβα
 πολύχρυσά θέλων λατρεύματα σχεῖν· 1275
 ἐπὶ δ' ἔσεισεν κόμαν παῦσαι νυχίους ἐνοπὰς,
 ἀπὸ δὲ μαιτοσύναν νυκτωπὸν ἐξεῖλεν βροτῶν,
 καὶ τιμὰς πάλιν 1280

θῆκε Λοξία,
 πολυάνορι δ' ἐν ξενόεντι θρόνῳ
 θάρση βροτοῖς θεσφάτων αἰοδαῖς.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ ναοφύλακες βώμιοί τ' ἐπιστάται,
 Θόας ἄναξ γῆς τῆσδε ποῦ κυρεῖ βεβώς; 1285
 καλεῖτ' ἀναπτύξαντες εὐγόμφους πύλας
 ἔξω μελάθρων τῶνδε κοίρανον χθονίς.

- ΧΟ. τί δ' ἔστιν, εἰ χρῆ μὴ κελευσθεῖσαν λέγειν;
- ΑΓ. βεβᾶσι φροῖδοι δίπτυχοι νεανία
 Ἄγαμεμνονείας παιδὸς ἐκ βουλευμάτων 1290
 φεύγοντες ἐκ γῆς τῆσδε καὶ σεμνὸν βρέτας
 λαβόντες ἐν κόλποισιν Ἑλλάδος νεώς.
- ΧΟ. ἄπιστον εἶπας μῦθον· ὃν δ' ἰδεῖν θέλεις
 ἄνακτα χώρας, φροῦδος ἐκ ναοῦ συθείς.
- ΑΓ. ποῖ; δεῖ γὰρ αὐτὸν εἰδέναί τὰ δρώμενα. 1295
- ΧΟ. οὐκ ἴσμεν· ἀλλὰ στείχε καὶ δίωκέ νιν
 ὅπου κυρήσας τούσδ' ἀπαγγελεῖς λόγους.
- ΑΓ. ὁράτ', ἄπιστον ὡς γυναικείον γένος.
 μέτεστί γ' ὑμῖν τῶν πεπραγμένων μέρος.
- ΧΟ. μαίνει; τί δ' ἡμῖν τῶν ξένων δρασμοῦ μέτα; 1300
 οὐκ εἶ κρατούντων πρὸς πύλας ὅσον τάχος;
- ΑΓ. οὐ πρὶν γ' ἂν εἶπη τοῦπος ἑρμηνεὺς τόδε,
 εἴτ' ἔνδον εἴτ' οὐκ ἔνδον ἀρχηγὸς χθονός.
 ὦῆ, χαλᾶτε κλῆθρα, τοῖς ἔνδον λέγω,
 καὶ δεσπότη σημήναθ' οὔνεκ' ἐν πύλαις 1305
 πάρειμι καινῶν φόρτον ἀγγέλλων κακῶν.
- ΘΟ. τίς ἀμφὶ δῶμα θεᾶς τόδ' ἴστησιν βοῆν
 πύλας ἀράξας καὶ φόβον πέμψας ἔσω;
- ΑΓ. ψευδῶς λέγουσαί μ' αἰδ' ἀπήλαννον δόμων
 ὡς ἐκτὸς εἴης· σὺ δὲ κατ' οἶκον ἦσθ' ἄρα. 1310
- ΘΟ. τί προσδοκῶσαι κέρδος ἢ θηρώμεναι;
- ΑΓ. αὐθις τὰ τῶνδε σημανῶ· τὰ δ' ἐν ποσὶ
 παρίντ' ἄκουσον. ἢ νεᾶνις, ἢ ἰθάδε
 βωμοῖς παρίστατ', Ἰφιγένει' ἔξω χθονὸς
 σὺν τοῖς ξένοισιν οἴχεται σεμνὸν θεᾶς 1315
 ἄγαλμ' ἔχουσα· δόλια δ' ἦν καθάρματα.
- ΘΟ. πῶς φῆς; τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη;
- ΑΓ. σώζουσ' Ὀρέστην· τοῦτο γὰρ σὺ θαυμάσει.
- ΘΟ. τὸν ποῖον; ἄρ' ὃν Τυνδαρὶς τίκτει κόρη;
- ΑΓ. ὃν τοῖσδε βωμοῖς θεὰ καθωσιώσατο. 1320
- ΘΟ. ὦ θαῦμα. πῶς σε μείζον ὀνομάσας τύχῳ;
- ΑΓ. μὴ ἵταῦθα τρέψης σὴν φρέν', ἀλλ' ἄκουέ μου·
 σαφῶς δ' ἀθρήσας καὶ κλύων ἐκφρόντισον

διωγμὸν ὅστις τοὺς ξένους θηράσεται.

ΘΟ. λέγ'· εὖ γὰρ εἶπας· οὐ γὰρ ἀγχιπλουν πόρον 1325
φευγουσιν, ὥστε διαφυγεῖν τοῦμὸν δόρυ.

ΑΓ. ἐπεὶ πρὸς ἄκτὰς ἤλθομεν θαλασσίας,
οὗ ναῦς Ὀρέστου κρύφιος ἦν ὠρμισμένη,
ἡμᾶς μὲν, οἷς σὺ δεσμὰ συμπέμπεις ξένων
ἔχοντας, ἐξέειπες ἀποστῆναι πρόσω 1330

Ἀγαμέμνονος παῖς, ὡς ἀπόρρητον φλόγα
θύσουσα καὶ καθαρμὸν, ὃν μετώχετο.
αἰτὴ δ' ὄπισθε δέσμ' ἔχουσα τοῖν ξένοι
ἔστειχε χερσί. καὶ τὰδ' ἦν ὑποπτα μὲν,
ἤρεσκε μέντοι σοῖσιν προσπόλοις, ἄναξ. 1335

χρόνῳ δ' ἴν' ἡμῖν δρᾶν τι δὴ δοκοῖ πλέον,
ἀνωλόλυξε καὶ κατῆδε βάρβαρα
μέλη μαγεύουσ', ὡς φόνον νίζουσα δῆ.

ἐπεὶ δὲ δαρὸν ἦμεν ἡμεῖοι χρόνον,
ἐσῆλθεν ἡμᾶς μὴ λυθέντες οἱ ξένοι 1340
κτάνοιεν αὐτὴν δραπεταὶ τ' οἰχοῖατο.

φόβῳ δ' ἅ μὴ χρῆν εἰσορᾶν καθήμεθα
σιγῇ, τέλος δὲ πᾶσιν ἦν αὐτὸς λόγος,
στεῖχειν ἴν' ἦσαν, καίπερ οὐκ ἐωμένοις.
κἂνταῦθ' ὀρώμεν Ἑλλάδος νεὼς σκάφος 1345

ταρσῶ κατῆρει πίτυλον ἐπτερωμένοι,
ναύτας τε πεντήκοντ' ἐπὶ σκαλμῶν πλάτας
ἔχοντας, ἐκ δεσμῶν δὲ τοὺς νεανίας
ἐλευθέρους πρύμνηθεν ἐστῶτας νεώς.

κοντοῖς δὲ πρῶραν εἶχον, οἱ δ' ἐπωτίδων 1350
ἄγκυραν ἐξανῆπτον, οἱ δὲ κλίμακας
σπεύδοντες ἦγον διὰ χερῶν πρυμνήσια,
πόντῳ δὲ δόντες τοῖν ξένοι καθίεσαν.

ἡμεῖς δ' ἀφειδήσαντες, ὡς εἰσείδομεν
δόλια τεχνήμαθ', εἰχόμεσθα τῆς ξένης 1355
πρυμνησίων τε, καὶ δι' εὐθυνηρίας
οἶακας ἐξηροῦμεν εὐπρύμνου νεώς.

λόγοι δ' ἐχώρουν, Τίμι λόγῳ πορθμεύετε
κλέπτοντες ἐκ γῆς ξόανα καὶ θεηπόλους;

τίνος τίς ὦν *σὺ τήνδ' ἀπεμπολᾶς χθονός; 1360
 ὁ δ' εἶπ', Ὀρέστης, τήσδ' ὄμαιμος, ὡς μάθης,
 Ἀγαμέμνωνος παῖς, τήνδ' ἐμὴν κομίζομαι
 λαβὼν ἀδελφὴν, ἣν ἀπώλεσ' ἐκ δόμων.
 ἀλλ' οὐδὲν ἦσσον εἰχόμεσθα τῆς ξένης,
 καὶ πρὸς σ' ἔπεισθαι διεβιαζόμεσθά νιν· 1365
 ὅθεν τὰ δεινὰ πλήγματ' ἦν γενειάδων.
 κεῖνοί τε γὰρ σίδηρον οὐκ εἶχον χεροῖν
 ἡμεῖς τε· πυγμαὶ δ' ἦσαν ἐγκροτούμεναι,
 καὶ κῶλ' ἀπ' ἀμφοῖν τοῖν νεανίαιν ἅμα
 ἐς πλευρὰ καὶ πρὸς ἦπαρ ἠκοντίζετο, 1370
 ἥσπερ ξυνάπτειν καὶ ξυναποκαμεῖν μέλη.
 δεινοῖς δὲ σημάτωντροισιν ἐσφραγισμένοι
 ἐφεύγομεν πρὸς κρημνὸν, οἱ μὲν ἐν κάρᾳ
 κάθαιμ' ἔχοντες τραύμαθ', οἱ δ' ἐν ὄμμασιν·
 ὄχθοις δ' ἐπισταθέντες εὐλαβεστέρως 1375
 ἐμαρνάμεσθα καὶ πέτροις ἐβάλλομεν.
 ἀλλ' εἶργον ἡμᾶς τοξόται πρύμνης ἔπι
 σταθέντες ἰοῖς, ὥστ' ἀναστεῖλαι πρόσω.
 καὶ τῶδε, δεινὸς γὰρ κλύδων ὤκειλε ναῦν
 πρὸς γῆν, φόβος δ' ἦν, ὥστε μὴ τέγξαι πόδα, 1380
 λαβὼν Ὀρέστης ὦμον εἰς ἀριστερὸν,
 βᾶς ἐς θάλασσαν καπὶ κλίμακος θορῶν,
 ἔθηκ' ἀδελφὴν ἐντὸς εὐσέλμου νεῶς
 τό τ' οὐρανοῦ πέσημα, τῆς Διὸς κόρης
 ἄγαλμα. νηὸς *δ' ἐκ μέσης ἐφθέγξατο 1385
 βοή τις, ὦ γῆς Ἑλλάδος ναῦται νεῶς,
 λάβεσθε κώπης ῥοθία τ' ἐκλευκαίνετε·
 ἔχομεν γὰρ ὦνπερ οὐνεκ' Εὐξείνου πόρον
 Συμπληγάδων ἔσωθεν εἰσεπλεύσαμεν.
 οἱ δὲ στεναγμὸν ἦδὺν ἐκβρυχώμενοι 1390
 ἔπαισαν ἄλμην. ναῦς δ', ἕως μὲν ἐντὸς ἦν
 λιμένος, ἐχώρει, στόμια διαπερῶσα δὲ
 λάβρω κλύδωνι συμπεσοῦσ' ἠπέιγετο·
 δεινὸς γὰρ ἔλθων ἄνεμος ἐξαίφνης ἦνεως
 ὤθει παλιμπρυνηδόν· οἱ δ' ἐκαρτέρουν 1395

πρὸς κῦμα λακτίζοντες· ἐς δὲ γῆν πάλιν
 κλύδων παλίσρους ἦγε ναῦν. σταθείσα δὲ
 Ἄγαμέμνονος παῖς ἠΰξατ', ὦ Λητοῦς κόρη,
 σῶσόν με, τὴν σὴν ἱερίαν, πρὸς Ἑλλάδα
 ἐκ βαρβάρου γῆς, καὶ κλοπαῖς σύγγνωθ' ἑμαῖς. 1100
 φιλεῖς δὲ καὶ σὺ σὸν κασίγνητον, θεά·
 φιλεῖν δὲ καμὲ τοὺς ὀμαιμόνας δόκει.
 ναῦται δ' ἐπηυφήμησαν εὐχαῖσιν κόρης
 παιᾶνα, γυμνάς ἐξ ἐπωμίδων χέρας
 κώπη προσαρμόσαντες ἐκ κελεύσματος. 1105
 μᾶλλον δὲ μᾶλλον πρὸς πέτρας ἦει σκάφος·
 χῶ μὲν τις ἐς θάλασσαν ὠρμήθη ποσίν,
 ἄλλος δὲ πλεκτὰς ἐξανῆπτεν ἀγκύλας.
 κύβω μὲν εὐθύς πρὸς σέ δεῦρ' ἀπεστάλην
 σοὶ τὰς ἐκεῖθεν σημανῶν, ἄναξ, τύχας. 1110
 ἀλλ' ἔρπε δεσμὰ καὶ βρόχους λαβῶν χεροῖν·
 εἰ μὴ γὰρ οἶδμα νήνεμον γενήσεται,
 οὐκ ἔστιν ἐλπίς τοῖς ξένοις σωτηρίας.
 πόντου δ' ἀνάκτωρ Ἴλιόν τ' ἐπισκοπεῖ
 σεμνὸς Ποσειδῶν, Πελοπίδαις δ' ἐναντίος, 1115
 καὶ νῦν παρέξει τὸν Ἄγαμέμνονος γόνον
 σοὶ καὶ πολίταις, ὡς ἔοικεν, ἐν χεροῖν
 λαβεῖν ἀδελφὴν θ', ἢ φόνον τὸν Αὐλίδι
 ἀμνημόνευτον θεᾷ προδοῦσ' ἀλίσκεται.

ΧΘ. ὦ τλήμων Ἰφιγένεια, συγγόνου μέτα 1120
 θανεῖ πάλιν μολοῦσα δεσποτῶν χέρας.

ΘΘ. ὦ πάντες ἄστοι τῆσδε βαρβάρου χθονός,
 οὐκ εἶα πώλοισ ἐμβαλόντες ἠνίας
 παράκτιοι δραμεῖσθε, κάκβολὰς νεῶς
 Ἑλληνίδος δέξεσθε, σὺν δὲ τῇ θεῷ 1125
 σπεύδοντες ἄνδρας δυσσεβεῖς θηράσετε,
 οἱ δ' ὠκυπόμπους ἔλξεται ἐς πόντον πλάτας;
 ὡς ἐκ θαλάσσης ἐκ τε γῆς ἱππεύμασι
 λαβόντες αὐτοὺς ἢ κατὰ στύφλου πέτρας
 ῥίψωμεν, ἢ σκόλοψι πῆξωμεν δέμας. 1130
 ἱμᾶς δὲ τὰς τῶνδ' ἱστορας βουλευμάτων

γυναῖκας αὐθις, ἡνίκ' ἂν σχολὴν λάβω,
 ποινασόμεσθα· ἵν' δὲ τὴν προκειμένην
 σπουδὴν ἔχοντες οὐ μενοῦμεν ἥσυχοι.

ΑΘΗΝΑ.

ποῖ ποῖ διωγμὸν τόνδε πορθμεύεις, ἄναξ 1435
 Ἑόας; ἄκουσον τῆσδ' Ἀθηναίας λόγους.
 παῦσαι διώκων ρεύμα τ' ἐξορμῶν στρατοῦ.
 πεπρωμένος γὰρ θεσφάτοισι Λοξίου
 δεῦρ' ἦλθ' Ὀρέστης, τόν τ' Ἐρινύων χόλον
 φεύγων ἀδελφῆς τ' Ἄργος εἰσπέμψων δέμας, 1440
 ἄγαλμά θ' ἱρὸν εἰς ἐμὴν ἄξων χθόνα,
 [τῶν ἵν' παρόντων πημάτων ἀναψυχάς.]
 πρὸς μὲν σ' ὄδ' ἡμῖν μῦθος· ὃν δ' ἀποκτενεῖν
 δοκεῖς Ὀρέστην ποντίῳ λαβὼν σύλῳ,
 ἤδη Ποσειδῶν χάριν ἐμὴν ἀκύμονα
 πόντου τίθησι ρῶτα πορθμεύων πλάτῃ. 1445
 μαθὼν δ', Ὀρέστα, τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς,
 κλύεις γὰρ αὐδὴν, καίπερ οὐ παρῶν, θεῆς,
 χώρει λαβὼν ἄγαλμα σύγγονόν τε σῆν.
 ὅταν δ' Ἀθήνας τὰς θεοδμήτους μόλης,
 χώρός τις ἐστὶν Ἀτθίδος πρὸς ἐσχάτοις 1450
 ὄροισι, γείτων δειράδος Καρυστίας,
 ἱερὸς, Ἀλὰς νιν οὐμὸς ὀνομάζει λεῶς·
 ἐνταῦθα τεύξας ναὸν ἰδρυσαι βρέτας
 ἐπώνυμον γῆς Ταυρικῆς πόνων τε σῶν,
 οὓς ἐξεμόχθεις περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα 1455
 οἴστροις Ἐρινῦν. Ἄρτεμιν δέ νιν βροτοὶ
 τὸ λοιπὸν ὑμνήσουσι Ταυροπόλον θεάν.
 νόμον τε θὲς τόνδ'· ὅταν ἐορτάζῃ λεῶς,
 τῆς σῆς σφαγῆς ἄποιν', ἐπισχέτω ξίφος
 δέρη πρὸς ἀνδρὸς αἱμὰ τ' ἐξαιέτω 1460
 ὀσίας ἕκατι θεᾶς, ὅπως τιμὰς ἔχῃ.
 σὲ δ' ἀμφὶ σεμνὰς, Ἰφιγένεια, κλίμακας
 Βραυρωνίας δεῖ τῆσδε κληδουχεῖν θεᾶς·
 οὐ καὶ τεθάψει καθανοῦσα, καὶ πέπλων

ἄγαλμά σοι θήσουσιν εὐπήνους ἰφὰς, 1465
 ἄς ἂν γυναῖκες ἐν τόκοις ψυχorroαγείῃς
 λείπωσ' ἐν οἴκοις. τάσδε δ' ἐκπέμπειν χθονὸς
 Ἑλληνίδας γυναῖκας ἐξεφίεμαι

γνώμης δικαίας οὐνεκ'. ἐξέσωσα δὲ
 καὶ πρὶν σ' Ἀρείοις ἐν πάγοις ψήφους ἴσας 1470
 κρίνας, Ὀρέστα, ἄκαὶ νόμισμ' ἐς ταυτό γε;
 νικᾶν, ἰσῆρεις ὅστις ἂν ψήφους λάβῃ.

ἀλλ' ἐκκομίζου σὴν κασιγνήτην χθονὸς,
 Ἀγαμέμνονος παῖ, καὶ σὺ μὴ θυμοῦ, Θόας.

ΘΟ. ἄνασσ' Ἀθάνα, τοῖσι τῶν θεῶν λόγοις 1475
 ὅστις κλύων ἄπιστος, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ.

ἐγὼ δ' Ὀρέστη τ', εἰ φέρων βρέτας θεᾶς
 βέβηκ', ἀδελφῆ τ' οὐχὶ θυμοῦμαι. τί γὰρ
 πρὸς τοὺς σθένοντας θεοὺς ἀμιλλᾶσθαι καλόν;
 ἴτωσαν ἐς σὴν σὺν θεᾶς ἀγάλματι 1480

γαῖαν, καθιδρύσαιντό τ' εὐτυχῶς βρέτας.
 πέμψω δὲ καὶ τάσδ' Ἑλλάδ' εἰς εὐδαίμονα
 γυναῖκας, ὥσπερ σὸν κέλευσμ' ἐφίεται.

παίσω δὲ λόγχην, ἣν ἐπαίρομαι ξένοις,
 νεῶν τ' ἔρετμὰ, σοὶ τὰδ' ὡς δοκεῖ, θεά. 1485

ΑΘ. αἰνῶ· τὸ γὰρ χρῆν σου τε καὶ θεῶν κρατεῖ·
 ἴτ', ὦ πρῶαι, ναυσθλοῦσθε τὸν Ἀγαμέμνονος
 παῖδ' εἰς Ἀθήνας· συμπορεύεσθαι δ' ἐγὼ
 σώζουσ' ἀδελφῆς τῆς ἐμῆς σεμνὸν βρέτας.

ΧΟ. ἴτ' ἐπ' εὐτυχία τῆς σωζομένης, 1490
 μοίρας εὐδαίμονες ὄντες.

ἀλλ', ὦ σεμνή παρά τ' ἀθανάτοις
 καὶ παρά θνητοῖς Παλλὰς Ἀθάνα,
 δράσομεν οὕτως ὡς σὺ κελεύεις.

μάλα γὰρ τερπιῆν κανέλπιστον 1495
 φήμην ἀκοαῖσι δέδεγμαι.

ὦ μέγα σεμνή Νίκη, τὸν ἐμὸν
 βίοτον κατέχοις

καὶ μὴ λήγοις στεφανούσα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ΧΟΡΟΣ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ὦ πρέσβυ, δόμων τῶνδε πάροιθεν
στείχε.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

στείχω. τί δὲ καινουργεῖς,
Ἄγάμεμνον ἄναξ;

ΑΓΑ. πεύσει.

ΘΕ. σπεύδω.

μάλα τοι γῆρας τοῦμόν ἄϋπνον
καὶ ἐπ' ὀφθαλμοῖς ὄξυ πάρεστιν.

5

ΑΓΑ. τίς ποτ' ἄρ' ἀστήρ ὄδε πορθμεύει;

ΘΕ. Σείριος, ἐγγὺς τῆς ἐπταπόρου
Πλειάδος ἄσσων ἔτι μεσσήρης.

[ΑΓΑ.] οὔκουν φθόγγος γ' οὔτ' ὀρίθων
οὔτε θαλάσσης· [σιγαὶ δ' ἀνέμων
τόνδε κατ' Εὐριπον ἔχουσιν.

10

[ΘΕ.] τί δὲ σὺ σκηνῆς ἐκτὸς αἴσσεις,
Ἄγάμεμνον ἄναξ;]

ἔτι δ' ἠσυχία τῆδε κατ' Αὐλιν
καὶ ἀκίνητοι φυλακαὶ τειχέων.
στείχωμεν ἔσω.

15

ΑΓΑ. ζηλῶ σέ, γέρον,
ζηλῶ δ' ἀνδρῶν ὃς ἀκίνδυνον
βίον ἐξεπέρασ' ἀγνώς, ἀκλείς·
τοὺς δ' ἐν τιμαῖς ἠσσον ζηλῶ.

20

ΘΕ. καὶ μὴν τὸ καλὸν γ' ἐνταῖθα βίου.

ΑΓΑ. τοῦτο δέ γ' ἐστὶν τὸ καλὸν σφαλερὸν.

†καὶ τὸ φιλότιμον

γλυκὴ μὲν, λυπεῖ δὲ προσιστάμενον. *προσιστάμενον*

τοτὲ μὲν τὰ θεῶν οὐκ ὀρθωθέντ'

ἀνέτρεψε βίον, τοτὲ δ' ἀνθρώπων

25

γνώμαι πολλάι

καὶ δυσάρεστοι διέκναισαν.

ΘΕ. οὐκ ἄγαμαι ταῦτ' ἀνδρὸς ἀριστέως·

οὐκ ἐπὶ πᾶσιν σ' ἐφύτευσ' ἀγαθοῖς,

Ἀγάμεμνον, Ἄτρεΰς.

30

δεῖ δέ σε χαίρειν καὶ λυπεῖσθαι·

θνητὸς γὰρ ἔφυς. κἂν μὴ σὺ θέλῃς,

τὰ θεῶν οὕτω βουλόμεν' ἔσται.

σὺ δὲ λαμπτήρος φάος ἀμπετάσας

δέλτον τε γράφεις.

35

τήνδ', ἣν πρὸ χερῶν ἔτι βαστάζεις,

καὶ ταῦτὰ πάλιν γράμματα συγχέεις,

καὶ σφραγίζεις λύεις τ' ὑπίσω,

ρίπτεις τε πέδῳ πύκην θαλερὸν ἀβυθίων.

κατὰ δάκρυ χέων, καὶ τῶν ἀπόρων *κατὰ δάκρυ χέων*

οὐδενὸς ἐνδείης μὴ οὐ μαίνεσθαι.

τί πονεῖς; τί νέον περί σοι, βασιλεῦ;

φέρε κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς.

πρὸς δ' ἄνδρ' ἀγαθὸν πιστόν τε φράσεις·

45

σῆ γάρ μ' ἀλόχῳ τότε Τυνδάρεως

πέμπει φερινήν

συννυμφοκόμον τε δίκαιον. *συννυμφοκόμον*

ΑΓΑ. ἐγένοντο Λήδα Θεστιάδι τρεῖς παρθένοι,

Φοῖβη Κλυταιμνήστρα τ', ἐμὴ ξυνάορος,

50

Ἐλένη τε· ταύτης οἱ τὰ πρῶτ' ὠλβισμένοι

μνηστῆρες ἦλθον Ἑλλάδος νεαῖαι.

δειναὶ δ' ἀπειλαὶ καὶ κατ' ἀλλήλων φόνος

ξυνίσταθ', ὅστις μὴ λάβοι τὴν παρθένον.

τὸ πρᾶγμα δ' ἀπόρως εἶχε Τυνδάρεω πατρί,

55

δοῦναί τε μὴ δοῦναί τε, τῆς τύχης ὅπως *καὶ*

ἄψαιτ' ἄριστα, καὶ νιν εἰσήλθειν τάδε,

ὄρκους συνάψαι δεξιᾶς τε συμβαλεῖν

ὁ οὐκ

μνηστῆρας ἀλλήλοισι, καὶ δι' ἐμπύρων
 σπονδὰς καθεῖναι κἀπαράσασθαι τάδε, 60
 ὅτου γυνὴ γένοιτο Τυνδαρίς κόρη,
 τούτῳ συναμνεῖν, εἴ τις ἐκ δόμων λαβῶν }
 οἴχοιτο τόν τ' ἔχοντ' ἀπωθοίη λέχους, }
 κἀπιστρατεύσειν καὶ κατασκάψειν πόλιν
 Ἑλλην' ὁμοίως βάρβαρόν θ' ὄπλων μέτα. 65
 ἐπεὶ δ' ἐπιστώθησαν, εὖ δέ πως γέρων
 ὑπῆλθεν αὐτοὺς Τυνδάρεως πυκνῆ φρενί,
 δίδωσ' ἐλέσθαι θυγατρὶ μνηστήρων ἕνα,
 ὅτου πνοαὶ φέροιεν Ἀφροδίτης φίλαι.
 ἢ δ' εἴλεθ', ὡς γε μήποτ' ὤφελεν λαβεῖν, 70
 Μενέλαον. ἐλθὼν δ' ἐκ Φρυγῶν ὁ τὰς θεὰς
 κρίνας ὄδ', ὡς ὁ μῦθος ἀνθρώπων ἔχει,
 Λακεδαίμον', ἀνθηρὸς μὲν εἰμάτων στολῆ
 χρυσῶ τε λαμπρῆς, βαρβάρῳ χλιδήματι, 75
 ἐρῶν ἐρῶσαν ὥχετ' ἐξαναρπύσας
 Ἑλένην πρὸς Ἰδης βούσταθμ', ἔκδημον λαβῶν
 Μενέλαον· ὁ δὲ καθ' Ἑλλάδ' οἰστρήσας δρόμῳ
 ὄρκους παλαιοὺς Τυνδάρεω μαρτύρεται,
 ὡς χρὴ βοηθεῖν τοῖσιν ἠδίκημένοις.
 τὸν τεύθεν οἶν Ἕλληνες ἄξαντες δορὶ, 80
 τεύχη λαβόντες, στεινόπορ' Αὐλίδος βῆθρα
 ἤκουσι τῆσδε, ναυσὶν ἀσπίσιν θ' ὀμοῦ
 ἵπποις τε πολλοῖς ἄρμασὶν τ' ἠσκημένοι.
 κἀμὲ στρατηγεῖν *πᾶσι Μενέλεω χάριν
 εἴλοντο, σύγγονόν γε. ταξίωμα δὲ 85
 ἄλλος τις ὤφελ' ἀντ' ἐμοῦ λαβεῖν τόδε.
 ἠθροισμένου δὲ καὶ ξυνεστῶτος στρατοῦ
 ἡμεσθ' ἀπλοῖα χρώμενοι κατ' Αὐλίδα.
 Κάλχας δ' ὁ μάντις ἀπορίᾳ κεχρημένοις
 ἀνείλεν Ἰφιγένειαν ἦν ἔσπειρ' ἐγὼ 90
 Ἄρτεμίδι θύσαι τῇ τόδ' οἰκούσῃ πέδοι,
 καὶ πλοῦν τ' ἔσεσθαι καὶ κατασκαφὰς Φρυγῶν
 θύσασι, μὴ θύσασι δ' οὐκ εἶναι τάδε.
 κλέων δ' ἐγὼ ταῦτ' ὀρθίῳ κηρύγματι

Ταλθύβιον εἶπον πάντ' ἀφιέναι στρατὸν, 95
 ὡς οὔποτ' ἂν τλὰς θυγατέρα κτανεῖν ἐμῆν.
 οὗ δὴ μ' ἀδελφὸς πάντα προσφέρων λόγον
 ἔπεισε τληῖναι δεινά. κὰν δέλτου πτυχαῖς
 γράψας ἔπεμψα πρὸς δάμαρτα τὴν ἐμῆν
 †πέμπειν Ἀχιλλεῖ θυγατέρ' ὡς γαμουμένην, 100
 τό τ' ἀξίωμα τάνδρὸς ἐκγαυρούμενος *καὶ οὐκ*
 συμπλεῖν τ' Ἀχαιοῖς οὔνεκ' οὐ θέλοι λέγων,
 εἰ μὴ παρ' ἡμῶν εἶσιν ἐς Φθίαν λέχος·

εἰσὶν πειθὼ γὰρ εἶχον τήνδε πρὸς δάμαρτ' ἐμῆν,
 ψευδῆ συνάψας ἀμφὶ παρθένου γάμον. 105

μόνοι δ' Ἀχαιῶν ἴσμεν ὡς ἔχει τάδε
 Κάλχας, Ὀδυσσεὺς, Μενέλεώς θ'. ἃ δ' οὐ καλῶς
 ἔγνων τότε, αἴθις μεταγράφω καλῶς πάλιν
 ἐς τήνδε δέλτον, ἣν κατ' εὐφρόνης σκιὰν
 λύοντα καὶ συνδοῦντά μ' εἰσεΐδες, γέρον. 110

ἀλλ' εἶα χῶρει τάσδ' ἐπιστολὰς λαβῶν
 πρὸς Ἄργος. ἃ δὲ κέκευθε δέλτος ἐν πτυχαῖς,
 λόγῳ φράσω σοι πάντα τὰ γγεγραμμένα·
 πιστὸς γὰρ ἀλόχῳ τοῖς τ' ἐμοῖς δόμοισιν εἶ.

ΘΕ. λέγε καὶ σήμαιν', ἵνα καὶ γλώσση 115
 σύντονα τοῖς σοῖς γράμμασιν αἰδῶ.

ΑΓΑ. πέμπω σοι πρὸς ταῖς πρόσθεν

δέλτοις, ὧ Λήδας ἔρνος,

μὴ στέλλειν τὰν σὰν ἴνιν

αὐτὴ πρὸς κολπῶδῃ πτέρυγ' Εὐβοίας, *ὡς ἰσχυρὴ*
 Αὐλιν ἀκλύσταν.

εἰς ἄλλας ὥρας γὰρ διῆ

παιδὸς δαίσομεν ὑμεναίους.

ΘΕ. καὶ πῶς Ἀχιλεὺς λέκτρων ἀπλακῶν

οὐ μέγα φυσῶν θυμὸν ἐπαρεῖ

125

σοὶ σῆ τ' ἀλόχῳ;

ΑΓΑ. τόδε καὶ δεινόν. ΘΕ. σήμαιν' ὅ τι φῆς.

ΑΓΑ. ὄνομ', οὐκ ἔργον, παρέχων Ἀχιλεὺς

οὐκ οἶδε γάμον, οὐδ' ὅ τι πρᾶσσομεν,

οὐδ' ὅτι κείνῳ παῖδ' ἐπεφήμισα

130

νυμφείους εἰς ἀγκώνων

εὐνὰς ἐκδώσειν λέκτροις. *by marriage*

ΘΕ. δεινά γε τολμᾶς, Ἀγάμεμνον ἀναξ,
ὅς τῷ τῆς θεᾶς σὴν παῖδ' ἄλοχον
φατίσας ἤγες σφάγιον Δαναοῖς.

135

ΑΓΑ. οἶμοι, γνώμας ἐξέστην,
αἰαῖ, πίπτω δ' εἰς ἄταν.
ἀλλ' ἴθ' ἐρέσσω σὸν πόδα γήρα
μηδὲν ὑπείκων.

140

ΘΕ. σπεύδω, βασιλεῦ.

ΑΓΑ. μή νυν μήτ' ἀσώδεις ἴζου
κρήνας μήθ' ὑπνω θελχθῆς.

ΘΕ. εὖφημα θρόει.

ΑΓΑ. πάντα δὲ πόρον σχιστὸν ἀμείβων
λεῦσσε φυλάσσω μή τίς σε λάθῃ
τροχάλοισιν ὄχοις παραμειψαμένη
παῖδα κομίζουσ' ἐνθάδ' ἀπήνη
Δαναῶν πρὸς ναῦς.

145

ΘΕ. ἔσται.

ΑΓΑ. κλήθρων δ' ἐξόρμα.
ἦν γάρ [νιν] πομπαῖς ἀντήσης,
πάλιν ἐξόρμα, σείε χαλινούς,
ἐπὶ Κυκλώπων ἰεῖς θυμέλας.

150

ΘΕ. πιστὸς δὲ φράσας τάδε πῶς ἔσομαι,
λέγε, παιδί σέθεν τῇ σῆ τ' ἀλόχῳ.

ΑΓΑ. σφραγίδα φύλασσο' ἦν ἐπὶ δέλτῳ
τῆδε κομίζεις. ἴθι. λευκαίνει
τόδε φῶς ἤδη λάμπονσ' Ἥᾶς
πῦρ τε τεθρίππων τῶν Ἀελίου.

155

σύλλαβε μόχθων.

160

θνητῶν δ' ὄλβιος ἐς τέλος οἰδεῖς
οὐδ' εὐδαίμων.

οὐπω γὰρ ἔφυ τις ἄλυπος.

ΧΟΡΟΣ.

ἔμολον ἀμφὶ παρακτίαν

στρ. α'.

ψάμαθον Αἰλίδος ἐναλίᾳς, 165
 Εὐρίπου διὰ χευμάτων *ωυυυ*
 κέλσυσσα, στενόπορθμον
 Χαλκίδα, πόλιν ἐμὰν, προλιποῦσ',
 ἀγχιάλων ὑδάτων τροφὸν
 τὰς κλεινὰς Ἀρεθούσας. 170

[Ἀχαιῶν στρατιὰν ὡς κατιδοίμαν
 Ἀχαιῶν τε πλάτας ναυσιπόρους *εὐυυ*
 ἡμιθέων, οὓς ἐπὶ Τροί-
 αν ἐλάταις χιλιόναυσιν
 τὸν ξανθὸν Μενέλαον 175
 ἀμέτεροι πόσεις *εὐυυ*

ἐνέπουσ' Ἀγαμέμνονά τ' εὐπατρίδαν
 στέλλειν ἐπὶ τὰν Ἑλέναν, *εὐυυ*
 ἀπ' Εὐρώτα δονακοτρόφου.

Πάρις ὁ βουκόλος ἂν ἔλαβεν, 180
 δῶρον τὰς Ἀφροδίτας,
 ὄτ' ἐπὶ κρηναίαισι δρόσοις
 Ἥρα Παλλάδι τ' ἔριν ἔριν
 μορφᾶς ἅ Κύπρις ἔσχεν.]

πολύθυτον δὲ δι' ἄλσος Ἀρ- *ἀντ. α'.*
 τέμιδος ἤλυθον ὀρομένα, *εὐυυ* 185
 φουίσσοισα παρῆδ' ἐμὰν

αἰσχύνῃ νεοθαλεῖ, *εὐυυ*
 ἀσπίδος ἔρυμα καὶ κλισίας *εὐυυ*
 ὄπλοφῆρους Δαναῶν θέλουσ' 190
 ἵππων τ' ὄχλον ιδέσθαι.

[κατείδον δὲ δι' Αἴαντέ συνέδρω *εὐυυ*
 τὸν Οἰλέως Τελαμῶνός τε γόνον,
 τοῖς Σαλαμινίοις στέφανον. *εὐυυ*
 Πρωτεσίλαόν τ' ἐπὶ θάκοις 195
 πεσσῶν ἠδομένους μορ- *εὐυυ*
 φαῖσι πολυπλόκοις, *εὐυυ*

Παλαμῆδεά θ', ὃν τέκε παῖς ὁ Ποσει-
 δᾶνος, Διομῆδεά θ' ἠ-
 δοναῖς δίσκου κεχαρημένον, 200

* *εὐυυ*

πάρα δὲ Μηριόνην, Ἄρεος

sc. ἄνω ὄξον, θαῦμα βροτοῖσι, *μαρκεῖ*

τὸν ἀπὸ νησαίων τ' ὀρέων

Λαέρτα τόκον, ἅμα δὲ Νι-

(-2) ρέα, κάλλιστον Ἀχαιῶν

205

τὸν ἰσάνεμόν τε ποδοῖν

ἐπωδ.

λαυφηροδρόμον Ἀχιλλῆα,

τὸν ἅ Θεῖς τέκε καὶ

Χείρων ἐξεπόνασεν, *(ἔβαινε κερμαίνον)*

εἶδον αἰγιαλοῖσι

210

sc. ἄνω παρά τε κροκάλαις δρόμον ἔχοιτα σὺν ὄπλοις·

ἄμιλλαν δ' ἐπόνει ποδοῖν

πρὸς ἄρμα τέτρωρον

ἐλίσσων περὶ νίκας.

215

ὁ δὲ διφρηλάτας ἐβοᾷτ'

Εὐμηλος Φερητιάδας,

ᾧ καλλίστους ἰδόμαν

χρυσοδαιδάλτους στομίοις

πώλους κέντρῳ θεινομένους,

220

τοὺς μὲν μέσους ζυγίους,

λευκοστίκτῳ τριχὶ βαλιούς,

τοὺς δ' ἔξω σειροφόρους,

ἀντήρεις καμπάϊσι δρόμων, *(ἀντήρεις μὲν)*

sc. ἄνω πυρρότριχας, μονόχαλα δ' ὑπὸ σφυρὰ

225

ποικιλοδέρμονας· οἷς παρεπάλλετο

Πηλείδας σὺν ὄπλοισι παρ' ἄντυγα

sc. ἄνω καὶ σύριγγας ἄρματείους.

230

νάων δ' εἰς ἀριθμὸν ἤλυθον

στρ. β'.

καὶ θέαν ἀθέσφατον,

τὰν γυναικεῖον ὄψιν ὀμμάτων.

ὡς πλήσαιμι, †μείλιον ἀδονάν.

καὶ κέρας μὲν ἦν δεξιὸν πλάτας ἔχων

235

(Φθιώτας ὁ Μυρμιδῶν Ἄρης

πεντήκοντα ναυσὶ θουρίαις. *ναυσὶ*

χρυσέαις δ' εἰκόσινι *κέραις*

κατ' ἄκρα Νηρηῆδες ἕστασαν θεαί,

240

πρύμναις σῆμ' Ἀχιλλείου στρατοῦ.

Ἀργείων δὲ ταῖσδ' ἰσῆρετμοὶ ἀντ. β'.
ναῖες ἕστασαν πέλας·

ὧν ὁ Μηκιστέως στρατηλάτας

παῖς ἦν, Ταλαὸς ὃν τρέφει πατήρ· 245

Καπανέως τε παῖς Σθέnelος· Ἀθίδος δ' ἄγων

ἑξήκοντα ναῦς ὁ Θεσέως

παῖς ἑξῆς ἐναυλόχει θεῶν 250

Παλλάδ' ἐν μωνύχοις

ἔχων πτερώτοῖσιν ἄρμασιν θετὸν,

εὔσημόν τε φάσμα ναυβάταις.

[τῶν] Βοιωτῶν δ' ὄπλισμα, ποικίαις στρ. γ'.
πεντήκοντα νῆας εἰδόμαν

σημείοισιν ἐστολισμένας·

255

τοῖς δὲ Κάδμος ἦν χρύσειον δράκοντ' ἔχων

ἀμφὶ ναῶν κόρυμβας·

Ληΐτος δ' ὁ γηγενῆς

ἄρχε ναίου στρατοῦ· 260

Φωκίδος δ' ἀπὸ χθονὸς

Λοκρῶν τε τοῖσδ' ἴσας ἄγων

ναῦς *ἦν Οἰλέως τόκος κλυτὰν

Θροναῖδ' ἐκλιπῶν πόλιν.

[ἐκ] Μυκῆνας δὲ τῆς Κυκλωπίας ἀντ. γ'.

παῖς Ἀτρέως ἔπεμπε ναυβάτας

ναῶν ἑκατὸν ἠθροῖσμένους.

σὺν δ' ἀδελφὸς ἦν ταγὸς, ὡς φίλος φίλῳ,

τῆς φυγούσας μέλαθρα 270

βαρβάρων χάριν γάμων

πρᾶξιν Ἑλλὰς ὡς λάβοι.

ἐκ Πίλου δὲ Νέστορος

Γερηνίου κατειδόμαν

πρύμνας σῆμα ταυρόπουν ὄραν, 275

τὸν πάρδικον Ἀλφεόν.

Αἰνιάνων δὲ δώδεκα στόλοι

ναῶν ἦσαν, ὧν ἄναξ Γουνεὺς

ἄρχε τῶνδε δ' αὐτὴν πέλας

στρ. δ'.

*Ηλιδος δυνάστωρες, *ελευθέρως* 280
 οὓς Ἐπειοὺς ὠνόμαζε πᾶς Λεῶς·

Εὐρυτος δ' ἄνασσε τῶνδε·

λευκήρετμον δ' Ἄρη

Τάφιον τῆγεν, ὦν Μέγης

ἄνασσε, Φυλέως λόχευμα, 285

τὰς Ἐχίνας λιπῶν

νήσους ναυβάταις ἀπροσφόρους.

Αἴας δ' ὁ Σαλαμῖνος ἔντροφος *αντ. δ'.*

†δεξιὸν κέρας πρὸς τὸ λαιὸν ξύναγε, 290

τῶν ἄσπον ὄρμει πλάταισιν

ἔσχάταισι συμπλέκων

δώδεκ' εὐστροφωτάταισι γαυσίν· ὡς

ἄϊον καὶ ναυβάταν

εἰδόμαν λεῶν· 295

ᾧ τις εἰ προσαρμόσει *εν*

βαρβάρους βάριδας,

(νόστον οὐκ ἀποίσεται) *ρελευν α*

ἐνθάδ' ἄϊον εἰδόμαν

νάϊον πόρευμα, 300

τὰ δὲ κατ' οἴκους κλύουσα τρυγκλήτου
 μνήμην σώζομαι στρατεύματος.]

ΘΕ. Μενέλαε, τολμᾶς δεῖν', ἃ σ' οὐ τολμᾶν χρεῶν.

ΜΕ. ἄπελθε· λίαν δεσπότηισι πιστὸς εἶ.

ΘΕ. καλὸν γέ μοι τοῦνειδος ἐξωνείδισας. 305

ΜΕ. κλαίοις ἂν, εἰ πράσσοις ἂ μὴ πράσσειν σε δεῖ.

ΘΕ. οὐ χρῆν σε λῦσαι δέλτον, ἦν ἐγὼ ἔφερον.

ΜΕ. οὐδέ γε φέρειν σὲ [δεῖ] πᾶσιν Ἑλλησιν κακά.

ΘΕ. ἄλλοις ἀμιλλῶ ταῦτ'· ἄφες δὲ τήνδ' ἐμοί.

ΜΕ. οὐκ ἂν μεθείμην. ΘΕ. οὐδ' ἔγωγ' ἀφήσομαι. 310

ΜΕ. σκήπτρω τάχ' ἄρα σὸν καθαιμάξω κᾶρα.

ΘΕ. ἀλλ' εὐκλεές τοι δεσποτῶν θνήσκειν ὑπερ.

ΜΕ. μέθες· μακροὺς δὲ δούλος ὦν λέγεις λόγους.

ΘΕ. ᾧ δέσποτ', ἀδικούμεσθα. σὰς δ' ἐπιστολὰς

ἐξαρπάσας ὄδ' ἐκ χερῶν ἐμῶν βία, 315

Ἄγάμεμνον, οὐδὲν τῇ δίκη χρῆσθαι θέλει.

ΑΓΑ. ἕα·

τίς ποτ' ἐν πύλαισι θόρυβος καὶ λόγων ἀκοσμία;

ΜΕ. οὐμός, οὐχ ὁ τοῦδε μῦθος κυριώτερος λέγειν.

ΑΓΑ. σὺ δὲ τί τῷδ' εἰς ἔριν ἀφίξαι, Μενέλεως, βία
τ' ἄγεις;

ΜΕ. βλέπον εἰς ἡμᾶς, ἴν' ἀρχὰς τῶν λόγων ταύτας
λάβω. *Handwritten: τῶν λόγων ταύτας* 320

ΑΓΑ. μῶν τρέσας οὐκ ἀνακαλύψω βλέφαρον, Ἀτρέως
γεγώς; *Handwritten: Son of Menelaos*

ΜΕ. τήνδ' ὄρας δέλτον, κακίστων γραμμάτων ὑπηρέτιν;

ΑΓΑ. εἰσορῶ, καὶ πρῶτα ταύτην σῶν ἀπάλλαξον χερῶν.

ΜΕ. οὐ, πρὶν ἂν δείξω γε Δαναοῖς πᾶσι τὰ γγεγραμ-
μένα.

ΑΓΑ. ἦ γὰρ οἶσθ' ἂ μὴ σε καιρὸς εἰδέναι, σήμαντ'
ἀνείς; *Handwritten: μήτηρ* 325

ΜΕ. ὥστε σ' ἀλγῦναί γ' ἀνοίξας, ἂ σὺ κάκ' εἰργάσω
λάθρα.

ΑΓΑ. ποῦ δὲ κάλαβές νιν; ὦ θεοὶ, σῆς ἀναισχύντου
φρενός.

ΜΕ. προσδοκῶν σὴν παῖδ' ἀπ' Ἄργους, εἰ στρατεύμ'
ἀφίξεται.

ΑΓΑ. τί δέ σε τὰ μὰ δαί φυλάσσειν; οὐκ ἀναισχύντου
τόδε;

ΜΕ. ὅτι τὸ βούλεσθαί μ' ἐκνίξει, σὸς δὲ δοῦλος οὐκ
ἔφην. *Handwritten: inutile* 330

ΑΓΑ. οὐχὶ δεινά; τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον οὐκ εὔσομαι;

ΜΕ. πλάγια γὰρ φρονεῖς, τὰ μὲν νῦν, τὰ δὲ πάλαι,
τὰ δ' αὐτίκα. *Handwritten: σὴν*

ΑΓΑ.* εὐ κεκόμφευσαι πονηρά· γλῶσσ' ἐπίφθονον σοφή·

ΜΕ. νοῦς δέ γ' οὐ βέβαιος ἄδικον κτῆμα κοῦ σαφὲς
φίλοις. *Handwritten: οὐκ εἶδος* 334

βούλομαι δὲ σ' ἐξελέγξαι, καὶ σὺ μῆτ' ὀργῆς ὑπο
ἀποτρέπου τάληθές, τοῦτοι καταινῶ λίαν ἐγώ.

οἶσθ' ὅτ' ἐσπούδαζες ἄρχειν Δαναΐδαις πρὸς Ἴλιον,
τῷ δοκεῖν μὲν οὐχὶ χρήζων, τῷ δὲ βούλεσθαι

θέλων,

ὡς ταπεινὸς ἦσθα πάσης δεξιᾶς προσθιγγάνων,
καὶ θύρας ἔχων ἀκλήστους τῷ θέλοντι δημοτῶν, 340
καὶ δίδουσι πρόσρησιν ἐξῆς πᾶσι, κεῖ μὴ τις θέλοι,
τοῖς τρόποις ζητῶν πρίασθαι τὸ φιλότιμον ἐκ μέσου,
κατ' ἐπεὶ κατέσχευ ἀρχὰς, μεταβαλὼν ἄλλους
τρόπους

τοῖς φίλοισιν οὐκέτ' ἦσθα τοῖς πρὶν ὡς πρόσθεν
φίλος,

δυσπρόσιτος, ἔσω τε κλήθρων σπάνιος. ἄνδρα
δ' οὐ χρεῶν 345

τὸν ἀγαθὸν πρῶσοντα μεγάλα τοὺς τρόπους
μεθιστάναι

ἀλλὰ καὶ βέβαιον εἶναι τότε μάλιστα τοῖς φίλοις
ἠνίκ' ὠφελεῖν μάλιστα δυνατὸς ἐστὶν εὐτυχῶν.

ταῦτα μὲν σε πρῶτ' ἐπῆλθον, ἵνα σε πρῶθ' ἠῦρον
κακόν.

ὡς δ' ἐς Αὐλιν ἦλθεν αὖθις χῶ Πανελλήνων στρα-
τὸς, 350

οἷδεν ἦσθ', ἀλλ' ἐξέπλησσοι τῇ τύχῃ τῇ τῶν θεῶν
οὐρίας πομπῆς σπανίζων. Δαναΐδαι δ' ἀφίεναι

ναῦς διήγγελλον, μάτην δὲ μὴ πονεῖν ἐν Αὐλίδι.
ὡς δ' ἄνολβον εἶχες ὄμμα σύγχυσίν τε μὴ νεῶν

χιλίων ἄρχων τὸ Πριάμου πεδίον ἐμπλήσας δορός.
καὶ μὲ παρεκάλεις, Τί δράσω; τίνα δὲ πόρον εὔρω

πόθεν; 355

ᾧστε μὴ στερέντα σ' ἀρχῆς ἀπολέσαι καλὸν κλέος.
κατ' ἐπεὶ Κάλχας ἐν ἱοῖσι εἶπε σὴν θῦσαι κόρην

Ἄρτέμιδι, καὶ πλοῦν ἔσεσθαι Δαναΐδαισι, ἦσθεῖς
φρένας 359

ἄσμενος θύσειν ὑπέστης παῖδα· καὶ πέμπεις ἐκὼν,
οὐ βία, μὴ τοῦτο λέξης, σὴ δάμαρτι παῖδα σὴν

δεῦρ' ἀποστέλλειν, Ἀχιλλεῖ πρόφασιν ὡς γαμου-
μένην.

οὗτος αὐτός ἐστιν αἰθὴρ ὅς τὰδ' ἤκουσεν σέθεν. 363
καθ' ὑποστρέψας λέλῃσαι μεταβαλὼν ἄλλας γρα-
φᾶς,

ὡς φοιεὺς οὐκέτι θυγατρὸς σῆς ἔσει. μάλιστά γε.
 μυριοὶ δέ τοι πεπόνθασ' αὐτὸ πρὸς τὰ πράγματα·
 ἐκποροῦσ' ἔχοντες, εἶτα δ' ἐξεχώρησαν κακῶς,
 τὰ μὲν ὑπὸ γνώμης πολιτῶν ἀσυνέτου, τὰ δ' ἐν-
 δίκως,

ἀδύνατοι γεγῶτες αὐτοὶ διαφυλάξασθαι πόλιν.
 Ἑλλάδος μάλιστ' ἔγωγε τῆς τάλαιπύρου στένω, 370
 ἢ θέλουσα δρᾶν τι κεδνὸν βαρβάρους τοὺς οὐδένας
 καταγελῶντας ἐξανήσει διὰ σέ καὶ τὴν σὴν κόρην.
 ἄμην δὲν' ἂν χρέους ἕκατι προστάτην θείμην χθονὸς,
 μηδ' ὄπλων ἄρχοντα· νοῦν χρῆ τὸν στρατηλάτην
 ἔχειν· 374

πόλεος ὡς ἄρχων ἀνὴρ πᾶς, ξίνεσιν ἦν ἔχωι τύχη.
 ΧΟ. δεινὸν κασιγνήτοισι γίγνεσθαι λόγους
 μάχας θ', ὅταν ποτ' ἐμπέσωσιν εἰς ἔριν.

ΑΓΑ. βούλομαί σ' εἰπεῖν κακῶς αὖ βραχέα, μὴ λίαν ἄνω
 βλέφαρα πρὸς τὰναιδὲς ἀγαγῶν, ἀλλὰ σωφρο-
 νεστέρως,
 ὡς ἀδελφὸν οἶτ'. ἀνὴρ γὰρ χρηστὸς αἰδεῖσθαι
 φιλεῖ.

εἶπέ μοι, τί δεινὰ φυσᾶς αἱματηρὸν ὄμμ' ἔχων;
 τίς ἀδικεῖ σε; τοῦ κέχρησαι; λέκτρα χρῆστ'
 ἐρᾶς λαβεῖν· οὐκ ἔχοιμ' ἂν σοι παρασχεῖν· ὦν γὰρ ἐκτήσω
 κακῶς

ἦρχες. εἶτ' ἐγὼ δίκην δῶ σῶν κακῶν, ὃ μὴ
 σφαλεῖς;

ἢ δάκνει σε τὸ φιλότιμον τοῦμόν; ἀλλ' ἐν ἀγ-
 κάλαις

εὐπρέπῃ γυναῖκα χρῆζεις, τὸ λελογισμένον παρῆς 385
 καὶ τὸ καλόν, ἔχειν· πονηροῦ φωτὸς ἠδοναὶ κακαί.
 εἰ δ' ἐγὼ, γνοὺς πρόσθεν οὐκ εὖ, μετεθέμην εὖ-
 βουλίαν,

μαίνομαι; σὺ μᾶλλον, ὅστις ἀπολέσας κακὸν
 λέχος

ἀναλαβεῖν θέλεις, θεοῦ σοι τὴν τύχην διδόντος εὖ.

ᾧμοσαν τὸν Τυνδάρειον ὄρκον οἱ κακόφρονες 391
 φιλόγαμοι μνηστήρες. ἢ δέ γ' ἔλπις, οἶμαι μὲν,
 θεός,

κἀξέπραξεν αὐτὸ μᾶλλον ἢ σὺ καὶ τὸ σὸν σθένος.
 οὐς λαβὼν στράτευ'· ἔτοιμοι δ' εἰσὶ μωρία φρε-
 νῶν·

οὐ γὰρ ἀσύνητον τὸ θείον, ἀλλ' ἔχει συνιέναι
 τοὺς κακῶς παγέντας ὄρκους καὶ συνηναγκασ-
 μένους. 395

τὰμὰ δ' οὐκ ἀποκτενῶ γ' ὡς τέκνα, καὶ τὸ σὸν μὲν εὖ
 παρὰ δίκης ἔσται, κακίστης εὐνιδος τιμωρία,
 ἐμὲ δὲ συντήξουσι νύκτες ἡμέραι τε δακρύοις
 ἄνομα δρῶντα κοῦ δίκαια παῖδας οὐς ἐγεινάμην.
 ταῦτά σοι βραχέα λέλεκται καὶ σαφῆ καὶ ῥάδια·
 εἰ δὲ μὴ βούλει φρονεῖν εὖ, τὰμ' ἐγὼ θήσω κα-
 λῶς. 401

ΧΟ. οἷδ' αὖ διάφοροι τῶν πάρος λελεγμένων
 μῦθων, καλῶς δ' ἔχουσι, φεῖδεσθαι τέκνων.

ΜΕ. αἰαῖ, φίλους ἄρ' οὐχὶ κεκτήμην τάλας.

ΛΓΑ. εἰ τοὺς φίλους γε μὴ θέλεις ἀπολλύναι. 405

ΜΕ. δείξεις δὲ ποῦ μοι πατρός ἐκ ταύτου γεγώς;

ΛΓΑ. συσσωφρονεῖν γάρ, οὐχὶ συννοσεῖν ἔφην.

ΜΕ. ἐς κοινὸν ἀλγεῖν τοῖς φίλοισι χρὴ φίλους.

ΛΓΑ. εὖ δρῶν παρακάλει μ', ἀλλὰ μὴ λυπῶν ἐμέ.

ΜΕ. οὐκ ἄρα δοκεῖ σοι τάδε πονεῖν σὺν Ἑλλάδι; 410

ΛΓΑ. Ἑλλάς δὲ σὺν σοὶ κατὰ θεὸν νοσεῖ τινα.

ΜΕ. σκῆπτρῳ νυν αὔχει σὸν κασίγνητον προδοῖς·
 ἐγὼ δ' ἐπ' ἄλλας εἶμι μηχανάς τινας
 φίλους τ' ἐπ' ἄλλους.—

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ Πανελλήνων ἄναξ,

Ἄγάμεμνον, ἦκω παῖδά σοι τὴν σὴν ἄγων, 415
 ἦν Ἰφιγένειαν ὠνόμαζες ἐν δόμοις.

μήτηρ δ' ὀμαρτεῖ, σῆς Κλυταιμνήστρας δέμας,
 καὶ παῖς Ὀρέστης, ὡς τι τερφθείης ἰδὼν

χρόνον παλαιὸν δωμαίων ἔκδημος ὦν.
 ἀλλ', ὡς μακρὰν ἔτεινον, εὐρυτον παρὰ 420
 κρήνην ἀναψύχουσι θηλύπουν βάσιν
 αὐταί τε πῶλοί τ'. ἐς δὲ λειμώνων χλόην
 καθεῖμεν αὐτὰς, ὡς βορῶς γευσαίατο.
 ἐγὼ δὲ πρόδρομος σῆς παρασκευῆς χίριν
 ἦκω· πέπυσται γὰρ στρατὸς, ταχεῖα γὰρ 425
 διῆξε φήμη, παῖδα σὴν ἀφιγμένην.
 πᾶς δ' ἐς θεῶν ὄμιλος ἔρχεται δρόμῳ,
 σὴν παῖδ' ὅπως ἴδωσιν· οἱ δ' εὐδαίμονες
 ἐν πᾶσι κλεινοὶ καὶ περίβλεπτοι βροτοῖς·
 λέγουσι δ', Ὑμέναιός τις, ἢ τί πράσσεται; 430
 ἢ πόθον ἔχων θυγατρὸς Ἀγαμέμνων ἀναξ
 ἐκόμισε παῖδα; τῶν δ' ἂν ἤκουσας τάδε·
 Ἄρτεμιδι προτελίζουσι τὴν νεάνίδα,
 Ἀυλίδος ἀνάσση. τίς νιν ἄξεταί ποτε;
 ἀλλ' εἶα, τὰπὶ τοισίδ' ἐξάρχου κανᾶ, 435
 στεφανοῦσθε κράτα. καὶ σὺ, Μενέλεώς *τ' ἀναξ,
 ἡμέναιον εὐτρέπιζε, καὶ κατὰ στέγας
 λωτὸς βοάσθω καὶ ποδῶν ἔστω κτύπος·
 φῶς γὰρ τόδ' ἦκει μακάριον τῇ παρθένῳ.

ΑΓΑ. ἐπήνεσ'. ἀλλὰ στείχε δωμαίων ἔσω· 440
 τὰ δ' ἄλλ' ἰούσης τῆς τύχης ἔσται καλῶς.
 οἴμοι, τί φῶ δύστηνος; ἄρξομαι πόθεν;
 εἰς οἷ' ἀνάγκης ζεύγματ' ἐμπέπτώκαμεν.
 ὑπῆλθε δαίμων, ὥστε τῶν σοφισμάτων
 πολλῶ γενέσθαι τῶν ἐμῶν σοφώτερος. 445
 ἢ δυσγένεια δ' ὡς ἔχει τι χρήσιμον.
 καὶ γὰρ δακρῦσαι ῥαδίως αὐτοῖς ἔχει
 ἅπαντά τ' εἰπεῖν, τῷ δὲ γενναίῳ φύσιν
 ἄνολβα ταῦτα. προστάτην δὲ τοῦ βίου
 τὸν ὄγκον ἔχομεν, τῷ δ' ὄχλῳ δουλεύομεν. 450
 ἐγὼ γὰρ ἐκβαλεῖν μὲν αἰδοῦμαι δάκρυ,
 τὸ μὴ δακρῦσαι δ' αἰθῆς αἰδοῦμαι τάλας,
 ἐς τὰς μεγίστας συμφορὰς ἀφιγμένος.
 εἶεν, τί φήσω πρὸς δάμαρτα τὴν ἐμήν;

πῶς δέξομαί νιν; ποῖον ὄμμα συμβάλω; 455
 καὶ γάρ μ' ἀπώλεσ' ἐπὶ κακοῖς ἄ μοι πάρα
 ἔλθοῦσ' ἄκλητος. εἰκότως δ' ἄμ' ἔσπετο
 θυγατρὶ νυμφεύσουσα, καὶ τὰ φίλτατα
 δώσουσ', ἵν' ἡμᾶς ὄντας εὐρήσει κακοῦς.

τὴν δ' αὖ τάλαιναν παρθένον, τί παρθένον; 460

Ἄιδης νιν, ὡς ἔοικε, νυμφεύσει τάχα,
 ὡς ᾤκτισ' οἶμαι γάρ νιν ἰκετεύσειν τάδε·

ὦ πάτερ, ἀποκτενεῖς με; τοιούτους γάμους
 γήμειας αὐτὸς χῶστις ἐστὶ σοι φίλος.

παρῶν δ' Ὀρέστης ἐγγὺς ἀναβοήσεται 465

οὐ συνετὰ συνετῶς· ἔτι γάρ ἐστι νήπιος.

αἰαῖ, τὸν Ἑλένης ὡς μ' ἀπώλεσεν γάμον
 γήμας ὁ Πριάμου Πάρις, ὃς εἴργασται τάδε.

ΧΟ. καγὼ κατόκτειρ', ὡς γυναῖκα δεῖ ξένην
 ὑπὲρ τυράννων συμφορᾶς καταστένειν. 470

ΜΕ. ἀδελφεῖ, δός μοι δεξιᾶς τῆς σῆς θιγεῖν.

ΑΓΑ. δίδωμι· σὸν γὰρ τὸ κράτος, ἄθλιος δ' ἐγώ.

ΜΕ. Πέλοπα κατόμνυμ', ὃς πατὴρ τοῦμῦ πατρὸς
 τοῦ σοῦ τ' ἐκλήθη, τὸν τεκόντα τ' Ἀτρέα,
 ἢ μὴν ἐρεῖν σοι τὰπὸ καρδίας σαφῶς, 475

καὶ μὴ πῖτηδες μηδὲν, ἀλλ' ὅσον φρονῶ.

ἐγὼ σ' ἀπ' ὄσσων ἐκβαλόντ' ἰδὼν δάκρυ
 ᾤκτειρα, καὐτὸς ἀνταφῆκά σοι πάλιν,

καὶ τῶν παλαιῶν ἐξαφίσταμαι λόγων
 οὐκ ἐς σέ δεινός· εἰμὶ δ' οὐπὲρ εἶ σὺ νῦν. 480

καὶ σοι παραινῶ μὴτ' ἀποκτείνειν τέκνον

μὴτ' ἀνθελέσθαι τοῦμόν. οὐ γὰρ ἔνδικον

σέ μὲν στενάζειν, τὰμὰ δ' ἠδέως ἔχειν,

θνήσκειν τε τοὺς σοὺς, τοὺς δ' ἐμοὺς ὄρῶν φίους.
 τί βούλομαι γάρ; οὐ γάμους ἐξαιρέτους 485

ἄλλους λάβοιμ' ἂν, εἰ γάμων ἱμείρομαι;

ἀλλ' ἀπολέσας ἀδελφόν, ὅν μ' ἦκιστ' ἐχρῆν,

Ἑλένην ἔλωμαι, τὸ κακὸν ἀντὶ τὰγαθοῦ;

ἄφρων νέος τ' ἦν, πρὶν τὰ πράγματ' ἐγγύθεν

σκοπῶν ἐσεῖδον οἶον ἦν κτείνειν τέκνα.

ἄλλως τέ μ' ἔλεος τῆς ταλαιπώρου κόρης
 εἰσηλθε, συγγένειαν ἐννοουμένῳ,
 ἢ τῶν ἐμῶν ἕκατι θύεσθαι γάμων
 μέλλει. τί δ' Ἑλένης παρθένῳ τῇ σῆι μέτα;
 ἴτω στρατεία διαλυθεῖσ' ἐξ Αὐλίδος. 495

σὺ δ' ὄμμα παῦσαι δακρύοις τέγγων τὸ σὸν,
 ἀδελφὲ, κἀμὲ παρακαλῶν ἐς δάκρυα.

εἰ δέ τι κόρης σῆς θεσφάτων μέτεστί σοι,
 μὴ μοι μετέστω σοὶ νέμω τοῦμὸν μέρος.
 ἀλλ' ἐς μεταβολὰς ἦλθον ἀπὸ δεινῶν λόγων. 500
 εἰκὸς πέπονθα τὸν ὁμόθεν πεφυκότα
 στέργων μετέπεσον. ἀνδρὸς οὐ κακοῦ τρόποι
 τοιοῖδε, χρῆσθαι τοῖσι βελτίστοις αἰεὶ.

ΧΟ. γενναῖ' ἔλεξας Ταντάλω τε τῷ Διὸς 504
 πρέποντα· προγόνους *δ' οὐ καταισχύνεις σέθεν.

ΑΓΑ. αἰνῶ σε, Μενέλεως, ὅτι παρὰ γνώμην ἐμὴν
 ὑπέβηκας ὀρθῶς τοὺς λόγους σοῦ τ' ἀξίως.

[ΜΕ. ταραχὴ γ' ἀδελφῶν τις δι' ἔρωτα γίγνεται
 πλεονεξίαν τε δωμάτων· ἀπέπτυσα
 τοιάνδε συγγένειαν ἀλλήλων πικράν. 510

ΑΓΑ.] ἀλλ' ἤκομεν γὰρ εἰς ἀναγκαίας τύχας,
 θυγατρὸς αἱματηρὸν ἐκπράξαι φόνον.

ΜΕ. πῶς; τίς δ' ἀναγκάσει σε τήν γε σὴν κτανεῖν;

ΑΓΑ. ἅπας Ἀχαιῶν σύλλογος στρατεύματος.

ΜΕ. οὐκ, εἴ νιν εἰς Ἄργος γ' ἀποστελεῖς πάλιν. 515

ΑΓΑ. λάθοιμι τοῦτ' ἂν· ἀλλ' ἐκεῖν' οὐ λήσομεν.

ΜΕ. τὸ ποῖον; οὔτοι χρὴ λίαν ταρβεῖν ὄχλον.

ΑΓΑ. Κάλχας ἐρεῖ μαντεύματ' Ἀργείων στρατῶ.

ΜΕ. οὐκ, ἦν θάνη γε πρόσθε· τοῦτο δ' εὐμαρές.

ΑΓΑ. τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακόν. 520

ΜΕ. κούδέν γε χρηστὸν οὐδὲ χρήσιμον παρόν.

ΑΓΑ. ἐκεῖνο δ' οὐ δέδοικας οὔμ' εἰσέρχεται;

ΜΕ. ὄν μὴ σὺ φράζεις, πῶς ὑπολάβοιμ' ἂν λόγον;

ΑΓΑ. τὸ Σισύφειον σπέρμα πάντ' οἶδεν τάδε.

ΜΕ. οὐκ ἔστ' Ὀδυσσεὺς ὃ τι σὲ κἀμὲ πημανεῖ. 525

ΑΓΑ. ποικίλος αἰεὶ πέφυκε τοῦ τ' ὄχλου μέτα.

ΜΕ. φιλοτιμία μὲν ἐρέχεται, δεινῶ κακῶ. *φιλοτιμία*

ΑΓΑ. οὔκουν δοκεῖς νιν στάντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις
λέξειν ἅ Κάλχας θέσφατ' ἐξηγήσατο,
κάμ' ὡς ὑπέστην θῦμα, κᾶτα ψεύδομαι, *530*

Ἄρτέμιδι θύσειν; ὅς ξυναρπάσας στρατὸν
σὲ κάμ' ἀποκτείναντας Ἀργείους κόρη
σφάξαι κελεύσει. κἂν πρὸς Ἄργος ἐκφύγω,
ἐλθόντες αὐτοῖς τείχεσιν Κυκλωπίοις

ξυναρπάσουσι καὶ κατασκάψουσι γῆν. *535*

τοιαῦτα τὰμὰ πῆματ'. ὦ τάλας ἐγώ·
ὡς τῆπόρημαι πρὸς θεῶν τὰ νῦν τάδε.

ἔν μοι φύλαξον, Μενέλεως, ἀνὰ στρατὸν
ἐλθὼν, ὅπως ἂν μὴ Κλυταιμνήστρα τάδε
μάθῃ, πρὶν Ἄϊδη παῖδ' ἐμὴν προσθῶ λαβὼν, *540*
ὡς ἐπ' ἐλαχίστοις δακρύοις πράσσω κακῶς.

ἡμεῖς τε σιγῆν, ἅ ξένοι, φυλάσσετε. *545*

ΧΟ. μάκαρες οἱ μετρίας θεοῦ *στρ.*

μετά τε σωφροσύνας μετέ- *545*

σχον λέκτρων Ἀφροδίτας,

γαλανεία χρησάμενοι

μαινομένων οἴστρων, ὅθι δὴ

double δίδυμ' Ἔρως ὁ χρυσοκόμας

deux τόξ' ἐντείνεται χαρίτων, *550*

τὸ μὲν ἐπ' εὐαίῳ πόντῳ,

τὸ δ' ἐπὶ συγχύσει βιοτᾶς.

ἄπενέπω νιν ἀμετέρων,

Κύπρι καλλίστα, θαλάμων,

εἷη δέ μοι μετρία μὲν *555*

χάρις, πόθοι δ' ὄσιοι,

καὶ μετέχοιμι τᾶς Ἀφροδί-

τας, πολλὰν δ' ἀποθείμαν.

διάφοροι δὲ φύσεις βροτῶν, *ἀντ.*

diverse διάτροποι δὲ τρόποι, τὸ δ' ὄρ- *560*

est totalement θῶς ἐσθλὸν σαφὲς αἶε.

qual τροφαί θ' αἶ παιδενόμεναι

μέγα φέρουσ' εἰς τὰν ἀρετὰν,

τό τε γὰρ αἰδεῖσθαι σοφία, *μυριόπλη-*
 τάν τ' ἐξαλλάσσουσαν ἔχει *505*

χάριν ὑπὸ γνώμας ἔσορᾶν
 τὸ δέον, ἔνθα δόξα φέρει
 κλέος ἀγήρατον βιοτᾶ.

μέγα τι θηρεύειν ἀρετὰν,
 γυναιξὶν μὲν κατὰ Κύπριν
 κρυπτὰν, ἐν ἀνδράσι δ' αὖ
 κόσμος ἔνδον, ὃ μυριοπλη-
 θῆ μείζω πόλιν αὖξει.

[ἔμολες, ὦ Πάρις, ἦτε σύ γε
 βουκόλος ἀργειναῖς ἐτράφης

Ἰδαίαις παρὰ μόσχους, *αποσπ.*
 βάρβαρα συρίζων, Φρυγίων
 αὐλῶν Ὀλύμπου καλάμοις
 μιμήματα πνεύων.

εὐθηλοὶ δὲ τρέφοντο βόες,
 ὅτε σε κρίσις ἔμενε θεῶν,

ἃ σ' Ἑλλάδα πέμπει
 ἐλεφαντόδετων πάροι-
 θεν δόμων, ὅς τὰς Ἑλένας
 ἐν ἀνθρωποῖς βλεφάροισιν
 ἔρωτα δέδωκας,

ἔρωτι δ' αὐτὸς ἐπτοάθης.

ὄθεν ἕρις ἕρις Ἑλλάδα σὺν δορὶ ναυσί τ' ἄγει
 ἐς πέραμα Τροίας.

ἰὼ ἰὼ.

μεγάλαι μεγάλων εὐδαιμονίαι.
 τὴν τοῦ βασιλέως

ἴδεν Ἰφιγένειαν ἄνασσαν [ἐμὴν,
 τὴν Τυνδαρέου τε Κλυταιμνήστραν,

ὡς ἐκ μεγάλων ἐβλαστήκασ'
 ἐπὶ τ' εὐμήκεις ἤκουσι τύχας.

Θεοὶ γ' οἱ κρείσσους οἷ τ' ὀλβοφόροι
 τοῖς οὐκ εὐδαίμοσι θνατῶν.

στῶμεν, Χαλκίδος ἔκγονα θρέμματα,

570

575

580

585

590

595

τὴν βασιλείαν δεξώμεθ' ὄχων 600
 ἄπο μὴ σφαλερῶς ἐπὶ [τὴν] γαίαν,
 ἀγανῶς δὲ χεροῖν, μαλακῇ γνώμῃ,
 μὴ ταρβήσῃ *τὸ νεωστὶ μολὼν
 τὸ κλεινὸν τέκνον Ἀγαμέμνονος,
 [μῆδὲ θόρυβον] μῆδ' ἐκπληξίῃ
 ταῖς Ἀργείαις 605
 ξεῖναι ξεῖναισιν παρέχωμεν.]

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὄριθα μὲν τόνδ' αἴσιον ποιούμεθα,
 τὸ σὸν τε χρηστὸν καὶ λόγων εὐφημίαν·
 ἐλπίδα δ' ἔχω τιν' ὡς ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις
 πάριμι νυμφαγωγός. ἀλλ' ὄχημάτων 610
 ἔξω πορεύεθ' ἄς φέρω φερνάς κόρη,
 καὶ πέμπετ' ἐς μέλαθρον εὐλαβούμενοι.
 σὺ δ', ὦ τέκνον μοι, λείπε πωλικούσ' ὄχους
 ἄβρῶν τιθείσα κῶλον ἀσθενές θ' ἅμα.
 ὑμεῖς δὲ, νεάνιδές, τιν ἀγκάλαις ἐπι 615
 δέξασθε καὶ πορεύσατ' ἐξ ὄχημάτων.
 κάμοι χερὸς τις ἐνδότηω στηρίγματα,
 θάκουσ' ἀπήνης ὡς ἂν ἐκλίπω καλῶς.
 [αἱ δ' ἐς τὸ πρόσθεν στῆτε πωλικῶν ζυγῶν,
 φοβερὸν γὰρ ἀπαράμυθον ὄμμα πωλικόν· 620
 καὶ παῖδα τόνδε, τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον,
 λάζυσθ', Ὀρέστην· ἔτι γὰρ ἐστὶ νήπιος.
 τέκνον, καθεύδεις πωλικῶ δαμείς ὄχῳ;
 ἔγειρ' ἀδελφῆς ἐφ' ὑμέναιον εὐτυχῶς·
 ἀνδρὸς γὰρ ἀγαθοῦ κῆδος αὐτὸς ἐσθλὸς ὢν 625
 λήψει, τὸ *τῆς Νηρηΐδος ἰσόθεον γένος.
 ἐξῆς κάθησο δεῦρό μου ποδός, τέκνον,
 πρὸς μητέρ', Ἰφιγένεια, μακαρίαν δέ με
 ξεῖναισι ταῖσδε πλησία σταθεῖσα δὸς,
 καὶ δεῦρο δὴ πατέρα πρόσειπε σὸν φίλον.] 630
 ὦ σέβας ἐμοὶ μέγιστον, Ἀγαμέμνων ἀναξ,
 ἤκομεν ἐφετμαῖς οὐκ ἀπιστοῦσαι σέθεν.

[ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦ μήτερ, ὑποδραμοῦσά σ', ὀργισθῆς δὲ μὴ,
 πρὸς στέρνα πατρὸς στέρνα τὰμὰ περιβαλῶ.
 ἐγὼ δὲ βούλομαι τὰ σὰ στέρν', ὦ πάτερ, 635
 ὑποδραμοῦσα προσβαλεῖν διὰ χρόνου.

ποθῶ γὰρ ὄμμα δὴ σόν. ὀργισθῆς δὲ μὴ.

ΚΛ. ἀλλ', ὦ τέκνον, χρῆ· φιλοπάτωρ δ' αἰεί ποτ' εἶ
 μάλιστα παίδων τῶνδ' ὅσους ἐγὼ ἔτεκον.]

ΙΦ. ὦ πάτερ, ἐσεῖδόν σ' ἀσμένη πολλῶ χρόνῳ. 640

ΑΓΑ. καὶ γὰρ πατήρ σέ· τόδ' ἴσον ὑπὲρ ἀμφοῖν λέγεις.

ΙΦ. χαῖρ'· εὐ δέ μ' ἀγαγὼν πρὸς σ' ἐποίησας, πάτερ.

ΑΓΑ. οὐκ οἶδ' ὅπως φῶ τοῦτο καὶ μὴ φῶ, τέκνον.

ΙΦ. ἔα·

ὡς οὐ βλέπεις εὐκνηλον ἄσμενός μ' ἰδών.

ΑΓΑ. πόλλ' ἀνδρὶ βασιλεῖ καὶ στρατηλάτῃ μέλει. 645

ΙΦ. παρ' ἐμοὶ γενοῦ νῦν, μὴ πὶ φροντίδας τρέπου.

ΑΓΑ. ἀλλ' εἰμὶ παρὰ σοὶ νῦν ἅπας, κοῦκ ἄλλοθι.

ΙΦ. μέθες νῦν ὀφρὺν ἔμμα τ' ἔκτεινον φίλον.

ΑΓΑ. ἰδοῦ γέγηθά σ' ὡς γέγηθ' ὀρῶν, τέκνον.

ΙΦ. κάπειτα λείβεις δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων σέθεν; 650

ΑΓΑ. μακρὰ γὰρ ἡμῖν ἢ πιοῦσ' ἀπουσία.

ΙΦ. τοῦκ οἶδ' ὅτι φῆς, οὐκ οἶδα, φίλτατ' ἐμοὶ πάτερ.

ΑΓΑ. συνετὰ λέγουσα μᾶλλον εἰς οἰκτόν μ' ἄγεις.

ΙΦ. ἀσύνετα νῦν ἐροῦμεν, εἰ σέ γ' εὐφρανῶ.

ΑΓΑ. παπαῖ, τὸ σιγὰν οὐ σθέγω· σέ δ' ἤνεσα. 655

ΙΦ. μέν', ὦ πάτερ, κατ' οἶκον ἐπὶ τέκνοις σέθεν.

ΑΓΑ. θέλω γε· τὸ θέλειν δ' οὐκ ἔχων ἀλγύνομαι.

ΙΦ. ὄλουτο λόγχοι καὶ τὰ Μενέλεω κακά.

ΑΓΑ. ἄλλους ὀλεῖ τ' πρόσθ' ἀμὲ διολέσαντ' ἔχει.

ΙΦ. ὡς πολὺν ἀπῆσθα χρόνον ἐν Αὐλίδος μυχοῖς. 660

ΑΓΑ. καὶ νῦν γέ μ' ἴσχει δὴ τι μὴ στέλλειν στρατόν.

ΙΦ. ποῦ τοὺς Φρύγας λέγουσιν ἐκίσθαι, πάτερ;

ΑΓΑ. οὐ μή ποτ' οἰκεῖν ὄφελ' ὁ Πριάμου Πάρις.

ΙΦ. μακρὰν γ' ἀπαίρεις, ὦ πάτερ, λιπὼν ἐμέ.

[ΑΓΑ. ἐς ταῦτόν, ὦ θύγατερ, *ἤκεις σῶ πατρί. 665

ΙΦ. φῆν.

εἴθ' ἦν καλόν μοι σοί τ' ἄγειν σύμπλον ἐμέ.

ΑΓΑ. ἔτ' ἔστι καὶ σοὶ πλοῦς, ἵνα μνήσῃ πατρός.

ΙΦ. σὺν μητρὶ πλεύσασ' ἢ μόνη πορεύσομαι;

ΑΓΑ. μόνη, μονωθεῖς ἀπὸ πατρὸς καὶ μητέρος.

ΙΦ. οὐ πού μ' ἐς ἄλλα δώματ' οἰκίζεις, πάτερ; 670

ΑΓΑ. ἕα τὰδ'· οὐ χρὴ τοιάδ' εἰδέναί κ' ὄρας.

ΙΦ. σπεῦδ' ἐκ Φρυγῶν μοι θέμενος εὐ τὰκεῖ, πάτερ.

ΑΓΑ. θύσαι με θυσίαν πρῶτα δεῖ τιν' ἐνθάδε.

ΙΦ. ἀλλὰ ξὺν ἱροῖς χρὴ τό γ' εὐσεβὲς σκοπεῖν.

ΑΓΑ. εἴσει σύ· χερνίβων γὰρ ἐστήξει πέλας. 675

ΙΦ. στήσομεν ἄρ' ἀμφὶ βωμόν, ὦ πάτερ, χορούς;

ΑΓΑ. ζηλώ σέ μᾶλλον ἢ μὲ τοῦ μηδὲν φρονεῖν.

χώρει δὲ μελάθρων ἐντὸς ὀφθῆναι κόραις,

πικρὸν φίλημα δοῦσα δεξιάν τ' ἐμοὶ,

μέλλουσα δαρὸν πατρός ἀποικήσῃ χρόνον. 680

ὦ στέρνα καὶ παρῆδες, ὦ ξανθαὶ κόμαι,

ὡς ἄχθος ὑμῖν ἐγένεθ' ἢ Φρυγῶν πόλις

Ἑλένη τε· παύω τοὺς λόγους· ταχεῖα γὰρ

νοτὶς διώκει μ' ὀμμάτων ψαύσαντά σου.

ἴθ' ἐς μέλαθρα. σέ δὲ παραιτοῦμαι τὰδε, 685

Λήδας γένεθλον, εἰ κατωκτίσθην ἄγαν

μέλλων Ἀχιλλεῖ θυγατέρ' ἐκδώσειν ἐμήν.

ἀποστολαὶ γὰρ μακάριαι μὲν, ἀλλ' ὅμως

δάκνουσι τοὺς τεκόντας, ὅταν ἄλλοις δόμοις

παῖδας παραδιδῶ πολλὰ μοχθήσας πατήρ. 690

ΚΑ. οὐχ ὧδ' ἀσύνετός εἰμι, πείσεσθαι δέ με

καυτὴν δόκει τὰδ', ὥστε μὴ σε νουθετεῖν,

ὅταν ξὺν ὑμεναίοισιν ἐξάγω κόρην·

ἀλλ' ὁ νόμος αὐτὰ τῷ χρόνῳ συνισχυραεῖ.

τοῦνομα μὲν οὖν παῖδ' οἶδ' ὅτῳ κατήνεσας, 695

γένους δὲ ποίου χῶπόθεν μαθεῖν θέλω.

ΑΓΑ. Αἴγινα θυγάτηρ ἐγένετ' Ἀσωποῦ πατρός.

ΚΑ. ταύτην δὲ θνητῶν ἢ θεῶν ἐξευξε τίς;

ΑΓΑ. Ζεὺς· Διακὸν δ' ἔφυσει, Οἰνώνης πρόμον.

ΚΑ. τοῦ δ' Λιακοῦ παῖς τίς κατέσχε δώματα; 700

ΑΓΑ. Πηλείς· ὁ Πηλεὺς δ' ἔσχε Νηρέως κόρην.

ΚΑ. θεοῦ δίδοντας, ἢ βία θεῶν λαβῶν; *νὴ ἐπιπέσει*

ΑΓΑ. Ζεὺς ἠγγήσῃ καὶ δίδωσ' ὁ κύριος. *εὐνοῖα*

ΚΑ. γαμεί δὲ ποῦ νιν; ἢ κατ' οἶδμα πόντιον; *βίλλειν*

ΑΓΑ. Χείρων ἴν' οἰκεῖ σεμνὰ Πηλίου βάθρα. 705

ΚΑ. οὐ φασι Κενταύρειον ὤκισθαι γένος;

ΑΓΑ. ἐνταῦθ' ἔδαισαν Πηλέως γάμους θεοί.

ΚΑ. Θέτις δ' ἔθρεψεν ἢ πατήρ Ἀχιλλέα;

ΑΓΑ. Χείρων, ἴν' ἦθη μὴ μάθοι κακῶν βροτῶν.

ΚΑ. φεῦ·

σοφός γ' ὁ θρέψας χῶ διδοὺς σοφώτερος. 710

ΑΓΑ. τοιόσδε παιδὸς σῆς ἀνὴρ ἔσται πόσις.

ΚΑ. οὐ μεμπτός. οἰκεῖ δ' ἄστν ποῖον Ἑλλάδος;

ΑΓΑ. Ἀπιδανὸν ἀμφὶ ποταμὸν ἐν Φθίας ὄροις.

ΚΑ. ἐκεῖσ' ἀπάξεις σὴν ἐμήν τε παρθένον;

ΑΓΑ. κείνῳ μελήσει ταῦτα τῷ κεκτημένῳ. 715

ΚΑ. ἀλλ' εὐτυχοίτην. τίτι δ' ἐν ἡμέρᾳ γαμεί;

ΑΓΑ. ὅταν σελήνης εὐτυχῆς ἔλθῃ κύκλος.

ΚΑ. προτέλεια δ' ἤδη παιδὸς ἔσφαξας θεᾶ;

ΑΓΑ. μέλλω· πὶ ταύτῃ καὶ καθέσταμεν τύχῃ.

ΚΑ. κάπειτα δαίσεις τοὺς γάμους εἰς ὕστερον; 720

ΑΓΑ. θύσας γε θύμαθ' ἀμὲ χρὴ θῦσαι θεοῖς.

ΚΑ. ἡμεῖς δὲ θοίνην ποῦ γυναιξὶ θήσομεν;

ΑΓΑ. ἐνθάδε παρ' εὐπρύμνοισιν Ἀργείων πλάταις.

ΚΑ. καλῶς γ', ἀναγκαίως δέ· συνενέγκαι δ' ὄμωσ.

ΑΓΑ. οἶσθ' οἶν ὁ δρᾶσον, ὦ γίνοι; πιθοῦ δέ μοι. 725

ΚΑ. τί χρῆμα; πείθεσθαι γὰρ εἵθισμαι σέθεν.

ΑΓΑ. ἡμεῖς μὲν ἐνθάδ', οὐπὲρ ἔσθ' ὁ νυμφίος,

ΚΑ. μητρὸς τί χωρὶς δράσεθ', ἀμὲ δρᾶν χρεῶν;

ΑΓΑ. ἐκδώσομεν σὴν παῖδα Δαναϊδῶν μέγα.

ΚΑ. ἡμᾶς δὲ ποῦ χρὴ τηνικαῦτα τυγχάνειν; 730

ΑΓΑ. χώρει πρὸς Ἄργος, παρθένους τε τημέλει.

ΚΑ. λιποῖσα παῖδα; τίς δ' ἀνασχήσει φλόγα;

ΑΓΑ. ἐγὼ παρέξω φῶς ὁ νυμφίος πρέπει.

ΚΑ. οὐχ ὁ νόμος οὔτος, σὺ δέ *γε φαῦλ' ἠγεῖ τάδε.

ΑΓΑ. οὐ καλὸν ἐν ὄχλῳ σ' ἐξομιλεῖσθαι στρατοῦ. 735

ΚΛ. καλὸν τεκοῖσαν τὰμά γ' ἐκδοῦναι τέκνα.

ΑΓΑ. καὶ τὰς γ' ἐν οἴκῳ μὴ μόνας εἶναι κόρας.

ΚΛ. ὄχνηροῖσι παρθενῶσι φρουροῦνται καλῶς.

ΑΓΑ. πιθοῦ. 735

ΚΛ. μὰ τὴν ἄνασσαν Ἀργεῖαν θεάν.

ἐλθὼν δὲ τᾶξω πρῶσσε, τὰν δόμοις δ' ἐγώ 740

[ἂ χρὴ παρέιναι νυμφίοισι παρθένοις].

ΑΓΑ. οἴμοι· μάτην ἦξ', ἐλπίδος δ' ἀπεσφάλην

ἐξ ὀμμάτων δάμαρτ' ἀποστεῖλαι θέλων.

σοφίζομαι δὲ καπὶ τοῖσι φιλτάτοις

τέχνας πορίζω πανταχῇ νικώμενος. 745

[ὅμως δὲ σὺν Κάλχαντι τῷ θυηπόλῳ

κοινῇ τὸ τῆς θεοῦ φίλον, ἐμοὶ δ' οὐκ εὐτυχές,

ἱστορήσων εἶμι, μόχθον Ἑλλάδος.]

χρὴ δ' ἐν δόμοισιν ἄνδρα τὸν σοφὸν τρέφειν

γυναῖκα χρηστὴν κάγαθην, ἢ μὴ τρέφειν. 750

ΧΟ.

ἦξει δὴ Σιμόεντα καὶ στρ.

δίνας ἀργυροειδεῖς

ἄγυρις Ἑλλάνων στρατιᾶς

ἀνά τε ναυσὶ καὶ σὺν ὄπλοις

*Ἴλιον ἐς τὸ Τροίας

755

Φοιβῆιον δάπεδον,

τὰν Κασσάνδραν ἴν' ἀκούω

ρίπτειν ξανθοὺς πλοκάμους

χλωροκόμῳ στεφάνῳ δάφνας

κοσμηθεῖσαν, ὅταν θεοῦ

760

μαντόσυνοι πνεύσωσ' ἀνάγκαι.

στάσονται δ' ἐπὶ περγάμων

ἀντ.

Τροίας ἀμφὶ τε τείχη

Τρῶες, ὅταν χάλκασπις Ἄρης

πόντιος εὐπρώροισι πλάταις

765

εἰρεσίᾳ πελάζῃ

Σιμωντίοις ὄχετοῖς,

τὰν τῶν ἐν αἰθέρι δισσῶν

Διοσκούρων Ἑλέναν

ἐκ Πριάμου κομίσει θέλων

770

ἔς γὰν Ἑλλάδα δοριπόνοις
 ἀσπίσι καὶ λόγχαις Ἀχαιῶν
 Πέργαμον δὲ Φρυγῶν πόλιν ἐπωδ.

λαῖτους περὶ πύργου
 κυκλώσας Ἄρει φονίῳ, 775

λαιμοτόμους κεφαλὰς σπάσας,
 [πόλισμα Τροίας,]

πέρσας κατάκρας πόλιν,
 θήσει κόρας πολυκλαύτους 780

[δάμαρτά τε Πριάμου.
 ἃ δὲ Διὸς Ἑλένα κόρα
 πολύκλαυτος ἐσεῖται

πόσιν προλιπούσα. μήτ' ἐμοὶ]
 μήτ' ἐμοῖσι τέκνων τέκνοις 785

ἐλπίς ἄδε ποτ' ἔλθοι,
 οἶαν αἱ πολύχρυσοι

Λυδαὶ καὶ Φρυγῶν ἄλοχοι
 στήσουσι παρ' ἱστοῖς

μυθεῖσαι τὰδ' ἐς ἀλλήλας. 790

Τίς ἄρα μ' εὐπλοκάμου κόμας
 ῥῦμα δακρυόεν τανύσας
 πατρίδος ὀλλυμένας ἀπολωτιεῖ;

διὰ σέ, τὰν κύκνου δολιχαύχενος γόνου,
 εἰ δὴ φάτις ἔτυμος, 795

ὥς ἔτυχεν Λήδα
 * * * ὄρνιθι πταμένῳ

Διὸς ὄτ' ἠλλάχθη δέμας,
 εἴτ' ἐν δέλτοις Πιερίσιν

μῦθοι τὰδ' ἐς ἀνθρώπουσ
 ἦνεγκαν παρὰ καιρὸν ἄλλως. 800

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ποῦ τῶν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ὁ στρατηλάτης;
 τίς ἂν φράσειε προσπόλων τὸν Πηλέως
 ζητοῦντά νιν παῖδ' ἐν πύλαις Ἀχιλλέα;
 οὐκ ἐξ ἴσου γὰρ μένομεν Εὐρίπου πέλας.

οἱ μὲν γὰρ ἡμῶν ὄντες ἄζυγες γάμων 805
 οἴκους ἐρήμους ἐκλιπόντες ἐνθάδε
 θάσσοις ἐπ' ἀκταῖς, οἱ δ' ἔχοντες εὐνίδας
 καὶ παῖδας· οὕτω δεινὸς ἐμπέπτωκ' ἔρως
 τῆσδε στρατείας οὐκ ἄνευ θεῶν *τινός.

τοῦμὸν μὲν οὖν δίκαιον ἐμὲ λέγειν χρεῶν· 810
 ἄλλος δ' ὁ χρῆζων αὐτὸς ὑπὲρ αὐτοῦ φράσει.
 γῆν γὰρ λιπὼν Φάρσαλον ἠδὲ Πηλέα

* * * * *

μένω 'πὶ λεπταῖς ταῖσδέ γ' Εὐρίπου πνοαῖς
 Μυρμιδόνας ἴσχων· οἱ δ' αἰὲ προσκείμενοι 815
 λέγοις, Ἀχιλλεῦ, τί μένομεν; πόσον χρόνον
 ἔτ' ἐκμετρηῆσαι χρῆ πρὸς Ἰλίου στόλον;
 ἴδρα δ', εἴ τι δράσεις, ἢ ἅπαγ' οἴκαδε στρατὸν,
 τὰ τῶν Ἀτρειδῶν μὴ μένων μελλήματα.

ΚΛ. ὦ παῖ θεᾶς Νηρηῆδος, ἔνδοθεν λόγων 820
 τῶν σῶν ἀκούσασ' ἐξέβην πρὸ δωμαίων.

ΑΧ. ὦ πότνι' αἰδῶς, τήνδε τίνα λεύσσω ποτὲ
 γυναιῖκα μορφήν εὐπρεπῆ κεκτημένην;

ΚΛ. οὐ θαῦμά σ' ἡμᾶς ἀγνοεῖν, οὓς μὴ πάρος
 προσεΐδες· αἰνῶ δ' ὅτι σέβεις τὸ σωφρονεῖν.

ΑΧ. τίς δ' εἶ; τί δ' ἦλθες Δαναῖδῶν ἐς σύλλογον 825
 γυνὴ πρὸς ἄνδρας ἀσπίσιν πεφραγμένους;

ΚΛ. Λήδας μὲν εἶμι παῖς, Κλυταιμνήστρα δέ μοι
 ὄνομα, πόσις δὲ μουστὶν Ἀγαμέμνων ἄναξ.

ΑΧ. καλῶς ἔλεξας ἐν βραχεῖ τὰ καίρια.
 αἰσχρὸν δέ μοι γυναιξὶ συμβάλλειν λόγους. 830

ΚΛ. μείνον· τί φεύγεις; δεξιάν τ' ἐμῇ χερὶ
 σύναψον, ἀρχὴν μακαρίων νυμφευμάτων.

ΑΧ. τί φῆς; ἐγὼ σοι δεξιάν; αἰδοίμεθ' ἂν
 Ἀγαμέμνον', εἰ ψαύοιμεν ὧν μὴ μοι θέμις.

ΚΛ. θέμις μάλιστα, τὴν ἐμὴν ἐπεὶ γαρμῖς 835
 παῖδ', ὦ θεᾶς παῖ ποντίας Νηρηίδος.

ΑΧ. ποίους γάμους φῆς; ἀφασία μ' ἔχει, γύναι,
 εἰ μὴ τι παρανοοῦσα καινουργεῖς λόγον.

ΚΛ. πᾶσιν τόδ' ἐμπέφυκεν, αἰδεῖσθαι φίλους
 III.—19

καινούς ὀρώσι καὶ γάμου μεμνημένους. 810

ΑΧ. οὐπώποτ' ἐμνήστευσα παῖδα σὴν, γίνοι,
οὐδ' ἐξ Ἀτρείδων ἤλθέ μοι λόγος γάμων.

ΚΛ. τί δῆτ' ἂν εἶη; σὺ πάλιν αὖ λόγους ἐμούς
θαύμαζ'. ἐμοὶ γὰρ θαύματ' ἐστὶ τὰ παρὰ σοῦ.

ΑΧ. εἵκαζε· κοινόν ἐστιν εἰκάζειν τάδε. 815
ἄμφω γὰρ οὐ ψευδόμεθα τοῖς λόγοις ἴσως.

ΚΛ. ἀλλ' ἢ πέπονθα δεινά; μνηστεύω γάμους
οὐκ ὄντας, ὡς εἶξασι· αἰδοῦμαι τάδε.

ΑΧ. ἴσως ἐκερτόμησε καμὲ καὶ σέ τις.
ἀλλ' ἀμελία δὸς αὐτὰ καὶ φαύλως φέρε. 850

ΚΛ. χαῖρ'· οὐ γὰρ ὀρθοῖς ὄμμασίν σ' ἔτ' εἰσορῶ
ψευδῆς γενομένη καὶ παθοῦσ' ἀνάξια.

ΑΧ. καὶ σοὶ τόδ' ἐστὶν ἐξ ἐμοῦ· πόσιν δὲ σὸν
στείχω ματεύσων τῶνδε δωμάτων ἔσω. 851

ΘΕ. ὦ ξέν', Αἰακοῦ γένεθλον, μείνον, ὦ σέ τοι λέγω,
τὸν θεᾶς γεγῶτα παῖδα, καὶ σέ, τὴν Λήδας κόρη.

ΑΧ. τίς ὁ καλῶν πύλας παροίξας; ὡς τεταρβηκῶς
καλεῖ.

ΘΕ. δοῦλος, οὐχ ἀβρύνομαι τῶδ'· ἡ τύχη γὰρ οὐκ ἐᾷ.

ΑΧ. τίνος; ἐμὸς μὲν οὐχί· χωρὶς τὰμὰ κάγαμέμνονος.

ΘΕ. τῆσδε τῆς πάροιθεν οἴκων, Τυνδάρεω δόντος πα-
τρός. 860

ΑΧ. ἔσταμεν· φράζ', εἴ τι χρήζεις, ὦν μ' ἐπέσχεσ
οὔνεκα.

ΘΕ. ἢ μόνω παρόντε δῆτα ταῖσδ' ἐφέστατον πύλαις;

ΚΛ. ὡς μόνοις λόγοις ἂν, ἔξω δ' ἐλθὲ βασιλικῶν δόμων.

ΘΕ. ὦ τύχη πρόνοιά θ' ἡμῆ, σώσαθ' οὐς ἐγὼ θέλω.

ΑΧ. ὁ λόγος ἐς μέλλοντα σώσει χρόνον· ἔχει δ' ὄγ-
κον τινά. 865

ΚΛ. δεξιᾶς ἕκατι μὴ μέλλ', εἴ τί μοι χρήζεις λέγειν.

ΘΕ. οἶσθα δῆτά μ' ὅστις ὦν σοὶ καὶ τέκνοις εὔνοος
ἔφην.

ΚΛ. οἶδά σ' ὄντ' ἐγὼ παλαιὸν δωμάτων ἐμῶν λάτριν.

ΘΕ. χῶτι μ' ἐν ταῖς σαῖσι φερναῖς ἔλαβεν Ἀγαμέμ-
νων ἄναξ. 868

ΚΛ. ἦλθες εἰς Ἄργος μεθ' ἡμῶν, κἀμὸς ἦσθ' αἰεί ποτε.

ΘΕ. ὦδ' ἔχει· καὶ σοὶ μὲν εὖνους εἰμί, σῶ δ' ἦσσον
πόσει.

ΚΛ. ἐκκάλυπτέ νῦν ποθ' ἡμῖν οὔστινας λέγεις λόγους.

ΘΕ. παῖδα σὴν πατῆρ ὁ φύσας αὐτόχειρ μέλλει κτα-
νεῖν.

ΚΛ. πῶς; ἀπέπτυσ', ὦ γεραιέ, μῦθον· οὐ γὰρ εὖ φρο-
νεῖς.

ΘΕ. φασγάνῳ λευκῆν φονεύων τῆς τάλαιπύρου δέρην.

ΚΛ. ὦ τάλαι' ἐγώ. μεμηνῶς ἄρα τυγχάνει πόσις;

ΘΕ. ἀρτίφρων, πλὴν ἐς σέ καὶ σὴν παῖδα· τοῦτο δ'
οὐ φρονεῖ.

ΚΛ. ἐκ τίνος λόγου; τίς αὐτὸν οὐπάγων ἀλαστόρων;

ΘΕ. θέσφαθ', ὡς γέ φησι Κάλχας, ἵνα πορεύηται
στρατὸς

ΚΛ. ποῖ; τάλαι' ἐγώ, τάλαινα δ' ἦν πατῆρ μέλλει
κτανεῖν.

830

ΘΕ. Δαρδάνου πρὸς δύμαθ', Ἑλένην Μενέλεως ὅπως
λάβῃ.

ΚΛ. εἰς ἅρ' Ἴφιγένειαν Ἑλένης νόστος ἦν πεπρωμένος;

ΘΕ. πάντ' ἔχεις· Ἀρτέμιδι θύσειν παῖδα σὴν μέλλει
πατῆρ.

ΚΛ. ὁ δὲ γάμος τί' εἶχε πρόφασιν, ἢ μ' ἐκόμισεν ἐκ
δόμων;

ΘΕ. ἴν' ἀγάγοις χαίρουσ' Ἀχιλλεῖ παῖδα νυμφεύσουσα
σὴν.

885

ΚΛ. ὦ θύγατερ, ἦκεις ἐπ' ὀλέθρῳ καὶ σὺ καὶ μήτηρ
σέθεν.

ΘΕ. οἰκτρὰ πάσχετον δύ' οὔσαι· δεινὰ δ' Ἀγαμέμνων
ἔτλη.

ΚΛ. οἴχομαι τάλαινα, δάκρυόν [τ'] ὄμματ' οὐκέτι στέγει.

ΘΕ. εἶπερ ἀλγεινὸν τὸ τέκνων στερομένην δακρυρροεῖν.

ΚΛ. σὺ δὲ τὰδ', ὦ γέρον, πόθεν φῆς εἰδέναί πεπυ-
σμένος;

800

ΘΕ. δέλτον ὠχόμην φέρων σοι πρὸς τὰ πρὶν γεγραμ-
μένα.

ΚΑ. οὐκ ἐὼν ἢ ξυγκελεύειν παῖδ' ἄγειν θανουμένην;
 ΘΕ. μὴ μὲν οὖν ἄγειν· φρονῶν γὰρ ἔτυχε σὸς πόσις
 τὸτ' εὖ.

ΚΑ. κᾶτα πῶς φέρων γε δέλτον οὐκ ἐμοὶ δίδως λαβεῖν;

ΘΕ. Μενέλεως ἀφείλεθ' ἡμᾶς, ὅς κακῶν τῶνδ' αἴτιος.

ΚΑ. ὦ τέκνον Νηρηῆδος, ὦ παῖ Πηλέως, κλύεις τάδε;

ΑΧ. ἔκλυον οὔσαν ἀθλίαν σε, τὸ δ' ἐμὸν οὐ φαύλως
 φέρω. 897

ΚΑ. παῖδά μου κατακτενοῦσι σοῖς δολώσαντες γάμοις.

ΑΧ. μέμφομαι καγὼ πόσει σῶ κουχ ἀπλῶς οἴτω φέρω.

ΚΑ. [οὐκ ἐπαιδευθήσομαί γε προσπεσεῖν τὸ σὸν γόνυ,
 θνητὸς ἐκ θεᾶς γεγῶτα· τί γὰρ ἐγὼ σεμνύνομαι;
 ἐπὶ τίνος σπουδαστέον μοι μᾶλλον ἢ τέκνου πέρι;]
 ἀλλ' ἄμννοι, ὦ θεᾶς παῖ, τῇ τ' ἐμῇ δυσπραξίᾳ
 τῇ τε λεχθείσῃ δάμαρτι σῇ, μάτην μεί, ἀλλ'
 ὄμως.

σοὶ καταστέψασ' ἐγὼ νιν ἦγον ὡς γαμουμένην, 905

νῦν δ' ἐπὶ σφαγὰς κομίζω· σοὶ δ' ὄνειδος ἴξεται,

ὅστις οὐκ ἤμνας· εἰ γὰρ μὴ γάμοισιν ἐξύγης,

ἀλλ' ἐκλήθης γοῦν ταλαίνης παρθένου φίλος πόσις.

πρὸς γενειάδος *σε, πρὸς σῆς δεξιᾶς, πρὸς μη-

τέρος·

ὄνομα γὰρ τὸ σὸν μ' ἀπώλεσ', ὧ σ' ἀμνάθειν

χρέων. 910

οὐκ ἔχω βωμὸν καταφυγεῖν ἄλλοι ἢ τὸ σὸν γόνυ.

οὐδὲ φίλος οὔδεις γελᾷ μοι· τὰ δ' Ἀγαμέμνονος

κλύεις

ὦμὰ καὶ πάντολμ'· ἀφίγμαι δ', ὥσπερ εἰσορᾶς,

γυγῆ

ναυτικὸν στράτευμ' ἄναρχον κἀπὶ τοῖς κακοῖς

θρασυ, 914

χρήσιμον δ', ὅταν θέλωσι. ἦν δὲ τολμήσης σύ μου

χείρ' ὑπερτεῖναι, σεσώσμεθ'· εἰ δὲ μὴ, οὐ σεσώ-

σμεθα.

ΧΟ. δεινὸν τὸ τίκτειν, καὶ φέρει φίλτρον μέγα

πάσιν τε κοινόν, ὅσθ' ὑπερκάμνειν τέκνων.

ΛΧ. ὑψηλόφρων μοι θυμὸς αἶρεται πρόσω,
 ἐπίσταται δὲ τοῖς κακοῖσιν τ' ἀσχαλᾶν 920
 μετρίως τε χαίρειν τοῖσιν ἐξωγκωμένοις.
 [λελογισμένοι γὰρ οἱ τοιοῖοῦ εἰσὶν βροτῶν
 ὀρθῶς διαζῆν τὸν βίον γνώμης μέτα.
 ἔστιν μὲν οὖν ἴν' ἠδὺ μὴ λίαν φρονεῖν,
 ἔστιν δὲ χῶπου χρήσιμον γνώμην ἔχειν.] 925
 ἐγὼ δ' ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου τραφεῖς
 Χείρωνος ἔμαθον τοὺς τρόπους ἀπλοῦς ἔχειν.
 καὶ τοῖς Ἀτρεΐδαις, ἣν μὲν ἠγῶνται καλῶς,
 πεισόμεθ'· ὅταν δὲ μὴ καλῶς, οὐ πείσομαι.
 ἀλλ' ἐνθάδ' ἐν Τροίᾳ τ' ἐλευθέραν φύσιν 930
 παρέχων Ἄρη τὸ κατ' ἐμὲ κοσμήσω δορί.
 [σὲ δ', ὧ σκέτλια παθοῦσα πρὸς τῶν φιλτάτων,
 ἃ δὴ κατ' ἄνδρα γίγνεται νεανίαν,
 τοσοῦτον οἶκτον περιβαλῶν καταστελῶ,]
 κοῦποτε κόρη σὴ πρὸς πατρὸς σφᾶγήσεται 935
 ἐμῇ φατισθείσ'· οὐ γὰρ ἐμπλέκειν πλοκάς
 ἐγὼ παρέξω σῶ πόσει τοῦμόν δέμας.
 τοῦνομα γὰρ, εἰ καὶ μὴ σίδηρον ἦρατο,
 τοῦμόν φονεύσει παῖδα σὴν. τὸ δ' αἴτιον
 πόσις σός· ἀγνὸν δ' οὐκέτ' ἐστὶ σῶμ' ἐμόν, 940
 εἰ δι' ἐμ' ὀλείται διὰ τε τοὺς ἐμούς γάμους
 [ἢ δεινὰ τλᾶσα κοῦκ ἀνεκτὰ παρθένος,
 θαυμαστὰ δ' ὡς ἀνάξι' ἠτιμασμένη.
 ἐγὼ κάκιστος ἦν ἄρ' Ἀργείων ἀνὴρ,
 ἐγὼ τὸ μηδὲν, Μειέλεως δ' ἐν ἀνδράσιν, 945
 ὡς οὐχὶ Πηλέως, ἀλλ' ἀλάστορος γεγῶς,
 εἴπερ φονεύει τοῦμόν ὄνομα σῶ πόσει.
 μὰ τὸν δι' ὑγρῶν κυμάτων τεθραμμένον
 Νηρέα, φυτουργὸν Θετίδος, ἣ μ' ἐγείνατο,
 οὐχ ἄψεται σὴς θυγατρὸς Ἀγαμέμνων ἀναξ, 950
 οὐδ' εἰς ἄκραν χεῖρ', ὥστε προσβαλεῖν πέπλοις·
 ἣ Σίπυλος ἔσται πόλις, ὄρισμα βαρβάρων,
 ὅθεν πεφύκασ' οἱ στρατηλάται γένος,
 Φθίας δὲ τοῦνομ' οὐδαμοῦ κεκλήσεται.

πικρούς δὲ προχύτας χέρνιβας τ' ἐνάρξεται 955
 Κάλχας ὁ μάντις. τίς δὲ μάντις ἔστ' ἀνὴρ;
 ὃς ὀλίγ' ἀληθῆ, πολλὰ δὲ ψευδῆ λέγει
 τυχῶν, ὅταν δὲ μὴ τύχη, διοίχεται.
 ἢ τῶν γάμων ἕκατι μυρίαί κόραι
 θηρῶσι λέκτρον τοῦμόν· εἶρηται τόδε· 960
 ἀλλ' ὕβριν ἐς ἡμᾶς ὕβρισ' Ἀγαμέμνων ἀναξ·
 χρῆν δ' αὐτὸν αἰτεῖν τοῦμόν ὄνομ' ἐμοῦ πάρα,
 θήραμα παιδός· ἢ Κλυταιμνήστρα δ' ἐμοὶ
 μάλιστ' ἐπέισθη θυγατέρ' ἐκδοῦναι πόσει.

ἔδωκά τ' ἄν Ἑλλησιν, εἰ πρὸς Ἴλιον 935
 ἐν τῷδ' ἔκαμνε νόστος· οὐκ ἠρνούμεθ' ἄν
 τὸ κοινὸν αὔξειν ὦν μέτ' ἐστρατευόμην.
 ἵν' δ' (οὐδέν εἰμι) παρά γε τοῖς στρατηλάταις,
 ἐν εὐμαρεῖ τε δρᾶν τε καὶ μὴ δρᾶν καλῶς.

τάχ' εἴσεται σίδηρος, ὃν πρὶν ἐς Φρύγας 970
 ἔλθειν φόνου κηλίσιν αἵματι χρανῶ,
 εἴ τίς με τὴν σὴν θυγατέρ' ἐξαιρήσεται.
 ἀλλ' ἠσύχαζε· θεὸς ἐγὼ πέφηνά σοι
 μέγιστος, οὐκ ὦν· ἀλλ' ὅμως γενήσομαι.

ΧΟ. ἔλεξας, ὦ παῖ Πηλέως, σοῦ τ' ἄξια 975
 καὶ τῆς ἐναλίας δαίμονος, σεμνῆς θεοῦ.]

ΚΛ. φεῦ·

πῶς ἂν σ' ἐπαινέσαιμι μὴ λίαν λόγοις,
 μῆδ' ἐνδεῆς τοῦδ' ἀπολέσαιμι τὴν χάριν;
 αἰνούμενοι γὰρ ἀγαθοὶ τρόπον τινὰ
 μισοῦσι τοὺς αἰνοῦντας, ἦν αἰνῶσ' ἄγαν. 980
 αἰσχύνομαι δὲ παραφέρουσ' οἰκτροὺς λόγους
 ἰδία νοσοῦσα· σὺ δ' αἴνοςος κακῶν γ' ἐμῶν.
 ἀλλ' οὖν ἔχει τοι σχῆμα, καὶν ἄπωθεν ἢ
 ἀνὴρ ὁ χρηστός, δυστυχοῦντας ὠφελεῖν.

οἴκτειρε δ' ἡμᾶς· οἴκτρα γὰρ πεπόνθαμεν, 985
 ἢ πρῶτα μὲν σε γαμβρὸν οἰηθείσ' ἔχειν
 κενὴν κατέσχον ἐλπίδ'· εἰτά σοι τύχα
 ὄρις γένοιτ' ἂν τοῖσι μέλλουσιν γάμοις
 θανοῦσ' ἐμῇ παῖς, ὃ σε φυλάξασθαι χρεῶν.

ἀλλ' εὖ μὲν ἀρχὰς εἶπας, εὖ δὲ καὶ τέλη· 990
 σοῦ γὰρ θέλοντος παῖς ἐμὴ σωθήσεται.
 βούλει νιν ἰκέτιν σὸν περιπτύξαι γόνυ; 3
 ἀπαρθένευτα μὲν τὰδ'· εἰ δέ σοι δοκεῖ,
 ἤξει δι' αἰδοῦς ὄμμ' ἔχουσ' ἐλεύθερον.
 εἰ δ', οὐ παρούσης, ταῦτ' αὖτε ξομαι σέθεν, 995
 μενέτω κατ' οἴκους· σεμνὰ γὰρ σεμνύεται·
 ὄμως δ' ὅσον γε δυνατὸν αἰδεῖσθαι χρεῶν.

[ΑΧ. σὺ μῆτε σὴν παιδ' ἔξαγ' ὄψιν εἰς ἐμὴν,
 μῆτ' εἰς ὄνειδος ἀμαθὲς ἔλθωμεν, γύναι·
 στρατὸς γὰρ ἀθρόος ἀργὸς ὢν τῶν οἴκοθεν 1000
 λίσχας ποιηρὰς καὶ κακοστόμους φιλεῖ.
 πάντως δέ μ' ἰκετεύοντες ἤξετ' εἰς ἴσον
 εἶ τ' ἀνικέτευτος ἦς· ἐμοὶ γὰρ ἐστ' ἀγὼν
 μέγιστος ὑμᾶς ἐξαπαλλάξαι κακῶν.
 ὡς ἔν γ' ἀκούσασ' ἴσθι, μὴ ψευδῶς μ' ἐρεῖν· 1005
 ψευδῆ λέγων δὲ καὶ μάτην ἐγκερτομῶν
 θάνοιμι, μὴ θάνοιμι δ', ἣν σώσω κόρην.

ΚΑ. ὄναιο συνεχῶς δυστυχοῦντας ὠφελῶν.

ΑΧ. ἄκουε δὴ νιν, ἵνα τὸ πρᾶγμ' ἔχῃ καλῶς.

ΚΑ. τί τοῦτ' ἔλεξας; ὡς ἀκουστέον γέ σου. 1010

ΑΧ. πειθῶμεθ' αἰθῆς πατέρα βέλτιον φρονεῖν.

ΚΑ. κακὸς τίς ἐστὶ καὶ λίαν ταρβεῖ στρατόν.

ΑΧ. ἀλλ' οἱ λόγοι γε καταπαλαίουσιν λόγους.

ΚΑ. ψυχρὰ μὲν ἐλπίς· ὃ τι δὲ χρή με δρᾶν φράσον.

ΑΧ. ἰκέτευ' ἐκείνον πρῶτα μὴ κτείνειν τέκνα· 1015

ἣν δ' ἀντιβαίῃη, πρὸς ἐμέ σοι πορευτέον.

εἰ γὰρ τὸ χρῆζον ἐπίθετ', οὐ τοῦμὸν χρεῶν
 χωρεῖν· ἔχει γὰρ τοῦτο τὴν σωτηρίαν.

καὶ γὰρ τ' ἀμείνων πρὸς φίλον γενήσομαι,
 στρατὸς τ' ἂν οὐ μέμψαιτό μ', εἰ τὰ πράγματα
 λελογισμένως πράσσοιμι μᾶλλον ἢ σθένει. 1021

καλῶς δὲ κραθέντων πρὸς ἠδοιὴν φίλοις
 σοὶ τ' ἂν γένοιτο κὰν ἐμοῦ χωρὶς τάδε.

ΚΑ. ὡς σῶφρον' εἶπας. δραστέον δ' ἄ σοι δοκεῖ.

ἣν δ' αὐτὰ μὴ πράσσωμεν ἂν ἐγὼ θέλω, 1025

ποῦ σ' αὔθις ὀψόμεσθα; ποῦ χρῆ μ' ἀθλίαν
ἐλθοῦσαν εἶρεῖν σὴν χερ' ἐπίκουρον κακῶν;

ΑΧ. ἡμεῖς σε φύλακες οὐ χρεῶν φυλάσσομεν,
μή τίς σ' ἴδη στείχουσαν ἐπτοημένην
Δαναῶν δι' ὄχλου· μηδὲ πατρῶον δόμον 1030
αἴσχυν'. ὁ γάρτοι Τυνδάρεως οὐκ ἄξιος
κακῶς ἀκούειν· ἐν γὰρ Ἑλλησιν μέγας.

ΚΛ. ἔστιν τὰδ'. ἄρχε· σοί με δουλεύειν χρεῶν.
εἰ δ' εἰσὶ θεοὶ, δίκαιος ὢν ἀνὴρ σύ γε
ἐσθλῶν κυρήσεις· εἰ δὲ μὴ, τί δεῖ πονεῖν;] 1035

ΧΟ. τίς ἄρ' ὑμέναιος διὰ λωτοῦ Λίβυος στρ.
μετά τε φιλοχόρου κιθάρας
συρίγγων θ' ὑπὸ καλαμοεσ-
σᾶν ἔστασεν ἰακχάν;

ὄτ' ἀνὰ Πήλιον αἰ καλλιπλόκαμοι 1040

Πιερίδες ἐν δαιτὶ θεῶν

χρυσεοσάνδαλον ἴχνος

ἐν γὰ κρούουσαι

Πηλέως ἐς γάμον ἦλθον,

μελωδοῖς Θέτιν ἀχήμασι τόν τ' Αἰακίδα 1045

Κενταύρων ἀν' ὄρος κλέουσαι

Πηλιάδα καθ' ὕλαν.

ὁ δὲ Δαρδανίδα, Διὸς

λέκτρων τρύφημα φίλον, 1050

χρυσέοισιν ἄφυσσε λοιβὰν

ἐν κρατήρων γυάλοις,

ὁ Φρύγιος Γανυμήδης.

παρὰ δὲ λευκοφαῆ ψάμαθον

εἰλισσόμεναι κύκλια 1055

πεντήκοντα κόραι Νηρη-

ος γάμους ἐχόρευσαν.

ἀνὰ δ' ἐλάταισι στεφανώδει τε χλόα 1060

θίασος ἔμολεν ἵπποβάτας

Κενταύρων ἐπὶ δαῖτα τὰν

θεῶν κρατήρᾳ τε Βάκχου.

μέγα δ' ἀνέκλαγεν, ὦ Νηρηὶ κόρα,

παῖδα Θεσσαλοῖς μέγα φῶς,
μάντις ὁ Φοιβάδα Μοῦσαν
εἰδὼς, "Γεννάσεις,"

1065

Χείρων ἔξογομάζων,

Ἄς ἤξει χθόνα λογχήρεσι σὺν Μυρμιδόνων
ἀσπισταῖς Πριάμοιο κλεινὰν
γαῖαν ἐκπυρώσων,

1070

περὶ σώματι χρυσέων

ὄπλων Ἐφαιστοπόνων

κεκορυθμένοι ἐνδύτ', ἐκ θεᾶς

ματρὸς δωρήματ' ἔχων

Θέτιδος, ἃ νιν ἔτικτεν."

1075

μακάριον τότε δαίμονες

τᾶς εὐπάτριδος γάμον *noble*

Νηρηῶν ἔθεσαν πρώτας

Πηλέως θ' ὑμεναίους.

σὲ δ' ἐπὶ κᾶρα στέψουσι καλλικόμαν

ἐπὼδ.

πλόκαμον Ἀργεῖοί τ' γ' ἀλιᾶν

1081

ὥστε πετραίων ἀπ' ἄντρων

ἔλθοῦσαν φόρέων μόσχον ἀκήρατον,

βρότειον αἰμάσσοντες λαιμόν·

οὐ σύριγγι τραφεῖσαν, οὐδ'

1085

ἐν ροιβδήσει βουκολιῶν,

παρὰ δὲ ματρὶ νυμφοκόμῳ

* * Ἰναχίδαῖς γάμον.

[ποῦ τὸ τᾶς αἰδοῦς ἢ τὸ τᾶς ἀρετᾶς

([δύνασιν ἔχει] (ὦν))

1090

σθένει τι πρόσωπον;

ὅποτε τὸ μὲν ἄσεπτον ἔχει

δύναμιν, ἃ δ' ἀρετὰ κατόπι-

σθεν θνατοῖς ἀμελεῖται,

ἀνομία δὲ νόμων κρατεῖ,

1095

καὶ * μὴ κοινὸς ἀγὼν βροτοῖς,

μὴ τις θεῶν φθόνος ἔλθῃ.]

ΚΛ. ἐξήλθον οἰκῶν προσκοπυμένη πόσιν

χρόνιον ἀπόντα κάκλελοιπότα στέγας.

αἱ φησὶν (ἰφαιγενεϊκὴ πόσιν)

- ἐν δακρύνουσι δ' ἢ τάλαινα παῖς ἐμὴ 1100
 πολλὰς ἰεῖσα μεταβολὰς ὀδυρμάτων,
 θάνατον ἀκούσασ', ὃν πατὴρ βουλεύεται.
 μνήμην δ' ἄρ' εἶχον πλησίον βεβηκότος
 Ἀγαμέμνονος τοῦδ', ὅς ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ τέκνοις
 ἀνύσσια πράσσων αὐτίχ' εὐρεθήσεται. 1105
- ΑΓΑ. Λήδᾶς γένεθλον, ἐν καλῶ σ' ἔξω δόμων
 ἠῦρηχ', ἵν' εἶπω παρθένου χωρὶς λόγους
 οὓς οἶκ ἀκούειν τὰς γαμουμένας πρέπει.
- ΚΛ. τί δ' ἔστιν, οὗ σοι καιρὸς ἀντιλάζυται;
- ΑΓΑ. ἔκπεμπε παῖδα δωμάτων †πατρὸς μέτα 1110
 ὡς χέρνιβες πάρεισιν ἠὔτρεπισμέναι,
 προχύται τε βάλλειν, πῦρ καθάρσιον χεροῖν,
 μόςχοι τε, πρὸ γάμων ἄς θεᾷ πεσεῖν χρεῶν
 Ἀρτέμιδι, μέλανος αἵματος φύσηματα.
- ΚΛ. τοῖς ὀνόμασιν μὲν εὖ λέγεις, τὰ δ' ἔργα σου 1115
 οὐκ οἶδ' ὅπως χρή μ' ὀνομάσασαν εὖ λέγειν.
 [Χώρει *σὺ, θυγάτερ, ἐκτός, οἶσθα γὰρ πατρὸς
 πάντως ἂ μέλλει, χυπὸ τοῖς πέπλοις ἄγε
 λαβοῦσ' Ὀρέστην, σὸν κασίγνητον, τέκνον.
 ἰδοὺ πάρεστιν ἠῖδε πειθαρχοῦσά σοι. 1120
 τὰ δ' ἄλλ' ἐγὼ πρὸ τῆσδε κάμαυτῆς φράσω.
- ΑΓΑ. τέκνον, τί κλαίεις, οὐδ' ἔθ' ἠδέως ὄρας,
 ἐς γῆν δ' ἐρείσασ' ὄμμα πρόσθ' ἔχεις πέπλους;]
- [ΚΛ.] φεῦ·
 τίν' ἂν λάβοιμι τῶν ἐμῶν ἀρχὴν κακῶν;
 ἅπασι γὰρ πρώτοισι χρήσασθαι πύριμα 1125
 [κἂν ὑστάτοισι, κἂν μέσοισι πανταχοῦ.]
- ΑΓΑ. τί δ' ἔστιν; ὥς μοι πάντες εἰς ἐν ἦκετε,
 σύγχυσιν ἔχοντες καὶ παραγμὸν ὀρμάτων.
- ΚΛ. εἴφ' ἂν ἐρωτήσω σε γενναίως, πόσι.
- ΑΓΑ. οὐδὲν κελευσμοῦ δεῖ μ', ἐρωτᾶσθαι θέλω. 1130
- ΚΛ. τὴν παῖδα τὴν σὴν τὴν τ' ἐμὴν μέλλεις κτανεῖν;
- ΑΓΑ. ἔα·
 τλήμονά γ' ἔλεξας, ὑπονοεῖς θ' ἂ μὴ σε χρή.
- ΚΛ. ἔχ' ἠσυχος,

κάκείνό μοι τὸ πρῶτον ἀπόκρῖναι πάλιν.

ΑΓΑ. σὺ δ' ἦν γ' ἐρωτᾶς εἰκότ', εἰκότ' *ἂν κλίους.

ΚΑ. οὐκ ἄλλ' ἐρωτῶ, καὶ σὺ μὴ λέγ' ἄλλα μοι. 1135

ΑΓΑ. ὦ πότνια μοῖρα καὶ τύχη δαίμων τ' ἐμός.

ΚΑ. κάμὸς γε καὶ τῆσδ', εἷς τριῶν δυσδαιμόνων.

ΑΓΑ. τίς ἠδίκησα;

ΚΑ. τοῦτ' ἐμοῦ πεύθει πάρα;

ὁ νοῦς ὃδ' αὐτὸς νοῦν ἔχων οὐ τυγχάνει.

ΑΓΑ. ἀπωλόμεσθα. προδεδόται τὰ κρυπτά μου. 1140

ΚΑ. [πάντ' οἶδα καὶ πεπύσμεθ' ἂ σὺ μέλλεις με δρᾶν,]

αὐτὸ δὲ τὸ σιγᾶν ὁμολογοῦντός ἐστί σου
καὶ τὸ στεναρίζειν πολλά. μὴ κάμῃς λέγων.

ΑΓΑ. ἰδοὺ σιωπῶ· τὸ γὰρ ἀναίσχυντόν με δεῖ
ψευδῆ λέγοντα προσλαβεῖν τῇ συμφορᾷ. 1145

ΚΑ. ἄκουε δὴ νυν· ἀνακαλύψω γὰρ λόγους,
κούκέτι παρωδοῖς χρησόμεσθ' αἰνίγμασιν.

πρῶτον μὲν, ἵνα σοι πρῶτα ταῦτ' ὀνειδίσω,
ἔγῃμας ἄκουσάν με κάλαβες βία

τὸν πρόσθεν ἄνδρα Τάνταλον κατακτανῶν, 1150·

βρέφος τε τοῦμόν τσῶ προσούρισας πάλω
μαστῶν βιαίως τῶν ἐμῶν ἀποσπάσας.

καὶ τῷ Διὸς σε παῖδ', ἐμῶ δὲ συγγόνω,

ἵπποισι μαρμαίροντ' ἐπεστρατευσάτην·

πατὴρ δὲ πρέσβυς Τυνδάρεώς σ' ἐρρύσατο 1155

ικέτην γενόμενοι, τὰμὰ δ' ἔσχες αὐτῷ λέχη.

οὐ σοι καταλλαχθεῖσα περὶ σέ καὶ δόμους

συμμαρτυρήσεις ὡς ἄμεμπτος ἦν γυνή,

ἔς τ' Ἀφροδίτην σωφρονοῦσα καὶ τὸ σὸν
μέλαθρον αὖξουσ', ὥστε σ' εἰσιόντα τέ. 1160

χαίρειν θύραζέ τ' ἐξιόντ' εὐδαιμονεῖν.

σπάνιον δὲ θήρεμ' ἀνδρὶ τοιαύτην λαβεῖν

δάμαρτα· φλαύραν δ' οὐ σπάνις γυναικ' ἔχειν.

τίκτω δ' ἐπὶ τρισὶ παρθένοισι παῖδά σοι

τόνδ', ὧν μιᾶς σὺ τλημόνως μ' ἀποστερεῖς. 1165

κἂν τίς σ' ἔρηται τίνος ἕκατί νιν κτενεῖς,

λέξον τί φήσεις, ἢ μὲ χρῆ λέγειν τὰ σά;

Ἐλέην Μενέλεως ἵνα λάβῃ· καλὸν γέ τοι
κακῆς γυναικὸς μισθὸν ἀποτίσαι τέκνα,
τᾶχθιστα γ' εἰ τοῖς φιλτάτοις ὠνούμεθα. 1170
ἄγ', εἰ στρατεύσει καταλιπὼν μ' ἐν δώμασι,
κάκει γενήσῃ διὰ μακρᾶς ἀπουσίας,
τίν' ἐν δόμοις με καρδίαν ἔξειν δοκεῖς,
ὅταν θρόνους τῆσδ' εἰσίδω πάντας κενούς,
κενούς δὲ παρθενῶνας, ἐπὶ δὲ δακρῦοις 1175
μόνη κάθωμαι, τήνδε θρηνησοῦσ' αἰεὶ,
Ἀπώλεσέν σ', ὦ τέκνον, ὁ φυτύσας πατὴρ
αὐτὸς κτανὼν, οὐκ ἄλλος, οὐδ' ἄλλη χερὶ,

* * * * *
τοιότιδε μισθὸν καταλιπὼν πρὸς τοὺς δόμους.
ἐπεὶ βραχείας προφάσεως ἔδδει μόνον, 1180
ἐφ' ἣ σ' ἐγὼ καὶ παῖδες αἱ λελειμμένα
δεξόμεθα δέξιν ἣν σε δέξασθαι χρεῶν.
μὴ δῆτα πρὸς θεῶν μῆτ' ἀναγκάσης ἐμέ
κακὴν γενέσθαι περὶ σὲ μῆτ' αὐτὸς γένῃ.
εἶεν·

θύσεις δὲ δὴ παῖδ'· εἶτα τίνας εὐχὰς ἐρεῖς; 1185
τί σοι κατεύξει τὰγαθὸν σφάζων τέκνον;
νόστον πονηρὸν οἴκοθέν γ' αἰσχυρῶς ἴων;
ὄλλ' ἐμέ δίκαιον ἀγαθὸν εὐχέσθαι τί σοι;
ἦ τὰρ' ἀσυνέτους τοὺς θεοὺς ἠγοίμεθ' ἂν,
εἰ τοῖσιν αὐθένταισιν εὖ φρονήσομεν. 1190
ἦκων δ' ἐς Ἄργος προσπεσέει τέκνοισι σοῖς;
ἀλλ' οὐ θέμις σοι. τίς δὲ καὶ προσβλέψεται
παίδων σ', ἵν' αὐτῶν προθέμενος κτάνῃς τινά;
ταῦτ' ἦλθες ἤδη διὰ λόγων, ἣ σκῆπτρά σοι
μόνον διαφέρειν καὶ στρατηλατεῖν σε δεῖ; 1195
ὄν χρῆν δίκαιον λόγον ἐν Ἀργείοις λέγειν,
Βούλεσθ', Ἀχαιοὶ, πλεῖν Φρυγῶν ἐπὶ χθόνα;
κλῆρον τίθεσθε, παῖδ' ὄτου θανεῖν χρεῶν.
ἐν ἴσῳ γὰρ ἦν τόδ', ἀλλὰ μὴ σ' ἐξαίρετον
σφάγιον παρασχεῖν Δαναΐδαισι παῖδα σὴν, 1200
ἣ Μενέλεων πρὸ μητρὸς Ἑρμιόνην κτανεῖν,

οὔπερ τὸ πρᾶγμ' ἦν. νῦν δ' ἐγὼ μὲν ἢ τὸ σὸν
 σώζουσα λέκτρον παιδὸς ὑστερήσομαι,
 ἢ δ' ἐξαμαρτοῦσ' ὑπότροπος νεάνιδα
 Σπάρτη κομίζουσ' εὐτυχῆς γειήσεται. 1205

τούτων ἄμειψαί μ' εἴ τι μὴ καλῶς λέγω·
 εἰ δ' εὖ λέλεκται *τάμὰ, μηκέτι κτάνης
 τὴν σὴν τε κἀμὴν παῖδα, καὶ σώφρων ἔσει.

ΧΟ. πιθοῦ. τὸ γάρτοι τέκνα συσσωζέειν καλόν,
 Ἄγάμεμνον· οὐδεὶς πρὸς τὰδ' ἀντείποι βροτῶν.

ΙΦ. εἰ μὲν τὸν Ὀρφέως εἶχον, ὦ πάτερ, λόγον, 1211
 πείθειν ἐπάδουσα, ὣσθ' ὀμαρτεῖν μοι πέτρας,
 κηλεῖν τε τοῖς λόγοισιν οἷς ἐβουλόμην,
 ἐνταῦθ' ἂν ἦλθον. νῦν δὲ τὰπ' ἐμοῦ σοφά,
 δάκρυα παρέξω· ταῦτα γὰρ δυναίμεθ' *ἄν. 1215

ἰκετηρίαν δὲ γόνασιν ἐξάπτω σέθεν
 τὸ σῶμα τοῦμοι, ὅπερ ἔτικτεν ἦδ' ἐ σοι,
 μή μ' ἀπολέσης ἄωρον· ἦδ' ἄν γὰρ τὸ φῶς
 βλέπειν· τὰ δ' ὑπὸ γῆν μή μ' ἰδεῖν ἀναγκάσης.

πρώτη σ' ἐκάλεσα πατέρα, καὶ σὺ παῖδ' ἐμέ· 1220

πρώτη δὲ γόνασι σοῖσι σῶμα δοῦσ' ἐμὸν
 φίλας χάριτας ἔδωκα κἀντεδεξάμην.

λόγος δ' ὁ μὲν σὸς ἦν ὄδ'· Ἄρά σ', ὦ τέκνον,
 εὐδαίμον' ἀνδρὸς ἐν δόμοισιν ὄψομαι
 ζῶσάν τε καὶ θάλλουσαν ἀξίως ἐμοῦ; 1225

οὐμὸς δ' ὄδ' ἦν αἰ, περὶ σὸν ἐξαρτωμένης
 γένειον, οὗ νῦν ἀντιλάζυμαι χερί·

Τί δ' ἄρ' ἐγὼ σέ; πρέσβυν ἄρ' εἰσδέξομαι
 ἐμῶν φίλαισιν ὑποδοχαῖς δόμων, πάτερ,
 πόνων τιθηνούς ἀποδιδουσά σοι τροφάς; 1230

τούτων ἐγὼ μὲν τῶν λόγων μνήμην ἔχω,
 σὺ δ' ἐπιλέλησαι, καὶ μ' ἀποκτεῖναι θέλεις.

μὴ πρὸς σε Πέλοπος καὶ πρὸς Ἀτρέως πατρὸς
 καὶ τῆσδε μητρὸς, ἢ πρὶν ὠδίνουσ' ἐμέ = αἰτ.
 νῦν δευτέραν ὠδίνα τήνδε λαμβάνει. 1235

τί μοι μέτεστι τῶν Ἀλεξάνδρου γάμων
 Ἑλένης τε· πάθει ἦλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῶμῳ, πάτερ;

βλέψον πρὸς ἡμᾶς, ὄμμα δὸς φίλημά τε,
 ἴν' ἀλλὰ τοῦτο κατανοῦσ' ἔχω σέθεν
 μνημείον, εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πείθει λόγοις. 1240

ἀδελφὲ, μικρὸς μὲν σὺ γ' ἐπίκουρος φίλοις,
 ὅμως δὲ συνδάκρυσον, ἰκέτευσον πατρός
 τὴν σὴν ἀδελφὴν μὴ θανεῖν· αἰσθημά τοι
 κὰν ἰηπίοις γε τῶν κακῶν ἐγγίγνεται.

ἰδοῦ σιωπῶν λίσσεταιί σ' ὄδ', ὦ πάτερ. 1245

ἀλλ' αἰδεσαί με καὶ κατοίκτηρον βίον.

ναί, πρὸς γενείου σ' ἀντόμεσθα δύο φίλω·

ὁ μὲν νεοσσός ἐστιν, ἡ δ' ἠϋξήμενη·

ἐν συντεμοῖσα πάντα νικήσω λόγον·

τὸ φῶς τὸδ' ἀνθρώποισιν ἡδιστον βλέπειν, 1250

τὰ νέρθε δ' οὐδέν· μαίνεται δ' ὅς εὐχεται
 θανεῖν· κακῶς ζῆν κρείσσον ἢ καλῶς θανεῖν.

ΧΟ. ὦ τλῆμμον Ἑλένη, διὰ σὲ καὶ τοὺς σοὺς γάμους
 ἄγων Ἀτρείδαις καὶ τέκνοις ἦκει μέγας.

ΑΓΑ. ἐγὼ τὰ τ' οἰκτρὰ συνετός εἰμι καὶ τὰ μὴ, 1255
 φιλῶν ἔμαντοῦ τέκνα· μαινοίμην γὰρ ἄν.

δεινῶς δ' ἔχει μοι ταῦτα τολμῆσαι, γίναί,

δεινῶς δὲ καὶ μὴ· ταῦτὰ γὰρ πρῆξαί με δεῖ.

ὀράθ' ὅσον στράτευμα ναύφρακτον τύδε,

χαλκῶν θ' ὄπλων ἄνακτες Ἑλλήνων ὅσοι, 1260

οἷς νόστος οὐκ ἔστ' Ἰλίου πύργους ἔπι,

εἰ μὴ σε θύσω, μάντις ὡς Κάλχας λέγει,

οὐδ' ἔστι Τροίας ἐξελεῖν κλεινὸν βάθρον.

[μέμνηνε δ' Ἀφροδίτη τις Ἑλλήνων στρατῶ

πλεῖν ὡς τάχιστα βαρβάρων ἐπὶ χθόνα, 1265

παῖσαί τε λέκτρων ἄρπαγὰς Ἑλληνικάς·

οἳ τὰς ἐν Ἀργεῖ παρθένους κτενοῦσί μου

ἡμᾶς τε κάμῃ, θέσφατ' εἰ λύσω θεᾶς.

οὐ Μενελεύς με καταδεδοῦλωται, τέκνον,

οὐδ' ἐπὶ τὸ κείνου βουλόμενον ἐλήλυθα, 1270

ἀλλ' Ἑλλάς, ἧ δεῖ, κὰν θέλω κὰν μὴ θέλω,

θύσαί σε· τούτου δ' ἦσσανες καθέσταμεν.

ἐλευθέραν γὰρ δεῖ νιν, ὅσον ἐν σοί, τέκνον,

κάμοι, γενέσθαι, μηδὲ βαρβάροις ὑπο
 Ἕλληνας ὄντας λέκτρα συλαῖσθαι βία.] 1275

ΚΛ. ὦ τέκνον, ὦ ξένοι,
 οἷ γὼ θανάτου * τοῦ σοῦ μελέα.
 φεύγει σε πατήρ Ἰδιη παραδούς.

ΙΦ. οἷ γὼ, μάτερ, ταῦτόν γάρ * δὴ
 μέλος εἰς ἄμφω πέπτωκε τύχης, 1281
 κούκῆτι μοι φῶς,
 οὐδ' αἰλίου τόδε φέγγος.

ἰὼ ἰὼ,
 μηφόβολον Φρυγῶν γάπος
 Ἰδας τ' ὄρεα, Πρίαμος ὅθι ποτὲ βρέφος 1285
 ἀπαλὸν ἔβαλε ματρὸς ἀποπρὸ νοσφίσσας,

ἐπὶ μόρῳ θανατόεντι,
 Πάρι, ὃς Ἰδαῖος Ἰδαῖος ἐλέγερ'
 ἐλέγερ' ἐν Φρυγῶν πόλει, 1290

μή ποτ' ὄφελεν τὸν ἀμφὶ
 βοῦσὶ βουκόλον τραφέντ' [Ἀλέξανδρον]
 οἰκίσαι ἀμφὶ τὸ λευκὸν ὕδωρ, ὅθι κρῆναι
 Νυμφᾶν κείνται 1295

λειμών τ' ἀνθεσι θάλλων χλωροῖς,
 καὶ ῥοδόεντ' ἀνθὲ ἰακίνθινά τε θεαῖσι δρέπειν.
 ἔνθα ποτὲ Παλλὰς ἔμολε 1300

καὶ δολιόφρων Κύπρις Ἥρα θ'
 Ἑρμᾶς θ', ὁ Διὸς ἄγγελος,
 ἃ μὲν ἐπὶ πόσῳ τρυφῶσα
 Κύπρις, ἃ δὲ δουρὶ Παλλὰς, 1305

Ἥρα τε Διὸς ἀνακτος εὐναῖς βασιλίσι,
 κρίσιν ἐπὶ στυγνὰν ἔριν τε καλλονᾶς,
 ἔμοι δὲ θάνατον, ὄνομα
 μὲν φέροντα Δαναΐδαισιν,
 † ὦ κόραι, πρόθυμά σ' ἔλαβεν 1310

* Ἄρτεμις πρὸς Ἴλιον.
 ὁ δὲ τεκῶν με τὰν τάλαιναν,
 [ὦ] μάτερ, ὦ μάτερ,
 οἴχεται προδοῦς ἔρημον.

ὦ δυστάλαιν' ἐγὼ, πικρὰν
πικρὰν ἰδοῦσα δυσελέναν,
φονεύομαι, διόλλυμαι

1315

σφαγαῖσιν ἀνοσίοισιν ἀνοσίου πατρός.

μή μοι ναῶν χαλκεμβολάδων
πρύμνας ἄδ' Αἴλις δέξασθαι
τούσδ' εἰς ὄρμους ἐς Τροίαν
ᾧφελεν ἐλάταν πρηπαιάν
μηδ' ἀνταίαν

1320

Εὐρίπῳ πνεῖσαι πομπᾷ

Ζεὺς μειλίσσων αὔραν ἄλλοις
ἄλλαν θνατῶν λαίφεσι χαίρειν,
τοῖσι δὲ λύπαν, τοῖσι δ' ἀνάγκαν
[τοῖς δ'] ἐξορμᾶν, τοῖς δὲ στέλλειν,
τοῖσι δὲ μέλλειν.

1325

ἦ πολύμοχθον ἄρ' ἦν γένος, ἦ πολύμοχθον
ἀμερίων.

1330

χρεῶν δέ τι δύσποτμον ἀνδράσιν *αἰὲν ἀνευρεῖν.

ἰὼ ἰὼ, μεγάλα πάθεα, μεγάλα δ' ἄχρα

Δαναΐδαις τιθεῖσα, Τυνδαρὶ κόρα.

1335

ΧΟ. ἐγὼ μὲν οἰκτείρω σε συμφορᾶς κακῆς
τυχοῦσαν, οἷας μήποτ' ᾧφελες τυχεῖν.

ΙΦ. ὦ τεκοῦσα μῆτερ, ἀνδρῶν ὄχλον εἰσορῶ πέλας.

ΚΛ. τόν γε τῆς θεᾶς παῖδα, τέκνον, ᾧ *σὺ δεῦρ' ἐλή-
λυθας.

1339

ΙΦ. διαχαλάτέ μοι μέλαθρα, δμῶες, ὡς κρύψω δέμας.

ΚΛ. τί δέ, τέκνον; φεύγεις;

ΙΦ. Ἀχιλλέα τόνδ' ἰδεῖν αἰσχύνομαι.

ΚΛ. ὡς τί δή;

ΙΦ. τὸ δυστυχές μοι τῶν γάμων αἰδῶ φέρει.

ΚΛ. οὐκ ἐν ἀβρότῃ κεῖσθαι πρὸς τὰ γυν̄ πεπτωκότα.

ἀλλὰ μίμν' οὐ σεμνότητος ἔργον, ἣν δυνώμεθα—

ΑΧ. ὦ γύναι τάλαινα, Λήδας θύγατερ.

1345

ΚΛ. οὐ ψευδῆ θροεῖς.

ΑΧ. δεῖν' ἐν Ἀργείοις βοᾶται.

ΚΛ. τίνα βοῆν, σήμαινέ μοι.

- ΑΧ. ἀμφὶ σῆς παιδός. ΚΛ. πονηρὸν εἶπας οἰωνὸν
 λόγων.
- ΑΧ. ὡς χρεὼν σφάξαι σφε.
- ΚΛ. κούδεις τοῖσδ' ἐναντίον λέγει ;
- ΑΧ. ἐς θόρυβον ἔγώ τοι καὐτὸς ἦλθον.
- ΚΛ. ἐς τίν', ὦ ξένε ;
- ΑΧ. σῶμα λευσθῆναι πέτροισι. 1350
- ΚΛ. μῶν κόρην σώζων ἐμήν ;
- ΑΧ. αὐτὸ τοῦτο. *μυρία*
- ΚΛ. τίς δ' ἂν ἔτλη σώματος τοῦ σοῦ θιγεῖν ;
- ΑΧ. πάντες Ἑλληνας.
- ΚΛ. στρατὸς δὲ Μυρμιδῶν οὐ σοι παρῆν ;
- ΑΧ. πρῶτος ἦν ἐκείνος ἐχθρός.
- ΚΛ. δι' ἄρ' ὀλώλαμεν, τέκνον.
- ΑΧ. οἷ με τὸν γάμων ἀπεκάλουν ἦσσαν.
- ΚΛ. ὑπεκρίνω δὲ τί ;
- ΑΧ. τὴν ἐμήν μέλλουσαν εὐνήν μὴ κτανεῖν, 1355
- ΚΛ. δίκαια γάρ.
- ΑΧ. ἦν ἐφήμισεν πατήρ μοι. *βελωδέει*
- ΚΛ. κάργόθεν γ' ἐπέμψατο. *καί*
- ΑΧ. ἀλλ' ἐνικώμην κεκραγμοῦ. *βικατο*
- ΚΛ. τὸ πολὺ γὰρ δεινὸν κακόν.
- ΑΧ. ἀλλ' ὅμως ἀρήξομέν σοι.
- ΚΛ. καὶ μαχεῖ πολλοῖσιν εἰς ;
- ΑΧ. εἰσορᾶς τεύχη φέροντας τοῖσδ' ;
- ΚΛ. ὄναιο τῶν φρενῶν. 1360
- ΑΧ. ἀλλ' ὀνησόμεσθα.
- ΚΛ. παῖς ἄρ' οὐκέτι σφαγήσεται ;
- ΑΧ. οὐκ, ἐμοῦ γ' ἐκόντος.
- ΚΛ. ἦξει δ' ὅστις ἄψεται κόρης ;
- ΑΧ. μυρῖοι γ' ἄξει δ' Ὀδυσσεύς.
- ΚΛ. ἄρ' ὁ Σισύφου γόνος ;
- ΑΧ. αὐτὸς οὗτος.
- ΚΛ. ἴδια πράσων, ἢ στρατοῦ ταχθεῖς ὑπο ;
- ΑΧ. αἰρέθεις ἐκῶν.
- ΚΛ. ποιηρᾶν γ' αἶρεσιν, μαιφονεῖν.

ΑΧ. ἀλλ' ἐγὼ σχήσω νιν.

1385

ΚΛ. ἄξει δ' οὐχ ἔκουσαν ἀρπάσας;

ΑΧ. δηλαδὴ ξανθῆς ἐθείρης.

ΚΛ. ἐμὲ δὲ χρὴ τί δρᾶν τότε;

ΑΧ. ἀντέχου θυγατρός.

ΚΛ. ὡς τοῦδ' οὐτεκ' οὐ σφαγήσεται.

ΑΧ. ἀλλὰ μὴν ἐς τοῦτό γ' ἤξει.

ΙΦ. μῆτερ, εἰσακούσατε

τῶν ἐμῶν λόγων· μάτην γάρ σ' εἰσορῶ θυμουμένην
σῶ πόσει· τὰ δ' ἀδύναθ' ἡμῖν καρτερεῖν οὐ ῥάδιον·
τὸν μὲν οὖν ξένον δίκαιον αἰνέσαι προθυμίας· 1371
ἀλλὰ καὶ σὲ τοῦθ' ὄρᾶν χρὴ, μὴ διαβληθῆ ἑστρατῶ,
καὶ πλέον πράξωμεν οὐδὲν, ὅδε *δὲ συμφορῆς τύχη·
οἷα δ' εἰσηλθέν μ', ἄκουσον, μῆτερ, ἐννοουμένην·
καθθανεῖν μὲν μοι δέδοκται· τοῦτο δ' αὐτὸ βού-

λομαι

1375

εὐκλεῶς πράξαι, παρείσα γ' ἐκποδῶν τὸ δυσγενές.
δεῦρο δὴ σκέψαι μεθ' ἡμῶν, μῆτερ, ὡς καλῶς λέγω·
εἰς ἔμ' Ἑλλάς ἢ μεγίστη πᾶσα νῦν ἀποβλέπει,
κἂν ἐμοὶ πορθμὸς τε ναῶν καὶ Φρυγῶν κατασκα-

φαί,

τάς τε μελλούσας γυναῖκας ἦν τι δρῶσι βάρβαροι,
μηκέθ' ἀρπάζειν εἰάν τις ὀλβίας ἐξ Ἑλλάδος,
τὸν Ἑλένης τίσαντας ὄλεθρον, ἦντιν' ἤρπασεν

Πάρις.

1382

ταῦτα πάντα καθθανοῦσα ῥύσομαι, καὶ μου κλέος,
Ἑλλάδ' ὡς ἠλευθέρωσα, μακάριον γενήσεται.
καὶ γὰρ οὐδέ τοί *τι λίαν ἐμὲ φιλοψυχεῖν χρεῶν·
πᾶσι γάρ μ' Ἑλλησι κοινὸν ἔτεκες, οὐχὶ σοὶ μόνη·
ἀλλὰ μυριοὶ μὲν ἄνδρες ἀσπίσιν πεφραγμένοι,
μυριοὶ δ' ἐρέτμ' ἔχοντες, πατρίδος ἠδικημένης,
δρᾶν τι τολμήσουσιν ἐχθροὺς χυπὲρ Ἑλλάδος
θανεῖν,

ἢ δ' ἐμὴ ψυχὴ μί' οὔσα πάντα κωλύσει τάδε; 1390
τί τὸ δίκαιον τούτ' ἄρ' ἔχοιμεν ἀνταιπεῖν ἔπος;
καπ' ἐκεῖν' ἔλθωμεν· οὐ δεῖ τόνδε διὰ μάχης μολεῖν

πᾶσιν Ἀργείοις γυναικὸς οὔνεκ' οὐδὲ καθθανεῖν.
 εἰς γ' ἀνὴρ κρείσσω γυναικῶν μυρίων ὄραν φάος.
 εἰ δ' ἐβουλήθη τὸ σῶμα τοῦμόν Ἀρτεμις λαβεῖν,
 ἐμποδὼν γενήσομαι ἄγ' ἠθιγὸς οὔσα τῇ θεῷ; 1393
 ἀλλ' ἀμήχανον δίδωμι σῶμα τοῦμόν Ἑλλάδι.
 θύετ', ἐκπορθεῖτε Τροίαν. ταῦτα γὰρ μνημεῖά μου
 διὰ μακροῦ, καὶ παῖδες οὔτοι καὶ γάμοι καὶ δόξ'
 ἐμή.

Βαρβάρων δ' Ἑλληνας ἄρχειν εἰκὸς, ἀλλ' οὐ βαρ-
 βάρους, 1400
 μῆτερ, Ἑλλήνων· τὸ μὲν γὰρ δοῦλοι, οἱ δ' ἐλεύ-
 θεροι.

ΧΟ. τὸ μὲν σὸν, ὦ νεᾶνι, γυνναίως ἔχει·

τὸ τῆς τύχης δὲ καὶ τὸ τῆς θεοῦ νοσεῖ.

ΑΧ. Ἀγαμέμνονος παῖ, μακάριόν μέ τις θεῶν 1405

ἔμελλε θήσει, εἰ τύχοιμι σῶν γάμων.

ζηλῶ δὲ σοῦ μὲν Ἑλλάδ', Ἑλλάδος δὲ σέ.

εὔ γὰρ τόδ' εἶπας ἀξίως τε πατρίδος·

[τὸ θεομαχεῖν γὰρ ἀπολιποῦσ', ὃ σου κρατεῖ,
 ἐξελογίσω τὰ χρηστὰ τὰναγκαῖά τε.] 1410

μᾶλλον δὲ λέκτρων σῶν πόθος μ' εἰσέρχεται

ἔς τὴν φύσιν βλέψαντα· γυνναία γὰρ εἶ.

ὄρα δ' ἐγὼ γὰρ βούλομαι σ' εὐεργετεῖν

λαβεῖν τ' ἔς οἴκους· ἄχθομαί τ', ἴστω Θέτις,

εἰ μὴ σε σώσω Δαναΐδαισι διὰ μάχης 1415

ἐλθῶν· ἄθρησον, ὃ θάνατος δεινὸν κακόν.

ΙΦ. λέγω τάδ', οὐδὲν οὐδέν' εὐλαβουμένην.

ἢ Τυνδαρις παῖς διὰ τὸ σῶμ' ἄρκει μάχας

ἀνδρῶν τιθεῖσα καὶ φόρους· σὺ δ', ὦ ξέεε,

μὴ θνήσκε δι' ἐμέ, μηδ' ἀποκτείνῃς τινά. 1420

ἔα δὲ σῶσαί μ' Ἑλλάδ', ἣν δυνώμεθα.

ΑΧ. ὦ λῆμ' ἄριστον, οὐκ ἔχω πρὸς τοῦτ' ἔτι

λέγειν, ἐπεὶ σοι τάδε δοκεῖ· γυνναία γὰρ

φρονεῖς· τί γὰρ τὰλήθῆς οὐκ εἶποι τις ἄν;

ὅμως δ', ἴσως γὰρ κἂν μεταγνοίῃς τάδε. 1425

ὡς οὔν ἂν εἰδῆς τὰπ' ἐμοῦ λελεγμένα,

ἔλθων τάδ' ὄπλα θήσομαι βωμοῦ πέλας,
ὡς οὐκ ἐάσω σ', ἀλλὰ κωλύσω θανεῖν.

χρήσει δὲ καὶ σὺ τοῖς ἐμοῖς λόγοις τάχα,
ὅταν πέλας σῆς φάσγαιον δέρης ἴδῃς.

1430

[οὐκουν ἐάσω σ' ἀφροσύνη τῇ σῇ θανεῖν·
ἔλθων δὲ σὺν ὄπλοις τοῖσδε πρὸς ναὸν θεᾶς
καραδοκήσω σὴν ἐκεῖ παρουσίαν.]

ΙΦ. μῆτερ, τί σιγῇ δακρύοις τέγγεις κόρας;

ΚΛ. ἔχω τάλαινα πρόφασιν ὥστ' ἀλγεῖν φρένα.

1435

ΙΦ. παῦσαί με μὴ κάκιζε· τάδε γ' ἐμοὶ πιθοῦ.

ΚΛ. λέγ', ὡς παρ' ἡμῶν οὐδὲν ἀδικήσει, τέκνον.

ΙΦ. μὴ μοι σὺ τὸν σὸν πλόκαμον ἐκτέμῃς τριχός.

[μῆτ' ἀμφὶ σῶμα μέλανας ἀμπίσχη πέπλους].

ΚΛ. τί ποτε τόδ' εἶπας, τέκνον; ἀπολέσασά σε

1440

ΙΦ. οὐ σύ γε· σέσωσμαι, κατ' ἐμὲ δ' εὐκλεῆς ἔσει.

ΚΛ. πῶς εἶπας; οὐ πειθεῖν με σὴν ψυχὴν χρεῶν;

ΙΦ. ἤκιστ', ἐπεὶ μοι τύμβος οὐ χωσθήσεται.

ΚΛ. τί δαι, ἥτ' ὀ θνήσκειν οὐ τάφος νομίζεται;

ΙΦ. βωμὸς θεᾶς μοι μνήμα τῆς Διὸς κόρης.

1445

ΚΛ. ἀλλ', ὦ τέκνον, σοι πείσομαι· λέγεις γὰρ εὔ.

ΙΦ. ὡς εὐτυχοῦσά γ' Ἑλλάδος τ' εὐεργέτις.

ΚΛ. τί δὴ κασιγνήταισιν ἀγγελῶ σέθεν;

ΙΦ. μῆδ' ἀμφὶ κείναις μέλανας ἐξάψῃς πέπλους.

ΚΛ. εἶπω δὲ παρὰ σοῦ φίλον ἔπος τι παρθένοις;

1450

ΙΦ. χαίρειν γ'. Ὁρέστην τ' ἔκτρεφ' ἄνδρα τόνδε μοι.

ΚΛ. προσέλκυσά νιν ἕστατον θεωμένη.

ΙΦ. ὦ φίλτατ', ἐπεκουήσας ὅσον εἶχες φίλοις.

ΚΛ. ἔσθ' ὅ τι κατ' Ἄργος δρῶσά σοι χάριν φέρω;

ΙΦ. πατέρα γε τὸν ἐμὸν μὴ στύγει, πόσιν τε σόν.

1455

ΚΛ. δεινοὺς ἀγῶνας διὰ σὲ δεῖ κείνον δραμεῖν.

ΙΦ. ἄκων μ' ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος διώλεσεν.

ΚΛ. δόλω δ', ἀγεννῶς Ἀτρέως τ' οὐκ ἀξίως.

ΙΦ. τίς μ' εἰσιν ἄξων, πρὶν σπαράσσεσθαι κόμας;

ΚΛ. ἔγωγε μετὰ σοῦ.

1460

ΙΦ. μὴ σύ γ' οὐ καλῶς λέγεις.

ΚΛ. πέπλων ἐχομένη σῶν.

ΙΦ. ἔμοι, μήτηρ, πίθου,
 μέν· ὡς ἐμοί τε σοί τε κάλλιον τόδε.
 πατρός δ' ὀπαδῶν τῶνδ' ἐτίς με πεμπέτω
 Ἄρτεμιδος ἐς λειμῶν', ὅπου σφαγήσομαι.

ΚΛ. ὦ τέκνον, οἴχει; 1465

ΙΦ. καὶ πάλιν γ' οὐ μὴ μόλω.

ΚΛ. λιποῦσα μητέρ'; ΙΦ. ὡς ὄρᾳς γ', οὐκ ἀξίως.

ΚΛ. σχῆς, μή με προλίπῃς.

ΙΦ. οὐκ ἐὼ στάζειν δάκρυ.

ὑμεῖς δ' ἐπευφημήσατ', ὦ νεάνιδες,
 παιᾶνα τῆμῃ συμφορᾷ, Διὸς κόρη
 Ἄρτεμιν· ἴτω δὲ Δαναΐδαις εὐφημία. 1470

κανᾷ δ' ἐναρχέσθω τις, αἰθέσθω δὲ πῦρ
 προχύταις καθαρσίοισι· καὶ πατὴρ ἐμὸς
 ἐνδεξιούσθω βωμόν· ὡς σωτηρίαν
 Ἑλλησι δώσουσ' ἔρχομαι νικηφόρον.

ἄγετέ με τὰν Ἰλίου 1475

καὶ Φρυγῶν ἐλέπτολιν.

στέφεια περίβολα δίδοτε, φέρε-
 τε, πλόκαμος ὕδε καταστέφειν,

χερνίβων τε παγᾶς.

ἐλίσσειτ' ἀμφὶ ναὸν 1480

ἀμφὶ βωμόν Ἄρτεμιν,

τὰν ἄνασσαν Ἄρτεμιν,

τὰν μάκαιραν· ὡς ἐμοῖσιν, εἰ χρεῶν,

αἵμασι θύμασί τε

θέσφατ' ἐξαλείψω. 1485

[ΧΟ.] ὦ πότνια πότνια μάτερ, ὡς

δάκρυνά γέ σοι δώσομεν ἀμέτερα·

παρ' ἱεροῖς γὰρ οὐ πρόπει. 1490

[ΙΦ.] ὦ νεάνιδες,

συνεπαιδεύειτ' Ἄρτεμιν

Χαλκίδος ἀντίπορον,

ἵνα τε δόρατα μέμονε δαΐα

δι' ἐμὸν ὄνομα τῶσδ' Αὐλίδος

στενοπόροισιν ὄρμοις. 1495

ἰὼ γὰρ μάτερ ὦ Πελασγία,
Μυκῆναί τ' ἔμαί θεραπείαι.

ΧΟ.

καλεῖς πόλισμα Περσέως,
Κυκλωπίων πόνον χερῶν;

1500

ΙΦ.

ἔθρεψας Ἑλλάδι μεφάος

* θανοῦσα δ' οὐκ ἀναίνομαι.

ΧΟ.

κλέος γὰρ οὗ σε μὴ λίπη.

ΙΦ. ἰὼ ἰώ.

1505

* ὦ λαμπαδοῦχος ἀμέρα

Διός τε φέγγος, ἕτερον ἕτερον αἰ-
ῶνα καὶ μοῖραν οἰκῆσσομεν.

χαῖρέ μοι, φίλον φάος.

[ΧΟ. ἰὼ ἰώ.

ἴδεσθε τὰν Ἰλίου

1510

καὶ Φρυγῶν ἐλέπτολι

στείχουσαν, ἐπὶ κἀρα στέφη

βαλλομένην χερνίβων τε παγὰς,

βωμόν γε δαίμονος θεᾶς,

ραίνισιν αἱματορρύτοις † θανοῦσαν

1515

εὐφνᾶ [τε] σώματος δέρην σφαγείσαν.

εὐδροσοὶ παγαὶ πατρῶαι

μένουσί σε χέρνιβές τε

στρατός τ' Ἀχαιῶν θέλων

Ἰλίου πόλιν μολεῖν.

1520

ἀλλὰ τὰν Διὸς κόραν

κλήσωμεν Ἄρτεμιν, θεῶν ἀνάσσαν,

ὡς ἐπ' εὐτυχεῖ πότμω.

ὦ πότνα, θύμασι

βροτησίοις χαρεῖσα, πέμψον ἐς Φρυγῶν

1525

γαῖαν Ἑλλάνων στρατὸν

καὶ δολόεντα Τροίας ἔδη,

Ἄγαμέμνονά τε λόγχαις

Ἑλλάδι κλεινότατον στέφανον

δὸς ἀμφὶ κἀρα ἐὼν ἡῖς

1530

κλέος ἀείμνηστον ἀμφιθεῖναι.

ΑΓΓ. ὦ Τυνδαρεία παι, Κλυταιμνήστρα, δόμων
ἔξω πέρασον, ὡς κλύης ἐμῶν λόγων.

ΚΛ. φθογγῆς κλύουσα δεῦρο σῆς ἀφικόμην
ταρβούσα τλήμων κάκπεπληγμένη φόβῳ, 1535
μή μοί τιν' ἄλλην ξυμφορὰν ἤκεις φέρων
πρὸς τῇ παρουσίῃ.

ΑΓΓ. σῆς μὲν οἶν παιδὸς πέρι
θαυμαστά σοι καὶ δεινὰ σημήναι θέλω.

ΚΛ. μὴ μέλλε τοίνυν, ἀλλὰ φράζ' ὅσον τάχος.

ΑΓΓ. ἀλλ', ὦ φίλη δέσποινα, πᾶν πεύσει σαφῶς. 1540
λέξω δ' ἀπ' ἀρχῆς, ἣν τι μὴ σφαλεῖσά μου
γνώμη ταραξῆ γλῶσσαν ἐν λόγοις ἐμήν.

ἐπεὶ γὰρ ἰκόμεσθα τῆς Διὸς κόρης
'Αρτέμιδος ἄλσος λείμακάς τ' ἀνθροφόρους,
ἴν' ἦν 'Αχαιῶν σύλλογος στρατεύματος, 1545

σὴν παῖδ' ἄγοντες, εὐθὺς 'Αργείων ὄχλος
ἠθροίζεθ'. ὡς δ' ἐσείδεν 'Αγαμέμνων ἀναξ
ἐπὶ σφαγὰς στείχουσαν εἰς ἄλσος κόρην,
ἀνεστέναζε, κάμπαλιν στρέψας κᾶρα
δάκρυα προῆκεν ὀμμάτων πέπλον προθείς. 1550

ἣ δὲ σταθείσα τῷ τεκόντι πλησίον
ἔλεξε τοιάδ'. ὦ πάτερ, πάρειμί σοι,
τοῦμὸν δὲ σῶμα τῆς ἐμῆς ὑπὲρ πάτρας
καὶ τῆς ἀπάσης 'Ελλάδος γαίας ὑπερ
θῦσαι δίδωμ' ἐκούσα πρὸς βωμὸν θεᾶς 1555

ἄγοντας, εἶπερ ἐστὶ θέσφατον τόδε.
καὶ τοῦτ' ἐμ' εὐτυχεῖτε, καὶ νικηφόρου
δώρου τύχοιτε, πατρίδα τ' ἐξίκοισθε γῆν.
πρὸς ταῦτα μὴ ψαύσῃ τις 'Αργείων ἐμοῦ
σιγῇ παρέξω γὰρ δέρην εὐκαρδίως. 1560

τοσαῦτ' ἔλεξε· πᾶς δ' ἐθάμβησεν κλύων
εὐψυχίαν τε κἀρετὴν τῆς παρθένου.
στάς δ' ἐν μέσῳ Ταλθύβιος, ᾧ τὸδ' ἦν μέλον,
εὐφημίαν ἀνείπε καὶ σιγῆν στρατῶ.
Κάλχας δ' ὁ μάντις ἐς καιοῦν χρυσήλατον 1565
ἔθηκεν ὀξὺ χεῖρι φάσγανον σπάσας

κολεῶν ἔσωθεν, κράτά τ' ἔστεψεν κόρης.
 ὁ παῖς δ' ὁ Πηλέως ἐν κύκλῳ βωμὸν θεᾶς,
 λαβῶν καοῦν ἔθρεξε χέρνιβας θ' ὄμοῦ.
 ἔλεξε δ', ὦ Διὸς Ἄρτεμις θηροκτόνε,
 τὸ λαμπρὸν εἰλίσσουσ' ἐν εὐφρόνῃ φάος,
 δέξαι τὸ θῦμα τόδ' ὃ γέ σοι δωρούμεθα
 στρατός τ' Ἀχαιῶν Ἀγαμέμνων ἀναξ θ' ὄμοῦ,
 ἄχραντον αἶμα καλλιπαρθένου δέρης,
 καὶ ὄος γενέσθαι πλοῦν νεῶν ἀπήμονα,
 Τροίας τε Πέργαμ' ἐξελεῖν ἡμᾶς δορί.
 ἐς γῆν δ' Ἀτρεΐδαι πᾶς στρατός τ' ἔστη βλέπων.
 ἱερεὺς δὲ φάσγανον λαβῶν ἐπηύξατο,
 λαιμόν τ' ἐπεσκοπέϊθ', ἵνα πλήξειεν ἄν
 ἔμοι δέ τ' ἄλγος οὐ μικρὸν εἰσῆι φρενί,
 κῆστην νενευκῶς· θαῦμα δ' ἦν αἴφνης ὄραν·
 πληγῆς κτύπον γὰρ πᾶς τις ἦσθετ' ἄν σαφῶς,
 τὴν παρθένον δ' οὐκ εἶδεν οὐ γῆς εἰσέδον.
 βοᾷ δ' ἱερεὺς, ἅπας δ' ἐπήχησε στρατός,
 ἄελπτον εἰσιδούγτες ἐκ θεῶν τινος
 φάσμ', οὐ γέ μῃδ' ὀρωμένου πίστις παρῆν·
 ἔλαφος γὰρ ἀσπαίρουσ' ἔκειτ' ἐπὶ χθονὶ
 ἰδεῖν μεγίστη διαπρεπῆς τε τὴν θεάν,
 ἣς αἶματι βωμὸς ἐραίνεται ἄρδην τῆς θεοῦ.
 κὰν τῶδε Κάλχας πῶς δοκεῖς χαίρων ἔφη,
 ὦ τοῦδ' Ἀχαιῶν κοῖραγοι κοινοῦ στρατοῦ,
 ὀράτε τήνδε θυσίαν, ἣν ἡ θεὸς
 προῦθθηκε βωμίαν, ἔλαφον ὀρειδρόμον;
 ταύτην μάλιστα τῆς κόρης ἀσπάζεται,
 ὡς μὴ μιάνη βωμὸν εὐγενεῖ φόνῳ.
 ἠδέως τε τοῦτ' ἐδέξατο, καὶ πλοῦν οὐριον
 δίδωσιν ἡμῖν Ἰλίου τ' ἐπιδρομάς.
 πρὸς ταῦτα πᾶς τις θάρσος αἶρε ναυβάτης,
 χῶρει τε πρὸς ναῦν· ὡς ἡμέρα τῆδε δεῖ
 λιπόντας ἡμᾶς Αὐλίδος κοίλους μυχοῦς
 Αἴγαιον οἶδμα διαπερᾶν. ἐπεὶ δ' ἅπαν
 κατηνθρακῶθη θῦμ' ἐν Ἡφαίστου φλογί,

1570

1575

1580

1585

1590

1595

1600

τὰ πρόσφορ' ἠΰξασθ', ὡς τύχοι νόστου στρατός.
πέμπει δ' Ἀγαμέμνων μ' ὥστε σοι φράσαι τάδε,
λέγειν θ' ὁποίας ἐκ θεῶν μοίρας κυρεῖ 1605

καὶ δόξαν ἔσχεν ἄφθιτον καθ' Ἑλλάδα.
ἐγὼ παρῶν δὲ καὶ τὸ πρᾶγμ' ὀρῶν λέγω
ἢ παῖς σαφῶς σοι πρὸς θεοὺς ἀφίπτατο.

λύπης δ' ἀφαίρει καὶ πόσει πάρες χόλον.
ἀπροσδόκητα δὲ βροτοῖς τὰ τῶν θεῶν, 1610

σώζουσί θ' οὓς φιλοῦσιν. ἡμᾶρ γὰρ τόδε
θανοῦσαν εἶδε καὶ βλέπουσαν παῖδα σὴν.

ΧΟ. ὡς ἠδομαί τοι ταῦτ' ἀκούσασ' ἀγγέλον·

ζῶν δ' ἐν θεοῖσι σὸν μένειν φράζει τέκος.

ΚΛ. ὦ παῖ, θεῶν τοῦ κλέμμα γέγονας; 1615

πῶς σε προσεῖπω; πῶς δ' οὐ φῶ;

παραμυθεῖσθαι τοῖσδε μάτην μύθους,

ὧς σου πένθους λυγροῦ παυσαίμαν;

ΧΟ. καὶ μὴν Ἀγαμέμνων ἄναξ στείχει,

τοῖσδ' αἰτούς ἔχων σοι φράζειν μύθους. 1620

ΑΓ. γύναι, θυγατρὸς [οὔνεκ'] ὄλβιοι γενοίμεθ' ἄν·

ἔχει γὰρ ὄντως ἐν θεοῖς ὀμιλίαν.

χρῆ δέ σε λαβοῦσαν τόνδε μόσχον νεαγενῆ;

στείχειν πρὸς οἴκους· ὡς στρατὸς πρὸς πλοῦν ὄρᾱ·

καὶ χαῖρε· χρόνιά [γε] τὰμό σοι προσφθέγματα

Τροίηθεν ἔσται. καὶ γένοιτό σοι καλῶς. 1626

ΧΟ. χαίρων, Ἀτρεΐδῃ, γῆν ἰκοῦ Φρυγίαν,

χαίρων δ' ἐπάνηκε,

κάλλιστά μοι σκῦλ' ἀπὸ Τροίας ἐλών.]

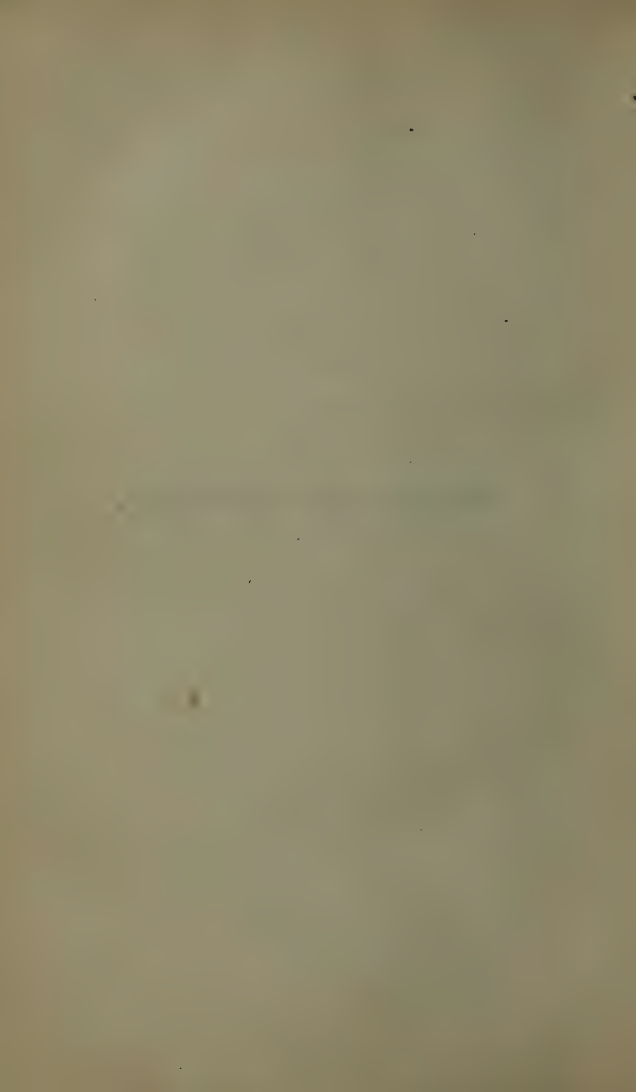

251
200

451

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΚΥΚΛΩΨ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὀδυσσεὺς ἀναχθεὶς ἐξ Ἰλίου εἰς Σικελίαν ἀπερρίφη, ἔνθα ὁ Πολύφημος· εὐρών δὲ δουλεύοντας ἐκεῖ τοὺς Σατύρους, οἶνον δὸς ἄρνας ἤμελλε λαμβάνειν καὶ γάλα παρ' αὐτῶν. ἐπιφανεὶς δ' ὁ Πολύφημος ζητεῖ τὴν αἰτίαν τῆς τῶν ἰδίων ἐκφορήσεως. ὁ Σειληνὸς δὲ τὸν ξένον ληστεύοντα καταλαβεῖν φησι. * *

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΣΑΤΥΡΩΝ.

ΟΔΤΣΣΕΤΣ.

ΚΥΚΛΩΨ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΚΥΚΛΩΨ.

ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

ὦ Βρόμειε, διὰ σὲ μυρίους ἔχω πόνους
νῦν χῶτ' ἐν ἤβῃ τοῦμὸν ἠϋσθένει δέμας·
πρῶτον μὲν ἠνίκ' ἐμμανὴς Ἦρας ὑπο
Νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν ὄχου τροφούς·
ἔπειτά γ' ἀμφὶ γηγενῇ μάχην δορὸς 5
ἐνδέξιος σῶ ποδὶ παρασπιστῆς γεγῶς
Ἐγκέλαδον ἰτέαν εἰς μέσην θενῶν δορὶ
ἔκτεινα. φέρ' ἴδω, τοῦτ' ἰδὼν ὄναρ λέγω;
οὐ μὰ Δι', ἐπεὶ καὶ σκῦλ' ἔδειξα Βακχίῳ.
καὶ νῦν ἐκείνων μείζον' ἐξαντλῶ πόνον· 10
ἐπεὶ γὰρ Ἦρα σοι γένος Τυρσηρικὸν
ληστῶν ἐπῶρσεν, ὡς ὀδηθείης μακρὰν,
ἐγὼ πυθόμενος σὺν τέκνοισι ναυστολῶ
σέθεν κατὰ ζήτησιν. ἐν πρύμνῃ δ' ἄκρα
αὐτὸς λαβὼν ἠϋθυνον ἀμφῆρες δόρυ, 15
παῖδές τ' ἐρετμοῖς ἤμενοι γλαυκὴν ἄλα
ροθίοισι λευκαίνοντες ἐζήτουν σ', ἄναξ.
ἤδη δὲ Μαλέας πλησίον πεπλευκότας
ἀπηλιώτης ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ
ἐξέβαλεν ἡμᾶς τήνδ' ἐς Αἰτναίαν πέτραν, 20
ἵν' οἱ μονῶπες ποντίου παῖδες θεοῦ
Κύκλωπες οἰκοῦσ' ἄντρ' ἔρημ' ἀνδροκτόνοι.
τούτων ἐνὸς ληφθέντες ἐσμὲν ἐν δόμοις
δοῦλοι· καλοῦσι δ' αὐτὸν ᾧ λατρεύομεν
Πολύφημον. ἀντὶ δ' εὐίων βακχευμάτων 25
ποιμνας Κύκλωπος ἀνοσίου ποιμαίνομεν.
παῖδες μὲν οὖν μοι κλιτύων ἐν ἐσχάτοις
νέμουσι μῆλα νέα νέοι πεφυκότες,

ἐγὼ δὲ πληροῦν πίστρα καὶ σαίρειν στέγας
 μένων τέταγμαί τάσδε, τῷ τε δυσσεβεῖ 30
 Κύκλωπι θείπνων ἀνοσίων διάκονος.
 καὶ νῦν τὰ προσταχθέντ' ἀναγκαίως ἔχει,
 σαίρειν σιδηρᾶ τῆδέ μ' ἀρπάγῃ δόμους,
 ὡς τόν τ' ἀπόντα δεσπότην Κύκλωπ' ἐμὸν
 καθαροῖσιν ἄντροις μῆλά τ' εἰσδεχόμεθα. 35
 ἴδη δὲ παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ
 ποιίμνας. τί ταῦτα; μῶν κρότος σικιννίδων
 ὅμοιος ὑμῖν νῦν τε χῶτε Βακχίῳ
 κώμοις συνασπίζοντες Ἀλθαίας δόμους
 προσῆτ' αἰοδαῖς βαρβίτων σαυλούμενοι; 40

ΧΟΡΟΣ.

πᾶ μοι γενναίων πατέρων, στρ.
 γενναίων *τέκνον τοκάδων,
 πᾶ δὴ μοι νίσει σκοπέλους;
 οὐ τᾶδ' ὑπήνεμος αὔρα
 καὶ ποιηρὰ βοτάνα, 45
 δινᾶέν θ' ὕδωρ ποταμῶν
 ἐν πίστραις κεῖται πέλας ἄν-
 τρων· οὐ σοι βλαχαὶ τεκέων;
 ψύττ', οὐ τᾶδ', οὐ τᾶδε νεμεῖ
 κλιτὺν δροσεράν; ὦή, 50
 ρίψω πέτρον τάχα σου·
 ὑπαγ' ὦ ὑπαγ' ὦ κεράστα
 μηλοβότα στασιωρὸν
 Κύκλωπος ἀγροβάτα.
 σπαργῶντας μαστοὺς χάλασον· ἀντ.
 δέξαι θηλαῖσι σποράδας, 56
 ὡς λείπεις ἀρνῶν θαλάμοις·
 ποθοῦσί σ' ἀμερόκοιτοι
 βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων.
 εἰς αὐλάν ποτ' ἀμφιθαλεῖς 60
 ποιηροὺς λείπουσα νομοὺς
 Αἰτναίων εἴσει σκοπέλων;

* * * * *

οὐ τὰδε Βρόμιος, οὐ τὰδε χοροὶ ἐπωδ.
 Βάκχαι τε θυρσοφόροι,
 οὐ τυμπάνων ἀλαλαγμοῖ, 65
 κρήναις παρ' ὑδροχύτοις
 οὐκ οἴνου χλωραὶ σταγόνες,
 οὐδ' ἐν Νύσα μετὰ Νυμφᾶν
 Ἰακχον Ἰακχον ᾠδᾶν
 μέλπω πρὸς τὰν Ἀφροδίταν, 70
 ἂν θηρέων πετόμαν
 Βάκχαις σὺν λευκόποσιν.
 ὦ φίλος ὦ φίλε Βακ-
 χεῖε, ποῖ οἰοπολεῖς
 ξανθὰν χαίταν σείων; 75
 ἐγὼ δ' ὁ σὸς πρόπολος
 θητεύω Κύκλωπι
 τῷ μοινοδέρκα, δοῦλος ἀλαίνων
 σὺν τᾷδε τράγου χλαίνα μελέα 80
 σᾶς χωρὶς φιλίας.

- ΣΕ. σιγήσατ', ὦ τέκν', ἄντρα δ' ἐς πετρηρεφῆ
 ποίμνας ἀθροῖσαι προσπόλους κελεύσατε.
- ΧΟ. χωρεῖτ'· ἀτὰρ δὴ τίνα, πάτερ, σπουδὴν ἔχεις;
- ΣΕ. ὀρῶ πρὸς ἀκταῖς ναὸς Ἑλλάδος σκάφος, 85
 κώπης τ' ἄνακτας σὺν στρατηλάτῃ τινὶ
 στείχοντας ἐς τόδ' ἄντρον, ἀμφὶ δ' αὐχέσι
 τεύχη φέρουσι κενὰ, βορᾶς κεκρημένοι,
 κρωσσούς θ' ὑδρηλοῦς. ὦ ταλαίπωροι ξένοι.
 τίνες ποτ' εἰσίν; οὐκ ἴσασι δεσπότην 90
 Πολύφημον οἶός ἐστιν, ἄξενον στέγην
 τήνδ' ἐμβεβῶτες καὶ Κυκλωπίαν γνάθον
 τὴν ἀνδροβρῶτα δυστυχῶς ἀφιγμένοι.
 ἀλλ' ἦσυχοι γίγνεσθ', ἵν' ἐκπυθῶμεθα
 πόθεν πάρεισι Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον. 95

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ξένοι, φράσαιτ' ἂν γᾶμα ποτάμιον πόθεν

δίψης ἄκος λάβοιμεν, εἴτε τις θέλει
 βορὰν ὀδήσαι ναυτίλοις κεχηρημένοις;
 τί χρῆμα; Βρομίου πόλιν ἔοιγμεν εἰσβαλεῖν·
 Σατύρων πρὸς ἄντροις τόνδ' ὄμιλον εἰσορῶ. 100
 χαίρειν προσεῖπα πρῶτα τὸν γεραίτατον.

ΣΕ. χαῖρ', ὦ ξέν', ὅστις δ' εἶ φράσον, πάτραν τε σὴν.

ΟΔ. Ἴθακος Ὀδυσσεὺς, γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ.

ΣΕ. οἶδ' ἄνδρα κρόταλον, δριμὺ Σισύφου γένος.

ΟΔ. ἐκείνος αὐτός εἰμι· λουιδόρει δὲ μή. 105

ΣΕ. πόθεν Σικελίαν τήνδε ναυστολῶν πάρει;

ΟΔ. ἐξ Ἰλίου τε καὶ τὸ Τρωικῶν πόνων.

ΣΕ. πῶς; πορθμὸν οὐκ ἤδειςθα πατρώας χθονός;

ΟΔ. ἀνέμων θύελλαι δεῦρό μ' ἤρπασαν βία.

ΣΕ. παπαῖ· τὸν αὐτὸν δαίμον' ἔξαντλεῖς ἐμοί. 110

ΟΔ. ἦ καὶ σὺ δεῦρο πρὸς βίαν ἀπεστάλης;

ΣΕ. ληστὰς διώκων, οἱ Βρόμιον ἀνῆρπασαν.

ΟΔ. τίς δ' ἦδε χώρα, καὶ τίνες ναίουσί νιν;

ΣΕ. Αἰτναῖος ὄχθος Σικελίας ὑπέρτατος.

ΟΔ. τεῖχη δὲ ποῦ ἔστι καὶ πόλεως πυργώματα; 115

ΣΕ. οὐκ εἶσ' ἔρημοι πρῶνες ἀνθρώπων, ξένη.

ΟΔ. τίνες δ' ἔχουσι γαῖαν; ἢ θηρῶν γένος;

ΣΕ. Κύκλωπες ἄντρ' ἔχοντες, οὐ στέγας δόμων.

ΟΔ. τίνος κλύοντες; ἢ δεδήμευται κράτος;

ΣΕ. νομάδες· ἀκούει δ' οὐδὲν οὐδεὶς οὐδενός. 120

ΟΔ. σπείρουσι δ', ἢ τῷ ζῶσι, Δήμητρος στάχυν;

ΣΕ. γάλακτι καὶ τυροῖσι καὶ μήλων βορᾷ.

ΟΔ. Βρομίου δὲ πῶμ' ἔχουσιν, ἀμπέλου ῥοάς;

ΣΕ. ἦκιστα· τοιγὰρ ἄχορον οἰκοῦσι χθόνα.

ΟΔ. φιλόξενοι δὲ χῶσιοι περὶ ξένους; 125

ΣΕ. γλυκύτατά φασι τὰ κρέα τοὺς ξένους φορεῖν.

ΟΔ. τί φῆς; βορᾷ χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνῳ;

ΣΕ. οὐδεὶς μολὼν δεῦρ' ὅστις οὐ κατεσφάγη.

ΟΔ. αὐτὸς δὲ Κύκλωψ ποῦ ἔστιν; ἢ δόμων ἔσω;

ΣΕ. φρουῖδος πρὸς Αἴτην θήρας ἰχνεύων κυσίν. 130

ΟΔ. οἶσθ' οὖν ὃ δράσεις, ὡς ἀπαίρωμεν χθονός;

ΣΕ. οὐκ οἶδ', Ὀδυσσεῦ· πᾶν δέ σοι δρώημεν ἄν.

- ΟΔ. ὄδησον ἡμῖν σῖτον, οὐ σπανίζομεν.
 ΣΕ. οὐκ ἔστιν, ὥσπερ εἶπον, ἄλλο πλὴν κρέας.
 ΟΔ. ἀλλ' ἠδὺ λιμοῦ καὶ τόδε σχετήριον. 135
 ΣΕ. καὶ τυρὸς ὅπιας ἐστὶ καὶ βοῶς γάλα.
 ΟΔ. ἐκφέρετε· φῶς γὰρ ἐμπολήμασιν πρέπει.
 ΣΕ. σὺ δ' ἀντιδώσεις, εἰπέ μοι, χρυσὸν πόσον;
 ΟΔ. οὐ χρυσὸν, ἀλλὰ πῶμα Διονύσου φέρω.
 ΣΕ. ὦ φίλτατ' εἰπὼν, οὐ σπανίζομεν πάλαι. 140
 ΟΔ. καὶ μὴν Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε, παῖς θεοῦ.
 ΣΕ. ὃν ἐξέθρεψα ταῖσδ' ἐγὼ ποτ' ἀγκάλαις;
 ΟΔ. ὁ Βακχίου παῖς, ὡς σαφέστερον μύθης.
 ΣΕ. ἐν σέλμασιν νεὼς ἐστίν, ἢ φέρεις σύ νιν;
 ΟΔ. ὄδ' ἀσκὸς ὃς κεύθει νιν, ὡς ὄρας, γέρον. 145
 ΣΕ. οὗτος μὲν οὐδ' ἂν τὴν γνάθον πλήσειέ μου.
 ΟΔ. καὶ δις τόσον πῶμ' ὅσον ἂν ἐξ ἀσκοῦ ῥυτῆ.
 ΣΕ. καλὴν γε κρήνην εἶπας, ἠδειᾶν τ' ἐμοί.
 ΟΔ. βούλει σε γεύσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ;
 ΣΕ. δίκαιον· ἦ γὰρ γεῦμα τὴν ὠνὴν καλεῖ. 150
 ΟΔ. καὶ μὴν ἐφέλκω καὶ ποτῆρ' ἀσκοῦ μέτα.
 ΣΕ. φέρ' ἐγκάναξον, ὡς ἀναμνησθῶ πιῶν.
 ΟΔ. ἰδοῦ. ΣΕ. παπαιᾶξ, ὡς καλὴν ὄσμὴν ἔχει.
 ΟΔ. εἶδες γὰρ αὐτήν; ΣΕ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὄσφραίνομαι.
 ΟΔ. γεῦσαί νιν, ὡς ἂν μὴ λόγῳ παιγῆς μόνον. 155
 ΣΕ. βαβαί· χορεύσαι παρακαλεῖ μ' ὁ Βάκχιος.
 ᾠ ᾠ.
 ΟΔ. μῶν τὸν λάρυγγα διεκίναξέ σου καλῶς;
 ΣΕ. ὥστ' εἰς ἄκρους γε τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο.
 ΟΔ. πρὸς τῷδε μέντοι καὶ νόμισμα δώσομεν. 160
 ΣΕ. χάλα τὸν ἀσκὸν μόνον· ἔα τὸ χρυσίον.
 ΟΔ. ἐκφέρετέ νιν τυρεύματ' ἢ μήλων τόκον.
 ΣΕ. δράσω τάδ', ὀλίγον φροντίσας γε δεσποτῶν.
 ὡς ἐκπιῶν γ' ἂν κύλικα μαινοίμην μίαν,
 πάντων Κυκλώπων ἀντιδοὺς βοσκήματα, 165
 ρίψας τ' ἐς ἄλμην λευκάδος πέτρας ἄπο,
 ἄπαξ μεθυσθεὶς καταβαλὼν τε τὰς ὄφρυς.
 ὡς ὅς γε πίνων μὴ γέγηθε μαίνεται·

- ἴν' ἔστι τουτί τ' ὀρθὸν ἐξανιστάναί,
 μαστοῦ τε δραγμὸς, καὶ παρεσκευασμένου 170
 ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος, ὄρχηστὺς θ' ἅμα,
 κακῶν τε λῆστις. εἴτ' ἐγὼ οὐκ ὠνήσομαι
 τοιόνδε πῶμα, τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν
 κλαίειν κελεύων καὶ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον;
- ΧΟ. ἄκου', Ὀδυσσεῦ, διαλαλήσωμέν τί σοι 175
 ΟΔ. καὶ μὴν φίλοι γε προσφέρεσθε πρὸς φίλον.
- ΧΟ. ἐλάβετε Τροίαν τὴν Ἑλένην τε χειρίαν;
 ΟΔ. καὶ πάντα γ' οἶκον Πριαμιδῶν ἐπέρσαμεν.
- ΧΟ. οὐκουν, ἐπειδὴ τὴν νεᾶνιν εἴλετε,
 ἅπαντες αὐτὴν διεκροτήσατ' ἐν μέρει, 180
 ἐπεὶ γε πολλοῖς ἤδεται γαμουμένη;
 τὴν προδότιν, ἢ τοὺς θυλάκους τοὺς ποικίλους
 περὶ τοῖν σκελοῖν ἰδοῦσα καὶ τὸν χρίσειον
 κλοιοῖν φοροῦντα περὶ μέσον τὸν αἰχένα
 ἐξεπτοήθη, Μενέλεων ἀνθρώπιον 185
 λῶστον λιποῦσα. μηδάμου γένος ποτὲ
 φῦναι γυναικῶν ὄφελ', εἰ μὴ ἄμοι μόνῳ.
- ΣΕ. ἰδοὺ τὰδ' ὑμῖν ποιμνίων βοσκήματα,
 ἄναξ Ὀδυσσεῦ, μηκάδων ἀρνῶν τροφαί,
 πηκτοῦ γάλακτός τ' οὐ σπάνια τυρεῖματα. 190
 φέρεσθε, χωρεῖθ' ὡς τάχιστ' ἀντρῶν ἄπο,
 βότρνος ἐμοὶ πῶμ' ἀντιδόντες εὐίου.
- ΧΟ. οἴμοι. Κύκλωψ ὅδ' ἔρχεται. τί δράσομεν;
 ΟΔ. ἀπολώλαμεν τᾶρ', ὦ γέρον. ποῖ χρὴ φυγεῖν;
 ΣΕ. εἴσω πέτρας τῆσδ', οὔπερ ἂν λάθοιτέ γε. 195
 ΟΔ. δεινὸν τόδ' εἶπας, ἀρκύων μολεῖν ἔσω.
- ΣΕ. οὐ δεινόν. εἰςὶ καταφυγαὶ πολλαὶ πέτρας.
 ΟΔ. οὐ δῆτ'. ἐπεὶ τᾶν μεγάλα γ' ἡ Τροία στένοι,
 εἰ φευξόμεσθ' ἐν' ἀνδρα, μῆριον δ' ὄχλον
 Φρυγῶν ὑπέστην πολλακίς σὺν ἀσπίδι. 200
 ἀλλ' εἰ θανεῖν δεῖ, καθθανούμεθ' εὐγενῶς,
 ἢ ζῶντες αἶνον τὸν πάρος γ' εὖ σάσομεν.
- ΚΥ. ἄνεχε, πάρεχε, τί τάδε; τίς ἢ ῥαθυμία;
 τί βακχιάζεις; οὐχὶ Διόνυσος τάδε

οὐ κρόταλα χαλκοῦ τυμπάνων τ' ἀράγματα. 205
 πῶς μοι κατ' ἄντρα νεόγονα βλαστήματα;
 ἢ πρὸς τε μαστοῖς εἰσὶ χυπὸ μητέρων
 πλευρὰς τρέχουσι, σχοινίοις τ' ἐν τεύχεσι
 πλήρωμα τυρῶν ἐστὶν ἐξημελγμένον;
 τί φατε; τί λέγετε; τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ 210
 δάκρυα μεθήσει· βλέπετ' ἄνω καὶ μὴ κάτω.

ΧΟ. ἰδοῦ, πρὸς αὐτὸν τὸν Δι' ἀνάκεκύφαμεν,
 καὶ τᾶστρα καὶ τὸν Ὠρίωνα δέρκομαι.

ΚΥ. ἄριστόν ἐστιν εὖ παρεσκευασμένον;

ΧΟ. πάρεστιν. ὁ φάρυγξ εὐτρεπῆς ἔστω μόνον. 215

ΚΥ. ἢ καὶ γάλακτός εἰσι κρατῆρες πλέω;

ΧΟ. ὥστ' ἐκπιεῖν γέ σ', ἦν θέλῃς, ὄλον πίθον.

ΚΥ. μῆλειον ἢ βόειον ἢ μεμιγμένον;

ΧΟ. ὃν ἂν θέλῃς σύ· μὴ μὲ καταπίῃς μόνον.

ΚΥ. ἦκιστ'· ἐπεὶ τοι κὰν μέση τῇ γαστέρι 220

πηδῶντες ἀπολέσαιτ' ἂν ὑπὸ τῶν σχημάτων.

ἔα· τίν' ὄχλον τόνδ' ὀρῶ πρὸς αὐλίοις;

λησταί· τινες κατέσχον ἢ κλῶπες χθόνα.

ὀρῶ γέ τοι τούσδ' ἄρνας ἐξ ἄντρων ἐμῶν

στρεπταῖς λύγοισι σῶμα συμπεπλεγμένους, 225

τεύχη τε τυρῶν συμμιγῆ, γέροντά τε

πληγαῖς πρόσωπον φαλακρὸν ἐξωδηκότα.

ΣΕ. ὦμοι, πυρέσσω συγκεκομμένος τάλας.

ΚΥ. ὑπὸ τοῦ; τίς ἐς σὸν κρατ' ἐπύκτευσει, γέρον;

ΣΕ. ὑπὸ τῶνδε, Κύκλωψ, ὅτι τὰ σ' οὐκ εἶων φέρειν. 230

ΚΥ. οὐκ ἦσαν ὄντα θεόν με καὶ θεῶν ἄπο;

ΣΕ. ἔλεγον ἐγὼ τὰδ'· οἱ δ' ἐφόρουν τὰ χρήματα,

καὶ τὸν γε τυρὸν οὐκ ἐῶντος ἦσθιον,

τούς τ' ἄρνας ἐξεφοροῦντο· δήσαντες δέ σε

κλωῶ τριπήχει κατὰ τὸν ὀμφαλὸν μέσον 235

τὰ σπλάγχν' ἔφασκον ἐξαμήσεσθαι βία,

μάστιγί τ' εὖ τὰ νῶτον τ' ἀποθλίψειν σέθεν,

κᾶπειτα συνδήσαντες ἐς θαδῶλια

τῆς νηὸς ἐμβαλόντες ἀποδώσειν τινὶ

πέτρους μοχλεύειν, ἢ εἰς μυλῶνα καταβαλεῖν. 240

- ΚΥ. ἄληθες; οὔκουν κοπίδας ὡς τάχιστ' ἰὼν
 θήξεις μαχαίρας, καὶ μέγαν φάκελον ξύλων
 ἐπιθείς ἀνάψεις; ὡς σφαγέντες αὐτίκα
 πλήσουσι νηδὺν τὴν ἐμὴν ἀπ' ἄνθρακος
 θερμὴν ἐλόντος δαῖτ' ἄτερ κρεανόμων, 245
 τὰ δ' ἐκ λέβητος ἐφθὰ καὶ τετηκότα·
 ὡς ἔκπλεώς γε δαιτός εἰμ' ὄρεσκόου·
 ἄλις λεόντων ἐστί μοι θοινωμένῳ
 ἐλάφῳ τε, χρόνιος δ' εἰμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς.
- ΣΕ. τὰ καινά γ' ἐκ τῶν ἠθάδων, ὦ δέσποτα, 250
 ἠδίων' ἐστίν. οὐ γὰρ αὖ νεωστί γε
 ἄλλοι πρὸς ἄντρα ἴταυτ' ἀφίκοντο ξένοι.
- ΟΔ. Κύκλωψ, ἄκουσον ἐν μέρει καὶ τῶν ξένων.
 ἡμεῖς βορᾶς χρήζοντες ἐμπολὴν λαβεῖν
 σῶν ἄσσον ἄντρων ἤλθομεν νεὼς ἀπο. 255
 τοὺς δ' ἄρνας ἡμῖν οὗτος ἀντ' οἴνου σκύφου
 ἀπημπόλα τε καδίδου, πιεῖν λαβὼν,
 ἐκὼν ἐκούσι, κοῦδὲν ἦν τούτων βία.
 ἀλλ' οὗτος ὑγιὲς οὐδὲν ὦν φησὶν λέγει,
 ἐπεὶ γ' ἐλήφθη σοῦ λάθρα πωλῶν τὰ σά. 260
- ΣΕ. ἐγώ; κακῶς γὰρ ἐξόλοι'. ΟΔ. εἰ ψεύδομαι.
- ΣΕ. μὰ τὸν Ποσειδῶ τὸν τεκόντα σ', ὦ Κύκλωψ,
 μὰ τὸν μέγαν Τρίτωνα καὶ τὸν Νηρέα,
 μὰ τὴν Καλυψὸν τὰς τε Νηρέως κόρας,
 μὰ θ' ἱρὰ κύματ' ἰχθύων τε πᾶν γένος, 265
 ἀπώμοσ', ὦ κάλλιστον, ὦ Κυκλώπιον,
 ὦ δεσποτίσκει, μὴ τὰ σ' ἐξοδᾶν ἐγὼ
 ξένοισι χρήματ'. ἢ κακῶς οὗτοι κακοὶ
 οἱ παῖδες ἀπόλινθ', οὓς μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ.
- ΧΟ. αὐτὸς ἔχ'. ἐγωγε τοῖς ξένοις τὰ χρήματα 270
 περνάντα σ' εἶδον· εἰ δ' ἐγὼ ψευδῆ λέγω,
 ἀπόλοιθ' ὁ πατήρ μου, τοὺς ξένους δὲ μὴ ἀδίκει.
- ΚΥ. ψεύδεσθ'. ἐγωγε τῷδε τοῦ Ῥαδαμάνθους
 πλέον πέποιθα καὶ δικαιοτέρον λέγω.
 θέλω δ' ἐρέσθαι πόθεν ἐπλεύσατ', ὦ ξένοι; 275
 ποδαποὶ, τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδευσεν πόλις;

- ΟΔ. Ἴθακήσιοι μὲν τὸ γένος, Ἰλίου δ' ἄπο
 πέρσαντες ἄστν πνεύμασιν θαλασσίοις
 σὴν γαῖαν ἐξωσθέντες ἤκομεν, Κύκλωψ.
- ΚΥ. ἦ τῆς κακίστης οἱ μετήλθεθ' ἄρπαγὰς 230
 Ἑλένης Σκαμύδρου γείτον' Ἰλίου πόλιν;
- ΟΔ. οὔτοι, πόνον τὸν δεινὸν ἐξηντληκότες.
- ΚΥ. αἰσχρὸν στράτευμά γ', οἵτινες μιᾶς χάριν
 γυναικὸς ἐξεπλεύσατ' ἐς γαῖαν Φρυγῶν.
- ΟΔ. θεοῦ τὸ πρᾶγμα· μηδέν' αἰτιῶ βροτῶν. 235
 ἡμεῖς δέ σ', ὦ θεοῦ ποντίου γενναῖε παῖ,
 ἱκετεύομέν τε καὶ λέγομεν ἐλευθέρως,
 μὴ τλῆς πρὸς ἄντρα σοὺς ἀφιγμένους †φίλους
 κτανεῖν, βοράν τε δυσσεβῆ θέσθαι γνάθοις·
 οἷ τὸν σὸν, ὦναξ, πατέρ' ἔχειν ναῶν ἔδρας 290
 ἔρρυσάμεσθα γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς.
 ἱρός τ' ἄθραυστος Ταινάρου μένει λιμῆν,
 Μαλέας τ' ἄκροι κευθμῶνες, ἦ τε Σουνίου
 δίας Ἀθάνας σῶς ὑπάργυρος πέτρα,
 Γεραίστιοί τε καταφυγαί, τά θ' Ἑλλάδος 295
 * * * * *
- δύσφορά γ' ὀνειδῆ Φρυξίν οὐκ ἐδώκαμεν·
 ὦν καὶ σὺ κοινοῖ· γῆς γὰρ Ἑλλάδος μυχοῦς
 οἰκεῖς ὑπ' Αἴτνης τῇ πυριστάκτῳ πέτρα.
 νόμος δὲ θνητοῖς, εἰ λόγους ἀποστρέφει,
 ἱκέτας δέχεσθαι ποντίους ἐφθαρμένους, 300
 ξενία τε δοῦναι καὶ πέπλοις ἐπαρκέσαι,
 οὐκ ἄμφι βουπόροισι πηχθέντας μέλη
 ὄβελοῖσι νηδὺν καὶ γνάθον πληῆσαι σέθεν.
 ἄλις δὲ Πριάμου γαῖ' ἐχήρωσ' Ἑλλάδα,
 πολλῶν νεκρῶν ποῖσα δορυπετῆ φόνον, 315
 ἀλόχους τ' ἀνάνδρους γραῦς τ' ἄπαιδας ὤλεσε
 πολιοῦς τε πατέρας. εἰ δὲ τοὺς λελειμμένους
 σὺ συμπυρώσας δαῖτ' ἀναλώσεις πικρὰν,
 ποῖ τρέψεταιί τις; ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ, Κύκλωψ,
 πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθου, τὸ δ' εὖσεβὲς 310
 τῆς δυσσεβείας ἀνθελοῦ· πολλοῖσι γὰρ

κέρδη ποιηρὰ ζημίαν ἡμείψατο.

ΣΕ. * * * * *

παραινέσαι σοι βούλομαι· τῶν γὰρ κρεῶν
μηδὲν λίπης τοῦδ'· ἦν τε τὴν γλῶσσαν δάκης, 315
κομφὸς γενήσῃ καὶ λαλίστατος, Κύκλωψ.

ΚΥ. ὁ πλοῦτος, ἀνθρωπίσκε, τοῖς σοφοῖς θεός·
τὰ δ' ἄλλα κόμπῃ καὶ λόγων εὐμορφίαι.
ἄκρας δ' ἐναλίας ἄς καθίδρυσται πατὴρ
χαίρειν κελεύω· τί τάδε προϋστήσω λόγῳ;
Ζηνὸς δ' ἐγὼ κεραυνὸν οὐ φρίσσω, ξένε, 320
οὐδ' οἶδ' ὅ τι Ζεὺς ἐστ' ἐμοῦ κρείστων θεός.
οὐ μοι μέλει τὸ λοιπόν. ὡς δ' οὐ μοι μέλει
ἄκουσον· ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ,
ἐν τῆδε πέτρα στέγν' ἔχων σκηνώματα,
ἢ μόσχον ὀπτὸν ἢ τι θήρειον δάκος 325
δαινύμενος, εὐ τέγγων τε γαστέρ' ὑπτίαν
ἐπεκπιῶν γάλακτος ἀμφορέα, πέπλον
κρούω Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν.
ὅταν δὲ βορέας χιόνα Θρήκιος χέῃ,
δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμὸν 330
καὶ πῦρ ἀναίθων, χιόνος οὐδὲν μοι μέλει.
ἢ γῆ δ' ἀνάγκη, κὰν θέλῃ κὰν μὴ θέλῃ,
τίκτουσα ποῖαν τὰμὰ πιαίνει βοτὰ.
τὰ γὰρ οὔτινι θύω πλὴν ἐμοῖ, θεοῖσι δ' οὐ,
καὶ τῆ μεγίστῃ γαστρὶ τῆδε δαιμόνων· 335
ὡς τοῦμπιεῖν γε καὶ φαγεῖν τοῦφ' ἡμέραν,
Ζεὺς οὔτος ἀνθρώποισι τοῖσι σώφροσιν,
λυπεῖν δὲ μηδὲν αὐτόν· οἱ δὲ τοὺς νόμους
ἔθεντο ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον,
κλαίειν ἄνωγα· τὴν *δ' ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ 340
οὐ παύσομαι δρῶν εὐ κατεσθίων τέ σε.
ξενία τε λήψει τοιαῦδ', ὡς ἄμερπος ὦ,
πῦρ καὶ πατρῶων τόδε, λέβητά θ', ὅς ζέσας
σὴν σάρκα διαφόρητον ἀμφέξει καλῶς.
ἀλλ' ἔρπετ' εἴσω, τῆ κατ' αὐλιον θεῶ 345
ἴν' ἀμφὶ βωμὸν στάντες εὐωχῆτέ με.

- ΟΔ. αἰαί. πόνους μὲν Τρωικοὺς ὑπεξέδυν
θαλασσίους τε, ἵνῃ δ' ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίου
γνώμην κατέσχον ἀλίμενόν τε καρδίαν.
ὦ Παλλὰς, ὦ δέσποινα Διογενὲς θεὰ, 350
ἵνῃ ἵνῃ ἄρηξον· κρείσσονας γὰρ Ἴλιου
πόνους ἀφίγμαι καπὶ κινδύνου βάρθρα.
σύ τ', ὦ φαεινῶν ἀστέρων οἰκῶν ἔδρας,
Ζεῦ Ξεῖν', ὄρα τὰδ'· εἰ γὰρ αὐτὰ μὴ βλέπεις,
ἄλλως νομίζει Ζεὺς, τὸ μῆδὲν ὦν, θεός. 355
- ΧΟ. εὐρείας φάρυγος, ὦ Κύκλωψ,
ἀναστόμου τὸ χεῖλος· ὡς ἔτοιμά σοι
ἐφθὰ καὶ ὀπταλέ' ἀνθρακιᾶς ἄπο
χναύειν, βρύκειν,
κρεοκοπεῖν μέλη ξένων, 360
δασυμάλλω ἐν αἰγίδι κλινομένῳ.
μή μοι μὴ προδίδου·
μόνος μόνῳ κόμιζε πορθμίδος σκάφος.
χαιρέτω μὲν αὖλις ἦδε,
χαιρέτω δὲ θυμάτων 365
ἀποβώμιος ἂν ἔχει θυσίαν
Κύκλωψ Αἰτναῖος ξενικῶν
κρεῶν κεχαρμένος βορᾶ·
νηλῆς, ὦ τλάμων, ὅστις
†δωμάτων ἐφεστίους ξένους 370
ἰκτῆρας ἐκθύει δόμων,
κόπτων, βρύκων,
ἐφθὰ τε δαινύμενος μυσσαροῖσιν ὁδοῦσιν
[ἀνθρώπων] θέρμ' ἀπ' ἀνθράκων κρέα.
- ΟΔ. ὦ Ζεῦ, τί λέξω δεῖν' ἰδὼν ἄντρων ἔσω, 375
κοῦ πιστὰ, μύθοις εἰκότ' οὐδ' ἔργοις βροτῶν;
- ΧΟ. τί δ' ἔστ', Ὀδυσσεῦ; μῶν τεθοίναται σέθεν
φίλους ἐταίρους ἀνοσιώτατος Κύκλωψ;
- ΟΔ. δισσοὺς γ' ἀθρήσας κάπιβαστάσας χεροῖν,
οἱ σαρκὸς εἶχον εὐτραφέστατον πάχος. 380
- ΧΟ. πῶς, ὦ ταλαίπωρ', ἦτε πάσχοντες τάδε;
- ΟΔ. ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' ἐσήλθομεν στέγην,

ἀνέκαυσε μὲν πῦρ πρῶτον, ὑψηλῆς δρυὸς
 κορμούς πλατείας ἐσχάρας βαλὼν ἐπι,
 τρισσῶν ἀμαξῶν ὡς ἀγώγιμον βύρος. 335
 ἔπειτα φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῆ
 ἔστησεν εὐνήν πλησίον πυρὸς φλογί.
 κρατῆρα δ' ἐξέπλησεν ὡς δεκάμφορον,
 μόςχους ἀμέλξας, λευκὸν εἰσχέας γάλα.
 σκύφος δὲ κισσοῦ παρέθετ' εἰς εὖρος τριῶν 330
 πήχεων, βάθος δὲ τεσσάρων ἐφαίνετο,
 [καὶ χύλκεον λέβητ' ἐπέζεσεν πυρὶ,]
 ὀβελούς τ' ἄκρους μὲν ἐγκεκαυμένους πυρὶ,
 ξεστοὺς δὲ δρεπάνῳ τᾶλλα, παλιούρου κλάδων,
 Αἰτναῖά τε σφαγεῖα πελέκεων γνάθοις. 305
 ὡς δ' ἦν ἔτοιμα πάντα τῷ θεοστυγεῖ
 Ἄιδου μαγείρῳ, φῶτε συμμάρψας δύο
 ἔσφαζ' ἑταίρων τῶν ἐμῶν ῥυθμῷ τινὶ
 τὸν μὲν λέβητος ἐς κύτος χαλκήλατον,
 τὸν δ' αὖ, τένοντος ἄρπάσας ἄκρου ποδῶς, 400
 παίων πρὸς ὄξιν στόνυχα πετρυίου λίθου
 ἐγκέφαλον ἐξέρρανε, καὶ καθαρπάσας
 λάβρῳ μαχαίρῃ σάρκας ἐξώπτα πυρὶ,
 τὰ δ' ἐς λέβητ' ἐφῆκεν ἔψεσθαι μέλη.
 ἐγὼ δ' ἔτλημῶν δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων 405
 ἐχριμπτόμην Κύκλωπι κἀδιακούνουν
 ἄλλοι δ' ὅπως ὄρνιθες ἐν μυχοῖς πέτρας
 πτήξαντες εἶχον, αἶμα δ' οὐκ ἐνήν χροῖ.
 ἐπεὶ δ' ἑταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεῖς βορᾶς
 ἀνέπεσε φάρυγος αἰθέρ' ἐξιεῖς βαρὺν, 410
 εἰσηλθέ μοί τι θεῖον· ἐμπλήσας σκύφος
 Μάρωνος αὐτῷ τοῦδε προσφέρω πιεῖν,
 λέγων τὰδ'· ὦ παῖ ποντίου θεοῦ, Κύκλωψ,
 σκέψαι τόδ' οἶον Ἑλλάς ἀμπέλων ἄπο
 θεῖον κομίζει πῶμα, Διονύσου γάνος. 415
 ὁ δ' ἐκπλεως ὦν τῆς ἀναισχύντου βορᾶς
 ἐδέξατ' ἔσπασέν *τ' ἄμυστιν ἐλκύσας,
 κἀπήνεσ' ἄρας χεῖρα, Φίλτατε ξένων,

καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδως.
 ἤσθέντα δ' αὐτὸν ὡς ἐπησθόμην ἐγὼ, 420
 ἄλλην ἔδωκα κύλικα, γιγνώσκων ὅτι
 τρώσει νιν οἶνος καὶ δίκην δώσει τάχα.
 καὶ δὴ πρὸς ὤδας εἶρπ'. ἐγὼ δ' ἐπεγχείων
 ἄλλην ἐπ' ἄλλη σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῶ.
 ἄδει δὲ παρὰ κλαίουσι συναύταις ἐμοῖς 425
 ἄμουσ', ἐπήχει δ' ἄντρον. ἐξελθὼν δ' ἐγὼ
 σιγῇ σὲ σῶσαι κάμ', εἰ βούλη, θέλω.
 ἀλλ' εἶπατ' εἶτε χρήζετε εἴτ' οὐ χρήζετε
 φεύγειν ἄμικτον ἄνδρα καὶ τὰ Βακχίου
 ναίειν μέλαθρα Ναϊδῶν νυμφῶν μέτα. 430
 ὁ μὲν γὰρ ἔνδον σὸς πατήρ τύδ' ἦνεσεν.
 ἀλλ' ἀσθενὴς γὰρ κάποκερδαίνων ποτοῦ,
 ὥσπερ πρὸς ἰξῶ τῇ κύλικι λελημμένος
 πτέρυγας ἀλύει· σὺ δὲ, νεανίας γὰρ εἶ,
 σῶθητι μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸν ἀρχαῖον φίλον 435
 Διόινυσον ἀνάλαβ', οὐ Κύκλωπι προσφερῆ.

ΧΟ. ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραι,
 Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κύρα.
 [ὡς διὰ μακροῦ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον
 χηρευόμεν τόνδ' οὐκ ἔχομεν καταφαγεῖν.] 440

ΟΔ. ἄκουε δὴ νυν ἣν ἔχω τιμωρίαν
 θηρὸς πανούργου σῆς τε δουλείας φυγῆν.

ΧΟ. λέγ' ὡς Ἀσιάδος οὐκ ἂν ἦδιον ψόφον
 κιθάρας κλύοιμεν ἢ Κύκλωπ' ὀλωλότα.

ΟΔ. ἐπὶ κῶμον ἔρπειν πρὸς κασιγνήτους θέλει 445
 Κύκλωπας ἤσθεις τῶδε Βακχίου ποτῶ.

ΧΟ. ξυνῆκ', ἔρημον ξυλλαβῶν δρυμοῖσιν
 σφάζαι μενουῖας ἢ πετρῶν ὄσαι κάτω.

ΟΔ. αὐδὲν τοιοῦτον, δόλιος ἢ πιθυμία.

ΧΟ. πῶς δαί; σοφόν τοί σ' ὄντ' ἀκούομεν πάλαι. 450

ΟΔ. κῶμον μὲν αὐτὸν τοῦδ' ἀπαλλάξαι, λέγων
 ὡς οὐ Κύκλωψι πῶμα χρή δοῦναι τόδε,
 μόνον δ' ἔχοντα βίοτον ἠδέως ἄγειν.
 ὅταν δ' ὑπνώσση Βακχίου νικώμενος,

- ἀκρέμων ἐλαίας ἐστὶν ἐν δόμοισί τις, 455
 ὃν φασγάνῳ τῷδ' ἐξαποξύνας ἄκρον
 ἐς πῦρ καθήσω· κἄθ' ὅταν κεκαυμένον
 ἴδω τιν, ἄρας θερμὸν ἐς μέσην βαλὼν
 Κύκλωπος ὄψιν ὄμματ' ἐκτήξω πυρί.
 γαυπηγίαν δ' ὡσεὶ τις ἀρμόζων ἀγήρ 460
 διπλοῖν χαλινοῖν τρίπανον κωπηλατεῖ,
 οὔτω κυκλώσω δαλὸν ἐν φαεσφόρῳ
 Κύκλωπος ὄψει, καὶ συναυαῖῳ κόρας.
- ΧΟ. ἰοῦ ἰοῦ.
 γέγηθα, μαινόμεσθα τοῖς εὐρήμασιν. 465
- ΟΔ. κἄπειτα καὶ σὲ καὶ φίλους γέροντά τε
 νεὼς μελαίνης κοῖλον ἐμβήσας σκάφος
 διπλαῖσι κώπαις τῆσδ' ἀποστελῶ χθονός.
- ΧΟ. ἔστ' οἶν ὅπως ἂν ὥσπερ ἐκ σπονδῆς θεοῦ
 κἀγὼ λαβοίμην τοῦ τυφλοῦντος ὄμματα 470
 δαλοῦ; φόνου γὰρ τοῦδε κοιωνεῖν θέλω.
- ΟΔ. δεῖ γοῦν· μέγας γὰρ δαλός· οὐ ξυλληπτέον.
- ΧΟ. ὡς κἂν ἀμαξῶν ἑκατὸν ἀραιίμην βάρος,
 εἰ τοῦ Κύκλωπος τοῦ κακῶς ὀλουμένου
 ὀφθαλμὸν ὥσπερ σφηκιὰν ἐκτρίψομεν. 475
- ΟΔ. σιγαῖτέ νυν· δόλον γὰρ ἐξεπίστασαι·
 χῶταν κελεύω, τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι
 πείθεσθ'· ἐγὼ γὰρ ἄνδρας ἀπολιπὼν φίλους
 τοὺς ἔνδον ὄντας οὐ μόνος σωθήσομαι.
 καίτοι φύγοιμ' ἂν, κἀκβέβηκ' ἄντρου μυχῶν· 480
 ἀλλ' οὐ δίκαιον ἀπολιπόντ' ἐμοὺς φίλους,
 ξὺν οἷσπερ ἦλθον δεῦρο, σωθῆναι μόνον.
- ΗΜ. α'. ἄγε, τίς πρῶτος; τίς δ' ἐπὶ πρώτῳ
 ταχθεῖς δαλοῦ κώπην ὀχμάσας
 Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων ὡσας 485
 λαμπρὰν ὄψιν διακναίσει;
- ΗΜ. β'. σίγα σίγα. καὶ δὴ μεθύων
 ἄχαριν κέλαδον μουσιζόμενος
 σκαιὸς ἀπῶδός καὶ κλανσόμενος 490
 χωρεῖ πετρίνων ἔξω μελάθρων.

φέρει νιν κώμοις παιδεύσωμεν
τὸν ἀπαίδευτον.

πάντως μέλλει τυφλὸς εἶναι.

ΗΜ. α'. μάκαρ ὅστις εὐιάζει 495

βοτρύων φίλαισι πηγαῖς

ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθεῖς,

φίλον ἄνδρ' ὑπαγκαλίζων,

ἐπὶ δεμνίοισι τ' ἄνθος

χλιδανῆς ἔχων ἑταίρας 500

μυρόχριστος λιπαρὸς βό-

στρυχον, αὐδᾶ δὲ, θύραν τίς οἴξει μοι;

ΚΥ.

παπαπαῖ, πλέως μὲν οἴνου,

γάνυμαι δὲ δαιτὸς ἡβῆ,

σκάφος, ὄλκας ὦς, γεμισθεῖς 505

ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας.

ὑπάγει μ' ὁ χόρτος εὐφρων

ἐπὶ κῶμον ἦρος ὦραις,

ἐπὶ Κύκλωπας ἀδελφούς.

φέρει μοι, ξεῖνε, φέρ' ἀσκὸν ἔνδος μοι. 510

ΗΜ. β'. καλὸν ὄμμασιν δεδορκῶς

καλὸς ἐκπερᾶ μελάθρων.

* * φιλεῖ τις ἡμᾶς.

λύχνα δαί' ἀμμένει σὸν

χρόα, κοῦ τέρεινα νύμφα, 515

δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων.

στεφάνων δ' οὐ μία χροιά

περὶ σὸν κράτα τάχ' ἐξομιλήσει.

ΟΔ. Κύκλωψ, ἄκουσον, ὡς ἐγὼ τοῦ Βακχίου

τούτου τρίβων εἶμ', ὃν πιεῖν ἔδωκά σοι. 520

ΚΥ. ὁ Βάκχιος δὲ τίς; θεὸς νομίζεται;

ΟΔ. μέγιστος ἀνθρώποισιν ἐς τέρψιν βίου.

ΚΥ. ἐρυγγάνω γοῦν αὐτὸν ἠδέως ἐγώ.

ΟΔ. τοιόσδ' ὁ δαίμων οὐδένα βλάπτει βροτῶν.

ΚΥ. θεὸς δ' ἐν ἀσκῶ πῶς γέγηθ' οἴκους ἔχων; 525

ΟΔ. ὅπου τιθῆ τις, ἐνθάδ' ἐστὶν εὐπετής.

ΚΥ. οὐ τοὺς θεοὺς χρῆ σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασιν.

- ΟΔ. τί δ', εἴ σε τέρπει γ'; ἢ τὸ δέρμα σοι πικρόν;
 ΚΥ. μισῶ τὸν ἄσκόν· τὸ δὲ ποτὸν φιλῶ τόδε.
- ΟΔ. μένων νῦν αὐτοῦ πῖνε κευθύμει, Κύκλωψ. 530
 ΚΥ. οὐ χρὴ μ' ἀδελφοῖς τοῦδε προσδοῦναι ποτοῦ;
 ΟΔ. ἔχων γὰρ αὐτὸς τιμιώτερος φανεῖ.
 ΚΥ. διδοὺς δὲ τοῖς φίλοισι χρησιμώτερος.
 ΟΔ. πυγμαῖς ὁ κῶμος λοῖδορόν τ' ἔριν φιλεῖ.
 ΚΥ. μεθύω μὲν, ἔμπας δ' οὔτις ἂν ψαύσειέ μου. 535
 ΟΔ. ὦ τᾶν, πεπωκότ' ἐν δόμοισι χρὴ μένειν.
 ΚΥ. ἡλίθιος ὅστις μὴ πίων κῶμον φιλεῖ.
 ΟΔ. ὅς δ' ἂν μεθυσθεῖς γ' ἐν δόμοις μείνη, σοφός.
 ΚΥ. τί δρῶμεν, ὦ Σειληνέ; σοὶ μένειν δοκεῖ;
 ΣΕ. δοκεῖ· τί γὰρ δεῖ συμποτῶν ἄλλων, Κύκλωψ; 540
 ΚΥ. καὶ μὴν λαχνῶδές γ' οὔδας ἀνθηρᾶ χλόη.
 ΣΕ. καὶ πρὸς γε θάλπος ἡλίου πίνειν καλόν.
 ΚΥ. * * * * *
 ΣΕ. κλίθητί νῦν μοι πλευρὰ θεῖς ἐπὶ χθονός.
 ΚΥ. [ἰδού·]
 τί δῆτα τὸν κ'ρατῆρ' ὄπισθέ μου τίθης; 545
 ΣΕ. ὡς μὴ παριών τις καταλάβῃ.
 ΚΥ. πίνειν μὲν οὖν
 κλέπτων σὺ βούλει· κάτθες αὐτὸν ἐς μέσον.
 σὺ δ', ὦ ξέν', εἶπε τοῦνομ' ὃ τι σε χρὴ καλεῖν.
- ΟΔ. Οὔτιν' χάριν δὲ τίνα λαβών σ' ἐπαινέσω;
 ΚΥ. πάντων σ' ἐταίρων ὕστατον θοινάσομαι. 550
 ΟΔ. καλόν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως, Κύκλωψ.
 ΚΥ. οὔτος, τί δρᾶς; τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα;
 ΣΕ. οὐκ, ἀλλ' ἐμ' οὔτος ἔκυσεν, ὅτι καλὸν βλέπω.
 ΚΥ. κλαύσει, φιλῶν τὸν οἶνον οὐ φιλοῦντά σε.
 ΣΕ. ναὶ μὰ Δί', ἐπεὶ μού φησ' ἐρᾶν ὄντος καλοῦ. 555
 ΚΥ. ἔγχει· πλέων δὲ τὸν σκύφον δίδου μόνον.
 ΣΕ. πῶς οὖν κέκραται; φέρε διασκεψώμεθα.
 ΚΥ. ἀπολείς· δὸς οὕτως.
 ΣΕ. ναὶ μὰ Δί' οὐ πρὶν ἂν γε σὲ
 στέφανον ἴδω λαβόντα, γείσωμαί τ' ἔτι.
 ΚΥ. ὦνοχόος ἄδικος. 560

- ΣΕ. *οὐ μὰ Δί' ἀλλ' ὦνος γλυκύς.
ἀπομυκτέον δέ σοί γ', ὅπως λήψει πιεῖν.
- ΚΥ. ἰδοῦ, καθαρὸν τὸ χεῖλος αἱ τρίχες τέ μου.
- ΣΕ. θεῖς νυν τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως, κατ' ἔκπιε,
ὥσπερ μ' ὄρας πίνοντα χῶσπερ οὐκ ἐμέ.
- ΚΥ. ᾄ ᾄ, τί δράσεις; ΣΕ. ἠδέως ἡμύστισα. 565
- ΚΥ. λάβ', ὦ ξέν', αὐτὸς οἰνοχόος τέ μου γενοῦ.
- ΟΔ. γιγνώσκεται γοῦν ἢ ἄμπελος τῆμῃ χερί.
- ΚΥ. φέρ' ἔγχεόν νυν. ΟΔ. ἐγχείω, σίγα μόνον.
- ΚΥ. χαλεπὸν τόδ' εἶπας, ὅστις ἂν πίνῃ πολύν.
- ΟΔ. ἰδοῦ λαβὼν ἔκπιθι καὶ μηδὲν λίπης. 570
- ΚΥ. * * * *
- ΟΔ. συνεκθανεῖν †δὲ σιγῶντα χρῆ τῷ πώματι.
- ΚΥ. παπαῖ, σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου.
- ΟΔ. κὰν μὲν σπάσῃ γε δαιτὶ πρὸς πολλῇ πολὺν
τέγξας ἄδιψον νηδὺν, εἰς ὕπνον βαλεῖ·
ἦν δ' ἐκλίπης τι, ξηρανεῖ σ' ὁ Βάκχιος. 575
- ΚΥ. ἰοῦ ἰοῦ,
ὡς ἐξένευσα μόγισ· ἄκρατος ἢ χάρις·
ὁ δ' οὐρανός μοι συμμεμιγμένος δοκεῖ
τῇ γῆ φέρεσθαι, τοῦ Διός τε τὸν θρόνον
λεύσσω τὲ πᾶν τε δαιμόνων ἀγνὸν σέβας. 580
οὐκ ἂν φιλήσαιμ'· αἱ Χάριτες πειρῶσί με.
ἄλις Γανυμήδην τόνδ' ἔχων ἀναπαύσομαι
κάλλιστα νῆ τὰς Χάριτας. ἦδομαι δέ πως
τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον ἢ τοῖς θήλεσιν.
- ΣΕ. ἐγὼ γὰρ ὁ Διός εἰμι Γανυμήδης, Κύκλωψ; 585
- ΚΥ. ναὶ μὰ Δί', ὃν ἀρπάζω γ' ἐγὼ κ τοῦ Δαρδάνου.
- ΣΕ. ἀπόλωλα, παῖδες· σχέτλια πείσομαι κακά.
- ΧΟ. μέμφει τὸν ἔραστήν κἀντρυφᾶς πεπωκότι;
- ΣΕ. οἴμοι· πικρότατον οἶνον ὄψομαι τάχα.
- ΟΔ. ἄγε δῆ, Διονύσου παῖδες, εὐγενῆ τέκνα, 590
ἔνδον μὲν ἀνὴρ τῷδ' ὕπνω παρειμένος
τάχ' ἐξ ἀναίδους φάρυγος ὠθήσει κρέα.
δαλὸς δ' ἔσωθεν αὐλίων ὠθεῖ καπνόν.
παρηυτρέπισται δ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν πυροῦν

Κύκλωπος ὄψιν· ἀλλ' ὅπως ἀνὴρ ἔσει.

595

ΧΟ. πέτρας τὸ λῆμα καδάμαντος ἔξομεν.

χώρει δ' ἐς οἴκους, πρὶν τι τὸν πατέρα παθεῖν
ἀπάλαμνον, ὡς σοὶ τάνθάδ' ἐστὶν εὐτρεπή.

ΟΔ. Ἦφαιστ' ἀναξ Αἰτναῖε, γείτονος κακοῦ,
λαμπρὸν πυρώσας ὄμμ', ἀπαλλάχθηθ' ἄπαξ, 600
σύ τ', ὦ μελαίνης Νυκτὸς ἐκπαίδευμ', ὕπνε,
ἄκρατος ἐλθέ θηρὶ τῷ θεοστυγεῖ,

καὶ μὴ πὶ καλλίστοισι Τρωικοῖς πόνοις
αὐτόν τε ναύτας τ' ἀπολέσητ' Ὀδυσσεά·
ὑπ' ἀνδρὸς, ᾧ θεῶν οὐδὲν ἢ βροτῶν μέλει. 605
ἢ τὴν τύχην μὲν δαίμον' ἠγείσθαι χρεῶν,
τὰ δαιμόνων δὲ τῆς τύχης ἐλάσσονα.

ΧΟ. λήψεται τὸν τράχηλον
ἐντόνως ὁ καρκίνος

τοῦ ξένων δαιτυμόνος· πυρὶ γὰρ τάχα 610

φωσφόρους ὀλεῖ κόρας·

ἤδη δαλὸς ἠνθρακωμένος

κρύπτεται εἰς σποδιάν, δρυὸς ἄσπετον ἔρνος. 615

ἀλλ' ἴτ' ὦ, μόρον πράσσειτ' ὦ,
μαιομένου ἔξελετ' ὦ βλέφαρον

Κύκλωπος, ὡς πῆη κακῶς.

καγὼ τὸν φιλοκισσοφόρον Βρόμιον 620

ποθεινὸν εἰσιδεῖν θέλω,

Κύκλωπος λιπὼν ἐρημίαν.

ἄρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίξομαι;

ΟΔ. σιγατέ πρὸς θεῶν, θῆρες, ἠσυχάζετε,

συνθέντες ἄρθρα στόματος· οὐδὲ πνεῖν ἐῷ, 625

οὐ σκαρδαμύσσειν, οὐδὲ χρέμπτεσθαί τινα,

ὡς μὴ ἔξεγερθῆ τὸ κακὸν, ἔς τ' ἂν ὄμματος

ὄψις Κύκλωπος ἐξαμιλληθῆ πυρὶ.

ΧΟ. σιγῶμεν ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις.

ΟΔ. ἄγε νυν ὅπως ἄψεσθε τοῦ δαλοῦ χεροῖν· 630

ἔσω μολόντες· διάπυρος δ' ἐστὶν καλῶς.

ΧΟ. οὔκουν σὺ τάξεις οὔστινας πρώτους χρεῶν
κυτὸν μοχλὸν λαβόντας ἐκκαίειν τὸ φῶς

Κύκλωπος, ὡς ἂν τῆς τύχης κοινώμεθα ;

ΗΜ. α'. ἡμεῖς μὲν ἔσμεν μακρότερον πρὸ τῶν θυρῶν 635
ἔστῶτες ὠθεῖν ἐς τὸν ὀφθαλμὸν τὸ πῦρ.

ΗΜ. β'. ἡμεῖς δὲ χωλοὶ γ' ἀρτίως γεγενήμεθα.

ΗΜ. α'. ταυτὸν πεπόνθατ' ἄρ' ἐμοί· τοὺς γὰρ πόδας
ἔστῶτες ἐσπάσθημεν οὐκ οἶδ' ἐξ ὄτου.

ΟΔ. ἔστῶτες ἐσπάσθητε ; ΗΜ. β'. καὶ τά γ' ὄμ-
ματα 640

μέστ' ἐστὶ κόνεως ἡμῖν ἢ τέφρας ποθέν.

ΟΔ. ἄνδρες πονηροὶ κούδεν οἶδε σύμμαχοι.

ΧΟ. ὅτιη τὸ νῶτον τὴν ῥάχιν τ' οἰκτείρομεν,
καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκβαλεῖν οὐ βούλομαι
τυπτόμενος, αὕτη γίγνεται πονηρία ; 645

ἀλλ' οἶδ' ἐπωδὴν Ὀρφέως ἀγαθὴν πάνυ,
ὡς αὐτόματον τὸν δαλὸν ἐς τὸ κρανίον
στείχονθ' ὑφάπτειν τὸν μονῶπα παῖδα γῆς.

ΟΔ. πάλαι μὲν ἤδη σ' ὄντα τοιοῦτον φύσει,
νῦν δ' οἶδ' ἄμεινον. τοῖσι δ' οἰκείοις φίλοις 650
χρηῆσθαί μ' ἀνάγκη. χειρὶ δ' εἰ μηδὲν σθένεις,
ἀλλ' οὖν ἐπεγκέλευέ γ', ὡς εὐψυχίαν
φίλων κελευσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα.

ΧΟ. δράσω τάδ'. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύσομεν.
κελευσμάτων δ' ἕκατι τυφέσθω Κύκλωψ. 655

ἰὼ ἰὼ, γενναιότατοι,

ὠθεῖτε, σπεύδετε,

ἐκκαίετε τὴν ὄφρυν

θηρὸς τοῦ ξενοδαίτα.

τύφετ' ὦ, καίετ' ὦ

τὸν Αἴτνας μηλονόμον. 660

·τόρνευ', ἔλκε, μηδέ σ' ἐξοδυνηθεῖς

δράση τι μάταιον.

ΚΥ. ὦμοι, κατηνθρακώμεθ' ὀφθαλμοῦ σέλας.

ΧΟ. καλὸς γ' ὁ παιάν· μέλπε μοι τόνδ', ὦ Κύκλωψ.

ΚΥ. ὦμοι μάλ', ὡς ὑβρίσμεθ', ὡς ὀλώλαμεν. 665

ἀλλ' οὔτι μὴ φύγητε τῆσδ' ἐξω πέτρας
χαίροντες, οὐδὲν ὄντες· ἐν πύλαισι γὰρ

σταθεῖς φάραγγος τάσδ' ἐναρμόσω χέρας.

ΧΟ. τί χρῆμ' αὐτεῖς, ὦ Κύκλωψ; ΚΥ. ἀπωλόμην.

ΧΟ. αἰσχρὸς γε φαίνει. ΚΥ. καπὶ τοῖσδέ γ' ἄθλιος. 670

ΧΟ. μεθύων κατέπεσες ἐς μέσους τοῖς ἄνθρακας;

ΚΥ. Οὐτίς μ' ἀπώλεσ'. ΧΟ. οὐκ ἄρ' οὐδεὶς *σ' ἠδίκηι.

ΚΥ. Οὐτίς με τυφλοῖ βλέφαρον. ΧΟ. οὐκ ἄρ' εἶ τυφλός.

ΚΥ. ὡς δὴ σί. ΧΟ. καὶ πῶς σ' οὔτις ἂν θείῃ τυφλόν;

ΚΥ. σκώπτεις· ὁ δ' Οὔτις ποῦ ἔστιν; 675

ΧΟ. οὐδαμοῦ, Κύκλωψ.

ΚΥ. ὁ ξένος, ἴν' ὀρθῶς ἐκμάθῃς, μ' ἀπώλεσεν,

ὁ μιαρὸς, ὅς μοι δούς τὸ πῶμα κατέκλυσεν.

ΧΟ. δεινὸς γὰρ οἶνος καὶ παλαίεσθαι βαρύς.

ΚΥ. πρὸς θεῶν, πεφεύγασ' ἢ μένουσ' εἴσω δόμων;

ΧΟ. οὔτοι σιωπῇ τὴν πέτραν ἐπήλυγα 680

λαβόντες ἐστήκασι. ΚΥ. ποτέρας τῆς χερός;

ΧΟ. ἐν δεξιᾷ σου. ΚΥ. ποῦ;

ΧΟ. πρὸς αὐτῇ τῇ πέτρᾳ.

ἔχεις; ΚΥ. κακόν γε πρὸς κακῷ· τὸ κρανίον
παίσας κατέαγα.

ΧΟ. καί σε διαφεύγουσί γε.

ΚΥ. οὐ τῆδ'; ἐπεὶ τῆδ' εἶπας. ΧΟ. οὐ ταύτη λέγω. 685

ΚΥ. πῆ γάρ; ΧΟ. περιάγουσίν σε πρὸς τὰριστερά.

ΚΥ. οἴμοι· γελῶμαι· κερτομεῖτέ μ' ἐν κακοῖς.

ΧΟ. ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλὰ πρόσθεν οὗτός ἐστί σου.

ΚΥ. ὦ παγκάκιστε, ποῦ ποτ' εἶ;

ΟΔ. τηλοῦ σέθεν

φυλακαῖσι φρουρῶ σῶμ' Ὀδυσσέως τόδε. 6

ΚΥ. πῶς εἶπας; ὄνομα μεταβαλῶν καινὸν λέγεις;

ΟΔ. ὅπερ γ' ὁ φύσας ὠνόμαζ' Ὀδυσσέα.

δώσειν δ' ἔμελλες ἀνοσίου δαιτὸς δίκας·

κακῶς γὰρ ἂν Τροίαν γε διεπύρωσάμην,

εἰ μὴ σ' ἐταίρων φόνον ἐτιμώρησάμην. 635

ΚΥ. αἰαί· παλαιὸς χρῆσμὸς ἐκπεραίνεται.

τυφλὴν γὰρ ὄψιν ἐκ σέθεν σχήσειμ' ἔφη

Τροίας ἀφορμηθέντος. ἀλλὰ καὶ σέ τοι

δίκας ὑφέξειν ἀντὶ τῶνδ' ἐθέσπισε

πολὺν θαλάσση χρόνον ἐναιωρούμενον.

700

ΟΔ. κλαίειν σ' ἄνωγα· καὶ δέῳραχ' ὅπερ λέγω.
ἐγὼ δ' ἐπ' ἀκτὰς εἶμι, καὶ νεὼς σκάφος
ἦσω ὑπὲρ πόντον Σικελὸν ἔς τ' ἐμὴν πάτραν.

ΚΥ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ σε τῆσδ' ἀπορρήξας πέτρας
αὐτοῖσι σὺν ναύταισι συντρίψω βαλῶν.
ἄνω δ' ἐπ' ὄχθον εἶμι, καίπερ ὦν τυφλὸς,
δι' ἀμφιτρῆτος τῆσδε προσβαίνων ἔποδι.

705

ΧΟ. ἡμεῖς δὲ συνναῦταί γε τοῦδ' Ὀδυσσέως
ὄντες τὸ λοιπὸν Βακχίῳ δουλεύσομεν.

VERBORUM ET NOMINUM
INDEX.

INDEX.

- ἀβάκχευτος O. 319
 Ἀβαυτίς H. 185
 ἄβατος P. 1752
 ἀβροκόμας T. 1099
 ἀβρόπλουτος T. 1148
 ἀβροσύνη O. 349
 ἀβρότης A. 1343
 ἀβρύνεσθαι A. 858
 Ἀγαμέμνων T. 4, 545, 561,
 664, 769. A. 3, 621, 1104.
 O. 17, 1234
 ἀγαπάζειν P. 1327
 ἀγασθαι P. 1054. A. 28. II.
 845
 Ἀγνηορίδαι P. 217
 Ἀγήνωρ P. 281, 291
 ἀγήρατος A. 568
 ἀγκύλη T. 1408. O. 1477
 ἀγκών A. 131
 ἀγμός T. 263
 ἀγνεύειν T. 1227
 ἀγνίζειν T. 705, 1039, 1199.
 H. 940, 1145, 1324. O. 429
 ἄγορος T. 1096. H. 412
 ἀγρεύειν T. 1163
 ἀγριοῦν O. 616
 ἀγριοῦσθαι T. 348. O. 226, 387
 ἀγροβάτης C. 54
 ἀγρότης O. 1270
 ἀγρώστης H. 377
 ἀγυιεύς P. 631
 ἄγυρις A. 753
 ἀγχίαλος A. 169
 ἀγχίπλους T. 1325
 ἀγώγιμος C. 390
 ἀγὼν περὶ ψυχῆς P. 1330. O.
 847
 ἀδάμας C. 596
 Ἄδραστος P. 77, 160, 409, 569,
 704, 949, 1134, 1187
 ἄδουτον T. 973, 1156
 Ἄερόπη O. 18, 1009
 Ἀζᾶνες O. 1647
 ἄζεσθαι O. 1116
 Ἀθάνα C. 294. T. 1475
 ἀθέμιτος P. 612
 Ἀθῆναι T. 977, 1087, 1449.
 1488. P. 1705. H. 621, 1421
 Ἀθηναία T. 1436
 ἀθορύβως O. 630
 ἀθυρόγλωσσος O. 903
 ἄθυρσος O. 1492
 αἰαγμα P. 1519
 Αἰακίδης A. 1045
 Αἰαλός A. 699, 855
 Αἴας A. 192, 288. O. 1480
 Αἴγινα A. 697
 Αἴγισθος O. 435, 561, 619, 872,
 1158
 Ἄιδης H. 116
 αἰκισμα P. 1527
 Αἴμων P. 758, 944, 1588, 1638
 Αἰνιᾶνες A. 277
 αἰνιγμα P. 1049, 1688, 1730.
 A. 1147
 αἰνιγμός P. 1353
 αἰνίσσεσθαι H. 1120
 αἶπος P. 851
 αἶρεσθαι ὄρου P. 434.—πέυθος
 H. 147
 αἴσιος ἔδρα (ὀρνίθων) H. 596
 Αἰτναῖος C. 20, 62, 95, 395,
 599
 Αἰτνη C. 130, 298, 660. H. 639

- Αἰτωλὸς P. 134-9, 981, 1109
 αἰώρημα O. 983
 ἀκάρπιστος P. 210
 ἄκατος O. 341
 ἀκέραιος P. 943. O. 922
 ἀκήρατος H. 1314
 ἀκοντίζειν T. 1370. P. 1167.
     O. 1241
 ἀκοντιστήρ P. 140
 ἀκρεμῶν C. 455
 ἀκροθίνια T. 75, 459. P. 203,
     282
 ἀκροθινιάζεσθαι H. 476
 ἀκρόπολις O. 1094
 ἄκνυμος H. 693
 ἀκύμων T. 1444
 Ἄλαι T. 1452
 ἀλαίνειν P. 1536. T. 284. O.
     532
 ἀλαλαγμὸς C. 65
 ἀλαλή P. 335
 ἀλάστωρ H. 1234. P. 1556,
     1593. A. 878, 946. O. 357,
     1546
 Ἀλέξανδρος A. 1236
 ἀλεξητήριος H. 470
 Ἀλθαία C. 39
 ἀλίαστος O. 1479
 ἀλίζειν (ᾱ) H. 412
 ἀλίτυπος O. 373
 Ἄλκαϊος H. 2
 Ἀλκμήνη H. 712, 1260
 ἀλκυῶν T. 1090
 ἀλλὰ μὴν—γε A. 1367
 ἀλλάσσειν P. 74, 1246
 ἀλλάσσεσθαι T. 292
 ἄλλεσθαι O. 278
 ἀλόγιστος O. 1156
 ἀλουσία O. 226
 ἀλύειν C. 434. O. 277
 ἄλυσις O. 983
 Ἄλφειος A. 276
 Ἄμαζόνες H. 408
 ἀμαξοπληθῆς P. 1158
 ἀμαρτύρητος H. 290
 ἀμέργειν H. 397
 ἀμιλλᾶσθαι T. 1479. A. 309.
     O. 456. H. 960, 1205, 1255
 ἀμνημόνευτος T. 1419
 ἀμνήμων H. 1397. P. 64
 ἀμουσία H. 676
 ἀμπνοή T. 92
 Ἄμυμώνια ὕδατα P. 188
 ἀμυνάθειν A. 910
 ἀμύντωρ O. 1588
 ἀμυστίζειν C. 565
 ἄμυστις C. 417
 Ἄμφάναια H. 392-
 ἀμφέπειν T. 1247. P. 340
 ἀμφήρης C. 15. H. 243
 ἀμφιαλῆς C. 60
 Ἄμφιάραιος P. 173, 1111
 ἀμφίβλημα P. 779
 ἀμφίβληστρον T. 96
 ἀμφίλεκτος P. 500
 ἀμφιτρῆς C. 707
 Ἄμφιτρίτη T. 426
 Ἄμφιτρώων H. 2, 278, 315, 354
 Ἄμφίων H. 30. P. 115, 824
 ἀναβακχεύειν O. 338
 ἀναβολή H. 93
 ἀνάδελφος T. 475, 613
 ἀνακαλύπτειν O. 294. A. 1146
 ἀνακλάζειν (ἀνέκλαγον) A.
     1062
 ἀναλαλάζειν P. 1395
 ἀναμετρεῖσθαι T. 346. O. 14
 ἀναπτεροῦν O. 876
 ἀναστέλλειν T. 1378
 ἀναστομοῦν C. 357
 ἀνατινάσσειν O. 341
 ἄναυλος P. 790
 Ἄναυρος H. 390
 ἀναχορεύειν O. 582. P. 1756
 ἀναψυχή T. 1442
 ἀνδρῶσθαι H. 42
 ἀνεπίληπτος O. 922
 ἀνευφημεῖν O. 1335
 ἀνεψιὸς T. 919
 ἀνήφαιστον πῦρ O. 621
 ἀνθεμόρρυτος T. 634
 ἀνθρακοῦν C. 614

- ἀνθρωποκτόνος C. 127. T. 389
 ἀνιάρως (ἰᾶ) O. 230. P. 1313
 ἀνίδρυτος T. 971
 ἀνικέτευτος A. 1003
 ἀνολολύζειν T. 1337
 ἀντάλλαγμα O. 1157
 ἀνταλλάσσειν P. 1633
 ἀνταναλίσκειν O. 1165
 ἀνταυγεῖν O. 1519
 ἀνταφιέναι A. 473
 ἀντήρης P. 754, 1367. A. 224
 Ἀντιγόνη P. 58, 88, 757, 1264
 ἀντιτιμωρεῖσθαι T. 357
 ἀντίψαλμος T. 179
 ἀντολή P. 504
 ἀνύειν P. 453
 ἀξιόχρεως O. 597
 ἄξων P. 1194
 ἌONES P. 644
 ἀπαίρειν T. 511, 967. A. 634.
 C. 131
 ἀπάλαμνος C. 598
 ἀπαλλάσσειν T. 994. P. 1409
 ἀπαντᾶν H. 542. P. 1392
 ἀπαράμυθος A. 620
 ἀπαρθένευτος P. 1740. A. 993
 ἀπεμπολαῦν T. 1360. P. 1228
 ἀπέρρειν H. 260
 ἀπηλιώτης C. 19
 ἀπήνη P. 329, 847. A. 147, 618
 Ἀπιδανός A. 713
 ἀποβλέπειν T. 928
 ἀποθερίζειν (ἀπέθρισεν) O.
 128
 ἀποθέσθαι T. 376. A. 558
 ἀποινοδίκος H. 888
 ἀποκαλεῖν A. 1354
 ἀποκουφίζειν O. 1341
 ἀπολαγχάνειν H. 331
 ἀπολαύειν τί τινος T. 526. P.
 1205. H. 1224
 ἀπόλαυσις H. 1370
 ἀπολωτίζειν A. 794
 ἀποναίειν (-ἀσθην, -ασθαι) T.
 175, 1260
 ἀπονέμειν P. 548
 ἀπορεῖν, ἰπόρημαι A. 537
 ἄπος P. 851
 ἀποστολή P. 1044. A. 688
 ἀποστρέφεσθαι τινα T. 801,
 1165. O. 720
 ἰποσφραγίζειν O. 1108
 ἀποφέρεσθαι τι A. 298. P.
 1161
 ἀποψᾶν T. 311
 ἀπρόσφθεγκτος T. 951
 ἀπρόσφορος A. 287
 ἀραῖος T. 778
 ἀραῖσθαι P. 67
 ἀρβύλη H. 1304. O. 140, 1471
 ἀργεῖν P. 625
 ἀργία H. 592
 Ἄρεθουσα A. 170
 Ἄρειος ὄχθος T. 961
 — πάγος T. 1470. O. 1651
 ἀριστεύς P. 1226, 1245. A. 28
 Ἄρκαδες O. 1647
 ἀρκύστατος O. 1420
 ἀρμάτειος O. 1385
 ἀρματεύειν O. 994
 Ἄρμονία P. 7, 822
 ἀρπάγη C. 33
 Ἄρτεμις T. 9, 86, 244, 748, 784.
 P. 152, 191, 802. A. 91, 359,
 1114, 1312, 1395
 — λοχία T. 1097
 ἀρτίφρων A. 877
 ἀρχηγέτης O. 555
 ἀρχιτέκτων C. 477
 Ἄσια O. 353
 Ἀσιας C. 443. O. 1396
 Ἀσιᾶτις T. 396. H. 643
 Ἄσιήτης T. 180
 ἀσπιδηφόρος P. 1096
 ἀσπιδοφέρμων P. 796
 ἀστάθμητος O. 981
 ἀστράπτειν P. 110
 ἀστρωπός H. 406. P. 129
 ἀσυνεσία P. 1727
 ἀσύνητος A. 368, 394, 654, 691.
 P. 570, 1612, 1730
 ἀσχιτᾶν A. 920

- ἀσχάλλειν O. 785
 ἄσωπιὰς H. 785
 ἄσωπός A. 697. H. 1163
 Ἀταλάντη P. 150, 1108, 1153
 αἶψα δὴ H. 1353
 Ἄτθις T. 223, 1450. P. 1706.
   A. 246
 Ἄτλαντικός H. 234
 Ἄτλας H. 405
 Ἄτρεῖδαι T. 898. A. 928, 1254.
   O. 810, 1538, 1552
 ἀτρεμαῖα P. 177. H. 1054
 Ἄτρεὺς T. 3, 545, 812, 918. A. 30,
   266, 321, 474, 1233. O. 11, 15
 αὐθέντης A. 1190. H. 1359
 αὐλεῖσθαι T. 367
 Αὔλις T. 9, 26, 215, 339, 358,
   538, 770, 1082. A. 14, 81,
   166, 350, 660. O. 658
 αὔτειν P. 1271, 1337, 1552
 αὐτεπάγγελτος H. 706
 αὐτεπώνυμος P. 769
 αὐτόματος T. 1166-7
 αὐτοσφαγῆς P. 1316
 αὐτουργός O. 920
 ἀφανῆς T. 757
 ἀφανίζειν T. 764. P. 1041
 ἀφασία H. 515. A. 837
 ἀφείδειν T. 1354
 ἀφορμὴ P. 199. H. 236
 Ἀφροδίτη C. 70. P. 399. A.
   69, 181, 546, 557, 1159, 1264
 ἀφροσύνη A. 1431
 ἀφύσσειν A. 1051
 Ἀχερόντιος H. 770
 Ἀχερούσιος H. 838
 Ἀχέρων P. 1312
 Ἀχιλλεύς T. 25, 369, 663, 856.
   A. 100, 124, 207, 362, 803,
   1341. O. 1657
 Ἀχιλλέως ὁρόμοι T. 435
 ἄχνη O. 115
   B.
 βάθρον T. 1158
 βάκτρευμα P. 1539
 βάκχαι C. 64, 72
 βακχεῖος P. 21, 228. C. 73
 βακχεύειν H. 966, 1122, 1142.
   T. 1243. O. 835
 βάκχη P. 1489
 βακχιάζειν C. 204
 Βάκχιος C. 9, 73, 143, 429, 521,
   709. T. 953. P. 655
 Βάκχος T. 164
 βάκχος H. 1119
 βαλβίς H. 867
 βαλιός A. 222
 βάλλειν πέτροις, -ους, T. 318,
   1376
 βαρβαροῦσθαι O. 485
 βᾶρις A. 297
 βλάβος H. 824
 βληχὴ C. 59
 βοᾶσθαι A. 1346
 βοτρυχώδης P. 1485
 βουπόροι ὄβελοι C. 302
 βούσταθμα A. 76
 βουφόρβια T. 301
 βουφορβός T. 237, 265, 462
 βραβεία P. 450
 βραβεὺς O. 1065, 1650
 Βραυρωνία T. 1463
 βρέτας T. 980-6, 1040, 1165,
   1291, 1477-81. P. 1250, 1473
 βρίθειν P. 1557
 Βρόμιος H. 682. C. 1, 63, 99,
   112, 620. P. 649, 785, 1752
 βροτήσιος O. 271
 βρύκειν C. 359, 372
   Γ.
 Γαλήνεια H. 402. A. 547
 γαλήνη O. 728
 γαληνός T. 345. O. 279
 Γανυμήδης C. 582-5. A. 1053.
   O. 1392
 γάνυσθαι T. 1239
 γαπετής P. 668
 γαυροῦσθαι O. 1532
 γεγωνεῖν O. 1220
 γεῖσα T. 113. P. 1158, 1180.
   O. 1570, 1620

γέμειν H. 1245
 γεμίζειν C. 505
 γεραιός (αἴ) H. 446
 Γεραίστιοι C. 295. O. 992
 γεύειν τινά τι C. 149
 γεύεσθαι C. 559
 γηγενέτης P. 128
 γηροβοσκός P. 1436
 Γίγαντες H. 179, 1272
 γίγας P. 128, 1131
 Γλαῦκος O. 364
 γλυφίς O. 274
 Γοργών P. 456. H. 990. O.
 1520
 Γουνεύς A. 278
 γραφή T. 735, 762. P. 129,
 1135. A. 363
 γύαλα P. 237. T. 1236
 γυμνάσια P. 368
 γυμνήτες P. 1147

Δ.

Δαίδαλος H. 471
 δαίειν γάμον &c. A. 123, 707,
 720. O. 15
 — δέδασται H. 1329
 δαΐζειν (δαΐχθεις) T. 872
 δαιμονᾶν P. 888
 δακρυρροεῖν P. 370. A. 889.
 H. 1014, 1114, 1181
 δαλός C. 462, 471-2, 593, 630.
 H. 928
 Δαναΐδαι T. 359. P. 466, 860,
 1245, 1395. A. 337, 729, 1200.
 O. 876, 1250, 1279
 Δαναΐδες P. 1675
 Δαναοί P. 430, 1226. A. 135,
 1030. O. 1621
 Δανυός O. 872. H. 1019
 Δαρδανία O. 1392
 Δαρδανίδης A. 1049
 Δάρδανος C. 586. A. 881
 δαρὸς χρόνος H. 702. O. 55.
 T. 1339
 δειράδες T. 1090, 1240, 1451.
 P. 206

δέλεαρ T. 1181
 δέλτος T. 584, 603, 667, 787.
 A. 35, 155, 307, 891
 Δελφικός O. 1656
 Δελφίς O. 1094
 Δελφοί P. 980
 δενδρῶτις H. 790
 δεξιμήλος P. 632
 δεῦρ' αἰεί P. 1209. O. 1663
 †δὴ γε H. 1146. A. 1207
 δῆθεν O. 1119, 1320. H. 949
 Δηλιάδες H. 637. T. 1235
 δημεύειν C. 119
 Δημήτηρ H. 1104. C. 121. P.
 685
 δῆποτε II. 444
 διαβιάζεσθαι T. 1365
 διακανάσσειν C. 158
 διακναίειν C. 486. A. 27
 διακονεῖν C. 406
 διακροτεῖν C. 180
 διαλαλεῖν C. 175
 διαλλαγή P. 375, 443, 515, 701
 διαλλακτής P. 468
 διαλλάσσειν P. 436, 445
 διαλυμαίνεσθαι O. 1515
 διαντλεῖν H. 1373
 διαπτυχή T. 727, 793
 διαπυροῦν C. 694
 διαπαλύνειν P. 1159
 διαπείρειν P. 26
 διαριθμεῖν T. 966
 διασαφεῖν P. 398
 διατινάσσειν T. 282
 διατριβή P. 751
 †διαύειν H. 1049
 διαφορεῖν H. 571
 διήρης P. 90
 δικαστής H. 1150
 δικεῖν P. 641, 665-8, 1417,
 1490. O. 991, 1470. H. 493
 Δίκτυνα T. 127
 Διομήδης H. 382. A. 199. O.
 898
 Διονυσίᾶς H. 891. C. 590
 Διόνυσος T. 1244. P. 228

διοπετιής T. 977
 Διοσκόρω T. 272. A. 769. O.
 465
 Διρκαῖος πόρος P. 730
 Δίρκη H. 27, 573, 784. T. 401.
 P. 102, 131, 238, 368, 647,
 932
 Δίρφυς H. 185
 δίσκος A. 200
 διχορραγής H. 1008
 διωθεῖν H. 315
 διώνυμος P. 683
 δοκεῖν μὴ T. 349
 — οὐ T. 802
 δόρξ H. 376
 δράκαινα T. 236
 δρακεῖν H. 951
 δρακόντειος P. 1315
 δρακοντώδης O. 256
 δράκων T. 1245. P. 232, 657,
 820, 931. O. 479. H. 253
 δρασεῖεν P. 1208
 δύσγνοια H. 1107
 δυσέλενος O. 1388. A. 1316
 δύσλυτος P. 375
 δυσζύνετος P. 1507
 δυσόρφναιος P. 325
 δυσπραξία H. 1240
 δυσπρόσιτος A. 345
 δύστλητος P. 1438
 δυναστράπεζος H. 385
 δύσχορτος T. 219
 Δωδώνη P. 982
 δωρεῖσθαι τινά τινι O. 117
 Δωρικὸς O. 1372

E.

Ἔβρος H. 386
 εγκαθιδρύειν T. 978
 ἐγκανάσσειν C. 152
 ἐγκάπτειν C. 629
 ἐγκαρτερεῖν H. 1351
 Ἐγκέλαδος H. 908. C. 7
 ἐγκερτομεῖν A. 1006
 ἔγκληρος H. 468. T. 682
 ἐγκουεῖν H. 521

ἐγκροτεῖν T. 1363
 εἰ δ' οὖν H. 213
 εἰκάζειν A. 845
 εἰκὼν H. 1002
 εἶπα, εἶπον, C. 101
 εἶπερ γε T. 1200. P. 725, 1652
 Εἰρήνη θεὰ O. 1683
 εἰσπράσσεσθαι T. 559
 Ἐκάτη P. 109
 ἑκατογκέφαλος H. 882, 1188
 ἐκβῆναί τι H. 82. T. 98
 ἔκβολον T. 1042
 ἐκβρυχᾶσθαι T. 1390
 ἐκγαυροῦσθαι A. 101
 ἐκκρήμνασθαι H. 520
 ἐκκωφᾶν O. 1287
 ἐκλευκαίνειν T. 1387
 ἐκλυτήριον P. 969
 ἐκμάσσειν H. 1400
 ἐκμετρεῖν A. 816
 ἐκμιμεῖσθαι H. 1298
 ἐκμόχθεῖν H. 309. T. 1455
 ἐκνεῖν T. 1186. C. 576
 ἐκνεύειν T. 1330. P. 920, 1268
 ἐκπαγλεῖσθαι O. 890
 ἐκπαίδευμα C. 601
 ἐκπαίειν H. 460
 ἐκπατάσσειν H. 883
 ἐκπλεως C. 247, 416
 ἐκπληροῦν P. 1135. O. 54
 ἐκπροθυμεῖσθαι P. 1678
 ἐκπροκρίνειν P. 214
 ἐκπτοεῖν C. 185
 ἐκπυροῦν H. 421
 ἐκράνειν C. 402
 ἐκστέφειν, ἐξεστεμμένος H.
 526
 ἐκσφραγίζεσθαι H. 53
 ἐκσωρεύειν P. 1195
 ἐκτάδην P. 1698
 ἐκτίκειν C. 459
 Ἐκτωρ O. 1480
 ἐκφοινίσσειν T. 250. P. 42
 ἐκφορεῖσθαι (med.) C. 234
 ἐκφρεῖν P. 264
 ἐλαστρεῖν T. 934, 971

- ἐλαφοκτόνος T. 1113
 ἔλεγος T. 1091
 ἐλελίζειν P. 1515
 Ἐλέμη C. 177. T. 8, 356, 440,
 521. A. 51, 178, 467. O.
 1105, 1142, 1298, 1415
 ἐλέπτολις A. 1476
 Ἐλικῶν H. 240
 Ἐλικωιάδες H. 791
 ἐλίσσειν τινά H. 690. A. 1489
 ἔλκημα H. 568
 ἔμβολον P. 114
 ἐμπεδοῦν ὄρκον T. 790
 ἐμπολή T. 1111
 ἐμπόλημα C. 137
 ἐναιωρεῖσθαι C. 700
 ἐναριθμεῖν O. 623
 ἐνάρχεσθαι A. 955, 1471
 ἐν ἀσφαλεῖ, &c. T. 762. A.
 969, 1106. H. 201
 ἐνδατεῖσθαι H. 218
 ἐνδεξιουῖσθαι A. 1473
 ἐνδιδόναι = ἐγχειρίζειν C. 510.
 T. 167
 ἐνδυστυχεῖν P. 727
 ἐνήλατα P. 1179
 ἐνθύμιος H. 722
 ἐνοπή T. 1272
 ἐντρυφᾶν C. 588
 ἐνυάλιος P. 1572
 ἐξαγριοῦν P. 876
 ἐξαγωνίζεσθαι H. 155
 ἐξαθροίζεσθαι P. 1169
 ἐξαιρεῖν H. 39, 60, 154
 ἐξακοντίζειν T. 362. H. 1149
 ἐξακρίζειν O. 275
 ἐξαλείφειν T. 698
 ἐξαλλάσσειν T. 135. A. 565
 ἐξαμᾶν C. 236
 ἐξαμείβειν P. 131
 ἐξαμέλγειν C. 209
 ἐξαμιλλᾶσθαι C. 628. O. 38, 431
 ἐξανάπτειν T. 1351, 1408
 ἐξανδροῦσθαι P. 32
 ἐξανθεῖν T. 300
 ἐξανιάναι H. 625. T. 1460
 ἐξαποξύνειν C. 456
 ἐξαρτᾶσθαι T. 363
 ἐξάρχειν T. 743
 ἐξάρχεσθαι A. 435
 ἐξέδρα O. 1449
 ἐξενμαρίζειν H. 18, 81
 ἐξεφίεσθαι T. 1468
 ἐξηγεῖσθαι P. 1011. A. 5:9
 ἐξημεροῦν H. 20, 852
 ἐξογκοῦν O. 402
 ἐξογκοῦσθαι A. 921
 ἐξόγκωμα H. 1332
 ἐξοδᾶν C. 267
 ἐξοδυναῖσθαι C. 661
 ἐξοιδάνειν C. 227
 ἐξομιλεῖν C. 518
 ἐξομιλεῖσθαι A. 735
 ἐξομόργυσθαι H. 1399
 ἐξονομαίνειν A. 1066
 ἐξορμίζειν P. 846
 ἐξωθεῖν C. 279
 ἑορτάζειν T. 1458
 ἐπαγγέλλεσθαι H. 1185
 ἐπάδειν A. 1212
 ἐπαιδεῖσθαι A. 900
 ἐπαίρεσθαι λόγχην, ὄπλα T.
 1484
 ἑπαλξις P. 1009, 1158, 1167.
 O. 1203
 ἐπαυλεῖσθαι H. 895
 ἐπαυρέσθαι T. 529
 Ἐπαφος P. 678
 ἐπεὶ γε H. 141. C. 181, 261.
 O. 1180. P. 554
 Ἐπειοὶ A. 281
 ἐπεισφέρειν P. 200
 ἐπεισφρεῖν H. 1267
 ἐπεμβάλλειν T. 290, 935
 ἐπευφημεῖν T. 1403. A. 1468
 ἐπήλυξ C. 680
 ἐπηχεῖν C. 426
 ἐπὶ (*ea conditione ut*) P. 589,
 1240
 — (*cum*) P. 526. A. 541
 — (*post*) C. 603. T. 680. P.
 1215. O. 898

- ἐπὶ (*ad*) A. 29
 ἐπὶ ἀσπίδων P. 1467
 ἐπιγαμεῖν O. 589
 ἐπιζαρεῖν P. 45
 ἐπιζεῖν T. 987. C. 392
 ἐπιθῶσσειν T. 1127
 ἐπικρανον T. 51
 ἐπικυροῦν O. 862
 ἐπιμαστίδιος T. 231
 ἐπιμελεῖσθαι P. 556
 ἐπινωτίζειν H. 362
 ἐπιπνεῖν τινά τινα P. 789, 795
 ἐπιρροθεῖν P. 1238. O. 901
 *ἐπιρροίβδην H. 860
 ἐπισείειν O. 255, 613
 ἐπίσημα P. 1107, 1125
 ἐπίσημος H. 68. O. 543. P. 805
 ἐπισκήπτειν T. 701, 1077. P. 774
 ἐπιστροφή T. 671
 ἐπιτυχῶν ἄνθρωπος H. 1248
 ἐπιφημίζειν A. 130
 ἐπίφρουρος O. 1575
 ἐπίχαρμα P. 1555
 ἐπονείδιστος T. 689
 ἐποτοτύζειν P. 1037
 ἐπτοημένος A. 1029. O. 1505
 ἐπωδῆ P. 1260. C. 646
 ἐπωμῖς T. 1404
 ἐπωτίδες T. 1350
 ἐρεβόθεν O. 176
 Ἐρεχθεῖδαι P. 852. H. 1166
 Ἐρινύες T. 79, 294, 299, 931, 941, 963, 1439. P. 255, 1306. O. 238, 264, 582. H. 1077
 ἐρίπναι P. 1168
 ἐρμήνευμα P. 470. H. 1137
 ἐρμηνεύς T. 1302
 Ἐρμιόνη A. 1201. O. 65, 107, 658, 1184-93, 1211, 1314, 1654, 1671
 Ἐρμιῶν H. 615
 ἔρρειν P. 624, 1272
 ἐρυγγάνειν C. 523
 Ἐρύθεια H. 424
 ἐρύθημα P. 1488
 ἐστίαμα T. 387
 Ἐτεοκλέης P. 56, 443, 529, 689, 862, 1223, 1438, 1587
 Εὐβοία H. 32. A. 120
 Εὐβοικὸς H. 767
 εὐγῆθητος T. 212
 εὐγομφος T. 1286
 εὐηνορία H. 407
 εὐήρης T. 1050
 εὐθυνηρία T. 1356
 εὐιάζειν C. 495
 εὐκηλος A. 644
 εὐλαβεῖσθαι O. 699, 748. P. 1411. A. 612
 εὐλογεῖν P. 967
 εὐλογία H. 356
 εὐμαρῖς O. 1370
 Εὐμενίδες O. 38, 321, 836, 1650
 Εὐμηλος A. 217
 εὐμιτος T. 817
 Εὐμολπος P. 854
 εὐνις A. 397, 807. O. 929
 Εὐξείνος H. 410. T. 125, 395, 438, 1388
 εὐζύνετος T. 1092
 εὐορκεῖν τι O. 1517
 εὐπέτεια P. 262
 εὐπηνος T. 312, 814, 1465
 εὐπηξ κύκλος O. 1428
 Εὐριπος T. 6. A. 11, 166, 804
 Εὐρυσθένης H. 19, 463, 830, 936-9, 1102, 1278
 Εὐρυτος A. 282
 Εὐρώπη T. 135, 397
 εὐρωπὸς T. 626
 Εὐρώτας T. 400. A. 179
 εὐστοχία T. 1239
 εὐστοχος P. 140
 εὐτρεπὲς ποιεῖσθαι H. 497. T. 245
 εὐτρεπίζειν A. 437, 1111. O. 953
 εὐφημία A. 608, 1470
 εὐωχεῖν C. 346
 ἐφεδρεύειν O. 1627

ἐφέλκειν H. 776
 ἐφθός C. 246, 358, 373
 ἐφίεσθαι τινός P. 531
 ἐφορκίς H. 631, 1424
 ἐχέγγυος P. 759
 ἔχιθνα P. 1020, 1135
 Ἐχινάδες νῆσοι A. 286

Z.

ζάθεος T. 1252. P. 232, 801
 ζάχρυσος T. 1111
 ζευγμα A. 443
 ζευγος H. 454, 1403
 Ζέφυρος P. 211
 Ζῆθος H. 30. P. 145
 ζηλοῦν T. 1117. A. 16-20, 677,
 1407. O. 521, 1673
 ζήλωμα T. 379
 ζηλωτός O. 542
 ζημιοῦν O. 578, 900
 ζόη T. 847. P. 1534
 ζυγὸν ἀρχῆς P. 74. ἀνάγκης
 O. 1329
 ζωῆ T. 150. H. 664
 ζωστηρ H. 415

H.

ἡβᾶν H. 436
 ἡβη O. 1687
 ἡθὰς C. 250
 ἦθεος P. 945
 Ἠλέκτρα T. 562, 811, 913. O.
 23, 853, 1216, 1618
 Ἠλεκτραι πύλαι P. 1129, 1570
 Ἠλεκτρώων H. 17
 Ἠλῆς A. 280
 ἦλυσις P. 844
 ἡμερόκοιτος C. 58
 ἦ μὴν A. 475
 ἡμίθραυστος H. 1096
 ἦν ἄρα, &c. P. 418. T. 351, 1310
 ἦν δ' οὖν O. 1149
 ἡνιοστροφεῖν P. 172
 ἦπον, οὐ πον, T. 930. O. 435,
 844
 ἡπύειν O. 1253

Ἡρα T. 221. P. 24, 1365. O.
 1686. H. 831, 848, 859, 1264
 Ἡρακλῆς H. 1250, 1414. O.
 1686
 ἡσᾶσθαι P. 1232, 1258
 Ἡφαιστόπονος A. 1072
 Ἡφαιστος C. 599
 Ἡὼς O. 1004

Θ.

θειλάτος O. 2
 θεῖος T. 930. O. 674
 θέλγητρον O. 211
 Θέμις T. 1259. O. 164
 θεοστυγῆς C. 396, 602
 θεράπνη H. 370. A. 1499
 θέσθαι παρ' οὐδὲν T. 732
 θεσμοποιεῖν P. 1645
 θεσπίζειν T. 1013. P. 1598
 θέσπισμα P. 903, 971. O. 1666,
 1681
 θεσπιωδεῖν P. 959
 Θεσπρωτός P. 982
 Θεσσαλός P. 1407. A. 1063.
 H. 373
 Θεστιὰς A. 49
 θέσφατον T. 1438. P. 422. A.
 879
 Θέτις T. 537. A. 208, 708, 949,
 1045, 1414
 Θῆβαι P. 4, 287, 321, 512,
 567, 703, 1495. H. 467, 1282,
 1421
 Θήβη P. 821-3
 θηλιη C. 56
 θῆρ Νέμειος H. 153. λέων H.
 465. τρίκρανος H. 611
 θηρᾶσθαι T. 1311, 1324. P.
 568, 699
 θηρεύειν A. 569
 Θησεύς H. 619, 1154, 1229. A.
 247
 θητεύειν C. 77
 θίασος T. 1146. P. 796, 1756.
 A. 1059. O. 319

θαάζειν H. 382. T. 1141. P.
 794. O. 335, 1542
 Θόας T. 32, 1285, 1436, 1474
 θοινᾶσθαι C. 248, 377, 550
 Θρήκιος C. 329
 θρηνωδεῖν A. 1176
 θριγκός T. 47, 74. O. 1569
 θριγκοῦν H. 1280
 θρίγκωμα T. 73
 θροεῖν P. 1341
 Θρονιας πόλις A. 264
 Ουέστης T. 812. O. 13, 1008
 θυήπολος A. 746
 θύλακος C. 182
 θυμοῦσθαι P. 461, 1448. A.
 1369. O. 751, 765. H. 277,
 1246
 θυρσομανής P. 791
 θυτήριον T. 243
 θωπεία O. 670
 θωύσσειν O. 168

I.

ιακχεῖν O. 826, 965. H. 349
 Ἰακχος C. 69
 ἰᾶσθαι O. 650. H. 1107
 ἰαύειν P. 1538
 Ἰδαῖος Πάρις O. 1364
 Ἰδη A. 76, 576. O. 1384
 ἰέναι (ἴ) A. 1101. (ἴ) A. 152
 ἰερία T. 1399. O. 261
 ἴεσθαι (med.) O. 1304, 1433
 ἰήλεμος H. 109. O. 1391
 Ἰθακήσιος C. 277
 Ἰθακός C. 103
 ἰκνεῖσθαι T. 1069. — τινός
 O. 671
 ἰμείρεσθαι A. 486
 ἴνα (cum indicativo) T. 357
 Ἰναχίδαί A. 1088
 Ἰναχος P. 574. O. 932
 ἴνις T. 1240. A. 119. H. 354,
 1182
 Ἰξίων H. 824, 872, 1298. P.
 1185

ἰξός C. 433
 Ἰοκάστη P. 12, 289, 691, 987,
 1068, 1318
 Ἰόνιος P. 208
 ἰππεία P. 794
 ἰππευμα T. 1428
 ἰπποβάτης A. 1059
 ἰπποβουκόλοι P. 28
 ἰπποβώτης O. 1001
 Ἰπποδάμεια T. 825
 ἰππόδρομος T. 1137
 Ἰππομέδων P. 126, 1113
 ἰπποσύνη O. 1393
 ἰρέυς H. 451. T. 360
 Ἰρις H. 824, 872
 ἰσάδελφος O. 1015
 ἰσηήρης T. 1472
 Ἰσθμός H. 958
 Ἰσμίνη P. 57
 Ἰσμηνός H. 572, 781. P. 101,
 347, 793, 827
 ἰσότης P. 536, 542
 ἰστοί T. 222
 ἴστωρ T. 1431
 ἰσχραίνειν O. 298
 ἰτέα C. 7
 ἴτυς P. 1384
 Ἰφιγένεια T. 5, 771, 1160,
 1314, 1420, 1462. A. 90, 416,
 882. O. 23
 ἰχνεύειν C. 130
 Ἰώ T. 395. P. 248, 677, 828
 ἰῶ (monosyllab.) P. 226

K.

Καδμεῖοι P. 216, 562, 698, 829,
 1081, 1221
 Κάδμος H. 6, 217, 1389. P. 5,
 638, 663, 1227. A. 256
 καθαγνίζειν O. 40
 καθαιμακτός O. 1358
 καθαιματοῦν H. 256
 καθάρσιος H. 923, 937. T.
 1225. A. 1112
 καθιδρύνεσθαι (med.) T. 1481

- καθιππεύειν P. 732
 καθοσιουῖσθαι T. 1320
 καίνειν H. 967, 1061
 καινουργεῖν A. 2, 838
 καίριος P. 1431
 κάκη T. 676
 κακίζειν A. 1436
 κακοῦν H. 1162
 κακοῦσθαι T. 1121
 καλλίνικος P. 855-8
 καλλίπαις H. 839
 καλλιστεῖον T. 23
 καλλίστευμα P. 215. O. 1639
 κυλλίτοξος P. 1162
 καλλοσύνη O. 1388
 Καλυψῶ C. 264
 Κάλχας T. 16, 531, 663. A. 89,
 107, 358, 518, 746, 879, 1262
 κάλων ἐξιέναι H. 837. ἀνά-
 πτειν H. 478
 κάμαξ P. 1403
 κανοῦν H. 926. A. 435, 1471
 κανῶν H. 945
 Καπανεύς P. 181, 1129. A. 246
 κάπρος P. 411, 1172, 1380
 Κάρ (ἐν Καρὶ κινδυνεύειν) C.
 654
 караδοκεῖν T. 313. A. 1433.
 O. 703
 καρκίνος C. 609
 καρτερεῖν T. 1395. A. 1370
 Καρυστία δεираς T. 1451
 Κασσάνδρα A. 757
 Κασταλία T. 1257. P. 222
 Κάστωρ O. 1636
 καταβόστρυχος P. 146
 κατάδειν T. 1337
 καταδέυειν P. 827
 καταδουλοῦσθαι A. 1269
 καταιδεῖσθαι O. 682
 καταινεῖν A. 695. O. 1092
 κατακυροῦν O. 1014
 κατακωμάζειν P. 352
 καταλλάσσειν A. 1157
 κατάπαλαίειν A. 1013
 καταργεῖν P. 753
- κατάργματα T. 244
 κατάρχεσθαι T. 40, 56, 1155.
 O. 960. P. 573. H. 889
 κατασκάπτειν H. 566. A. 535
 κατασκαφή P. 1196. A. 92,
 1379
 καταστέλλειν A. 934
 κατασχεῖν C. 223, 349
 — T. 980. A. 343. O. 1149,
 1580
 — = ἔχειν P. 330. A. 987
 — = εἶργειν P. 720, 1760
 — P. 784. O. 791. A. 700
 κατατίνειν A. 336
 καταυλεῖν H. 871
 καταφυγή O. 448, 724
 κατάχαλκος T. 1246. P. 109
 κατεγγυῶν O. 1079, 1675
 κατεργάσασθαι T. 1173
 κατήρης T. 1346
 κατηφής O. 881
 κοιτοικτίζεσθαι A. 686
 κατολοφύρεσθαι T. 642
 καυτός C. 633
 κέγχρωμα P. 1386
 κέδρος P. 100. O. 1053
 κεδρωτός O. 1371
 κείσθαι πεσῶν P. 1687
 κεκραγμός A. 1357
 Κεκροπίδαι P. 855
 κελαδεῖν T. 1093. P. 1102
 κελάδημα P. 213
 κέλαδος λύρας T. 1129
 Κένταυροι H. 181, 365. A.
 706, 1046, 1060
 Κενταυροπληθής H. 1273
 κερασφόρος P. 248
 κερδαίνειν H. 604
 κερόεις P. 828
 κερουλκός O. 268
 κερτομεῖν A. 849
 κεύθειν P. 1214. A. 112
 Κεφαλλῆνες C. 103
 κηδεύειν T. 1212. P. 347. O.
 791, 883
 κήδευμα O. 795

κηδόσυννος O. 1017
 κηλεῖν A. 1213
 κηλιδοῦν H. 1318
 κηλῖς T. 1200. A. 971
 κῆρ P. 950
 κηραίνειν H. 518
 Κῆρες H. 481, 870
 κηροδέτης T. 1125
 Κιθαιρῶν P. 24, 803, 1605
 κισσός P. 651
 κληδοῦχεῖν H. 1238. T. 1463
 κληῖθρα P. 261, 1058. A. 149.
 O. 1366, 1571
 — συμπεραίνειν O. 1551
 — λύειν, χαλαῖν &c. T. 99,
 1304. H. 332
 — κλίνειν H. 1020
 κληθροῖς εἶργειν &c. P. 64,
 113. O. 1571
 κληροῖ (ιαυτικοί) P. 838
 κλιμαξ T. 1351, 1462. P. 100-3,
 489, 1173
 κλισμός O. 1439
 Κλυταιμνήστρα T. 22, 238.
 A. 50, 417, 539, 963. O. 20,
 377, 471, 1185, 1321, 1436
 κλωός C. 184, 235
 κνίζειν A. 330
 Κνώσιος H. 1327
 κοινοῦσθαι P. 1709. C. 297
 Κολωνός P. 1707
 κόμιστρα H. 1387
 κομπός P. 600
 κομψεύειν A. 333
 κομψός C. 315
 κόντος T. 1350
 κοπίς C. 241
 Κόρη H. 608
 κορμός H. 242. C. 334
 κορύσσειν A. 1073
 κούφισμα P. 848
 κραδαίνειν H. 1003
 κρεάνομος C. 245
 κρεοκοπεῖν C. 359
 Κρέων H. 8, 9, 33. P. 11, 47,
 691, 841, 1057. 1204

κρήδεμνα P. 1490
 Κρηναῖαι πύλαι P. 1123
 κρηπίς H. 985, 1009, 1261. T.
 997
 Κρήσσα O. 18, 1009
 κροκάλαι A. 211
 κροκόεις P. 1491
 κρωσσοί C. 89
 κτίτης O. 1621
 Κυάνεαι T. 392, 746, 889
 κυβιστητήρ P. 1151
 κύκλου O. 1379
 Κύκλωπες H. 944. C. 22, 118,
 446. A. 152
 Κυκλωπίδες ἐστίαί T. 845
 Κυκλώπιον (dimin.) C. 266
 Κυκλώπιος H. 15, 998. A. 265,
 534. O. 965
 Κύκλωψ C. 26, 129, 193, 404, 459
 κυκνόπτερος O. 1387
 κύκνος T. 1104
 Κύκνος H. 391
 Κύνθιος ὄχθος T. 1098
 κυῶπις O. 260
 Κύπρις P. 7. A. 570
 κωκυτός P. 1350
 κωμάζειν H. 180
 κῶμος P. 790
 κωπηλατεῖν C. 461

Λ.

Λαβδακίδαί P. 800
 Λαέρτης A. 204
 λαίμότμητος P. 455
 λαιμότομος A. 776
 Λάκαινα O. 1437. T. 806
 Λακεδαίμων A. 73
 λακτίζειν T. 1396
 λαμπαδοῦχος A. 1506
 λάμπειν (trans.) P. 226
 λαμπτήρ A. 34
 Λατώ (Λητώ) T. 126, 386, 1102,
 1230-4. P. 108. O. 1626
 λειμαξ P. 1571.
 λελογισμένος A. 386, 922, 1021
 Λέρνη H. 420. P. 126, 187, 613

- λέσχη A. 1001
 λευκαίνειν A. 156. C. 17
 λεύκασπις P. 1099
 Λευκοθέα T. 270
 λευκολόφης P. 119
 λευκοφαιῆς A. 1054
 λευσθῆναι A. 1350
 λεχήρης P. 1541
 Λήδα T. 210, 440. A. 49, 118,
 686, 796, 856, 1106. O. 464,
 1388
 Λήϊτος A. 259
 Λητώ (vid. Λατώ)
 λιβάδες T. 1106
 Λίβυς λωτὸς H. 684
 λιθόβολος P. 1063
 λιπαρόζωνος P. 175
 λιποπάτωρ O. 1305
 Λοκροὶ A. 262
 Λοξίας T. 943, 1013, 1438. P.
 203, 409, 1703. O. 164, 419,
 1666, 1681
 λουτρά P. 1667. H. 482
 λουτροφόρος χλιδῆ P. 348
 λοχεία (ἡ) T. 382
 λοχεῖα (τά) T. 1241
 λύγος C. 225
 Λύκος H. 27, 38, 139, 1167
 λύσσα H. 823, 878, 897. O. 254,
 401, 793
 λυσσαὶς H. 887, 1024, 1148
 λύσσημα O. 270
 λωβάσθαι O. 929
 λωτὸς P. 787. A. 438, 1036.
 H. 11
 λωτοτρόφος P. 1571
- M.
- μαγεύειν T. 1338
 μάγοι O. 1497
 Μαιᾶς O. 997
 Μαίναλος P. 1162
 μαινόλις O. 823
 Μαιῶτις H. 409
 μακραύχην P. 1173
 μακρηγορεῖν P. 761
 μακρόπνους P. 1535
 μαλάσσειν O. 1201
 Μαλέα C. 18, 293. O. 362
 μαλθάσσειν H. 298
 μαντεῖος O. 1666
 μάρμαρος P. 663, 1401
 μαρμαρωπὸς H. 883
 Μάρων C. 141, 412, 616
 μαστεύειν P. 36
 μεγαληγορία P. 185
 Μέγαρα H. 9, 712, 926
 Μέγης A. 284
 μειλίσσειν A. 1325
 μελαμβαθῆς P. 1010
 μελάνδετος P. 1091
 μελίκρατον O. 115
 μέλλημα A. 818
 Μενέλαος T. 929. A. 71-6
 Μενελέως T. 521. A. 319, 895.
 O. 18
 Μενοικεὺς H. 8. P. 10, 289,
 690, 769, 841, 905
 μέροπες T. 1263
 μεσάγκυλα P. 1141
 μεσσῆρης A. 8
 μεταγράφειν A. 108
 μεταδρομαὶ T. 941
 μεταίρειν T. 1158
 μεταίχμιον P. 1240, 1279, 1361
 μεταλλαγή H. 764
 μετατίθεσθαι τι O. 254. A.
 388
 μεταψαίρειν P. 1390
 μέτοχος H. 721
 μῆ P. 93. O. 209
 Μηκιστεὺς A. 244
 Μηλιάς ἀκτῆ H. 389
 μήνιμα P. 934
 Μηριόνης A. 201
 μήτρως H. 43
 μιαίφονεῖν A. 1364
 μιάστωρ O. 1584
 μίμημα H. 294, 992. T. 294.
 A. 579
 Μίνναι H. 50, 220; 560
 μίξοβάρβαρος P. 138

μιξοπάρθενος P. 1023
 Μνημοσύνη H. 679
 μνηστεύειν T. 208
 μνήστευμα P. 530
 Μοῖραι T. 207
 μομφή P. 773
 μονή H. 957
 μονοδέρκτης C. 78
 μονομαχεῖν P. 1220
 μονοτράπεζος T. 949
 μονούσθαι H. 1388
 Μοῦσαι T. 1105
 μουσίζεσθαι C. 489
 μουσοπόλος P. 1500
 μοχλεύειν H. 999
 μύδροκτύπος H. 992
 μυθεῖν A. 790
 μυθεύειν H. 77
 μυκᾶσθαι H. 870
 Μυκῆναι T. 510, 592, 846, 982.
 P. 187, 609. A. 265. H. 417,
 943, 963
 Μυκηναῖος P. 125, 430, 1082.
 O. 101. A. 1499
 Μυκηνίς P. 862. O. 1246, 1470
 μυλῶν C. 240
 μυριάς P. 830
 Μυρμιδόνες A. 236, 814, 1067,
 1352
 μυρόχριστος C. 501
 Μυρτίλος O. 990, 1548
 μυσταί H. 613

N.

Ναΐδες C. 430
 ναοφύλαξ T. 1284
 Ναυπλία T. 804. O. 242, 369,
 472
 Ναυπλίειος λιμὴν O. 54
 ναυσθλοῦσθαι T. 1487
 ναυσίπομπος P. 1713
 νεάζειν P. 713, 1619
 Νέμειος θῆρ H. 153
 Νέμεσις O. 1361
 νεοθηλής A. 163
 Νεοπτόλεμος O. 1655

Νέστωρ A. 273
 Νήϊσται πύλαι P. 1104
 Νηρεὺς C. 263 f. T. 217, 273.
 A. 701, 949, 1057. O. 364
 Νηρηΐδες T. 428, 537. A. 240
 Νηρηΐς A. 626, 819, 836, 896,
 1062
 νίζειν T. 1338
 Νιόβη P. 160
 Νιρεὺς A. 204
 Νῆσος H. 954
 νιφόβολος P. 206, 234
 νόμισμα C. 160. T. 1471
 νοτίζειν T. 833
 νοτὶς A. 684
 νουθέτημα P. 951
 νυμφαγωγός A. 610
 νυμφεύειν A. 458, 461, 885
 νύμφευμα A. 832
 Νῦσα C. 68
 νωθῆς H. 819
 νῶμᾶν P. 1256, 1385
 νωτίζειν P. 654
 νωχελῆς O. 800

Ξ.

Ξαίνειν O. 12
 Ξένια T. 949
 Ξενοδαίκτης H. 391
 Ξενοδαίτης C. 658
 Ξενοίεις T. 1282
 Ξενοκτόνος T. 53
 Ξενοφονεῖν T. 1021
 Ξενοφόνος T. 776
 Ξένωσις H. 965
 Ξεστός C. 394. P. 1179. II.
 782. O. 1389
 Ξηραίνειν C. 575
 Ξιφῆρης P. 363. O. 1272, 1346,
 1627
 Ξόανον T. 1359
 Ξουθόπτερος H. 487
 Ξουθός T. 165, 635
 Ξυνωρίς P. 448, 1085, 1618
 Ξυρῆκης P. 372
 Ξυρόν H. 630

O.

ὄβριμος O. 1453
 ὄγκος P. 717. A. 450
 ὄδᾶν C. 12, 98, 133
 ὄδαξ P. 1423
 ὄδηγεῖν H. 1402
 ὄδοντοφυής P. 821
 Ὀδυσσεύς C. 103, 690-2, 708.
 A. 107, 525, 1362. O. 1494
 Οἶαξ O. 432
 οἶαξ O. 795. T. 1357
 Οἰδίπους P. 27, 50, 60, 254,
 379, 587, 1205, 1688
 οἰκητήριον O. 1114
 οἰκούρημα O. 928
 Οἰλεύς A. 193, 263
 οἰνάνθη P. 231
 Οἰνεύς P. 133, 419
 οἶνη P. 229
 Οἰνόμαος T. 2, 825
 οἰνοχόος C. 560-6
 Οἰνωᾶτις θεὰ H. 379
 Οἰνώνη A. 699
 οἰνωπός T. 1245
 οἰσπολεῖν C. 74
 οἰστράν A. 77
 οἰστρος T. 1456. A. 548. O.
 791. H. 862, 1144
 Οἰχαλία H. 473
 οἰώνισμα P. 839
 οἰωνόμαντις P. 767
 οἰωνοσκοπεῖν P. 956
 ὀκέλλειν ναῦν T. 1379
 ὀλεσίθηρ P. 664
 ὀλιγάκις O. 393, 919
 ὀλολυγμός O. 1137
 Ὀλυμπος T. 1269. P. 1184. A.
 578. O. 984. H. 1304, 1319
 ὀμματοστερίας P. 326
 ὀμόγαμος P. 136
 ὀμογενέτωρ P. 165
 Ὀμόλη H. 371
 Ὀμολωίδες πύλαι P. 1119
 ὀμόπτερος P. 329

ὀμορροθεῖν O. 530
 ὀμφαλός P. 1412
 ὄναρ ἰδεῖν T. 518. C. 8
 ὄνασθαί τινος T. 1078. A. 1359.
 H. 1368
 ὄνειδιστήρ H. 218
 ὄργανον P. 115
 ὄρέγεσθαι τινος H. 16
 Ὀρεστεῖον O. 1647
 Ὀρέστης T. 56, 235, 349, 769,
 1183, 1443. A. 418, 465, 622,
 1451. O. 24, 371, 1226
 ὀρθεύειν O. 405
 ὀρθοστάται H. 980
 ὀρμᾶν O. 352
 ὀρμεῖν T. 1043. O. 55
 ὀρμίζειν T. 1328. O. 242. H.
 203, 1094
 ὀρπιθόγονος O. 1337
 ὀρριωδία P. 1389
 ὀρφάνευμα H. 546
 Ὀρφεύς C. 646. A. 1211
 ὀσία = ὀσιότης T. 1161, 1461
 ὀσιοῦν O. 515
 ὀσφραίνεσθαι C. 154
 οὐ γὰρ ἀλλά T. 1005
 οὐκουν—γε = οὐ γοῦν H. 1251.
 A. 9
 Οὐλυμπος H. 872
 οὐ μὴ (cum subjunct.) H. 718.
 C. 666. T. 18. A. 1466, 1504:
 οὐ μὴν—γε T. 630, 1004
 οὐ μὴν—οὐδὲ T. 630
 οὐ πον H. 1101, 1173. T. 930.
 O. 844. P. 1072
 Οὔτις C. 549, 672-5
 ὀχεῖσθαι ἐπὶ τινος O. 69

II.

Παιάν H. 820
 παιάν T. 1404. P. 1102. H.
 687
 παιδὸνός T. 1270
 παιδοκτονεῖν H. 1280
 παιδοποιεῖσθαι O. 1080
 Παλαίμων T. 271

- Παλαμίδης Α. 198. Ο. 433
 παλαμναῖος Τ. 1218
 παλιμβλαστῆς Η. 1274
 παλιμπρυνηδόν Τ. 1395
 παλισκοπία Ο. 1264
 παλίουρος C. 394
 παλίρρους Τ. 1397. Η. 737
 Παλλὰς C. 350. Τ. 223, 960-6,
 1493. Ρ. 637, 1062, 1372. Η.
 1003
 Πάν Τ. 1126
 πανήγυρις Η. 1283
 πανόπτῆς Ρ. 1115
 παράβακτρος Ρ. 1548
 παραβάλλεσθαι Τ. 1094
 παράμους Ρ. 785
 παράσειρος Ο. 1017
 παρασπίζειν Ρ. 1435. Η. 1099
 παρασπιστῆς C. 6
 παραστάδες Τ. 1159. Ρ. 415
 παραφέρειν Ρ. 1140
 παραψυχή Ο. 62
 παρειμένος C. 591. Η. 1043
 πάρεργον Τ. 514
 παρευκηλείν Η. 99
 παρευτρεπίζειν Τ. 725. C. 594
 παρηγορεῖν Ρ. 1419
 παρθευέεσθαι Ρ. 1637
 παρθένευμα Ρ. 1265
 παρθενῶν Ρ. 89, 194, 1275. Α.
 738, 1175
 παριέναι Ρ. 852. Ο. 881
 Πάρις Α. 180, 468. Ο. 1409
 Παρησός Η. 240. Τ. 1244.
 Ρ. 207
 Παρράσιον δάπεδον Ο. 1645
 παρρησία Ρ. 391
 παρωδός Α. 1147
 παστάδες Ο. 1371
 πάχος C. 380
 πεδαίρειν Η. 819, 872. Ρ. 1027
 πειθαρχεῖν Α. 1120
 πειρατήρια Τ. 967
 πειστήριος Τ. 1053
 Πελασγία Η. 464. Ο. 960. Α.
 1498
 Πελασγικός Ρ. 106, 256. Ο.
 1601
 Πελασγός Ο. 692, 857, 1247,
 1296
 Πελοπίδαι Τ. 985, 1415
 Πέλοψ Τ. 1, 807, 823. Α. 473,
 1233. Ο. 11, 872, 1439
 πεντηκόντορος Τ. 1124
 πεπᾶσθαι Η. 1426. Ο. 1197
 πέργαμον Ρ. 1176. Α. 762
 — Ἀπολλώνιον Ο. 1389
 περιβαλεῖν Τ. 788, 796, 799.
 Ο. 372, 1031. Α. 934
 περιβλέπεσθαι Ρ. 551
 περίβλεπτος Α. 429. Η. 508
 περιβόλαια Η. 549, 1269
 περιβολή Τ. 903. Ρ. 276, 1078
 Περικλύμενος Ρ. 1157
 περίκλυτος Η. 1080
 περιπλοκή Ρ. 494
 περιπολεῖν Τ. 84, 1455
 περιπτύσσειν Α. 992
 περιπτυχή Ρ. 1357
 περιστέλλειν Τ. 627. -εσθαι
 Η. 1129
 περιστεφής Ρ. 651
 περόνη Ρ. 805
 Περσεύς Η. 3. Α. 1500.
 Περσέφασσα Ρ. 684. Ο. 965
 Περσηῖς Η. 801
 πέσος Ρ. 1299
 πεσσοί Α. 196
 πετροῦσθαι Ρ. 1177. Ο. 564,
 946
 πηκτός Ρ. 489. C. 190
 Πηλείδης Α. 227
 Πηλεύς Τ. 369, 375. Α. 701,
 802, 946
 Πηλιάς Η. 370. Α. 1047
 Πήλιον Α. 705, 1040
 Πηνειός Η. 368
 πιαίνειν C. 333
 Πιερίδες Α. 793, 1041
 Πῖσα Τ. 1
 Πισάτις Τ. 824
 πιστοῦν Α. 66

- πίστρα (ἡ) C. 47
 — (τὰ) C. 29
 πίτυλος H. 816, 1188. T. 1050, 1346
 Πλειὰς A. 8. O. 1005
 πληθύειν H. 1172
 πληκτρον H. 351
 πλημμελεῖν P. 1655
 πληροῦν ἐς τι T. 954
 πλήρωμα O. 1642
 πλησίστιος T. 430
 γλοκῆ T. 817. A. 936
 ἰπλούτων II. 808, 1104
 πλωτήρ T. 449
 ποδηγός P. 1715
 ποδώκεια T. 33
 ποικίλλειν C. 339. T. 224
 ποινᾶσθαι T. 1433
 ποῖος, ποῖος οὐ H. 518, 1271
 πολεῖν O. 1268
 πόλος O. 1635
 Πόλυβος P. 28, 45, 1607
 Πολυδεύκης O. 1636
 Πολύδωρος P. 8
 πολυέλικτος P. 314
 πολύθυρος T. 727
 πολύθυτος A. 185
 πολύκωπος T. 981
 Πολυνείκης P. 56, 290, 575, 775, 1227, 1443
 πολύπτυχος T. 677
 Πολύφημος C. 25, 91
 πόρπαμα H. 959
 πορφυρευτικός T. 263
 Ποσειδῶν C. 262. T. 1415, 1444. A. 198
 Ποσειδῶνια ὕδατα P. 188
 ποτᾶσθαι O. 675
 ποτήρ C. 151
 ποτνιαδες θεαί O. 318
 Ποτνιαδες πῶλοι P. 1124
 ποῦ = οὔποτε H. 1414
 πους νεὺς T. 1135. O. 707
 πράσσειν φόνον O. 1139. P. 1354. C. 616
 πρέσβειρα T. 963
 πρευμένηα O. 1323
 Πρίαμος C. 304. A. 468, 1069
 προθέσθαι νεκρὸν P. 1319
 Προϊτίδες πύλαι P. 1109
 προκαλύπτειν τί τιμῆ T. 312
 Πρόκνη H. 1021
 Προμηθεὺς P. 1122
 προμήτωρ P. 828
 πρόμος P. 1244
 προσάγεσθαι O. 715
 προσάμβασις P. 489, 744, 1173. T. 97
 προσάντης T. 1012. O. 790
 προσείειν II. 1218
 προυσηγορεῖν P. 989
 προσθεῖναι P. 964. A. 540
 προσουρίζειν A. 1151
 προσπτύσσειν P. 1671
 προστήσασθαι τι λόγῳ C. 319
 προστιθέναι χάριν H. 327. κόσμον H. 329
 προστρόπαιος H. 1161, 1259
 προστροπή T. 618
 πρόσφαγμα T. 243, 458
 προσφέρεσθαι πρὸς τινα C. 176
 προσωδός P. 1499
 προτείνειν T. 370
 προτέλεια A. 718
 προτελίζειν A. 433
 πρότονοι T. 1134
 προῦξερενῶν P. 92
 προῦργου T. 309
 προχορεύειν P. 790
 προχύται A. 955, 1112, 1472
 πρυνήσια T. 1352, 1395. II. 479
 πρῶνες C. 116
 Πρωτεσίλαος A. 195
 πρωτόλειον O. 382
 περόεις P. 1019, 1042
 περοῦσθαι T. 1346
 πτέρυξ A. 120
 πτερωτός H. 1093, 1158
 πτυχαί T. 760. P. 84

πτυχαὶ δέλτου Α. 93, 112
 πτώμα Ο. 1196. Ρ. 1482, 1697
 Πύθιος Ρ. 1043. Ο. 955
 πυκτεύειν C. 229
 Πυλάδης Τ. 69, 249, 493, 637,
 1046. Ο. 33, 406, 726, 850,
 950, 1207, 1224, 1479
 Πύλος Α. 273
 πυλωρός Τ. 1154, 1227. Ρ. 261
 πυργηρεῖσθαι Ρ. 1087. Ο. 762,
 1574
 πυργοῦσθαι Ο. 1568. Η. 238,
 475
 πυρέσσειν C. 228
 πυριγενής Ο. 820
 πυρίστακτος C. 298
 πυροῦν Η. 244. Ο. 1543. C.
 594. Ρ. 575
 πυροῦσθαι Τ. 685
 πυρσός Τ. 1216. Ρ. 32, 1377

Ρ.

Ῥαδάμαιθος C. 273
 ῤανίς Τ. 644
 ῤάπτειν μόρον Τ. 681
 ῤαφή Ρ. 1159
 ῤάχισ C. 643
 ῤέθος Η. 1204
 ῤηγμῖν Τ. 253
 ῤῆξις Ρ. 1256
 ῤητός Τ. 938
 ῤιπή Τ. 885
 ῤίπτειν (intrans.) C. 166
 ῤοδόεις Α. 1299
 ῤόθιον Τ. 407, 427, 1387. C. 17
 ῤοίβδησις Α. 1086
 ῤύεσθαι Ο. 1238, 1563

Σ.

σάγη Η. 188
 σαίρειν C. 29, 33
 Σαλαμίς Α. 289
 σανίς Ο. 1221
 Σάτυροι C. 100
 σαυλοῦσθαι C. 40

σείειν χαλινούς Α. 151
 Σειληνός C. 539
 σειραῖος Η. 445, 1011
 Σείριος Α. 7
 Σεληναία Ρ. 176
 Σεμέλη Ρ. 1755
 σεμνότης Α. 1344
 σεμνύνεσθαι Α. 901, 996
 σηκός Ρ. 1010, 1752
 σήμαντρον Τ. 1372. Α. 325
 Σθένελος Α. 246
 σιδηρόνωτος Ρ. 1130
 Σικελία C. 106, 114. Ρ. 211
 Σικελός C. 95, 703
 σικωνίς C. 37
 Σιμόεις Α. 751, 767. Ο. 809
 Σίπυλος Α. 952
 Σίσυφος C. 104. Α. 524, 1362.
 Η. 1103
 σίφων C. 439
 σκαλμοὶ Τ. 1347
 Σκάμανδρος C. 281. Ο. 1310
 σκάπτειν Η. 999
 σκαρδαμύσπειν C. 626
 σκῆνωμα C. 324
 σκιάζειν Ρ. 63, 309
 σκιρτᾶν Ρ. 1125
 σκόλοιψ Τ. 1430
 σκότον δέρκεσθαι Ρ. 377
 σκότος (τό) Η. 563, 1159. Τ.
 1025
 σκῦλα Τ. 74. Ρ. 574
 σκυλεύειν Ρ. 1417
 σκύλευμα Ρ. 857, 1475
 σοφίζεσθαι Α. 744
 σόφισμα Τ. 380, 1031. Ρ. 871,
 1408. Α. 444
 σπαράσσειν Α. 1459
 σπαργῶν C. 55
 Σπάρτη Α. 1205. Ο. 65
 Σπαρτιάτης Ο. 457, 1661
 Σπαρτοὶ Ρ. 795, 940-2, 1003,
 1245. Η. 5, 794
 σπένδεσθαι συμφοραῖς Ο. 1680
 σποδιά C. 615
 σπονδαῖς καθεῖναι Α. 60

σπουδαστέον A. 902
 σταγῶν P. 1415
 σταδιοδρομεῖν H. 863
 σταλάσσειν P. 1388
 στασιωρὸς C. 53
 στέγειν τι A. 888
 στεφανηφορεῖν H. 731
 στήριγμα A. 617
 στολιδουῖν P. 1754
 στολίζειν A. 255
 στολὶς P. 1491
 στομοῦσθαι T. 287
 στόνυξ C. 401
 στρόφιγξ P. 1126
 Στρόφιος T. 60, 917. O. 765,
 1403
 συγκαθιστάναι H. 1387
 συγκατασκάπτειν P. 884. O.
 735
 συγκυναγὸς T. 709
 συγχεῖν A. 37
 σύγχορτος H. 371
 συλήτειρα H. 377
 συλλήπτωρ O. 1230
 σύμβολον O. 1130
 συμπεραίνειν O. 1551
 Συμπληγάδες T. 260, 355, 1399
 Συμπληγὰς γῆ T. 241
 συναίρεσθαί τι τινι O. 767
 συναλαλάζειν H. 11
 συναμπίσχειν H. 1111
 συναναγκάζειν A. 395
 συναντᾶν T. 1209
 συνάρορος P. 1695. A. 50. O.
 654, 1136, 1556. H. 140, 527,
 1175
 συναποκάμνειν T. 1371
 συναράσσειν H. 1142
 συνασοφεῖν P. 394
 συνασπίζειν C. 39
 συναναίνειν C. 463
 συνδεῖν P. 538. A. 110
 συνεκκομίζειν O. 685
 συνεκπνεῖν T. 684
 συνεκπνεῖν T. 1063
 συνεκτρέφεισθαι T. 709

συνετὸς T. 1092. A. 653
 συνθέλειν H. 832
 σύνθημα P. 1140
 συνίσχναίνειν A. 694
 συννεφής P. 1308
 συννοεῖσθαι O. 634
 συννοσεῖν A. 407
 συννυμφοκόμος A. 48
 συντριαινοῦν H. 946
 συρίζειν T. 431, 1125. A. 577
 συσκιάζειν T. 1151
 συσσφάζειν T. 685
 συσσωφρονεῖν A. 407
 συστέλλειν H. 1417. T. 295
 συστολίζειν O. 1435
 σφαγεῖον C. 395. T. 335
 σφαγεὺς T. 623. H. 451
 σφενδονᾶν P. 1183
 σφενδόνη P. 1142
 σφηκία C. 475
 Σφίγξ P. 46, 807, 1353, 1508,
 1732
 σφόνδυλος P. 1413
 σφραγίζειν T. 1372. A. 38.
 H. 53
 σφραγὶς A. 155
 σφυρὸν P. 26. A. 225
 σχάζειν P. 454, 960
 σχετήριον C. 135
 σχιστὸς P. 38. A. 144
 σωφρονίζειν H. 869

T.

Ταίναρος H. 23. C. 292
 Ταλαὸς P. 442. A. 245
 Ταλθύβιος A. 95. O. 883
 Ταυτάλειος T. 988. O. 1544
 Ταυταλίδαι T. 199. O. 351,
 813
 Τάνταλος T. 1, 387. A. 504,
 1150. O. 5, 347, 985
 τὰ νῦν τότε H. 246. A. 537
 παραγμὸς T. 572
 παραχὴ A. 508
 ταρσὸς T. 1346
 Ταρτάρειος H. 907

- Τάρταρος P. 1604. O. 265. II.
     870
 Ταῦροι T. 30, 85, 1454
 Ταυροπόλος T. 1457
 Τάφιοι H. 60, 1081. A. 284
 τεθηγμένος O. 1625
 Τειρεσίας P. 767, 845, 1590
 τεκμαίρεσθαι P. 181
 τεκνοκτόνος II. 1155
 τεκνοῦν P. 19. H. 7
 τεκνοῦσθαι T. 1263. P. 863
 τεκταίνεσθαι T. 951
 Τελαμῶν A. 193
 τελαμῶνες P. 1669
 τελετή T. 959
 τέρεμνα O. 1371
 τετραβάμων P. 792, 803
 τετρασκελής P. 639. II. 181,
     1271
 Τευμησός P. 1100
 τέφρα C. 641
 τέχνασμα O. 1053, 1560
 τέχνην θέσθαι T. 712
 Τηλέμαχος O. 589
 τηλόθεν H. 1112
 τηλουρός O. 1325
 τηλυγετός T. 829
 τημελεῖν T. 311. A. 731
 τητᾶσθαι O. 1084
 τί δ'; H. 1232
 Τιτᾶν P. 1122
 Τιτᾶνες T. 224
 τιτρώσκειν P. 1431. C. 422
 τοῖ ποῦ H. 1177
 τόρνευμα II. 973
 τρίβων C. 520
 τρίγλυφοι T. 113. O. 1372
 τρισώματος κύων H. 24
 Τρίτων C. 263
 τρόχαλος A. 146
 τροχηλατεῖν O. 36
 τροχηλάτης P. 39
 τροχίλατος H. 122. T. 82
 τρύπανον C. 461
 τρύφημα A. 1050
 Τυδεὺς P. 134, 419, 1120, 1144
 τύκισμα H. 1096
 τύκος H. 945
 Τυνδάρειος ὄρκος A. 391. παῖς
     O. 1512
 Τυνδάρεως A. 46, 67, 859, 1031.
     O. 249, 704, 751
 Τυνδαρίδαι O. 1689
 Τυνδαρίς T. 806, 1319. A. 61.
     O. 826, 1423
 τύπωμα P. 162
 τυρεύματα C. 162, 190
 Τύριος P. 202, 639
 τυρός ὀπίας C. 136
 Τυρσηνικός C. 11. P. 1377
 Τυφῶν H. 1272
 Τυφῶς P. 1154
- Υ.
- ὑακίνθινος A. 1299
 ὑγρότης P. 1256
 Ὑδρα Λερναῖος H. 152, 421,
     579, 1188. P. 1136
 ὑδραίνειν T. 54, 161
 ὑδρόχυτος C. 66
 ὕλαγμα T. 293
 ὑλουργοί H. 241
 ὑλοφορβός T. 261
 ὑμέναιος O. 1210
 ὑπαγκαλίζειν C. 498
 ὑπασπίστης P. 1213
 ὑπειπεῖν H. 962
 ὑπεκδῶναι C. 347
 ὑπεκλαμβάνειν II. 997
 ὑπεκτρέχειν P. 873
 ὑπερκότως H. 1087
 ὑπερμαχεῖν P. 1252
 ὑπερπαθεῖν P. 1456
 ὑπερτείνειν A. 916
 ὑπερτέλλειν P. 1007. O. 6,
     840.
 ὑπέχειν δίκην O. 1649
 ὑπηρέτης A. 322
 ὑπνοδότειρα O. 175
 ὑπνώσσειν O. 173. C. 454
 ὑποβλέπεσθαι II. 1287
 ὑπογράφειν II. 1118

ὑποκρίνεσθαι A. 1354
 ὑποπτέειν T. 1036
 ὑπόροφος O. 147
 ὑπόσπουδος P. 81, 273
 ὑποστέλλεσθαι O. 607
 ὑποτρέχειν O. 670
 ὑπότροφος A. 1204
 ὑπουργεῖν H. 328
 ὑπώροφος P. 299. H. 197
 ὑστερεῖν P. 976. A. 1203
 ὑφαι T. 312, 814, 1465
 ὑφασμα O. 25
 ὑφειμένος H. 72
 ὑφίεσθαι P. 31

Φ.

φακελός C. 242
 φαλακρός C. 227
 φαντάζεσθαι P. 93
 φάραγξ C. 668. T. 277
 φάρος (ἄ) H. 414. P. 324
 — (ᾶ) T. 1149
 Φαρσαλός γῆ A. 812
 φάρυγξ C. 215, 410, 582
 φατίζειν A. 135, 936
 φείδεσθαι H. 1146, 1400
 Φερητιάδης A. 217
 φερυή P. 1587. A. 611, 869.
 O. 1662
 φερώνυμος P. 637
 φευξείειν H. 628
 φημίζειν A. 1356
 Φθία A. 103, 713, 954
 φιλοκισσοφόρος C. 620
 φιλοτιμία P. 532
 φιλόψογος P. 198
 φιλοψυχεῖν A. 1385
 Φινεΐδες ἄκται T. 422
 Φλεγραιός H. 1194
 Φοίβη A. 50
 φοινικόλοφος P. 820
 φοῖνιξ Δηλία T. 1099
 — κανὼν H. 945
 φοῖνιξ = ἐρύθημα P. 1483
 Φοίνισσα γῆ P. 6, 246, 280
 — νῆσος P. 204

Φοίνισσα βοῆ P. 301
 φοινίσσειν A. 187. O. 1285
 φοιτᾶς P. 1024
 Φολή H. 182
 φόρτος T. 1306
 φραγύναι P. 733, 1463. A.
 826, 1387. O. 761, 1413
 φραδῆ P. 667
 φρίκη P. 1285
 φρίσσειν C. 320. P. 1105,
 1121
 φροιμιάζεσθαι T. 1162
 φροίμιον P. 1336
 φρούριον O. 760
 Φυλεύς A. 285
 φύρειν O. 1411
 φυσᾶν T. 303. A. 125, 381
 φύσημα P. 1438. A. 1114
 φυτουργός A. 949
 Φῶκεῖς T. 677. O. 726, 1094,
 1209
 Φωκεύς T. 917. O. 1445
 Φωκίς P. 38. A. 261
 φωρᾶσθαι O. 740

X.

χαλκεμβολὰς ναῦς A. 1319
 Χαλκίς A. 163, 599
 χαμαιπετής O. 1491
 χαρακτήρ H. 657
 χαρίζεσθαι γλώσση O. 1514
 χάριν τίθεσθαι T. 602
 χάρις ἄχαρις T. 566
 — ἀχάριτος P. 1757
 χάριτες C. 581-3. P. 569. A.
 1222. O. 453
 Χάριτες (αἰ) H. 673
 χάσμα P. 1504
 χαρμονή P. 315. H. 385
 χαρτὸς P. 619
 Χάρων H. 432
 χάσμα T. 626. P. 1605. H. 363
 χειροῦσθαι T. 330, 359. H. 570
 Χείρων A. 209, 705-9, 927
 χέλυσ H. 683
 χερνίπτεσθαι T. 622

χέρνιψ T. 244, 335, 662, 861,
1190. H. 929. A. 675, 955,
1111, 1602. P. 662

χέρσος H. 226

χηλή P. 42, 808, 1025

χηρεύειν C. 440

χηροῦν C. 304

Χθονία H. 615

χιονοτρόφος P. 803

χλανίδιον O. 42

χλιδή T. 1148. P. 348

χλίδημα A. 74

χλοεροτρόφος P. 826

χναύειν C. 358

χρὰς χεῖσθαι O. 472

χοήρης T. 960

χορεία P. 1265

χορεύειν τινα H. 686, 871

χοροποιός P. 788

χοῦν τύμβον A. 1443

— τάφῳ O. 1585

χραίνειν T. 799. A. 971. O.
919. H. 757

χρεῖος H. 51, 1337

χρέμπτεσθαι C. 626

χρηῖν (τό) H. 828

χρηῖσθαι συμφορᾶ &c. A. 88-9

χρίμπτεσθαι P. 99, 809

χρονίζειν H. 619, 930. T. 1219

χρύσασπις P. 1372

χρυσεοβόστρυχος P. 191

χρυσεόκυκλος P. 176

χρυσεοπήμητος O. 841

χρύσεος (ῦ) H. 351

χρυσήλατος P. 62

χρυσοδαίδαλτος A. 219

Χρυσόθεμις O. 23

χρυσοκόλλητος P. 2

χρυσόπηληξ P. 939

χρυσοσάνδαλος A. 1042. O.
1468

χρῶζειν P. 1625

χωρίζειν T. 596, 1002. P. 107

Ψ.

ψάλιον P. 792. H. 381

ψαλμός H. 1064

ψευδόμαντις O. 1667

ψῆφον διαφέρειν O. 49, 1652

ψῆφος T. 945, 969

ψόγος P. 198. O. 249

ψύττα C. 49

ψυχorraγεῖν H. 324

ψυχorraγιῆς T. 1466

Ω.

ᾠγύγαι πύλαι P. 1113

ὠδίνειν (τίκτειν) τινα A. 1234

ὠή H. 1106. P. 269, 1067

ᾠκεανός O. 1377

ὠκύπομπος T. 1136, 1427

ὠμοβρῶς H. 887

ὠμόσιτος P. 1025

ὠμόφρων P. 658

ὠνεῖσθαι A. 1170

ὠνή C. 150

ὠραῖος P. 963

ᾠρίων C. 213

ὡς (cum accus. absol.) P. 714,
888, 1461

ὡς = ἴσθι ὡς P. 720, 1664. A.
1357

ὡς = οὔτω T. 603

ὡς δὴ T. 1025, 1184. P. 873,
1416

ὡς δὴ σὺ C. 674

ὡς δὴ τί H. 1407

ὡς τί P. 621

ὡς τί δὴ H. 1407. A. 1342. T.
557. O. 796

ὦ τᾶν C. 586

ὦφελεῖν τινὶ H. 490

Stanzaic verse Acc

— — — — —
— — — — —
— — — — —

Verse 1-40

For arrangement of feet, observe —

1. D. — — — — —
— — — — —

2. By dactylic emphasis the word
precedes its own spondee,

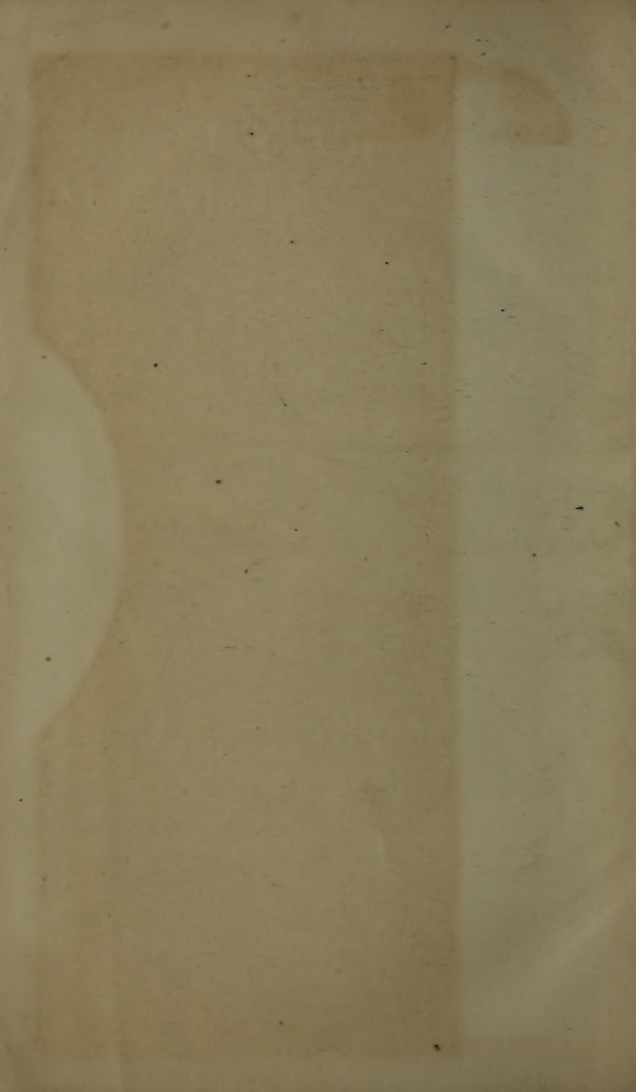
3. In the dactyl, the first foot
is — — — — —
— — — — —

4. The first foot might not be
preceded by a dactyl.

— Iambic Trim. acat. —
— — — — —
— — — — —

1 2 3 4 5 6
— — — — —
— — — — —
— — — — —
— — — — —
— — — — —

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

PA

3973

A2

1861

v.3

cop.2

Euripides

Euripides

UTL AT DOWNSVIEW

D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 15 28 05 16 004 5